Dominica .j. Inaduentu do

Ecce uenit rex. Occurramꝰ ob uiã ſaluatori nr̃o. Vẽ. Inp̃. ñ Dñe miſerere tua ps Iſpm. a do mino regat. ps Iſpm. a Oculi mei ps Ad te dñe le. v. Exhyon ſpẽs dcoris ei. Inapit ỹſaias pphia

Iſio ỹſaie filij amos. qũ uidit ſup iudã & hrlm uidie bus ozie ioathan achaz & ezechie regum iuda. ℟. Aſpiciens alauge ecce uideo dei potentã uenientẽ & nebu lam totã ciuitatem tegentẽ. Ite ob uiam ei & dicite. Iuncta nob ſi tu es ipſe. Qui regnaturꝰ es in ꝑpetuo ſtirp. v. Quinq; trigene & filij hoim ſimul in unũ duues & pauꝑ. Ite ob. v. Qui regis iſrl intende qui deducis uelud ouẽ ioſeph. q̃ ſedes ſup cherubin. ſtuam. v. Excita dñe potentiã tuã & ueni ut ſaluos facias nos. Qui regna. Sda lectio

Hiſaie ꝓphe & auribus ꝑpetue uix. qm̃ dñs lo cutus eſt. Filios enutriui & exaltaui. ipſi aũt ſpreue runt me. Cognouit bos poſ ſeſſorẽ ſuũ & asinus ꝓſepe dñi ſui. ℟. Aſpiciebam in uiſu noctis & ecce in nubibꝫ cceli filiꝰ hoĩs ueniẽ. Ad quẽ ei regnũ & honor & omnis ꝓpls tribꝫ & lingue ſeruient ei. v. Potestas eius potestas ẽterna que nõ auferꝫ & regnũ eius qd nõ corrũpet ſtirp nõ cognoꝫ Terra l. Ad quẽ uiui me. ꝓpls meus nõ intel exti. Ve gens peccatrix po pulo graui iniquitate. ſemi ni nequã. filijs ſceleratis. ℟. Miſſus eſt gabriel angls ad mariam uirginẽ deſponſatam ioſeph nãmans ei ibũ & expa uescens uirgo dehumile ne timeas maria inueniſti gratiam apud do minum. Ecce ꝯcipies & paries & uocabit nomẽ altiſſimi filiũ. v. Ave maria gra ꝑple. dñs. tecũ. Ecce.

Oet reliquerūt dñm. ℣ Vlaspheмauerūt sanc
tū Isr̄l. abalienati sūt retrorsū.
Sup quo plangam uos ulc̄
ad dentes p̄uaricatiōnis. ℟
Aue maria gr̄a plena dñs tec.
Spūs sanc̄s sup ueniet in te ℣ uirtus
altissimi obumbrabit ti qđ enī
exte nascet̄ sanc̄m uocabit̄ filius di. ℣
Quomō fiet istud qm uirū nō cogn
osco ℟ respondens angl's dixit
ei. Spūs. Iusto nō ē lex dñs defen. ps
dñs illu. a Adorate. ps Afferte. a
Intra in atria ei. ps Inuocabo. spa. ℣ Egredi
et dñs de loco scō suo. Quinta
Omne caput languidū
et omne cor mestum. A plā
ta pedis usq; ad uerticē nō ē
in eo sanitas Vulnus et liuor
et plaga tumens. nō ē circūli
gata nec curata medicamī
ne. neq; fota oleo. ℟ Saluato
rem expectam dñm ihm xp̄m
qui reformabit corp̄ humilitatis
nr̄e figurā corpi claritatis suc.
℣ Sobrie iuste et pie uiuamus
in hoc sēlo expectantes bēam spē
et aduentū glie magni dei. Qr̄e. ℣
Terra mea deserta. tota
res uire sutrense igni. re
gionē uiam cor̄ uob alienī
deuorant. et desolabit̄ sicut
in lamentatione ihesu. Et relinque
tur filia syon tm umbraculū
in uinea. et sicut cucumerarij ciuitas que
uastat̄. ℟ Audite iubū dñi
gentes et annūciate illud in insulis
r̄e et nulius que dicit quia
Saluator nr̄ aduenit. ℣ Annū
ciate et audiat̄ fame loquimini et
dicite Septies clamate. Salu.
tis exercituū reliquist
nob semē. et si sodoma fuisse
mus. et si gomorra similes essē
mus. Audite iubū dñi principes
sodome. percipite legem
dei nr̄i pp̄le gomorre. ℟ Ecce
virgo concipiet et pariet filiū et uoca
bit̄ nomen ei. Emmanu
hel. ℣ Sup solium
dauid et sup̄ regnū ei sedebit̄ in regno. q.

Qua in mlīa dnē. viij.
uctima ꝙ uīa ꝙ plen
sum. holocaustā arietū ꝛ ad
ypem pinguiū ꝛ sanguīē uitu
loꝝ ꝛ agnoꝝ ꝛ hyrcoꝝ nolu.
Obsecro dñe mute qm mis
furus es unde affliccionē ꝑpli tu
i. Sic locut⁹ es uem ꝛ lib̄a nos.
Mentio mīi dñe t̄ bū placow ꝑpli
tu ulsta nos ꝙsaluauit tuo. Sic.
Egdiebꝰ vga. Initiū. s. e. s. Mar
Initiū euāgly ihu xp̄i filij di. cam
sic scr̄pū est ī ysaia ꝓpha. Ecce
mitto angelū meū ante fac
em tuā q̄ ꝑparabit uiam tuā
ante te. Vox clamātis īdeser
to parate uiā dñi. rectas fa
cite semitas eius. ꝛ reliq.
Fuit ioh̄es ī deserto bapti
zans ꝛ p̄dicās baptisma pēi
tencie ꝛ remissionē peccꝝ. Et
egdiebat ad illū omis iudee
regio ꝛ iosolimite ⁊ baptizabant ab illo ī iordane
flumīe confitentes peccā sua.
Et erat ioh̄es uestit⁹ pilis ca
meli ⁊ zona pellicea circa lum
bos suos ⁊ locustas ⁊ mel sil
uestre edebat ⁊ p̄dicabat di
cēs. Venit fortior me post me.
cui nō sum dign⁹ p̄cumbēs
solue corrigiā calciamēti eoꝝ
ei. Ego uos baptizo uos a
qua. ille aut baptizabit uos
spū sco. o. l. e. Venerabi. Bede p̄sbi
Angls uocat ioh̄s ī natē
solenitate uxta hēstim
pingentis. sc̄ officij dignitate.
Angls enī grece latine nun
cius nūcupatur. Letent
cēli et exultet tra iubilate mon
tes laudē q̄ dñs nr̄ uenet. ꝛ pau
peꝝ suo miserebit. v. Ecce dñator
dñs cū brachio veniet. ꝛ pau. Deū
Quo noīe recte appella
ri potuit homo ille q̄
fuit missus ad. ut testimo
niū phiberet de lumīe. uem
entē carne dñm mūdo nū
ciaret. Hiem nō fuisset
gratior ampli⁹. Nam tilla die stil
labāt montes dulcedinē et colles

fluent lac z mel dic dñs. ℣ Ego
uenia dic dñs z sanabo eu
nē ppt mei. Nam. xij. H ec
mirandū mysteriū anglm no
minavi eis. quo mē natos
mlier maior nemo surrex.
cū ipsi eos q̄ sacdcs gradu
rite fungunt. obediēt angelizā
di officiū anglos poste uocā
ri dicere ppha. Labia sacdo
tis custodiūt scām z legē
requirūt exore ei. qz angls
dñi exercituū est. ℟ Omnes
isrl ramos uos expandet z
florete z fructus fame. Ape ei
ut ueniat dies dñi. ℣ Rorate ce
li desup z nubes pluāt iustū. ap
riat tra z germinet salvatorem.
Vox clamantis in xij. Ape
deserto parate uiā dñi recti
fame semitas ei. Constat qz
unigenit filiū vbū ptis uo
cat ioēs attestante q̄ an. In
pncipio erat vbū. z vbū erat
apd dm z ds erat vbum. ℟
Confortamini manus fatigate et
genua dissoluta roborate qui
pusillo animo estis. mite
me timete dic dñs qz ueniet.
Deus iudicium tuū regi da
℣ Custodi nrm noli fle qz ue
niet salus tua. dñe. Collecta
Exurge dne ps potentiam
tuā z uem. ut ab imminen
tibus peccatoꝝ nroꝝ pculis. te mē
diante pregente eripi. te liberā
te salvari. Qui vi. Invita fit. ij
Legē ueniet ad ve. ado. ℣ Ec
ce ego mitto angelum meum. Lectio prima
Sanctus fortis et mirabilis dñs
noster. magnus fortitudine et
potens fide et mirabilis opere. Et
quis sustinebit diem introitus eius
aut quis stabit ad videndum eum.
Principes tui infideles so
cii furum. Omnis diligit munera
sequitur retributiones. pupillo
non iudicant. ℣ Causa uidue
non ingreditur ad eos. iij. Pro
pter hoc ait dñs exercituū

fortis istr. Hev ꝓsolatvr sup
hostiꝫ meis ⁊ uindicabr de
inimicis meis. Ingrtā ma
nū meā adte ⁊ extoqm ad
puz scam tuā. Fz̄ iij. v. Ex
Uerbū qđ Ioo. p sup̄ spēs
nuciat ylarias filiꝰ amo
sup iudā ⁊ ir'lm. Et erit īno
uissimis diebꝰ ꝑparatus mōs
domꝰ dñi ī uertice montiū ⁊ e
leuabit sup colles ⁊ fluent
ad eū oēs gentes ⁊ ibūt
ꝑpli multi. v. Et dicēt. Veni
te ascendam⁹ ad montē dñi
⁊ ad domū dei iacob ⁊ docebit
nos uias suas ⁊ ambulabi
mꝰ ī semitis ei⁹. qꝛ de syon
exibit lex ⁊ uerbū dñi de hierl'm.
Iudicabit dñs gētes et vj.
arguet ꝑplos multos. Et fa
brefact gladios suos in uomeres.
⁊ lanceas suas in falces. Fz̄
Non leuabit gēs contra
gentē gladiū ⁊ non exercebunt ultra ad prelium.
domꝰ iacob uenite ambulemꝰ

lumie dñi. vij. Proiecisti
ꝑplm tuū domū iacob. qꝛ re
pleti sunt ut olym ⁊ augu
res habuerūt ut philistiim.
⁊ puis alienis adheserunt.
⁊ repleta est terra auro ⁊ argē
to. ⁊ nō ē finis thesauroꝝ
Repleta ē terra eius viij. ei⁹
equis ⁊ innumerabiles q̄drige
ei⁹. Et repleta ē terra ei⁹ ydolis
⁊ opꝰ manuū suaꝝ adorauer
unt qđ fecerūt digiti eoꝝ. ⁊
incurvat⁹ ē homo ⁊ humiliat⁹
est ē vir. Ne ig̃ dimittas eis.
Hec dicit dñs. Fz̄ Quia
Ingrede ī petrā ⁊ abscōde
de fossa humo a facie timo
ris dñi ⁊ a gl'a maiestatis ei⁹.
Oculi sublimes hominis ix.
humiliati sunt. ⁊ curua pti
altitudo uiroꝝ exaltabit⁹ dñs
die illa. x. Dies enim exer
tuū sup omnē superbū ⁊ ex
celsum. ⁊ sup oēm arrogātē
⁊ humiliabit⁹ ⁊ sup omnes cedros
libani sublimes ⁊ erectas et

sup omñs querens balsm· & sup omñs mõtes excelsos & sup omñs colles eleuatos & sup õem trem excelsam & sup omnẽ muy mundũ & sup ões naues tharsis & sup omne qđ uisu pulchr est· Feria vj Lõ j

Si aut uadit sublimitas hoim & humiliabit altitudo uiroꝝ· Exaltabit dñs sol in die illa & ydola penit cõtrit & intrabũt in spelũcas petraꝝ & in foramina maguum petraꝝ a facie formidinis dñi & a facie maiestatis ei cũ surrexerit ꝓcule terram· ij In die illa homo ydola argẽti sui & simulacra auri sui q fecerat sibi ut adoraret talpas & uespertiliones· & ingredient scissuras petraꝝ & cauernas saxoꝝ a facie formidinis dñi & a gla maiestatis ei cũ surrexerit ꝓcule terã· iij

Quiescite ab hoĩe cui spũs in naribus ei· qr excelsus reputat ẽ ipe· Ecce enim dñs exercituũ auferet ab hierl & auida ualidũ & fortẽ· Salbo

Omne robur panis Lõ j & omne robur aque & fortẽ uirũ bellatorẽ & iudicẽ & appiam & ariolũ & senem & principẽ sup quinquaginta & honorabilẽ uultu & sapientẽ artificẽ & eloquũ mysticũ· ij Hec dicit dñs· Ecce ego deficere faciã ꝓcapẽ & effeminatos dñabũtur eis· Et corruet ꝓpls unus ad unũ uir & unusquisq ad ꝓximũ suum· Tumultuabit puer ꝑ senẽ & ignobilis ꝑ nobilem· iij

Apphendet uir fratrem suum de domo patris sui· Vestimentum habes tu es ẽ princeps esto mr· Ruina autem hec sub manu tua· Respondebit in die illa dicẽs· Non sum medicus & in domo mea non ẽ panis neq; uestimentum· Noluite me constituere ꝓcapẽ ꝓpli· Dom ij Invita· Regr mr ad ueniet x· Que ioĩes ꝓdicabat

agnū ēt uentū. Vēn. ℣ Ps̄lvō
Cantalo di ℣ pn̄ ps̄ēs
lecto meo cū tu cum-
patruelī meo uīnee tue
℣ uīneā fcā ē dilecto meo ī
cornu filio olei. ℟ sepluit eā.
℟ lapides elegit ex illa. ℟ plā
tauit eā electā. ℟ edificauit
turrē ī medio ei. ℟ torcular
exciuit ī ea. ℟ exspectauit ut
faceret uuas ℟ fecit labruscas.
Nrām ato ueīet sal'ua q̄re ℟
merore ℟ lumeris nūq̄d ℟ filiū
nō ē ī q̄ īnouauit te dolor.
Saluabo te ℟ liberabo te noli timē.
℣ Ego enī deleui ut nubē mi
ḡtates tuas ℟ q̄si nebulā pcā
Cuc ḡ habita. ij. tua. Sal-
tores n̄ri ℟ uri iuda. iudi
care ut me ℟ mea uineā me
am. Qd ē q̄d debui ultr̄ facere
uīnee mee ℟ nō fecī ei? ℟
Ecce dñs ueīet ℟ omis sa ei ai
co fortis ī clue alla lux magna ℟
exibūt de lin sie aq̄ mūda. Et
regnabit dñs ī cternū sup oēs
gēres. ℣ Ecce aī iuuate ueniet
℟ regnū ī manu ei? ℟ pās ℟ ī pnū. ℟
Hu q̄d exspectaui ut fa ℣
ceret uuas. ℟ fecit labruscas.
Et nūc ostendā uob̄ q̄d ego
faciā uīnee mee. ℟ Nrām sm
ge ℟ sta in excelso et uide. Jo cā
tuate q̄ ueniet ī ad tuo. ℣ Le
ua ī circuit oculos tuos ℟ ī pplane-
Huffera sepē ei? et iiij. Jo.
erit mūdities ōnē. De uiam
materiā ei? ℟ et ī ī gaudia a
quē ℟ ponā eā desertam. ℟
Cuitas nrām noli fle q̄m do
luit dūs sup te. ℟ auferet are
ōem tribulatōem. ℣ Ecce ī forti
tudīe ueīet ℟ brāchiū ei? dñabit.
Jauf. ℣ Egredīet dq̄. dlo. s. ℣.
Non putabit ℟ nō fodiet.
℟ ascendet sup eā uepres et
spine. ℟ nubib? mandabo
ne pluant sup eā ymbrē. ℟
Ecce ueīet dūs protector n̄r sēs
ilr̄. Coronā regni hīs ī capite
suo. ℣ Et dñabit a mari usq̄ ad
mare ℟ a flumīe usq̄ ad tīnos

orbis tre. Loco. vj Vinea e
nim dñi exercituū domꝰ isrl̃
ē. et uir iuda gīnen delecta
bile ei. Et exspectauī ut fa
ceret iudiciū et ecce iniq̃tas. et
iustitiā et ecce clamor. ℣ Sic
mat̃ consolat̃ filios suos ita glo
labor uos die dñs. et durā in ui
tate q̃m elegi uob̃ uenier auxi
liū. Iudebitis et gaudebit cor
uestrū. v Dabo i syon salutē et
isrl̃ glām meā. Ihr. vij Ve
qui iungitis domū ad do
mū et agrū agro copulatis
usq; ad terminū loci. Nūquid
habitabitis uos soli in medi
o terē. In auribꝰ meis sūt her
die dñs exercituū. si domꝰ mul
te deserte fuerūt. grandes et
pulchre absq; habitatore.
Jrlm plāctabis unea in mon
tibꝰ meis et exultabis q̃ dies dñi
uenient surge syon q̃re ad dor
mis gemitū plenꝰ labo. q̃re
medio gemitū saluatoꝝ tuus ad
uenit. ℣ Exulta tans filia sy
on nubila filia isrl̃. Ita de. viij
Oetem enī ungera unguen
tariū lagunculam unā. et
ligula modij seminis faciēt
modios tres. ℣ Egredien
tibus delamaria adporta q̃ respi
cit aquilonē. et uenient i bethlee
ambulās sup aquas redepecois
tuae. Tūc saluus erit omis ho q̃
cetera uenient. v Et ppabit̃ mensa
soluī ei. et sedebit sup illā iudi
cās ieiūtate. Tūc. adest. Alla. vg
Psalt. t. dix Lucam Egredien vg.
i. cl. s. Erūt signa in sole et lu
na et stellis. et in terris pressura
gentiū p̃ confusione sonitus
maris et fluctuū. arescentibꝰ
hoīb̃ p̃ timore et exspectatōe.
q̃ supuenient uniuerso orbi. Et
nec. Nam uirtutes celorū mo
uebunt. Tūc uidebit filiū
hois uenientē in nubibꝰ cū po
testate magna et maiestate.
His aūt fieri incipientibꝰ. re
spicite et leuate capita uīa q̃m
appropiat redēptio uīa. Dixit

alis silinidiuē. Videre fiaul
neā ꝛ oīs arbores. Cū pdu
cūt tā ex se fructū. sans qm
ppē estas. Ita ꝛ uos cū uide
tis hec fieri. scitote qm ppe
e regnū dei. Amē dico uobis.
ñ pteribit gnācio hec don
ōia fiant. Celū ꝛ tra trāsibūt
uba aūt mea ñ trānsibūt. o. l.
Oīs ac te e bā Grego. pp
dēptor mī: ppatus nos ūcēte
delidans. senescentē mūdū
q mala segnī dnūciat. ut
nos avidi amore ꝓficiat. ℟
Ecce uenit dñs ꝑncips regū
te. Bā q ꝑpatus es occurre illu
ꝑpatus esto ihrl occursū dñi
qm uenit. Bā. x Appmqt
te ei timnui qnte paustiões
ꝑuentāt inoleāt. ut si dm
mentē trāsgredare nolumꝰ
tam ei uitiū ul' paustiōi
bꝰ attrita tm eam. ℟ Ecce
appebit dñs ꝙ mētem. In mo
tam fecit exspecta eū qm uenit
ꝙ nō tardabit. ℣ Ecce ds mr

cā ꝑate uenit ut illumīet oēs
los suos suos ꝗ mora. xi
Huic ꝙ cū lectiom sā ewn
gliū qm m uīa fratrnitas au
diuit. paulo supius ꝑmisit
dicēs. Exsurget gēs ꝓ gēte
ꝙ regnū adūsus regnū ꝙ erūt
te mot magn ploca ꝙ pesti
lēcie ꝙ fames. ℟ Festina
ne tardauis dñe. ꝙ liba ꝑplm
nū. ℣ Veni dñe ꝙ noli tarda
re ꝙ relaxa fcmora plebis tue. l.
Et qubdā nūpsins xii.
hoc qd m audistis aduīxit.
Exhīb; ꝓfecto oīb; alia tam
fā timims alia ī ꝓximo vē
tura formidam. ℟ Rex mr
aduenīet xē. qūe tot hīes ꝑdicaū
agnū ee venturū. ℣ Ecce agni
di ecce q tol. pec. m. Qm. colla
Extita dñe corda nra
ad ꝑpandas unigēti
tui uias. ut ꝑ ei aduentū
purificatis tibi mētib; siu
re meam. Pe. Fer. iii. Invita
Regē uenturū. ℣ Exsyō spēs.

Ecce illa erit dñi ima p. l'
guificētia ⁊ gla ⁊ fr̄uct' sōh
mis ⁊ exultatio ipis q̄ salua
ti fuerint exibit. Et erit ois
q̄ relictus fuit i syon ⁊ resi
duus in hrlm. scs uocabit ois
q̄ scptus fuit ⁊ iscript' in hrlm. vj.
Creauit dñs sup omnē lo
cū mōtis syon ⁊ vbi uocat'
ē nubem p diem ⁊ fumum
splendorē ignis p noctē. viij.
Sup oēm ei gl'am p tecto
⁊ tabernaculū erit ⁊ umbra
culū dñi. ad estū ⁊ ī scēnacē
⁊ absconsionē ⁊ ad turbinē et
Uenite filij audite me timorē dñi docebo uos.
⁊ aplauua-
tabo uos ⁊ q̄ uultis uitā
ailis uanitatis. ⁊ q̄ uultis
plauisti p diē q̄ electus festi
net ⁊ adducat opa ei ⁊ appro
et ⁊ ueniat ⁊ bibat sq̄ sit' et
saem' illā. ij. Ue q̄ dicitis
malū bonū ⁊ bonū malū.
ponētes tenebras lucē ⁊ lucē
tenebras. ponētes amarū
dulce ⁊ dulce in amarū. Ue
q̄ sapientes estis in oculis uris. et
coram uobismetipsis p̄dentes.
Ue q̄ potentes estis ad bibē
dū uinū. ⁊ uiri fortes ad mis
cendā ebrietatē. Q̄ iustificā
tis impiū p̄ munera. ⁊ iustitia a
iusti auferetis ab eo. Propē hoc
sic deuorabit stipula ⁊ lingua
ignis ⁊ calor flamme exurit.
sic radix eorū q̄si fauilla erit.
⁊ germen eorū ut pulus ascēdet.
Abiecerūt legē fr̄i. viij.
dñi exercituū ⁊ eloquiū
scī israēl blasphemauerūt. Idō
uirit furor dñi in ppl'o suo.
⁊ extendit manū sup eū ⁊ p
cussit eū. ⁊ conturbati
sunt mōtes ⁊ fca sunt mortua
na eorū q̄si sterc' in medio pla
teaꝝ. Et in his oībz nō ē auer
sus furor eius. sed adhuc manus eius ex
tenta. viij. Ungule eorū eius
ut silex. ⁊ rote eius q̄si turbo
tēpestatis. Rugiet ei ut leo
nis rugiēt ut catuli leonū
⁊ frendet ⁊ tenebit p̄dam

ꝙ amplexabit ꝙ ñ erit qui
eniat. Assouabit sup eã i die
illa sic soynus maris. Fit v
Hec dño ꝺ̄ exercitus ꝺ̄ terr v
ozias uitit dñm sedentē sup
soliū excelsum ⁊ elevatū ⁊
ea q̄ sub ipo erāt replebāt tē
plū. Seraphin stabant sup
illd. sex ale vni ⁊ sex ale alti.
Et duabz uelabāt faciē ei. ij.
⁊ duabz uelabāt pedes ⁊ du
abz uolabāt ⁊ clamabat alt
ad alterū. Sc̄s sc̄s sc̄s dñs ds
exercituū. plena ē oīs tra gla
ei. iij Et mot audiuit uoce ei
tē in. Quē mittā ⁊ q̄s ibit no
bis. Et dixi. Ecce ego mitte
me. Et dix. Vade ⁊ dices pplo
huic. Audite audientes ⁊ no
lite intelligere ⁊ uidete uisionē
⁊ nolite agnoscere. Fit vj.
Excecta cor pplī huius ⁊ au
res ei aggraua ⁊ oculos
ei claude. ne forte uideat oculis
⁊ auribz audiat ⁊ corde
suo intelligat ⁊ convertat ⁊ sanē
eū. ij Et dixi usq; q̄ dñe.
Et dix. Donec desolent ciu
itates absq; habitatore
⁊ domus sine hoīe. iij Et ter
ra relinq̄t deserta ⁊ longe
faget ds hoīes ⁊ multiplica
bit q̄ derelicta fuit in medio ter
Et fm̄ē in illo ebz Sallu.
adez filij ioathan filij
ozie regis iude ascendit ra
sin rex syrie ⁊ facee filius
romelie rex isrl in ierlm ad p̄
liandū p̄ eā ⁊ ñ potuit ex
pugnare eā. ij Et nūciaa
uerūt domui iacob dicētes.
Requieuit syria sup effraim.
⁊ cōmotū est cor ei ⁊ cor ppli
ei sic mouent ligna a facie
uenti. iij Et dix dñs ad
ysaiam. Egredere occurrit achaz
tu ⁊ q̄ derelictus ē ialub filius
tuus ad extremū aquæ ductꝰ
piscine superioris in uia agri ful
lonis ⁊ dices ad eū. Attende
me ⁊ cor tuū ne formidet a
duabz caudis titionū fumi

gaudiū istoꝝ. dñm. ij. Invit
Surgite iugulem⁹ veīte adorem⁹
ꝙ pesatus hoīa qui veter dr. Ve
Dicetur ad Ieo ꝑ. syon.
me insule. & gentes
multe fortitudine. Accedāt
& tūc loquāt simul ad iudiciū
appinquem⁹. ℣. Ecce apparebit
dñs sup nubē tanq̄ dies & cāticus
sacr⁹ milia hīs iuctmūro & in
femore suo scīptū. Rex regū &
dñs dñanciū. ℣. Appebit īmē
q̄ nō meruer⁹ simo⁹ facie exīpi
ta eīi q̄ueīens ueīer. Rex. ij.
Quis sufficiauit audiēte
nulli & uocauit eīi ut leq
reꝰ se. dabit in ꝓspectu ei⁹
gētes & reges obmutebūt. ℟.
Bethleem ciuitas dī sūmi exe
exiet dñator isr'l & egressus ei⁹
sic a ꝑncipio diei eīnitatis ex
magnificabit⁹ īmedio inimice
tue. Ipax erit⁹ īcta nra dū ve
nerit. ℣. Loquar pacē gēib⁹
& tpās ei⁹ amabit usq; admare. I.
Oratio qī puluēm gla

dio ei⁹ sic stipulā uento rap
tam actu ei⁹ ꝑsequet eos.
& silibus īpare. semita īpedib⁹
nō appebit. ℣. Quu uenturꝰ
ē uenier & nō tardabit iā n erit
timoꝝ finib⁹ nris. Qui qē est
saluator ūr. ℣. Deponet omēs
inimicates nras & placer īp hūdū
maris oīa ꝓcta nra. Qui. ij.
Quis hec operat⁹ est & fecit
uocās gnām ab exordio.
Ego dns ꝑmꝰ & ꝑ quoq; ego
sum. ℟. Si sacie vbū ego mā
ria qd ribi actio ꝙ angl'm eius
missū est. & apies īvēo dm ꝓtes
& hoiem. ℣. Vt vīgo cta dicatis īt
omēs mlres. ℣. Paries qudē
filiū & vgo manans ū pareris de
timen eīi efficaceris gūda & eris
mat⁹ semp īacta. Ve. ℣. Vi
derunt insule & timuer⁹.
extrema tre obstupuer⁹.
appinquer⁹ & accesser⁹.
Vnusq̄sq; ꝓximo suo auxili
abit & frī suo dicet. ꝑfortare.
Egypte noli fle q̄ dñator tuus

ueſter t aũ tuũ ſpectũ mouebũ
t abyſſi. Libare pplm ſuũ dma
nu potẽtie. ℣ Exte ueſter dñs ex
ercituũ ds tuus ĩportare mag
na. Lbũ. ℣ij Conforta bit
faber ærarius ptuaẽs mal
leo eũ q̃ cudebat tũc tẽpus
dicẽs. glutino q̃ bonũ est
& ſortauit eũ clauis ut nõ
moueat. ℣ Propẽ tu ueĩar
tẽp' ei & dies ei' tu eloga bũt. ℣
ſẽbit dñs iacob & ſilt' saluabi
t. ℣ Exite ergo & ſilt' reuite ad a
uitates tuas. q̃ſé. ℣ij Et tu
ſilt' ſiue mĩs iacob quẽ elegi
ſemen abrahã amica mei ĩ
q̃ apphendi te & extremis
tre. & alongiq̃s ei' uocaui
te & dixi t. Ser uus mĩs est u
elegi te & nõ abiecti te. Ne
ſcender dñs ſiẽ pluuia ĩuellus
q̃ cẽ ĩrigẽs ei' uinea & habũ
dãtia pacis. ℣. Et adorabunt
eũ oĩs reges oĩs gẽtes ſeruẽ
t. Clamabis q̃ & ℣ij et. Ozi
go rectũ fiam. ne deficies. q̃

ego ds tuus. Cõfortauit te
& auxiliat' ſũ tu. & ſuscepit te
dextra iuſti mei. ℣ Cum dñe
& noli tardare relaxa facinora
pleb' tue. Ireuoca dilectos ĩ cra
ſua. ℣ Audiens autem ioãnes
q̃ſtiones opa xp̃i mittens
duos de diſcipulis ſuis ait illi.
Tues q̃ uenturus es an aliũ
expectam'. Et ait. Et respõ
dens ihc ait illis. Euntes re
nũciate ioãni q̃ audistis & u
distis. Ceci uident. claudi ã
bulant. leprosi mũdant'. Sur
di audiũt. mortui resurgũt.
pauperes euãgelizant'. Et bẽ
ẽ q̃ nõ fuerit scandalizat' in me.
Illis aũt abeuntibus. cepit
ihc dicere ad turbas de ioãne.
Qd existis ĩ desertũ uidere
Arundinẽ uento agitatã.
Sz qd existis uidere. Hoiem
mollibus uestitũ. Ecce q̃ uol
libus uestiunt' in domibus regũ

sūt. Sz q̄d exilis uidē ꝓphetam. Ctiā dico uob̄ ꝓphetam q̄m ꝓphā. Hic ē etiā de quo scr̄ptū est. Ecce mitto angelū meū ante faciē tuā. q̄ ꝓparabit uiam tuā ante te. ℣. P. e. bñ

Querendū nob̄ ē. Gregoꝝ ꝓphetis tenuit iohēs ꝓphā. Z plusq̄m ꝓphā qui uidendo adiordanis baptismū dñm ostēdit dicēs. Ecce agn̄s dei ecce q̄ tollit pcā mūdi. ℟. Et cū audierāt ipsū loquentē ascēdere in altū ꝓphā. Ipsū gētes depabāt. Z erit nomen ei gloriū. ℣. Dns alybano uenīet Z ses de mōte umbroso Z denso. Qui etiā humilitatē. ℟. Ipm. sua Z dnm̄cans ei potestā sedentis dic̄. q̄ dicta ē de tra loquit̄. q̄ ait. de celo uenit sup oēs ē. Cur in carne posi tus tendēs thesaplos requirit. q̄ uenīs es an alū exspectam. ℟. O occidit nos dns uias suas Z ambulabim̄ in semitis ei. q̄ dicit̄ exibit lex. Et

uerbū dñi de hierl̄m. ℣. Ue mihi quia dam̄ ad mōtē dñi Z ad domū dei iacob. Ad xij. Tamq̄ sū gnazareū. q̄m ostendebat. Z an q̄ esset requirat. q̄m q̄m ēe ꝓphandō. baptizando ostēdē do damnauit. Hui lectionis q̄stio tacit̄ soluit. si gesta rei te p̄ Z ordo pensat̄. ℟. Egredietur uirga de radice ysse Z flos de radice ei ascēdet. Et requiescet sup eū spūs dñi spūs sapie Z intellectus. Ie. Adiordanis ei fluēta ℣. Post. q̄ ipe redēptor mūdi ēet asserit̄. missus in carcere. an ipe uelit requirit. an q̄m mūdi redēptorē ēe dubitat. Z q̄rit ut discat. si is q̄ ꝑsē mūdo uenit. ꝑsecta ad inf̄a claustra descendat. Tu. ℟. Ecce dies uenīt dicit dns Z suscitabo dauid germen iustū Z regnabit rex Z sapiēs erit Z fa ciet iudiciū Z iustiā in tra. P

hoc ē nom̄ qđ uocabūc eū dns
nusq̄m: Judicet illis saluabit
uda et ista habitabūc ꝙ sedem. Ih
Hurem tuā qs dñe p̄ oīa
tabz nr̄is accommoda
nūs nr̄e renebs grā tue u
sitacois illustra. p̄. Fer. iij.
Congregamini et uenite uniuerse
cte Confortanū et umanū. ij.
Iste filiū et dissipabit loq
mini ibū et nō fiet qz uobiscū
ds. iij. Stant in angu foꝛa et
rudunt me. nem̄ē tuā p̄li
hui dices. nō dicatis coniuratio.
ia q̄ loqt̄ ꝑ̄ls iste coniuratio
ē timoꝛē eoꝝ ne timeatis. ne
q̄ timeatis. Fer. iij. p̄. p̄ma
Et dic dns. Venta nūo
gite me sup filios mos
et sup op̄ manuū mearū mā
dastis mi. Ego fec̄ ꝝam et hoī
nē sup eam creaui ego. Sda
Quare nec̄ tetendeꝝ t celos
omn̄i milicie eoꝝ mandaui.
Ego fulcraui et cōfortaui

et quōs uias ei dirigam.
p̄e edificabit ciuitatē meā et
captiuitatē meā dimittet nō
ipse nec̄ munibz. dic dns
ds exercituū. Fer. iij. omel
Legē uenē. et Exiyon. Lucam
sillo. et Nullus ē angls gabel
ad̄ ciuitatē galylee cui no
men nazareth ad uginē de
sponsatā uiro cui nom̄ erat
ioseph de domo dauid et nom̄
uginis maria. Ant. o. l. e. v. bd
Reposuit me redēptōis
fis xp̄i. hodierna die nob
fā euāgli lectio ꝓmendat q
angl̄m ꝓfecto missū ad̄ naz
rat ad uginē ut nouā in carne
natiuitatē filij di p̄dicaret.
Etsi ama i formatōe q̄ anūciat
pace in xp̄m. die cui tanto ꝝ
scripturarū testimonio nr̄ q̄
exspectabam̄ aduentū. Super
montē excelsū ascende tu q̄ euā
gliza syon exalta i fortitudīe
uoce tuā. dic. ij. Perqui
nos abiecta uetustate noxia

renouari · atq; me filios dei
Aputari poslim⁹ · Ihc g̃ adpro
mysse salutis mee ayn · dnaẽ p
tingẽ · pmordiũ eẽ mrẽta ei
rem⁹ aure pcipe · ℣ Orietur
stella exiacob 7 ꝛgurget homo
desirl'z ꝛfringẽt omes duces a
lienigenay. Et erit omis am pos
sessio ei. ℣ Deiacob exiet q dñe
ẽ 7 pdat reliq̃as ciuitatiũ. Iesꝰ.
Ollius ẽ inqt angls ga nj.
uiel adeo iaudtarẽ galylee
au nomĩ nazareth adūgie
desponsatã uiro cui nomẽ e
rat ioseph · 7 nomẽ vginis ma
ria. ℣ Modo uenit dñator dõ
I nomĩ eius emanuel uocabit. ℣s
Oriet̃ mihi deus iustica 7 hũ
dancia pacis. Ano. Si festi
tas chome ieriẽ die sabi fia
℣ ma fia eide septimane le
gant iste lectiões Si no bean
S· bi ati epi de icarnaõe dñi
Legim⁹ scm moysen pplo
di precepta dantẽ ulm aut du
di isrl · Dñs ds tuus ds vñ
est · Sñ potest ee maior · ñ pt
ee minor · nõ pt minari dicẽ
te ipsa dauid · Magn⁹ dñs 7
magna iustus ei 7 sapie ei nõ
Enumer⁹. Sda
Optime nostis fres ista krim
q corde teneris fortẽ katho
licã ueritatẽ · ductore tam bre
uis · qõ adiuuante dño ꝓ
sucrim explanacõe
dñe. nij · Q's unus ẽ pat · ds
unus ẽ filius ds unus est spus scs.
Non tres dij · sz vus ẽ ds · Tres
uocabulis unus ꝛdicatur sz sin
gle · sz dicit nõ heretic⁹ · Ergo
sz unus sũt · omis sũt icarnati.
Non · Act solus xpus pticeps ca
ro. Fꝛ vj luce
Surgẽs · ꝛ · Exsurgẽs ingenua
adhuc ꝛmoderna cũ festinatione
iaudtarẽ uida q̃ ꝛcurrit ad do
mũ zacharie 7 salutauit e
lizabeth · Act. Vene. Lede. pslm
Lectio qñ auctuum scte
wãglij fres knõ 7 redẽptois
nre nob ꝓmoderna ꝓclamat 7

salutaria semp̃ tuitꝰ de ip̃o
luctus t̃ emetha gm̃ endat.
Pretur lor. p̃ nob̃ ig̃ nedict̃ agn̄
ne macha sedm ordinē melchi
sedech. ponifex fr̃s ē t̃ etnū z̄ i
selm sel̄. Ipe ē rex iustic̃ ac̃
gr̃acio ū tp̃a fiue. pon. ij In nat̃
dn̄i zacharie atq; elizabeth. q̄n̄ sibi ac p̃ aur sore
dim̃ nouat̃ patrimoñ salu
tat̃ ū q̄ dubia d̃ oracylo q̄d
accep̃at. h̃ ut ingulatā d̃ do
mo q̄d̃ ser ugm accepisse di
dicetat. ℟ Egredietꝰ dñs t̃ p
habit̃ gr̃ gentes. Astabūt pedes
ei sup̃ montes oliuaz. ℣ Et ele
uabit̃ sup̃ omnes colles z̄ fluent
adeū omnes gētes. Ista. iij Mo
uit ubi anglus illis. Arestaa
ne. placuit. h̃ ut mulier. p
uecte claus ego uuulcanus am
misit̃ sedula mpendet. ℟
Q̄ debūt gētes uultū tuū z̄ cūc
ti reges inclitū tuū. Vocabit
ti nom̃ nouū q̄d os dñi nois aut.
℣ Et eris corona gl̃e in manu

dñi z̄ diadema regni in manu di
tui. Anno Sallo inui Regie
Anno ip̃o Luca. Exhyon
decimo ip̃i tyberij ce
saris, pontio pylato
to. uidē detrarcha auc̃ he
rode philippo aiñ fr̃e ei de
trarcha turee z̄ traconiti
dis regiois z̄ lisania abili
ne tetrarcha sb̃ pncipib̃ sac
dotū anna z̄ caypha. fact̃ e
ubi dim̃ fuit ioh̃em zacha
rie filiū in deserto. Ixl. o. tc.
Redēptoris mri b. Lic. pp.
p̃aur sor q̄ q̃e ubi p̃ dicatois
accep̃t. memorato romāe
rei publice. pncipe z̄ iudee
regib̃ dsignat. ℟ Et uulte
agnū dñe uiatorē tue dꝛec
deserti admonē filie syon. ℣
Ostende nob̃ aīe mīam tuā
z̄ salutare tuū da nob̃. dep̃c.
Anno q̄nto decimo ip̃ij
tyberij cesaris gubnante p̃
cio pylato. iudea tetrarcha
auc̃ galylee h̃ode philippo

aūt fiē ei tentacha mutce
& tracomitadis regiois & lu
sania abulque tentacha sō
pnapibz sacdonū anna & caip
pha fām ē ubū dñi sup ioha
nē zacharie filiū i deserto.
Germinauerūt cāpi hēmi ger
men odoris isrl q ecce ds nr aū
ūtute ueiet & splendor ei aū eo.
Ecce ego spēs deorum ei ds mam
feste uenet & splē iij. Quia
eni illū pēcare ueiebat q
& eruda q sda & mltos exīē
tibz redēptaz erat. Pregres
genaū & pnapes uideoz. p
fluacois ei tempa designat.
Ragite pelle q exurget iudi
care gētes i eū gētes spabunt
& eria nom ei bndictū milia
Ecce ego ingrediet & pariet filiū
& uocabit no ei emanuel. Ve
iij. Invic Vigilate aīo ip
xīmo ē dñs ds nr. Ven. Ecce ego.
Audite me q seqmī p
qd uistū ē & qtas dimī
Attendite adpetrā unde ex
cisi estis & adcauernā lacu de qua
pcisi estis. Ecce nūa in
ysrl uocabit gētes & mūciabit po
pulis & dicet. Ecce ds saluator
nr adueiet. Annūciate in
ubz tre & mīsubis q paul s dia
te. Ecce. ij. Attendite ad
pētem ūrm abraha & ad sa
ram q peperūt uos. qr unū
uocaui eū & bndixi & mlti
plicaui eū. Cōsolabit ḡ dñs
syon & cōsolabit oēs
ruinas ei. Non auferet
sceptrū de iuda & dux de femo
re ei donec ueiat q mittend ē.
Ecce ego creo celū & terrā gentiū.
Pulchriores sūt oculi ei uino
& dētes ei lacte candidiores. &
Et ponet delerū ei qi iij
delicias & solitudinē ei qi or
tū dñi. Gaudiū & leticia inve
niet ibi. gratiaz actio & uox
laudis. Me oportet mi
nui illū autē crescere. q post me
uenit ante me factus ē. Cui n sū
dign corrigia calciamēta ei sol

ue. ℣ Ego baptizo in aq̃ ille bap
tizabit uos in sp̃u scō. Cui ℣. ℟ij
Attende huc ad me pp̃le mis
am mea me audite qui lex
ame exeet. Auribus meis in
tendite pp̃le meus et gens
tus mis. egredietur e lex
nis et brachia mea populos iu
dicabūt. ℣ Exurgat deus et
dissipentur inimici eius et
fugiant qui odiunt eum a
facie eius. ℟ Quoniam de
sion exibit lex et uerbum
dñi de hierusalem. ℣ Et
iudicabit in nationibus et
arguet populos multos. ℟ij
Et conflabunt gladios suos
in uomeres et lanceas suas
in falces. Non leuabit gens
contra gentem gladium et
non exercebuntur ultra ad
prelium. ℣ Domus iacob
ambulemus in lumine dñi.
℟ Quoniam reliquisti plebem
tuam domum iacob. ℣ Quia
repleti sunt ut olim a parti
bus orientis et augures quasi
philistiim sunt. ℟ Et pueros
alienos adprehenderunt. ℣
Non est enim finis multitu
dini eorum. ℟ Et terra eorum
repleta est argento et auro
et non est finis diuitiis eorum.
℣ Et terra eorum repleta est
equis et non est finis curribus
eorum. ℟ Et non est finis
terre eorum idolis. ℣ Et
adorauerunt opera manuum
suarum quod fecerunt digi
ti eorum. ℟ Et curuabitur
homo et humiliabitur uir
et non dimittaris eis. ℣ In
trate in petram et abscon
dere in fouea a facie timo
ris dñi et a gloria maiestatis
illius. ℟ Oculi excelsi hominis
humiliabuntur et curuabitur
sublimitas uirorum et exal
tabitur dñs solus in die illa.
℣ Et dies dñi exercituum
super omnem superbum et
elatum et super omnem ar
rogantem et humiliabitur.
℟ Et super omnes cedros
libani excelsas et erectas et
super omnes quercus basan.
℣ Et super omnes montes
excelsos et super omnes colles
elevatos. ℟ Et super omnem
turrem excelsam et super
omnem murum munitum.
℣ Et super omnes naues
tharsis et super omnem
picturam pulchritudinis.
℟ Et curuabitur sublimitas
hominis et humiliabitur
altitudo uirorum et exal
tabitur dñs solus in die illa.
℣ Et idola penitus conte
rentur. ℟ Et ingredientur
in cauernas petrarum et in
speluncas terre a facie timo
ris dñi et a gloria maiestatis
illius. ℟ Cum surrexerit ut
terram conterat. ℣ In die
illa proiciet homo idola
argenti sui et idola auri sui
que fecerunt sibi ut adoret
talpis et uespertilionibus.
℟ Et ingrediatur in scissuras
petrarum et in cauernas
petrarum a facie timoris dñi
et a gloria maiestatis illius.
℣ Cum surrexerit ut terram
conterat. ℟ Auferte uos ab
homine cuius spiritus in
naribus eius est quia quid
reputatus est. ℣ Ecce enim
dñs exercituum auferet de
hierusalem et de iuda fortem
et robustum omnem robur
panis et omnem robur aque.
℟ Fortem bellatorem et uirum
exercitus et iudicem et pro
phetam et prudentem et se
nem. ℣ Principem super
quinquaginta et honora
bilem uultu et consiliarium
et sapientem architectum et
eloquentem augurem. ℟ Et
dabo pueros principes eorum
et effeminati dominabuntur
eis. ℣ Et irruet populus
unusquisque contra proxi
mum suum et contra amicum
suum. ℟ Et inpudebit puer
senem et ignobilis nobilem.
℣ Quia apprehendet homo
fratrem suum de domo patris
sui. ℟ Et dicet uestimentum
habes tu princeps esto noster
et ruina hec sub manu tua.
℣ Respondebit in die illa
dicens non sum medicus et
in domo mea non est panis
et uestimentum non habeo
nolite constituere me principem
populi. ℟ Quia ruit hierusalem
et iudas corruit. ℣ Quia lin
gua eorum et adinuentiones
eorum contra dñm ut exa
cerbent oculos maiestatis
eius. ℟ Agnitio uultus eorum
respondebit eis et peccatum
suum quasi sodoma predica
bunt nec abscondent. ℣ Ue
animabus eorum quia red
dunt sibi mala. ℟ Dicite
iusto quoniam bene quia
fructum adinuentionum suarum
comedet. ℣ Ue impio in malum
retribuetur enim ei quod
manus eius fecerunt ipsi
exactores populum meum
spoliabunt et mulieres do
minabuntur eius. ℟ Popule
meus qui te beatum dicunt
ipsi te decipiunt et uiam
gressuum tuorum dissipant.
℣ Stat ad iudicandum dñs
et astat ad iudicandos populos
dñs. ℟ Dñs ad iudicium ue
niet cum senibus populi sui
et principibus eius. ℣ Vos
enim depastis uineam meam
rapina pauperis in domibus
uestris. ℟ Quare attritis
populum meum et facies pau
perum commolitis dicit dñs
deus exercituum. ℣ Et dixit
dñs quia elevate sunt filie
sion et ambulauerunt extento
collo et nutibus oculorum
ibant et plaudebant manibus
ibant et gradiebantur pedi
bus suis. ℟ Decalvabit dñs
uertices filiarum sion et dñs
crinem earum nudabit. ℣ In
die illa auferet dñs ornamen
tum calciamentorum et lunu
las et torques et monilia et
armillas et mitras et in
auriculas et murenulas et
discriminalia et olfactoriola
et inaures et anulos et gem
mas in fronte pendentes et
mutatoria et pallia et ricinia
et crispinia et acus et specu
lum et sindones et uela et
fibulas et uestimenta bissina
et tunicas et lineamenta et
calamistra et capitia et
crispos et armillas et mitras
et in auriculas et murenulas
et

brachiū dñi. ℣ Immemi
quis ne ingredi ad salua
das gēres qē ē rex ustus cū
guāco ū hr fuē. ℣ Paratos
pmob ī gressū sedm ordinē mel
chisedech pōtifex fis ē ī ēnū.
Illo. t. Misert Johannē Cū
uidet abrahimis sacdotes
leuitas adiolhem. ut itrogā
rent eū tu qs es. Et confessus
ē nō negauit. Confessus ē qr
ñ sū ego xp̄c. Et rūrō
gauerūt eū. Quid ergo. He
lyas es tu. Dixit. Non sum.
Pphā es tu. Respondit. Nō. Di
xerūt ergo ei. Quis es. Ut re
sponsū demꝰ hīs q̄ miserūt
nos. Quid dicis de tepō. Ait.
Ego sum uox clamātis ī de
serto dirigite uiā dñi. sic dix
Isaias pphā. Et qui missi fue
rant erāt exphariseis. Et
rogauerūt eū et dixerūt. Quid
ergo baptizas si tu nō es xp̄c
neq; helias neq; pphā. Re
spondit eis ihs dicēs. Ego
baptizo ī aqua medius aūt
uīm stetit. quē uos nō scitis.
Ipe ē q̄ post me uenies ē. qui
ante me fis est. cui ego nō
sū dignꝰ ut soluā ei corrigiā
calciamēti. Hec i bethania fa
ctā ē trans iordanen ubi erat io
hes baptizans. ℣ Alle. ba ℣

Christo nob lectois. ℣
ibris fis scīm ihs hūi
litas ihn̄ declarat. q̄ ai tante vir
tutis eēt ut xp̄c aperte pfiteret. elegit solide sb silētio mise
ne humana opinione rapereꝰ
tanto sup se. ℣ Rorate celi
desup et nu. plu. t. Aperiat. et germi. sal.
℣ Emitte agnū dñe dominatorē depe
deserti ad mōtē filie syon. Aperi. ℣
Iam confessus ē et nō negauit. Confessus est qr nō sū
ego xp̄c. ℣ Confortamini et nolite timere. ecce deus ūr ad ueniet
et saluos nos faciet. ℣ Vox clamātis
in deserto parate uiam dñi dirigite. Et.
Johes q̄ dix nō sum negauit
plane qd nō erat. et nō

negauit qđ erat ut uitaꝫ̄ loquēs. Et mendax fieret qui s̄ no
mē usurparet. ℟ Erumpāt
montes iocunditatē ⁊ colles iusti
tiā. Quia mundi thus cū potēcia
uenit. ℣ Letamī cū rīm ⁊ exulta
tōe ea omēs q̄ diligunt eā. qr. xij
Cui q̄ nō uult agnoscē nomē
ꝯ. qr cui iniquitatē suā studu
it humiliter agnoscē ⁊ illi celsi
tudinē. meritū nō acq̄rit optī
nere. ℟ Nascetur nob puer
⁊ uocabit̄ dns fortis atq̄ sedebit
sup thronū dauid p̄is suu ⁊ regna
bit. Cui potestas sup humer ei.
℣ Multiplicabit̄ ei imperiū ⁊ pacis
ei nō erit finis. Cui potās. oō Rā
Hxrista tuā potēn tuā ⁊
uenī ⁊ magna nob uir
tute succ̄re ut peccatis nr̄is gr̄e
tue q̄d p̄cā nr̄a p̄ueniūt. mi
sericordia tue p̄pitia cōis ac
celer. Q̄ vi. ℟ Invit̄ Rege
Contritū. p. nē. ℣ Exsyō.
tius uanitū impio
rū gam dīmittū cedēte ꝑlos
inclignatōe. plaga insanabi
li sbiacentē i furore gentes p̄
sequētē crudeli. ℟ Lamie cu
Congemuit ⁊ ululauit oīs ter
ra uisa ē ⁊ exhorabūt abjecti
q̄q̄ leuite sūt sup ea ⁊ cedri
libani. ℣ Hxrista dormisti
ñ attendis q̄ submergat nos.
Inferi sbi ⁊ turbat ē tota ter
ra cū aduenerit tui sustinebāt ei
gigantes. ℟ Lectio p̄ma. ij.
Nimīq̄d iste ē uir q̄ turba
uit terram ⁊ q̄ mouit regna.
q̄ posuit orbē desertū ⁊ urbes
ei destruxit. Sed ℣ inclus ei
nō aperuit carcerē. Omēs reges
gentiū dormierūt ynusquisq̄ in gla
uia in domo sua. ij. Tu autē
projectus es de sepulchro tuo qui
stirps inutilis. pollut̄ ⁊ ob
uolut̄ cū his q̄ interfecti sunt
gladio ⁊ descendēti ad fundā
menta lapi. ℟ Ps. ujsi. Lectio p̄ma
Quasi cadauer p̄culcatū
pedibus uidebis. q̄ consocia
eris in sepultura. Eo quōd terrā dilexi

filii ꝙ pl̃m occidisti ī uocabulo meretricis semē pessimoꝛ. ij.
Prepara filios ei⁹ occisioni ꝓpter iniquitatē patꝝ eoꝝ nō surgāt ī hereditabūt terrā neq; implebūt facie orbis ciuitatū. Et surge ī occursū eius dic ei
Hec dicit dñs exercituū ꝙ ꝓpter ea ī quib⁹ delinquit ꝓpheta babylonis nomē ꝙ religias ꝙ progenie. Fer
Et ponā eā ī possessionē ericij ꝙ ī paludes aquꝝ. Et scopabo eā in scopa terēs dicit dñs exercituū. Sda
Iterauit dñs exercituū dicēs. Si ñ uita mea erit ꝙ quoniā mēre tractauit sic cogitauit me tractare aduersū uiā mea ꝙ in mētabꝝ meis gaudeam eū. ij.
Et auferēs abeis iugū eius. Tonus ei⁹ ab humeris eoꝝ tolletur. Hoc ꝙ sibi cogitauit super ōem terram ꝙ hec manus extēta super uniuersas gētes. Fer vj Sab
Stamno q̃ mortuus ē rex achaz fuit ē onus hoc. Ne letemini philistea oēs tu. qm̃ cōminuta ē uirga percussoris tui
O etiā ce cū colubri e. ij.
genuerit regulus. ꝙ semē ei⁹ absorbēs uoluerit e. iij.
pascent̃ primogēiti pauperes. ꝙ pauperes fiducialiter requiescēt. Et interficiā radicē tuā fame ꝙ reliquias tuas interficiā.
In uigil' Nati dñi Invitatoꝛ
Leuate capita uꝛa. Ecce appꝛiq̃ redēptio uꝛa. Ven. Hodie scietis ꝙ ue. Psallite. Ci Matthm de. Cum esset desponsata mr̃ ihu maria ioseph. antq̃m ꝙueirent inuenta est in utero habēs de spū scō. Ant'. oml' Origenis de euāg'
Que necessitas fuit ut desponsata esset maria ioseph nisi ꝓpterea ꝙ ut hoc sacramentū diabolo celaret. Ille maligni⁹ fraudis cōmunicato adulterio desponsatā ingenuā nullā putauit iuenisse. Sanctificamini hodie. Et estote parati ꝙ die exibitis uocabitis. Aduentū dei uestꝝ. Hodie scietis ꝙ ue. dñs ex

mane ūdebitis · ꝙ anc. Beda

Vel ideo fuit despōsata Io
seph · ut nato ī fama ill' ipsi
marie cuta ūdēnur gerere
Ioseph fuie ēgyptū iens · ill'
unde demū rediēs ℣ Con
stantes estote ūdebitis auxiliū
dñi sup uos · Guda z ur'sum nolī
te timē Cras egdiem z dñs
erit uobisc. ℣ Ppos q ipulue
ctis exp̄gisc̄mī z laudate exte
ctūs uenier ad salute · Cras · iij ·

Ideo despōsata fuit Ioseph ·
ū tam ty3annia uicta · mat
inqd ei · mat ī magylata ma
ter ī corrupta · mat intacta ·
ꝙ at ei · Cui ei · ꝙ at di vni
gen̄ tūm z regis ōium · plas
matoris z creatoris altor.
Sēticamū filij ut'l' dic dñs ℣
Ite dic eccl̄ie cathedra descēder dñs.
Iauster ad uob ēcm languore.
℣ Guda z ur'sum nolite timē ec
egdiem z dñs erit uobisc. ℣
Lxaltata die celebrē ūq̄as
tre z regnab̄ t̄re uos sal · mūdi.

Si mdcūca vigl' sanctans d̄o
uenīt · ita celebrabit. Invita
Leuate · in j · ñ ant die ī uite
te ℣ · Hodie sacris · Lectō ī
ipa dnica q̄rta ī aduētu dūm · ī
p̄mo z sēdo nocturno · legant. ℣
Cantate tuba · ℣ Nō auferet. ℣
Meoyter mmuu ℣ Ecce ia ue
In ij · n · a Dñs defen · ps · do illuxt.
℣ Exaltata die die · i · ℣ Ygo
ut'l' ℣ Juxta uia die dñs. ℣ Nō dise
dim · ℣ Intuemī · ad ta alla · dñe
mise · nri · ℣ Egrediet ℣ga ℣n
Cū ēet despōsata · Omn' ou
gemis · ℣ Sēticamū hod · ℣ Cō
stātes ℣ Sēticamū filij · xij ℣.

Ilius q̄ inc̄elus ē sine mat
re z intra ē sine patre · Ipius
q̄ inc̄hs sedm dēitatem ī
simu ē pēis · z inc̄is sedm
corpis suscepcionē ī simu ē
nris · ℣ Salget nob · mathm
Ille · c · Cū ēet despōsata ma
ter ihu maria Ioseph · dūq̄
ueīrent · iuenta ē in ut'o hīs
de spū scō · Joseph aūt uir ei

tū ēē nullū ⁊ nolleꝝ eā tm̄
tluce uoluit occultare timmi
tē eā. Hec aūt eo cogitāte
ecce angl's dn̄i īsōpnis ap
paruit ei dicēs. Joseph fili
dauid noli timere accipe ma
riā uxē tuā. Qđ enī īcea
natū ē de spū scō ē. pariet
aūt filiū ⁊ uocabis nom̄ ei⁹
ihm. Ipe enī salū faciet po
pulū suū ab peīs eoꝝ. col la

Os qui nos redēpturis
ūre ānua exspectatiōe
ne letificas. pīa ut unigē
nitī tuī qm̄ redēptorē let⁹
suscipim⁹ uenientē qz uidi
ē securi uideam⁹. Qē. Invitat

Xpc nat⁹ ē nob. Vēi Jubilat⁹
te adoremꝰ. Vēi. dō jmp⁹ r̄ anr

Oēs dicit ad me fili⁹ mꝰ es
tu ego hodie genui te. ps Qare
fre. ℣. Tanqm̄ sponsus dē⁹
pcedēs de thalamo suo. ps Ceh
enar. ā. Diffusa ē gr̄a ⁊ labi
t⁹. ℣. bene. te dēs ieiūū. ps
Eructā. ā. Suscepim⁹ dē⁹ mīa

tuā īmedio tēpli tui. ℣ Magn⁹
dō. ā. Quēti īdieb⁹ dēū hui⁹ dāā
pacis ⁊ dīabi. ℣ Dēs uidica. ā.
Veritas de tra orta ē ⁊ iustīa de
celo ꝓspexit. ℣ Bīdixit dn̄s. ℣ Tāq̄
Primo lāo ⁊ stōs dō.
rempe alleuiata
ē tra Zabulon ⁊
tra neptalim. Et nouissiō
aggrauata ē uia maris.
trāsiordanē galylee gē
tiū. ℣ Hodie nob celoꝝ
rex dēigne nasa dignat⁹ ē
ut hoīem ꝑdītū ad regna celes
tia reuocaret gaudet exercit⁹
angloꝝ. Qa salus etēna hūano
gui apparuit. ℣ Gla īexcelsis dō
⁊ intra pax hoīb⁹ bone uolun
tatis. Qē. Dō⁹ Consolamī
Consolamī pplēs mꝰ dic dn̄s ut.
Loquimini ad cor ierl'm ⁊ ad
uocate eā. qm̄ cōpleta ē ma
litia ei⁹. dimissa ē iniquitas
illi⁹. suscepit de manu dn̄i
duplicia ꝓ oīb⁹ peccatis suis.

Hodie nob de celo pax uē

descendit. Hodie p̄cio mūdū
melliflu fā fūr teh. ℣ Hodie
illuxit nob dies redēpc̄ois no
ue reparc̄ois anaq̄ felicitatis e
tue. Hod: ℟ij. Salutat̄
ris dilectissimi hodie nat̄ē
laudam. Neq; eñ loāl fas
ē ēe tūace ubi natalis est
uite. Que siquo mortali
tas timore ingerit nob
d̄pmissa eternitate lenia. ℣
Delectēt decehs ds uer⁹ apte
gent⁹ introitus ingrep̄ vgis nob
ut appetet uisibil⁹ in dur⁹ carne
humana p̄chopar ente ecclia. Ad
eruit p̄clausa porta ds. Et ho
hec. Hunta ianitor mūdi. ℣ Hu
gentib⁹ di filiū q̄m pat⁹ mitte
t mūdū ī vēo sac⁹ ingrep̄ vgo bā-

Aemo abhuc a ℟iij. lex
placitatis p̄cipacione se
cūtur. Vna caūis lenitat
mūis est ratio. q̄ ds mor
tāl moēns q; destructor si
cut nllm accatu libēr rep
perit. ita libandis omib⁹

uēt. ℣ Propēnuia caritā
tē suā qua dilexit nos ds pat
filiū suū misit. Insilit in mē carn
nis p̄cā ut omīs saluaret. ℣
Ecce iā uēt plenitudo tp̄is mq̄
misit ds filiū suū ī tris natū ds
ingine fām sb lege. Insili. ℟iij. ℣
Natus ē nob hodie saluator q̄
ē xp̄c dīs ītonitate. Dauid. ℣
Fundamēta. ℟ Ipe īuocabit me
alla pat⁹ mis es tu alla. ℣ Miās
dīm. ℟ Letent cel⁹ et exultet ter
ra ā facie dñi qm uenit. ℣ Can
tate. ℣. ℟ Verbū caro fām ē alla
et habitauit ī nob alla. ℣ Do reg. ℣.
℟ Notū fecit dīs alla salutare
suū alla. ℣ Cantate. ij. ℟ Ecce ad
uēt dñator ds et regnū ī ma
nu ei⁹ et potestas et ipm ī ecclīa
alla. ℣ Do reg. ij. ℣ Verbū caro f.

Hodie fr̄s knīi xp̄c na ℣.
tus ē nos renati hodie sal
uator mūdi ut p̄manēt nat
uitatis ei hec tempa. ℣ O
magnū mysteriū et admirabile

sacm̃ tuū ut q̃a ha uidēt dñm
nr̃m. Jacēt ip̃l̃ pcpio bt̃a v̄go
cui vilcā meruer̃t ꝓfare tm̃
ꝑp̃m. ℣. Dñe audiu auditū
tuū & timui ꝯsidaui opa tua &
expaui ī medio duū q̃a lui
Hodie ꝑhoīem ℣j. Jacē
tili dei ingressus ē mundū.
cui manu ante hoīem fas
ē mūd. Hodie habitator
cēli uocāt ad dās. q̃ dūx in
ꝯlas cuocaret ad cēlū. ℟.
Bt̃a di genitrix maria cui uilcā
ītacta ꝑmanēt. Hodie genuit
saluatorē scīm. ℣. Bt̃a q̃ credid
q̃m ꝑfecta sūt oīa q̃ dicta sūt ei
a dño. Hod. vij or mirabilis
mag̃r ds m scās suus. Si ille
suus mirabil ds. q̃m nō ī se
ꝑpō mirabil. Si mirabilis
uolūt quē nasci depr̃e senilis
mo. & sibi dem̃re ꝑcepit. q̃n
to magis ipe ē mirabil. qui
ut nr̃e redēptiōnē carnis ī chr̃o
eret nouū vḡm̃ & ꝑcepit
dedit & pāl. ℟. Sca & īmacu
lata ūgitas q̃bz te laudib̃ effe
rā nescio. ℣. q̃m̃ cēli capere nō
ꝑtuer̃t tuo gremio ꝑtulisti. ℣
Benedicta tu ī mulieribz & bn̄. ℣. ℟.
Hui scs dies ꝑfulget. dñe
audiui auditionē tuā & ti
mui. Jsidaui opa tua & expa
ui. ℣. Ds ī expauescat & metu
am tam ꝑfunctate mihi
q̃m quidē un̄ idemq̃ sine cō
cepcione nat̃ est ds & sine
creatre fes est homo. ℟. Bt̃a
uisca marie vḡinis q̃ ꝑtauerūt
etīm p̃ēs filiū & bt̃a ubera q̃ lac
tauerūt xp̃m dñm. ℣. Hodie
ꝑfulsit mūdo diuine nasci di
gnat̃ est. ℣. Dies sanctificat illuxit
nob uenite gētes & adorate dñm.
℣. dā. Parulus filius hodie
natus est nob & uocabit ds fortis
alla alla. ℣. Ipē uocabit me. ꝑ.
Liber ge Initiū. ℣. Matth
Liber generacionis ihu x filij da
uid filij abrah. ā. Abraham
ham genuit ysaac. Ysaac
autē genuit iacob. Jacob autē

ge. iuclam ⁊ frēs ei. Judas
aū g. phares ⁊ zaram de
thamar. Phares aū g. esrō.
Esrom aūt g. aram. Aram
aūt g. aminadab. Aminā
dab aūt ge naason. Naason
aū g. salmon. Salmon aūt
g. booz de raab. Booz aū g.
obeth ex ruth. Obeth aū ge
esse. Esse aū g. daud regē.
Daud aū rex g. salomonē
ex ea q̄ fuit vrie. Salomon
aū g. roboam. Roboam aū g.
abya. Abya aū g. asa. Asa aū
g. iosaphat. Josaphat aū g.
ioram. Joram aū g. oziam.
Ozias aū g. ioatham. Joathā
aū g. achaz. Achaz aūt ge.
ezechiam. Ezechias aū ge
manassen. Manasses aū g.
amon. Amon aūt g. iosiam.
Josias aūt g. geconiā ⁊ frēs
ei⁹ tēp⁹ migrac̄ōis babilonis.
Et post tēp⁹ migrac̄onē babilo
nis. Iechonias g. salathiel.
Salathiel aū g. abiud. Abi
ud aū g. elyachim. Elyachi
m a. g. azor. Azor aū g. sadoch.
Sadoch a. g. achim. Achim a.
g. eliud. Eliud aūt g. eleazar
Eleazar a. ge. mathan. Ma
than a. g. iacob. Jacob a. g.
ioseph uirē marie. de q̄ nat
⁊ ihc q̄ uocat xp̄c. Jonim p̄sbr
Ysyana legim⁹ gn̄acionē ix̄
el⁹ q̄s enarrabit. Sō g̃ pure
nō ev̄gelista. ꝑphe cē. ꝓtenū
tur q̄d impossibile ille dixit
esse tu. hic enarrare tēptat.
q̄ ibn de gn̄acione diuinitā
tis. hic dēi carnacōē dām ē.
Ecce agn⁹ dī ecce q̄ tollit pēa
mūdi. ecce dō q̄ diuchā uob. Q̄
post me uenit ante me fc̄s est
aū nō sū dign⁹ corrigiā cal
ciamēti solue. ℣ Hoc ē testimo
niū q̄ ꝑhibuciohs dicēs. Q̄.
sup. r. Scisti edictū Lucam
a cesare augusto ut d̄scēbēt
vniuersus orbis. Ant. o. l. ℣
Quia largiēte dño
missa sollēpnia ne hodie

celebrati sum. loq dñs de ea
glica lectione ñ possum. Et
nos aliq̃d ul breue dicere
redemptoris nri nativitas ipia
apellat. ℣ Benedicat q̃ueat in
nomine dñi. ds dns et illuxit nob
℣ Lapide quē reprobauerūt edifi
cantes hic factꝰ est in caput anguli. Ds.
Pastores loquebant ad inuicē. Transeamꝰ
usq; bethleem et videamus
hoc verbū qd factū est. qd fecit
dñs et ostendit nobis. Ant.
Cato ibetli Venc. Bede pbr
leem dño saluatore sic cāt
euāgly series hystoria. pastoꝝ
ribꝰ q̃ in regione eadē erant
uigilantes uigilias noctis
super gregē suū. angls cum
magna huc apparuit. exortū
q; mūdo solē iustitie. ñ solū
celestis uoce sñm oīs. uerū
etiā claritate diuine luis
astruxit. ℣ In principio erat
verbū et verbū erat apd dm et ds e
rbū. hoc erat in principio apd dm.
Omia per ipm facta sūt et sine ipo factū
est nich. ℣ Qd factū est in ipo uita e
rat et uita erat lux hoīm. Omia.
In principio erat verbū. Johanne
et verbū erat apud dm et ds erat
verbū. Hoc erat in principio apd
dm. Omia per ipm facta sunt et sine
ipo factū est nich. Ant. Venc
Qui a terra lem Bede pbr
mercatores dicta hoīm. hoīs
ihu xp nativitate q̃ hodie
die facta est. sedulis euāgelicis
magisterii uidelz et luce manu
festam roguerunt. liber etiā
dñi id est illuminatus est cōm
tate mira pri inanet semp e
qualis euāgliste dīa scripturā
q̃ singlaris privilegio mūdū
illustratus. ut ceteris alacrē dīu
nitatis ipi caperet similitudē
faceret archanū. ℣ Verbū
caro factū est et habitauit in nobis et
vidimus gloriam ei unigeniti apre
pleni gre et veritatis. ℣ In prin
cipio erat verbū et verbū erat apd dm
et ds erat verbū. pleni. Colla

Concede qs o. ds nr nos
unigēti tui noua p
carnē natiuitas liberet qs ꝛ
pēa iugo uetuste seruitutis te
neor. Qe. per quatuor diebz ut̄ adepi
ph̄. Inuitatoꝛ. Xp̄c nat̄ē nob̄ veni
ado. Inp̄ n̄. Cece adducit dñā ne
a. Maria aūt gl̄iosa cōtra illa
het gl̄ens ī corde suo. a Sancto do
mīo angloꝝ choꝛ cantabat dices
gl̄a ī excelsis deo ī t̄ra pax hoīb
bone uoluntatis. ℣. Tamq̄ sponsꝰ
sillo. ℟. Exiit edictū Lucam
a cesare augusto ut d̄scriberet
uniuersus orbis. Ant. o. l'. eve.
Natalis ī carne di Bede plbi
filij sic penites s' qs uoluntat
ī loca nativitatis quē uoluit
elegit. eosq; adipm locum
p̄ uisq; in nasceret d̄m uoluit
aduenire. ita etiā xp̄c q̄ uo
luit. imo xp̄c una cū p̄re ⁊
sp̄u sco ascēdit disposuit. p̄q
ora ppheta p̄dixerat. mirabi
ur saluator ītrauit. ⁊ Jupn
capio. ℟. Quom diligne
mīe mat̄ ds. ignorans s'
glam euangelicā castimonie
ueus ordinē ecce gramsimū
sic qz pacatissimo sēti qpe p
creatus. qz pacē magnopē
q̄reret. atq; amare docuit.
Confirmatū ē cor ūginis iq̄ ℣
diuina multa angl̄o narrante
suscepit. q̄ speciosū forma p̄ filijs
hoīm castis ꝓcepit uisceꝝ.
Benedicta tu inter mulieres dñm nob̄ pue
nire ⁊ hoīem. ℣. Dom̄ puncta p̄
rous repleti repente fit di tacta
nuntiatōis uoce uerbo ꝓcepit filiū
deo qs pacis cantat. ℟. Ihū.
ulq; sectatores. semp̄ tuis
dignat̄ indicatur. ut pacta
qd̄ tpe fidelibz promittēs aut.
ubi cūq; fuerit duo ul' tres ꝓ
gati in nōie meo. ibi sū in me
dio eoꝝ. ℣. Ppe nimia. ℟.
Huius auctor ac mediatoꝛ.
augusti tāta ut pacta fide hy
storiaꝝ duodecim annis
ta xp̄c nat̄itatis dñice pa
ce regnāte. ut iam formosꝰ

q̄ cū illis; bellis toto orbe
sopitis. spale. ꝑphe p̄dixit.
eccā adhuc intra ꝓmissiones
Vbū caro. f. Sdm Lucam
stillū. E. Exijt edictū a cesare
augusto. ut describeretur vniu
sus orbis. Hec descriptio ꝑma
fca est ꝑ phidē syrie turno. Et
ibāt omīs ut ꝓfitēt singli
in suā ciuitatē. Ascēdit autē
Ioseph a galylea de ciuitate
naz areth in iudeā ciuitatem
dauid q̄ uocat bethleē eo
q̄d ēet de domo et familia da
uid. ut ꝓfiteret cū maria
desponsata sibi uxore ꝓgnāte
Factū ē aut cū ēent ibi. imple
ti sūt dies ut parēt. Et pe
perit filiū suū ꝓmogenitū.
Et pannis eū inuolui. et re
clinauit eū in ꝓsepio. q̄ nō
erat eis locus in diuersorio. Et pas
tores erāt in regiōe eadem
uigilātes et custodientes uigi
lias noctis sup̄ gregē suum.
Et ecce angl's dñi stetit iux
ta illos et claritas dei circūfulsit illos. Et timuerūt timo
re magno. Et dixit illis an
gl's. Nolite timere. Ecce enī euāg
lizo uob̄ gaudiū magnū.
q̄d erit oī populo. q̄ natus ē
nobis hodie saluator qui ē
xp̄c dñs in ciuitate dauid. Et
hoc uob̄ signū. Inuenietis
infantē pannis inuolutū et
positū in presepio. Et subito fa
ctā ē cū angelo multitudo milicie
celestis. laudantiū deū et di
centiū. Gl'ia in altissimis deo
et in terra pax hoīnib̄ bone uo
luntatis. coll' Cōcede q̄s o. d.
stillū vj. die anatrate dō Lucā
E. Pastores loq̄bant ad inuicē.
Transeam' usq̄ bethleē et uid
eam' hoc uerbū q̄d factū ē q̄d fe
cit dñs et ostendit nob̄. Et rl.
Verba o. Y. e. vene. Vede ꝓb
pastor q̄m sup̄ rationabilia
et pastorib̄ ecclie diligua dili
genti inspice. Vere enī q̄ vigi
lantes nō dormitat. videant

pueꝛ. Videam⁹ qđ dicit. ſ; u
deam⁹ ūbū qđ fām ē. Impnap
eram⁹ ūbū. ⁊ ūbū caro fām ē.
O regē ech tu caba ſam lām
ē obſeꝛa ſtabulo ponit ⁊ ja
ner mūdū. Jacet ipſepio ⁊ m
celis regnat. V Nat ē nob ſal
uator ⁊ ē xp̄s ītauꝛa de dauid.
O erbū qđ ſemp ēat. ℣. Ja
udeam⁹ qm̄ pnobis fām eſt
qđ fecit dns ⁊ oſtendit nobis.
V bū hoc ipm ſe fecit. ſi qđ ē
hoc ipm V bū dns ē. ℟. Ne eſa
ens mat vgo uꝛg pepit ſine do
loꝛe ſaluatoꝛē ſeloꝛ. Ipm re
gē angloꝛ ſola vgo lactabat
vbā dcelo plena. ℣. Bta vis
cera marie vgis ⁊ poꝛtauerūt
cū ꝓpīs filiū. Ipm. ℟. Vide
am⁹ ⁊ qm̄ qm̄ hoc ipm ūbū hoc
ē dns īpe ſe fecit ⁊ oſtendit no
bis ca nē ſua. qđ cm̄ nūde
ī potam⁹ dū eram⁹ ūbū vide
am⁹ fām qꝛ caro ē. ℟. Angls
at paſtoꝛes at annūcio uob
gaudiū magnū qđ erit oīi
ꝓplo qm̄ nat ē nob ſaluatoꝛ. ⁊
ex dns ītauꝛa de dauid. ℣. In
ueniēs infantē pannis īuolutū
⁊ poſitū ī ꝓpīs epio. ℟. xij Et
tenuit hunc ſimeon ē qđ no ꝓs
ait. Qđ fam⁹ albīgo. qđ audi
uim⁹. qđ uidim⁹ oc̄lis nr̄is
qđ pſpexim⁹ ⁊ manꝰ nr̄e tract
auerūt de ūbo uite ⁊ uita
manifeſtata ē ⁊ uidim⁹ et
teſtam⁹ ⁊ annūciam⁹ uobis
uitā etnā q erat apd pēm
⁊ apparuit nobis. ℟. V bū caro
ſtullo. ⁊. paſtoꝛes lo Luciam
q bant ad dūte. Trāſeam⁹
usq; bethleem ⁊ uideam⁹ hoc
ūbū qđ fām ē. qđ fecit dns
⁊ oſtendit nob. ℣. Venerūt
feſtinātes ⁊ īuenerūt mariā
⁊ ioſeph ⁊ infantē poſitū ī ꝓpio
pio. Vidētes aūt agnouerūt
de ūbo qđ dict⁹ erat illis de
puo hoc. ℣. Omn̄s q audierūt
mirati ſūt. ⁊ de his q dicta
erāt a paſtoꝛibꝫ ad ipōs. Ma
ria aūt ꝯſeruabat oīa ūba

hec gḟens īcorde suo. Et ei
si sūt pastores glḟicātes
et laudātes dm īoibz q̄ au
dierāt et uiderāt sic dictū
ē ad illos. ℟ Cōcede q̄s o.
dñe nr̄a nata de Virgine
Xp̄e nat⁹ Inp̄ n. Lucc aduēit.
ad Maria aū. ad Pastores dño. Vs
Tam⁹ spons. Sino bi fulgē. q̄
Cupiētes aliq̄d de hui⁹
die sollēpnitate nar
rare. sim̄ q̄s uid aut̄es illd
unū vbū. de quo dicē uolu
mꝰ. nulla lingua ualeat q̄bz
sufficia enter aliq̄d dicē ua
leamꝰ. ℣ Inp̄ nat. ij. Et
eēm hoc ūbum nō qd̄ dēfi
nit plati. sz qd̄ pmanet
nati nō filiꝰ dei sz eiꝰ
ñi fām. ad p̄e sz genitū. nō
solū genitū sz etiā vnigēi
tū. ℣ Omagnū. iij. Unū
q̄pe ūbū ds pat genuit de
se q̄ō. p qd̄ oia creauit ex nī
chilo. Inp̄ncpio erat ūbū
Tūbū erat apd̄ dm̄ et ds e
rat ūbū. ℣ Angls ad pas. mj
Ipsum hoc dūt qd̄ pullū ūbū ds
pat̄ gla fecat. ostendit̄ q̄
hoc ūbū genuit q̄ nō fecat.
℣ Hāc ītima In ij n. Vbū ca.
Ego ūbo. ad Vbis uent. ℣ Vbū ca.
Illud g̃ ūbū dei ds ē de ℣ p
creatore creatore ē unde hoc
in se natāl hꝫ ēē qd̄ pater
ē. ℣ Gregē ecc. vj. Natus
ē de p̄e deo filiꝰ ds. alia ip̄sona
nō alius īnata. semp
apud p̄em ē. semp cū p̄e
semp de p̄e. semp in p̄e.
℣ Sūrexit q̄. viij. Semp
cū p̄e. cū quo illa una nati
tas eēnitas. semp de p̄e
de quo illa ē natalis eterna
natiuitas. semp ī p̄e. cū
quo illa ē una natiuitas et̄
na cluulnitas. ℣ Lucc agn.
Et alia quidē ille qd̄ pat
ē. alia ille qd̄ filiꝰ ē. Nec tam
alia ds. q̄ pat̄ et filiꝰ unꝰ ds.
Qua ꝓpt̄ q̄ de p̄e de et filio
deo nasat̄ bono dignū ēt

ni. altez cē p̄em z altez li
nū z nichilomin⁹ dignedia
ns nullū dm cē p̄em z hūi-
℣ descendit. adc̄ Alla. c̄ Ps
q̄ambu. ℣ Spūs tuo. ℣ Christ
edictū. vtc eluo fo. ℣ Gelacēs
℣ Confitmanū. ℣ Pp nemuq̄. ℣
Vbū ca. ℣ Christ edictū. collā
Cōcede qs o. Incarnacōe dñi
nri Xp̄i nat. Inp̄n dñs di
xit. ps Qre fre. ā In sole posuit
tabnacm suū z ipe tanq̄n sp̄o
sus p̄cedēs de thalamo suo. ps
Celi enar. ā Eleuamū ppe etna
les z introibit rex glē. ps Dñs cū
ā Speciosus forma p filijs hoī
nū diffusa ē gr̄a in labijs tuis.
ps Eructa. ā Suscepimus ds. ps
Magnꝰ dñs. ā Deus meus. ps Ds
auditū. ℣ Tanq̄n sp̄o. Sino

Quod mortuus origenis
ē xp̄c p̄cio mortis ē.
nio qr ipe peccatū. nec̄ ei
p̄cm fecat. n̄ tuente ē dolus
ore ei. sz mortē ē. ut nos
q̄ mortui sum⁹. illo morie
te p̄cis. nec̄q̄m p̄cio z viuam⁹.
viuerem⁹. ℣ Hodie nob. ℣.

Sciatis q̄ hodie cū
illo morient z hodie cras
relingēt. sic ei eo cāli si
mi z p̄mo cōtactione solle
pni purgacōe mūdati. Vñ
nec̄q̄n ia mergent cālicio
ne carnali. iij. Et mors
ē. z resurrecto z cālicio ei.
p nob fre fuit. Ip̄ tū impleto
cēm dies cālicandi pueri
uocatū ē nom ei ihc. qđ uo
cāt filiat abangelo ante q̄ v
tero capet. iiij Vocabu
lum ihu gliosū oī ore mina
tu cuiuq; dignissimū nom
qđ ē sup oē nom. ū dcm ut
p̄mo alīs hoīb; appellari ne
q; habeas effectū imundū. z hab
excellēcior q̄dam maiorq;
nata. iiij Veritas ps de
terra. ā Homo natꝰ ē in ea
z ipe fundauit ea altissim⁹. ps
fundamēta. ā Exultabūt oīa
ligna silue. ante dñm qm

uenit. ℣. Cantate ā Jnp̄ncip. ℣. Do regna. ā Jlaro dño. ℣. Cantate ā Ecce aduen. ℣. Do reg. V̄bū ca. vj. Cū puer cū puer. c's ille puer. ñ ille de quo dc̄m est. Puer natus ē nobis. filius datus ē nobis. cuius ē cui sb lege. ut eos q̄ sb lege erāt lucrifacer. vij. ℣ Quid sig aūt ī ūrbm sibi domino dicem ñ ī ylane comētis amice dixisse. Circūiebā ciū ut ego. dūco dign iudicabat obuiam q̄ occidi dūm sitp̄ iustos. viij. S z q̄m p̄ nā quada cupiditate pecā tū ī humane mtis z carnis fragilitas ī execrabilib⁹ vicijs ī phcat. en poctauit ē actaūgis dūe. cūlpe tota futura p̄gracio resurrectionis p̄figurabat etate. ad c̄. Nr uul⁹ filiꝰ c̄. ℣ ppls q̄ ab. ℣ Jpē nos sibi. t. Postq̄m ñtū lucam mani sūt dies octo ut circūcidet puer. uocatū ē nom ei ihc. Ant. o. ℣. e. Ve. Lect. ℣ Stam uenerandaꝝ ꝓfectis festa memoriā paucis q̄dem libris euāgelica ꝓphetica. z nō pauca cōlectis multi⁹ uigilie grauidā reliqd. x. Ex posita nāūitate dñica. cuius gaudia moxangustū dignis laudibꝫ exoluerit. pastores deuotq̄ ut fieret celebrari. ctis q̄ tūc audierē mirati sūt nos ꝑ mortalo nō pauca. ꝓmo dño largiē te. ꝓgr̄ius mussaq̄ ymnoq̄ sollempnijs exegim⁹ sb iuncta. xj. Ex posīq̄m ñtū mani sūt dies octo ut circūcidet puer. uocatū ē nom ei ihc. qd uocatū ē ab angło priusq̄m ī utero cōciperet. xij. ℣ Hec sūt festiuitatis hodierne gaudia venerāda. z hec sacre sollēpnitas dei. hec illa sūpne pietatis munera. sacro sēcta q̄ fidelibꝰ cordibꝫ sillo. t. p̄sūm lucā medās

ñtimati sñt dies adoratiõis
agẽt puer. uocacũ ẽ nomẽ
ei ihc. Qd̃ uocatũ ẽ ab angło
pulqm̃ tuco ꝺ capetur. collecta

Deus q̃ salutis etne beate
marie uigilitate fecũda
humano gñi ꝑmia ꝑstitisti
tribue qs ut qui ꝺnm nrm ihm
intrẽdẽ sentiam̃ ꝑqua meruit
auctorẽ ut̃e tuisape ꝺo
mr. i. xp. Dom̃ post octauã ꝺo
natiṽ xp̃e nat. Ihs. Exce ad
uen. ℟. Maria autẽ. ℣. Stato do.
℣ Tagñ spõ. Sequẽtia ꝺi xpi ℣.

Jacuerũt discipuli fris kñi
soluti ois pene ꝓuisionis
mentis. quẽ diabolicis du
dũ fraudibz tantũ ẽt cum
uenta mortalitas. ℟ Jupũ
tapio ẽt v. ij. ℣ Hodie illu
strãs q̃ uigilũ captiuitatis an
tiq̃ mris aduocabz solueꝰ
metorẽ mũdi ecclia libẽter
letificat. ℟ Vmagiñ m. ij.

Adest ille rex magnificꝰ.
q̃ ℣ Spania tota mũdi celes
tis uictime gñibz ꝯcedẽs su
ꝑbiẽtẽ furentis tirãnia ꝑte
rat tyrãnidẽ. ℟ Angłs adpa.

Hodie nãq̃ partiente. iiij
maria nat est nob dñi filiꝰ.
uti gñmane carnis mĩe ꝓcep
tione ꝓtinꝰ. creato ale ho
mini ꝛ pietate patna ꝛ fra
tnũ largiret affatim. ℟ Sta
℣ Jnuocatu. Jnuocatu. Vbi ca. ℣ Ego
uso. ℣ Dies venit. ℣ Vbi ca. ℣.

Spẽ ses supuenĩe ite ad eccl
uantẽ t spẽ sca evgłia ꝯ
mo ꝓtexit. nẽ ꝓcturis car
nalis disputatois helveta
tis. celeste spẽ t mystiũ
etrna argumtatõe ꝛ fundas.
℟ Oregẽ ech. vj. Hiut ũ
pueris eũ nouũ puer ꝓ al
uo ꝓgnis potuisse forma
te. q tũ pnũ ꝛ ꝺet hoiem.
n semẽ pris nec materna
fuscera q̃ sunt. ℟ Exce agñ.

Hic q̃ rationẽ es simpne di
spensatois arbitrer ꝛ dic
tatoꝛ. q̃ ti uideꝰ utilis

emmenacoz ptā detulle vgi
nū. dup ptām hoiem creasse
dīta. pnū eīm hō dcta tiens
sēs detelo celestis. Hūdic
tus q̄ ve. viij. Si cont̄ na
turā cē ptendis. qđ īmysīo
redēpacois ypē sine mro pu
cīla asserīs cepisse tuū q̄
so mihē. qđ mpcipe gnis
nī. caro sine carne forma
ta. Descēdit. adcō. dīla.
vlpē vo. Virgin cū amul.
regis. sup. pastores loq̄
batū. Nelcies. Cōfimatū
ē. ppē unitā. Vnū ca. coll
D̄s qui salutis. Festalibz die
bus ad vig. epiph. fer. ij.

Ir quid ē invita xp̄c na
cū adhuc ī fini ēēnt
sēm ip̄ys morīus est.
nec enim pulso ds mori
ām ptōno forsitan quis
audeat mori. ij. Cōmē
dat ds karitatē suā īnobi
gnī cū adhuc pctōres ēēnt. xp̄c pnobī mortuus ē

mlto ḡ magīs iustificati īsa
guine ip̄i salui erim ab ira
ip̄m. iij. Si ēi cū īmica
cēm reconciliati sumꝰ deo
p mortē filij ei. mlto magīs
reconciliati salui erim in
vita ipsius. Fer. iij. p.

Non cīm quē nō īputaba
tur cū lex nō eēt. sed re
gnauit mors ab adam usq̄
ad moysen ēt eos q̄ non
pcauerūt īlīlitudīne pua
ricacōis ade q̄ ē forma futi.
ri. nō sic delictū ita ⁊ donū.
Si unī delicto multi mor
tui sūt. mlto magis gra
dei ⁊ donū unigīti unī hois
ihu xp̄i. īplures habūdauit.
⁊ nō sic pnūm pctm ita ⁊ do
Nam iudicīū ex iij nū
uno est īdēpnacōe. gra aūt
ex multis delictis īustifica
cōe. sic. Fer. iij. l. p. nonē.
Sicut delictū īomīs hoīes
in dēpnacōnē. sic ⁊ pūm
nis hoīes īmus

aficacionē ure. ij. Sic
enī p̄ obediencīa ūni hois
p̄cōzes mīa fuit. Sic aut. ma
gnum obediencīa ūsti gsti
tuentē mīa. iij. Ex duīt
sp̄m aut habundat
delictū. Vbi aut habūdauit
delictū. sup̄ habundauit gr̄a
ut sic regnauit p̄cm̄ in mor
te ita. gr̄a regnet p̄ iusticī
in uitā ēternā p ihm xp̄m dō
nr̄m. Quos. v. l̄a p̄. mr.
fris gn̄i q̄cūq; baptizati su
mus in xp̄o ihu. in morte ipi baptiz
zati sumus. Consepulti ei sum
us p baptisma in mortē
ut q̄m surrexit xp̄s a mortuis
ita. & nos in nouitate uite ambulem.
Aīes. Si ei complantati fu
imus similitudini ei. simul. & re
surrectionis erimus. Hoc sciē
tes q̄ uetus hō nr̄. simul
crucifix̄ ē. ut destruat̄ corp̄s
p̄cī ut ultra nō seruiam̄
p̄cō. Q̄ ei mortuus ē iustifi

cat a p̄cō. iij. Hes. Si aut
mortui sum̄ cū xp̄o credim̄.
q̄ etiā simul uiuem cū xp̄o.
scientes q̄ xp̄s resurgēs
a mortuis iam nō moritur
mors illi ultra nō dominabit.
Incipit de Invita. Xp̄s
apparuit nob. Venite adoremus.
Invitatorium. Quia ipse fecit nos
et non ipsi nos. Populus eius
et oues pascue eius. Psalmus. Cantate
Antiphona. Venite adoremus dominum
et ascendamus ad montem sanctum
eius. Psalmus. Cantate dño filij dei adorate
dñm in aula sca eius. Psalmus. Ipse
fluminis ispeciem fecit alla
uiuare dei alla. Psalmus. Deus misereatur
psallite deo nro psallite psallite
regi nro psallite sapienter.
Omnis gēs. Omnis tra adoret te
et psallat tibi psalmum dicat nomi
tuo dñe. Psalmus. Jubilate. Reges
tharsis et insule munera offe
rent regi dño. Psalmus. Deus iudicium tuum
Omnes gentes quascunq; fecisti
uenient et adorabunt coram te dñe
Antiphona. Venite adoremus dominum
Surge illuminare hierusa
lem quia uenit lumen tuum et

gla dñi sup te orta ē. Qa
ecce tenebre operiēt terram
7 caligo pplos. Sup te aūt
oriet dñs 7 gla ei⁹ in te
uidebit. ℟. Hodie nobis
ne baptizato dño apm lumc
celi 7 sic columba sup eū spc
mansit 7 uox pris intonuit
hic ē filius meus dilectus in q̄ mihi
placui. ℣. Descendit spc scs cor
pali spē sic columba in ipm 7 uox
de celo fra ē. Hic. Sca. Et
ambulabūt gentes in lūe
tuo. 7 reges in splendore
ortus tui. Leua in circuitu
oculos tuos 7 uide. omnes
isti congregati sūt uenerūt
tibi. Filij tui de longe uenient.
7 filie tue de latere surgēt.
Omnis de saba uenient aur
7 thus deferentes. 7 laudē dño
annūciantes. ℣. Reges tharsis
7 insule munera offerent reges a
rabū 7 saba dona adducēt.
Celebrato xpi nono die
q̄ in carnata v̄ginitas huā
ni gnis eidem saluatorē
epyphanie nobis dilectissi
mi anda festiuitas psequa
mur gaudiosa mente. Ig
natur sollepnitatis vicina
sacramenta exultatiōis ingor
7 feruor fidei nr repelcat. ℟.
Illumināre illumināre ihrlm que
nit lux tua 7 gla dñi sup te
orta est. ℣. Et ambulabūt gē
tes in lumine tuo 7 reges in splē
dore ortus tui. Gla. Con
summati magi desiderii sui.
7 adpuerūt dñm ihm xpm
stella p̄cunte p̄cuntes. ado
rant incarne iubū. mīam
tia sapiam. tm fir̄itate
intuē. 7 hoīs ut̄ate do
minū maiestatis. ℟. Vidi
lumē tuū ihrlm 7 gla dñi sup
te orta est. Ambulabūt gētes
in lumine tuo 7 reges in splendore
ortus tui. ℣. Filij tui de longe uei
ent 7 filie tue de latere surgēt. Vi
dentes stellam In xo iesu
magi gauisi sūt gaudio magno

Munera tharsis & insule munera reges arabum & saba dona adducent. ℣. Omnes de saba venient aurum & thus deferentes & laudem domino annunciantes. ℟. Omnes gentes quascumque fecisti venient & adorabunt coram te domine & glorificabunt nomen tuum quoniam magnus es tu & faciens mirabilia tu es deus solus. ℣. Ostende nobis domine misericordiam tuam & salutare tuum da nobis. ℟. Omnes de saba venient aurum & thus deferentes & laudem domino annunciantes. ℣. Gloria patri & filio & spiritui sancto. ℟. Omnes de saba venient aurum & thus deferentes & laudem domino annunciantes.

Ad magnificat antiphona. Tres reges magi venerunt adorare dominum in bethleem offerentes domino mirram thus & aurum & procidentes adoraverunt deum alleluia.

Oratio. Deus qui hodierna die unigenitum tuum gentibus stella duce revelasti concede propitius ut qui iam te ex fide cognovimus usque ad contemplandam speciem celsitudinis tue gressum mentis dirigamus per eundem dominum nostrum jesum christum filium tuum qui tecum vivit & regnat in unitate spiritus sancti deus per omnia secula seculorum. ℟. Amen.

Ad benedicamus. Hodie celesti sponso ecclesia copulatur quoniam in jordane lotis eius crimina christus abluit currunt cum muneribus regum ad regales nuptias & de aqua facto vino recumbentes epulantur alleluia.

Ad primam. Ant. Hodie celesti sponso ecclesia copulatur quoniam in jordane lotis eius crimina christus abluit currunt cum muneribus regum ad regales nuptias & de aqua facto vino recumbentes epulantur alleluia. ℣. Deus in adiutorium meum intende. ℟. Domine ad adiuvandum me festina. Gloria patri & filio & spiritui sancto. Sicut erat in principio & nunc & semper & in secula seculorum. Amen. Alleluia.

Hymnus. Jam christus astra ascenderat
desideratus gentibus
jam stella magos viderat
lustrans polorum culmina.

Deum potentem quaerere
stellae micantis radio
gemmis micantem cernere
fulgore solis rutilo.

Ibant sequentes gratiam
ductante coelesti face
qua lux beata numinis
mundi tenebras illuminat.

Lustrant viarum devia
regem requirunt gentium
herodis intra moenia
stellae micantis gratia.

Ut ergo lumen gentium
et gloria plebis israel
sedem beatae virginis
intrans adorant parvulum.

Auro tus myrrha munera
dant munus ut regi pio
quod corde puro sanctuis
mundus adorat numinis.

Gloria patri genitoque
cum spiritu paraclito
regnante per immensum
aevi perennis saeculum. Amen.

℣. Reges tharsis & insule munera offerent. ℟. Reges arabum & saba dona adducent. ℣. Omnes de saba venient aurum & thus deferentes & laudem domino annunciantes. ℟. Omnes gentes quascumque fecisti venient & adorabunt coram te domine & glorificabunt nomen tuum quoniam magnus es tu & faciens mirabilia tu es deus solus. ℣. Ostende nobis domine misericordiam tuam & salutare tuum da nobis. ℟. Omnes de saba venient aurum & thus deferentes & laudem domino annunciantes. ℣. Gloria patri & filio & spiritui sancto. ℟. Omnes de saba venient aurum & thus deferentes & laudem domino annunciantes.

Ad magnificat antiphona. Tres reges magi venerunt adorare dominum in bethleem offerentes domino mirram thus & aurum & procidentes adoraverunt deum alleluia.

Oratio. Deus qui hodierna die unigenitum tuum gentibus stella duce revelasti concede propitius ut qui iam te ex fide cognovimus usque ad contemplandam speciem celsitudinis tue gressum mentis dirigamus per eundem dominum nostrum jesum christum filium tuum qui tecum vivit & regnat in unitate spiritus sancti deus per omnia secula seculorum. ℟. Amen.

Ad benedicamus. Hodie celesti sponso ecclesia copulatur quoniam in jordane lotis eius crimina christus abluit currunt cum muneribus regum ad regales nuptias & de aqua facto vino recumbentes epulantur alleluia.

Ad primam. Ant. Hodie celesti sponso ecclesia copulatur quoniam in jordane lotis eius crimina christus abluit currunt cum muneribus regum ad regales nuptias & de aqua facto vino recumbentes epulantur alleluia. ℣. Deus in adiutorium meum intende. ℟. Domine ad adiuvandum me festina. Gloria patri & filio & spiritui sancto. Sicut erat in principio & nunc & semper & in secula seculorum. Amen. Alleluia.

Hymnus. Jam christus astra ascenderat
desideratus gentibus
jam stella magos viderat
lustrans polorum culmina.

Deum potentem quaerere
stellae micantis radio
gemmis micantem cernere
fulgore solis rutilo.

Ibant sequentes gratiam
ductante coelesti face
qua lux beata numinis
mundi tenebras illuminat.

Lustrant viarum devia
regem requirunt gentium
herodis intra moenia
stellae micantis gratia.

Ut ergo lumen gentium
et gloria plebis israel
sedem beatae virginis
intrans adorant parvulum.

Auro tus myrrha munera
dant munus ut regi pio
quod corde puro sanctuis
mundus adorat numinis.

Gloria patri genitoque
cum spiritu paraclito
regnante per immensum
aevi perennis saeculum. Amen.

℣. Reges tharsis & insule munera offerent. ℟. Reges arabum & saba dona adducent. ℣. Omnes de saba venient aurum & thus deferentes & laudem domino annunciantes. ℟. Omnes gentes quascumque fecisti venient & adorabunt coram te domine & glorificabunt nomen tuum quoniam magnus es tu & faciens mirabilia tu es deus solus. ℣. Ostende nobis domine misericordiam tuam & salutare tuum da nobis. ℟. Omnes de saba venient aurum & thus deferentes & laudem domino annunciantes. ℣. Gloria patri & filio & spiritui sancto. ℟. Omnes de saba venient aurum & thus deferentes & laudem domino annunciantes.

Ad magnificat antiphona. Tres reges magi venerunt adorare dominum in bethleem offerentes domino mirram thus & aurum & procidentes adoraverunt deum alleluia.

Oratio. Deus qui hodierna die unigenitum tuum gentibus stella duce revelasti concede propitius ut qui iam te ex fide cognovimus usque ad contemplandam speciem celsitudinis tue gressum mentis dirigamus per eundem dominum nostrum jesum christum filium tuum qui tecum vivit & regnat in unitate spiritus sancti deus per omnia secula seculorum. ℟. Amen.

Ad benedicamus. Hodie celesti sponso ecclesia copulatur quoniam in jordane lotis eius crimina christus abluit currunt cum muneribus regum ad regales nuptias & de aqua facto vino recumbentes epulantur alleluia.

Ad primam. Ant. Hodie celesti sponso ecclesia copulatur quoniam in jordane lotis eius crimina christus abluit currunt cum muneribus regum ad regales nuptias & de aqua facto vino recumbentes epulantur alleluia. ℣. Deus in adiutorium meum intende. ℟. Domine ad adiuvandum me festina. Gloria patri & filio & spiritui sancto. Sicut erat in principio & nunc & semper & in secula seculorum. Amen. Alleluia.

Hymnus. Jam christus astra ascenderat
desideratus gentibus
jam stella magos viderat
lustrans polorum culmina.

Deum potentem quaerere
stellae micantis radio
gemmis micantem cernere
fulgore solis rutilo.

Ibant sequentes gratiam
ductante coelesti face
qua lux beata numinis
mundi tenebras illuminat.

Lustrant viarum devia
regem requirunt gentium
herodis intra moenia
stellae micantis gratia.

Ut ergo lumen gentium
et gloria plebis israel
sedem beatae virginis
intrans adorant parvulum.

Auro tus myrrha munera
dant munus ut regi pio
quod corde puro sanctuis
mundus adorat numinis.

Gloria patri genitoque
cum spiritu paraclito
regnante per immensum
aevi perennis saeculum. Amen.

cñi ãra ꝓfert germẽ suum
& flatu ortus semen suũ ger
minat. sic dñs ds ꝑmuna
bus iustitiã & laudẽ coram
uniũsis gentibꝫ. ℣ Nic ẽ
clies ꝑclarus mq salutor mũ
di apparuit quẽ pphe ꝑdixe
runt angli ãnũciauerũt. Cui
stellã magi uiderũt & munã ei
obtulerũt. ℣ Dies sãctificat illu
xit nob ueite gẽtes & adorate
dñm. Cui. ad cũ. Lux de luce
apparuit xpe au magi mu
nera offerũt alla alla alla. ℣s
Adorate dñm. Jnau. Matthm
Cum natus eẽt ihc in
bethleem iude in diebꝫ
herodis regis. ecce magi
ab oriente uenerũt iosoli
mam dicentes. Ubi est q̃
natus est rex iudeoꝝ. Ui
dim enim stellã ei oriente
& uenim adorare eũ. Audiens aũt herodes rex
turbatus ẽ. & omnis iosoli
ma cũ illo. Et congregans
omnes pncipes sacdotũ & scas
bas ppli sciscitabat ab eis
ubi xpc nascẽtur. At illi di
xerunt ei. In bethleem iude.
Sic enim scriptum ẽ ꝑ pphe
tam. Et tu bethleem terra
iuda. nequaquã minima
es in pncipibꝫ iuda. Ex te ei
exiet dux. qui regat ppluꝫ
meũ isrl. Tunc herodes cla
mocatis magis. diligenter
didicit ab eis tempꝰ stelle
q̃ apparuit eis. & mittens il
los in bethleem dixit. Ite &
interrogate diligenter de puero.
Et cũ inueneritis renũciate mi
hi & ego ueniens adorem eũ.
Q̃ cũ audissent regẽ abierũt.
Et ecce stella q̃m uiderãt in ori
ente. antecedebat eos. usq;
dũ ueniẽs staret supra ubi erat
puer. Uidẽtes aũt stellam
gauisi sũt gaudio magno
valde. & intrantes domũ in
uenerũt puerũ cũ maria
matre ei. Et prostrati. adora

uerūt eī. Et aptis thesau
ris suis obtulerūt ei mu
Aurū thus ⁊ murrā. Et res
ponso acepto īsāpnis ne
reuerti ad hērodem. p alia
uiam reūsi sūt in regionē
suam. ℣. Et. bū. Liegoy ℣
Stans exlectionē euāgelica
frēs karissimi auctoris celi rege
nato rex cīre ꝛbarus ē. qr nu
nciꝰ ire na annuncio gaudi
um. cū celestis celsitudo apuī
Tria sūt munera pcepta q̄ ob
tulerūt dño īdie ista ⁊ habēt
in se diuina mysteria. In auro
ostenditꝰ regis potestas īdicit
sacdotē magnū. ⁊ sida ⁊ īmmrta
dñicam sepultam. ℣ Saluas
nīe auctorē magi uenīan sūt
in tabulis ⁊ de thesauris suis
multas et munera spēs obtu
lerūt. Iuuu. ℣. Gr. Gaudiū
uob est. qđ nā sit qđ redēp
tore nato pastoribꝰ īnudea
angls apparuit. atq adorā
dū hūc aborīēte magos.
nō angls ꝟ stella prduxit.
Ones sāctā nos illuxit nobis ℣
uenīte gētes ⁊ adorate dñm. Qr
hodie apparuit lux magna īterris.
℣ Gloria in excelsis deo ⁊ īterra pax
hoībꝰ bone uoluntatis. Quia. ℟.
Sabā ⁊ pītes cognouerūt
dñm dm. qr tpe quo ortus ē
stella sua. Inferti cognouīt.
qr hos qs tenebat mortuos
reddidit. ℣ Videntes stellā
magi gauisi sūt gaudio mag
no ualdē. intrantes domū īuenerūt
puer cū maria mr ei ⁊ pcidē
tes adorauerūt eū. Aptis the
sauris suis obtulerūt ei mu
nera aur thus ⁊ murrā. ℣
Apparuerūt magi uenerūt īhēr
lem adorare dñm. Iay. ℟
Et tamē hūc qē tm
tā ēlementa īsensibilia
senserūt. adhuc īfidelium
uidet corda dm minime
ce cognoscāt. ⁊ clariora sa
pis sancti adpetendū no
luerūt. eiusq; gr̄ā abnegauer.

quē elemēta ut dixim⁹ aut
signis aut sacrificijs dim cla
māt. ℣ Incolumbe tpē spē sās
uisus ē patna uox audita est
hic ē filiꝰ meus dilectꝰ ī q̄ mihi cōpla
cui. ℣ Ech apta fuit ira eius et uox
pris audita ē. hic ē filiꝰ cōtra

Dos q̄ hodierna die vni
genitā nāt genabr stel
la die reuelastī. cōcede
ppicꝰ. ut qui iam te ex fide
cognouim⁹. usq; ad futu
plandā speciē tue celsitudi
nis p̄ducam. Pe. fzc. iij. Iu
xta xp̄e appunc. ij p̄. Tra s
mu. ā lux delu. ā xp̄o dat. ℣ Cis

Gaudeat sum l. p̄m tra.
Gaudeos ī gr̄cos oēs
sp̄ctamo ēe. sic sc̄ptū ē. q̄a
non ē iustus q̄squā. nō est
iustus nō est ītelligēs nō ē
requirens dm. ℣ Hodie nocd.
Omēs declinauerūt si ij.
mul ītiles facti sūt. nō ē
q̄ faciat bonū nō ē usq; ad
unū. Sepulchr̄ patēs est
guntur eor̄ lingus suis do
lose agebāt. uenenū aspidū
sub labrijs eor̄. ℣ Oīs delaba.
Quor̄ os maledictōne ꝛ iij.
amaritudine plenū ē. uelo
ces pedes eor̄ ad effundendū
sanguinē. ℣ Illumiare oc. fzc.

Erectus est abrahā. iij p.
tro. ꝛ reputatū ē illi ad
iustitiā. Et aliꝰ q̄ opāt mer
ces nō ī putāt sc̄dm gram.
sc̄dm debitū. ℣ Vere hic ho
Nam et nō q̄ non sd̄ tē.
opāt. credēti aut ei q̄ iustifi
cat ī pium reputat fides ei⁹
ad iustitiā sc̄dm ppositū gr̄e
dei. iij. Quia sic ꝛ dauid
dic̄t bēatitudinē hoīs cui ds
accepto fert iustitiā sine o

Beati quor̄ fzc. iij. p̄ pub?
remisse sūt iniq̄tates.
ꝛ quor̄ recta sūt pcta. Beat?
uir cui nō ī putabit dns pec
catū. Sd̄ Hec ergo beatitudo ḡ hec
circūcisiōe manet an. an et
am īpputao. Dicim⁹ enī

qr reputata ē abrahe fides
adiustiaā. iij. Quom q̄
reputata ē. Incūcisione an ī
ppucio. Non īcūcisione sz ip
pucio. Et signū accepit circūci
sionis signaculū iustiae fidei
q̄ ē in ppucio pris nri abrahe
ut sit ipe oīm credentiū
Nam ppucatū ut re q̄nra
putet illis adiustiaā
et sic cūcisionis pr nō tm̄ his cūm
q̄ sūt ex circūcisione sz et his q̄
sequunt uestigia ei q̄ est ī ppu
cio fidei pris nri pris nostri
Nō enī p legē p sa abhe
missio abrahe aut semī ei
ut hēs ēet mūdi sz p iustiaā.
Si enī q̄ ex lege. iij. Vfidei
hij cūm hēdes sūt exinanita
est fides abolita ē pmissio.
Lex enī nā operat. Ex Sexta
Ubi nō est lex ne p̄uaricatio. Ideo ex fide ut sedm
gr̄am firma sit pmissio oī
semī sz ei q̄ ex lege est. ij.
Nam ei q̄ ex fide ē abrahe
q̄ est p̄r oīm nr̄m sic scr̄ptū
ē q̄ p̄rem multaz gentiū po
sui te añ dm cui credidit.
Et nec missione dei ñ hesitauit
diffidētia sz fortat ē
fide dans glām deo plenissime
mes q̄ q̄ promisit
dē potēs ē et facē. Ido et reputatū ē illi ad iustiaā. Sabbo
Non ē aūt scr̄ptū pp ipm
tm̄ q̄ reputatū ē illi
ad iustiaā sz pp nos quibz
reputabit credētibz ei. iij.
Tam q̄ suscitauit dñm
nr̄m ihm x̄m a mortuis tra
ditus ē pp delicta nra et resur
rexit pp iustificatiōem no
stra. iij. Iustificati ex fide
pacē habeam ad dm pdo
nr̄m ihm x̄m. Dñi infra octa
Epiph. Nunc x̄pe appuit. In j. n.
Tria s̄ munia. a Lux delucet. a. xp̄s
datē. v. Ois ēra. a. S'mo bi maximi epi
Ait applicuit papinus y
saias sicut auctoritas di
lectissim. Illumiare illuia

rem̄ dñm̄ nr̄m ih̄m xp̄m natū
in bethleem iude sic enim
scriptū est per prophetā
Et tu bethleem terra iuda
nequaq̄ minima es in
principibus iuda ex te
enim exiet dux qui regat
populū meū israel
Tunc herodes clam
vocatis magis diligenter
didicit ab eis tempus
stelle apparentis eis
Et mittens eos in bethleem
ait ite et interrogate
diligenter de puero
et cum inueneritis
renunciate mihi ut et
ego veniens adorem eum
Qui cum audissent regem
abierunt et ecce stella
quam viderant in oriente
antecedebat eos usq̄
dum veniens staret
supra ubi erat puer
Videntes autem stellam
gauisi sunt gaudio
magno valde et intrantes
domum inuenerunt
puerum cum maria
matre eius et procidentes
adorauerunt eum
Et apertis thesauris suis
obtulerunt ei munera
aurum thus et myrrham
Et responso accepto in
somnis ne redirent ad
herodem per aliam viam
reuersi sunt in regionem
suam
Et cum natus esset ih̄s
in bethleem iude in
diebus herodis ecce magi
ab oriente venerunt
hierosolymam dicentes
Ubi est qui natus est
rex iudeorum vidimus
enim stellam eius in
oriente et venimus
adorare eum
Audiens autem herodes
rex turbatus est et
omnis hierosolyma cum
illo
Et congregans omnes
principes sacerdotum et
scribas populi sciscitabatur
ab eis ubi christus nasceretur
At illi dixerunt ei in
bethleem iude sic enim
scriptum est per prophetam
Et tu bethleem terra iuda
nequaquam minima es in
principibus iuda ex te
enim exiet dux qui regat
populum meum israel
Tunc herodes clam
vocatis magis diligenter
didicit ab eis tempus
stelle apparentis eis
Et mittens eos in bethleem
ait ite et interrogate
diligenter de puero
et cum inueneritis
renunciate mihi ut et
ego veniens adorem eum
Qui cum audissent regem
abierunt et ecce stella
quam viderant in oriente
antecedebat eos usq̄
dum veniens staret
supra ubi erat puer
Videntes autem stellam
gauisi sunt gaudio
magno valde et intrantes
domum inuenerunt
puerum cum maria
matre eius et procidentes
adorauerunt eum
Et apertis thesauris suis
obtulerunt ei munera
aurum thus et myrrham
Et responso accepto in
somnis ne redirent ad
herodem per aliam viam
reuersi sunt in regionem
suam

O pter kr̃m ut aliq̃ nr̃m
dcipo baptismate sc̃atati uẽ
pur dñs donauit pfectam
ur̃sim̃ z hr̃iliatẽ sluatoris nr̃i z mystiom gl'am q̃
gnostans. v. Pr̃rectica
bat ioh̃es indefesso baptis
mū p̃mie pplo pc̃or̃ non
quo ẽmīa ymmūda delẽt. sz q̃
emẽdaret erratēs. vj. Ad
remissio pc̃or̃ xp̃i gr̃e sūa
bat. Qđ mutuū demansue
tudĩe saluatoris sic ap̃he
sui manib; inclinauit q̃ se
adīmicas suos passus ẽ cru
cifigi. vij. Quo apparente
atl fluuiū talem ioh̃es ac
tum stantib; turbis, prupit
uocẽ. viij. Ecce agn̄s dei
ecce q̃ tollit pc̃a mūdi. Hoc
ẽ dicẽ. Cessate iam cessate
a baptismo meo quo p̃mia
sulapid ecce baptista p quẽ
ẽmina dimittunt. Johem
xiiij. Vidit ioh̃es ihm ue
niemẽ ad se z ait. Ecce agn̄s
dei q̃ tollit pc̃a mūdi. Vel
ioh̃es baptista z o. f. e. ve. be. p̃sbr
p̃cursor dñi saluatoris quẽ
dñs uenturꝰ pplis v̄bo p̃dica
uerat. ix. Ipm iam tm̄ ve
nientẽ ad se sic ex lectione
sc̃a euāgly fr̃s kr̃m in cā le
gere audistis. mox digito
mōstrauit dicẽs. Ecce agn̄s dei
ecce q̃ tollit pc̃a mūdi. Dicit
Ecce agn̄s dei ecce innocẽs z
abomī pc̃o immunis ut po
te qui os deo libz quidẽ ad
z carnẽ de carne adam. sz nul
lam de tali re pcatrice naturā
matula sulpe ecce q̃ tollit pec
cata mūdi. xij. Hic q̃ iustus
nr̃i pc̃ores. mitis nr̃i ipios.
Hocẽ sñi agn̄s nr̃i hypos ap
pareus. v̄ pc̃ores z ipios in
ficiebi hr̃i p̃dicẽ. Sdm Lucā
Factū est cū baptizare
tur omīs pplꝰ et ihs
baptizato orante apt̄i ẽ
celū z descendit spūs scs corpa
li spẽ sicut columba i ipm

Et nuor dicebo ſtā eſt. Tues
filiꝰ meus dilcūis mihi ꝙplā
cuit mīj. Et qm̄ ille erat incipi
ens qī aguor originis nō
putabat filius ioſeph. Qui
fuit heli qui fuit matthat.
Qⁱ fuit leui. q̄ fuit melchi.
Qⁱ fuit ianne. q̄ fuit ioſeph.
Qⁱ f. mathathie. q̄ fuit amos.
Qⁱ fuit naum. q̄ fuit heſli.
Qⁱ fuit naggę. q̄ fuit maath.
Qⁱ f. mathathie. q̄ f. ſemey.
Qⁱ fuit ioſeph. q̄ fuit iuda.
Qⁱ f. iohanna. q̄ fuit rheſa.
Qⁱ f. zorobabel. q̄ f. ſalathiel.
Qⁱ fuit neri. q̄ fuit melchi.
Qⁱ fuit addi. qui fuit coſam.
Qⁱ f. elmadam. qui fuit her.
Qⁱ fuit iheſu. q̄ fuit eliezer.
Qⁱ fuit iorim. q̄ f. matthat.
Qⁱ fuit leui. q̄ fu. ſymeon.
Qⁱ fuit iuda. q̄ fu. ioſeph.
Qⁱ fuit ionā. q̄ f. elyachim.
Qⁱ fu. melea. qui f. menna.
Qⁱ f. mathatha. q̄ f. mathm.
Qⁱ fuit dauid. q̄ fuit yeſſe.

Qⁱ fuit obeth. qui fuit booz.
Qⁱ fuit ſalmon. q̄ f. naaſſon.
Qⁱ f. āminadab. q̄ fu. aram.
Qⁱ fuit eſrom. q̄ fuit phares.
Qⁱ fuit iude. qui fuit iacob.
Qⁱ fuit yſaac. q̄ fu. abraā.
Qⁱ fuit thare. q̄ fuit nachor.
Qⁱ fuit ſeruch. q̄ fuit ragau.
Qⁱ fuit phaleg. q̄ fuit heber.
Qⁱ fuit ſale. q̄ fuit chaynan.
Qⁱ fuit arphaxat. q̄ f. ſem.
Qⁱ fuit noe. qui f. lamech.
Qⁱ f. mathuſale. q̄ f. enoch.
Qⁱ f. iareth. q̄ f. malaleel.
Qⁱ f. chaynan. q̄ fuit enos.
Qⁱ fuit ſeth. qui fuit adam.
Qⁱ fuit dei. ſpc aūt plenus
ſpū ſco regreſſus ē a iordane.

Ducebat q̄ in ſpū. fxxiij.P
in deſerto ēctis p̄ dīs
ebdomadis nullū. Quē ꝙ
fructū habuiſtis tūc illis in q̄b
nūc erubeſcitis. fij. Nam
finis illoꝝ mors ē. Nūc v̄ō
liberati a pcto ſerui aūt fc̄i de
ſtis fructū u̅m in ſc̄ificatiō

one fine ii uita etiam iij
Stipendia enim pcti mors g
ea aut dei etna uita i xpo
ihu uro ihu Fxx iij Loo p̄ma
Hsi ignoratis fris sacrab;
lege loquor ex lex iho
mine dnat quito regit uuq;
Namq; sb uiro est mlr ij
uiuente uiro alligata est
legi Si aut mortuus fuerit
uir eius soluta e a lege uiri
bitur uiuente uiro yo iij
cabit adultera si fuit cum
alio uiro liberata e a lege
uiri ut ti sit adultera si fu
erit cu alio uiro Fxx iiij Loo p̄
Itaq; fris mei z uos mortifi
cati legi p corp̄ xp̄i ut sitis al
teri uni q ex mortuis re
surrexit ut fructificem deo
Cum em essemus in carne pas ij
siones pcta q per legem erant
operabant in membris nris ut
fructificarent morti ij Nunc
aut soluti sum a lege mor
tis in qua detinebam ita ut
seruiam in nouitate spūs z non
in uetustate litte Fxx v Loo p̄
Quid g dicem lex pcm
est absit Sed pcm non
cognoui nisi per legem Nam
concupiscentia nesciebam nisi lex
diceret non concupisces ij Hts
occasione aut accepta pcm per
mandatu operatu e in me
omem concupiscentiam iij Sine
lege enim pcm mortuum erat
Ego aut uiuebam sine lege
aliqn Sed cu uenisset mandatu
peccatu reuixit Fxx vj Loo p̄
Ego aut mortuus sum
et inuentu est mihi mandatu
tum qd erat ad uita hoc e
ad mortem ij Pcm occasi
one accepta per mandatu se
duxit me z per illud occidit
qd lex quidem sca z mandatum
sctum z iustum z bonum ij Quod
ergo bonum e mihi factum e mors Ab
sit Sed pcm ut appareat pcm
per bonum operatu e mihi mortem
ut fiat sup modum peccans

petacium ꝓmãdatũ. Sa℟ Samus enĩ qꝝ lex ſpĩ
lis ẽ ego aũt carnalis
ſum · uenundat⁹ ſb pẽa. ij.
Qd enĩ op̃or ñ intelligo · ſ̃ enĩ qd uolo ago · & qd odi
malum hoc facio. iij. Si
aũt qd uolo illd facio · ſen
tio legi quõ bona bona est.
Nũc aũt iam ñ ego op̃or illd.
ſz qd habitat ĩme pccm.
Dom̃ ꝑma ꝑ⁹ octi · epiph̃ Invit.
Præoccupem⁹ faciẽ do · in confi
mis ubilem⁹ ei · Veñ · Inp̃ n̄. aũ
Dñe ĩ virtute · & cẽt ã. ℣. Memor
Domine ne ℟ fiu ĩnoc. n.
Dñe ne in furore tuo arguas me neq;
ĩ furore tuo corripias me. Miſe
re mi dñe qm infirm⁹ ſũ. ℣. Timor
& tremor uenerũt sup̃ me · & con
texerũt me tenebre et dixi. mi-
Deus qui sedes sup̃ thron⁹ ℟
tuus iudicas eq̃tate esto refugiũ
pauper ĩ tribulacõe. qꝝ tu solus
labore & dolore ꝓspicis. ℣. Tibi
enĩ delic⁹ est pau-per tu eris
adiutor · ca. ℟ Hdextis ẽ in
dñe ne ꝓmoneat⁹ cẽt hoc dila
tauĩ est cor meũ et exultauit
lingua mea. ℣. Dñs pars here
ditatis mee & calicis mei tu es
q̃ restitues hereditatẽ meã mi.
Votas in festis dñe ℟ cẽt.
tuas uite adimplebis me leti
cia cũ uultu tuo. Delectacões in
dextera tua usq; in finẽ. ℣. Conser
ua me dñe qm̃ in te sperau dixi
dñe ds mis es tu. Delect. Insabõ
Dñs defensor uite &c. ℣. Media
nocte surg. ℟ Confitebim̃ tibi dñe
in toto corde meo dñs firmamẽtũ
meũ & refugiũ meũ. ℣ Laudãs
invocabo dñm & ab inimicis meis
saluus ero. Dñs. ℟ Omnis ter
ra & plenitudo ei⁹. Orbis terr
& universi qui habitãt in eo.
Immanu ei⁹ sitt omnes fines ter
& adorate dñm omnes monteũ ipi⁹ s. Dñs.
Adore dñe leuam aũam meã
ds mis in te confido nõ erubescã.
℣. Neq; irrideãt me inimici mei
& enĩ uniuersi q̃ sustinent te nõ

fundent. ds. ℟ Hidna tñe
uote laudis tue. ℣ Ne auertrem
vnuisa mirabilia tua. ℣ Dñe
dilexi decorē domꝰ tue z locum
habitacois glē tue. ℟. ad cē. a
lla. ℣ Dñe mi. ℣ Exaltare da. i.
ona magna miscaudo tui ℟
cedis tue dñe. Qñ abscondisti
nm enbz te. ℣ Pfecti eis q spe
rant ite dñe in spectu filiaꝝ
hoim. Qñ. ℟ Afflicti ppeas
nris cotidie aī lacrimis exspecte
mꝰ finē mīm dolor cordis nri a
scendat ad te dñe. ℣ Peruas nos
amalis q̄ innouant inob. ℣ dō
ds isrl exaudi pces nras z auxi
liꝰ pape dolorē cordis nri. ℣ Pec
ta nra dñe sana aīas agnite i ℟
fice s imme z añqm whia ge
nerēt imme. Sana me dñe me
dncuito pñie ds. ℣. Qm miq
tatē meā ego agnosco z delictū
meū cotā me ē semp. Sana. ℟
Absconde tamꝙ auxe pcā mā
z zelauī ī sinu meo iniqtatē meā.
Miserē mei ds sm magnam
mīam mā. ℣ Tibi soli pccau
z malū cora te feci. Miserē. ℣
Qente gradiem dño. Delectare
dño. z dabit tibi pe. r. ℟
Benedicā dñm ī oī tempe
semp laus ei ore meo.
In dño laudabit aīa mā audiāt
mītes z letent. Semp. ℟ Oe
lectare in dño. z dabit ti pona
ones cordis tui. ℣ Revela dño
viā tuā z spera in eo z ipe faciet. ℟
Auribꝰ pcepe dñe la cmas ℣
meas. Intellige clamorē meū. Esto
qñ meo la ego sum apd te z pegri
nus. ℣ Dixi custodiā vias mas
meas ut nō delinqm ī lingua mā. Ne.
Ne pdideris me ℣ cū. ū.
dñe aī miq tatibz nīs. Ne
q; in finē irasc reserues mala
mea. ℣ Miserē mei ds misericordiā
mei qm tu es deꝰ salutis aīa mea. Ne. ℟
Pauabit cor meū ds ppauit ℟
tor meus. Cantabo z psalmū dicā
dño. ℣ Exurge gla mea exsurge
psalteriū z cythara exurgā di
luculo. Cant. ℟ Audiuit mīs

t̄ plalla q̄ ds sulcepcōe nīs es·
ds nīs mīa mīa· ℣ Stripe me de
īmicis meis ds mīs ⁊ abīsur
gēntz īmelubā me· ds ℟ uij
Hpaudi ds depcacōm meā ī
pendeōm mee· Aīmb'āre
adte clamauī tīne· ℣ Dū anxia
rer cor meū īperia exaltasti ⁊
deuīcisti me· Aīmb' ℣ Quis
inte sp̄auu dīne nō ꝑfundar ier
nuī· Ivia iustīcia lubā me ⁊ eri
pe me· ℣ Esto m̄i mdm̄ ꝓtectorē
⁊ loca munitū ut saluū me fa
cias· Jntu· ℣ Replicat̄os me
um laude itr ymnū dīcā glie
tue· tota die magnificētiā tuā no
li me ꝓice in tpe senectutis· Dū
defecit virtus mea ds ne dēlin
q̄s me· ℣ Laudebūt labia mīa
dū cantauo t̄ tuā mīa q̄ rede
Laude ℟ ℣ ℟ multi· Dū
bunt labia mīa dū cātauo
t̄ Anima mīa q̄ redemisti dīne·
℣ Dī⁊ lingua mea meditabit
iustīciā tuā tota die laudē tuā·
⁊ tuā ℣ Quia cōfusi ⁊ adhuc erube

teo uomī est· ꝓtector dīno deo spē
meā· ℣ Fiat cor meū īmaculatū
ut nō confundar· ꝓtice· ℣ Quo
niā tua dīne misericordia ante oculos
⁊ in ueritate tua· Ne peccat q̄s plātauit dextera tua·
℣ Dīne ds virtutū ⁊ iuste respice
celo ⁊ uide ⁊ uisita vineā istā·
Confitebor t̄ dīne ℟ vj Ne.
ds mīs ī toto corde meo ⁊
honorificabo nomī tuū ī etnū·
Qā mīa tua dīne magna ē sup
me· ℣ Eripuisti aīam meā
ex inferno inferiori· q̄· ℣ Mi
sericordia tua dīne magna ē sup me· Et
liberasti aīam meā ex inferno inferiori·
℣ Ds iniq̄ insurrexerūt in me
⁊ fortes q̄sierūt aīam meā· Jn.
Hactēs tu ds meus ī refugiū· ℟
ds meus in quo sperabo· ℣ Ds
ultionū dīns ds ultionū libe
Quam ⁊ Salbo eqū· Ps.
Judicā cātabo t̄ dīne.
plalla ⁊ intelligā· Jnuia īmacla
ta q̄dō uenies adme· ℣ Quambu

labā in innocencia meis
in medio tui mee. Invia
me eraudi oīom meā
mis adtenebras. Qm
tes pauqui. v. Legisimois clama
ui adte dñe de exau vo.m. Qm
Velocat eraudi me dñe. Qm
defecerūt sicut fumi dies mei. v
Dies mei sic umbra declinauerūt
ego sic fenū aridu. Qm Dom pt
Stimus qui octa epiph
dilige mbz dm ota qui
ppauit in bonū hys q scdm
ppositū uocati sūt sc̄i. Nam
quos pscauit et pdestinauit
formes fieri ymaginis
filij sui. ut sit ipe primogēi
tus in multis frībz. ij. Quos
autē pdestinauit hos et uoca
uit et quos uocauit hos et
iustificauit. Quos autē iustifi
cauit hos et glificauit. iij. Q
uid ergo dicem ad hec. Si ds
pnob qs contra nos. Qui eti
filio suo nō pepcit sed pnob
oibz tradidit illū. Quom
etiā cū illo nobis oīa donauit.
Quis accusabit adūsus uij.
electos dei. Ds qui iustificat.
qs ē qui condēnet. Xpc ihc q
mortuus est imo qui et resurre
xit. q est ad dexteram dei. q etiā
interpellat pnobis. v. Quis
nos separabit a caritate xpi.
Tribulacio an angustia. an
fames. an nuditas. an pricu
lum an gladius. vj Sicut scr pt
tum ē. Quia pp te mortificam
mur tota die. estimati sum
sicut oues occisionis. Sed in hys
omnibz superamus pp eum q dilexit
nos. vij. Certus sum
enim qz neq; mors. neq; uita.
neq; angli. neq; pnapatus.
neq; uirtutes. neq; instancia.
neq; futa. neq; fortitudo.
neq; altitudo. neq; pfundum.
neq; creatura alia poterit nos
separare a caritate dei q ē in
xp̄o ihu dño nr̄o. viij. Caritate
duo impio ihu nō mentiōr
testimonium pbēte glā

meo in spū scō qm ẽ chana ẽ
magna ⁊ manus dolor cor
illo. t. Johannem di meo.
Nupcie fce sūt in chana ga
lylee ⁊ erat mr ihu ibi. Vo
catus ẽ aūt ihc ⁊ discipli ei
ad nupcias. Et rel. Et deficiente vino. dixit ihu ad eū.
Vinū nō hēnt. Dixit ei
ihc. Quid mihi ⁊ tibi est
mulier: Nondū uenit hora mea. Dicit mr ei ministris.
Quodcūq dixerit uobis facite.
Erant aūt ibi lapidee ydrie
sex posite secm purificationem
iudeoꝝ capientes single metretas binas uel ternas.
Dicit eis ihc. Implete ydrias
aqua. Et impleuerūt eas usq
ad sūmū. Et dicit eis ihc.
Haurite nūc ⁊ ferte archi
triclino. ⁊ tulerūt. Vt autem gustauit architriclin
aquā vinū facm ⁊ nō sciebat
unde ēet. ministri aūt sciebāt
q̄ hauserant aquā. uocat
sponsū architriclin ⁊ dicit ei.
Omis homo pmū bonū vi
nū ponit. ⁊ cū inebriatus
fuit. tūc id qd deterius est.
Tu aūt seruasti vinū bonū
usq; adhuc. Hoc fecit initiū
signoꝝ ihc in chana galylee
⁊ manifestauit gl̄iam suā. Et
credidert in eū discipli ei.

Quod o. l. c. w. Bede pbr
dns nr atq; saluator adnup
cias uocatus. nō solū uenit
ut sūa miracla in ipō qd ꝑ
unūs sanctificaret. et facē dignat ē. exemplis celestiū sa
cramentoꝝ figuris eaā iuxta
rectam fidem recte credentiū
confirmat. Porro tacitam
⁊ mirabilis actoꝝ q̄ nupcias
detrahit ꝑfidia q̄m sit damnabilis insinuat. Si enī chorus inebriatoꝝ nupcias debita celebritate celebrans culpa
est. neq; q̄m dns ad has ve
nisset. neq; aquā eas signoꝝ
suoꝝ initiis sed ueteris uoluit.

Vuc aũ q bona ẽ cal xj
citas jugalis · melior q̃ uẽ
ca uidualis · optima ꝑfectio
vginalis ad q̃ibanda elcõ
nẽ gradui · discendũq;
mutuũ singlor · exi temerario
ayarie vginis vtero nasa di
gnad ẽ · applicuo anne vi
due ore mox nat bñdicat ·
amupciaq; celebratorib iã
uuenis imutat · Ihos suc
ꝑsencia vtuas honorat · Sz
talaorẽ celestiũ sencia figã
O ut aula frãtrus di xij q.
filiũ inueris uenit ad nupcias
ut ꝑpm se cẽ doceat d quo sb
typo solus ꝑalmista pcamic ·
et ipe tanq; sponsꝰ ꝓcedẽs
de thalamo suo · exultauit
ut gygas ad currendã uiã ·
alliũmo celo egressio ei / oc
cursus eius. collecta ·
Omne scẽpitne ds q̃ ecclẽ
tia simul / tinena modera
ris · supplicacões ꝑpli tui cle
mẽt exaudi · / pcẽ tuam
mis q̃ede tpib p. Fxũ ij ·
Dilectores suũ nõ carni
ur sedm carnẽ uiuam ·
si eũ sedm carnẽ uixerimus
morieminí · si aũt spũ facta
carnis mortificauerimus mo
riemini · Q tãq; eũ spũ dei
agunt hij filij suũ dei · Ry
Bñdicã dñm · ꝛc · ij Non
eni accepistis spm seruitutis
iterũ in timore sz accepistis
spm adoptõis filioꝝ in quo
clamam abba pater · Ipe
eni spẽ testimoniũ reddit spũ
qd sumꝰ filij dei · Si aũ filij
et heredes · uij Credes q̃ dẽ
dei coheredes aũt xpi si tñ cõ
patimur ut glificemur · Et
timo eni qd nõ sunt condigne
passiones huius tpis ad futurã
glam q̃ reuelabitur in nobis ·
sã exspectacio creature reuela
cõem filioꝝ dei exspectat · Fxũ
Tamitas eni creata ij ·
Subiecta ẽ nõ uolẽs ꝑ
eni q̃ subiecit ispe in spẽ q / ipa cre

anima liberabit̄ a luctu
corruptōis ihūbtatē glie ſi
lxxv dr. Jam enī qd' omīs
creatura ī gemisat̄ ⁊ partu
rit usq; adhuc. ℣ Nec ipse
Non solū aūt ii· P ris ⁊c.
lla ſt ⁊ nos ipi primitias ſpi
hūces ⁊ ipi intra nos ge
nuim̄ adoptionē filiorū
exspectantes redēptionē corpi
nri. Spe enī salui facti sum̄.
Spes aūt q̄ videt nō est spes.
Nam qd̄ videt quis qd̄ sperat.
Si aūt q̄ nō videmus
uam ī patiētia exspectam̄.
Similr aūt ⁊ spūs adiuuat
infirmitatē nr̄am. Nam
qd̄ oremus ut oportet nescim̄.
ſd ipe spūs postulat pro nobis
gemitibz inenarrabilib̄. Qui
aūt scrutat̄ corda. scit qd̄
desiderium spūs qr secdm dm pos
Vide Fxx· iiij· nulam̄ pias.
te uocationem uram f
tres qr nō multi sapientes se
cūdū carnē nō multi potentes.
nō multi nobiles ſd q̄ stulta
sūt mūdi elegit ds ut cō
fundat fortia et ignobilia
mūdi ⁊ infirmia elegit
ds ut confundat fortia. ℣ Ne
audi ds dep· ⁊c· ij· Et in
firmitas mūdi ⁊ ignobilia e
legit ds ⁊ q̄ nō sūt ut ea q̄
sunt destrueret ut nō glie
ois caro ī conspectu ei. Ex ipo
aūt uos estis in xp̄o ihu q̄ factus
est nob̄ sapia ab ⁊ iustitia ⁊
sanctificatio ⁊ redēptio ut quē
admodū scriptū est q̄ gliatur
in dño glior. iij· Et ego cū
uenissem ad uos fres nō uenī
ꝑ sublimitatē sermonis aut sa
pientie annūcians uobis testi
monium xp̄i. Nō enī iudicaui
me aliquid scire inter uos. nisi
ihm xp̄m ⁊ hūc crucifixum.
Rogo uos fres Fxx· v· P
mitatores mei estote.
Ideo misi ad uos thymotheū
q̄ est filius me karissimi ⁊ fidel
in dño q̄ uos commonefaciat
uias q̄ sunt in xp̄o ihu sic ubi
q; in omī eccliā doceo. ℣ Ego

tebsit la-tē. ℣. Quanq̄ nō
sum uentur⁹ ad uos sic ī flāa
tū quidā. Uenā aūt ad uos
si dñs uoluīt ⁊ cognos
cam nō sīmonē eoz q̄ ī flāa
tū sz ūtutē. sō eū ī silōc
ē regnū dei. sz ī ūtute. iij. ℓ
Quid uls. ī uga uenī
am ad uos. an ī caritate et
spū mānsuetudīs. Quo au
dīt inf uos fornicacio. ⁊ ta
lis fornicacio q̄lis nec inf
gētes ut uxorē pēis sui ali
q̄s hēat. Et uos ī flati estis
⁊ nō magis luctū habuisti
ut tollatur d medio uri q̄
hoc op⁹ fecit. fēr vj. ℓ. pma
Sani fīēs q̄m sit ecclēs
dom⁹ uīa ihū hītacōis
dissoluat⁹ qđ edificacōem ex
deo hēam⁹ dom⁹ nō manu
fām eternā ī celis. ℣. Cofite
bor ei do⁹. tē. ij. Nam ⁊ ī hoc
ī gemisam⁹ habitacōem no
strā q̄ de celo est⁹ induī
appetētes si tñ uestīt⁹ nō nudi
uenīam⁹. Nam ⁊ q̄ sum⁹ ī tab⁹
naculo isto ī gemisam⁹ grā
uati eo qđ nolum⁹ expolia
ri sz sup uestri ut absorbea
tur qđ mortale est a uita. iij.
Audētes igit ⁊ sciētes
q̄m dū sumus ī corpe pegri
nam⁹ a dño. p fidē enim am
bulam⁹ ⁊ nō p spēm. Audem⁹
aūt ⁊ bonam uoluntatē
habem⁹ magis pegrinari a
corpe ⁊ pīsentes ad dñm ēe.
Ideo ītendim⁹ siue absen
tes siue pīsentes placē illi.
Scripsi uobis Sabbo. j.
Tepla ne misceamī
fornicarijs. nō utiq̄ fornica
rijs huī mūdi. aut auarīs.
aut rapacibz. aut ydolis
seruientibz. alioq̄n debuīa
tis ex hoc mūdo exīre.
Nunc aūt
scripsi uob⁹ miscerī. Si q̄s fr
nōiat⁹ in uob⁹ fornicator aut
auarus. aut ydolis seruiens.
aut maledict⁹. aut ebrios⁹.

aut tapax. cū huiꝰmodi nec
abuī sūmere. iij Quid enī
m̄ de his q̄ foris sūt iudica
re. nōne de his q̄ intꝰ sūt
uos iudicatis. ds̄ cos q̄
foris sūt iudicat dꝰ. Auffe
te malū exuob̄met ipis.
Infidelis si discedit discedat.
Paulus uocat̄ dom̄ica
pls ih̄u xp̄i p̄ 3da
uoluntatē dei z sosthenes frē
cerlie dei q̄ est corinthi sāc
ficatis in xp̄o ih̄u uocatis sās
aī oīb̄ qui inuocāt nomen
dn̄i nr̄i ih̄u x̄pi. in oī loco ipo
r z nr̄o. Gr̄a uob̄ z pax ab̄
p̄re z dn̄o nr̄o ih̄u xp̄o. ij
Gr̄as ago d̄o meo semp
p uobis in gr̄a dei q̄ data
est uob̄ in xp̄o ih̄u qr̄ oīb̄
ditꝰ facti estis in illo in
omī verbo z oī sciā sic
t testiō nr̄i xp̄i. firmatū est
in uobis. ita ut nichil uob̄
desit in ulla gr̄a. iij Obse
ro uos frēs p nom̄ dn̄i nr̄i
ih̄u xp̄i ut idipm dicatis
omēs z nō sint inter uob̄ scisma
ta. sitis aūt perfecti in eodem
sensu z in eadem sciā. Significa
tū est enī de uobis frēs mei ab
his q̄ sūt chloes. q̄ contēcōes
sint inter uos. iiij Hoc autē
dico q̄d unusq̄sq̄ uestrū dicat.
Ego sum quidē paulꝰ ego aūt
apollo. ego uꝰ cephe. ego
aūt xp̄i. Diuisus ē xp̄c. Nūq̄
cr̄ paulꝰ crucifixus ē p uobis
aut in nōe pauli baptizati es
Gr̄as ago deo meo q̄. v. nis:
neminē uestrū baptizaui. nisi
crispū z gaium ne q̄s dicat
q̄d in meo nōe baptizati sitis.
baptizaui aūt z stephane do
mum cetera nescio si quē ue
strū baptizauerim. Nō enim
misit me xp̄c baptizare sed
euāgelizare. vj Frēs uōi
cis pereuntibꝰ q̄dē stultitia
a ē aūt his q̄ salui fiūt idē
nobis uirtus dei est. Scriptū
ē enī. Perdam sapiam sapiē

aiū ⁊ ꝑdenciā ꝑcenciū rep
bato. vij Ubi sapiēs. ubi sc̄
ba. ubi ꝙquisitor huj⁹ sc̄i:
lōnc stultā fecit dē sapiam
huj⁹ mūdi. Nam qm di sapiē
cā nō cognouit mūdo ꝑ sa
pientiā dēi placuit deo p
stultitiā ꝑdicationis saluos
facere credentes. qm̄ iudē uidei
signa petūt ⁊ greci sapiam
querūt. viij Nos aūt ꝑdicam⁹
xp̄m crucifixū. uidelis quidē scan
dalū gentibz aūt stultitiam.
ipis aūt uocatis iudeis at
q; grecis. xp̄m dei uirtutē ⁊ dei
sapiam q; qd stultū ē dei sa
pientiꝰ ē hoīibz. ⁊ qd infir
mū ē dei fortiꝰ ē hoīibz. Sed
Exiit. ē. Cū descenderēt de
ihc de monte. secute sūt eū
turbe multe. Ant. omn. origē.
O octe īmonte dño de cete
discipli uenerūt ad eū sicut
alacres. sic dominica. sicut
hyrcum ul⁹ fres ita aut ⁊ dns
ad eos uos estis sal tte. et

uos estis huj⁹ mūdi. Dcā.
Sunt li descendēte eo ⁊ mo
te turbe secute sūt eū q̄ in
monte ascendē nō potuerūt
ut pigri ꝑ ut negligētes
ut in ꝑfecti. Ita ⁊ filij isrl̄ pel
mitis ascendē īmonte nō
potuerūt adobnuandū dño
sz sol⁹ moyses cū paucis as
cendit. xij Cum dño soli
discipli īmonte ascenderūt
⁊ tardiores deorsū secuti sūt.
Sic ⁊ nr̄i īgloriātes ⁊ alacres
⁊ fideles aīe dm timētes ⁊
dnm diligētes celestia regn
na desiderantes dnm semp se
quētes post dnm in celestem
illū montē ascenderūt. xij
Descendēte dño hoc ē in cli
nante se ad infirmitatē ⁊ ipo
tentiā ceioz miserē ipfec
tā ceioz ul⁹ infirmitatē sequ
te sūt eū turbe multe. aliqū
n ꝑ caritatē aliqua ꝑ
doctinā. aliqua ꝑ āmicitiā
nē ⁊ curiositatē. Ant. m

Hall'. c. Cui descendit ihc de
more secute sit' eu turbe mlte
Vnde leprosus uniens adorabat
eu dices. Dne. si uis potes me
mudare. Extendes manu
tetigit eu ihc dices. Volo mu
dare. Et ptinus mundat ē a
lepra eius. Et ait illi ihc. Vi
de nemini dixis sed vade ostē
de te sacdoti & offer munus qd
pcepit moyses in testimoniu
illis. Cui aut introisset caphar
naum accessit ad eu centurio
rogans eu & dices. Dne puer
meus iacet in domo paliticus
& male torquet. Et ait illi ihc.
Ego uenia & curabo eu. Et re
spondens centurio ait. Dne nō
sum dignus ut intres sub tectum
meu. sed tm dic uerbo & sanabit
puer meus. Nam & ego sum ho
mo sub potestate habens sub me milites. Et di
co huic vade & vadit. Et alio
ueni & uenit. Et seruo meo fac
hoc & facit. Audiens aut ihc
mirat' ē & sequentibus se dixit
Amē dico uobis. nō inueni tā
tam fidē in israel. Dico aut uob
q̄ multi ab oriente & occidente
uenient & recumbent cu abraha
ysaac & iacob in regno celorū.
filii aut regni eicient in tene
bras exteriores. Ibi erit fletus
& stridor dentiu. Et dixit ihc ce
turioni. Vade & sicut credidisti
fiat tibi. Et sanat' ē puer ex
illa hora. Et cū uenisset ihc in
domū petri uidit socrū eius ia
centē & febricitantē. Et tetigit manū eius
& dimisit eā febris & surgens ministrabat
eis. Vespere aut facto obtulerunt ei multos
demoniacos & eiciebat spūs uerbo & omnes
male habentes curauit. Ut adimpleret
quod dictum est per ysaiā prophetā dicentē
Ipse infirmitates nostras accepit & ipse
languores portauit. Videns aut ihc turbas
multas circa se iussit ire trans fretum. Et
accessit unus scriba & ait illi. Magister
sequar te quocūq; ieris. Et ait illi ihc. Vul
pes foueas habent & uolucres celi nidos
filius aut hominis non habet ubi caput
reclinet. Alius aut discipulorum eius ait illi
Dne permitte me primo ire & sepelire
patrem meum. Ihc aut ait illi. Sequere me
& dimitte mortuos sepelire mortuos suos.
Ascendente aut ihc in nauiculam secuti
sunt eu discipuli ei. Et ecce motus magnus
factus est in mari ita ut nauicula operiret
fluctibus. Ipse aut dormiebat. Et accesserunt
ad eu discipuli ei & suscitauerunt eu dicentes
Dne saluos nos fac perimus. Et dicit eis ihc
Quid timidi estis modicę fidei. Tunc surgens
imperauit uentis & mari & facta est tranquillitas
magna. Homines aut mirati sunt dicentes
Qualis est hic quia & uenti & mare obe
diunt ei. Et cum uenisset trans fretum in
regionem gerasenorum occurrerunt ei duo
habentes demonia de monumentis exeuntes
sevissimi ita ut nemo posset transire per
viam illam. Et ecce clamauerunt dicentes
Quid nobis & tibi ihu fili dei. Venisti hic
ante tempus torquere nos. Erat aut pro
procul ab eis grex porcorum multorum
pascens. Demones aut rogabant eu dicentes
Si eicis nos hinc mitte nos in gregem porco
rum. Et ait illis. Ite. Illi aut exeuntes abie
runt in porcos. Et ecce impetu abiit omnis
grex per precipitium in mare & mortui sunt
in aquis. Pastores aut fugerunt & abeuntes
in ciuitatem nunciauerunt omnia & illorum
qui demonia habuerant. Et ecce omnis ciui
tas exiit obuiam ihu & uidentes eu rogabant
ut transiret a finibus eorum. Et ascendens
in nauiculam transfretauit & uenit in ciui
tatem suam. Et ecce offerebant ei hominem
paraliticum iacentem in lecto. Et uidens ihc
fidem illorum ait paralitico. Confide fili
remittuntur tibi peccata tua. Et ecce quidam
de scribis dixerunt intra se. Hic blasphemat.
Et cum uidisset ihc cogitationes eorum
malas dixit. Ut quid cogitatis mala in cordibus
uestris. Quid est facilius dicere. Dimittuntur
tibi peccata tua an dicere. Surge & ambula.
Ut autem sciatis quia filius hominis habet
potestatem in terra dimittendi peccata tunc
ait paralitico. Surge tolle lectum tuum &
ambula in domum tuam. Et surrexit & abiit
in domum suam. Videntes autem turbe timue
runt & glorificauerunt deum qui dedit potestatem
talem hominibus. Et cum transisset ihc inde
uidit hominem sedentem in telonio matheum
nomine & ait illi. Sequere me. Et surgens
secutus est eum. Et factum est discumbente
eo in domo & ecce multi publicani & peccatores
uenientes discumbebant simul cum ihu & discipulis
eius. Et uidentes pharisei dicebant discipulis
eius. Quare cum publicanis & peccatoribus
manducat magister uester. Ihc aut audiens
ait. Non egent qui sani sunt medico sed qui
male habent. Euntes autem discite quid est
Misericordiam uolo & non sacrificium. Non
enim uenio uocare iustos sed peccatores ad
penitentiam. Tunc accesserunt ad eum discipuli
iohannis dicentes. Quare nos & pharisei
ieiunamus frequenter discipuli aut tui non
ieiunant. Et ait illis ihc. Numquid possunt
filii sponsi lugere quamdiu cum illis est sponsus
uenient autem dies cum auferetur ab eis
sponsus & tunc ieiunabunt. Nemo autem
mittit commissuram panni rudis in uestimento
uetere. Tollit enim plenitudinem eius a uestimento
& peior scissura fit. Neque mittunt uinum
nouum in utres ueteres alioquin rumpuntur
utres & uinum effundetur & utres pereunt.
Sed uinum nouum in utres nouos mittendum
est & utraque conseruantur. Hec illo loquente
ecce princeps unus accessit & adorabat eum
dicens. Quia filia mea modo defuncta est
sed ueni & impone manum tuam super eam
& uiuet. Et surgens ihc sequebatur eum &
discipuli eius. Et ecce mulier sanguinem
patiens duodecim annis accessit retro & tetigit
fimbriam uestimenti eius. Dicebat enim intra
se. Si tetigero tantum uestimentum eius
saluabor. Ihc aut conuersus & uidens eam
dixit. Confide filia fides tua te saluam fecit.
Et saluata est mulier ex illa hora. Et cum
uenisset ihc in domum principis & uidisset
tibicines & turbam tumultuantem dicebat
Recedite non enim mortua est puella sed dormit.
Et deridebant eum. Et cum ejecta fuisset turba
intrauit & tenuit manum eius & surrexit puella.
Et exiit fama hec in uniuersam terram illam.
Et transeunti inde ihu secuti sunt duo ceci
clamantes & dicentes. Miserere nobis fili dauid.
Cum autem uenisset domum accesserunt ad eum
ceci & dicit eis ihc. Creditis quia hoc possum
facere. Dicunt ei. Utique dne. Tunc tetigit
oculos eorum dicens. Secundum fidem uestram
fiat uobis. Et aperti sunt oculi eorum & comminatus
est illis ihc dicens. Videte ne sciat quis. At illi
exeuntes diffamauerunt eum in uniuersa terra illa.
Egressis autem illis ecce obtulerunt ei hominem
mutum demonium habentem. Et ejecto demonio
locutus est mutus & admirate sunt turbe dicentes
Quia non apparuit sic in israel. Pharisei autem
dicebant. In principe demoniorum ejicit demonia.
Et circuibat ihc ciuitates omnes & castella do
cens in synagogis eorum & predicans euangelium
regni & curans omnem languorem & omnem
infirmitatem. Videns autem turbas misertus
est eis quia erant uexati & iacentes sicut oues
non habentes pastorem. Tunc dicit discipulis
suis. Messis quidem multa operarii autem pauci.
Rogate ergo dominum messis ut mittat operarios
in messem suam. Et conuocatis duodecim discipulis
suis dedit illis potestatem spirituum immundorum
ut eicerent eos & curarent omnem languorem
& omnem infirmitatem. Nomina autem duodecim
apostolorum sunt hec. Primus simon qui dicitur
petrus & andreas frater eius. Iacobus zebedei
& iohannes frater eius. Philippus & bartholomeus.
Thomas & matheus publicanus. Iacobus alphei
& lebeus qui cognominatus est thaddeus. Simon
chananeus & iudas iscariotes qui & traditor
eius fuit. Hos duodecim misit ihc precipiens
eis dicens. In uiam gentium ne abieritis & in
ciuitates samaritanorum ne introieritis. Sed
potius ite ad oues que perierunt domus israel.
Euntes autem predicate dicentes quia appropinquauit
regnum celorum. Infirmos curate mundate
leprosos suscitate mortuos eicite demonia.
Gratis accepistis gratis date. Nolite possidere
aurum neque argentum neque pecuniam in
zonis uestris non peram in uiam neque duas
tunicas neque calciamenta neque uirgam.
Dignus enim est operarius cibo suo. In quamcumque
autem ciuitatem aut castellum intraueritis
requirite quis in ea dignus sit & ibi manete
donec exeatis. Intrantes autem in domum
salutate eam dicentes. Pax huic domui. Et si
fuerit domus illa digna ueniat pax uestra super
eam. Si autem non fuerit digna pax uestra ad
uos reuertatur. Et quicumque non receperit
uos neque audierit sermones uestros exeuntes
foras domum aut ciuitatem illam excutite
pulueres pedum uestrorum. Amen dico uobis
tolerabilius erit terre sodomorum & gomorreorum
in die iudicii quam ciuitati illi. Ecce ego mitto
uos sicut oues in medio luporum. Estote ergo
prudentes sicut serpentes & simplices sicut
columbe. Cauete autem ab hominibus. Tradent
enim uos in consiliis suis & in synagogis suis
flagellabunt uos. Et ante presides & reges
ducemini propter me in testimonium illis &
gentibus. Cum autem tradiderint uos nolite
cogitare quomodo aut quid loquamini. Dabitur
enim uobis in illa hora quid loquamini. Non
enim estis uos qui loquimini sed spiritus patris
uestri qui loquitur in uobis. Tradet autem
frater fratrem in mortem & pater filium &
insurgent filii in parentes & morte afficient
eos. Et eritis odio omnibus propter nomen
meum. Qui autem perseuerauerit usque in finem
hic saluus erit. Cum autem persecuti fuerint
uos in ciuitate hac fugite in aliam. Amen enim
dico uobis non consummabitis ciuitates israel
donec ueniat filius hominis. Non est discipulus
super magistrum neque seruus super dominum
suum. Sufficit discipulo ut sit sicut magister
eius & seruus sicut dominus eius. Si patremfamilias
Beelzebub uocauerunt quanto magis domesticos
eius. Ergo ne timueritis eos. Nichil enim
est opertum quod non reuelabitur & occultum
quod non sciatur. Quod dico uobis in tenebris
dicite in lumine & quod in aure auditis predicate
super tecta. Et nolite timere eos qui occidunt
corpus animam autem non possunt occidere.
Sed timete magis eum qui potest & animam
& corpus perdere in gehennam. Nonne duo
passeres asse uenient & unus ex illis non cadet
super terram sine patre uestro. Vestri autem
capilli capitis omnes numerati sunt. Nolite
ergo timere multis passeribus pluris estis uos.
Omnis ergo qui confitebitur me coram hominibus
confitebor & ego eum coram patre meo qui in
celis est. Qui autem negauerit me coram hominibus
negabo & ego eum coram patre meo qui in celis
est. Nolite arbitrari quia ueni pacem mittere
in terram non ueni pacem mittere sed gladium.
Veni enim separare hominem aduersus patrem
suum & filiam aduersus matrem suam & nurum
aduersus socrum suam & inimici hominis domestici
eius. Qui amat patrem aut matrem plus quam
me non est me dignus & qui amat filium aut
filiam plus quam me non est me dignus. Et qui
non accipit crucem suam & sequitur me non
est me dignus. Qui inuenit animam suam perdet
eam & qui perdiderit animam suam propter me
inueniet eam. Qui recipit uos me recipit & qui
me recipit recipit eum qui misit me. Qui recipit
prophetam in nomine prophete mercedem prophete
accipiet & qui recipit iustum in nomine iusti
mercedem iusti accipiet. Et quicumque potum
dederit uni ex minimis istis calicem aque frigide
tantum in nomine discipuli amen dico uobis non
perdet mercedem suam. Et factum est cum
consummasset ihc precipiens duodecim discipulis
suis transiit inde ut doceret & predicaret in
ciuitatibus eorum. Iohannes aut audiens in
uinculis opera christi duobus discipulis suis
ait ei. Tu es qui uenturus es an alium exspectamus.
Et respondens ihc dixit eis. Euntes renuntiate
iohanni que audistis & uidistis. Ceci uident
claudi ambulant leprosi mundantur surdi audiunt
mortui resurgunt pauperes euangelizantur &
beatus est qui non fuerit scandalizatus in me.
Illis autem abeuntibus cepit ihc dicere ad turbas
de iohanne. Quid existis in desertum uidere
arundinem uento agitatam. Sed quid existis
uidere hominem mollibus uestimentis uestitum.
Ecce qui mollibus uestiuntur in domibus regum
sunt. Sed quid existis uidere prophetam. Etiam
dico uobis & plus quam prophetam. Hic est
enim de quo scriptum est. Ecce ego mitto angelum
meum ante faciem tuam qui preparabit uiam
tuam ante te. Amen dico uobis non surrexit inter
natos mulierum maior iohanne baptista. Qui
autem minor est in regno celorum maior est illo.
A diebus autem iohannis baptiste usque nunc
regnum celorum uim patitur & uiolenti rapiunt
illud. Omnes enim prophete & lex usque iohannes
prophetauerunt. Et si uultis recipere ipse est
helias qui uenturus est. Qui habet aures audiendi
audiat. Cui autem similem estimabo generationem
hanc. Similis est pueris sedentibus in foro qui
clamantes dicunt. Cantauimus uobis & non
saltastis. Lamentauimus & non planxistis.
Uenit enim iohannes neque manducans neque
bibens & dicunt. Demonium habet. Uenit filius
hominis manducans & bibens & dicunt. Ecce
homo uorax & potator uini publicanorum &
peccatorum amicus. Et iustificata est sapientia
a filiis suis. Tunc cepit exprobrare ciuitatibus
in quibus facte sunt plurime uirtutes eius quia
non egissent penitentiam. Ve tibi corozaim
ve tibi bethsaida quia si in tyro & sidone facte
essent uirtutes que facte sunt in uobis olim
in cinere & cilicio penitentiam egissent. Verumtamen
dico uobis tyro & sidoni remissius erit in die
iudicii quam uobis. Et tu capharnaum numquid
usque in celum exaltaberis usque in infernum
descendes. Quia si in sodomis facte essent uirtutes
que facte sunt in te forsitan remansissent usque
in hodiernum diem. Verumtamen dico uobis
quia terre sodomorum remissius erit in die
iudicii quam tibi. In illo tempore respondens
ihc dixit. Confiteor tibi pater domine celi &
terre quia abscondisti hec a sapientibus & prudentibus
& reuelasti ea paruulis. Etiam pater quoniam
sic fuit placitum ante te. Omnia mihi tradita
sunt a patre meo & nemo scit filium nisi pater
neque patrem quis scit nisi filius & cui uoluerit
filius reuelare. Venite ad me omnes qui laboratis
& onerati estis & ego reficiam uos. Tollite
iugum meum super uos & discite a me quia
mitis sum & humilis corde & inuenietis requiem
animabus uestris. Iugum enim meum suaue est
& onus meum leue. In illo tempore ambulauit
ihc die sabbati per sata & discipuli eius esurientes
cepere uellere spicas & manducare. Pharisei
autem uidentes dixerunt ei. Ecce discipuli tui
faciunt quod non licet facere sabbatis. Ipse
autem dixit eis. Non legistis quid fecerit dauid
cum esuriret ipse & qui cum eo erant quomodo
intrauit in domum dei & panes propositionis
comedit quos non licebat ei manducare neque
his qui cum eo erant sed solis sacerdotibus.
Aut non legistis in lege quia sacerdotes in templo
sabbatum uiolant & sine crimine sunt. Dico
autem uobis quia templo maius hic est. Si autem
scissetis quid est misericordiam uolo & non
sacrificium nunquam condemnassetis innocentes.
Dominus enim est filius hominis etiam sabbati.
Et cum inde transisset uenit in synagogam eorum
& ecce homo manum habens aridam & interrogauerunt
eum dicentes. Si licet sabbatis curare. Ut accusarent
eum. Ipse autem dixit ad illos. Quis erit ex
uobis homo qui habet ouem unam & si ceciderit
hec sabbatis nonne tenebit & leuabit eam. Quanto
magis melior est homo ouis. Itaque licet sabbatis
benefacere. Tunc ait homini habenti manum aridam.
Extende manum tuam. Et extendit & restituta
est sanitati sicut altera. Exeuntes autem pharisei
consilium faciebant aduersus eum quemadmodum
illum perderent. Ihc autem sciens secessit inde
& secuti sunt eum multi & curauit eos omnes
& comminatus est eis ne manifestum eum facerent
ut adimpleretur quod dictum est per ysaiam
prophetam dicentem. Ecce puer meus quem elegi
dilectus meus in quo bene complacuit sibi anima
mea. Ponam spiritum meum super eum & iudicium
gentibus annunciabit. Non contendet neque clamabit
neque audiet aliquis in plateis uocem eius. Arundinem
quassatam non conteret & linum fumigans non
extinguet donec eiciat in uictoriam iudicium.
Et in nomine eius gentes sperabunt. Tunc oblatus
est ei demoniacus cecus & mutus & curauit eum
ita ut cecus loqueretur & uideret. Et stupebant
omnes turbe & dicebant. Numquid hic est filius
dauid. Pharisei autem audientes dixerunt. Hic
non eicit demonia nisi in beelzebub principe
demoniorum. Et cum uidisset ihc cogitationes
eorum dixit eis. Omne regnum in se ipsum diuisum
desolabitur & omnis ciuitas uel domus diuisa
contra se non stabit. Et si satanas satanam eicit
in se ipsum diuisus est. Quomodo ergo stabit
regnum eius. Et si ego in beelzebub eicio filii
uestri in quo eiciunt ideo ipsi iudices uestri erunt.
Si autem in spiritu dei eicio demonia profecto
preuenit in uos regnum dei. Aut quomodo potest
quis intrare in domum fortis & uasa eius rapere
nisi prius fortem alligauerit & tunc domum eius
diripiet. Qui non est mecum contra me est &
qui non colligit mecum spargit. Ideo dico uobis
omne peccatum & blasphemia remittetur hominibus
spiritus autem blasphemia non remittetur. Et
quicumque dixerit uerbum contra filium hominis
remittetur ei. Qui autem dixerit contra spiritum
sanctum non remittetur ei neque in hoc seculo
neque in futuro. Aut facite arborem bonam &
fructum eius bonum aut facite arborem malam
& fructum eius malum. De fructu enim arbor
cognoscitur. Progenies uiperarum quomodo
potestis bona loqui cum sitis mali. Ex abundantia
enim cordis os loquitur. Bonus homo de bono
thesauro cordis sui profert bona & malus homo
de malo thesauro profert mala. Dico autem uobis
quod omne uerbum otiosum quod locuti fuerint
homines reddent rationem de eo in die iudicii.
Ex uerbis enim tuis iustificaberis & ex uerbis
tuis condemnaberis. Tunc responderunt quidam
de scribis & pharisei dicentes. Magister uolumus
a te signum uidere de celo. Qui respondens ait
illis. Generatio mala & adultera signum querit
& signum non dabitur ei nisi signum ionę prophete.
Sicut enim fuit ionas in uentre ceti tribus diebus
& tribus noctibus sic erit filius hominis in corde
terre tribus diebus & tribus noctibus. Uiri
niniuite surgent in iudicio cum generatione hac
& condemnabunt eam quia penitentiam egerunt
in predicatione ionę & ecce plus quam ionas hic.
Regina austri surget in iudicio cum uiris generationis
huius & condemnabit eos quia uenit a finibus
terre audire sapientiam salomonis & ecce plus
quam salomon hic. Cum autem immundus spiritus
exierit de homine ambulat per loca inaquosa
querens requiem & non inuenit. Tunc dicit
reuertar in domum meam unde exiui & ueniens
inuenit eam uacantem scopis mundatam & ornatam.
Tunc uadit & assumit septem alios spiritus
secum nequiores se & ingressi habitant ibi.
Et fiunt nouissima hominis illius peiora prioribus.
Sic erit & generationi huic nequam. Adhuc eo
loquente ecce mater & fratres eius stabant foris
querentes loqui ei. Dixit autem quidam ei.
Ecce mater tua & fratres tui foris stant querentes
te. At ille respondens dicenti sibi ait. Quis est
mater mea & qui sunt fratres mei. Et extendens
manum in discipulos suos dixit. Ecce mater mea
& fratres mei. Qui enim fecerit uoluntatem patris
mei qui in celis est ipse meus frater & soror &
mater est. In illo die exiens ihc de domo sedebat
secus mare & congregate sunt ad eum turbe
multe ita ut in nauiculam ascendens sederet
& omnis turba stabat in litore. Et locutus est
eis multa in parabolis dicens. Ecce exiit qui
seminat seminare semen suum. Et dum seminat
quedam ceciderunt secus uiam & uenerunt uolucres
& comederunt ea. Alia autem ceciderunt in petrosa
ubi non habebant terram multam & exorta sunt
continuo quia non habebant altitudinem terre.
Sole autem orto exaruerunt & quia non habebant
radicem aruerunt. Et alia ceciderunt in spinas
& ascenderunt spine & suffocauerunt ea. Alia
autem ceciderunt in terram bonam & dabant
fructum aliud centesimum aliud sexagesimum
aliud tricesimum. Qui habet aures audiendi
audiat. Et accedentes discipuli dixerunt ei.
Quare in parabolis loqueris eis. Ipse autem
respondens ait illis. Quia uobis datum est
nosse misteria regni celorum illis autem non
est datum. Qui enim habet dabitur ei & abundabit
qui autem non habet & quod uidetur habere
auferetur ab eo. Propterea in parabolis loquor
eis quia uidentes non uident & audientes non
audiunt neque intelligunt. Et adimplebitur in
eis profetia ysaie dicentis. Auditu audietis
& non intelligetis & uidentes uidebitis & non
uidebitis. Incrassatum est enim cor populi huius
& auribus grauiter audierunt & oculos suos
clauserunt nequando uideant oculis & auribus
audiant & corde intelligant & conuertantur
& sanem eos. Uestri autem beati oculi quia
uident & aures uestre quia audiunt. Amen
dico uobis quia multi prophete & iusti desiderauerunt
uidere que uos uidetis & non uiderunt & audire
que audistis & non audierunt. Uos ergo audite
parabolam seminantis. Omnis audiens uerbum
regni & non intelligens uenit malus & rapit
quod seminatum est in corde eius. Hic est qui
in uia seminatus est. Qui autem super petrosa
seminatus est hic est qui uerbum audit & continuo
cum gaudio accipit illud. Non habet autem radicem
in se sed est temporalis. Facta autem tribulatione
& persecutione propter uerbum continuo scandalizatur.
Et qui in spinas seminatus est hic est qui uerbum
audit & sollicitudo seculi huius & fallacia
diuitiarum suffocat uerbum & sine fructu efficitur.
Qui autem super terram bonam seminatus est
hic est qui audit uerbum & intelligit & fructum
affert & facit alius centesimum alius sexagesimum
alius tricesimum. Aliam parabolam proposuit
illis dicens. Simile factum est regnum celorum
homini qui seminauit bonum semen in agro suo.
Cum autem dormirent homines uenit inimicus
eius & superseminauit zizania in medio tritici
& abiit. Cum autem creuisset herba & fructum
fecisset tunc apparuerunt & zizania. Accedentes
autem serui patrisfamilias dixerunt ei. Domine
nonne bonum semen seminasti in agro tuo unde
ergo habet zizania. Et ait illis. Inimicus homo
hoc fecit. Serui autem dixerunt ei. Uis imperemus
& colligamus ea. Et ait. Non. Ne forte colligentes
zizania eradicetis simul cum eis triticum. Sinite
utraque crescere usque ad messem & in tempore
messis dicam messoribus. Colligite primum zizania
& alligate ea fasciculos ad comburendum triticum
autem congregate in horreum meum. Aliam parabolam
proposuit eis. Simile est regnum celorum grano
sinapis quod accipiens homo seminauit in agro suo.
Quod minimum quidem est omnibus seminibus
cum autem creuerit maius est omnibus holeribus
& fit arbor ita ut uolucres celi ueniant & habitent
in ramis eius. Aliam parabolam locutus est eis.
Simile est regnum celorum fermento quod acceptum
mulier abscondit in farine sata tribus donec
fermentatum est totum. Hec omnia locutus est
ihc in parabolis ad turbas & sine parabola non
loquebatur eis ut adimpleretur quod dictum est
per prophetam dicentem. Aperiam in parabolis
os meum eructabo abscondita a constitutione
mundi. Tunc dimissis turbis ihc uenit in domum
& accesserunt discipuli eius dicentes. Edissere
nobis parabolam zizaniorum agri. Qui respondens
ait illis. Qui seminat bonum semen est filius
hominis. Ager autem est mundus. Bonum autem
semen hi sunt filii regni. Zizania autem sunt
filii nequam. Inimicus autem qui seminauit ea
est diabolus. Messis autem consummatio seculi
est. Messores autem angeli sunt. Sicut ergo
colligitur zizania & igni comburuntur ita erit
in consummatione seculi. Mittet filius hominis
angelos suos & colligent de regno eius omnia
scandala & eos qui faciunt iniquitatem & mittent
eos in caminum ignis ibi erit fletus & stridor
dentium. Tunc iusti fulgebunt sicut sol in regno
patris eorum. Qui habet aures audiendi audiat.
Simile est regnum celorum thesauro abscondito
in agro quem qui inuenit homo abscondit & prae
illo gaudet uadit & uendit uniuersa que habet
& emit agrum illum. Iterum simile est regnum
celorum homini negotiatori querenti bonas margaritas
inuenta autem una pretiosa margarita abiit uendidit
omnia que habuit & emit eam. Iterum simile est
regnum celorum sagene misse in mare & ex omni
genere congreganti quam cum impleta esset educentes
& secus litus sedentes elegerunt bonos in uasa
malos autem foras miserunt. Sic erit in consummatione
seculi exibunt angeli & separabunt malos de medio
iustorum & mittent eos in caminum ignis ibi erit
fletus & stridor dentium. Intellexistis hec omnia
dicit eis ihc. Dicunt ei. Etiam dne. Ait illis.
Ideo omnis scriba doctus in regno celorum similis
est homini patrifamilias qui profert de thesauro
suo noua & uetera. Et factum est cum consummasset
ihc parabolas has transiit inde & ueniens in patriam
suam docebat eos in synagogis eorum ita ut mirarentur
& dicerent. Unde huic sapientia hec & uirtutes.
Nonne hic est fabri filius. Nonne mater eius dicitur
maria & fratres eius iacobus & ioseph & simon
& iudas. Et sorores eius nonne omnes apud nos
sunt. Unde ergo huic hec omnia. Et scandalizabantur
in eo. Ihc autem dixit eis. Quia non est propheta
sine honore nisi in patria sua & in domo sua.
Et non fecit ibi uirtutes multas propter incredulitatem
eorum. In illo tempore audiit herodes tetrarcha
famam ihu & ait pueris suis. Hic est iohannes
baptista ipse surrexit a mortuis & propterea
uirtutes operantur in eo. Herodes enim tenuit
iohannem & uinctum posuit in carcere propter
herodiadem uxorem philippi fratris sui. Dicebat
enim ei iohannes. Non licet tibi habere eam.
Et cum uellet eum occidere timuit populum quia
sicut prophetam eum habebant. Natalibus autem
herodis saltauit filia herodiadis in medio & placuit
herodi unde cum iuramento confessus est ei dare
quodcumque petisset. Illa autem ante instructa
a matre sua ait. Da mihi hic in disco caput
iohannis baptiste. Et rex rogatus propter iusiurandum
& eos qui recumbebant cum eo iussit & misit
decollauit iohannem in carcere & allatum est
caput eius in disco & datum puelle & detulit
matri sue. Et accesserunt discipuli eius & tulerunt
corpus & sepelierunt illud & uenientes nunciauerunt
ihu. Audiens autem ihc secessit inde in nauicula
in locum desertum seorsum & cum audissent turbe
secute sunt eum pedibus de ciuitatibus & exiens
uidit turbam multam & misertus est eis & curauit
infirmos eorum. Cum autem sero factum esset
accesserunt discipuli eius dicentes. Desertus est
locus & hora iam preterit dimitte turbas ut euntes
in castella emant sibi escas. Ihc autem dixit
eis. Non habent necesse ire date illis uos manducare.
Et dicunt ei. Non habemus hic nisi quinque panes
& duos pisces. Qui ait illis. Afferte mihi hic
illos. Et cum iussisset turbas discumbere super
fenum accepit quinque panes & duos pisces &
respiciens in celum benedixit & fregit & dedit
discipulis panes discipuli autem turbis. Et manducauerunt
omnes & saturati sunt & quod superfuit de fragmentis
tulerunt duodecim cophinos plenos. Manducantium
autem fuit numerus quinque milia uirorum exceptis
mulieribus & paruulis. Et statim compulit ihc
discipulos suos ascendere nauiculam & precedere
eum trans fretum donec dimitteret turbas. Et
cum dimisisset turbas ascendit in montem solus
orare. Uespere autem facto solus erat ibi. Nauicula
autem in medio mari iactabatur fluctibus erat
enim contrarius uentus. Quarta autem uigilia
noctis abiit ad eos ihc ambulans super mare.
Et uidentes eum discipuli ambulantem super mare
turbati sunt dicentes quia phantasma est & prae
timore clamauerunt. Et continuo ihc locutus est
eis dicens. Confidite ego sum nolite timere.
Respondens autem petrus dixit. Domine si tu es
iube me ad te uenire super aquas. Qui ait. Uenite.
Et descendens petrus de nauicula ambulauit super
aquas ut ueniret ad ihm. Uidens autem uentum
ualidum timuit & cum cepisset mergi clamauit
dicens. Domine saluum me fac. Et continuo ihc
extendens manum apprehendit eum & dixit ei.
Modice fidei quare dubitasti. Et ascendentibus
eis in nauiculam cessauit uentus. Et uenientes
in genesar terram. Et cum cognouissent uiri loci
illius misserunt in uniuersam regionem illam
& obtulerunt ei omnes male habentes & deprecabantur
eum ut uel fimbriam uestimenti eius tangerent
& quicumque tetigerunt sanati sunt. Tunc accesserunt
ad ihm scribe & pharisei de hierosolimis dicentes.
Quare discipuli tui transgrediuntur traditionem
seniorum. Non enim lauant manus suas cum panem
manducant. Qui respondens ait illis. Quare & uos
transgredimini mandatum dei propter traditionem
uestram. Deus enim dixit. Honora patrem & matrem
& qui maledixerit patri uel matri morte moriatur.
Uos autem dicitis. Quicumque dixerit patri uel
matri munus quodcumque est ex me tibi proderit
& non honorificabit patrem suum aut matrem.
Et irritum fecistis mandatum dei propter traditionem
uestram. Hypocrite bene prophetauit de uobis
ysaias dicens. Populus hic labiis me honorat
cor autem eorum longe est a me. Sine causa autem
colunt me docentes doctrinas & mandata hominum.
Et conuocata turba dixit eis. Audite & intelligite.
Non quod intrat in os coinquinat hominem sed
quod procedit de ore hoc coinquinat hominem.
Tunc accedentes discipuli dixerunt ei. Scis quia
pharisei audito hoc uerbo scandalizati sunt.
Ipse autem respondens ait. Omnis plantatio quam
non plantauit pater meus celestis eradicabitur.
Sinite illos duces sunt cecorum. Cecus autem si
cecum ducat ambo in foueam cadent. Respondens
autem petrus dixit ei. Edissere nobis parabolam
istam. Ihc autem dixit. Adhuc & uos sine intellectu
estis. Non intelligitis quia omne quod in os intrat
in uentrem uadit & in secessum emittitur. Que
autem procedunt de ore de corde exeunt & ea
coinquinant hominem. De corde enim exeunt
cogitationes malę homicidia adulteria fornicationes
furta falsa testimonia blasphemie. Hec sunt que
coinquinant hominem. Non lotis autem manibus
manducare non coinquinat hominem. Et egressus
inde ihc secessit in partes tyri & sidonis. Et
ecce mulier chananea a finibus illis exiit & clamauit
ei dicens. Miserere mei dne fili dauid filia mea
male a demonio uexatur. Qui non respondit ei
uerbum. Et accedentes discipuli eius rogabant
eum dicentes. Dimitte eam quia clamat post nos.
Ipse autem respondens ait. Non sum missus nisi
ad oues que perierunt domus israel. Mulier autem
uenit & adorabat eum dicens. Dne adiuua me.
Qui respondens ait. Non est bonum sumere panem
filiorum & mittere canibus. Mulier autem dixit.
Etiam dne nam & catelli edunt de micis que cadunt
de mensa dominorum suorum. Tunc ihc respondens
dixit ei. O mulier magna est fides tua. Fiat tibi
sicut uis. Et sanata est filia eius ex illa hora.
Et cum transisset ihc inde uenit secus mare galilee
& ascendens in montem sedebat ibi. Et accesserunt
ad eum turbe multe habentes secum mutos claudos
cecos debiles & multos alios & proiecerunt eos
ad pedes eius & curauit eos. Ita ut turba mirarentur
uidentes mutos loquentes debiles sanos claudos
ambulantes & cecos uidentes & magnificabant
deum israel. Ihc autem conuocatis discipulis suis
ait. Misereor super turbam quia ecce iam triduo
sustinent me nec habent quod manducent & dimittere
eos ieiunos nolo ne forte deficiant in uia. Et ait
illi discipuli. Unde nobis in deserto tanta turba
ut saturemus tantam multitudinem. Et ait illis
ihc. Quot panes habetis. Qui dixerunt. Septem
& pusillos pisciculos. Et precepit turbe ut discumberent
super terram. Et accepit septem panes & pisces
& gratias agens fregit & dedit discipulis suis
discipuli autem turbis. Et manducauerunt omnes
& saturati sunt & quod superfuit fragmentorum
tulerunt septem sportas plenas. Erant autem qui
manducauerunt quatuor milia hominum exceptis
paruulis & mulieribus. Et dimissis turbis ascendit
in nauiculam & uenit in fines magedan. Et accesserunt
ad eum pharisei & sadducei temptantes & rogauerunt
eum ut signum de celo ostenderet illis. Qui respondens
ait illis. Facta serena rubicundum est enim celum
& mane hodie tempestas rubicundum enim triste
celum. Faciem ergo celi dijudicare nostis signa
autem temporum non potestis. Generatio mala
& adultera signum querit & signum non dabitur
ei nisi signum ione prophete. Et relictis illis
abiit. Et cum uenissent discipuli eius trans fretum
obliti sunt panes accipere. Ihc autem dixit illis.
Uidete & cauete a fermento pharisaeorum & sadducaeorum.
At illi cogitabant intra se dicentes. Quia panes
non accepimus. Quod sciens ihc ait illis. Quid
cogitatis intra uos modicę fidei quia panes non
habetis. Nondum intelligitis neque recordamini
quinque panum in quinque milia hominum & quot
cophinos sumpsistis. Neque septem panum in quatuor
milia hominum & quot sportas sumpsistis. Quomodo
non intelligitis quia non de pane dixerim uobis
cauere a fermento pharisaeorum & sadducaeorum.
Tunc intellexerunt quod non dixisset cauendum
a fermento panum sed a doctrina pharisaeorum
& sadducaeorum. Et uenit ihc in partes cesaree
philippi & interrogabat discipulos suos dicens.
Quem dicunt homines esse filium hominem. At illi
dixerunt. Alii iohannem baptistam alii autem
heliam alii uero hieremiam aut unum ex prophetis.
Dicit illis ihc. Uos autem quem me esse dicitis.
Respondens autem simon petrus dixit. Tu es
christus filius dei uiui. Respondens autem ihc
dixit ei. Beatus es simon bariona quia caro &
sanguis non reuelauit tibi sed pater meus qui
in celis est. Et ego dico tibi quia tu es petrus
& super hanc petram edificabo ecclesiam meam
& portę inferi non preualebunt aduersus eam.
Et tibi dabo claues regni celorum. Et quodcumque
ligaueris super terram erit ligatum & in celis
& quodcumque solueris super terram erit solutum
& in celis. Tunc precepit discipulis suis ne
cui dicerent quia ipse esset ihc christus. Exinde
cepit ihc ostendere discipulis suis quia oportet
eum ire ierosolimam & multa pati a senioribus
& principibus sacerdotum & scribis & occidi
& tertia die resurgere. Et assumens eum petrus
cepit increpare illum dicens. Propitius esto
tibi dne non erit tibi hoc. Qui conuersus dixit
petro. Uade post me satana scandalum mihi es
quia non sapis ea que dei sunt sed que hominum.
Tunc ihc dixit discipulis suis. Si quis uult post
me uenire abneget semetipsum & tollat crucem
suam & sequatur me. Qui enim uoluerit animam
suam saluam facere perdet eam. Qui autem perdiderit
animam suam propter me inueniet eam. Quid enim
prodest homini si mundum uniuersum lucretur
animę uero sue detrimentum patiatur aut quam
dabit homo commutationem pro anima sua. Filius
hominis uenturus est in gloria patris sui cum
angelis suis & tunc reddet unicuique secundum
opera eius. Amen dico uobis sunt quidam de hic
stantibus qui non gustabunt mortem donec uideant
filium hominis uenientem in regno suo. Et post
dies sex assumit ihc petrum & iacobum & iohannem
fratrem eius & ducit illos in montem excelsum
seorsum & transfiguratus est ante eos. Et resplenduit
facies eius sicut sol uestimenta autem eius facta
sunt alba sicut nix. Et ecce apparuerunt illis
moyses & helias cum eo loquentes. Respondens
autem petrus dixit ihu. Dne bonum est nos hic
esse si uis faciamus hic tria tabernacula tibi
unum & moysi unum & helie unum. Adhuc eo
loquente ecce nubes lucida obumbrauit eos. Et
ecce uox de nube dicens. Hic est filius meus
dilectus in quo mihi bene complacui ipsum audite.
Et audientes discipuli ceciderunt in facies suas
& timuerunt ualde. Et accessit ihc & tetigit
eos & dixit eis. Surg

scām eccl̄iē meā mq̄ laboco
usq; adhuc aula q̄i male op̄ās
sz̄ubui dn̄i nō ecc̄l̄ie alligauī. iij
Ideo oīa sustineo ꝓ electos
ut & ipi salutē ꝙsequant̄ q̄ est̄
xp̄o ihu cū gl̄ia celesti fidelis
sermo. Nam & si ꝺmortui su
mꝰ & iuuiscim̄. Si sustinuim̄ & c
regnabim̄. Si negauim̄ & ille
negabit nos. iiij S iuō
credim̄ ds fidelis p̄manet ne
gare se ipm̄ n̄ p̄t. Hec q̄mo
ne testificāꝫ coꝝ deo. Noli
ubis ꝙtendē admichil ēt uti
le ēt nisi ad subuersionē audiē
cū. Sollicitū ama te ipm̄ p
batū exhibere deo op̄arū
ī ꝙfusibilem. recte tr̄actāt̄
uerbū ueritatis. v. P. rophā
ama & uanilocia deuita. mul
tū ei ꝓficient ad impietatē. &
sermo eoꝝ ut cancer serpit.
Ex quibꝰ ē Hymeneus & Alex
q̄ a ueritate exciderūt. dicētes
resurrectionē iam factam &
subuertūt quoꝝdā fidē. Sz firmū
fundamentū stat ihs signaculū
Cognouit dns q̄ vj. hoc
habet ei & discedat ab iniq̄tate
oīs q̄ nōiat nomē dn̄i. In ma
gna aut̄ domo nō solū sunt
uasa aurea & argentea sz & er
lignea & fictilia. & q̄dam q̄dē
in honorē q̄dā aut̄ in contumeliā.
S iḡs aut̄ emundauerit se vij
ab istis erit uas in honorē sanc
tū & utile dn̄o ad omne op̄
bonū paratū. Juuenilia desidia
fuge sectare uero iustitiā fidem
pacē cū his q̄ inuocāt dn̄m de
corde puro. viij S stultas aut̄
& sine disciplina q̄stiones de
uita sacas ex quibus libet ge
nui dn̄i ut oporteat litigare sz
mansuetū esse ad omnes. ad abi
lem. patientē. cū modestia co
rripientē eos q̄ resistūt ueri
tati. ne q̄n det illis ds pn̄iam
ad cognoscendā ueritatē. Qui
sunt. & resipiscāt de laqueis
ei. Cap. xl. o. Origenis de eadē

Ingrediente dño in nauiculam
scam sc̃ cũ discpli ei⁹ · ut ille
ales sc̃ firmi & stabiles in fide
maneren & ppt sperne̅tes mũ
dũ nõ duplia corde sc̃ simpli
a · Hoc g̃ scam fuit ei nõ tñ
gr̃ebus ei⁹ seq̃ntes sc̃ magis
sgra tẽ comutãtes · ℣ Ingss
g̃ nauiculam feac turbari ma
re cõmouit uentos Jataun
stuct⁹. Cur hic ido ut discplos
muciet in more & suũ auxiliũ
im postularet · suasq; poten
cias rogantibꝫ manifestaret.
Dormiebat dñs corpe ℣
sicut & adpuiteũ decumbere
lassus & fatigat⁹ sedebat · de
mõstrãs q̃ uere hũanũ portа
bat corp⁹ qđ corruptibile i
duebat · Jpe corpe dormiebat
deinde in mare jactabat et
icet placabat · ℣ij · Dormi
ebat itaq; corpe ut aplos ꝑ
ataret & euigilare faceret · ꝑ
que aiã nos oñs ne umq̃
in añ dormiam⁹ ñ ul⁹ icel
lectu ul⁹ pdenera sc̃ ingilare i
õi tpe & ingilare dño & salu
tẽ abeo postulare studeam⁹?
Stillat · Ascendẽte Mathm
ihu in nauiculam scam sc̃ cũ
discpli ei⁹ · Et ecce mot⁹ mag
nus fãs ẽ in mari · ita ut na
uicula operiret⁹ fluctib⁹ · Ipe
ũo dormiebat · Jacesserũt
& suscitauer⁹t eũ dicẽtes · Dñe
salua nos ꝑimus · Jdicit eis ·
Qđ timidi estis modice fidei ·
Tũc surgẽs ipe auit uentis &
mari · & fã est tranq̃llitas ma
gna · Porro hoies mirati sũt
dicẽtes · Qualis ẽ hic q̃ et
uenti & mare obediũt ei · Collã
Nos q̃ nos ĩtamus pcis
& stimus ꝓhũana sus
fragilitate ñ posse sb silere
da nobis saluũ nr̃is & cor
pis ut ea q̃ppetis nr̃is pa
tronis te ad iuuante iungam⁹.
Oroles dom · iij · l̃ · p.
fidelis erat in rota domo
dei tanq̃ tenuis in cellario u

.xlv.

eoz ꝯ dicēda erāt x̄ꝑ vēq̄m
filiꝫ ꝺ domo sua. Que domus
sum⁹ nos si fiduciā z gl'am
spei usq; adfinē firmā rem
neam⁹. ij Videte frēs ne forte
sit in aliq̄ uīrū eoz malū in
credulitas discedendi ab vi
uo. & adhortam⁹ uos met
ipos p singlos dies dū ho
die cognomīa ꝯ tur nō obdu
ret q̄s exuobis fallacia pēc.
Participes em̄ x̄ effecti sum⁹
si eam initiū substātie eius
usq; adfinē firmū tenea⁹
dū dr. Hodie si uocē ei⁹ audi
eritis nolite obdurare cor
da uīa. q̄m admodū milla
exacerbatiōe. iij Quidā enī
audientes exacerbauerūt sed n
omnis q̄ profecti sūt ab egyp
to p moysen. Quib; aūt infens
ē q̄ adgrauta ānis: nōne illis
q̄ peccauerūt q̄z cadauera pro
trā sūt in deserto. v Quib; aūt
iurauit nō introire in requē
pi⁹ nisi illis q̄ incredul fuerūt.

Videam⁹ q̄ nō potuerūt intre
re in requē ei⁹ p incredulitatē.
Timeam⁹ ḡ ne forte relicta
pollicitatiōe ingrediendi in requem
ei⁹ cristim⁹ ex aliq̄s exuobis
ee. vi Ingredientē em̄ in re
quem q̄ credidim⁹ q̄n admodū
dix̄ sicut iurauī in ira mea si in
troibunt in requē mea. Q̄q̄ē
op⁹ ab institutiōe mūdi p fec
tis dix̄it in quodā loco de
septima sic. Et requieuit deus
die septima ab omnib; op⁹
Festinem⁹ ḡ ingredi vij. suis.
ne in illā requem ne quis in
q̄s in eadem incredulitatis ex
emplū. Viuus ē em̄ sermo dei
& efficax & penetrabilior om̄i
gladio ancipiti. & pertingēs
usq; ad diuisionē aīe ac spūs
compagum q̄q; ac medullaz
& discretor cogitationū & in
tentionū cordis viij. Et
nō est ulla creatura inuisibilis
ei⁹ ad quē nobis sermo. Habe
m⁹ ḡ pontificē magnū qui

penetrauit celos ascm filiū
dei teneam⁹ confessionē. Non
em̄ ih̄m pontificē q̄ nō pos
sit ꝓpati infirmitatib⁹ nr̄is
tēptatū aūt ꝓoīa. ꝑfidiadne
scille. t. Dic ewangelium ablegi ꝑcō-
i. d. s. parabolā hāc. Simile est
regnū celoz hoī qui seminā
uit bonū semen in agro suo. Ih̄
Hec lectio. b. Joānis p̄ncipiū sba-
parabola est cui intentiōe sua tō
stantin posita sit. nr̄ie rectis a
lijs parabolis ea edisserit. hic
em̄ ꝓponit. z postea dimissis
turbis uenit in domū. z ac
cedūt ad eū discipli dicentes
edissere nobis parabolā zizā
nioz. ℣ Omnia scandā
la referunt ad zizaniā uult
reputant filios regni. Ergo
ut sup̄ dixi q̄ exposita sit ad om
nino. hijs debem⁹ accomo
dare fidē. Que aūt tanta z
nr̄ie intelligēde delicta ꝑsti
gēda s uideāt. ℟ Homi
nes q̄ dormiūt magistros
ecclie. z intelligē suos ꝓfectus
has nō alios aggressas q̄m an
gelos q̄ tota die uidēt faciem
p̄tis. Diabol⁹ aūt ꝓpter hoc inim
icus ih̄o appellat q. d. ee de
O d aūt dē ne forte ℟. sim.
colligētes zizania eradicēs
simul z triticū. Dat loc⁹ pñie
z monem̄ ne ad⁹ frem am
putem⁹ q. fieri ꝑt ut ille q
hodie noxio depranat dog
mate eras resipiscat z defen
dere impiaz ueritatē. Mathm
scille. t. Dic i. d. s. parabola
hāc. Simile est regnū celoz
hoī q̄ seminauit semē bonū
in agro suo. Cū aūt dormirēt
hoīes uenit inimic⁹ ei⁹ z superse
minauit zizania in medio
tritici z abijt. Cū aūt creuisset
herba z fructū fecisset tūc ap
paruerūt z zizania. Accedē
tes aūt serui ꝓpris familias di
xerūt ei. Dñe nōne bonū
semē seminasti in agro tuo.
Unde ergo hēt zizania. Ait

illis. Intimuit hō hoc fecit ꝑ
ui aūl dixerūt ei. Vnus ini ꝛ col
ligim ea. Aut. Non. Ne forte
colligētes zizania eradice
tis cū eis simul. Crescat. Dimit
te utraq; usq; ad messē
ꝛ in tpe messis dicā messo
ribꝰ. Colligite ꝓmū zizania
ꝛ alligate ea fasciculos ad
comburendū. Triticū aūt congre
gate in horreū meū. Coll. Ami
cā tuā qs dne. Manua pieta
te custodi ut quę in sola spe
gre cel⁹ in tui tui tua semp
protect⁹ munia. Q. Dō. i. hxp.

Invit. Quoniā ds magn⁹ dñs
rex magn⁹ sup oēs dos. Inap
Inpncipio Lib⁹ Geneseos. lc. p.
ds creauit celū ꝛ tra. Terra
aūt erat inanis ꝛ uacua. ⁊ te
nebre erāt sup faciē abyssi. ⁊ spūs dei ferebat sup aq̄s.
Dixit ds fiat lux. ⁊ facta ē
lux. ℣. Inpncipio ds creauit
celū et tra ⁊ spūs dñi ferebat sup
aq̄s. Inuoca ds cāta q̄ fecerūt

ꝛ cetera valete bona. ℣. Agite ꝓcā te
chorꝰ tra ꝛ oēs ornate eccl̄m. Ant. ij.
Et mundū deus lucē qd̄ est
bona ꝛ diuisit lucē ac tene
bras. Appellauitq; lucē die
ꝛ tenebras nocte. Factumq; ē
uespe ⁊ mane dies un⁹. ℟.
Inpncipio fecit ds celū ⁊ tra et
omnē ornatū eoꝝ. Creauit ꝙq; ds hoīem de limo tre ⁊ inspirauit in faciē ei⁹ spiraculū uite. ℣.
Dixit quoq; ds. Fiat firmamentū in medio aquaꝝ ⁊ diuidat aquas ab aquis. Et fecit deus firmamentū. Diuisitq; aquas
q̄ erāt sub firmamento ab his que
erāt sup firmamentū. Et factū
ē ita. Vocauitq; ds firmamentū celū. Congregationes q̄q; aquaꝝ
appellauit maria. ℟. Egredi
ꝓcedite hodie et omnis ornatꝰ
eoꝝ ꝛ pleuitq; ds die septimo
opꝰ suum qd̄ fecerat. Requieuit ab
omni opere qd̄ patrarat. ℣. Et benedixit diei septimo ⁊ sanctificauit

illū qz ipo cessauit ꝛ. Aboī. nū
Dixĕ quoqz ds. Cōgregent
aq̄ que sb celo sūt i locū unū
z appeat arida. Factūqz ē ita.
Et uocauit ds aridam terram
congregacões q̄z aquaz appella
uit maria. ꝛ Formauit q̄
dñs hoīem de limo terre z inspi
rauit i faciē ei spīm uite et
factus ē hō i aiam uiuentē. v
Plantauerat aūt dñs
ds paradisū uoluptatis a
principio in quo posuit hoīem quē
formauerat. vi Et pduxit
dñs de humo omne lignū pulchrum
ad uisum et ad uescendum
suaue lignum etiam uite in me
dio paradisi. Inq̄. vii Dixit
aūt ds fiant luminaria in
firmamento celi z diuidant diē
ac nocte z sint in signa z tpa
z dies z annos ut luceant
in firmamento celi z illuminent ter
ram. Factūqz ē ita. ꝛ Et
dixit dñs deus nō ē bonū esse hoīem
solum faciamus ei adiutoriū simile
sibi. v Adhuc nō inueniebat
adiutor similis ei dixĕ q̄ ds. Immit
tens ds extasim in magna viii.
luminaria luminare maius
ut p̄esset diei. luminare minus
ut p̄esset nocti z stellas. Ipo

luc eas in finam̃ tenebr̃ lucem̃ z pcem̃ ac noctem et
umbrā ac tenebras. Iudith
ds qđ cet bonū. Ifm̃ euc
spere z mane dies q̃tus ℣
Iumisit dñs sopōē mđā z tu
lit vnā costaꝝ ei z edificauit
costam q̃m tulerat deadā in mu
lierē z adduxit eā adadam ut
uideꝛ qđ vocaret eā. Iuocabit
nomē ei uirago q deuiro sumpta
e. ℣ Hoc nūc os exossibꝰ ei et ca
ro de carne mea. Ino. xxxiiij.
Stillā ti dñe i d s. psalmꝰ
Ipauc. Simile e regnū celo
rū hoī pēis familias q exit
primo mane conducere operarios
in vineā suā. Ps. O. l. e. b. gtt
Explanacōe sua mta ad
loquendū sci euāgly lectio pos
sumpsit. q̃m uolo si possim sub
dreuitate tractare ne q nos
exercita phrio uideat honc
tare. ℟. Dum deambularet
dñs i paradysū ad auram post meri
diem. clamauit z dixit adam

ubi es. Iudith dñe uocē mā ℣
abscondi me. ℣ Vocē mā audi
ui i paradiso z timui eo qđ nud
ee m. Iab. ℟ Regnū celoꝝ
patrifamilias simile dē q̃ ad exer
colendā uineā suā operarios
conduxit. Qs vō patrifamilias
silitudinē tenet q̃m Iditor
m̃ qui regit qs Iduxit z elōs
suos sic possidet q̃ subiectos
dñis i domo. ℣ Iniudice vl
tus tu velcās pane nro dic dñs
adadā cū operibus suis tuis. Spi-
nabit fructus suos z spinas z
tribulos germinabit ei. ℣ Qđ
obedisti uoci uxoris tue plāgim
ee maledicta ra in opere tuo. Nō.
Omnis hō uineā unusquisq
salz ecclām q̃ adhel iusto usq
adultimū electū q̃ i fine mū
di nascitur de qs scōs psalmꝰ
q̃ tot palmites misit. Hinc
q̃q patrifamilias ad exercē
dam uineā suā mane hora
tia. vj. nona z undecima a
gentes Iduxit. q̃ unumquis

hui iuno usq; isuē aderu
tendā plebē fidelū pdica
tores ygregare nō destitue
Ecce adam quasi vn̄ ex nobis
factus ē sciens bonū z malū. Ne
mitte me forte sumat de ligno u
te z uiuat in eternū. ℣ Cherubī
collocauit dñs z flammeū gla
diū atq; vlatilem ad custodiē
dā uiā ligni uite z aut. Inde xiij
Caine z cūctis mūdi fuit ab
adam usq; aduoc. hora v
tia anoc usq; ad abrahā.
Ex tra q; ab abraha usq; ad
moysen. nona ait amoy
se usq; ad aduentū dñi. xj.
v ab aduentu dñi usq; ad fi
nē mūdi. ℟ Quis est abel
frat tuus dix dñs ad tayn nes
cio dñe nūquid custos frīs me
i cui ego z dix ad eū q̄d fecisti.
Ecce nox sāguis frīs tui abel
clamat ad me de terra. ℣ Maledict eris sup
maledictā q̄ apeuit os suū z suscepit sang
nē frīs tui de manu tua. Cum

Ihesus et dix. i. d. f. ya Martim
volam hanc. Simile ē regi
nū celor pfamilias q exijt
pmo mane conducē operarios
in uineam suā. Cōuentōe aūt
facta cū operarijs ex denario di
urno misit eos in uineā suā.
Et egressus circa horā tertiā. uidit
alios stantes in foro otiosos z
dixit illis. Ite z uos in vineā
z q̄d uobis fuer dabo uobis.
Illi aūt abierūt. Iterū aūt exijt
circa sextam z nonā horā z fe
cit similit. Circa vndecimā
v exijt z inuenit alios stantes
z dicit illis. Q̄d hic statis to
ta die otiosi? Dicūt ei. Quia
nemo nos conduxit. Dicit illis
Ite z uos in vineā. Cū aūt sero
factū ēet dicit dñs uineē pro
curatori suo. Voca operarios
z redde illis mercedē. incipiens
a nouissimis usq; ad primos.
Cū uenissēt aūt q̄ circa vnde
cimā horā venerūt acceperūt
singulos denarios. Venientes

ãũt ⁊ ꝑmũ ar'bitrant sẽ qđ
plus cẽm accepauit. Accepe
rũt aũ ⁊ ipi sing'los denarios.
Murmurãtes tñ mãbãt ad illũ
ꝑẽm familias dicẽtes. Hi
nouissimi vna hora fecerũt
⁊ pares illos nob fecisti qui
portauimꝰ pondꝰ diei ⁊ estus.
At ille rndẽs vni eox dixit.
Amice nõ facio tibi iniuriã. Nõ
ne ex denario conuenisti mecũ.
Tolle qđ tuũ est ⁊ uade. Volo
⁊ huic nouissimo dare sicut ⁊ t.
Aut nõ licet mihi qđ volo facere
An oculus tuus nequã ẽ qm ego
bonꝰ sũ. Sic erũt nouissimi
primi ⁊ primi nouissimi. Multi
enĩ sũt uocati pauci uõ electi.

Preces qs dñe ꝓpitiꝰ exaudi
et clemẽs respice ⁊ uiste
ꝓtãs nr̃as afflictiõ ꝑtam nos
munis gl̃a misericordie tue.

Iubilate ꝑfecti sũt fia. ij. le. ꝓmaq.
ech ⁊ tibia ⁊ dis ornat' coꝝ. Co
pleuitq; ds die septimo opus
suũ qđ fecerat ⁊ requeuit die
septimo ab oĩ ope qđ patrauerat.
Et benedixit diei septimo ⁊ sc̃i
ficauit illũ qm̃ ipo cessauerat
ab oĩ ope suo qđ creauit deus
ut faceret. Iste ḡnationes ech ⁊ re
qũ create sũt in die qñ fecit ds
celũ ⁊ terram ⁊ omẽ uirgultũ
agri antequã oriret in terra omnemq;
herbã regionis. nj. Non enĩ
pluerat dñs ds sup terrã ⁊ hõ
nõ erat qui operaret eam sed fons
ascendebat de terra uirigans uni
uersam superficiem terre. Formauit
igit dñs hoiem de limo terre.
⁊ inspirauit in faciẽ eius spiraculum
uite ⁊ factus ẽ homo in aiam uiuen
tem. feria mj. lcõ. pũ.

Planxerũt aũ dñs ds
paradysũ uoluptatis a
principio in qua posuit hoiem
quem formauerat. Produxit
quoq; dñs ds de humo omne lig
nũ pulchrum uisu ⁊ ad uescen
dum suaue lignumq; uite in
medio paradysi. lignumq; scie
ndi boni ⁊ mali. nj. Et fluuius

egrediebat de loco voluptatis ad irrigandū paradysum qui inde dividit in q̄tuor capita. Nomē uni physon ipe ē q̄ circuit oem tra Evilath ubi natū aurū. Et aurū terre illius optimū ē. ibi. Ibiq; inuenit bdellium & lapis onichinus. Et nomē fluuij secūdi gyon ipe ē q̄ circuit oem tra ethyopie. Et nomē fluuij tertij tygris ipe vadit ꝯ assyrios. fluuius aūt quartus ipe est euphrates. fiā

Tulit ergo dñs ds. viij. le. p. hoiem & posuit eū in pa radyso uoluptatis. ut operaret & custodiret illū. Precepitq; ei dicēs. Ex oī ligno paradysi co mede. de ligno aūt scie bōi & mali nō comedas. In q̄cūq; enī die comederis. ex eo morte morieris. ij. Dixit q̄q; dñs ds. Nō est bonū hoiem esse solū. faciam ei adiutoriū sile sibi. Formatis g̈ dñs ds de humo cunctis animātib; terre & vniuersis volatilib⁹ celi adduxit ea ad ada uidēt q̄d nocaret ea. Omne enī q̄ vocauit ada aīa viuens ipm est nomē eius. iij. Appellauitq; ada nomib; suis cuncta aīalia & vniuersa volatilia celi & bestias terre. ade uo nō inuenit adiutor similis ei. Immisit ergo dñs ds soporē in adam. Cūq; obdormisset tulit vnam de costis eius & replevit carnē pro

Rectū ē pri do. inst. ca. milios ut offerret cayn de fructib; terre munera dño. abel quoq; optulit de primogenitis gregis sui & de adipi bz eor. & respexit dñs ad abel & ad munera eius. ad cayn aūt & munera eius nō respexit. Iratusq; ē cayn uehementer & iadut vult eius. ij. Dixit dñs ad cayn. Quare tristis es tu & quare iadut facies tua. Nōne si bñ egeris recipies. sin aūt male statim in foribz pccatū

ad eū. Sz vbēre apeat tuus
tu dīa beris illū. iij Dixē
cayn ad abel frēm suū. Egre
diam foras. Cūq; ēent in ag
stū rexit cayn ad fūm abel
frēm suū. Surrexit eū. Dixē
dūs ad cayn. Vbi ē abel frat
tuus. Q̄ respndit. Nescio. nūq
quid custos frīs mei ego.
Dixitq; dūs ad cayn. Qđ iij
fecisti. Vox sanguinis frīs
tui clamat ad me de terra. Nūc
g̃ maledict eris sup terram
q̄ aperuit os suū & susceptit
sanguinē frīs tui de manu tu
a. Cū operaq; fuis ēra n dabit
fructus suos. Sz vagus & p
fugꝰ eris sup terrā. v. Dixitq;
cayn ad dūm maior ē iniq
tas mea q̄m ut venia mereat
Ecce eicis me hodie a facie
tre & a facie tua abscondar
& ero vagus & profugus in terra.
Omis ergo q̄ inuenerit me occi
det me. vj Et dixit dūs ad
cayn. Nequaq̄m ita fiet. Sz
cūis q̄ occiderit cayn septuplū
punietur. Posuitq; dūs signū
in cayn ut non interficeret eū oīs q̄ inue
nisset eū. vij Egressusq; ergo
cayn a facie dūi habitauit in pfu
gio ad orientalē plagam eden.
Cognouit aūt cayn uxorē suā
q̄ concepit & peperit enoch. & edi
ficauit ciuitatē q̄m uocauit
ex nōīe filij sui enoch. viij.
Enoch genuit irad. irad
genuit malahel. malahel
genuit mathusahel. mathusa
hel genuit lamech. Q̄ ac
cepit duas uxores. Nomē
uni ada & nomē alt̄ sella.
Peperitq; ada iabel. Hic fuit
pater habitantium tentoria
& pecora. Nomē fratris eius
iubal. Ipse fuit pater canentium
cithara & organo. Sella quoq;
genuit tubalcain. Malleatorem
& fabricatorem cuctorum
in ere & ferro. Soror aūt tubal
cain naama. Lamech dixit
uxoribus suis ada & sella.
Audite uocem meā uxores
lamech. Auscultate eloquium
meum. Quia occidi uirum in
vulnus meum & adolescentulum
in livorem meum. Septuplus
ultio cayn. Lamech uero
septuagies septies. Fuit
igitur omnis dies cayn
mille anni in quibus

Lectio sci euāgelij ſ. ſm̄ mat. ꝑ.
Nimirum fres tm̄ audistis
expositōē nō indiget sz admo
nitionē. Q̄m enī ꝑ semitā pā
nitētie expeditur hanc diligen
tiam singulas ni plumit.
Hē qđ colligat in hac ꝑa

expoſicõe dñica pensate de
beatis. qz si nos nob̃ semẽ
ibũ agrũ mũdũ nohuares
demõia. spinas diuicias sig
nificare dicem̃ ad areden dũ
nob̃ mens forsitan nra dubi
taret. ¶ Unde iste dñs
pfem̃ tpm dignat̃ ẽ exponẽ
qd dixerat rerũ sigficacões
qrẽ ihs etiã q pfecte ipsã
ũitas noluit explanare. xi
Quis enĩ in umqũ credẽr
si spinas diuicias inceptas
uoluisset̃ marie aũ ille pu
gant ille delectẽ. Aũ spi
ne sũt. qz cogitacionũ suaz
puchombz mentẽ lacerãt.
Aũ usqz adpectũ pterahunt
qũ iflicto uulnẽ cruciãt. xij.
Quas bñ alio loco euãglica
ta testante nequq dñs di
uicias et fallaces diuicias
appellat. Fallaces aũ sunt
q nobisecũ diu pmanẽ non
possũt. fallaces ẽ q mẽtis ue
stre topia ñ expellũt. Luc

¶ Cũ turba plima iuci
ret aduocatibz. ut exeãt ad
ihm dixit pabolã hanc. Exiit
q seminat seminare semẽ suũ.
Et dũ seminat. aliud cecidit
secus uiam et conculcatũ est
et uolucres cli comederũt illd.
Aliud cecidit sup petram
et natũ aruit qz no habebat
humorẽ. Aliud cecidit inter
spinas et simul exorte spine
suffocauerũt illd. Et aliud ce
cidit in terram bonã et ortũ fecit
fructũ centuplũ. Hec dicẽs
clamabat. Qui habet aures au
diendi audiat. Interrogabãt
autẽ eũ discipli ei. q essẽt hec pa
bola. Quib̃ ipe dixit. Vobis datũ
ẽ nosse mysteriũ regni dei. ce
teris autẽ in pabolis. ut uidẽtes
nõ uideant. et audientes
nõ intelligãt. Est autẽ hec
pabola. Semẽ ẽ vbũ dei. Qui
autẽ secus uiã hy sũt q audi
unt. deinde uenit diabol et
tollit uerbũ de corde eoz ne cre

dentes salui fiant· Pā q̄ supra
petrā q̄ ḡl audierīt cū gaudi
o suscapūt ubū· Ihū radicē
nō hītē q̄ ad tēp̄ credūt &
tēpe tēptacōis recedūt.
Qđ aūt ī spīnis cecidit hoc st
q̄ audierīt & a sollicitudinib⁹
& diuitijs & uoluptatib⁹ uite
euntes suffocant & ñ referūt
fructū· Q̄ aūt in bonā terrā
hoc sūt q̄ in corde bono & optīo
audiētes ubū retinēt. & fc
cū afferūt ī pacientia· colla
Dns qui ihūs q̄ exmulta
tēpa actione ihīm̄ & cede p
pcl uit cōuīt oīa adūla doctō
ris gentiū p̄fectione munia
Quoquouit fīa· ij· l·j· ñi· q·
aūt adam adhuc uxō
rem suā q̄ pepit filiū uoca
uitq; nom̄ eius seth dicens
posuit mi ds semē aliud per
abel quē occidit cayn· Ht
& seth nat̄ ē filiꝰ q̄ uocauit
enos· Iste cepit īuocare no
mē dñi· ij· Iste ē liꝰ gñā

cōis ade· Indie q̄ creauit ds
hoīem ad sīlitudinē dei fecit
illū· masculū & feīam creauit
illos & bñdixit illis & uocauit
nom̄ eoꝝ adam īdie q̄ creati
Uixit aūt adā centū· xxx· &
tginta annis & genuit filiū
ad ymaginē & sīlitudinē suā
& uocauit nom̄ suū seth· Et
fc̄ sunt dies adā p̄ q̄m genuit
seth octingentos aūt genuit
q̄s filios & filias· Et fūt ē oēs
tēp̄ q̄ uixit adam annos
nongentos tginta & uocat ē
Uixit quoq; seth fīa· xxx·
centū q̄nq; annos & ge
nuit enos· Uixitq; seth p̄ q̄m
genuit enos octingentis annis
genuitq; filios & filias· Uixē
aūt enos nonagīta annis
genuit cayn· ij· Et uixit
enos p̄ q̄m genuit caynan
octingentis q̄dragīta annis &
genuit filios & filias· Et fūt
sunt oēs dies enos nongē
toꝝ q̄nq; annoꝝ & mortuꝰ est.

Uixit quoq; cayman .cl. ann̄s
septuaginta ann̄is & genuit
malaleel. Uixitq; cayman
p̄quā genuit malaleel oc
tingēs q̄draginta annis ge
nuitq; filios & filias. Factiq;
sūt oēs dies cayman nōgen
ti decē anni & mortuꝰ ē. Uixit
malaleel sexagi
ginta q̄nq; annis & genu
it iared. Uixit malaleel
posq̄m genuit iared octin
gentis triginta annis & genuit
filios & filias. Et fact̄ sūt oēs
dies malaleel octingenti
nonaginta q̄nq; anni & mor
tuus est. Uixit q̄q; ia
red centū sexaginta duos
annos & genuit enoch. Et
vixit iared posq̄m genuit
enoch octingēt̄is annis et
genuit filios & filias. Et fact̄
sūt dies iared nongēti sexa
ginta duo anni & mortuus
est. Uixit aūt enoch sexa
ginta q̄nq; ānis & genuit
mathusalam. Uixit enoch
posq̄m genuit mathusalam
trecentis annis & genuit fi
lios & filias. Et fact̄ sūt oēs
dies enoch trecenti sexaginta
quinq; anni. Ambulauitq; aūt
deo & non apparuit quia tulit eū
Dñs. In .l. Iuuit dñs

Noe iust⁹ atq; perfect⁹
fuit in generatiōnib⁹ suis.
Cum deo ambulauit & ge
nuit tres filios. Sem. cham.
& iapheth. Corrupta est aūt
terra coram dño & repleta est iniq
tate. Cumq; vidisset dñs terram
esse corruptā, omnis quippe caro cor
ruperat viam suam super terram.
Dixit ad noe. Finis vniuersę car
nis venit coram me.

Quadraginta dies & noctes a
quam imbrem & exterminem carnem hanc
super quam introierit arca sunt tabulam
& claudit ostium eius dñs.

Noe vero & filij eius uxor eius & uxo
res filiorum eius. Ingressi .vij. R e
pleta est terra iniquitate ab a

eay ⁊ ego dilpdam cos cū
tā · facabi archam · d lignis
leugatis · q̄ manli um cellas
i archa facies ⁊ bitumine
limes īt⁹ intus ⁊ ext⁹ lic
⁊ sic facies eam · Trecentor
cubitor erit longitudo arche
⁊ quīquaginta cubitor latitudo
⁊ triginta cubitor altitudo illi.
Edificabit hoc altare dño R/
offens sup illd holocaustū odora
tus ē dñs odorē suauitatis ⁊ be
nedixit eis · Crescite ⁊ multiplica
mini ⁊ replete tā · V/ Hec ego sta
tuā pactū meū vobiscū ⁊ cū se
mine vro post vos · Gen. iij.
Arcuabo nubē meā in archa fœdus
meū cū bis ⁊ omī animabus viuenti
bus cūctē carni · Nolūq; amplius
erit aq̄ diluuij ad delendū vniuersā
carnē · Erit arcus meus in nubi
bus ⁊ videbo illū ⁊ recordabor pa
cti sempiterni quod pepigi inter me
⁊ terrā · V/ Hoc signū fœdis quod
statuo inter me ⁊ vos · Gen. viij.
Ponā arcū meū in nubibus R/
celi dixit dñs ad noe · Fœdus
meum quod pepigi inter me
⁊ vos · V/ Cūq; obduxero nubib⁹
celū apparebit arcus meus in nubi
bus · Gen. ix. b⁹ Fre.
Dic filiis israhel · V. b⁹ Fre.
unūquodq; gentis sue · ⁊ de unūquo
q; gente suo · ⁊ ex oī regnabit pe
cōm gentis sue bma dōib⁹
ingredient̄ terrā ut possint
habitare · Tolles g̃ terrā ex oīb⁹
cibis q̄ manducari possunt ⁊ ipor
tabis aptū te ⁊ erit tam

adiacam ultra aq̄s diluuij sup
terrā · pacti mei recordabor ne
nō p̄dam aq̄s diluuij omnē
carnē · V/ Ponā arcū meū in
nubibus celi ⁊ erit signū fœdis
inter me ⁊ terrā · Gen. ix. Et
ponā fœdus meū terrā ⁊ inge
nerīs tarcham tu ⁊ filij tui
uxor tua ⁊ uxores filior tuo
rū tecū · Ex cūctis animātib⁹
ingredere carnis bc na ī duces
tarcham ut viuiscant tecū
masculum sex⁹ ⁊ femininum ·
Ponā arcū meū in nubibus R/
celi dixit dñs adnoc · Fœdus
meum quod pepigi te
cū · V/ Cūq; obduxero nubib⁹
celū apparebit arcus meus in nubi
bus · Exo. xix. b⁹ Fre.
Descendit dñs in mōtē sinai · V. b⁹ Fre.
Dic filiis israhel · Vos ipsi vidistis
quia de celo locutus sum vobis · Non
facietis mecum deos argenteos · ⁊ deos
aureos non facietis vobis · Altare de
terreno facies mihi · ⁊ sacrificabis su
per eum holocausta tua ⁊ pacifica
tua oues tuas ⁊ boues · In omni loco
in quo memoriam fecerit nominis mei
veniam ad te ⁊ benedicam tibi · Quod
si altare lapideum feceris mihi non

tibi qm̃ illis t̃ tabñ. ℣ Locutus est dñs ad abraham dicẽs egredere de tra tua & de cognatõe tua & veni in tã̃ram qm̃ mõstrauero tibi. Faciã te ĩ gentẽ magnã & benedicã tibi & magnificabo nom̃ tuũ eris q benedictus. ℟ Dixit dñs ad abraham. Egredere de terra & de cognatõe tua & de domo patris tui & veni in tã̃ram quã mõstrauero tibi. & faciã te ĩ gentẽ magnã. Benedicam tibi & magnificabo nom̃ tuũ eris q benedictus. ℟ Cum staret abraham ad ilicẽ mambre vidit tres viros descendentes p viã. Tres vidit & vnũ adorauit. ℣ Cũq; subleuasset oculos apparuerũt ei tres viri stantes iuxta eũ. Tres. ℣. Benedicã benedicẽtibꝫ ti. & maledicã maledicẽtibꝫ ti. atq; in te benedicẽt vniuerse cognatões terre. ℟ Egressus est ita q abraham sicut precepat ei dñs & venit cũ eo loth septuagi ta q̃nq; annoꝝ erat abraham cũ egrederet de carran. ℟ Dixit dñs ad abraham & dixit ad eũ tolle filiũ tuũ q̃m dilexisti ysaac & vade in terram visionis & ibi holocaustum Supra vnũ montiũ quẽ dixero tibi. ℣ Immola do sacrificiũ laudis & rede altissimo vota tua. Sup. vñ. Tulitq; abraham ligna holocausti & posuit ea super ysaac filiũ suum & ipse portauit in manibus suis ignem & gladium cumq; pergerent ambo simul. ℟ Dixit ysaac patri suo. Pater mi. ecce ignis & ligna vbi est victima holocausti. ℣ Ipse autem abraham respondit. Deus providebit sibi filii mi victimam holocausti. ℟ Cumq; venissent in locum quem ostenderat ei deus edificauit ibi altare & imposuit ligna. ℣ Et alligatis manibus & pedibus ysaac filii sui posuit eum in altari super struem lignorum. ℟ Extendit abraham manum & arripuit gladium ut immolaret filium suum. ℣ Et ecce angelus domini de celo clamauit dicens. Ne extendas manum tuam super puerum neque facias ei quicquam. Nunc cognoui quod timeas deum. ℟ Et ecce aries inter vepres hesit cornibus. ℣ Quem assumens abraham obtulit holocaustum pro filio. ℟ Vocauit autem angelus domini abraham secundo de celo dicens. Per memetipsum iuraui dicit dñs quia fecisti hanc rem & non pepercisti filio tuo unigenito propter me benedicam tibi & multiplicabo semen tuum sicut stellas celi & sicut arenam que est in littore maris possidebit semen tuum portas inimicorum suorum & benedicentur in semine tuo omnes gentes terre quia obedisti voci meo. ℣ Post hec reuersus est abraham ad pueros suos & abierunt simul in

cia q̄ sq̄ta s̄ ꝓphas de filio
hom̄is. Ant. o. l. e. b. gꝫ. pe
Redēptor m̄r p̄ludēs expal
sioe sua dissaplos animos p
turbādos eis longe ante ex
cultē passiois penā ꝛ resur
rectois glām p̄diat uc cū illū
morituꝝ sic p̄dicti ē ar nem
etiā resurrecturꝝ n̄ dubitarēt.
Deus deū meū abrahā di
rige uiam meā. ꝓcū salutare
uerear i domū dn̄i mei. ℣ Ob
secro dn̄e fac m̄iam cū filio tuo.
Sqr carnales ad x̄m ꝓcū
huc discipli nllom ualeba
cognoscēba mystq̄ uenit ad
mūdū. dn̄ eoꝝ oculos ac
lumen receperit. uel q̄ celestis
mystq̄ uba nō capeti eos
ad fidē eccl̄ia facta solida
rent. Dem hodie ad fon
tē aque ꝛ oraui dn̄m dicēs do
ds abrahā. Tu ipse fac sn̄ de
sidū meū. ℣ Ecce puella cui dixo
da m̄ potū de ydria tua ut bibā
ac illa dixit bibe dn̄e nam et
camelos tuos potū ꝛ bua q̄ā ē
q̄m ꝓfecto dn̄e filio dn̄i mei.
Mantula dn̄i ac xi. Tu ꝓ
salutatoris m̄i sic ata pieda
sūt fres mei ut ī ueritate
ardam̄ fcā ꝛ tū ꝓfigurica
onē nob ghū ꝑmuiam.
Opa q̄ppe ei ꝛ ꝓtenta ālid
ostendūt ꝛ ꝓmystm aliud
loqm̄. ℟ Deus sedebat sed
nia ꝛ ī medio mr̄e dn̄o ꝛ clamabat
adeū. Fr alla dns q̄dus ut fa
cā ꝛ rabom ut ūdeā lucē. ℣
Stans aūt ihc uultū illū adduca
ad se ꝛ cū q̄ppinq̄tz ī rogarunt
eū dicēs. Q̄d xy. Ecce enī
uxta hystoriā q̄s ceus iste
filio ignorām. sz tū quē ꝓ
mysteriū significet. nouūm
Ceā q̄ppe ē gen̄ humanū q̄d
ī parente ꝓmo apostasi gau
dns expulsū claritatē sup
ne lias ignorās dāpnacois
sue tenebras patit sz tam̄
redēptoris sui p̄sentiam
illūiat. ℟ Dne puer meus

nacer publice in domo & male me
que[m] [illegible] e. Egoueniã
& curabo eũ. V Dñe non sum
digñ ut intres sb tectũ meum
& tñ dic ubo & sanabit[ur] puer
[illegible]. Assũp Luca. mis. Im.
sic ihc. xij. discipulos suos
aut illis. Ecce ascendim[us] io
solimã & cõsummabit[ur] omnia
q̃ scripta sũt p ppham̃ de filio
hõis. Tradent[ur] enim gentib[us]
& illudet[ur] & flagellabit[ur] & cõ
spuet[ur]. Et postq̃ flagella
uerint occidẽt eũ. & die tertia
a resurget. Et ipi nichil horũ
intellexerũt. Et erat uerbum
istud absconditũ ab eis. & non
intellexerũt q̃ dicebant. Factũ e
aũt cũ appinq̃aret iericho
cecus quidã sedebat secus
uiam mẽdicãs. Et audiens
turbã p̃euntẽ interrogabat
q̃d hoc eẽt. Dixer[unt] aũt
ei. q̃d ihc nazarenus trãsit. Et
clamauit dicẽs. Ihu fili
dauid miserẽ mei. Et q̃ pi
bant tacere pabant eũ ut tace
ret. Ipe uero multo magis clama
bat fili dauid miserẽ mei.
Stans aũt ihc iussit eũ adduci
ad se. Et cũ appinq̃asset interro
gauit eũ dicẽs. Quid tibi uis
faciam. At ille dixit. Dñe
ut uideam. Et ihc dixit illi. Re
spice fides tua te saluũ fecit.
Et cõtinuo uidit & sequebat
illũ magnificãs dm. Et omis
plebs ut uidit dedit laudẽ

Preces tuas q̃s coll' deo.
dñe clemẽter exaudi ames q̃
eorũ p̃cibus absolutos ab
oĩ nos adiutorio tuitione custodi. p.

Apparuit dñs fia. ij. p. p[ro]
Abrahã & dixit ei. Se
mini tuo dabo tram hãc. Q̃
edificauit ibi altare dño q̃
apparuerat. Inde trãsgredi
ens admontẽ bethel q̃ erat
ita a orientẽ tetendit ibi ta
bernacm suũ ad occidentẽ hã
bẽs bethel ad orientẽ hay.
Edificauit q̃q ibi altare. ij

dño ⁊ inuocauit nomẽ ei⁹. Per
rexitq; abrahã uadẽs ⁊ ultẽ
p gradiẽs admodiẽ. factaq;
ẽ fames in terra. descendit q;
abrahã in egyptũ ut peg̃na
ret ibi. preualuerat enim fa
mes in terra. ¶ Cũq; ppe cẽt
ut ingrederẽtur egyptũ. dixit
sarai uxori sue. noui qđ pul
chra sis mulier. ⁊ cũ uiderĩt
te egyptij dicturi sũt uxor
ipius est. ⁊ occidẽt me ⁊ te
reseruabũt. Dic obsecro te
qđ soror mea sis ut bñ sit
mihi p te. ⁊ uiuat anĩa mea ob
gratiam tui. ¶ Fia. iij. Ic. p⁹.

Cum ingressus esset abra
ham egyptũ. uiderunt
egyptij mulierem qđ esset pulch⁹
nimis ⁊ nũciauerũt principes
pharaoni ⁊ laudauerũt eam
ap̃d illũ. Illa ablata est domꝰ
uit pharaonis. abram v bñ
usi sunt ppt eam. ¶ Flagella
uit aũt dñs pharaonẽ plagis
maximis ⁊ domũ eius

ppt saray uxorẽ abram. Vocauit
pharao abram ⁊ dixit ei. Qđ
nam est qđ fecisti mihi. Quare nõ
uluciasti mihi qđ uxor tua esset.
Quã obcausam dixisti mihi
sororẽ tuã esse ut tollerem eã
mihi in uxorem. Nunc g; quã tua
accipe eã ⁊ uade. Precepit q; pha
rao uiris suis. abram ⁊ edu
xerũt eũ ⁊ uxorẽ illi⁹ ⁊ oĩa

Hec in capitulo q̃ hebrat. unm.

Ait aũt abram de egypto
ipe ⁊ uxor ei⁹ ⁊ oĩa q̃ hebat
⁊ loth cũ eo ad austrũ. Erat aũt abram
diues ualde in possessiõe auri
⁊ argenti. Reuersusq; est
uiã quã uenerat a meridie in
bethel usq; ad locũ ubi prius
fixerat tabnaculũ inter bethel
⁊ hay. ij. Sed ⁊ loth q̃ erat
cũ abram fuerũt greges o
uium ⁊ armenta ⁊ tabnacu
la nec potuit eos capere terra
ut habitarẽt simul. Erat enim
substancia eorũ multa ⁊ nõ

potat habitare ymmuñ. ij
Facta ẽ aũt rixa inr pastores gregis abram z loth.
Eo tempe chanane z phe
rezeus habitabãt tra illa.
Dixq; abram ad loth. Ne q̃so te sit iurgiũ inr me z
inr pastores meos z pastores tuos fres ẽ sumꝰ
Ixl. Juvit Plorem corã dño
deo mro q fecit nos. Ven. v Di
Licet. Laꝯ. p cet dñs sep. m
nobis dilectissim. Appm
quãte pascha ieunioũ qua
dragesimale tpe legitimu
tpis recursus mplicat ex
hortacõe tñ nr sñois etã
adhibenda ẽ q auxiliante
dño nec iuualis sit pigris
nec honerosa devotis. ℟
Ecce nũc tempꝰ acceptabile
ecce nũc dies salutis ymẽde
mr nos tpõs imꝑta pacãa. In
ieunijs mltis parima misha
e vanas dei. v Shoĩbz exhibea
mr nos mertpõs sic dei mĩstꝰ
imꝑta pacãa. Inc. ij. Nacã
cẽ mra adhuc manẽte mor
talitate mutabilis etã si ad
sũma quegz virtutẽ studio
pueharẽ. semp tñ sic pr hre
q̃ recedat ira pr hre q aufert.
Hec ẽ pfecto vera iustia
q ut nunqñ se psumãt ee
Paradisi portas ℟ Pfectos.
apiat nob ieunij tpe sui capi
am illd cõtes z deparantes. Ve
rone resurrectõis cũ dño ihc
m. v Parima mistine vanas
dei ymẽdem nos mertpos imꝑ
ta pacãa. Ver. iij. Quia nẽo
mr m dilectissimi tam pfecti
z sanis ẽ ut pfectior sanctior
q̃ ee nõ possit. omis simul
sine differẽcia gradui sine
disparatione mitor ab hys iq
puenim pia auditate aut
mr z admensura pficiendis
nre necessarijs aliq̃d adda
mr augmẽtis. ℟ Emẽdem
imeti q ignorant peccatum ne
sbito pcipian die mortis

qtam̃ spaciũ pñe z ſuenire ñ
possum̃. Ante dñe z miſer̃e
q̃ peccauim̃ ti. ℣ Peccauim̃ ai
pñbz mr̃is iuste egim̃ iniq̃tate
feim̃. Ante. ℟ Nely ei reli
giosus alio q̃ demoustrat
ſ̃ multis diebz religiosior ñ
iuenit. Vnde operamine amri
bz mr̃is lecto aplite p̃dica
cois ſonuit dicẽs. Ecce nũc
tempꝰ acceptabile ecce nũc
dies salutis. Qd cũ agep
ſ̃ tempe z qd salubei hys
diebz ſ̃ quibz bellũ uiaſ in
diat z oĩm vanũ p̃fect̃ au
geatur. ℟ Inoĩbz exhibeam̃
nos sic dei mĩſtꝰ in multa pacięcia.
Vnde utique mũdũ m̃m. ℣.
Ecce nũc tempꝰ acceptabile ecce
nũc dies salutis nemĩ dãtes
ullam offensionẽ. Vtñ. ℣ Ne
ciuꝫ qde tibi ℣. libeat ne
oaĩa xp̃iana ingemiscere ſ̃
ſalutis nre aduſarii fiant ne
ullus pater loc̃ tẽptatoris
in ſidiis. ſ̃m maior t̃ cautio

z ſollicitor ẽ assumẽda p̃de
tia qñ ide hostis tuus actio
ri ſeuic iudica. Fuit ei tuo
mũdo p̃tas ei antiq dñi acti
onis auferẽ z ſumi nã illi
captiuitatis uasa rapuit. ℣.

Iuuenum z senu plorabãt lac℟
rores dicẽtes Parce dñe parce pplo
no tuo z ne des hereditatẽ tuã in p̃di
tionẽ. ℣ Inter uestibulũ z altare
plorabãt sacerdotes dicẽtes. Parce.
Remittat actorem altissimo ℣i
p̃dom aplis oĩm nationum
oĩmq; linguaꝝ z millin iam
geñ hoĩm reperiẽ qd̃ nõ ia
tyrãnas ei legibz reluctet.
diu p̃domes fines tuos rege
nerauda in xp̃o mlticz multũ
multa ppauit z appmpsit
noue creature omu spãlis
negaa abhis qs possederat
exterrudz. ℟ Absconditae cle
mosinã in sinu pauperis z pro oĩa
bus nobis addũm. Qm̃ hec acc
ceptiuꝫ igne ita elemosina ex
tinguit peccm. ℣ Honora dñm

dena sbanaar d̄ p̄mias f
gū nuar da p̄gupīb. Qr. vñ.
Tremuit ifr expliaa hol
tis īpius furor 7 uouū qui
luctū qr tus p̄dm antiquū
Capiar in decessus 7 pugil
si q̄s regnat olles alacris gre
gibz negligēti ella gaines
q̄s p̄ dena uoluptatū 7 p̄
tenera luxie īdulsoria mor
tis īducar. ℟ Tribulatio
si ne sare mias tuas dñe tu
dyabh nolo moare p̄ceris. huc
giuar 7 muat. Q' chananea
7 publicani vocabh adpiiam.
℣ Et petrū lacmare sceptih
misericors dñe. Qui. vñ. In
flāmatia q̄ mā nutrit odia
agit cupiditates irritat
gmenaā iactat gulā. Quē
q̄ tēptare ñ gaudeat q̄ ñ ab
ipo dño ihu x̄o amar sue fu
dis abstinuit. Sā sic cūgli
a patefeat hystoria cū salua
tor nr. q̄dragita diez nocti
q; ieunuū i finibz nre
se retemptz eluare gaudis
dyabolus signū se eo pati
bilis atq; mortalis ī ueisse
nare ℟ Scapulis suis obū
brabit 7 dns 7 sb pēnis ei sper
abis. Sanctū ī humeris suis ob
℣ Anglis suis dabit de te ut custodiat te ī omnibz uis
tus. Sanctū. Adcc. Sō insolo
pane uiuit hō sz īoī vbo q̄d
p̄cedit de ore dei. ℣ Scapul' suus.
Sill'. t. Duct' ē ihc a. actm
in desertū a spū ut tēptaret
a dyabolo. 7 cū ieunasset q̄d
ginta dieb; 7 q̄dragīta noc
tib; postea eluxit. Ter. v. le.
Dubitata aq̄bz v. q̄q. p̄.
tam sol; aq̄ spū sit ihc duc
tus īdesertū. ppt hoc q̄d sbdi
tur a sp̄u ipsiq; cū dyabol' tē
tam cuntare 7 tur sū assūp
sit cū īmonē excelsū. ℟
Anglis suis mādauit de te
ut custodiat te ī omnibz uis tu
is. Inmanibz portabūt te ne
unq̄ offendas ad lapidē pedē

.uus.

nūi ℣ Sup aspidē ⁊ basiliscum ambulabis ⁊ conculcabis leonē ⁊ draconē. Iniuria. ℟ Sēr ⁊ absq; ulla questione quem cēr accepīt nr̄ aſcō spūs duct⁹ in desertū ꝯ edat ⁊ illuc eū suus spūs ducēt. vbi tūc adꝛ ꝛeptandū spūs malignus īvēiret. ℟ Sanauite corda uīa ⁊ nō uestimēta uīa ⁊ scindite ad dūm d'm qr benignus ⁊ misericors ē. ℣ Reuertimini unusq;sq; a uia sua mala ⁊ a pessimis cogitationibz ꝟꝛe. Ecce ait dē ds xp̄s l' nr̄is. Ih̄s homo uel' iexcelsū mōtē uel' in sēm montare adoꝛa assūpt. meus refugiū. huiusce animes hocaudire expauescēt. Cum ni nō īcredibilia cē ista cogitationē. si multo ⁊ alia ꝛta pensanti. ℟ Dīne ds ꝑpulsus esto ꝑplo tuo. Ihēsu tribulatōe nr̄am in gaudiū. ℣ Adiuua nos ds salutaris nr̄. ⁊ ꝓpter nām tuā Oꝛte inicio xl̄. anob. Ad. dām ꝯtp̄ dyabol' ē ⁊ hui⁹ ꝯtinus mēb̄ sc̄i oīs uiq;. Ad nō dyabolu membꝛ pylatus. Ad nō dyā mēbra uidet ꝑ se ḡnes ⁊ milites ēfugientes fuerūt. Qd g̃ mꝛ si se abnl lo ꝑmisit īmoueē dna q̄ se ꝑtulit ena ad mēbꝛis illi ēci Decretumq; īpius nūā ℟ figi. liā ⁊ uxr̄ īquis cogitatōes sui as. Ireuocat ad dūm ⁊ misebit ei. ℣ Qua benign⁹ ⁊ misericors ē ꝑstabilis sup malicia dīs ds sull'. t. Duc⁹ machm ūr. Ar. ē ihc in desertū a spūs ut tēp taretur a dyabolo. Ad ieiu nasse q̄dragīta diebꝰ ⁊ qua dragīta noctibꝰ. postea esu rijt. Accedēs tēptator dix. rijt. Si filꝰ dei es. dicat lapi des ist panes fiant. Qui respōdens dixit. Scriptū ē. nō in solo pane uiuit homo. sz̄ in omni vbo qd ꝓcedit de ore dei. Tūc assūpsit eū dyā in sēm ciu tatē ⁊ statuit eū sup pinna culū tēpli. ⁊ dix̄ ei. Si filꝰ

rci es · mitte te dorsū · ꝙ̄p
tū ē cū q̄ angl̄is suis mā
dauit de te · ī manib; tollēt
te ne forte offendas ad la
pidē pedē tuū · Aut illi ihc r̄
rursū · ꝙ̄ tū ē · ſ̄ō tēptab̄
dīnū dm tuū · Rex assūptus
cū diabol⁹ in montē excel
sum valde · ostendit ei oīa
regna mūdi · & glām eor · &
dixit ei · hec oīa tibi dabo si
cadēs adorauis me · Tūc dr̄
ei ihc · Vade sathanas · ꝙ̄ptū
ē cū · dnm dm tuū adorab
& illi soli seruies · Tūc reliqt
cū diab · Et ecce angli accesse
runt · & mīstrabāt ei · Cōl⁹
q̄ ecclīam tuā annua q̄dra
gesime obsēuacōe purificā
ptā famulē tuā · ut q̄d a te obti
nere abstinēdo nititur · ſ
bois operib; exequat̄ · fia · ij ·

Audite dilc̄ cū exultatōe
clamauit · & exaudiuit
me · vñ ihs exaudiri · vt ia
ꝑ stulticiā cū adgrad⁹ alienē

di · Et q̄ nā ascensur⁹ ē exau
diri · exaudire ē q̄d oratur ·

Noīe etue · ad̄m meā · ij ·
Rabis · nudis · & lingua do
losa · Lingua sē dola habes
ymaginē · mulendi · & ymā
em · uorandi · Ipi s · q̄ dicēt ·
Tu hoc facturꝰ es q̄d nemo
fecit · Et tu sol⁹ eris xp̄ian⁹ · iij ·

Si alit⁹ ostēdis alios face
& legē · in cuāglīm tibi p̄cepit
dns fieri · & legit ad⁹ ap̄los
illa q̄ dicūt · lingua dolosa ·
& labijs ūīs · ſ̄ō ꝓtis forte
ip̄lere mlta · est q̄d aggredē
ris · Alij ꝓhibendo deterrēt
alij laudando pl⁹ premūt ·

Quis ē iuru · fia · uj · lj ·
ꝑare q̄m dolose lau
dare · Q̄d cū dicēs · utiq̄ dā
do · Seda ista uita ē mala · illa
uita ē · Et q̄ nosti cū hec di
cēs ꝓmere posse auctorita
te cuāglīca · Nūqs te ad alium
dissuadēdi gen⁹ · ut laudādo
me fallo amera laude ꝓhibeā ·

Lapis ascende. uide ne
cadas. Nouit uidere serpes
e dolosa lingua e. uenenū
hr. Loga cōtra illā suus a
scende. Dic de do tuo. Dñe
e tue aiam mea ab labijs i
ustis a lingua dolosa. iij.
Quid dabit tibi aut qd
apponet tibi ad lingua do
losa. id e qd habeas ad il
lingua dolosam. qd apponā
lingue dolose q te munias
aduersus lingua dolosam.
Qd dabit tibi aut qd appo
net tibi. Interrogamus exter
nā tpe dicitur e qd interrogat.
Carbones carbo fia. iij.
nes dicūt q delolando a
uastando ad desolacōne fa
cile pducūt. Q' cū ista
ges intelligat carbones nīa.
pmo q sc sagitte sagitte po
tētis acute. v'ba dei sūt. Car
latunt a trāsligūt corda
q trālfixa fuerūt corda
sagittis v'bi dei amor exti

tati. nō minus pat. Nouit
ds sagittare ad amore. Ne
mo tn querit sagittas ad amo
re qui q illo sagittat. Re. iij.
Imo sagittator amatis
ut ad diuinet amante. sagit
tat ut faciat amante. Ha
gitte aut sc ei agnt uerbis.
Carbones aut uastatores
q sūt. Pax e ibis age. ma
lingua dolosa a labia nq.
Exempla sūt carbonū fia. v.
bones uastatores. Et
q te uastatores dicam bre
uit acquiat cartas nīa.
pmo q in exēplis agēdū sit
audire. Lingua sb dola ni
chil sic nouit dice. q magis
sb dola e. iij. Accepisti tu
ceptū euāgliū. habes sa
gitta. et carbones nō dū ha
bes. Timēdū e ne sagitta
sola nō ualeat. aduersus līg
uam dolosam. iij. Simul
a carbones. tu puta iapng
ti dice ds. Tu nō potes. Qre

ille potest. ꝙ̄ q̄d ei delica
cior es illo senatore. ꝙ̄ q̄d
tu ifirmior es illo. Aut illo
tua hnidine. feria vj. le p̄.

Accedūt carbones de lo
latura. et dicūt. q̄ ma
le fiat edificatori loco accedit structā ꝑ ꝑ
e felicitatis. Videre ergo q̄
re dicti sūt carbones. q̄ q̄
q̄ utiq̄ addm de mortuis
reuiuiscūt. ij. Carbones
aūt q̄ accēdūt. aīaꝫ accē
dentes extincti erāt. Ita extic
ti carbones mortui dicūt.
ardētes uiui appellantur
exēpla g̃ melioꝝ ūiq̄ q̄ iu
si sunt addm carbones dic
ti sūt. iij. Audis hoīes
mutari et dicē. Ego alii no
ui q̄m exosus fui. q̄a
scelerat. qualis amatoꝝ
arti. aut amphitheatri. q̄li
fidatoꝝ m. q̄m deo fui.
q̄m īnocēs factus ē. Sol
mutari exēplo ē. uiui gau
des ꝙ extīcti plāgeꝝ. Gab
Quom laudas uiui barto.
si nosti laudare adhi
be illi mortuo ut accēdat.
id ē q̄ utiq̄ adhuc pniger ē
seq̄ dm. admone illi carbo
nē q̄ etiā extīct̄ habeo sa
gittā ubi dei et carbonē ut
tatoꝝ ut ocurtas labiis
unq̄s et līgue dolose. Pc. ij.
Quid sequit. Accepit ille
lagenas ardētes. accipiat
carbones uastatores. Nam
repellit līguā ꝺ dolā et labia
ūiqua. Ita accēdit gradū ꝑ
pit ꝓficē et adhuc unus īt
malos. īt unq̄s nō dū ē q
rea uentilata. iij. Adhuc
necesse ē tuc multas paleas
ꝑmitt et q̄ntū ꝓficit tamē
uidet maiora scandala īpp̄o.
Ita si nō ꝓficiat ūi uidet mu
q̄tates. Si nō sit uetax ꝑa
nus ūi uidet fictos. Do. ij.
Oremus dcm. q̄ ipse fecit nos. Ven. Invit
Ps. p.

Senuit ysaac ⁊ caligauerũt oculi eius ⁊ uidere nõ poterat. Vocauitq; esau primogenitũ suũ filiũ maiorẽ ⁊ dixit ei fili mi. Q̃ respondit. Adsũm. Cui pat. Vides iã qd senuerim ⁊ ignorẽ diẽ mortis mee. Sume igit arma tua ⁊ pharetrã ⁊ arcũ ⁊ egredere foras. ℟ Tolle arma tua pharetrã ⁊ arcũ ⁊ affer uenatione tua ut comedã. Fiat ẽ aiã mã. ℣ Cũq; uenatu aliq̃d attulisset fecit mihi pulmentũ ut comedã. ℟ Cui. ij. Quẽq; uenatu aliq̃d attuleris fac mihi inde pulmentũ sicut uelle me nosti ⁊ affer ut comedã ⁊ benedicat ẽ aiã mã antq̃ moriar. ℟ Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni cui benedixit dñs orelee te faciat deus mis sicut arenã maris. Detur ẽ tibi de rore celi benedictione. ℣ Q̃ maledixerit ẽ sit ille maledict ⁊ q̃ benedixerit ẽ benedictionibz repleatur. ℟ Ad

Audiit autẽ rebecca ⁊ illeabilit magnũ ut uenationẽ patri expleret dixit filio suo iacob. Audiui patrem tuũ loquentẽ cũ esau fratre tuo ⁊ dicẽtem ei. Affer mihi de uenatione tua ⁊ fac cibos ut comedã ⁊ benedicã ẽ coram dño. antq̃m moriar. ℟ Nunc ergo fili mi acquiesce cõsilijs meis ⁊ pgens adgregem affer mihi duos edos optimos ut faciã exercis escas patri tuo quibz libenter uescat̃ qs ei mutatis ⁊ comedat. antq̃m moriat̃. Cui ille respondit. Nosti qd clauis fratr̃ meus hsũ pilosus sit ⁊ ego lenis. ℟ Forsitan palpauerit me pat meus ⁊ sentiens deludi benedictionẽ potius maledictionem sibi inferat. ℣ Ille dixit

Ego uim patiar maledictionis dummodo obtemperans uocibus meis uadens tollas quod dixi. ℟ Perrexit ⁊ tulit ⁊ dedit matri. Q̃ statim coxit cibos iuxta uoluntatem patris. Sed ⁊ uestimenta esau primogeniti induit iacob. ℣ Pelles hedorũ circumdedit manibus ⁊ colli nudi. ℟ Tradidit pulmentum ⁊ panes quos coxerat. Intulit patri suo ⁊ ait. Pater mi. Q̃ respondit. Audiui. Quis es tu fili mi. ℟ Ego sum esau primogenitus tuus. Feci sicut precepisti mihi. Surge sede ⁊ comede de uenatione mea ut benedicat mihi anima tua. ℣ Dixit autem ysaac filio suo. Quomodo tam cito inuenire potuisti fili mi. Q̃ respondit. Uoluntas dei fuit ut cita mihi occurreret bestia quam cepi. ℟ Dixit ei pater suus. Accede huc ut palpem te fili mi ⁊ probem utrum tu sis filius meus esau an non. Accessit ergo iacob ad patrem suum palpauitq; eum ⁊ ait. Uox quidem iacob est manus autem manus esau. ℣ Et non cognouit eum quia similia erant brachia manibus fratris sui. ℟ Benedicere ei uolens ait. Tu es ergo filius meus esau. Respondit. Ego sum. ℣ Dixit ei. Offer mihi cibos uenationis tue fili mi ut benedicat tibi anima mea. Obtulit ei. Comedit. Intulit ei uinum. Quo bibito ait. ℟ Accede ad me ⁊ da mihi osculum fili mi. Accessit ⁊ osculatus est eum. Statim ut sensit uestimenti illius odorem benedixit ei dicens. ℣ Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni cui benedixit dñs. Deus det tibi de rore celi ⁊ de pinguedine terre habundantiam frumenti ⁊ uini. ℟ Et seruiant tibi populi ⁊ adorent te tribus. Esto dñs fratrum tuorum ⁊ incuruentur ante te filij matris tue. Sit. iiij. Nunc ergo fili mi acquiesce consilijs meis ⁊ pgens adgregem affer mihi duos edos optimos ut faciã exercis escas patri tuo quibz libenter uescat̃ qs ei mutatis ⁊ comedat. antq̃m moriat̃. Cui ille respondit. Nosti qd clauis fratr̃ meus hsũ pilosus sit ⁊ ego lenis. ℟ Forsitan palpauerit me pat meus ⁊ sentiens deludi benedictionẽ potius maledictionem sibi inferat. ℣ Ille dixit

Ego uim patiar maledictionis dummodo obtemperans uocibus meis uadens tollas quod dixi. ℟ Perrexit ⁊ tulit ⁊ dedit matri. Q̃ statim coxit cibos iuxta uoluntatem patris. Sed ⁊ uestimenta esau primogeniti induit iacob. ℣ Pelles hedorũ circumdedit manibus ⁊ colli nudi. ℟ Tradidit pulmentum ⁊ panes quos coxerat. Intulit patri suo ⁊ ait. Pater mi. Q̃ respondit. Audiui. Quis es tu fili mi. ℟ Ego sum esau primogenitus tuus. Feci sicut precepisti mihi. Surge sede ⁊ comede de uenatione mea ut benedicat mihi anima tua. ℣ Dixit autem ysaac filio suo. Quomodo tam cito inuenire potuisti fili mi. Q̃ respondit. Uoluntas dei fuit ut cita mihi occurreret bestia quam cepi. ℟ Dixit ei pater suus. Accede huc ut palpem te fili mi ⁊ probem utrum tu sis filius meus esau an non. Accessit ergo iacob ad patrem suum palpauitq; eum ⁊ ait. Uox quidem iacob est manus autem manus esau. ℣ Et non cognouit eum quia similia erant brachia manibus fratris sui. ℟ Benedicere ei uolens ait. Tu es ergo filius meus esau. Respondit. Ego sum. ℣ Dixit ei. Offer mihi cibos uenationis tue fili mi ut benedicat tibi anima mea. Obtulit ei. Comedit. Intulit ei uinum. Quo bibito ait. ℟ Accede ad me ⁊ da mihi osculum fili mi. Accessit ⁊ osculatus est eum. Statim ut sensit uestimenti illius odorem benedixit ei dicens. ℣ Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni cui benedixit dñs. Deus det tibi de rore celi ⁊ de pinguedine terre habundantiam frumenti ⁊ uini. ℟ Et seruiant tibi populi ⁊ adorent te tribus. Esto dñs fratrum tuorum ⁊ incuruentur ante te filij matris tue. Sit

tm loco isto & ego nescieba. Q.
Et dixit iacob. Si attrec- V.
tauit me pr̃ mꝰ et sentiet pa-
tmeo ne putet me sibi no
luisse illudere & inducam sup
me maledictionem pro benedic-
tione quam inuenit. Surre-
xit mr̃ illa tabos fic nouit uelle
pr̃em illi & uestibꝰ eius ual
de bonis qs apud se domi ha
bebat induit eu pelliculas
q; edoꝝ carnu dedit manibꝰ
& colli nuda protexit. Deditq;
pulmentu & panes q̃s coc
xerat tradidit. Q̃bꝰ illatis.
pauit eu. Atille respondit. Au
dio. Q̃s es tu fili mu. Dixitq;
iacob. Ego sũ esau primogꝰ
nit̃ tuus feci sic̃ precepisti
mi. R̃ Surge mr̃ sede & cibu
lapis iste quẽ erexi in titulu
uocabit̃ domꝰ dei & de cunctis
q̃ dedis mihi decimas tibi hostias
pacificas offeram t. V Si dñs
ds mꝰ fuit mecu in uia ista p
qua ego ambulo & custodierit
Surge sede to VII me. De-
mede de manu fratris mei ut
benedicat mihi & aiꝰ mee. Dixitq;
ysaac. Q̃m inuenire tam cito
potuisti fili mi. Q̃
respondit. Voluntas dei fuit ut
cito mihi occurreret q̃d uolebã.
Dixitq; ysaac. Accede huc ut
tangã te fili mi. Si probem
utrum tu es filius mꝰ esau
an non. R̃ Cumq; tetigisset iacob &
dixisset dñe q̃ dispositu mihi de
dam naturalis tue. Sine me

d manu tris mi qualee cia
nico. ℣ Ds iau ⁊ spu ambla
uci ur pres uca dne q pacas
me auuetture ma. Lruc. viii.
Atellit ille adpiem ⁊ pal
pato eo dixit ysaac vox q
dem uox iacob est. sz man
us sc esau. Non cognou
eu qr pilose manus similitudie
manuum expllerat. ℟ Dix
angls ad iacob dimitte me
aurora e. respondit ei no dimit
tam te ni benedixis mi ⁊ benedixit
eu meode loco. ℣ Ecce utr luc
tabat cu iacob usq mane ⁊
cu uidiss qd eu superare no pos
set dixe ad eu. Domine. adue
mlr magna e fides tua fiat
illo ti. Matthm. ⁊ sic pensa.
Egressus ihc secessit i partes
tyri ⁊ sydonis. Ecce mulier
chananea a finibz ill egres
sa clamauit dicens ei. Miserere
mi dne fili dauid. filia
mea male ademonio uexat
Et rl. Ps. c. ve. Bede. p lbz.

Lectione sca ewg scd q nob
lecta e fris ihu audiuim
magna mlieris fide pace
tia ⁊ stantia ⁊ pulcritudinem
cui eo magis admirada e
mentis deuotio q ipa quide
ut pte gentilis. admonen
eloquor fundata erat legis
gata doctrina. ℟ Qui dm
fatic ad faciem ⁊ salua fra e aia
mea. ℣ Dixit in neqqua uoca
bis iacob sz israel erit nom tuu. ⁊
Habet nagz h mlr magnam
na fidi p fidem q pietate sal
uatoris iplorans att. Miserere
mi fili dauid filia mea male
ademonio uexat. ℟ Qui uer
iacob deberlabee pgens ara
locutus ei ds dicens ega uniqua
dormis et dabo ⁊ semi tuo. ℣.
Edificauit iacob exlapidib
altare ⁊ honore dni fundens
oleu deliq ⁊ benedixit ei dns
dicens. Tra. xi. Ecclia iam
credens pplis suis ut ⁊ ipi
aberroze salutem diuine

supplicat precan. ℣. Ecce filia
mea q̄ liber ē in ecclia malig
noz sp̄iuz decep̄oibz mālī
pata. p̄q̄ mat ecclia dnm
mpellat. ℟. Ap̄arui ds
iacob z bñdixit ei z dix ego sū
ds bethel v̄ vnxisti lapidē z uo
uī nouum in ecclē te famam
z multiplicabo te. ℣. Ego ds oī
potēs ambula cor̄ me z esto
p̄fect⁹. Ecclē. ℟. Cū ēm
essēt dnm q̄ē filiū da
uid appellat. pater p̄fecto
q uez hūc hoiem vez ēdit
z dm. Cū v̄ p̄filia rogās ni
chil scal adiuz. nō dnm uēi
re ad eā p̄cat. z stat aptissi
me qd cum v̄bo salutem pos
se dare z fidē cui p̄sentiā
nullam req̄rit. ℟. Pat̄ pec
cau in celū z cor̄ te iā nō sū
dign⁹ uocari fili⁹ tuus. fac me
sic vnū de mercenarijs tuis. ℣.
Qm̄a mercenarij in domo p̄ris
mei hūdāt panib⁹ ego aūt hic
fame p̄eo surgā z ibo ad p̄re
meū z dicā ei. Fac. Mathm.
Egressus ihc secessit
in partes tyri z sydonis. Ecce
mulier chananea a finib⁹
illis egressa clamabat dicēs
ei. miserē mei dne fili dauid.
filia mea male a dēmonio ve
xatur. Q̄ nō respondit ei v̄bū.
Z accedētes ad eū discipli ei⁹
rogabāt eū dicētes. dimitte
eam q clamat post nos. Ille
aūt respondēs ait. nō sū miss⁹
nisi ad oues q̄ p̄ierūt domus
isrl. At illa uenit z adorauit
eū dicēs. dne adiuua me.
Q̄ respondēs ait. nō ē bonū su
mere panē filioz z mittere
canibz. At illa dix. etiam
dne. etenim catelli edunt
de micis q cadūt de mensa
dnoz suoz. Tūc respondēs ihc
ait illi. o mulier magna ē fi
des tua. fiat tibi sic uis. Z sa
nata ē filia ei⁹ ex illa hora.
℣. Os q̄ Spūs oī nos collē
virtute dīuinū inueri extus

qz custodiuit ꝛ abōibz adiui
tatibz munitam in corpe ꝛ
apūus cogitatōibz mitidem
mēte. ℭ Jn̄ qc̄ lr̄as pt
dōm p. fia ij ꝛc. Do. iij. Jnuit.
Q uintē adorem dīm dm nr̄m
Joseph cū lō. p. q fer nos. se
sedecim ēet ānoz pascebat
gregē cū fribz suis adhuc
puer ꝛ erat cū filiis bale
ꝛ zelphe uxoz patris sui ac
cū cauitq; fres suos aput
pēm crīe pessimo. Jrl'ab
diligebat Joseph sup omēs
filios suos eo qd ī senectute
genuisset eū fecitq; ei tuni
cam polimitā. iz Q uidētes
Joseph a dōge loquebat mu
tuo frs dicētes ecce sōpniator
uenit. veīte occidam eū ꝛ mu
tem qd ptulit alii sōpnia sua.
v Cūq; audisset fres sui qd
apte cūctis fribz amarent odi
rent eū ñ poterant ei q̄dq̄m pa
cifice loq vnde ꝛ dicebāt. Ven.
Q uidamres autē frs ei qd ij.
apte cūctis fribz pl' amaret
oderāt eū. ñ poterant ei q̄tqm
pacifice loq. Accidit quoq;
ut uisū sōpniū fribz suis
referret qui causa maioris
odii semīariū fuit. iz Q dixit
ad fres suos ecce ist' sōniū
cuius vēite ꝛ uenūdem. Jmmo
n mīe nō polluant caro eū
ꝛ fr̄ nr̄e. v Q d nob̄ pdest si
occidam fr̄em nr̄m ꝛ celauerī
m sāgīnē ei' meū ꝛ eū ut ve
nundet. ꝛc. iij Dixit Joseph
fribz. audite sōmpniū meū
q d audi. Putabā nos ligā
re manipulos īagro. ꝛ q
surgē manipulū meū ꝛ
state uīq; manipli eōr
stantes adorare manipulū
meū. iz Q uidens iacob uestī
mēta Joseph scidit uestīmēta
sua ai fletu ꝛ dixit. Fera pessi
deuorauit filiū meū Joseph.
v Unde si tunica filij tui sit am
nō ꝛ ei' ulgillz pat' aut. Fer. iij.
Aliud q̄z uidit sōpniū.

qđ narrans fr̄ibꝫ aut. ydi
plō̄nuī quasi solē ⁊ lunā
⁊ stellas vndecī adorare me.
Qđ cū p̄ri suo ⁊ fr̄ibꝫ rendis
set. ītarq; aut eī pāt ⁊ dix.
Q̄s sibi vlt hec sō̄nuī qđ
audisti. ſ. nūqđ ego ⁊ mat̄ tua
⁊ fr̄es tui adorabim⁹ te
sup̄ t̄rā. ℟ Igit̄ ioseph duc
tus ē in egyptū fluctꝫ domi
n̄ cū eo. ℣ Qui ē erat vir ītactꝰ
p̄sue ætis. ℣ Miserꝰ cū eis
ds illi⁹ et oīa ei⁹ apa dirigebat.
Cumq; fr̄es ioseph ℣ ℣.
ī pascēdis gregibꝫ p̄ris mo
rarent̄ in sychem dix̄ ad eū
isr̄l. fr̄es tui pascūt oues ī
sychimis veni mittā te ad
eos. Q⁹ r̄ndēte p̄sto sū dix.
⁊ade inde si ita sūt p̄spa
cetera fr̄es tuos ⁊ pecora ⁊ re
nūcia mihi qđ agāt. ℟ Me
mēto mī dñe bñ t̄ fūr in fugge
ras pharaonis ⁊ educ me de
isto carcere q̄ sin⁹ tim sō̄latus
sum ⁊ hic īnocēs īlatā mihi
sim. ℣ Tres cū adhuc dies ſ
p̄ q̄s recordabꝫ pharao mīstꝫ
tui. ⁊ restituet te ī gradū pris
tinū tuū memēto mei. ℣.
Missus deinde valle ebron ven
it sychem. Inuenitq; eū vir er
rantē ī agro ⁊ interrogauit
qđ q̄reret. At ille respondit fr̄es
meos q̄ro indica mihi vbi pas
cant greges. Dixitq; ei vir. Re
cesserūt de loco isto audiui
eos dicentes eamꝰ ī dothaim.
Tollite hinc vobiscū munꝰ
⁊ ite ad dñm tre ⁊ cū inueneritis
adorate eū sup̄ t̄rā. Ne aut̄ mis
sus fuerat eū vob placabilē ⁊ re
mittat ⁊ hūc fr̄em vr̄m vobis
cū ⁊ cū q̄ tenet ī vinculis. ℣.
Tollite de fructibꝫ tre ⁊ quasi ūrs
⁊ deferte vro munꝰ. ℟s. ℣ii.
Perrexit ioseph p̄ fr̄es
suos ⁊ inuenit eos ī dothaim.
Q⁹ cū vidisset eū p̄cul ⁊ ante
q̄ accederet ad eos. cogitabāt
illū occidere ⁊ mutuo loq̄bā
tur. Ecce somniator venit

ueniat ad me et bibat
et ingrediatur ad me quicumq;
sitit. Et dixit ihc ei. Vade
et dic marito tuo. Et
ait mulier. Non habeo
maritum. Dixit ei ihc.
Bene dixisti quia non
habes maritum. Quinq;
enim maritos habuisti
et quem nunc habes
non est tuus maritus.
Hoc vere dixisti. Ait
mulier. Domine uideo
quia propheta es tu.
Patres nri in monte
hoc adorauerunt et
uos dicitis quia Ierosolimis
est locus ubi adorare
oportet. Dixit ei ihc.
Mulier credite mihi
quia uenit hora quando
neq; in monte hoc neq;
in Ierosolimis adorabitis
patrem. Uos adoratis
quod nescitis. Nos
adoramus quod scimus
quia salus ex iudeis
est. Sed uenit hora
et nunc est quando
ueri adoratores adorabunt
patrem in spiritu et
ueritate. Nam et pater
tales quærit qui adorent
eum. Spiritus est deus
et eos qui adorant
eum in spiritu et
ueritate oportet adorare.
Dixit ei mulier. Scio
quia messias uenit
qui dicitur christus.
Cum ergo uenerit ille
nobis annunciabit
omnia. Dixit ei ihc.
Ego sum qui loquor
tecum. Et continuo
uenerunt discipuli
eius et mirabantur
quia cum muliere
loquebatur. Nemo
tamen dixit. Quid
quæris aut quid loqueris
cum ea. Reliquit
ergo hydria sua
mulier et abiit in
ciuitatem et ait illis
hominibus. Uenite
et uidete hominem
qui dixit mihi omnia
quæcumq; feci. Numquid
ipse est christus.
Exierunt ergo de
ciuitate et ueniebant
ad eum. In hoc
autem loco interrogandum
est cur ihc petierit
a muliere samaritana
aquam bibere cum
ipse aquam uiuam
ei dare uellet. Sed
sciendum est quia
ideo petiit ut
occasionem loquendi
inueniret. Et
quia ipse sitiebat
ut animam eius
ad se sitire faceret.
Ipse enim sitiebat
ut ipsa ad se
desiderium habere
debuisset. Ipse
petiit aquam
et promisit
aquam uitæ
ut illa quæ
petebat
acciperet
et quod
dabat
inueniret.
Ipse
petiit
aquam
ut
illa
quæ
petebat
acciperet
et quod
dabat
inueniret.

cra layent. R Dne ioseph
vnde cum fribz ego sū ioseph
qē uēdidistis ī egyptū adh
uuit pat̄ nr senior d q dixa
ts in ~~pe aduente~~ eū admeur
posse uiue. V Venniū ē eī
qd fames eqm ē tra adhuc
restant ann̄ q̄nq. ~~pe xp̄i~~ Q dā
aut̄ exurdeis dixer̄t. In be
elzebup pnape demoīoz
eicit demonia. Io hoc aliq
detur ba ꝫ phariseī cal̄ip
mabant̄ ꝫ scribe sic alij
ev̄gliste testant̄. R Qui
cauer̄t iacob dicētes filius
tuus ioseph uiuit ꝫ ipe dnā
t̄ tota tra egypti q̄ audito
rempeit spē ei ꝙ dixe. ~~Sufficit~~
uada ꝫ uidebo eū ant̄q̄ moria.
V Cuq; audiss iacob qd filiꝰ
ei uiuer̄ qi d̄ gram sompno
euigilās ait. ~~Sufficit~~ R. Tur
bis q̄ mul̄ erudite erant
semp dū sca murmurabus
phariseī ꝫ scribe eq̄ uel
negare her uel q̄ negare

n eq̄uer̄t. similr̄ mq̄ran
one pduce laborabant̄ q̄
hec no dimittatis ꝫ mundi
spūc opa fuisset̄ id est beel
zebup q̄ erat ds ac a. adron.
Salus nr̄a in manu tua d dne.
respiadr- sup nos mia tua.
dnleē sicuam regi. V Venie
runt q̄ egyptij ad ioseph dice
tes da nobis alimēta unde
possim? ~~dnleē~~ ℣m. Lucam.
Erat ihc eiciēs demo
niū ꝫ ipd erat mutū. Factū
est cū eiecisset demoniū locut̄ ē
mut̄. ꝫ admirate ē turbe.
Q dā aut̄ exeis dixer̄t. In
beelzebup pncipe demoī
oz eicit demonia. Alij tēp
tāres signū de celo q̄rebāt
ab eo. Ipe aut̄ ut̄ audiit co
gitatiōes eoz dixit eis. Oīe
regnū in seipm diuisū de
soletur. ꝫ dom̄ sup domū
cadet. Si aut̄ ꝫ sathanas in
seipm diuisus ē. q̄m sta
bit regnū ei. q. dicatis in

beelzebup ciuis demoniorum
filiy uiri iniquo ejcauit. Sed ipsi
iudices uri erunt. Porro si
in digito dei ejcio demonia
profecto puenit in uos regnum
dei. Cum fortis armatus custodit
atrium suum. in pace sunt ea que
possidet. Si autem fortior illo
superueniens uicerit illum uni
uersa arma ejus auferet in qui
bus confidebat. et spolia illius distri
buit. Qui non est mecum. aduersus
me est. Et qui non colligit me
cum dispergit. Cum immundus spūs
exierit ab homine ambulat
per loca inaquosa quiens requi
em et non inueniens dicit. Re
uertar in domum meam unde
exiui. Et cum uenit inuenit
scopis mundatam et ornatam
Tunc vadit et assumit septem
alios spūs nequiores se. et in
gressi habitant ibi. Et fiunt no
uissima hominis illius peiora pri
oribus. Factum est autem cum hec diceret
extollens uocem quedam mulier
de turba dixit illi. Beatus ven
ter qui te portauit et ubera q
suxisti. At ille dixit. Quinimo
beati qui audiunt uerbum dei
et custodiunt illud. Cum tur
ourretur de uota humiliauit re
spice atque ad defensionem
meam dexteram tue maiesta
tis extende. p. fia. y. le. p.

Multum pegnata est ania
mea. Ne pegnacionem
corpalem intelligas. aiam di
xit pegnari. corpus pegnat
locas. aia pegnat affectib⁹.
Si amaueris eam pe iij.
grinaus ado. Si amaueris
dm. attendis ad eū. Sincau
tate dei et pximi extenuer
uitedam. Caritate si cadi
mus. ictra macelam et putre
fam. iij Iste autem q cend⁹ ad
attendit se ad eū. uic alcēdo
tendēs ipe pegnacois suc-
dit se pegnari cū tabernachis
cedar. Quare. Quia non pegn
nata est ania mea. fia. iij.

In pegnat ubi ascendit ꝺō
corpe aīa pegnat nō corpe
ascendit. Ꝟz ubi ascendit.
ascēsiones in corde. ij.
Si g ascendit in corde nō al
tendit p ascensionē cordis.
nisi aīa pegnat. Ꝟz donec p
ueniat multū pegnata ē aīa
mea. ubi trabna clis cedar.
Qui hys q oderūt pacē ij.
cū pacific. Hez ut quid ha
ns frēs kmū. nō potuis. p
bare qm̄ vā cāceus. ñ cepe
r'nis facē qđ cānatis. fia. iij.
Quam amabes illd qđ ca
q̄mlibz exponā. qlibz
cūqz ꝺbis uersem. nō i trā
l cor ei. in q nō ē cop ei. Ina
pte age. ꝟ audete qđ loqm̄ ij.
Quomodo adsingla ver
ba la'ne pfluūt. tūc psal
m̄ cantāt. ꝟ facē cor qđ i psal
mo cancat. Qm̄ m'ti em̄
sonāt voce. ꝟ corde m'ti sūt.
ꝟ qm̄ m'ti tacēt labijs ꝟ cla
māt affal. qz ad cor hoīs

aures ꝺi. iij. Si cā aures ho
is ados hois sic ador hois
aures dei. Ps'a clauso ore
exaudiūt. ꝟ multi magis cla
moribz ñ exaudiūt. fia. v.
Affectibz orare debem ꝟ
dicē. Multū pegnata
ē aīa mea. cū hys qui oderūt
pacē cā pacific. Heu me q
incolat meus plongat. etc.
habitau cū tabnaclis cedar.
habitau iqt cū palea. v.
Se qm̄ depalea mult fuit
erit sic cedar tenebre. Inha
bitau cū tabnaclis cedar.
Multū pegnata ē aīa mea.
Arumētoz uox ē mea vj.
paleam gemētau. Hec loq
m̄ illis. q oderūt pacē ꝟ dic
m̄. Cū eis q oderūt pacē. cā
pacific. Qi cū q oderūt pacē.
Qr glandūt unitatē. fia. vij.
Nusti si pacē nō odisset
unitate manifestet. Ꝟz vide
licet. ppea se lepauerūt ut
uisti cēm ut nō hrem mix

tos ℣ multos. ℟. Huc mã
ista uox ē aur illay. Eligę
tuã sw. Katholica dñe. ſlo
ē admittenda vmtas. non
ē ꝑcidenda ecclia dei. ſ'c aij.
Vocabit dñs de malis z de
bonis postea. Si huc ma
li abomis segari nõ ꝓsiũt.
fẽdi suũt adtemp'. Sabbo.
Mali tacta no bulat cẽ
posiũt ideoꝛco nõ pol
sunt. z forte hodie q̃ mali
appent. cras boi erũt. z qui
hodie dbonicate superbiũt.
cras magi ignemũtur. ſ'. ij
Quisqs g̃ humilr malos ad
temp' fert ipe ꝓcitꝛet adte
quie sempiꝛnam. Hec uox
catholica ē. Illoꝛ aũt uoꝛ q̃
lis est nõ intelligentiũ. neq;
q̃ totum. neq; deq̃bz affirmãt
Tangas inmundũ. q te ij
tigit inmundũ ifamabit. Sepa
rem' nos. ne inmisceam ma
lis. z nos illis. Amate pacẽ
dilgite vmtatẽ. ℣. aij. ℟ viij.

Populus dñm gones pascue
et. Veite adorem' eũ. ſco. p.
Moyses pascebat oues
ietro soceri sui sac
dotis madian. Cũq; minua
sset gregẽ adiit interiora deser
ti uenit admontẽ dei oreb.
Apparuitq; ei dñs in flamma i
gnis de medio rubi. z vi
debat qd rubus arderẽ z nõ
ꝯburebatur. ℟. Vocauit eũ
dñs admoysen dicẽs de hac re
gegypti dic pharaoni ut di
mittat pplm meũ. ſ'. iij
ẽ cor pharaois nõ vlt dimi
tẽ pplm meũ nisi in manu
forti. ℣. Vidẽs vidi afflictiõe
pplí mei q̃ ẽ in egypto z gẽ
mitũ eoꝝ audiui z descendi.
liberare eũ. Indu. ℟. Oꝛe g̃
moyses. Vadã z videbo vi
sionẽ hãc magnã q̃re nõ
ꝯburatur rubus. Cũq; vidis
set dñs q̃ pgeret advidẽ
dũ vocauit eũ de medio
rubi z ait. Moyses moyse

Q'rendit. Aisium. Ait ille. Se
ppies in quib⁹ huc. ℟ Se
tit dñs oram pharaonis aut
hec dicẽ dñs. Dimitte pplm me
um ut sacrificet mihi in deserto.
℣ Dñs ds hebreox⁹ misit me
ad te dicẽs. Dimitte
populum meum ut sacrificet mihi in deserto. ℣ Ecce
adhuc tu stas contra populum meum et non dimittis eos.
℟ Exiit ergo moyses a pharaone et oravit dominum. ℣ Fecit
autem dñs secundum verbum moysi et abstulit locustas
de terra ægypti et congregavit eas in finibus suis. ℟ Non
remansit ex eis vel una. ℣ Et induravit cor pharaonis
et non dimisit filios israel

pplm meū de egypto ī no
labis do sup mont̄ ihū.
Ecce mitto angl̄m meū q̄ ℟
p̄cedat te ⁊ custodiat semp ob
sua ⁊ audi uoc̄ mea ⁊ nūc
eo ī nimicas tuas ⁊ affligētes
te afflig̃ ⁊ p̄cedet te angl̄s mꝰ.
℣ Si sol'ī me audieris nō erit
inter dos tuos nec̄ adorab̄ dm
alienū ego enī dn̄s. ℣p. vij.
Dix̄ moyses ad dn̄m. Ecce
ego uadam ad filios isr̄l
⁊ dicā eis. ds patrū uroꝝ
misit me ad uos. si dix̄erint
mi qd̄ ē nom̄ ei q̄d dicā eis.
dix̄ dn̄s ad moysen. Ego
sū q̄ sum. Ait. sic dices filijs
isr̄l. Qui ē misit me ad uos. ℟
Moyses famul' dn̄i ieunauit
q̄draginta diebꝰ ⁊ q̄draginta
nocti⁊ ~~ut legē dn̄i~~ mereretur
accipe. ℣ Ascendit moyses ī
montē synay ad dn̄m fluctꝫ
ibi q̄draginta diebꝰ ⁊ q̄dragīta noc
Dix̄ dn̄s ad moysē vij rub. Hec
hec dices filijs isr̄l. dn̄s ds

patrū uroꝝ ds abrahā ⁊ ds
ysaac ⁊ ds iacob misit me
ad uos. hoc nom̄ mi ē ī ēt̄
mū ⁊ hoc ī memoriale meū
ī generatōe ⁊ generatōem. ℟.
Splendida facta ē moysi dū re
spicēt ī eū dn̄s. Videtes senio
res claritatē vultꝰ ei admira
tes timuer̄t accedere. Videlicet
dm moyses d monte portans
duas tabl'as lapideas ī manib⁹
suis septas uelocit̄ digito dei. Ve.
Ad cū Deq̄ pamb⁹ ⁊ duob⁹
pfabz sacrauit dn̄s q̄q̄ miha
bill' ⁊ Ubi Johem hoīm.
isse nāsinare galylee q̄d ē
tyberiadis. ⁊ seq̄bat eū mul'
titudo magna q̄ videbant
signa ei q̄ faciebat sup hys
q̄ infirmabant. ℣rl. Ve. bede
Qui signa ac mirabilia p̄fe.
dn̄i. ac saluatorus recte eū
legūt nl' audiūt atq̄ implēt ī
tā tubis q̄ foris stupentes
ad rediūt q̄m q̄d hoc exēplo
p̄i mei agē q̄ ī his mirabī

ꝑpendẽ debeant ī ꝓpiauit. ℟
Audi isr̃l ꝓcepta dñi z ca ꝛoꝛ
de tuo qꝫ in libro scribe z dabo
t̃ tram fluentẽ lac z mel. ℣.
Obstila igit̃ z audi uocẽ meã z
ꝛimicis eiꝰ ꝛimicꝰ tuus. Ida.
Gloꝛia ꝑ̃ ꝛ. ℣ Et cũ appꝛopinquare
pascha die festo iudeoꝝ seqꝫ
te se multitudinẽ dñs ꝛbo
salutis ꝓꝫ z ope auracois
ꝛigebat. Nos qꝫ fres kmi
hui⁹ exẽplo facti appꝛopinquãte
pasca die festo redẽptois
aduicta fratꝛũ catꝛma demo
niũ toto coꝛde sequam. ℟.
Attendite ꝓ̃le me ꝛege meã
ꝛ̃ulmare aurẽ uꝛam ī ꝛba oꝛ
mei. ℣ Aperiã in ꝑabolis os meũ
loqꝰ ꝓpositiões ab initio scli. Pascha.
Nos qꝫ fres kmi appꝛopinquãte
te pascha die festo uꝛe re
dẽptois aduicta fratꝛũ eꝝ
dya dimn toto coꝛde seqm̃
q actionũ ruinẽ ingressꝰ
sic diligẽter sic ꝛeꝑlem ut
uestigia eiꝰ seqꝫ mear̃. Et ei
dicat se ipꝰ manifeste debeat sic
ille ambulaꝛe ꝛ ipe ambu
lare. ℟ Quos q̃ tꝛaslatꝰ est
noctanter edificare altare dño
de lapidibꝰ qs ferꝛu nõ tetigit.
Et offerre sup illo holocaustꝫ
z hostias pacificas dño suo. ℣
Cuiꝰ ī uictꝛicias tam q̃ dñs
dare dignet̃ uob edificate ibi altaꝛ
re dño. Ꝛ. ℟ Fres. Qd
qd uob ī peritiꝫ meũ esse de
ꝓhendim̃ crebra illi⁹ illus
tꝛatione tergam̃ z qd qꝫ ui
cis ꝛeꝑtatis morbi uidelicet
spualis. uos iuuis uastare
sentiet̃ solue pietatis illi
mune postulem̃ emũdari.
Adduxi uos ꝓ̃ desertũ qd ℟.
quinta annis ego dñs nõ fuit ꝛe
cta uestimenta uꝛa. Scalceamẽta de
pedibus uestris et oblita est mꝛ
dicit dñs. ℣ Ꝓ̃le mꝰ qd fecꝛ
aut qd molestus fui ei ꝛnde
re in qm̃ eduxi uos de tꝛa egypti
Sulle. ℟ Abiit Josem. Scalceamẽ
ta pedibus eius ꝛ̃ulmare galylee. qd ẽ

ybertadis. Aleqbat eū mlta
tudo magna qz uidebāt sig
na q̄ faciebat sup hys q̄ in
firmabant. Subiit g̃ ī mōtē
ihc. Ibi sedebat ihc cū discī
pulis suis. Erat aūt pxim⁹ pa
sca. dies festus iudeor⁹.
Cū sbl'euasset oculos g̃ ihc
uidisset qz mlta⁹ maxi
ma uenit ad eū. dīc ad phi
lippū. Unde emem⁹ panes
ut mādūcent hi. Hoc aūt di
cebat tēptās eū. Ipe em sa
ebat q̄d ēet factur⁹. Respon
dit ei philipp⁹. Ducentor denari
or panes nō sufficiūt eis ut
unusq̄sq; modicū q̄d accī
piat. Dīc ei unus ex discīpulis
ei⁹. andreas fr̄ symonis pet.
Est puer unus hic. q̄ hr̄ q̄nq;
panes ordeaceos z duos pi
sces. Sz q̄d s hec int tātos?
Dixit g̃ ihc. Facite hoīes dis
cumbē. Erat aūt fenū ml
tū ī loco. Discubuerūt g̃ uī
rī numo q̄si quinq; mlta.

Accepit g̃ ihc panes z gr̄ās egit dedit discūbentib⁹. Similr z pisab⁹ q̄n
tū uolebāt. Ut aūt ipleti
sunt. dixit discīplis suis. Colli
gite quecz supauerūt fragmēta ne peant. Collegerūt
g̃ z impleuerūt duodecim co
phinos fragmētor⁹ ex q̄nq;
panib⁹ ordeaceis z duob⁹
pisab⁹ q̄ supfuerūt hys
q̄ mādūcauerāt. Illi g̃ hoī
nes cū uidissēt q̄d fecerat
signū. dicebāt. Q̄a hic est
ve pphā q̄ uenturus ē ī mūdū.
Q̄ intellegēs ihs op̄tūs. q̄ uol'
eripere mīe actionis affligi
mū. tuc gr̄e z solacīe repplere
Homo fīa. ꝙ. le. pmi. Q.
q̄d dicēt. Laudas dm
ibi gr̄a ut det ti amplā pec
uniā. Si hr̄es alunde am
plā pecuniā ī adō. nūq̄d
laudares dm. Si g̃ ap̄i pe
cuniā laudas dm. nō uolū
tarie sacrificas d̄o sz exercēre

lacticas: qr p̄ illū nelao q̄
aliud amas. Inde dicit ē
voluntarie lacticabo tibi. ij.
O homo frēpne oīa: ipm
attende: & hec q̄ dulcia ꝑter
amitt̄ bona sūt. Nam dat
ꝑsus ista rēpalia & q̄bdā
bono coy. & quib̄dā malo
coy. sdm altissimū ꝓpōm
ditatē judaoy suoy. iij.
Sqz judaoz abysso expa
uit apls dicēs. Oaltitudo
diuiciay sapie & scie dei. A
qñ q̄ p̄hendit mētha dñi aut
quis fuit ei⁹ consiliarius aut
quis prior dedit ei & retribuet
ei. Ille ij. Quis
enī cognouit sensū dñi aut
quis consiliarius ei⁹ fuit aut
quis p̄hendit gressus ei⁹ Ho
mo qñ deū aut deū qñdo mer
ferat aut auferat. Ille ij.
O homo pete in hoc q̄
quod tibi ꝓfit impone ei. pe
pete qd te admoneā ī certū
ꝓpōm aūt gratias dilige. qr
melō abeo nō inuenis qd
deo qñ se ipm. iij. Nisi
inuenis meli⁹ hoc pete. Vo
luntarie lacticabo ti. Qñ
nolūtarie. Qā gratis. Qd
ē gratis? Et sitiebat noīa
tuo dñe qm̄ bonū est. fia.
Nichil aliud nisi q̄ iij.
bonū ē nūqd aut sa
rebor noīa tuo q̄ das mihi
aurū & argentū. q̄ das ī
fructuosa ꝓdia: q̄ das ī
latas diuicias. ampla pe
cuniā. excellētissimā dig
nitatē. Non. Iz qd. Q̄ bo
nū ē. ij. Q Cuius nichil in
uenio. qm̄ nomē tuū. Ideo
sitiebat nomē tuo dñe q̄
bonū ē. Unde dauid dicit.
Qm̄ ex omī tribulatōe eri
puisti me dñe. iij. Ideo
intellexi q̄ nomē tuum
bonū est. Nam si hoc pos
sem an tribulatōes cognos
cere. forte in necessarie ī
habita fia. v. i fuisset.
E tribulacio ad admo
nitionē. admonitio fia est.

adtuā laudatōem. ſō eīi
itelligem ubi eēm. ū de in
firmitate mea admoue
eēm. Exoribꝫ tribulacōib ḡi
er pugnaſti me dīe. ij. B
ds dauid ꝑphā ait. Supꝫ īmi
cos meos reſpexit oculꝰ mꝰ.
Supꝫ illos. Typheos reſpe
xit oculus meus. T. ℓ. iij.
Florem ꝙppe illoꝝ tūſij
alauid me ardis ad te p
ueniens. mde reſpexi ſupꝫ
illos. Audi qua omīs ca
ro fenū. Et claritas hoīs
ſicut flos feni. fia. vj. lc. ij.
Quidā impiū ſupꝫ exalta
ri. Et eleuari ſicut cedꝰ
libani. Et trāſiui. Et ecce nō e
rat. Quare non erat. Qui
a tranſiſti. ij. Quid eſt
qꝛ trāſiſti. Qꝛ nō ſunt cauſa
coꝝ ſicut ſil habuiſti. qꝛ nō
īuēta ubi pmanebāt remā
ſiſti. Et qꝛ leuaſti aīam tuam
ad dm. Et cālcendiſti cedros
libani. Et dilata celſitudīe

atendiſti. Et ecce nō erat. Et
qſiſti eā. Et nō ē inuenta loc⁹
O homo tā nō eſt la. ij. ei.
lor ante te qꝛ trāſiſti iſtā
rū dei. Et intellexiſti īno
uſtia. Hic. Hic. Ica ichūd⁹
Supꝫ īmicos meos reſpe
Hoc Saltho xit oculꝰ mꝰ.
Agite ḡ fines aī animis
uris. Et rigite corda ura. Et
erpolite mēs uīe actem.
uſtate gās uluḡē dm. diſa
te ꝓſens ḡtēpne ſcīm. di
ſcite uolūtarie ſacrificare ho
ſtiā laudis. ut uīſcedētes
floꝛē fem reſpiciatis ſupꝫ
īmicos uros. ij. Pſalmꝰ
ipſi. Et aulus ē. ifinē. Et ymp
ns īſcriptus ipi dauid. Qꝛ
finis ſit memoram qꝛ nos
tis. finis ei legis ēt. adꝰ
ciaā oī ēdenti. iij. Intētio
eū hoīs dirigat ifinē. dri
gat imꝑ. Qꝛe finis dr. Quo
mā ꝙſo agim⁹ adillū ꝛe
ferim⁹. Et aī ad eū ꝙcurim⁹

Tultra qd ꝙtam non ḣns
Rodie si uocē dñi Dō. v. Inuit.
audieritis nolite obdurare cor
da uīra. Adoꝛ. ū. ymnū dicā
usq; ad diuisionē. ā Dñe. v.
dum serūt sūestimta mā. Ver.
Verba Le. Jemie. Hpse.
Ui jemie filij elchie d
sacerdotibz q fuerūt mana
thot ingenū benyamin. qd
fam ē vbū dñi ad eū ī die
bz iosie filij amon regis iu
da. ī mcdo tēpo amno regn
Isti sūt dies ꝙs obser. R. m el.
Juare debetis tēpibz suis. q̄rta
decima die adūesp̄m pascha
dñi ē. et ī q̄ndadecima sollēpni
tatē celebrabitis alleluia dño.
v. Locut ē dñs ad moysen dic.
logie filijs isrl. et dices adeos.
Et fam ē in diebz l. R. q̄rta.
ioachim filij iosie regis
iuda usq; ad ꝓsumacionē
vndecī anni sedechie filij
iosie regis iuda. usq; ad
ultimā migracionem ī ierm ī mē
le q̄rto. R. Multiplicati sūt
q tribulāt me. et dicūt nō ē sal
us ei deo ei. Exurge dñe. saluū
me fac ds ms. v. Q tribulāt me
exultabūt si mot⁹ fuero ego aūt
ī iniā tua speraui. Ex. ℟. Et
fam ē ubū dñi ad me dicēs.
Priusq̄ te formarē ī uēo
noui te. et anteq̄ exires de
ulua sanctificaui te. et prophe
tā gentib⁹ dedi te. Ad quē. q.
a. a. dñe ds. ecce nesc̄o loq̄
quia puer ego sum. R. Qui
custodiebāt animā meā. ipsi ū
fecerūt ī vnū dicētes. Ne dele
q̄d eū p̄ sceleri. et ꝓphendite
eū q nō ē q̄ libet eū ds me
ne elōges ame ds mis ī adiu
torū meū mitede. v. Omis in
mica mei adusū me cogitabāt
mala in ubū unusquisq; mādaue
rūt adusū me dicētes. Ne de.
Et dix dñs ad me. Solu. ℟.
dite q puer ego sum. quī
ad oīa q mittam te ibis. et
uniuersa q mādauero tibi loqris.

Ne tumeas adiutor eoꝝ qr ego
teneā sū ut eruā te dicit
dns. ℟ Adiutor z suscep
tor meus tu es dne z tubū tuū
spaui. Declinate ame malig
ni z scrutabor mādata di mei.
℣ Inimicꝰ odio habui z legē tuā
dilexi. Declinate ℣ Insurrexe
runt i. t. ūq. Am. Ic. ℣. Misit
dns manū suā. z tetigit os
meū. ℣ dixit dns ad me. Ec
ce dedi uba mea in ore tuo.
℣ ecce constitui te sup gētes
z sup regna. ut euellas z de
struas z dissipes z edifices z plātes. ℟ Deus
meus eripe me de manu pctoris
z de manu inīci legē agentis z iniqui.
℣ Tu aut dne ne
longanis auxiliū tuū ame
ad defensionē meā aspice. Qm.
Ant tam tubū dni ad. vj.
me dicēs. Qd tu uides ieremia. ℣ dixi. Virgā uigilan
tē ego uideo. ℣ dixit dns ad
me. Bene uidisti. qa uigila
uo ego sup uba mea ut faciā
illa. ℟ Ne tradas aīmas
aīam meā z cū uiris sāguinū
cā meā. Redime me dne. ℣
Ne tradideris me in manas tribulan
tiū me qui insurrexerūt in me
testes iniqui. Repi. viij. Ant tam
tubū dni sedo ad me dicēs.
Qd tu uides? ℣ dixi. Ollam
succensam ego uideo. z faciē
eius ab aquilone. ℟ Deus
meus eripe me de manu pctoris
z de manu inīci legē agentis z iniqui.
℣ Ds
ne elongeris a me ds meus in aux
liū meū respice. Qm. viij. Et
dixit dns ad me. Ab aquilone
pandet mal sup omēs hab
tores tre. qr ecce ego uocabo
oēs cognationes regnoꝝ
aquilonis dicit dns z ponet
unusquisq; solū suū
in introitu portaꝝ hierm. z sup
muros eius in circuitu. z sup
uniuas urbes iuda. z loquar
iudicia mea cū eis. sup omī

malicia eam qz deliqrunt me. ℣ Dilabantur & erubescant simul qui quærunt animam meam. ℣ Avertantur retrorsum & revereantur cogitantes mihi mala. ℣ Fiant tanquam pulvis ante faciem venti: & angelus Domini coangustans eos. ℣ Fiat via illorum tenebræ & lubricum: & angelus Domini persequens eos. ℣ Quoniam gratis absconderunt mihi interitum laqueum suum: gratis exprobraverunt animæ meæ. ℣ Veniat ei laqueus quem ignorat: & captio quam abscondit comprehendat eum: & in laqueum cadat in ipsum. ℣ Anima autem mea exultabit in Domino: & delectabitur super salutari suo. ℣ Omnia ossa mea dicent: Domine quis similis tibi? ℣ Eripiens inopem de manu fortiorum eo: & pauperem & egenum a direptoribus suis. ℣ Surgentes testes iniqui quæ ignorabam interrogabant me. ℣ Retribuebant mihi mala pro bonis: & sterilitatem animæ meæ. ℣ Ego autem cum mutarentur illi vestimentum meum cilicium: humiliabam in jejunio animam meam: & oratio mea in sinu meo convertetur. ℣ Quasi proximum & quasi fratrem nostrum sic placebam: & quasi lugens & contristatus sic humiliabar cum luctu. ℣ Adversum me exultaverunt & congregati sunt: congregati sunt flagella & ego ignorabam. ℣ Dilacerati sunt nec compungebantur: tentaverunt me irridentes derisiones: commolentes super me dentibus suis. ℣ Domine quando respicies? restitue animam meam a malignantium insidiis: a leonibus unicam meam. ℣ Confitebor tibi in ecclesia plebis magna: in populo gravi laudabo te. ℣ Non supergaudeant mihi qui inimici sunt mihi inique: qui oderunt me gratis & annuunt oculis. ℣ Quoniam mihi pacifice loquebantur: & in iracundia terræ verba dolos cogitabant. ℣ Et dilataverunt super me os suum: dixerunt euge euge oculi nostri. ℣ Vidisti Domine ne sileas: Dominus ne discedas a me. ℣ Exurge & intende judicio meo: Deus meus & Dominus meus in causam meam. ℣ Judica me secundum justitiam tuam Domine Deus meus: & non supergaudeant mihi. ℣ Ne dicant in cordibus suis: euge euge animæ nostræ. ℣ Neque dicant: absorbuimus eum. ℣ Confundantur & revereantur simul qui gaudent malis meis. ℣ Induantur confusione & pudore qui magnificantur super me. ℣ Exultent & lætentur qui volunt justitiam meam: & dicant semper: Magnificetur Dominus qui volunt pacem servi sui. ℣ Et lingua mea meditabitur justitiam tuam: tota die laudem tuam.

In nomine Patris & Filii & Spiritus Sancti. Amen.

Judica me Deus & discerne causam meam de gente non sancta: ab homine iniquo & doloso erue me. Quia tu es Deus fortitudo mea quare me repulisti & quare tristis incedo dum affligit me inimicus? Emitte lucem tuam & veritatem tuam: ipsa me deduxerunt & adduxerunt in montem sanctum tuum & in tabernacula tua. Et introibo ad altare Dei: ad Deum qui lætificat juventutem meam. Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus: quare tristis es anima mea & quare conturbas me? Spera in Deo quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei & Deus meus. Ad me ipsum anima mea conturbata est: propterea memor ero tui de terra Jordanis & Hermoniim a monte modico. Abyssus abyssum invocat in voce cataractarum tuarum. Omnia excelsa tua & fluctus tui super me transierunt. In die mandavit misericordiam suam: & nocte canticum ejus. Apud me orationem Deo vitæ meæ dicam Deo: susceptor meus es. Quare oblitus es mei & quare contristatus incedo dum affligit me inimicus? Dum confringuntur ossa mea exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei: dum dicunt mihi per singulos dies: ubi est Deus tuus? Quare tristis es anima mea & quare conturbas me? Spera in Deo quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei & Deus meus. Gloria Patri & Filio & Spiritui Sancto. Sicut erat in principio & nunc & semper & in sæcula sæculorum. Amen.

Introibo ad altare Dei: ad Deum qui lætificat juventutem meam. Adjutorium nostrum in nomine Domini. Qui fecit cœlum & terram. Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus: quare tristis es anima mea & quare conturbas me? Spera in Deo quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei & Deus meus. Ad me ipsum anima mea conturbata est: propterea memor ero tui de terra Jordanis & Hermoniim a monte modico. Abyssus abyssum invocat in voce cataractarum tuarum. Omnia excelsa tua & fluctus tui super me transierunt. In die mandavit misericordiam suam: & nocte canticum ejus. Apud me orationem Deo vitæ meæ dicam Deo: susceptor meus es. Quare oblitus es mei & quare contristatus incedo dum affligit me inimicus? Dum confringuntur ossa mea exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei: dum dicunt mihi per singulos dies: ubi est Deus tuus? Quare tristis es anima mea & quare conturbas me? Spera in Deo quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei & Deus meus. Gloria Patri & Filio & Spiritui Sancto. Sicut erat in principio & nunc & semper & in sæcula sæculorum. Amen.

Introibo ad altare Dei: ad Deum qui lætificat juventutem meam. Adjutorium nostrum in nomine Domini. Qui fecit cœlum & terram. Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus: quare tristis es anima mea & quare conturbas me? Spera in Deo quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei & Deus meus. Ad me ipsum anima mea conturbata est: propterea memor ero tui de terra Jordanis & Hermoniim a monte modico. Abyssus abyssum invocat in voce cataractarum tuarum. Omnia excelsa tua & fluctus tui super me transierunt. In die mandavit misericordiam suam: & nocte canticum ejus. Apud me orationem Deo vitæ meæ dicam Deo: susceptor meus es. Quare oblitus es mei & quare contristatus incedo dum affligit me inimicus? Dum confringuntur ossa mea exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei: dum dicunt mihi per singulos dies: ubi est Deus tuus? Quare tristis es anima mea & quare conturbas me? Spera in Deo quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei & Deus meus. Gloria Patri & Filio & Spiritui Sancto. Sicut erat in principio & nunc & semper & in sæcula sæculorum. Amen.

Introibo ad altare Dei: ad Deum qui lætificat juventutem meam. Adjutorium nostrum in nomine Domini. Qui fecit cœlum & terram. Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus: quare tristis es anima mea & quare conturbas me? Spera in Deo quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei & Deus meus. Ad me ipsum anima mea conturbata est: propterea memor ero tui de terra Jordanis & Hermoniim a monte modico. Abyssus abyssum invocat in voce cataractarum tuarum. Omnia excelsa tua & fluctus tui super me transierunt. In die mandavit misericordiam suam: & nocte canticum ejus. Apud me orationem Deo vitæ meæ dicam Deo: susceptor meus es. Quare oblitus es mei & quare contristatus incedo dum affligit me inimicus? Dum confringuntur ossa mea exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei: dum dicunt mihi per singulos dies: ubi est Deus tuus? Quare tristis es anima mea & quare conturbas me? Spera in Deo quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei & Deus meus. Gloria Patri & Filio & Spiritui Sancto. Sicut erat in principio & nunc & semper & in sæcula sæculorum. Amen.

Introibo ad altare Dei: ad Deum qui lætificat juventutem meam. Adjutorium nostrum in nomine Domini. Qui fecit cœlum & terram. Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus: quare tristis es anima mea & quare conturbas me? Spera in Deo quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei & Deus meus. Ad me ipsum anima mea conturbata est: propterea memor ero tui de terra Jordanis & Hermoniim a monte modico. Abyssus abyssum invocat in voce cataractarum tuarum. Omnia excelsa tua & fluctus tui super me transierunt. In die mandavit misericordiam suam: & nocte canticum ejus. Apud me orationem Deo vitæ meæ dicam Deo: susceptor meus es. Quare oblitus es mei & quare contristatus incedo dum affligit me inimicus? Dum confringuntur ossa mea exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei: dum dicunt mihi per singulos dies: ubi est Deus tuus? Quare tristis es anima mea & quare conturbas me? Spera in Deo quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei & Deus meus. Gloria Patri & Filio & Spiritui Sancto. Sicut erat in principio & nunc & semper & in sæcula sæculorum. Amen.

In tribulacõe sum exaudi me
mat̃s mee dñs etu ne discedas
cedas ame. ℣ Quã ab illo ꝓpria
e. et nõ ē q̃ adiuuet. ℣ Salua
me exore leois et a cornib⁹ vni
corniũ humilitatẽ meã. Quã. xij.
Penset g̃ ap̃s se vn⁹ q̃q;
Quã si hec nox dei i cordis
ei aute gallum. et q̃ si iã ex
do sic ignosat. Iã sũt non
nulli. q̃ p̃cepta dei n̄ aute ex
pis pape dignãt. Et sũt ĩ
nulli q⁹ hec q̃ dẽ corpis pa
nũt. sz nullo ca mẽtis deli
cio ꝓlectũt. ℣ Pacifice
loq̃bamẽ in ũmia mea et ũira
molesta erãt in. Viscera dñe
ne sileas ne discedas ame.
℣ Ego aũ cũ in molesta ẽem
ĩdoctã me clamo. Vñ Johm
xiij. Dicebat ihc tbis iu
deis et ꝑncipib⁹ sacdoũ. Qs
ex vob arguet me dpcõ.
Si veritatẽ dico. qre vos nõ
creditis mi. Q⁹ ex deo ẽ. verba
dei audit. Propea vos ñ audi
tis. q̃ ex deo nõ estis. Respõdẽr
ei iudei et dixerũt ei. Nõne
bñ dicimus nos q̃ samarita
nus es tu et demoniũ hs. Respõd
it ihc. Ego demoniũ nõ habeo.
sz honorifico p̃rem meum
et vos inhonoratis me. Ego
aũt nõ q̃ro gl̃am meã. ẽ qui
q̃rat et iudicet. Amẽ amẽ dico
vob. si q̃s sermonẽ meum ser
uer⁹ mortẽ nõ videbit in ẽter
nũ. Dixerũt g̃ iudei. Nũc cog
nouimus q̃ demoniũ habes.
Abrahã mortuus ẽ et pphe et
tu dicis si q̃s sermonẽ meum s⁹
uaũt mortẽ nõ gustabit
in ẽternũ. Numq̃d tu maior es
p̃re nr̃o abrahã q̃ mortuus
ẽ et pphe mortui sũt. Quẽ
te ipm facis. Respondit ihc. Si
ego me ipm glorifico. gloria
mea nichil ẽ. Est p̃r mꝰ qui
glorificat me. quẽ vos dicitis
q̃ dꝰ nr̃ ẽ. et nõ cognouistis
eũ. Ego aũt noui eũ. Et si
dixero q̃ nõ sao eũ ero similis

uobis mendax. Sz sao ei
z simoni ei seruo. Abraha
pr uir exultauit ut uideret
die meu. z uidit z gauis
e. Dixer ihs iudei ad eos. Qn
quagita annos nō du hēs
z abraha uidisti. Dixer eis ihs
Amen amen dico uobis. an
qm abraha fieret ego sum.
Tulerūt gō lapides. ut iacer
rent in eū. Ihs aū absco dix
se z exiuit de templo. colla
O s opc ds famulā tuam
ppna ī spē ut te largiēte
regat in corpe. z te seruāte
gubernet in mente. Qd. fia.
Adorem dīm qui nos ij. Jn vit.
redemit p aduc. ven. lcto. p.
Tu gō accinge lumbos
tuos z surge z loquie
ad eos ōia q ego pcipio ti.
Ne formides a facie eoy nec
eū timē te faciā tuā ī eis eoz.
Ego appe dedi te hodi ij.
ē ciuitatē munitā z in co
lumpnā ferream. z in mu-

ros eneā sup oēm tra regib iuda.
pncipib ei z sacdotib z oi
pplo tre. z bellabūt adūsū
te z nō pualebūt. qr tecū ego
sum ait dns ut liberem te. Vs.
Et rursū ē ubū dnī ad me
dicēs. Vade z clama aurib
hīm dicēs. Hec dic dns. Re
cordat sum tui miserās a
dolescētie tue z karitatē
desponsacōis tue. qū secuta
es me ī deserto ī tra q non
Salus fia. vij. l. j. semiad.
ulsr. dño pm iaqe fir
qū ei. Oīs q deuorāt eū de
linquunt. mala uenient sup
eos dic dns. Audite ubū
dnī dom iacob. z oīs cog
nacōes dom ulsr. vj. Hec
dic dns. Qd inuenerūt pres
uri ime inīqtatis. qr elonga
uerūt a me. z ambulauerūt
post uanitatē. vij. Et va
nī fc sūt. z nō dixer. Ubi
ē dns q ascendē nos fecit
de tra egypti. q trāsduxit nos

ꝑdeſertū ꝑtam īhabitabilē
ſuā· ꝓterrā ſitis ⁊ yma
ginē mortis· ꝑtram īqua
nō ambl'auit uir· neq; ha
bitauit homo· fiā· ñ· lc· p·
Hec dīc dō· Induxi uos ī
gā carmeli· ut comedis
fructū ei⁹ ⁊ optima illi⁹· In
gressi ⁊ maculastis terrā meā
⁊ hereditatē meā posuistis ī
abhoīacionē· ij· S acdoc
nō dixerit ubi ē dīs ⁊ te
nētes legē neſciuerūt me·
⁊ pastores ꝑuaricati sunt
īme ⁊ pphe pphauerūt in ba
al ⁊ ydola secuti sūt· lc· ij·
Adhuc uidicio contendā
uobiscum ait dominus· ⁊
cum filijs uīris disceptabo·
Transite ad insu fiā· v·
las cethym ⁊ uidete ⁊
īcedar mittite ⁊ ꝑspicite ue
hemēter ⁊ uidete si fcm est
huiscemodi· si mutauit gēs
dos suos· ⁊ ce ꝑpī nō sunt
dī· ij· Popul⁹ meus·
mutauit gl'am suā īydolū·
Obstupescite cęli sup hoc· ⁊
porte ei⁹ desolamīni uehemēt
dīc dīs· ij· Quo ci mala
fecit ppl's mis· me delique
runt fontē aque uiue· ⁊ fo
derūt sibi cysternas· cysternas
dissipatas· q ynē nō valēt
Numquid fiā· vi· aqs·
seruus ē isrl· aut uer
naculus· Quare ergo fac
tus est in predam· Super
eū rugierūt leones· ⁊ dede
runt uocem suam· Et· ij·
Posuerūt terram ei⁹ in soli
tudinē· ciuitates eius ex
uste sūt ⁊ nō est q habi
tet in eis· filij quoq; nōphes
os ⁊ thafnes ostupuerūt
te ulx adinuicē· iij· Nūq d
nō nūd fcm ē tibi· q deliqsti
dīm dīm tuū· eo tempe q
ducebat te ꝑ uiam· ⁊ nūc
qd tibi uis ī uia egypti ut bi
bas aquā turbidam· Sabbo·
Et qd tibi uis ī uia assiri

ozū umbras aq̄ flumīs.
Arguer te malicia tua et a
uersio tua increpabit te.
Scito ⁊ uide q̄ malū ⁊ a. ij.
amarū reliq̄sse te dñm dm
tuū. ⁊ nō ē te timor ē ei ap̄d
te dicat dñs ds exercituum.
Aselo ⁊ fregisti iugū meū.
rupisti vincula mea. ⁊ di
xisti nō seruā. m. In omī ei
colle sūblimi ⁊ sūb omī ligno
frondoso tu prosternebaris
meretrix. Ego aūt plantaui
te uineā electā omē semē
uerū. Q̄m̄ q̄ ⁊ zizania es ipra
uum uinea aliena. ℣. vi.
Ipi vō nō cognouerūt Invitat.
uias meas q̄bz uirtau uirtā ma
li tribuit treq̄em meā. Ven. ā
dñe ī v. ℣ Diuiserūt s̄ vest. m. s̄
Psalm b. maxim epi.
nicīm ꝑmi. q̄ lect̄
p̄ē seriem textus iuxt̄. diligēti
ꝑus debem̄ intendē. qđ in su
per sēpē dē ⁊ in cat̄ut cog
nita ei origine ītelligenā
ipi facili ⁊ seq̄m̄. ⁊ manifesta
to capite possint recti mē
bra distribui. Inscribit etiā
ta. In finē ꝑ ipsū cōde ma
tutina. psalm ipi dauid. ℟
Judice q̄ inuocau te dñe exaudi
noli tarde uindicta causā meā.
Exaudi me ds mis. ℣ Judice dñe
clamoris mee clamau ad te q̄ exa
audisti me. Ps. ij. Nisi fastor
sustepio matutina solis oz
tū semp ante uēit. ⁊ ꝑ ipsū
orbē radior clarius splendor
illumīet matutinū noctū
tenebr̄s ⁊ umbrā ponit. ac relo
luta sensū caligiuū. certitate
rebz cūctis facies q̄da ac lucē
ifundit. ℣ Fac̄es mei se clō
gauerūt ame ⁊ mori mei. Q̄ſt
alienū reputauerūt ame. ℣ Anima
mei ⁊ ꝓximi mei. Q̄m̄ ⁊ si
cā uelut sūbuīa marie te
uebrat mūd̄ ingressione
ta tuerit uterq̄ uenēte ma
tutino diuisa spes eq̄ uarie
tate distinguit. hoc ē cum

cecā filiū tuū oculi oīm rep̄at.
Attende dñe ad me ℟ Audi
noces adulationū meaꝝ. q̄ d
reddit̄ p̄ bono malū q̄ fodiēt
fouea āīe mee. ℣ Hō p̄cas
m. mq̄ s. amphauit a. m. sb
plantacōm. sua. ñs. Nox
eū quoda in auferet oculos
nūdo! autora relaxauit. at
q̄ ita aīa magnitudā suscepti
ne p̄fruūt. ut gl̄iosiori po
stmodū sol̄s p̄cedāt spl̄e
dore. ℟ Saluū me fac deus
q̄m in auerūt aq̄ usq; ad aīam
meā ne aūtas faciē tuā ame.
Qm̄ clamor uel oratō exaudi me.
℣ Intēde āīe mee ℟ lib̄a eam
p̄ inimicos meos eripe me dñe
Quoniā sic dic̄t̄ &c. ℣ Qm̄
apl̄s lex spūalis ē. ℟ spūa
libz spūalia ꝑpanda sunt.
Solem hic iustitiae hic arbi
trū designari. h̄ ē xp̄m do
n̄m nobis ignorātie tenebris
℣ p̄cōz cecitate ab mersis.
celestis doctine fuit lumē

in fundit. ℟ q̄s n̄ h̄ebant oc̄u
los cordis inserut. ℟ No
li esse m̄ dñe alienus p̄te mea
tone mala ꝓfundāt omīs q̄ me
p̄secunt. Ang̃ fundar ego. ℣
Confundāt̄ oēs inimici mei. ℣
Eripuit eos q̄a ℣ ℣.
ap̄los suos misit q̄ nos de
nocte tenebr̄ p̄me tenuīt
ne libarent. ℟ paulatim
resolutis in nob̄ tenebr̄s pec
catoꝝ manuma sūcipiōne
illuscēnt. ut p̄fecti sacrius
possim̄ tollāt̄ sol̄s ardoꝛ
q̄ c̄ ut p̄mū nos p̄ceptis
simplicioribz erudiret. q̄ cap
tiores nos efficeret celestiū
secretoꝝ. ℟ Ingrediente
dño ī templū ambitāt̄ hebreoꝝ pu
eri resurrectionē ut̄e p̄nūtia
antes. Cū ramis palmaꝝ olīm
na clamabāt̄ īexcelsis. ℣ Cū
audiss̄ ap̄ls q̄ ueīt ihc ihosoh
mā exierꝝ obuiā ei. Cū r. vij.
Domū ē solis iustitiae ma
turino p̄cōz caligo tota

perimur sic ipe pphā ait ex
pſona dñi. In manu mo tr
tiaā oñs pcōres tre. hoc ē
oriente nobis sole ultrae
q̄ hñtacim dei sum. oīs cogi
tacio miqua sb̄uertetur.

Oñs meā ē tamq̄ bellator
fortis ꝓpēa p̄ferim sūt me
t̄telligē nō potuerūt dñe pro
bans renes t̄ corda. Tibi reue
lau causā meā. Tu aī dñe
sabbaoth q̄ iudicas iuste
bas renes t̄ corda. Tibi. vñ.

Goris hic plalm̄ digel
rius ē exp̄sona dñi salua
toris. cum pphā de eo ī no
uo pcepta sint testamēto
dic itaq̄. Deus ds mūs re
spice ī me. Ꝛ Quipbauī fos
sum uiamis meis uidert me
t̄ mouert tapta sua. Adiu
na me dñe ds mūs. Locuti
sū adūsum me hīgua tolosa
t̄ simoibz odij cīū dederūt me
Adā. Planna filio da
uid vñdes q̄ uert ī noīe dñi
rex israel osanna ī excelsis. Ꝟ.
Ne pdas aī t̄ a. m. Matthm
xxiiii. Cū appinq̄sset ihc ie
rosolimis t̄ uenisset bethfage
ad montē oliuet. tūc mi
sit duos discipulos dicēs eis.
Ite in castellū qđ ctra uos ē.
t̄ statim inuenietis asinam
alligatam t̄ pullū cū ea. Sol
uite t̄ adducite mihi. Et o. l. e
Mediator di ve. Bede plbr.
t̄ hoīm homo x̄e ihc q̄ pphā
ni quis salute passurus de
celo descendat adtas. appī
quīte hora passiois appinq̄re
uoluit loco passiois ut phoc
clarescēt. qr nō inuisus t̄
spōte pateret. malino ve
nire t̄ aurbis rex appella
ri ac laudare uoluit. ut ve
ra phoc crudie q̄sq̄ cogno
scēt ipm x̄m ee q̄ sic illo uen
turū pphā olim p̄missa sig
nauerāt. Ꝛ Connumeras t̄
tibres passus sū abeis q̄ erāt
pcepta mei t̄ custodientes la

meū dicētes deapiam⁹ eū et
ꝑualeam⁹ illū ſ⁹tu dñe meā
es tāq̄m bellator fortis eadē
obpleū ſempiternū ⁊ uideam
uindictā meā. Q̄r reuelam⁹
cām meā. ℣ Judica dñe causā
aīe mee defensor uite mee. Q̄r

Ante q̄nq⁹ dies pasce x̄ⁿ
uēire uoluit. sic exoriis e
uāglio didicam⁹ ut etiā ꝑ hoc
ostenderet se cē agnū īmacla
tū q̄ peccā tollēt mūdi. ℣
Deus ultor apte te iustum i pro
perū oput reuiscia faac meā
exteneus fās sum fribz meis ⁊
hospes filijs fris mee. Q̄m zel
domꝰ tue comedit me. ℣ Impe
ria in ꝑpm q̄ cecidēt sup

Agnus q̄ppe le. xi me. q̄m.
paschalis cui⁹ īmolatōne
populus ihr̄l liciais est ab
egyptia seruitute libat⁹.
Animā meā delecta tradidi
in manꝰ inimq̄ ⁊ facta ē mihi hēdi
tas mea sic leo ⁊ silua dedit ei
me uocē dolosā dicēs ⁊ gre

gāmi ⁊ pera ad deuorandū illū.
poluerūt me mdeleraī solitaū di
nis ⁊ luxit sup me oīs tra q̄
nō est q̄ uent⁹ qui me agnoscat
⁊ facet bñ. ℣ Pastores multi de
molti sūt uineā meā ⁊ adle
uerūt ptē meā. Polue. xij.

Ante quinq⁹ dies paschę
to est decima luna dō nuum
in ferri. et ipsa die paschę
to est q̄tadecima luna ad
uesp̄z uullus est īmolari
significās eū suo sāguine
redēptur⁹ ante q̄nq⁹ dies
pasce. ℣ Insup exercuit ime
uiri īgui absq̄ mia q̄ fierunt
me mtrice ⁊ nō pepercerūt in
faac meā spuere ⁊ lanceis suis
uulnauerūt me ⁊ ossa sūt om
nia ossa tua. Ego. aū etiam at
sū tam q̄ mortuꝰ sup tra. ℣ A
dederūt me ctā meā fel ⁊ īsti
mea potauerūt me aceto. Ego.
Pall. r. Cū appinquat nach.
serusalē ihs solumis ꝙ ēiit
bethfage ad montē oliueti.

tuū misit duos discip̄los
dicēs eis. Ite in castellum
qđ contr̄ uos ē. & statī inue
etis asinam alligatam et
pullū cū ea. Solute & adu
cite michi. Et si q̄s uobis
aliq̄d dixerit dicite q̄ dñs hys
opus h̄t. & q̄festim dimittet
eos. Hoc aūt totū fact̄ ē ut
adimpleret qđ dict̄ est p
ysaiam dicentē. Dicite filie
syon. Ecce rex tuus uenit
tibi māsuetus & sedēs sup
asinā & pullū filiū sub̄ugā
lis. Euntes aūt discipuli fe
cerūt sic p̄cepit illis ihc.
& adduxerūt asinā & pullū.
& posuerūt sup eos uesti
menta sua & eum desuper
sedere fecer̄t. Plurima aūt turba
strauer̄t sua in uia. Alii aūt
cedebāt ramos d arboribz
& sternebāt uiis. Turbe aūt
q̄ p̄cedebāt & q̄ sequebant cla
mabāt dicētes. Osanna fi
lio dauid. bñdict⁹ q̄ uenit
in nōie dñi. Osanna in excelsis.

Quis hūano gñi adumbran
dis humilitatis exemplū sal
uatorē nr̄m carnē sumere
& crucē subire fecisti. Qui de p
pacientia xp̄i lsre
deamēta & resurrectionis
gloria meam. Qui. Fiat.

Hec dicit dñs. Qđ uiteris
bonā ostendē uiā tuā
ad q̄rendā dilectionē q̄ in su
p & malicias tuas de anim̄ tu
as tuas & ītalis tuus ītueat
ē sanguis aīaz pauper & in
nocentiū. Nō in foss̄is inuen
eos sed in omnibz q̄ supra memo
rau. Dixisti absq; peccato et
īnocēs ego sum. & ppter ea aū
tamen furor tuus à me.

Dixerūt impij apud se nō rec
te cogitātes cauillemur iustū
qm̄ grauis est & aduersus nos pmi
tit se facere & dr̄i hec filiū dei
se nōiat & gl'iat̄ patrem se hꝫe
dm̄ uideam⁹ si sermones illi ue
ri sint. & si ē uer⁹ filius dei liber

illū demanibꝫ mīis. ꝓpter
pissima ꝓpnem eū. Viri
ipꝫ dixerūt oppmam uxuilū
iuste z despolis ei sorte mit
tam. Vere. ℟. Ete ego
uidicio ꝺ tendā tecū, eo qꝺ
dixis nō pcauu. Qm̄ uulis
fā es nimis ꝺ teras uias tu
as. z ab egypto ꝺ fundis. sic
ꝺ fusa es ab assur. ℣. Nā z abiisa
egredieris z manꝰ tue erūt
sup capuꝫ tuū. qm̄ obtinuiſ
dis ꝺfidenciā tuā z nich hē
bis pfice. ℟. Qui impiꝫ di
xerit oppmam uxi uiri iuste
z deducta mī eū tāqm̄ inferi ui
uū auferam mī memoriā illi de
ta z despolis ei sorte mutua
mī nuc nos hoīcide ipi eū che
lauꝝ zauerit s malū i sipien
tes z malignu oderūt sapiam.
Ꝺ tendā tecū. ꝺ tendā tecū. ℣.
Dixerūt ipi apud se nō recte
cogitātes ꝺ tendā mihi qm̄ ꝺ
tus ē oppbꝫ nris. Vere. ij.
Nullo diaꝰ si dimisit uir

uxorē suā. z recedēs a leo
duxit uxē alterā. nūqꝺ red
ter ad eā ultra. sed nūqꝺ nō pol
luta z ꝺtaminata erit mu
lier illa. Tu aūt fornicata
es cū amatoribꝫ multis. tamē
reuertere ad me dicit dns. z
ego suscipiā te. ℟. Conclusit
uias meas ne ꝺtribulatoꝝ sēs
tē ne sit leo in abscōdito repleuit
z ieb uiam me auertit dicit te
duxerūt i latū mortis uita me
am z posuerūt lapidē ꝺ me.
Vide dne iniquitates illoꝝ z iudica
cā ā mee. ℣. Ꝺfās sū mde
rium omī pplo meo cantici
coꝝ tota die. Vere. Fia. iij. l. p.
Hec dicit dns. Leua oculos
tuos ꝺ directū z uide
ubi nō sis pstrata. In uijs sede
bas. ex spectās eos qui latro i
solitudine z polluisti terram
i fornicatōibꝫ tuis z i malis
tis tuis. Qm̄ obrem pluuie
te sunt stille pluuiaꝝ. et
serotin ymber nō fuit. ℟.

Contumelias. ij Et dixit mulieris mecus fuit est timuit et erubescit. Ergo saltem amodo uocabis me. Pater meus dux lugubritatis mee tues. Quid uidisti ppetuum: aut pseudabis in fine. Ecce locuta es: et fecisti mala et potuisti. xx Una hora non potuisti uigilare mecum q̄ clamabam ad te. Vel undam non uidetis q̄m non dormit sz fetinat me tradere uinculis. v Dormite iam et requiescite ecce appinquabit q̄ me tradituris est. vel. xxj Et dixit dns ad me in diebz iosie regis. Quid uidisti q̄ fecit aucersatrix israel. Abiit sibi in montē excelsum et sb oī ligno frondoso et fornicata est ibi. Et dixi cum fecisz hec oīa ad me in tertia et non est reuersa. xx Vidit fidelis israel. pp te. Et uidit fidelis israel. pp te. Et uidit prauricatrix soror eius iuda q̄ peccauit q̄ mechata est aūlatrix israel dimisissem eam et dedissem ei libellū repudij. et non timuit prauricatrix iuda soror ei sz abiit et fornicata est eciā ipa et facilitate fornicationis sue polluit terram et mechata est cū lapide et cū ligno. et in oīb hijs nō est reuersa ad me prauricatrix iuda soror ei in toto corde suo: sz in mendacio ait dns. xx. Synagoge pploz cū deprecor me et rogo ne recipiat uerbum malū q̄m pius est dns et misericors ego sum. xx. Tu autē dns suscepisti me et exaltasti caput meum. Et dixit dns ad me. Justificauit aiam suam aūlatrix israel q̄ prauricatus iuda. Vade et clama sermones istos ad aquilonē et dices. Reuertere aūlatrix israel ait dns et non auertam faciem meam a uobis. q̄ sanctus ego sum ait dns q̄ non

ntalcar ī ppetuū. ℟ Gram
q̄ agū innocens ducius fil ad
īmolandū ⁊ nesciebā ꝯ siluū
fecerit cōtra me aduersum
me dicētes. Venite mittam
lignū ī pane ei⁹ ⁊ eradam eū
de terra uiuentū. ℣ Audiui ei
ꝯumelias multoꝝ ⁊ timorē ī
circuitu dicentiū. Venite. Le. uij.

Tanē sancto iusticie tue
qui dixisti dum tuū pharisei
ta es ⁊ discipuli tuas tuas
alienis sp̄ōi lignū frondo
so. ⁊ uocē meā nō audisti a
tu dixisti. Cōuertimini filij reuer
tētes dicit dns q̄ ego uir ui.
⁊ assumā uos unū de ciui
tate ⁊ duos de cognatōe. ⁊
introducam uos ī syon. ⁊
dabo uob̄ pastores iuxta
cor meū. ⁊ pascent uos scie
ntia ⁊ doctrina. ℟ Iudas
mercator pessimꝰ osculo petiit
dñm ille ut agnꝰ innocens
nō negaret iude osculū. Q̄ de
narioꝝ numo xp̄m uidens ℣

dixit. ℣ Melius illi erat si natꝰ nō
fuisset homo ille. Cl. Fia. v.

Quomodo sedet sola
ciuitas plena pplo:
facta ē q̄si uidua domina
gentiū. princeps prouinciarū
facta ē sub tributo. Ploratꝰ
plorauit ī nocte ⁊ lacrime
ei⁹ in maxillis ei⁹. nō ē q̄ con
soletur eam ex omnib; carꝰ
Seniores pplī ⁊ silui se ℟ el
cerū. Vt illum dolo tenerent eū
gladijs ⁊ fustibꝰ exierūt tanq̄
ad latronē. ℣ Collegerūt se
pontifices ⁊ pharisei ⁊ alii.
Exaudi ds oraōnē. Ver
tionē meā cū deprecor. Ne
uertāt inimici mei retrorsum.
Q̄d orabat uox ista corpis
xp̄i. Hoc orabat ut crucifi
rent̄ abīmicos. ⁊ nō eos
posset̄ oti de inimicis. ℟

Inmōte oliueti orauit ad pa
trē. pat̄ si fieri pōt tranſeat a
me calix iste sp̄e quidē pmpt
tus ē caro aut infirma. Fiat

uoluntas tua. ℣ Veruntamen sic ego uolo sic tu nis
Conuertimini ad me. Fiat. ℣ Fiat.
uobis ivnia. nam nō est
dulcem cenā manducare.
vnūquisq; cum sua cenā pre
sumit ad manducādum.
Alius quidē esurit. alius
autē ebrius est. ℟ Quoda
q; dicit ihesu filiu patris. aut
uides filiā es tu ignota arge
teis vendidisti sanguinē iusti
tum. Apertis oculis febas q̄
pectore nō habebas. ℣ Iudi
cabo filiū hominis secundū pu
ritatis meritū. Apa. Filia mi.

Quomodo obtexit cā
ligine in furore suo
dominā filiā sion. proiecit
de celo terram inclytam isrl.
et nō est recordat scabelli pe
dum suorū in die furoris su.
Deuastauit dns et pepercit
oīa speciosa iacob destruxit
in furore suo munitiones ui
ginis iuda. ℟ Omnis amia

mei delinquere me et pualue
runt iniquitates in tradendo me
que diligebā et tribulabor odis
plaga crudeli plagauerūt me. ℣ Et dederūt in escā
meā fel et in sitim meā. Ac. ij.
Exacuerūt tanq̄ gladiū
linguas suas. filij hoīm
dentes eorū arma et sagitte.
et lingua eorū gladius acutus.
Qd dicit alius psalm. sic et
hic. exacuerunt tanq̄m
gladiū linguas suas. ℟
Quoniam ceph saltuē et hois
cōtremuit latro uerbere da
mabat dicēs. Memento mei dō
mine dū veneris in regnū tuū.
℣ Amē dico tibi hodie mecū
eris in paradiso. Ihe. ij. Ac
cedentes ponti fex fundē
bonoz pamphili et prefectus
tabernaculū nō matutinū sed
de nō hui creaturis. nec
sanguine hyrcoz aut uitu
loz. sed p proprium sanguinē intro
uit semel in sca scōz redēp

tione ĩventa. ℟ Tenebre
fuĕ sũt dũ ĕcrucifixissem ihm iu
dei ℣ circũ horã nonã excla
mauit ihc voce magna ds mis
ds mis ut quid me dereliquisti.
℟ Inclinato capite emisit spm
uie vũ exmilitũbz lancea lat
ei aquã ut ℣ primo exiuit sag
uis ℣ aq. ℣ Cũ g acceptũz acc
tũ dixĕ ĩsummatũ est. ℟ Sabbo

Quomodo obscurata ℣
tũ est aur: mutatus ĕ
color optimus: dispersi sũt lapi
des sanctuarij in capite om
nium plateaz. filij syon ĩclu
ti ℣ amicti auro primo: quõ
reputati sũt ĩ uasa testea
op manuũ figuli. ℟ Cũ la
nie nudauerũt animã
lactauerũt catulos suos. ℟
Sepulto dño signatũ ĕ monu
mentũ volucres lapidĕ ad
ostũ monumẽta ponentes mi
lites q custodirĕt eũ. ℣ Ne for
te ueniãt discipli ei ℣ furẽt
eũ. ℣ dicẽt plebi surrexit a
mortuis. ℣ Nonĕ. ℟. R Epẽ
te sagittabũt eũ. ℣ nõ time
bũt. ℣ Dixit dñs occidẽ uelle
hoĩem q mortuos suscitabat. ℟ Repente id ĕ ĩsidiose
quasi ĩopinate: qi nõ puise
Ecclesie pastor nr fons ℟
aque uiue mentẽ trãsitu sol
obscurauĕ nã ille captiuũ
tenebat pmũ hoĩem. ℣ Hodie
pcas mortis ℣ eras pie saluia
tor nr dirupit. ℣ Destruxit
quidẽ portas tartari ℣ freg
potẽtias tyaboli. ℣ Hodie. ℟
Ascensurus ingredi illã
requiẽ ut ne in sempiternũ ds
irascat ĩcredulitatis exem
plũ. ℣ Unus ĕ enim sermo
dei ℣ efficax. ℣ penetrabilior
omni gladio ancipite. ℣ pe
tingens usq ad diuisionẽ
aĩe ac spũ. ℣ pagũ qs ℣ me
dullaz ℣ discretor cogita
tionũ ℣ intentionũ cordis:
nõ ĕ ulla creatũ ĩuisibile
in ospectu ei. ℟ Agnus

dei xp̃c īmolat̃ ℈ ps̃alue mū
di nam depens̃ ꝓpl̃oplasti
fraude fc̃a ꝺolens q̃ pomi
noxialis morsu īmorte cor
ruit xp̃e lignū tuū notauit.
Dāpna ligni ut̃ soluer. ℣ Xp̃c
fact̃us ℈ nobis obediēs usq; ad
mortē mortē aut̃ crucis. Dāp.

Aeuia ꝺnice pasche. Inuit.
aeuia aeuia aeuia alla
alla. ℣ Ben. Ins. n. Alla alla alla
alla. ℣ Dñs uir. ℣ Cōfitemini dño. ℣
Clām īuoc. ℣ Dñe ꝺo. ℣ Lōsecuta
me ꝺo. ℣ Ds ds mis r. ℣ Sur
rexit ꝺo ꝺ sepulc. S. b. m. xp̃i ep.

Aguū ⁊ mirabi
le ꝺonū ꝺ celsit
nobis ꝺs: hunc
paschę salutarē diem: i
quo resurgens dñs. rec
rectionē prestitit uniu
sis: ⁊ deymis adalaora ⁊
scendēs. nos quoq; ad su
piora deiferiorib; in suo
corpe sublenauit. T. r℣

Angelus dñi descendit
de celo ⁊ accedēs reuolui lapidē
⁊ sup eū sedit ⁊ dix̃ mulieribz
nolite timē uos eni q̃ crucifixū
q̃ritis. Jam surrexit venite
⁊ uidete locū ubi positus erat
dñs alla. ℣ Angls dñi loquit̃ ad
mulieribz dicēs quē q̃ritis an
Nolite timere uos. Scio enim q̃ jesum
crucifixum q̃ritis. Non est hic. Surrexit
enim sicut dixit. Venite et uidete locum
ubi positus erat dominus. Et cito euntes
dicite discipulis eius quia surrexit a mortuis
et ecce precedet uos in galilea ibi eum uidebi
tis sicut dixit uobis. Ecce. u℣.

Adaplos iam seniores

℣ maiores natu' dic̄ dñs.
Filii filii huius ℣ effiaamī
sic̄ puuli nō intrabunt re
gnum celoz. ℟ Euocauit ihc̄
eos adoriginis siue fontē
℣ retrorsum adīfancaā re
dire ꝓpellit.' stulticz ut qui
carne fragili senuerāt. in
no tenac moribz renasctan
tur: sicut ait saluator. filii
ds renatus fuit ex aqua ℣
spū scō nō introibit in reg
nū celoz dī. ℟ Ovm trāsi
sset sabbatū maric magdale
ne ℣ māa iacobi ℣ salome
emer̄t aromata ut uenien
tes vngerent ihm alla alla. ℣
Et ualde mane una sabbato
℣ uenerunt admonumētū or
to iā sole. ℣. s. b. Maxī cpi.
Non īmerito tres hodier
na die psalmi hic legunt.
in quo ꝓpha exultandū p̄
cepit ℣ letandū. Oms enī
creaturas adhuc diei festi
uitatē dauid sanctis iubilat.

Nā in hac die pascha resurrec
tionē xp̄i apinit tarthar
pncopibus ecclie renoua
tur terra celū ꝑ spm sanc
Maria magdale ℟ reseratā.
ne ℣ alia maria ibāt diluc
lo admonumētū ℣ dic̄ illis
angls qui qrms nō est hic surr
exit sic locuit. ℣ Precedet uos
in galylea ibi eū uidebitis alla
alla. ℣ Cum eūtes dicte dscā
pls ei ℣ petro qz surrexit dns.
p̄cedz. Jacob. ii. a. Illa. ℣ Dñs est
℣ dd illuiato. ℣ Exaltabo te.
℣ bnis q̄ itrāb. ℣ Hoc iudex. ℣
dñe ds sal. ℣ Surrexit dns de ve
Omnē creatam ad festi
uitatē resurrectionis xp̄i
dauid scs iubilat. Sut enī
exultandū in hac die qm
fecit dns ℣ letandum. ℟
Surgēs ihc dns ut ℣ stans
in medio discipl̄oz suoz dix̄
pax uob' alla. Cum sc̄ dis
sset uiso dño alla. ℣ Surrex
dns de sepulch̄o q̄ pro nob' pepedit

nlignio. ℣ Quod ſ-
te dicēs ꝙ ſic. apls dic. ſol
pceſſit dies aūt appiqua
bit. Preceſſit inquit nox
nō ſequat. ut relinqas ſu
quemēte xp̄i lumine et
diaboli tenebras effugau-
ſpcōy obſcura nō ſb̄ſeq
ſuigi ſplendore ꝑtergas
caligines depelli ſb̄tinē
cta relicta ꝓhibē. ℟ Exp̄
gate uel ſermentū ut ſims
nouꝰ ſſpho ꝙ eēm pasca nr̄m
īmolatus ē xp̄c. Alleluia epule
mur īdño alla. ℣ Xp̄c reſurgēs
ex mortuis iā nō moriē mor
ſ̄h ulr̄ nō dñabit. Alleluia. ℣ ij
O nus eſt dies ceū nīſi
xp̄c dñs. deſ dr ꝓ ꝓphām
dies dici eructat uerbū.
Ipe ē eēm dies filī aut pē
dies diuinitatis ſue eru
ctuat archanū. ℟ Uirtu
te magna reddebāt apli teſ
timoniū reſurrectionis ihu ꝙ
dñi nr̄i alla alla. ℣ Repleti
ſunt oēs ſpū ſco ⁊ cepūt loq.
Ipassione ꝙ caligiuit ſol
nū ſe nocte sol ait ādedu.
⁊ indeor faciamus mūdo
teſte ⁊ gemuit. Inchoau ei
qddam defectis in sole eſt
tanto ſceleri officiū lumi
nis denegaſſe. ⁊ ui ione
quadam uideor oculis te
nebras īfudiſſe. ut quor
ꝑpetē ceatas occuparet.
ſi lucet eis mūdi lumen.
aqbz filiꝰ lumē ſalutis ex
tinctū. ℟ Uiderūt dñm
meū ⁊ ne ſcio ubi poſuerūt
eū alleluia angls. Sola flete
maria ſurrexerſiē dixē ꝑce
tet uos īgalyleā ibi eū uide
bitis alla alla. ℣ Dū ꝙ fleret
īclinauit se ⁊ ꝓſpexit īmo
numētum uidit duos an
glos ālbis ſedentes ꝙ diuin
et. Alleluia. ad̄ Alla. ps Qs ē iſte.
℣ Cognouerūt dñm. Mariam
Magdalenē ⁊ Maria Iacobi ⁊ Salome

cm erūt aromata q̄ uñ ueñ
entes ungerēt ihm. ℣ Et.
Multis uob o. l. c. b. ggj. ꝑ
lectionib⁹ frēs karū p̄dicta
cāt loq̄ sicut⁹ q̄ l'alterē
stomacho ea q̄ dicta uerā
lege tpe uō ꝓsūt. quotidā
ur⁹ mīus libent⁹ itueor. ℟
Si ista textus cāt x̄o q̄ surſū
querite alla ubi xp̄c ē in dex
tera dei sedens. Que surſum
sapite uō que sup̄ trā alla. ℣
Mortui enī estis & uita uīa
abscondita ē cāt xp̄o. Que. x.
Audistis frēs karū qđ sce
mlires q̄ dnm̄ filiam sequte
cāt aromatib⁹ admonuīt cāt
uenerūt. & ei quē uuente
dilexerāt ecā mortuo studi
o humanitatis obsequūt. ℟
Ecce iuat leo de tribu iuda ra
dix dauid apire libz & solue
septē signacula ei. alla alla alla
℣ Et un⁹ de seniorib⁹ dix̄ mihi
ne fleueris dign⁹ ē agn⁹ q̄ occis⁹
ē accipe p̄ce & fortitudinē. Alla.

Quia igit redēptor nr tā
ipsemus uite corrupcionem
trāsierat. recte quidē q̄ nū
care ꝓhemūt ei uenīat ī dex
tera sedebat. Q̄ stola candida
coopertum capum q̄ festinata
ris mīe gaudia nuciauit. ℟
Surrexit dns de sepulc̄ alla.
Qui ꝓnob pependit ī ligno alla
alla alla. ℣ Letent̄ cel & exul
tet trā aī facīē dñi. Q̄ ꝓp. xij.
Quid frēs karī uenientes
feminas affatur angls au
diam. solite expauescere.
sic si apte dicat. Pauete
illi qui nō amant aduentū
sup̄noꝝ ciuium. Primeuū
q̄ carnalib⁹ desideriis pressi
ad eoꝝ se societate ꝓuīgere
posse desp̄ant. ℟ Et uidete
mane una sabbatoꝝ uenīūt
ad monumēt. Ecce iā sole alla.
℣ Maria magdalene et ma
ria iacobi uenerūt ut unguā
to admonumento. Ecce
iā. Secundum Marcum.

Jll'a Maria magdale
ne ⁊ maria iacobi ⁊ salome
emerūt aromata ut uenie
tes ungerent ihm. Jnalde
mane una sabbatoꝝ ueni
unt ad monumētū orto iā
sole ⁊ dicebāt ad inuicem.
Qs reuoluet nob lapidē
ab ostio monumīa? Et re
spiciētes uiderūt reuolutū
lapidē. Erat quippe magn
us ualde. Jntrantes in mo
numentū uiderūt iuuenē
sedentē in dextris coopertū
stola candida ⁊ obstupue
runt. Q' dixit illis. Nolite
expauescere. Jhm queritis
nazarenū crucifixū. Surr
exit nō est hic. Ecce locꝰ
ubi posuerūt eū. Sed ite dic
te discipul' ei ⁊ petro. qꝛ p
cedet uos in galyleā. Ibi eū
uidebitis sicut dixit nobis.

Deus qui hodierna coll
die pumigenitū tuū
ecclīe tuis nobis aditū de
ucta morte reseraſti: uota
nīa q̄ precibus aſpiras etiā
ad uuiando pleqꝛe. Pe. dñe
loc' Jnuit. A' tps ⁊ v. q̄ est p die
Lectū sc̄i ℣. maḡi. epi.
ti nīi ihū xp̄m resurrectionis
die: Jmunis cū oīm Jmu
nis ē nīa letitia. Communis
plane: q̄ omīs illo resurgē
te surrexim. Oīm cū re
uixit salus: ⁊ q̄ oīm pcis
auctus ē passiom. ℟ Jta
Resurrexit ñ. ꝯ dñe. ⁊c.
igit saluator mortuus. No
ua res ⁊ mira. q̄ hec asser
tio ueritatē. Nā uc tacētū
phaꝛo oracula: angloꝝ mul
titudo: aperta sepulchꝛi penetra
lia: ipm dñm post resurrec
tionē cū discipulis loquētē
Jullam ē edeptē. thomā q̄
clauoꝝ uulnera digito Jtrectā
tem: uic hec oīa p̄mittam
tamē fidē nīam Jnfinitas pie
tas ultcoꝝ. ñ. Sufficiat
ad credulitatē nobis. eoꝝ

nmuū cauta a iudeis tas · Q̊
cū diligēcia custodierūt
tumulū · eo q̄ statu illū mā
festatū fuit rexisse · uij · Quo
plures uidel appo fuisse custo
tes · eo plures testiū relī
quē · Nam patrauit diui
na pudencia ut resurrectio
nis dñice ñ solū angli · ñ
solū discipli · sed & testimoniū
phibeat qđ esset amplius
inuicta · libenter cū accipim⁹
qđ cū diligencia adsitauerit.
Q redim⁹ cū sb tot atq; v.
tot gibz potuisse illū p̄dere.
aci qm pire · & tumulo ut
te dm̄ p̄gredi · qm̄ dilapsoz
fraude sb diuū · vj Tanta
cū sollicitudine sepulchz
obstruxit ipietas · ut id nō
ualeret mana humana destru
ere · nisi sola unitus resur
rectionis aperiret · Ic · vij
Siatt ces euāgelista testat̄
descendisse angl̄m magno terre
mōtu nouum tremore fuisse

Motam · ut fundamēta ru
mis moueretur · & paulos
pauore custodes q̄ uenient
custodiē mortuū factos ee
ut mortuos · Vt mortuos i
qm̄ · Dignū plane iudicau ·
si cū iustus resurgit pauore
mortis · cū reuiuiscat innocēs
exhorrescat inimic⁹ · viij Jam
ido ū p̄gredientē dñm̄ cer
nere potuerūt · qz animos me
res terroz oppressera · dū
sulphuree fulgoze resurrectio
nis rictile nō ualebant ·
Maore ergo sollicitudine
pharisei dūm custodiert
mortuū · quē viuū sibi p̄le
serāt · & cū ecē Joseph · cum ·
seq̄ die illa una sabbatoz ·
& fores ēent clause ubi erāt
discipli congregati · ap̄t⁹ in eis
uidoz · uenit ihc̄ & stetit in me
dio & dixit eis · pax uobis
Ioh · xx · b · ḡ · ꝑ · Prima
lectionis hui⁹ euāgelice q̄sti
o animū pulsat quomodo

post resurrectionē eor dñi
aī uen fuit. qđ clausis ia
nuis ad discplos ingredi
potuit. xi. Audiendū nobē
frēs qđ diuina operacō sit ra
one ꝑhendi nō pōt nō est
āmirabilis nec fides hūt me
ritum? au hūana ratio pre
bet expīmēti. xii. Opa re
demptoris nri q̄ ex semp ꝑfis
ꝑhendi ne q̄q̄ potuūt.
cetera ei opacōe pensanda
sūt. ut rebus mirabilib⁹ si
dem ꝓbeam⁹ fca mirabilio
ra. Illud corp⁹ dñi m̄cūm ad
discplos ianuis clausis. qđ
uidelic⁹ ad humanos oculos
ꝓpatica re sua clauso exiuit
utero vgis. xiii. Quid g̃
mir⁹ frēs si clausis ianuis ꝓ
resurrectionē sua in etnū
tā uictur⁹ introiuit. q̄ mori
tur⁹ uemēs nō aperto exi
uit utero vgis. ℣ Posuem
Alle. r. Cū esset sero die illa
una sabbat⁹ et fores essent
clause ubi erāt discipli con
gregati ꝓpt metū iudeor⁹
uenit ihc et stetit in medio
et dixit eis. Pax uobis. Et
hoc dicēs. Ostendit eis ma
nus et latus. Gauisi sunt g̃ di
scipli. uiso dño. Dixit g̃ eis
iter. Pax uob. Sicut misit
me pat. et ego mitto uos.
Hoc aī dicēs. insufflauit
et ait. Accipite spīm scm. Q̃o
rem⁹ remiseritis pcta. remittūt
eis. et quor⁹ retinueritis re
tenta sūt. Thomas aūt
unus de duodecim. q̃ dr Di
dimꝰ. nō erat cū eis q̄n ue
nit ihc. Dixerūt g̃ alii di
scipuli. Vidimꝰ dñm. Ille aī
dixit eis. Nisi uidero in manib⁹
eius fixurā clauor⁹ et mittā
digitū meū in locū clauor⁹
et mittā manū meā in latus
ei. nō credam. Et post dies
octo. iter erāt discipli eius
intus. et thomas cū eis. Ve
nit ihc ianuis clausis et ste

tus ī medio ⁊ dix̄. ℣ax uo
bis. Deinde dicit thome. In
fer digitū tuū huc ⁊ uide
manus meas. ⁊ affer manū
tuā ⁊ mitte i latus meū. ⁊
noli ee incredulus sz fidel.
Respondit thomas. ⁊ dix̄ ei.
Dūs mūs ⁊ ds mūs. Dicit ei
ihc. Quia uidisti me credidi
sti. bti q̄ nō uiderūt ⁊ credi
derunt. Multa q̄dem ⁊ alia si
gna fecit ihc i ꝯspectu dscā
pulox suox. q̄ nō sūt scripta
in libro hoc. Hec aūt scripta
sunt ut credatis q ihc ē xp̄c
filius dei. et ut credētes uitā
habeatis in nōie eius. colla.

Presta q̄s aīe ds ut qui
paschalia festa celebrāmus. hoc
te largiente moribz ⁊ uita
teneamus. ℟. dō. ij. Invit.
Alla ℣ ueū. Inj. ℟. Alla a. ā dūe
iuuit. Alleł. Incip. lib. apocalip.

Apocalipsis ihu x̄ quam
dedit illi ds palā face
re suis q̄ oportet fieri ci
to. mittēs p angelū suū suo
seruo iohi q̄ testimoniū phibu
it uerbo dei. ⁊ testimoniū ihu
xp̄i q̄ uidit. ℟ Digne
es dne accipe librū ⁊ aperire sig
nacula eius quia occisus es ⁊ redē
misti nos do. in sāguine tuo alla.
℣ Fecisti eos do nro regnū
⁊ sacdotes. In sāg. ij. Iohānes
septē ecclīs q̄ sūt in asya. gr̄a
uob ⁊ pax abeo qui ē ⁊ qui
erat. ⁊ q̄ uenturus est. ⁊ a septē
spiritibz q̄ in ꝯspectu throni
eius sūt. ⁊ a ihu xp̄o qui ē
testis fidelis p̄mogenitus
mortuox. ⁊ p̄nceps regū
terre. q̄ dilexit nos ⁊ lauit nos
a pctis nris in sāguine suo. ⁊
fecit nos regnū ⁊ sacdotes
do ⁊ p̄ri suo. ℟ Ego sicut vi
tis fructificauit suauitatē odoris
alla. Tribue domine cunctis q̄ tri
pisatis me ⁊ agitatoribz meis
aduersum alla. a. ℣ Ego dilige
te me diligo te q̄ mane uigila
uerūt ad me ⁊ inuenient me. Tul.

Et vidi & ecce nubē candidā & sup nubē
sedebat sup nubē filiū hoīs habēs in
capite suo coronā aureā & in manu sua
falcē acutā. Et alius angl's exiuit de
templo clamans uoce magna sedenti
super nubē. Mitte falcē tuā & mete
quia uenit hora tua ut metas quia
aruit messis terre. Et misit angl's falcē
suā in terrā & demessuit uineā terre
& misit in lacū magnū ire dei. Et
calcatus est lacus extra ciuitatē & exiuit
sanguis de lacu usq ad frenos equorū
per stadia mille sexcenta.

Et vidi aliud signū in celo magnū &
mirabile angelos septē habentes plagas
septē nouissimas quia in ipsis consum-
matus est ira dei. Et vidi tanq mare
vitreū mixtū igne & eos qui uicerāt
bestiā & imaginē illius & numerū nō-
minis eius stantes supra mare vitreū
habentes citharas dei & cantantes
canticū moysi serui dei & canticū
agni dicentes. Magna & mirabilia
opera tua dne deus omnipotens iuste
& uere uie tue rex gentium. Quis
non timebit dne & magnificabit nomen
tuū quia solus sanctus quia omnes
gentes uenient & adorabunt in con-
spectu tuo quia iudicia tua manifesta
sunt. Et post hec uidi & ecce apertū
est templū tabernaculi testimonii in
celo. Et exierunt septē angeli habentes
septē plagas de templo uestiti lapide
mundo & candido & circa pectora
precincti zonis aureis. Et vnū ex
quatuor animalibus dedit septē angelis
septē fiolas aureas plenas ire dei
viuentis in secula seculorum. Et
templum fumo impletum est de maie-
state dei & de uirtute eius & nemo
poterat introire templum donec con-
summentur septē plage septē angelorum.

Et audiui vocē magnā de templo dicē-
tium septem angelis. Ite & effundite
septem fiolas ire dei in terrā. Et abiit
primus & effudit fiolam suam in terrā
& factum est vulnus malum & pessi-
mum in hominibus qui habebant
caracterem bestie & qui adorabant
imaginē eius. Et secundus effudit
fiolam suam in mare & facta est san-
guis tanq mortui & omnis anima
uiuens mortua est in mari. Et tertius
effudit fiolam suam in flumina & in
fontes aquarum & facti sunt sanguis.
Et audiui angl'm aquarum dicentem.
Justus es dne qui es & qui eras sanc-
tus quia hec iudicasti quia sanguinem
sanctorum & prophetarum effuderunt
& sanguinem dedisti illis dignī sunt.
Et audiui alterum de altari dicentem.
Etiam dne deus omnipotens uere &
iuste iudicia tua. Et quartus effudit
fiolam suam in solem & datum est illi
estuare homines igne & estuauerunt
homines estu magno & blasphemauerunt
nomen dei habentis potestatem super
plagas istas & non egerunt penitentiam
ut darent illi gloriam. Et quintus
effudit fiolam suam super sedem bestie
& factum est regnum eius tenebrosum
& commanducauerunt lingas suas
pre dolore & blasphemauerunt deum
celi de doloribus suis & de vulneribus
suis & non egerunt penitentiam ab
operibus suis. Et sextus effudit fiolam
suam in flumen magnum euphratem
& exsiccata est aqua eius ut parare-
tur uia regibus qui ab ortu solis sunt.
Et vidi de ore draconis & de ore bestie
& de ore pseudoprophete tres spiritus
immundos similes ranis. Sunt enim
spiritus demoniorum facientes signa
& procedunt ad reges terre & uniuersi-
us orbis congregare illos in prelium
ad diem magnum omnipotentis dei.
Ecce uenio sicut fur beatus qui uigilat
& custodit uestimenta sua ne nudus
ambulet & uideant turpitudinem eius.
Et congregauit illos in locum qui
uocatur hebraice armagedon. Et
septimus effudit fiolam suam in aerem
& exiuit uox magna de templo a sede
dicens. Factum est. Et facte sunt
micē & tonitrua & terremotus factus
est magnus qualis non fuit ab eo
tempore quo homines fuerunt super
terram tantus terremotus sic magnus.
Et facta est ciuitas magna in tres
partes & ciuitates gentium ceciderunt
& babilon magna uenit in memoria
ante deum ut det illi calicem uini
indignationis ire eius. Et omnis insula
fugit & montes non sunt inuenti. Et
grando magna sicut talentum descendit
de celo super homines & blasphemauerunt
homines deum de plaga grandinis quia
magnus est plagas eius nimis.

Et venit vnus de septem angelis qui
habebant septem fiolas & locutus est
mecum dicens. Veni ostendam tibi
damnationem meretricis magne que
sedet super aquas multas cum qua
fornicati sunt reges terre & inebriati
sunt qui habitant in terra de vino
prostitutionis eius. Et abstulit me in
spiritu in desertum & uidi mulierem
sedentem super bestiam coccineam
plenam nominibus blasphemie habentem
capita septem & cornua decem. Et
mulier erat circumdata purpura &
coccino & inaurata auro & lapide
pretioso & margaritis habens poculum
aureum in manu sua plenum abomi-
natione & immunditia fornicationis
eius & nomen scriptum in fronte eius
misterium babilon magna mater fornica-
tionum & abominationum terre. Et
vidi mulierem ebriam de sanguine
sanctorum & de sanguine martirum
Jesu. Et mirat' sum cum uidissem
illam admiratione magna. Et dixit
mihi angl's quare mirat' es ego dicam
tibi misterium mulieris & bestie que
portat eam que habet capita septem
& cornua decem. Bestia quam uidisti
fuit & non est & ascensura est de
abysso & in interitum uadit & mirabun-
tur habitantes super terram quorum
non sunt scripta nomina in libro uite
a constitutione mundi uidentes bestiam
quia fuit & non est & erit. Hic sensus
qui habet sapientiam. Septem capita
septem montes sunt super quos mulier
sedet & reges septem sunt. Quinque
ceciderunt unus est & alius nondum
uenit & cum uenerit oportet illum
breue tempus manere. Et bestia que
erat & non est & ipsa octaua est &
de septem est & in interitum uadit.
Et decem cornua que uidisti decem
reges sunt qui regnum nondum acce-
perunt sed potestatem tanq reges una
hora accipient post bestiam. Hi unum
consilium habent & uirtutem & potes-
tatem suam bestie tradent. Hi cum
agno pugnabunt & agnus uincet illos
quia dominus dominorum est & rex
regum & qui cum illo sunt uocati &
electi & fideles. Et dicit mihi. Aque
quas uidisti ubi meretrix sedet populi
sunt & gentes & lingue. Et decem
cornua que uidisti & bestia hi odient
fornicariam & desolatam eam facient
& nudam & carnes eius manducabunt
& ipsam igni comburent. Deus enim
dedit in cordibus eorum ut faciant
quod placitum est illi & dent regnum
suum bestie donec consummentur uerba
dei. Et mulier quam uidisti est ciuitas
magna que habet regnum super reges
terre.

Et post hec uidi alium angl'm descen-
dentem de celo habentem potestatem
magnam & terra illuminata est a
maiestate eius. Et exclamauit in fortitu-
dine dicens. Cecidit cecidit babilon
magna & facta est habitatio demonio-
rum & custodia omnis spiritus immundi
& custodia omnis uolucris immundi &
odibilis quia de uino ire fornicationis
eius inebriate sunt omnes gentes &
reges terre cum ea fornicati sunt &
mercatores terre de uirtute deliciarum
eius diuites facti sunt. Et audiui
aliam uocem de celo dicentem. Exite
populus meus de ea ne participes
sitis delictorum eius & de plagis eius
non accipiatis. Quoniam peruenerunt
peccata eius usque ad celum & recor-
datus est deus iniquitatum eius. Reddite
illi sicut & ipsa reddidit uobis & duplicate
duplicia secundum opera eius. In calice
cui miscuit miscete illi duplum. Quan-
tum glorificauit se & in deliciis fuit
tantum date illi tormentum & luctum.
Quia in corde suo dicit. Sedeo regina
non sum uidua & luctum non uidebo.
Ideo in una die uenient plage eius
mors & luctus & fames & igne com-
buretur quia fortis est dominus deus
qui iudicauit illam. Et flebunt & plan-
gent se super eam reges terre qui cum
ea fornicati sunt & in deliciis uixerunt
cum uiderint fumum incendii eius.
Longe stantes propter timorem tormen-
torum eius dicentes. Ve ve ciuitas illa
babilon ciuitas fortis quia una hora
uenit iudicium tuum. Et negotiatores
terre flebunt & lugebunt super eam
quia merces eorum nemo emet amplius.
Merces auri & argenti & lapidis pre-
tiosi & margaritarum & byssi & purpure
& serici & cocci & omne lignum thy-
inum & omne uas ebureum & omne
uas de ligno pretiosissimo & de aere
& ferro & marmore & cinamomum &
odoramentum & unguentum & thus &
uinum & oleum & similam & triticum
& iumenta & oues & equorum & rhedarum
& mancipia & animas hominum. Et
poma desiderii animę tue discesserunt
a te & omnia pinguia & opima perie-
runt a te & amplius non inuenient ea.
Mercatores horum qui ditati sunt ab
ea a longe stabunt propter timorem
tormentorum eius flentes & lugentes
& dicentes. Ve ve ciuitas illa que
amicta erat bysso & purpura & cocco
& inaurata auro & lapide pretioso &
margaritis quia in una hora destructe
sunt tante diuitie. Et omnis gubernator
& omnis qui in locum nauigat & nauta
& quicumque operantur mare de longe
stetit & clamauerunt uidentes locum
incendii eius dicentes. Que similis
fuit huic ciuitati magne. Et miserunt
puluerem in capita sua & clamauerunt
flentes & lugentes & dicentes. Ve ve
ciuitas illa in qua diuites facti sunt
omnes qui habebant naues in mari de
pretiis eius quia una hora desolata est.
Exulta super eam celum & sancti
apostoli & prophete quia iudicauit
deus iudicium uestrum de illa. Et
sustulit unus angl's fortis lapidem
quasi molarem & misit in mare dicens.
Hac impetu mittetur babilon ciuitas
illa magna & amplius non inuenietur.
Et uox citharedorum & musicorum &
tibicinum & tubicinum non audietur
in te amplius & omnis artifex omnis
artis non inuenietur in te amplius &
sonus molendini non audietur in te
amplius & lumen lucerne non luceat
in te amplius & uox sponsi & sponse
non audietur in te amplius quia mer-
catores tui erant principes terre quia
in ueneficiis tuis errauerunt omnes
gentes & in ea sanguis prophetarum
& sanctorum inuentus est & omnium
qui interfecti sunt in terra.

Et post hec audiui quasi uocem
magnam turbarum dicentium. Alleluia
Salus & gloria & honor & uirtus
domini dei nostri quia uera & iusta
iudicia eius quia iudicauit de meretrice
magna que corrupit terram in fornica-
tione sua & uindicauit sanguinem
seruorum suorum de manu eius. Et
iterum dixerunt. Alleluia. Et fumus
eius ascendit in secula seculorum. Et
ceciderunt uiginti quatuor seniores &
quatuor animalia & adorauerunt deum
sedentem super thronum dicentes.
Amen alleluia. Et uox de throno exiuit
dicens. Laudate deum nostrum omnes
serui eius & qui timetis eum pusilli &
magni. Et audiui quasi uocem turbe
magne & quasi uocem aquarum multa-
rum & quasi uocem tonitruorum
validorum dicentium. Alleluia quia
regnauit dominus deus noster omnipo-
tens. Gaudeamus & exultemus & date
gloriam ei quia uenerunt nuptie agni
& uxor eius preparauit se & data est
illi ut cooperiat se bysso splendenti
candida. Bysso enim iustificationes
sanctorum sunt. Et dicit mihi. Scribe
beati qui ad cenam nuptiarum agni
uocati sunt. Et dicit mihi. Hi sermones
uere dei sunt. Et cecidi ante pedes eius
ut adorarem eum. Et dicit mihi. Vide
ne feceris conseruus tuus sum & fratrum
tuorum habentium testimonium ihesu.
Deum adora. Testimonium enim ihesu
est spiritus prophetie. Et uidi celum
apertum & ecce equus albus & qui
sedebat super illum uocabatur fidelis
& uerax & cum iustitia iudicat & pugnat.
Et oculi eius sicut flamma ignis & in
capite eius diademata multa habens
nomen scriptum quod nemo nouit nisi
ipse & uestitus erat ueste aspersa
sanguine & uocatur nomen eius uerbum
dei. Et exercitus qui in celo sunt
sequebantur eum in equis albis uestiti
bysso candida & munda. Et de ore
eius exit gladius ancipiter ut in ipso
percutiat gentes & ipse reget eas in
uirga ferrea & ipse calcat torcular
uini furoris & ire omnipotentis dei.
Et habet in uestimento & in femore
suo scriptum rex regum & dominus
dominantium. Et uidi unum angl'm
stantem in sole & clamauit uoce magna
dicens omnibus auibus que uolabant
per medium celum. Venite & congre-
gamini ad cenam magnam dei ut
manducetis carnes regum & carnes
tribunorum & carnes fortium & carnes
equorum & sedentium in eis & carnes
omnium liberorum & seruorum & pusil-
lorum & magnorum. Et uidi bestiam
& reges terre & exercitus eorum con-
gregatos facere prelium cum illo qui
sedebat in equo & cum exercitu eius.
Et apprehensa est bestia & cum ea
pseudopropheta qui fecit signa coram
ipso quibus seduxit eos qui acceperunt
caracterem bestie & qui adorauerunt
imaginem eius. Viui missi sunt hi duo
in stagnum ignis ardentis sulphure.
Et ceteri occisi sunt in gladio sedentis
super equum qui procedit de ore eius
& uolucres saturate sunt de carnibus
eorum.

Et uidi angl'm descendentem de celo
habentem clauem abissi & catenam
magnam in manu sua. Et apprehendit
draconem serpentem antiquum qui est
diabolus & satanas & ligauit eum per
annos mille & misit eum in abissum
& clausit & signauit super illum ut
non seducat amplius gentes donec con-
summentur mille anni & post hec
oportet illum solui modico tempore.
Et uidi sedes & sederunt super eas &
iudicium datum est illis & animas
decollatorum propter testimonium ihesu
& propter uerbum dei & qui non
adorauerunt bestiam neque imaginem
eius & non acceperunt caracterem eius
in fronte & in manibus suis & uixerunt
& regnauerunt cum christo mille annis.
Ceteri mortuorum non uixerunt donec
consummentur mille anni. Hec est
resurrectio prima. Beatus & sanctus
qui habet partem in resurrectione prima
in hac secunda mors non habet potes-
tatem sed erunt sacerdotes dei & christi
& regnabunt cum eo mille annis. Et
cum consummati fuerint mille anni
soluetur satanas de carcere suo & exi-
bit & seducet gentes que sunt super
quatuor angulos terre gog & magog &
congregabit eos in prelium quorum
numerus est sicut arena maris & ascen-
derunt super latitudinem terre & cir-
cumdederunt castra sanctorum & ciui-
tatem dilectam & descendit ignis de
celo & deuorauit eos & diabolus qui
seducebat eos missus est in stagnum
ignis & sulphuris ubi & bestia & pseudo-
propheta & cruciabuntur die ac nocte
in secula seculorum. Et uidi thronum
magnum candidum & eum qui sedebat
super eum a cuius conspectu fugit terra
& celum & locus non est inuentus eis.
Et uidi mortuos magnos & pusillos
stantes in conspectu throni & libri
aperti sunt & alius liber apertus est
qui est uite & iudicati sunt mortui ex
his que scripta erant in libris secundum
opera ipsorum. Et dedit mare mortuos
qui in eo erant & mors & infernus
dederunt mortuos suos qui in ipsis erant
& iudicatus est unusquisque secundum
opera sua. Et infernus & mors missi
sunt in stagnum ignis. Hec est mors
secunda. Et qui non est inuentus in
libro uite scriptus missus est in stagnum
ignis.

Et uidi celum nouum & terram nouam
primum enim celum & prima terra
abiit & mare iam non est. Et ego
iohannes uidi sanctam ciuitatem hie-
rusalem nouam descendentem de celo
a deo parata sicut sponsam ornatam
uiro suo & audiui uocem magnam de
throno dicentem. Ecce tabernaculum
dei cum hominibus & habitabit cum
eis & ipsi populus eius erunt & ipse
deus cum eis erit eorum deus & abster-
get deus omnem lacrimam ab oculis
eorum & mors ultra non erit neque
luctus neque clamor neque dolor erit
ultra quia prima abierunt. Et dixit
qui sedebat in throno. Ecce nouo
omnia facio. Et dicit mihi. Scribe
quia hi sermones fidelissimi & uerissimi
sunt. Et dixit mihi. Factum est. Ego
sum alpha & o principium & finis.
Ego sitienti dabo de fonte aque uite
gratis. Qui uicerit possidebit hec &
ero illi deus & ipse erit mihi filius.
Timidis autem & incredulis & exe-
cratis & homicidis & fornicatoribus &
ueneficis & idolis & omnibus mendacibus
pars illorum erit in stagno ardenti igne
& sulphure quod est mors secunda.
Et uenit unus de septem angelis qui
habebant fiolas plenas novissimis
septem plagis & locutus est mecum
dicens. Veni & ostendam tibi sponsam
uxorem agni. Et abstulit me in spiritu
in montem magnum & altum & ostendit
mihi ciuitatem sanctam hierusalem
descendentem de celo a deo habentem
claritatem dei & lumen eius simile lapidi
pretioso tanq lapidi iaspidis sicut
cristallum & habebat muros magnos &
altos habebat portas duodecim & in
portis angelos duodecim & nomina
inscripta que sunt nomina duodecim
tribuum filiorum israel. Ab oriente
portę tres & ab aquilone portę tres &
a meridie portę tres & ab occidente
portę tres. Et murus ciuitatis habebat
fundamenta duodecim & in ipsis duo-
decim nomina duodecim apostolorum
agni. Et qui loquebatur mecum habebat
mensuram arundinem auream ut metiatur
ciuitatem & portas eius & murum eius.
Et ciuitas quadrata posita est & longi-
tudo eius tanta est quanta & latitudo.
Et mensus est ciuitatem de harundine
per stadia duodecim milia & longitudo
& altitudo & latitudo eius equalia sunt.
Et mensus est murum eius centum
quadraginta quatuor cubitorum mensura
hominis quod est angeli. Et erat
structura muri eius lapidis iaspidis &
ciuitas auro mundo simile uitro mundo.
Fundamenta muri ciuitatis omni lapide
pretioso ornata. Fundamentum primum
iaspis secundum saphirus tertium
calcedonius quartum smaragdus quintum
sardonix sextum sardius septimum
crisolitus octauum berillus nonum
topazius decimum crisoprasus undecimum
iacinctus duodecimum amatistus. Et
duodecim portę duodecim margarite
sunt per singulas & singule erant de
singulis margaritis & platea ciuitatis
aurum mundum tanq uitrum perlucidum.
Et templum non uidi in ea. Deus enim
omnipotens templum illius est & agnus.
Et ciuitas non eget sole neque luna ut
luceant in ea. Nam claritas dei illu-
minauit eam & lucerna eius est agnus.
Et ambulabunt gentes in lumine eius
& reges terre afferent gloriam suam &
honorem in illam. Et portę eius non
claudentur per diem nox enim non erit
illic. Et afferent gloriam & honorem
gentium in illam. Non introibit in eam
aliquod coinquinatum aut abominationem
faciens & mendacium nisi qui scripti
sunt in libro uite agni.

Et ostendit mihi fluuium aque uite
splendidum tanq crystallum procedentem
de sede dei & agni. In medio platee
eius & ligni uite ex utraque parte
fluminis afferens fructus duodecim per
menses singulos reddens fructum suum
& folia ligni ad sanitatem gentium.
Et omne maledictum non erit amplius
sed thronus dei & agni in ea erit &
seruientes illi uidebunt faciem eius &
nomen eius in frontibus eorum. Et
nox ultra non erit & non indigebunt
lumine lucerne neque lumine solis quia
dominus deus illuminabit illos & regnabunt
in secula seculorum. Et dixit mihi.
Hi sermones fidelissimi & uerissimi sunt
& dominus deus spirituum prophetarum
misit angelum suum ostendere seruis
suis que oportet fieri cito. Et ecce
uenio cito. Beatus qui custodit uerba
prophetie libri huius. Et ego iohannes
qui audiui & uidi hec. Et postquam
audiui & uidi cecidi ut adorarem ante
pedes angeli qui hec mihi ostendebat.
Et dicit mihi. Vide ne feceris conser-
uus tuus sum & fratrum tuorum pro-
phetarum & eorum qui seruant uerba
libri huius. Deum adora. Et dicit mihi.
Ne signaueris uerba prophetie libri
huius tempus enim prope est. Qui
nocet nocebit adhuc & qui in sordibus
est sordescat adhuc & iustus iustificetur
adhuc & sanctus sanctificetur adhuc.
Ecce uenio cito & merces mea mecum
est reddere unicuique secundum opera
sua. Ego sum alpha & o primus & nouis-
simus principium & finis. Beati qui
lauant stolas suas in sanguine agni ut
sit potestas eorum in ligno uite & per
portas intrent in ciuitatem. Foris canes
& uenefici & impudici & homicide &
idolis seruientes & omnis qui amat &
facit mendacium. Ego ihesus misi
angelum meum testificari uobis hec in
ecclesiis. Ego sum radix & genus dauid
stella splendida & matutina. Et spiritus
& sponsa dicunt. Veni. Et qui audit
dicat. Veni. Et qui sitit ueniat & qui
uult accipiat aquam uite gratis. Ego
enim testificor omni audienti uerba
prophetie libri huius. Si quis apposuerit
ad hec apponet deus super illum plagas
scriptas in libro isto. Et si quis diminuerit
de uerbis libri prophetie huius auferet
deus partem eius de libro uite & de
ciuitate sancta & de his que scripta sunt
in libro isto. Dicit qui testificatur hec.
Etiam uenio cito. Amen. Veni domine
ihesu. Gratia domini nostri ihesu christi
cum omnibus uobis. Amen.

mortuus. ℣ Apposuit sup me dexteram suã dicẽs. Noli timẽ.
℟ Ostendit mi angls fontẽ aq̃ uiue ℣ dixẽ adme alla. Hic dm adora alla. a. a. ℣ Cecidi ut ora rẽ anglm q̃ loq̃batr̃ adme ℣ dixẽ mi. Hic. viij. Ego sũ p̃m⁹ ℣ nouissim⁹ ℣ uiuus ℣ fui mortuus. ℣ Ecce sũ viuens i scla scloꝝ. ℣ hẽo cla ues mortis ℣ infernj. Scde q̃ uidisti ℣ q̃ sũt. ℣ q̃ oportet fieri post hec. ℟ Plateæ ciuitatis sterneã aurõ mũdo alla ℣ cantabãt turbe cantica leticie alla. Ponis nubes tuos ascensus tuos abyssus dicẽt alla alla. ℣ Lucebãt splẽdida fulgebis ℣ omnes fines terre adorabũt te. ℣ Ps. viij. Sacramenta septẽ stellaꝝ q̃s uidisti in dextera mea ℣ septẽ candelabra aurea. Septẽ stelle angli sũt septẽ eccliæ ℣ candelabra septẽ. septẽ eccliæ sũt. ℟ Ostendit mihi ciuitatem de scendentẽ de celo ornatã auro mũdo ℣ lapidib⁹ pãcis ĩ circuitu alla alla. ℣ Et erat structura muri ei⁹ ex lapide ℣ ipsa ciuitas aurum mundum simile uitro mundo ℣ lapidem. mũdo. Alla. Dixit. d. s. Ego sũ pastor bon⁹. Bon⁹ pastor animam suã ponit pro ouibꝰ suis. Ant. o. l. c. b.

Audistis fr̃es ĩ euãglio ℣ lectione euãglica eruditionẽ uã audistis ex lectione euãglica q̃ dm nr̃m. Ve cẽ ihs q̃ nõ exactã dẽ dono. ℣ ẽ ciuitatẽ bon⁹ ẽ. dic. Ego sũ pastor bon⁹. ℟ Ostendit mihi ciuitatem sanctã ierl̃m desc

Bon' pastor pouuᵇ suus a
uiam suã posuit. ut ouiacia
mẽto uro corpᵖ suu. z sagu
nẽ ũteret. z oues qs redi
merat carnis sue alimẽto
saaret. ℟ Audi porta aui
tans adorientẽ posita z aplo
z noia z agni sup eã septa.
sup muros ei angloz custo
dia. alla. ℣ Vidi sciam tuntate
r'sin descendentẽ de celo ornata
tã tamq̃ sponsa uiro suo. ℟
Ostensa nobis ẽ de tẽp xi
tu mortis ua qm sequamin.
applita forma. aui ipma
m. pmu nobis ẽ exterio
ra nra mistica dñi ouibus
suis ipendẽ postremũ uero
si necesse ẽ cam mortẽ nos
tã pcẽ ouubᵗ mistrare.
Primo aũt hoc minimo. p
uenit ad postremũ maius.
℣ Venies alybamo qm pul
chra fta es alla. Odor uestimẽ
toꝝ tuoꝝ sup oia aromata
alla a. ℣ Speciosa fta es et
suauis ẽdelitas nus. Ao. xij.
℟ Se eũ impabilit longe
sit aia qm uqum. aduena
sb stantia qm exaus possi
dem. q ñ dat pouub sb stã
tiam suã qm phis datur
ẽ aiam suã. Jun nõ multi
qui dñi phus terrena sb stã
tiam qm oues diligunt.
Mitto nouũ pastoris pdicti
Rect ẽ urbs in cuitas magna ℟
celestis ornata tãqm sponsa
agni qm tabna cm fta ẽ alla.
℣ Porte ei nõ claudent pdiẽ
nox enĩ nõ erit ibi. Qm. Hm
illi. ẽ dicẽ i d s. Ego Johm
sum pastor bon. Bon pastor
aiam suã dat. pouubᵗ suus.
Mercenarius aũt z q nõ est
pastor cui nõ sũt oues ape.
uidet lupũ uenientẽ. et di
mittit oues z fugit. Et lupꝰ
rapit z dispgit oues. Mer
cenarius aũt fugit. q mer
cenarius ẽ. z nõ pmet
ad eũ deoubᵗ. Ego sũ pas

tor bonus. Ego agnosco me
as: & agnoscūt me mee-
Simil nouit me p̄r & ego ag-
nosco p̄rem: & aiam meā
pono p oūib; meis. Alia
ques habeo q̄ nō s ex hoc
oūlis: & illas oportet me ad
ducē & uoce meā audiēt.
Et fiet unū oūle & unus pas
tor. xlij O's qui ī filiū tu
lūltate iacentē mūdū
creasti. fidelibus tuis p̄pcti
am & cde lenitatē. ut quos
p̄tue mētis ei'p̄uisa ca
stis gaudijs facias sēpiter
nis p̄frui. Pe dñm. nij. Invit.
Alla. ā dñe ēvtu. rect. leō. p̄.

Et tanglo ephesi eccle
scribe hec dicit q̄ tenet
septē stellas in dextra sua. q̄
ambulat ī medio septem
candelabroz aureoz. Scio
opa tua & laborē & patiam
tiā tuā & q̄ nō potes sustinere
malos. R. Digni es ac. ij.

Et iudi septē anglos stan
tes ī ḡspectu dī & date sūt illis
septē tube. Et alius angl's
venit. & stetit ad altare habens
t̄ribulū aureū. et
data sūt ei incensa mlta.
q̄ sūt oōnes scōz oīm sup
altare aureū qd̄ ē ante thro
nū. iij Et ascendit angl's
de t̄ribulo & ip̄leuit illud
de igne altaris & misit in
tam & facta sūt tonitrua. et
uoces & fulgura & tē motus.
Et septē angli q̄ habēbāt iij.
septē tubas. parauerūt se ut
tuba canet. Et p̄mus angl's
tuba cecinit & fta sūt grādo
& ignis mixta sanguine. et
missū est in tram. v. Et
tia pars tē ḡbusta ē. & tia
ps arboz ḡbusta ē. & omne
fenū uiride ḡbustū ē. Et sc̄us
angl's tuba cecinit. & tanq̄
mons magn' igne ardens
missus ē in mare vj. Et ti
tia ps maris sanguis & mor
tua est tia ps ēaturē que

hēlaut aīas ps nauium
icer ijs. vij Et tīa angls tu
ba cecinit Et cecidit de celo
stella magna ardens tāq̄ fa
cula. Et cecidit īcecidā pte
fluminū. Et in fontes aqua
rū. Et nomī stelle dicit̄ ab sin
thio. Et facta ē pars viij̄ thym.
aquarū in absynthiū. Et
multi homīes mortui sunt
de aquis. q̄ amare facte sūt.
Et tertius angls tuba tertiā
partē ē tīa ps solis Et ter
tiā ps lune. Et tīa ps stellarū
ut obscuraret̄ tertia ps eoꝝ
et dies nō lucēret tīa ps Et noc
tis similit. sdm. Johem.

In illo. t. dix. i. d. s. Modicū
et iam nō uidebitis me. Et
iter modicū et uidebitis me
q̄ uado ad patrem. Dic. o. l. q.

Lecta dñi et salue. Bede pr.
uatoris nri pmissa fides ra
tissima lecto cordis auditu
pape debem⁹. sedulaq; tē
tione pfitē q̄m adhec p

mnge mcam. x. Quid ē
ē qd nobis lectus audiatur.
q̄m puenire posse ad gaudiū
qd nullaq̄ possit auferri.

Nouandū aīt̄ qd tota xi.
lectionis hui⁹ euāglice series
illis ducim⁹. d̄ cum pleuis
audietib⁹ adnō. pars aūt
illi eciā nob q̄ post passionē
et resurrectionē dñicam ad
fidē ueīm aptissime ingerit.

Qd dñs ait. modicū et xij.
iam nō uidebitis me quia
uado ad patrem. ad illos spe
cialit̄ primos q̄ ei discipula
tu p̄dicantis i carne ad
hesuros. ut post tristiā
passionis ulā resurrectōe
et ascēsione ei⁹ letificati me
rito. Et. dix. Johem. rectū.
i. d. s. Modicū et iam nō vi
debitis me. Et iter modicū
et uidebitis me. q̄ uado ad
patrem. d̄ pfecto q̄ quidā ex
discipulis ei⁹ adimuicē. Qd
est hoc qd dicit nobis modi

cā. Amō uidebitis me. Amen
rū modicū. Et uidebitis me.
Quia uado ad patrē. Dicebā
ḡ. Qd est hoc qd dicit mo
dicū. Nescim⁹ quid loquit̄.
Cognouit aūt ih̄c q̄ uole
bant eū interrogare. Et dixit
eis. De hoc quæritis inter
uos: q̄ dixi modicū. Et non vi
debitis me. Et iterū modicū
Et uidebitis me. Amē amē
dico uobis. q̄ plorabitis
Et flebitis uos mundus aūt
gaudebit. Vos aūt tristabi
mini. Sed tristicia uestra uertet
in gaudiū. Mulier cū parit
tristiciā hꝫ. q̄ uenit hora ei.
Cū aūt peperit puerū. iam nō
meminit pressure p̄ gau
diū. q̄ natus ē homo in mū
dū. Vos igit nūc quidē
tristiciā hētis. Iterū aūt uide
bo uos. Et gaudebit cor uestrū.
Et gaudiū uestrū nemo tollet
a uobis. Et O's q̄ ei trādet
ut tua possint reddere uulh

ne. nitatis cuiusūm ostēdis
da cūctis q̄ xp̄iana p̄fessiōe
censent. Illa respuere q̄
huc usq̄ tenuerūt mōmi. Et ea
q̄ sūt aptia sectari. Ps. Dō. uiij.
in uita. Alla. Ps. ven. a. Alla. Ps. Dne
Actus incip epla Jacobi ap̄i. Jacobus dei
bus dei Et dñi nr̄i ih̄u xp̄i s̄r
uus duodecim tribus q̄ sūt
in dispersione salutē. Omne gau
diū existimate fr̄es mei. cū
tentationes uarias incideritis.
sciens q̄d probatio fidei uestre pa
tientiā operat. patientia aūt op⁹
perfectū habet. ut sitis perfec
ti Et integri in nullo deficientes. Ps
Si oblitus fuero tui alla oblui
scat me dextera mea adhereat
lingua mea faucibus meis si
nō meminero tui alla alla. Ps
Sup flumina babilonis illic se
dimus Et fleuimus aūt recordaremur
tui syon. Ad hec. Ps. Si quis
aūt uestrum diligens sapientiā.
postulet ado qui dat affluē
ter Et nō improperat. Et dabit

et postulerat aũt in fide nichil hesitans. ℣ Qui erat tũ ds undertũ te qui ꝛ tumultũ sonit aq̃ uocẽ dedit tũ nubes alla. a. a. ℣ Illuxerũt choruscationes tue orbi terre immota ẽ ꝛ contremuit terra. Alla. Qui cũ hesitat. simi ns. his ẽ tẽpestati maris. que flatu cito mouet ꝛ cito sternitur. Vir duplex aĩo ĩ omnibꝫ uijs suis. ℣ Narrabo nomẽ tuũ fratribꝫ meis alla ĩmedio ecclie laudabo te alla alla. ℣ Q timentes dñm laudate eũ vniuersũ semen iacob glificate eũ ĩmedio. nis. Glorietur aũt frater humil' in exaltatõe sua. Dules aũt ĩ humiliatõe sua. quo flores fenũ trãsibunt. Exortus ẽ sol cũ ardore. ꝛ aruit fenũ ꝛ flos eius decidit ꝛ decor vultꝰ eius deperijt. ℣ In ecclijs bñdicite do alla deo de fontibꝫ isrl' alla alla. ℣ La

tate dño cantate nouũ cantate dño oĩs tra. defo. ℣ Bti uir qui sufferet tẽptatiõem. qm cũ probatus fuĩt accipiet coronã uite quã repmisit ds diligẽtibꝫ se. Nemo ẽ tẽptat dicat quo adeo tẽptat. ℣ In toto corde meo alla exaltasti me alla. ne repelleas me amãdatus tuus alla a. a. ℣ Iuxta humiliatõe meã ꝛ eripe me qr legẽ tuã no sũ oblit. Ne. ℣ Deus ei intẽptator malorũ est. Ipe autẽ neminẽ tẽptat. Vnusq̃sq; tẽptatur a cupia sua abstractus ꝛ illectus. ℣ Imp tuũ cãtate nob alla quoniã cãtabim canticũ dñi in tra aliena alla. ℣ Ihc ꝛogauerũt nos q captiuos duxerũt nos uba cantatiõis. Qm. vij. Nolite erari fres mei dilectissimi. Oĩe datũ op timũ ꝛ oĩe donũ pfectũ desurs ẽ descendens

ap̃e luminū. ap̃ qm nō
ē trāsmutacio n̄ nubilitu
dinis obumbracō. ℟ O's
cantate dn̄o nouū cāticū ℣ alla
ipsalte dete corday psallā ℣
alla alla. ℣ Ds mis estu ℣ cō
fitebor ℣ ds mis estu ℣ exalta
bo te. Ipsal. viij Voluīta
rie ēi gemuī nos ℣ bo uīcta
tis. ut sīgū initiū alīqd acce
apiute ei. Janis fies mei
dilectissimi. Jit aūt omis
hō uelox ad audiendū.
tardus aūt ad loquendū.
tardus ad ira. ℟ Alla au
diuim ea tēstata ī nr̄is
ea ītēpis siluē. tabernac
ī tabnacl̄m ei adorabim ī lo
co ubi steterūt pedes ei alla al.
℣ Surge dn̄e ī requiē tuā tu
a archa sāctificacōis tue. Ipsal
alla. ℣ dn̄e ī d.s. ℣ ado hem
ad ei q̄ me misit. ℣ nemo
ex uobis ī rogat me quo
uadis. Ipsal. ve. bede. p̄sa.
Sian ex lectōe euāgelica
fes kr̄m Audiuim. dns ℣ re
demptor n̄r ī mēte passiois
sue articulo uisaplis ℣ glo
riam ascēsiois q̄m ap̃e post
mortē ℣ resurrectōem cāt
clarificand. ℣ aduentū sp̄c
sā q̄lm erāt illustrādi pa
tefecit. ℟ Deduc me ī semi
ta mādator tuor ℣ alla q̄m ip
sam uolui alla. Inclina cor
meū ī testimonia tua alla. ℣ a.
℣ Auerte oc̄los meos ne uide
ant vanitates ī via tua viui
fica me. Ipsalm. x. Quatenꝰ
istante hora passiois eius de
uim. q̄lm mortē doleret q̄
que post mortē adcelū ℣
leuandū nō dubitaret. mi
nus dlūa dsolatōe n̄ repi
taret. qs abeunte licet
dn̄o sp̄c sū gā ℣ solandos
ēe sparet. ℟ Cantate dn̄o
alla. psalmū dicite ei alla. ℣
Date glām laudi ei. psal. xi.
Ado inqt dns adeum
q̄ me misit. ℣ nemo ex uo

bis ītrogat me q̄ uadis.
ac si apte dicat. Reintar
dcendendo ad eū q̄ me m
carnari ꝓtinuit. Ī tāta tā
q̄s manifesta erit eius dē
dēlois claritas. ut ne
mini ūr in op̄ sit ītrogā
re q̄ uadā uidētib; cūctis
q̄ ad celos ꝓgant. ℟ Bo
nū ē confiteri dño alla. ex
plalle alla ℣ do āmicā andy
mane mīam tuā ⁊ ueritatē
tuā p nocte. Ps. xcij. B ene
dixit tibi dea stensione sua
unxisti uado ad eū q̄ me
misit. ad dñm. Ī nemo
ex uobis ītrogat me quo
uadis. Sed quia hec
tē sua passione ꝓfecta erāt
dicēs. quo ego uado uos
ī potestis uenire. ītroga
uit eū petrus ⁊ dix. dñe
q̄ uadis. Respondit ē ei. Q̄
ego uado nō potes me sēq̄
ri nūc. q̄ tēpa fuit ℟
alla. ad dño alla. ℣ Os rede

mit d manu ī mica ⁊ dreg
onibz ꝓgregauit eos. Ma.
Ps. ij. Dix. i. d. 8. Johem
Ipse ad eū q̄ me misit. ⁊
nemo ex uobis ītrogat
me quo uadis. Sed q̄ hec
locutus sum uobis. tristicia
ꝓplenit cor uestrum. Sed ego ue
ritatē dico uobis. expedit
uobis ut ego uadam. Si
enī nō abiero. paracl nō
ueniet ad uos. Si aūt abi
ero: mittā eum ad uos. ⁊
cū uenerit. ille arguet mūd
dū de pcō ⁊ de iustitia ⁊ de
iudicio. De pcō quidē. q̄a
credidērūt ī me. De iustia
a uo q̄ ad patrem uado ⁊ iā
nō uidebitis me. De iudi
cio aūt. q̄ princeps hui⁹
mūdi iudicat ē. Adhuc
multa hē uobis dicere. sed nō
potestis portare modo. Cū
aūt uenerit ille spūs ueritatis.
docebit uos oēm ueritatē.
Jō enī loquitur a semetipo.

ꝯ q̄ cūq; audierit loquentē q
que uenturā ē ānūciabit
uobis. Ille me clarificabit
q̄ de meo accipiet & annū
ciabit uobis. ¶ Omia q̄cūq;
fidelium mētes umi effias
uolūtatis. da pplis tuis
id amare qđ p̄cipis. id desi
derare qđ p̄munctis. ut inter
mūdanas uarietates. ibi
nr̄a fixa sint corda ubi uē
ę gaudia. ℣. dñe. v. epla
Quod erat abūcia solis
o qđ audiuim̄ apli
qđ uidim̄ o tulis uīris qđ
p̄tractauimus & manus nr̄e tre
tauerūt de uerbo uite & uita
manifestata ē & uidim̄ & te
stam̄ & annūciam̄ uobis
uitā eternā. q̄ erat apd pa
trē & apparuit nobis. ℟.
Si obscurus fe. ℣. Hec est
annūciatio q̄m audiuim̄
ab eo & annūciam̄ uobis
quō ds lux ē & tenebre in eo
nō sunt ulle. Si dixim̄ quō
societatē habem̄ cū eo & in tene
bris ambulam̄ mētimur
& ueritatē nō facim̄. ℣. Si aut
in luce ambulam̄ sicut & ip
se in luce est. societatē habem̄
ad inuicē & sanguis ihu fi
lii ei mūdat nos ab oī pcō.
℣. Si dixerim̄ q̄ pccm̄ nō habem̄
ipi nos seducim̄ & ve
ritas in nobis nō ē. ℣. Si cōfite
mur pcca nr̄a fidelis ē & iust
us ut remittat nob pcca
nr̄a & mūdet nos ab omī
iniq̄tate. ℣. Si dixerim̄ q̄m
non pccauim̄ mendacē facim̄
eū & uba ei nō est in nobis.
Filioli mei hec scribo uobis
ut non peccetis. ℣. Si quis
pccauerit aduocatū habem̄
apd patrē ihm xp̄m iustū.
& ipe ē ppciatio pcōrum nr̄or.
Non pro nr̄is aut tantū sed
etiam pro totius mūdi. ℣. Et
in hoc scim̄ q̄m cognouim̄
eū si mandata ei⁹ obseruem̄.
Q̄ dicit se nosse deū & mā

data est nō custodit mēdax
ē. nisi hoc vltas nō est. vnī
Q ui aūt scīa ubī est. vē
hoc caritas dei pfecta ē. in
hoc scim' qm̄ in ipso sum'. si
pfecti ico sum'. Q' se dicit
in ipō manē debet sic ille ā
bulauit et ipe ambulare. S
cūdē. dix. i. d. s. dñs Jolem
am̄ dico uobis. si q̄d petie
tis pr̄em in noīe meo dabit
uobis. Usq; m̄ nō petistis q̄
q̄m̄ in noīe meo. petite. et
Potest noīe ve. bede. ps.
mīnos audiores q̄m̄ ita
pte lectois i sui euāgelice
discipl's saluator promitt
si q̄d nuquiens petierint
pr̄em in noīe nō dabit uob.
Q um nō solū ūri sūm
les milia q̄ pr̄em nisi noīe
pet̄e uident. nō accipiāt. ve
rum etiā ipe apls paulus
tio dñm rogauit. ut a se
angls sathane aq̄ tbula
bat̄ abscederet. in ipetrare

potui. xi. S Q hui' motiuo
q̄stionis aūt q̄ paūl' ita
explanatōe reserata ē. q'
uera uī intellexerīt dños
solū in noīe saluatoris pe
tisse. q̄ ea q̄ ad ppetuā salu
tē ptinēt petunt. idoq; a
polo nō in noīe saluato
ris petisse. ut tēptatōe ca
rere. q̄m obtinēdā hūi
litatis acceperat. xii. S i
hac cū tēptatōe q̄m paul'
acceperat carnisq; saulus ē
pisq;. ipō affligāt cū aut.
Et ne magnitudo reuela
tionū extolleret me datus
ē michi stimulus carnis mee.
angls sathane ut me cola
dix. t. dñs Jolem phizet.
i. d. s. dñm am̄ dico uobis:
si q̄d petieritis pr̄em in noīe
meo. dabit uobis. Usq; m̄
nō petistis q̄q̄m̄ in noīe meo.
petite. et accipiens ut gau
dium ūr'm plenū sit. Hec i
p̄bis locut' sū uobis. Ve

nit hora ci iam nō ī pūbli
s loquar uobis: sz palam
de ptē annūciabo uobis. Jo
die ī nomīe meo petetis. J
ū dico uobis. qz ego rogabo
patē meū de uobis. Ipe ei
pat amat uos: qz uos me
amastis z credidistis qz ego
ad exiui. Exiui apē z uci
in mūdū. Iterū relinq mūdū
et uado ad patē. Dicūt ei
discipli ei. Ecce nūc palam
loqris: z puerbiū nullum
dicis. Nūc scim qz scis oīa.
z nō opus ē tibi ut q̄s te mi
rogет. In hoc credimus qz a
deo existi. Respōdit ihc eis
Modo bona cūcta p̄cedūt. largie
sup habz nus in cognitiō
te in spū āte q̄ recta tūc z
te gubnante cadē faciam.

℣. In resurrectione dñi. Alla.

℟. Surrexit dñs de sepulchro. Alla.

℣. Et illustrauit nos. Alla.

℟. Ut laudemus et exultemus in die nra. Alla.

℣. Surrexit dñs de sepulchro. Alla.

℟. Qui pro nobis pependit in ligno. Alla.

℣. Et illustrauit nos. Alla.

℟. Ut laudemus et exultemus in die nra. Alla.

℣. Surrexit dñs de sepulchro. Alla.

℟. Et illustrauit nos. Alla.

℣. Exaltabo te dñe. Alla.

℟. Exaltare dñe in uirtute tua. Alla.

℣. Exaltare dñe in uirtute tua. Alla.

℟. Cantabimus et laudabimus potentiam tuam

celi ꝙ mont̄ ei ineꝛtū ꝓmam? alli. ℣ Altissimo celo egressio ei? ꝛotatus? ei? usq; ad sūmū ei? ℟ Redemptor aūt īr iij. Ano. qꝛ morte nō dissoluit supra uit eam qꝛ resurgēdo eā suscep. ꝙ resurrectionis sue gl̄am ascendendo ꝺclara uit ℟ Exaltare dne alla- ℣ uirtute tua alla- ℣ Cantabim? ꝙ psallem? Inv. iij. Notan. dū est qꝺ helyas mantru legitur ascendisse. ut uide hcet apte demōstaret ei? qꝛ homo pur? aduentoꝛio īdige bat alieno. ℟ Si ei? nō abi ero pacti nō ꝛeier aduos si aūt abiero mittā ei? aduas. Cū aūt uenerit ille docebit uos oēm ueritatē. alla- ℣ Jō ei? loq̄tur ascendendo qꝛ q̄ audiet loquet? ꝙ q̄ uenta? sut annūciabit uobis. Cū Inv. alla. a. a. ℣ Dns in Oms gē. Caritate. ꝺo ꝛeꝛ. ꝺo ꝛeꝛ. bndic? ℣ Altissimo celo egꝛ. e

Redemptor aūt īr nō ℣ aurtu ñ anglis sb leuat le gitur. qꝛ ips q̄ fecat oīa ui uit sup oīa sua ꝛuit ecclā baptiz. ℟ Ite īorbē unūsq; ꝙ dicate dicētes alla q̄ credi derit ꝙ baptizat fuit salus erit alla. a. a. ℣ Cūtes gē ꝺo cete oīes gētes baptizātes eas īnoīe ptis ꝙ filij ꝙ spūs sc̄i. Jllo ꝙ ei? ꝛeuirebat ubi ℣ Q?. erat ꝙ inde ꝛedibat ubi re manebat. qꝛ tāl ꝓpūitate ascēdet in celū ꝓ dumta te sua ꝙ tram ꝓter gnne bat ꝙ celū ℟ Ascendit ds ꝛ nubilacōe ꝙ dns i uoce tube alla alla. ℣ Ascendēs ꝛ talū captiuā duxit captiuitate. Inv. Pcussate fres q̄m pīcie ℣ mēta creuit mūdana stulta tis. qꝺ ꝓascendētis ꝓsona dñi potent ostenditur. ℟ Ascendēs talū alla captiuā duxit captiuitate dedit dona hoibz alla al. ℣ Ascendit ds ꝛ

nubilacōe ⁊ dñs ī voce tube.
Trāslatus nāmq; viij ded.
enoch ⁊ p̄ roīnū gen⁹ ⁊ p̄
roīnū generās. Rapē ē ihēs
as p̄ roīnū gn̄ans. ⁊ ī p̄ro
ralm gn̄ans. ℣ Nō nr̄be
tur cor ur̄m ego uad ad pa
trē dū assūpē filo auobis
mittā uob. ℟ p̄m vnatis ex
gaudebit cor ur̄m alla. ℣ Ego
rogabo p̄rem ⁊ alū p̄aclitū
dabit uob. ℟ p̄m. Adōē alla. ℣
Spūm ℟ Patrem ⁊ nō uos r. or
Recūbentibz vndecī discā
pulis apparuit ihēs ⁊ exp
bravit incredulitatē illoz
⁊ duritiā cordis q̄r his qui
uiderāt eū resurrexisse a
mortuis nō crediderūt. Et
Ds rē ol. e. b. ℟ ℣. pp̄c. rē
surrectionē dñicā discipli
tarde crediderūt nō tā illo
r̄ infirmitas. q̄m mīa ur ita
dicam fuit infirmitas fuit. ℟
Ovntq; intrauit ciūtes ihēm
ecce duo uiri astiterūt iuxta

illos uestib⁹ albis q̄ ⁊ dixerūt
alla. a. a. ℣ Lyc ihc q̄ assūpt⁹ ē
a uob⁹ in celū sic ueniet q̄m admo
dū uidistis eū euntē in celū. alla.
Ipā nāq; resurrectio illis p̄
dubitantibz p̄mlta argumē
ta mōstrata ēst. q̄m dū nos
legētes agnoscam⁹ q̄d alium
q̄m de illoz dubitatōe solida
mī. ℟ Postq̄m nubē ascensū
suū dñs q̄ am blav sup p̄tas
uentoz alla. ℣ Q̄ facit angl̄os
suos spūs ⁊ mīstros suos ignē vrē
Adinsinuandū p. xpi rē Q̄.
quoq; ultatē dñice resurrec
tōis. notā dī nobis ē q̄d
lucas referat dicēs. Cōuesc
ens p̄cepit eis ab⁹ solumm
ne discederēt. Postq̄ pauca
vicibz illis eleuat ē ⁊ nu
bes suscepit eū ab oculis eoz.
Viri galylei q̄d admiramī
aspiactes in celū alla quēad
modū uidistis eū ascendentē
in celū ita ueniet alla. a. a. ℣ Cū
q̄ intuerent in celū euntē illū

ecce duo uri abierūt in ꝓcta illos ī uicinīz albis qui ⁊ dixe rūt. cui. xij. Mane uero ꝓ pius q̄m ascēdat ad eū dicendis ait ī hierusalē dimittat ī tempore discipulos memorat. Quia iure ꝗd si dandū ē. n̄ qd ip̄e dns nūc discipulos increpauit. cū increpa uit reliqt. ut iuba q̄ recedēs diceret. ī corde audientiū ara ipsa remanent. ℣ Pater cū eēm cū eis ego seruabā eos q̄s dedisti mi alla nūc aūt ad te ueio nō rogo ut tollas eos de mūdo sz ut serues eos a malo alla alla. ℣ Pat̄ scē serua eos ī nōie tuo q̄s dedisti mi. ℣ Non pro

Ille. Rectumbenabz cum undecī discipulis. apparuit illi ihc et exprobrauit incredulitatē illoꝝ ⁊ duritiā cordis q̄ his q̄ uiderāt eū resurrexisse nō credidērt. ⁊ dixit eis. Euntes in mundū uniuersū. p dicate euāgliū oī creature. Q̄ credidit ⁊ baptizat fuit saluus erit. Q̄ vō nō credi dit. codemnabit. Signa aūt eos q̄ crediderūt hec sequunt. In nōie meo demonia eiicēt. linguis loquent nouis. serpētes tollēt. ⁊ si mortifer q̄d biberint. nō eos nocebit. Sup egros manus ponēt. et bene habebūt. Et dns quidē ihc postq̄ locutus ē eis. assumptus est in celū. ⁊ sedet ad dext̄ dei. Illi aūt ꝓfecti p dicauerūt ubiq̄. dño cooperante. ⁊ sermonē. confirmāte sequentibz signis. Oratio. Concede q̄s oīp̄ds. ut q̄ hodierna die unigenitū tuū redēptorē nr̄m ad celos ascendisse credim̄. ipi quoq; mente ī celestibz habitem̄. Per dñm. Ad nocturnū. Ascēsa dns in alta. ⁊ uox tube. Ps. Omnes gentes. Glorificatio dñi nr̄i ihu xp̄i. fies dilatissimi. relitu

.xxj.

gendo ⁊ cælos hodie ascē
dendo ꝑplena ē. Resurrectio
nis die ꝑpī ꝓalche dñi cele
brammus ascēsiōis v die
hodie celebram. ℟. Post
passionē. ℣. Ideo resur
rexit xp̄c ut nobis exem
plū resurrectionis ostende
ret. Vnde ascēdam ī celū ut
nos reliq̄ suis mīa ꝓtege
℟. Xp̄i enim re ℣c. ut. res
surrectio. ⁊ victor ē ꝑ lor
redēptio. ⁊ saluator mūdi
duumū corp̄ assūpsit. ⁊ ut
florētes arbores ⁊ cande
ta lilia carnē iam mortu
am reflorescē faceret. ℟.
Resurrecturi sūt ei vocis
hoies de sepulcris suis. ut
cuncta nutrencia q̄ iudem
ligna. redeūte anno resur
gūt ⁊ quodāmō ita ymago
dei cūcte resurrecta. ℣. Sic
Vetū post hyemalis rigo
ris frigida quodām sepul
tura pullulare clemeta

oīa festināt ut resurgēte
dño ⁊ ꝑa resurgē mdeāt.
Nam unaq̄ ex resurrec ℣j.
tione ihu xp̄i ger salubrio
sol cū dictor. tra ē fecūdior.
Surgit tū reflorescūt q̄ carō
oīa floribz nectunt. nec cel
se ē ut homo aliq̄ndo cre
dat se ce resurrecturū. ℣ij.
Floruit igit dñs cū resur
rexit tenui mulo. fructifica
turi cū ascendit celū. Nam
ascendēs celū adprem sal
fructū sue carnis reportā
uit. ⁊ ipe inse ꝑspem nr̄am
nos collocauit. ⁊ tunicas
senīa detulit. ℣iij. Iure
surrectōe nāq̄ ⁊ cū carnis
apīc. neophyta ecclie simu
recipiunt. inouatā ita. celū
ꝑspm sūm relevat. ℣ Vēte
Reuibemb̄z vnde. Di. colla
tio cede qs ape. un s. In oct'
ascēsiōis Begre vnj. lec īpo
die ascēsiōis. In mj. Lucā
sull. r. Dixī i. d. s. Hec sunt

uerba q̄ locut⁹ sū adnos cū
adhuc eē uobiscū quō
necesse ē impleri oīa que
scripta sūt i lege moysi ⁊ pphetis ⁊ psalmis de me ⁊
Ascensu⁹ ve bede pb⁹ ⁊
cū discipl⁹ dns primo discipulos de
misso suc fidei diligenter
instruē curauit. ut tanto ter
tius hāc mūdo p̄dicaturi
q̄nto eā adhuc ultra ore
p̄cepissēt ⁊ pphar oze eā
diuinū p̄signatā fuisse cog
noscerent. x. Apparēs
ihc discipl⁹ suis post re
surrectionis tēpus. utpta
hoc qđ m. cū eis ḡlius legeret
audiuim⁹ hec sunt ⁊ quid
ibā q̄ locut⁹ sū adnos cū
adhuc eē uobiscū. id ē
simile nobis adhuc corp⁹
corruptibile ac mortale
gestare. q̄n necesse ē ipleri oīa q̄ scripta sūt i lege mo
ysi ⁊ pphis ⁊ psalmis de
me. xi. Impleta ihc dic

dns. sacrā q̄ moyses
⁊ pphe ⁊ psalmi p̄dixerūt.
Vnde liquido pat⁹ q̄ vna
ē ecclia i oīb⁹ sēis ei⁹. eade
fides electos oīm p̄decessū
dasq; ⁊ obsequiū. carnis
se ei aduentū exspectantes.
Q uia nimiz sicut nos xij.
p fidē trāsacte carnationis.
passionis. ac resurrectionis
illi⁹ saluatōis. ita ⁊ illi fuisse
ipam i carne eē passio
nē ac resurrectionē credētes
me credētes p eū de uite aue
rore se saluari sperabāt. &
Luc. 1. dic. 1. d. 8. Hec luce.
sūt uba q̄ locut⁹ sum ad
uos cū adhuc eē uobiscū
q̄m necesse ē impleri oīa
q̄ scripta sūt in lege moysi
⁊ pphis ⁊ psalmis de me.
Tunc aperuit illis sensū. ut
intelligēnt scripturas. ⁊ dic
eis. Quoniā sic scriptū ē et
sic oportebat xp̄m pati ⁊
resurgē a mortuis die tia:

ꝙ̄dicari īnoīe eī ꝓ̄ia
ꝙ̄missionē ꝓ̄cōr īoīs
ḡēres· īcapiembz abiosō
lma Vos aũ estis testes
hoꝛ· Ego mitto ꝓmissū
patris mei ītos· Vos aũt
sedē ītauitate q̄ adusq; īm
diamī vtute exalto· Ldu
xit aũt eos foras ībetha
niam· ꝙ eleuatis manib⁹
suis bñdixit eis· Ꝙ fm̄ e
dū bñdicēt illis recessit
abeis· ꝙ ferebat mcelū· Et
ipi adorātes regressi sunt
īhierlm cū gaudio magno·
ꝙ erāt semp ītēplo laudā
tes ꝙ bñdicētes dm· Colla
Ocōcede ꝙs o· ds ut rs· Judie
Penthec· Vñr Alla· ℣ ven·
Ldoctrīa· ℟· ꝙ adiuuans sic
īpascha· ℣ Dñe do mr· Lon
serua me· Leli enar· do reg·
Affer te· Lexultate i· ℣ ꝙpc
dñi r· or· Sīmo· ℣· Leonis pp·
Odiernā sollēpni
tatē dilāssimi mꝑ

tapuus festis ēē uenāda·
omia katholicoꝛ corda
cognoscāt· ꝙ dubiū ē qñ
ta ipius dei reuerētia de
beāt quē spūs sc̄s extelleā
simo siu mundis miraculo
ꝛsecrauit· ℟ Omn ꝑple
rent⁹ dies pētecostes erant
omis pul⁹ dicētes alla· ꝙ subito
fc̄tus est de celo son⁹ alla tā qñ
spūs totā domū repleuit totam
domū alla alla· ℣ Repleti
sunt omis spū sco ꝙ cepert lo
Nam abillo sc̄ sedā q· Alla·
dūs quo dūs supi celoꝛ
altauidmē ad dexteram dei
pēs cōsessurus ascēdit·
deam⁹ iste est q̄ abeuāt⁹
resurrectōe qñquagesimū
nobis īco· aquo cepit illu
strare· magna mysteria ꝙ
uerez sacāmtoꝛ ꝙ nouoꝛ· quibz manifes
tissime declarat⁹ est· ꝙ gram
pmissa tā fuisse plegem·
ꝙ legē īpleram ēē ꝙ gram·

Repleti sūt oēs spū scō ⁊ cep̄erūt loqui put spūs scō dabat eloq̄ illis ⁊ q̄dā mirabā do dicēbāt alla. ℣ Loquebant̄ uariis lingus apli magnalia dei. Ad. uij. Situit hec in eo q̄dam pplo abegyptijs libato q̄nquagesimo die p̄ ymmolatione agni lex data ē in mōte syna-ita post passionē x̄i q̄ ver⁹ dei agn⁹ occisus ē. q̄nq̄gesimo anteiur rectionis q̄nus die⁹ aplis plebēq; credentium spūs scs in lapsus ē. ut sacrificiū ouiū ueteris testamēti euāgelijs mīstralle p̄cepisse. ⁊ abeo die spūs ḡ dign̄ fedus sed̄m aq̄ p̄mū firat̄ istau ram ī dieb⁹ uos suos ℟ nūc. ℣ amicos meos q. oīa cognouit̄ q̄ op⁹ sit ī medio uri alla. Neq; spūs scs ī nob⁹ pacian̄ ille ē quē pat̄ mit tet uobis alla. ℣ Quoz re

miserius pcā remittēs. &c.

Situit applica testat uij. hystoria. dū ip̄lent̄ dies pentheco stes. ēent oēs pariter eodē loco fidēs ē repēte de celo sonꝰ tamq̄ aduen ientis spūs uehemētis. ⁊ re pleuit totā domū ubi erāt sedētes. ℟ Vltimo festiui tatis die dicebat ihc q̄ ī me tredm̄ flumina de uētre eius fluent aque uiue. hoc aut̄ dix de spū quē accepturi erāt credētes ī eū. alla. ℣ Q̄ sitie uerit ⁊ bibat ⁊ de uētre ei⁹ fluent aque uiue. hoc ℣ ps. ℣ Ds mr r. Magn⁹ dn̄. Exaudi ds o. m. t. Le deum. sordi uuda. Ben dic. ij. Repleti

O q̄m̄ uelox ℣. os spu. ē scīmo sapie. ubi ds ma gister ē q̄m̄ cato dicatur q̄d docet. sō est adhiben da interpretatio ad audiē dū. nō q̄ uelcuq; ad uiū ī temp⁹ adstantiū. ⁊ spi

tante ubi uoluit spū vi
tatis ꝑpe singlāp gentiū
uoces · facte sūt tetrice ore
mnes · ℟ Oscapinā ⁊
capiam dicebat eos dñs fir
mauit illis gram spē sā er
rellectu ⁊ ipleuit corda eoꝝ
alla alla · ℣ Repetino nāq;
somtu spē tes sup eos ueēr
Adhoc igit die ℣ ii
tuba eiꝰ glite ꝑdica aois
tonuit · adhoc die ymbs
carissimatū fluminā benic
tionū omē deferti ⁊ vni
uersa arida rigauerūt · qm
adrenouandā facie tre
spē dei fēbat sup aqs · ⁊ ad
uertes tenebras abigedas ·
noie luras fulgā coruscā
bāt · ymutanciū splendore
ligūaꝝ · utilibū dñi luadū
⁊ eloquiū igniū cōcipēc
tiu adcreandū rellectum
⁊ iumēdū qꝫ pcm · ⁊ effica
ca illuminandi · ⁊ uis ēer
ertinctn · ℟ Spe dñi re
pleuit orbē tray · ⁊ hoc qđ ⁊
tinet oīa saam hꝫ uotis alla
alla · ℣ Qm ē em artifex
oem hens vtutē oīa ꝓspicāes
Quātus altissimi vii ii
ualde fuit ꝓpa rei geste for
ma inrabilis · nec dubiū
sit illo omniū humanaꝝ
uocū exultāte iuentu ma
iestate sā spē fuisse ꝑsente ·
nemo tam estimet i his
q̄ corpeis ulla sit oculis di
uinam ei appariuisse sb stā
tiā · ℟ Non rebu qm uos or
phanos alla · vado ⁊ uenio ad
uos ⁊ gaudebit cor uestrū alla
alla · ℣ Mli ego abnero ꝓfec
tus nō ueīet · dū ad patrē fuo
mictā uobis eū ⁊ gaud · vii ·
Nata em ī uisibilis ⁊ ai
pre filioq; mnūs · q̄ hanc
nūis atq; opis sui qua
uoluit significatōe monst
rat · ꝓpetate vō essentie sue
ī ista ueritate manet · qꝫ sit
n prem n filiū · ita n spūm

scām hūmanā potestatē uisus
attingē. ℟. Spūs sōs precedēs
actūs apl̄oz̄ pectora tāgit ibi
lūc penetrāt nouo sānctificatōis
signo ut ignē cor oīm gēa
nascētiū tāgant. Alla. ℣. Fac
tus ē repente de celo sonus
aduenientis spūs uehemētis.
℟. Ad. Alla. ℣. Spūs paracl̄ꝰ
docebit. ℟. Dūs. i. d. Johēm doce.
s. Siqs diligit me sermonē
meū seruabit. ℣. Pat̄ me⁹
diliget eū ⁊ ad eū uenie
mꝰ ⁊ mānsionē apud eū fa
ciem⁹. Ant. o. l. e. b. gg. pe
Liber fīs hymni euāgelice li
ba lectionis sb breuitate trāſ
aurē ut posit citius hoīes
ī grēplacōe tante sollēpni
tatis īmorari. ℟. Spūs sōs
repleuit tota domū ubi erāt
apli ⁊ apparuerūt illis dispti
te lingue tanq̄ ignis sedit
q̄ sup̄ singlos eor ⁊ repleti
sūt oēs spū sco alla. a. a. ℣
Dū ꝯpletēt dies pētcōstes ī unū ēt
gan ap̄d metū iudeoz sonꝰ re
pente de celo uenit sup eos. Re
℟. adie nāq̄ spūs sōs re ℣.
pentino sonuit sup thea
pulos uentꝰ mētes q̄ car
nalium ī sui amorē pmuta
uit. ℣. Foris appetebāt lin
gue ignee ī tris facta sūt
corda flāmantia. q̄ dū dīn
ignis ustione suscipiunt.
p amorē suauē ardescunt.
Spūs nāq̄ spūs sōs amorē. ℟.
Facta aūt de nocte q̄dā uisio
uidit ⁊ mēte ⁊ fusa ē. quo au
diebat unꝰq̄sq̄ lingua sua
illos loq̄ntes magnalia dei.
℣. Stupebāt aūt oēs ⁊ mira
bant. Quo. ℣. Q ui mēte
integra dīm desiderat. p fecto
ia hūt quē amat. nec q̄ eū
q̄sq̄ posse diligē. si eum
que diligit nō ꝑcēpit. ℟. Ad
uenit ignis diuinꝰ nō ꝙburēs
sē illumīans nō ꝙsūmēs sed
lustrās ⁊ ī ueni corda discipl̄oz
receptacula munda ⁊ ardua

cis carissimis meis dona alla. V
Juuenes eos fortes estote
Illustrauit eos multas di
uinitas dicatis. Idem ri.
Si quis diligit me sermonem
meum seruabit. Et
Si quis diligit me sermonem
meum seruabit. Et pat meus di
liget eum. Et ad eum ueniemus
Et mansionem apud eum faciem.
Qui non diligit me sermo
nes meos non seruat. Et sermo
nes quos audistis non sunt mei
sed eius qui misit me patris.
Hec locutus sum uobis. Apud

uos manens. Paraclitus autem
spūs sc̄s quem mittet pat in
nomine meo ille uos docebit
omia. Et suggeret uobis oia q
cunq; dixero uobis. Pacem
relinquo uob. pacem meam
do uobis. Non quem mundus
dat. ego do uobis. Non turbetur cor uestrum. neq; formi
det. Creditis in me. Et time
re debetis. nemo ad uos.
Si diligeretis me gauderetis
utiq; quia uado ad patrem. quia
pat maior me est. Et nunc
dixi uobis priusquam fiat. ut
cum fuerit credatis. Jam
non multa loquar uobiscum.
uenit enim princeps mundi hu
ius. Et in me non habet quicquam
sed ut cognoscat mundus quia
diligo patrem. Et sicut mandau
it michi pater sic facio. Vos
Si quis diligit me sermonem

gaudē ℣. d. ītum. ei. fiā. ij.
℟. Reples sūt omīs tpū scō
alla. ℣. ven. Jnp. n. Rogabo pa
trē meū ⁊ aliū ꝑaclitū dabit
uob alla ℣. Exultabūt ā Jō uo
reliqui orphanos alla uadet
uemo adnos alla ⁊ gaudebit
cor uīm alla ℣. Judica. ā Pacē
meā do uobis alla pacē meā
relinquo uobis alla ℣. Soli e
mlau. ā Jh assc̄ꝑfecti ꝑdica
uerūt ubiqꝫ dño cooꝑante ⁊ser
monē cōfirmāte sequnb signis
uis alla alla. ℣. Dñe ne ītr.
℣. Spūs dñi. ℟. Leō Benigū
est eni. ℣. Loqbant. va. l. a.
Jnj. ℣. am Alla. Leō K ārī
tas di difficila ē mozdibz
mīs ꝓficiū sūm ꝙ dat ēnb.
℣. Repleūs oēs cōll S cā spūs
dñe corda nīa mūdet in
fusio ut fructū ītima a
spūs cōꝑatōr fecūdet. Lei. Deca
Trinitate ℣. D evm vey vnū
ītate ⁊ tīcatē ītate ve
nīte adorem. ℟. ven. Jnp. n. ā.

A deste ds vn̄ omnē ꝓa
ℓ filiū ⁊ spūc scō. ℣. Dñe do n. ā
Tevnū ītātia ītrate
ipsoms ⁊ficetū. ℣. Celi enar.
ā Te tem ītē ēē unde ⁊ in
telligē ꝙ sitem. ℣. Dñe ītu.
ā Te invocam̄ te adoram̄ te
laudam̄ obtā ītas. ℣. Dñe
ē. ā Exq̄ oīa ꝙ quē oīa in q̄
oīa xpi gla ītela. ℣. Exurg. ā
Libā nos salua nos uuuifica
nos obtā ītas. ℣. ds mr. v.
bndict dns ds isr. q̄ ītes. ℟. Leōis

Cum adintelligenda
dignitatē sūme trī
nitatis dilectissimi agem
mētis ītendim? ⁊ michil di
lig ītilla excellencia cognos
mꝰ. qr̄ in illo abyssitate sua
dilcōpat diuinitatis ēēn

Benedicat nos ds ds ℟. Be
nīr bndicat nos ds ⁊ benedicat
eū omīs fines tre. ℣. Ds un
sereat nr̄i ⁊ bndicat nos ds.

Sempitnū ē patr. ℣. Jme.
Dsempiterne filiu filij sui ēe

gemitore sempiterni e
filio · i tepalis apte ee p
genitu. Sempiternu q est
spu sco · spm ee pris z filij.
ut nullqm pat sine filio nec
qua pat z filij filium sine
spu sco · z oibz existentibz
gradibz exclusis · nichil ibi
psona sit anterior nulla
posterior ℣. Benedic dns
ds isrl q facit mirabilia sol
z benedictu nom maiestatis
ei in etnu · ℣ Replebit maiest
tate ei ois tra fiat fiat. Q.
Nul bie trinitatis z in
mirabilis deitatis vna
substantia · i omnia tm ope-
ratoes uoluntate · pat i
potentia equalis iglia.
Ovis ds magn sic ds tm ℣
nies ds q facis mirabilia.
℣ Nota fecisti in pplis virtute tu
am redemisti i brachio tuo
pplm tuu · Tues nus ℣ O e
qua fn sca septuplu sic lo
quit · ut am in nobis aut

tendis aliqd adsignet · qd
singlis utteat ducere ysio
nis · no pturbat fides ca
tholica si doceat · nu pte
tate aut uoluntate aut opis
simuet nobis unitas trini
tatis · z no dubitet intellec
tus · qd distinguit audiet.
Magn dns z magna virt ei
z sapie ei no numer. ℣ Magn
dns z laudabilis nimis z ma
gnitudinis ei no e finis. ℟
Caritas pat e gra in. ij. n. de
spe comunicatio spe obta tm
tas. ℣ Magn dns. ā Benedictio
z claritas z sapia z gra z acto
honor virtus z fortitudo deo uro
in sec's secor amn. ℣ Exaudi os o.e.
ā Gloria z honor deo i trinitate
unitatis pat z filio cu sco spu
in sempiterna sec's. ℣ Tedet. ā
Impe manet etnitas in filio
eqlitas in spu sco etnitas eqli
tatis qs gmdo ℣ Caritate ā
Scis sce sce dns ds omipc
q erat z q e z q venturus e ℣

dō regiū d Laus ē glia
gl'a; actio ī scla sempna
bta ūitas ℣ Laūitate v bñ
dicam⁹ dō ds nr. bñd. n. d.
Obhoc queda ſiue ſb v.
patis. ſiue ſb filij. ſiue ſb
ſpē ſcī appellacōe ꝓmun
tiet. uel ſcellio credencia ī
ūitate nō erret. Qc cāl sa
īſepabilis. nīqm̄ ītelligē
retur ee ūitas. ſi ſemp
īſepabilit ee ūitas dicē
Gloria pat̄ genitq; 17 tui.
ph̄a ī ypar utusq; semp
ſpē alme ds vn⁹ oī spe ſedi
v Da gaudioz ꝑmia da gñi
p muna dissolue uinc
cula asinge pcas fedā. Di.
Oua mtetate ꝑis vi.
filij ſpūſcī, ner simgla
citas ē. nc diuīsitas cogn
tanda. Va ūitas ī va ūi
nitas. potest quidē alīq
tenꝰ mente sentiri. ſ nō
ꝑt simlr oze ꝓferri. 14.
Romanus ī potestas ī

umpū siu ūitatē ūitate
ūitate ūitate. Inphem
scloz tēpe. v Trinitatē luc
phēmis uultati sit deꝰ ꝑpet.
Fundata ē igit vij Im
dilectissimi ī uerbis nris fi
dei. q salubriter credimus.
qd simlr vera ūitas vna
virtꝰ ē. una maiestas. v
na sbstantia. ī diuīsibilis ope.
īſepabilis dilectione. m
dilectis potestate. simul
ꝑplens oīa. simlr omnēs
omīpotia. 17 Summe ūitā
tis simplica deꝰ una ūitas
eiꝰdē gl'e coeterna maiestas
patri proliq; scoq; flāmīq.
Q' totū sb dīo suus orbē legi
bꝰ. v ꝓtestet nob' grām di
cas bta ꝑis ac nati ꝑcq;
ſpūſ almi. Q' viij Quod
cūq; ē pat̄. hoc ē ī filio. hoc
ē ī spū scō: ī ūa deitas in
nullo ee aut maior aut
minor ꝑt. q; sic ī tribꝰ ēt
ſtrida ꝑsonis. unꝰ ī solꝰ

ndomē ū reapiat ūitas.
ȝ vnitatē sluet eccl̄ias. ℟
Bñdicam⁹ pr̄em ȝ filiū ai sc̄o
spū laudem⁹ ȝ sup exaltem⁹
eū in scla. ℣ Bñdicam⁹ dñm ce
li ȝ tor̄a ois̄ uiuentib⁹. Lau-
dō. Spes mr̄a sal⁹ mr̄a ho-
noz ūr obr̄a ūitas. ℣ Dñe
mīsē n. ℣ Ppo dñi ꝛc. ℣. S. Jo
Dñs. t. d. s. Cū ℣em
uenīt ꝑacl⁹ quē ego mⁱ
tam uob⁹ apē spm ve-
ritatis q apē ꝓcedit. ille
testimoniū ꝑhibebit de me
et nos testimoniū ꝑhibe
bitis qr ab initio mecū estⁱ.
℣. o. l. c. b. Augustin epi.
Dns ihc in sermone quē
locut⁹ ē discaplis suis post
cenā ꝓxim⁹ passioi. tanq̄
turus ȝ relicturus eos ꝑ
senaa corpal. cui oīb⁹ aut
suus usq ad cōsumacōnē
scli futur⁹ ꝑsentia spūalis
exortatis est eos ad ꝑsen
das ꝑsecutiones ipoz. qs
mūdi nōie nūcupaūt.
Deū amē ȝ mādata ei ob
serua. hoc dīs hō. ℣ Tmūtbz
dm mihi dēē ū hr q eū dilⁱ
gūt ūitate. hoc. ℟. Exq
tam mūdo etiā ꝑpos dns
ꝑ nos elegisse sedr̄it. ut
starēt se gr̄a di ēē qd sin-
sus aūt ulcis fuisse qd fu
erāt. De inde ꝑsecutores
ȝ suos ȝ ꝑpop iudeos cru
delit⁹ exp̄sit. ut oīno appa
reret etiā ꝑpos mūdi dāp
nabilis appellacōe ꝑclusos
q ꝑsequunt scos. ℟ Tibi
laus ⁊ glia ⁊ gr̄aꝝ acto ⁊ se-
cula sempiterna obr̄a ūitas.
℣ Et bñdam nom̄ glie tue
scm ȝ laudabile ȝ sup exal
tatū. Jnse. ℟. Cūq dns
discipulos diceret qd ignora
ret eū a q missus est. ȝ cū
odisset ȝ filiū ȝ ꝑem. hoc
ē ȝ eū q misⁱ ȝ eū aquo
missⁱ ē. deq⁹ oīb⁹ iā ma
nifeste sermonib⁹ disseruimus.

adhoc puenit ubi au-
um ipleat s̄mo q̄ i lege eo
ꝙ sc̄ptus ē q̄ odio habu
erūt me gratis. ℟ Te dm
p̄em ingenitū te filiū vm
genitū te sp̄m scm̄ paclitū
scam t̄ indiuiduā trinitatē w
ro corde t ore confitem laudq
mꝰ t benedicam⁹. Tibi gla i scla.
℣ Q̄m magnꝰ es tu et faciēs mi
rabilia tu es ds solꝰ. Tibi. ℟ Si
Deinde q̄ sequit adūpsit
vnde nr̄ dispitare cepim⁹.
Cū aūt uenit pachyus q̄
ego mittā uobis sp̄m veri
tatis q̄ a p̄re p̄cedit ille te
stimoniū phibebit de me
t uos testimoniū phibe
bitis q̄ ab initio mecū estis.
O bta trinitas te laudam⁹ &
te benedicam⁹ te adoram⁹ auge
in nobis fidē auge spē auge
caritatē obta trinitas. ℣ Tibi
laus t gl'a t gr̄ar acho in sc̄la
sc̄l'oꝝ. Amen. sc̄ptus. Ille
Dix. i. d. s. Cū uenit pa

clytus q̄ ego mittā uo
bis sp̄m ueritatis q̄ a p̄re
p̄cedit. ille testimoniū
phibebit de me. Et nos tes
timoniū phibebitis. q̄
ab initio mecū estis. Hec
locutꝰ sum uobis: ut no
scandalizemini. absq; sy
nagogis facient uos. Sed
uenit hora. ut oīs q̄ int̄
ficit uos. arbitret obse
quiū se p̄stare deo. Et hec
facient uobis: q̄ no nouē
runt patrē neq; me. Sed
hec locutꝰ sum uobis: ut
cū uenit hora eoꝝ. reme
miscamini q̄a ego dixi uob.
O mp̄t sempit. ds qui
q̄ dedisti famulis tuis in cō
fessione ue fidei eterne tri
nitatis gl'iam agnoscere.
et in potentia maiestatis
adorare vnitatē q̄s ut ei⁹
dē fidei firmitate ab oīb⁹
semper muniam⁹ aduersis.
℣. Do. pmā. pt̄ t̄ cantate dn̄o

Adorem dñm. Q' fecit nos. ℣. Venite. ℟. Ducent. ℣. Memor fu.
mocte. Incipit lib' Regū.

Vir erat vn' de rama
tha sophim de mō
te effraym. ⁊ nom ei helcha
na. filii ieroboam. filij
helij. filij thau. filij suph.
effrateus. Et habuit du
as vxores. nom vni anna.
⁊ nom secūde fenenna. fu
erūtq; fenenne filij. an
ne aūt nō erant liberi.
Deus omnium exaudiat ℟.
Ipe mittat angl'm suū ⁊ custo
diat me d' oubz patris mei ⁊ inducat
me vnctōe mīe sue. ℣. Dñs
q' eripuit me de ore leonis ⁊ de
manu bestie liberauit me. Ipe.
Et ascendebat vir ℟.
ille de ciuitate sua statutis
diebz. ut adoraret ⁊ sacrifica
ret dño exercituū in silo.
erāt aūt ibi duo filij he
li. ofni ⁊ phinees sacerdotes
dñi. ℟. Domine q' eripuit
me de ore leonis ⁊ de manu bes
tie liberauit me. Ipe me eripi
at d' maūbz inimici mei. ℣.
Misit dñs manū suā ⁊ vitam
suā animā meā eripuit d' me
dio catulor leonū. Ipe. ℟.
Venit g' dies ⁊ immolauit
helchana. deditq; fenenne
uxori sue ⁊ cūctis filijs ei⁹
⁊ filiabz ei⁹ partes. Anne
aūt dedit vnā partem tristis.
q' amabat. dilige bat. dñs
aūt inclusérat vluā ei⁹. ℟.
Ego te de manu dñi petij tui
dicat dñs ⁊ posui te pascere
gregē ppl'i mei ⁊ sui tecum
ingrediebaturq; ambulabat. sed
manus regnū tuū firmū. ℣.
Fecitq; ei nomē grande iuxta no
mē magnor q' fuer terre. Sed.
Affligebat quoq; ei⁹ ℟. im.
emula ei⁹. ⁊ inde irritabat
gebat. itaq; ut exprobra
ret q' clusisset dñs vluā
ei⁹. ℟. Plangetur aūt dauid ℟.
planctu magno sup saul

7 filios ei 7 dixit q̄m cen de
rum fortes ūbello. Ape
arma bellica mclin ist fle
re. ℣ Mōtes gelboe nec ros nec
pluuia sup uos descendant
ubi ceciderūt uulnerati mei.
pie. ℟ Dūs defensor 7 sedia
D̄nē amne hel ℣ noc. s.
chama uir suus. Anima cur
fles. 7 q̄re nō comedis. Si
obq̄m rem affligit cor tu
um. Nūq̄d nō ego melior
sum tibi q̄m decem filij. ℟
Montes gelboe nec ros nec
pluuia ueniant sup uos. Ibi
ceciderūt fortes isrl. ℣ Dūs
mōtes q̄ in tantū ei sitis ut
nec dūs gelboe aūt trāseat.
Sm̄ regem aūt ama vi ubi
postq̄m comedat ihylo et
bibat. 7 hely sacdote sedē
te sup sellam ante postes
tēpli dūi. cū ēet amia a
mard animo orauit dūm
flens largiter. 7 uotū uo
uit dño. ℟ Exaudisti dne

oracionē sm̄ tuū ut edificare
tēplū nōi tuo. Benedic 7 sanctifica
domū istā in sempiternū ds
isrl. ℣ Dne q̄ audisti pacti
7 miam cū seruis tuis q̄ ambu
lāt cora te toto corde suo.
Dne exaudi vsq. Benedic.
si respexisti uidis afflictio
nē famule tue 7 recordatus
mei filis. nec obliuis an
cille tue. dederis q̄ seruo
tue sexum utrilem. dabo
eū dño oīs dies uite ei.
7 nouacula nō ascendet sup
caput ei. ℟ Dne si fuerit
filius famule tue oratorium
ad sanctuariū tuū. Tu exaudies
celo dne 7 ibi a cos dematu
bus suppliciū eoz. ℣ Si pec
uerit inte ppls tuus 7 fuerit
egerit pniam uenies q̄ ora
uerit loco isto. Tu ex. vsq.
Factū est cū amia multi
plicaret pces cora dño. ut
hely obseruaret os eius.
Porro anna loq̄bat in cor

te tuo · tantūq; labia il
luus mouebantū & uox
penit ñ audiebatur. ℟7
Audi dñe ymnū & orōem
qm̄ tuus tuus orat coram te
hodie ut sint oculi tui ap
ti & aures tue intente sup
tonū istā die ac nocte. ℣.
Respice dñe de sanctuario tuo
& de excelso celor habitacō
tuo. Ad dñm dñe misc. Lucā
Fuit · t · Dix · i · d · s · Homo
quidā erat diues q̄ indue
batur purpura & bysso.
& epulabat̄ cotidie splē
dide. Inl' O · l · e · b · dñe · pp̄e
Quiē fides ltmi quē gessi
iste qui induebatur pp̄ura
& bysso & epulabat̄ cotidie
splendide · nisi iudaicum
pplm signat · h̄ enim ultra
extius habuit · q̄ accepte
legis dei auxiliū ut
dē nō admisit te.
Petram supplicationis ℟7
mee habene ma[illegible]

ris & mlt̄a peccata sūt pēta
mīa & nō sum dignus unde alti
tudinē celi pmlt̄a die ñqta
tus mee qm̄ irritauī mā tuā
& mlt̄ā cora te feci ℣ Dñe ñ
q̄ tate mea ego agnosco er de
lictū meū cora me & semp̄
soli peccau. Ps. Quiē uero
lazarus ulceribus plenus
nisi gentile pplm figuraū
exprimit · q̄ dū ihūs ad dm
pcta sua ydolis nō ertibuit.
huic uni⁹ tante fuit in
cunis q̄ppe uni⁹ · iterus a
uicerib⁹ trahit · & foras e
rupit · ℟4 Preparate corda ura
dño & seruite illi soli & liba
bit uos de manib⁹ inimicor
uror ℣ Auferte deos alienos
de medio uri · & ser. xi · Od
e peccor & confessio nisi godam
uulnez ruptaq; qr peccauit
salubrē apiet̄ mg confessione
qđ pestifere latebat in ecte
Multa & eni cauis · ī supbia
em ihūs humore pcare

dmis. ℟ Recordare dñe
testamñi tui ⁊ dic angło ptu
cięti cessęt mã mau tua ꝑ ñ-
dolere tia ⁊ ne ꝑdas omiẽ
aiam uiuã. ℣ Q̃ eleau dñe
ura mia applo tuo ⁊ actuitate
sca tua. ꝑ ñ. xij Q̃ ōfitẽ
to pcãa q̃d aliud agim?
nisi malum qđ ĩ nobis la
tebat apm? Lazarus ul
nerat cupiebat saturari
demitas q̃ cadebãt de mẽsa
diuitis. ⁊ nemo illi dabat.
q̃ gentilẽ quẽq; ad cog
nitionẽ legis conuertere
supbꝫ ille ꝓpłs despiciebat.
Agchi cũ diu tolleret dñs
helyam ꝓ turbinẽ tecũ hely
seus clamabat dicẽs pat mi
pat mi curꝰ ihł ⁊ auriga
ei. ℣ Cuiꝰ simul ꝓgẽm ⁊ ice
dẽtes simo cauerent ecce curꝰ
igneꝰ ⁊ equi ignei diuisęrũ
uterũq; ⁊ clamabat helyseꝰ.
Lucã. vi. Dixit dñs Lucã ꝑab.
Homo quidã erat diues.

q̃ indueb̃at purpura ⁊
bysso: ⁊ epulabat̃ splẽdi
dẽ. Erat quoq; mendi
cus nomine lazarus: q̃ iacebat
ad ianuã ei⁹ ulceribꝫ plen⁹.
cupiebat saturari demi
cis q̃ cadebãt de mensa diui
tis. ⁊ nemo illi dabat. sed
⁊ canes uenięb̃at: ⁊ lin
gebãt ulcera ei⁹. Factu ẽ
aũt ut mꝛetur mendi.
⁊ portaret̃ ab angłis in sinu
abrahe. Mortuus ẽ aũt
⁊ diues ⁊ sepultus ẽ in
inferno. Eleuans aũt o
culos suos cũ eẽt in tor-
tis: uidit abraham ab
ge ⁊ lazarũ in sinu eius.
et ipe clamãs dixit. Pater
abrahã miserere mei: ⁊ mit
te lazarũ ut intingat extre
mũ digiti sui in aqua: ut
refrigeret lingua mea.
q̃ crucior in hac
ely obsi flamma. ⁊ dixit
illi abrahã. Fili.

recordare q̃ recepisti mꝰ
ta bona ĩuita tua: ⁊ lazā
rus simlr mala. nũc aũ
hic ꝓsolat̃r. tu uõ arũa
ris. Et ĩ hys oñibꝫ inter
nos ⁊ uos chaos magnũ
firmat̃ est. ut hij q̃ uolũt
hinc trãsire ad uos nõ pos
sint. neq; inde huc trãsme
are. Ait. Rogo g̃ te pat
ut mittas eũ in domum
patris mei: habeo enĩ q̃nq;
frẽs. ut testet̃r illis ne ⁊
ipi ueniãt in locũ hunc
tormẽtorꝫ. Ait illi abra
hã. Habent moysen ⁊ ꝓphe
tas audiãt illos. At ille
dixit. Non pater abrahã.
Sz si quis ex mortuis iert
ad eos pẽitẽciã agent. A
it aũt illi. Si moysen et ꝓ
pheras nõ audiũt. neq;
si q̃s ex mortuis resurre
xerit credent. ¶ Dns
inte spãtauit fortitudo ad
esto ꝓtatus ĩuocabũbꝫ
nris. ⁊ q̃ sine te michi pũ
mortalis ĩfinitas. ꝓa au
xiliũ gr̃e tue ut te exequẽ
dis mãdatis tuis ⁊ uoluñta
ti tue ĩ actione placeam. ℣.
Creuit samuel dõ. ⁊ dns erat cũ eo. ⁊ nõ
cecidit ex oñibꝫ uerbis ei ĩtrã.
⁊ cognouit uniũsꝫ israel
a dan. usq; bersabee q̃d
fidelis samuel ꝓpheta cer
tus. ℟ Deus omnũ re. ¶
Et factum est dns ut appa
reret in silo. q̃m reuelat
fuerat dns samuel ĩ silo.
uxta uerbũ dñi. ⁊ euenit
sermo samuelis uniuer
so israel. ¶ Et factũ e in
diebꝫ illis congregati phili
stiim ĩ pugnã. Egressus e
namq; israel obuiam phili
stiim in pluum. ⁊ castrametat
at e uxta lapidẽ adiutho
rij. porro philistiim ue
nerũt in aphec. ⁊ instruxe
runt acie ꝓ israhel. ¶

Jsto aũt ctamĩe uerga ũcta
ilr̃ philistees. Ucsta sũt ĩsto
certamine pastum pagꝰ
qi ḡtuor milia uirorꝫ. Et
reḋitus ẽ ppls adcastra.
Dixerũtq; maiores natu
ḋ ilr̃. Qr̃e prcussit
nos hodie dñs cor̃ phi
listiim. Asferamꝰ ad nos
de silo archam fedis dñi.
Et ueniat ĩmediũ nr̃i. ut
saluet nos de manu ĩmi
corũ nrorꝫ. vi. Misit ergo
ppls ĩ silo. Et tulerũt inde
archã fedis dñi exercituũ
sedẽtis sup̃ cherubin. Erãt
q; duo filii hely cũ archa
fedis dei ofm̃ Ophnees
et phinees. vij.
Cũq; uenisset archa fedis
dñi castra. uociferatꝰ est
omis ifr̃l clamore grandi
et pcussũ tra. Audierũt
philisthiim uocẽ clamoꝝ
dicẽtiũq;. Que nã est hec
uox clamoris magni in
castris hebreoꝝ. Et viij.
Cognouerũt q; arca dñi
uenisset castra. timue-
rũtq; philisthiim dicẽtes.
Deus uenit ad eos. Et
ingemuerũt dicẽtes. Ue
nobis. Sic enim fuit hĩ
exultatio heri et nudius
tertius. Ue nobis. Quis nos
saluabit de manibꝰ deoꝝ
sublimiũ istoꝝ. Hi sunt dii
qui percusserũt egyptũ oĩ
plaga in deserto. Dñ. ix.
Pugnate et uincite dñi ad sa
muelẽ dicẽs. Pugnet
que et ipse cum saul regẽ. et
deleta me iuba tua que ei ĩ
placuit. Contristatusq; ẽ samuel
et clamauit ad dñm tota nocte.
Cũq; dux nocte sequẽti xi. re.
surrexisset ad saul mane. uĩ
cauit ẽ samuel. eo q; uẽiss
set saul carmelũ et erexis
set ibi fornicẽ triumphalẽ et reꝺi
tus rursus descenderet in
galgala. xij. Uenit g; sa
muel ad saul et dixit ei saul.
benedictꝰ tu dño ĩ plem̃ uũ
dñi. Dixitq; samuel. Pq ẽ

uox gregū q̄ relonat i aurib⁹ meis ⁊ ar mūtor q̄s ego audio. ¶ aut saul. d amalech adduxer⁹t ea. ¶ Aut samuel adsaulē. Quiq̄d uult dñs holocaustā ⁊ uictimas ⁊ nō potius ut obediat uoci dñi. Melior⁹ē ei obedia q̄ uictie ⁊ ausc̄ltare magis q̄ offrē adipē arietū. ¶ Dixit saul ad samuelē. Peccauq̄ preuaricat⁹ sū sermonē dñi ⁊ iuba tua. timēs ppl'm ⁊ obedies uoci eor. Et nūc porta q̄so peccm meū ⁊ reuer⁹e mecū ut adorē dñm. ¶ Dixit samuel ad saul. nō reuertar tecū. q̄ proiecisti sermonē dñi ⁊ proiecit te dñs ne sis rex sup̄ isr̄l. Conuersus ē samuel ut abiret. apphēdit saul ad̄ simbriā pallij ei⁹ q̄ ⁊ scidit. ¶ Dixit samuel ad eū. ¶ Scidit dñs regnū isr̄l de te hodie ⁊ tradidit illud proximo tuo meliori te. Pot⁹ uo tū pharet⁹ū parcet⁹ isr̄l. ⁊ penitudinē nō flectet⁹. neq; hō ē ut agat pñiam. ¶ Dixit saul. peccauī. sed nūc honora me coram seniorib⁹ pp̄li mei ⁊ coram isr̄l. ⁊ reuert⁹e mecū ut adorē dñm dñm tuū. Reuersus ē igit samuel secutus ē saulē. ¶ adorauit saul dñm. ¶ Congregātes philistiim agmina sua i plutū ⁊ uenerūt i sochoth uide ⁊ castrametati s ⁊ inter sochoth ⁊ ezecha in finib⁹ dā. Porro saul ⁊ uir isr̄l aggregati uenerūt i uallē terebinthi. ⁊ direxerūt aciē aduersus philistiim. ¶ Stabāt philistei clamabantq; de montis iugis hinc ⁊ inde. uos autē israhelitę. Quē uidētes pauer⁹unt ualde. ⁊ fugere uolebāt. Et q̄dā transierūt iordanē. ¶ Saul uero adhuc erat in galgala. ¶ Omnis autē populus secutus ē eum tremebundus. ¶ Et expectauit septē diebus. iuxta sermonē samuelis. ¶ Et non ueniebat samuel in galgala. ¶ Dixitq; saul ad populum. Offerte holocaustū mihi ⁊ pacifica. ¶ Et obtulit holocaustū. ¶ Cūq; complesset offerens holocaustū. ecce samuel ueniebat. ¶ Et egressus est saul obuiam ei ut benediceret ei. ¶ Dixitq; samuel ad eum. Quid fecisti. ¶ Dixit saul. Quia uidebam q̄ populus me⁹ dispergeret⁹ a me. ⁊ tu non uenisti dies numerat⁹ sū. ⁊ philistei congregati sunt in machmas. ¶ Dixi nunc descendent philistei ad me in galgala. ⁊ faciem dñi non placauī. ⁊ coactus obtuli holocaustū. ¶ Dixit samuel ad saulē. Stulte egisti. ⁊ non custodisti mandata dñi dei tui q̄ p̄cepit tibi. Nūc enim parasset dñs regnū tuū sup̄ isr̄l in sempiternū. ¶ Nūc autē regnū tuū non surget. Quesiuit dñs sibi uirū iuxta cor suū. ¶ Et p̄cepit ei dñs ut esset dux sup̄ populū suū. eo q̄ non custodieris quecūq; p̄cepit dñs. ¶ Recensuit saul populū q̄ inuenti sunt cū eo quasi sescenti uiri. ¶ Et saul ⁊ samuel filius ei⁹ ⁊ populus q̄ inuentus est cū eis habitabant in gabaa beniamin. philistei autē castrametati sunt in machmas. ¶ Et egressi sunt de castris philistinorum tres turme ad p̄dandum. ¶ Una turma p̄cessit p̄ uiā q̄ respicit ophra ad terrā sual. ¶ Et alia turma p̄cessit p̄ uiā bethoron. ¶ Et tertia turma p̄cessit p̄ uiā finis q̄ respicit ad conuallē semboim contra desertū. ¶ Omnis autē fabricator ferri defuerat in uniuersa terra isr̄l. dixerant enim philistei. ne forte faciant hebrei sibi gladium aut lanceam. ¶ Descendebat ergo omnis isr̄l ad philistheos ut exacuerent unusquisq; uomerem suum. ⁊ ligonem. ⁊ securim. ⁊ falcem. ¶ Et erat lima ad triplicem modum. ⁊ ad bidentem. ⁊ ad securim. ⁊ ad ligonem. ⁊ ad hastam. ⁊ ad cuspidem. ¶ Et ad stimulum. ¶ Si quando ergo pugnare debebat. non inuenie⁹ gladius aut hasta in manu ulli⁹ de omni populo q̄ erat cū saule ⁊ ionatha. ¶ Inuentum est autē in manibus saulis ⁊ ionathe filii ei⁹. ¶ Egressus est ergo ionathas filius saulis ⁊ puer armorum eius. ⁊ transierunt ad stationem philistinorum q̄ erat trans montem. ¶ Et saul sedebat in extremo terminorum gabaa sub malogranato q̄ erat in magaron. ¶ Populus autē q̄ cū eo erat fuit quasi sescenti uiri. ¶ Et achias filius achitob fratris ichabod filii finees filii heli sacerdotis dñi in silo portans ephod. ¶ Et populus ignorabat q̄ abisset ionathas. ¶ Et inter transitus per quos q̄rebat ionathas ut transiret ad stationem philistinorum. erat petra ex uno latere. ⁊ petra ex alio latere. ¶ Et nomen uni⁹ dens. ⁊ nomen alterius dens

Abierũt ẽs filij ysay mane
iores pr̃ saul i p̃liũ. Et noia
tiũ filiorũ ei⁹ q̃ p̃rexãt ad
bellũ h̃ebab p̃mogenit. Ase
cãd⁹ aminadab. tcĩ q̃ samaa
dauid aũ eãt mĩmi. Ons
ysay ad saul filiũ suũ. ac
cipe fr̃ibz tuis ephippiũ
tam z decẽ panes istos z cãe
ad fr̃es tuos i castr̃a z decẽ for
mellas casei. has defes ad
tribunũ z fr̃s tuos uisitabis
si recte agãt. z cũ q̃bz ordĩa
ri s dscẽ. vj. Surrexit
itaq; dauid mane z p̃mĩdq
uit gregẽ custodi. z onusq;
abijt sic̃ p̃ceperat ei ysay z
uenit ad locũ in galgala
z ad exercitũ q̃ egressus ad pug
nã. uociferatus erat i certa
mine. vij. Et dauid ad saul
locũ z adorat eũ q̃ dixit ad eo.
ego seruus tuus uadã z pu
gnabo ad uersus philistheũ.
Cui saul ad dauid. non uale
resistẽ philistheo isti ad pug
nare ad uersus eũ q̃ puer es.
hic aũt uir bellator ab adu
lescẽcia sua. viij. Ons da
uid ad saul. pascebat pa
tris sui gregẽ
z ueniebat leo uel ursus.
tollebatq; arietẽ de medio
gregis z sequebar eos
et percutiebam eos z ruebã
q; de ore eorum. T. lucã. xix.
Illi. t. dixit ih. d. s. simi
litudinẽ hãt. Homo q̃da
fecit cenã magnã z uocau
it multos. Et misit seruum
suũ hora cene dicẽ inui
tis ut ueniret. q̃ iã parata
s omnia. Ire. o. l. e. b. gg.
Quis iste homo est
nisi ille deus patriarcham dicẽ
z homo ẽ z qs agnouit eũ.
Qui fecit cenã magnã. q̃
sacietatẽ nobis dulcedi
nis in se p̃stitit. Ire. xx.
Qui uocat multos sed pau
ci ueniunt. q̃a nõ unusquis
q̃ ei p̃fectẽ obedit s cetꝰ

et nullo male uigiedo ꝓ
dicatu. Misit aūt suū suū
hora cene dicē ītuitatus ut
uenirēt. xi. Q d hora cene
ī sūs ē mūdi. Iuḡ timm
p nos sum sicut ꝛ dnaū
paul' restat dicēs. Nos īqs
fines sclor deuenerūt. xij
Si igit hora cene ē tj uo
cati. tāto mil' debem' ex
tasare a nullo dei: quāto iā
ꝓpinquasse cimi' finē scli.
Q' eni pēlam' q' nichil ē
qd restat. eo debem' p̄mme
dē ne temp' gr̄e qd' p̄sto
sum. t. s. Lucam ē per eam.
Dix' ī d. f. Sili cuidam ē hāc.
homo quida fecit cenam
magnā. ī uocauit multos.
ī misit seruū suū hora
cene dicē ītuitatus ut ue
nirēt. q' iā parata sunt
omia. Et cepūt simul' omes
excusare. Primus dixit: Vil
lam emi. ī necesse habeo
exire ī ut dē illā. Rogo te.
habe me excusatū. Ī alt'
dix'. Juga bouū emi q̄nq'.
ī eq̄ probare illa. Rogo te.
habe excusatū. Ī alius dix'.
Vxorē duxi. ī ideo nō possū
uenire. Ī reuersus seruus' nū
ciauit hec dño suo. Tūc ira
tus pat'familias: dixit
seruo suo. Exi cito ī plateas
ī uicos ciuitatis ī pauperes
ac debiles. cecos ī claudos
mitte huc. Ī ait'
nus. dñe. factū ē ut ī pcepi:
ī adhuc locus' ē. Ī ait dns
seruo. Exi uias ī sepes ī co
pelle intrare. ut impleatur
domus mea. Dico aūt uobis:
q̄d nemo uirorū illoꝝ q̄ vo
cati sūt gustabit cenā me
a. Sāl nomis tui toll' am.
dñe tuum ē ꝓ ī amorē
fac nos hīre ꝑpetuū. quia
nūq̄ tua gubernatione
destituis. q̄s ī solidi tate
tue dilectionis ī stituis.

℣. Dominica. iij. Lucam.

Jhūs ē. Accesserūt adillum
publicani ⁊ pōres: ut audi
rēt illū. ⁊ murmurabāt sē
be ⁊ pharisei dicētes. Qꝛ
hic peccatores recipit et
mānducat cū illis. ⁊ rl'. o. l.
Audiuis ex ēb. ēūg. ꝑ
lectione euāgelica frēs mei
q̄ pōres ⁊ publicani ac
cesserūt ad redēptorē no
strū ⁊ nō solū ad colloqu
diū. ⁊ ⁊ ad manducandū re
cepti fuīt. ℟. Quid uidē
tes pharisei. dedignabāt sꝛ.
℣. Exquia re colligite q̄ vera
iustitia ꝑpassionē hui⁹ falla
dedignationē. qūm⁹ iustus et
iustꝰ solent recte peccatorib⁹
dignari. ⁊ aliud ē q̄d a
git ypocrita superbie. aliud zelo
discipline. ℟. Dedignā
tur. ⁊ cū sꝛ nō dedignabātes
desperāt sꝛ nō desperantes
placabilem ꝛ mouēt sꝛ amā
tes. q̄ ⁊ si fortis ītemperātes
p̄ delictis suis exaggerant.
mēt rū dulcedinē p̄ carita
tē seruat. ꝓponūt sibi ru
ina ꝓpos plerūq; qs coer
gūt. meliores existimando
eos q̄s qs uidēnt. ℟. Illi
q̄ detalia uitia a se superbe
solent cerebrosi q; despicere.
nulla ī finitimis sua q̄ deside
rant. ⁊ q̄ se pōres cē nō
credūt. eo degeriꝰ pōres
res fiūt. Deq; ꝓfecto nul
lo pharisei extimescunt.
q̄ diuidicantes dūm. qd
pōres suscipere. ⁊ rem ce
de q̄m fonte mūie reprehen
sibile. ⁊ Accesserūt Lucam 18.
serūt adillum publicani
⁊ pōres. ut audirēt illū.
Et murmurabant sē be ⁊ pha
risei dicētes. Qꝛ hic pōc
res recipit ⁊ mānducat cū
illis. ⁊ am ad illos ꝓpho
lam istā dicēs. Qꝛs ex vo
bis habens q̄ hūt centū ouēs
⁊ si ꝑdiderit vnā ex illis. nō
ne dimittit nonagīta

nou⁹

nouē in deserto. ⁊ uadit ad
illā q̄ perat dou ñuem at
illā. Et cū iuenit illā. ip o
nit sup humeros suos gaudēs.
⁊ ueniens domū. uocat
amicos ⁊ uicinos dicens
illis. Congratulamini mi. qr
inueni ouem meā q̄ perat.
Dico uob. gd ita gaudiū
erit in celo sup uno pctore pe
nitentiā agente. q̄m sup
nonaginta nouē iustis qui
nō indigent pnia. Aut que
mulier hēns dragmas de
cē si perdit dragmā vnā.
nōne accendit lucernā ⁊
everrit domū ⁊ q̄rit dili
genter donec inueniat. Et cū
inuenit. uocat amicas ⁊
uicinas dicēs. Cōgratula
mini mi. qr inueni dragmā
q̄m perdideram. Ita dico uo
bis. gaudiū erit coram an
gelis dei sup uno pctore
pniam agente. col. Et
ptanonē tram qs mi
benigne exaudi. ⁊ q̄bz sup
plicandi ps̄as affim. mi
defensiois auxiliū. p dñm nr̄m
ihm xp̄m. Qui tecū uiuit ⁊ regnat
te mi cordes: sic ⁊ pati ur
miseros exhorret. ve. bede pbr̄i.
Benigne deus sup ingratos
⁊ malos. ⁊ multiplici scelerū
sua mia qua cuncta alimenta
saluat tēpalia bona largi
endo. uel ad celestia dona sin
gulari gra qua electos solet
glificare ignorando. x. Non
iure iudicare. ⁊ nō iudicat
unus. Non iure ordinare. ⁊ nō
ordinat unus. Hoc loco mi
chi aliud nobis ꝑ̄ apm exis
timo. nisi ut ea facta q̄ diu
nū est q̄ aīo fiant in melioꝝ
ptem interpretem. xi. Qd
cum sepe cū est. extructibz cog
noscens cos. de manifes
tis uictū e q̄ nō possit bo
no aīo fieri. sic de stupro uel
blasphemie. uel furto uel cē
cris. ⁊ si q̄ de talia d quib

nob̄ iudicare pmittim̄. xij.
Dicit ei abbas q̄ possim̄ nō
ee simplici corde sine malo &
impie q̄ cāis humanū tibi iu
diciū sumu. phibet apls
iudicari eos qui carnibꝰ ve
scebant. & vinū bibebant
abeis q̄ se abq̄ tēmodi
alimētis tēpabāt. Lucam
pl̄m. t. dic. i. d. s. Estote mi
sericordes. sicut & pat̄ ūr
misericors est. Nolite iudica
re. & nō iudicabim̄. Nolite
dēpnare. & nō dēpnabim̄.
Dimittite. & dimittem̄. da
te. & dabit̄ uobis. Mensu
ram bonā & pfertam & coagi
tatā & sup̄ effluentē dabunt
sinū ūrm̄. Eadē qppe mē
sura qua mēsi fuerimus. re
metietur uobis. Dicebat
aūt illis & similitudinē. Nu
quid pt̄ cecus cecū ducere.
Nonne ambo i fouea cadūt.
Non ē discipl̄s sup̄ magr̄m.
Perfect̄ aūt oīs erit. si sit sit
magr̄ ei. Q̄ aūt uides festu
cam in oculo fr̄is tui trabem
aūt q̄ in oculo tuo ē nō ad
uertis. Aut quō potes dicē fr̄i
tuo. frat̄ sine eiā festucam
de oculo tuo. ipe in oculo tuo tra
bem nō uides? Hypocrita e
ice p̄mū trabem de oculo
tuo. & tūc pspicies ut edu
cas festucam de oculo fr̄is tui.
Protector iuste spūancti coll.
ds sine quo nichil ē ualidū
nichil sanū. mltiplica sup̄
nos mīam tuā. ut te recto
re te duce sic trāseamus p bo
na tpalia ut nō amittamus
eterna. p. dō. q̄nta. sy. Lucā.
v. Cum turba p̄r̄uerent ad
ih̄m ut audirēt vbū dei. &
ipe stabat secus stagnum
genesareth. & vidit. ve. Bede. plb.
Stagnū genesareth idē
dicit̄ ē q̄d mare galylee.
uel mare tyberiadis. Et ma
re galylee. ab adiacente
puincia ē dictū. mare ty

uersiadis appximabat ciuitati
q olim cenereth uocata · ⁊
abierode tetrarcha ītstaura
ta · i honorē tyberij cesaris
tyberias ē appellata · xv.
Pozro genelar alaa · ipſ
nauē qua ascendebāt aqs
de se ipso sibi exarare au
dam ꝓhibeat: greco uoca
bulo quasi gulans sibi au
dam dicat. Neq; īstagni
more sternit aqua · ⁊ sic
quietis aurīs spūs mobz
agitat. xvi. Q̄d stagnum
hastu dulcas ⁊ ad potādū
habilis · ⁊ hebree tiberias
siue dulcas · siue sal
sa · mare mutauerit: xvii.
Q̄ui lacus intī fluentē ior
dane · cenereth q̄ dracona sta
dijs ī longitudinē · ⁊ q̄ dra
gintā extendit ī latitudinē.
Q̄r stagnū siue mare pre
sens sectīm designat. dns
secus mare stat. ℣ Lucam.

Ascendit. Cū turbe irruerent ad
ihm ut audirent uerbū dei · a
ipe stabat secus stagnum
genesareth · ⁊ uidit duas
naues stantes sec̄ stagnū.
pscatores aūt descenderāt
⁊ lauabāt retia · Ascendēs
aūt ī unā nauē q̄ erat sy
monis · rogauit eum redu
cere a terra pusillū · ⁊ sedēs
docebat de nauicula turbas.
Ut cessauit aūt loq̄ · dixit ad
symonē · Duc ī altū · ⁊ la
xate retia uīa ī capturam.
⁊ respondens symon · dixit ill̄i.
Pceptor · p tota nocte labo
rantes nichil · ī uerbo aūt
tuo laxabo retiā. ⁊ cū hoc
fecissent · cōclusere piscium
multitudinē copiosam · ⁊ ru
pebat aūt retia eorū. Et
annuerūt sociis q̄ erant
in alia nauī · ut uenientes
⁊ adiuuarēt eos. ⁊ uene
runt · ⁊ ipleuerūt ambas
nauiculas: ita ut mergerē.

Qđ aũ iudeꝛ symõ petꝰ. p
adit ad gentia ihm dicens.
Exi a me qr hõ pccor sum
dne. Ioppe ei cũ cedẽtib⁹ eꝝ
Ioñs q aũ illo erãt. ascẽp
runt pisciũ qđ ñ reperiant. Iñ
uitq; aũ iacobũ Ioh'em
filios zebedei q erãt socios
symois. et ait ad symone
ihc. Noli timere. qr ex hoc iã
hoies eris capiens. Et ꝑ
ductis ad tram nauibꝫ. re
lictis õibꝫ secuti sũt eum.

Da nob qs dne ut ꝛ coll'
mũdi cursus pacifice no
bis tuo ordine dirigatur.
et ecclia tua tranquilla de uo
tione leteꝛ. ꝑ. dñ. vi. ꝓ asch'

Lect'. Dixit dñs. Ego cogo
uobis. nisi hꝫ abundauerit
iustitia ura plusq̃ scribaꝝ
et pharisęoꝝ non intrabitis in
regnũ celoꝝ. Lect'. augustini
Iustitia pharisęoꝝ est epi.
nis ut occidãt iustitia eoꝝ
qui in actu suo regnũ dei ui

nõ usurpent. Iudicus ꝯ qꝫ
qr dictũ est antiq̃s. nõ occi
res. Qui aũt occiderit. iudicio
reus erit. Ego aũt
dico uobis. qr oĩs qui irascit
fri suo. reus erit iudicio.
Qui aũt dixerit fri suo racha.
reus erit concilio. Qui aũt
dixerit. fatue. reus erit gehenne ignis.

Nam hoc postremum ꝙ
simꝫ sonat. admonet gra
dos qsdã factos. a leuio
ribꝫ ad grauora. non ad gehen
nã ignis uenirent. Gradꝰ
sit mihi pcis. ut ꝑmo
ti ꝓximi reuocentur. et ei motum
reminean corde ꝓcauẽ.

Iam si exortus fuerit noctẽ ira
tus ꝓximꝰ ira uocabulo ñ signi
ficante aliqd sed illũ animi
motũ ira eruptionẽ testã
tem. qua feriat ille tal ma
leuolũ. phisicũ utiq; q̃m si sur
gens ira silentio ꝑmereatur.
Matth. Dixit dñs. Ego

dnō nob. nisi hūm dsuēt
tudinaria uīra plusq̄ scēar
& phariseox. nō intrabūt
in regnū celox. Audistis q̄
dict ē antiq̄s. Nō occides.
Q' aūt occiderit. reus erit
iudicio. Q' aūt dixerit fratri
suo racha. reus erit concilio.
Q' aūt dixerit fatue. reus e
rit gehēne ignis. Si ḡ of
fers munꝰ tuū ad altare.
& ibi recordat' fuerīs q̄ frat
tuus habet aliq̄d adūs tu
te. relinque ibi munꝰ tuū
ante altare & uade prius re
cōciliari fratri tuo. & tūc ue
niens offeres munꝰ tuū. Coll.
Os q̄ diligentibus te bona
inuisibilia preparasti. infun
de cordibus nr̄is tui amoris af
fectū. ut te in omnib; & sup oīa
diligētes. promissiones tuas
q̄ omne desiderium superāt cōse
quantur. Per. Do. vsq;. Spiritū.
Lectio. v. Cū multa turba cēt
cū ihū: & hēent q̄d mānduca

rent. Locutus discipulis ad
illos. Miserōr sup turbā. q̄ ecce
iā triduo sustinēt me & nō ha
bent q̄ mānducēt. Et dimit
tere eos ieiunos nolo. ne
forte deficiant in uia. Et quidā de
illis de longe uenerāt. Et dixerūt
ei discipuli sui. Unde ergo nobis
in deserto tāta turba. ut saturet
tantā multitudinē. Et ait eis ihūs.
Quot panes habetis. Qui dixerūt.
Septē. & descendere iussit turbā
sup terrā. Et accipiens septē panes
& pisces. Et gratias agens fregit
& dedit discipulis suis. & discipuli
dederūt turbe. Et manducauerūt
omnes & saturati sunt. & sustulerūt
quod superauerat de fragmentis
septē sportas plenas. Hic
aūt nouū ultras ac gratia

testamñti · fidelib⁹ mīstrãnda
mõstra ē · xp̃ⁱ Mane autẽ q̃
refecto ī mõte mõstrata ē
natiõ declarat · q̃ titulꝰ
scripta testamñti pdet ī tell ec
ta · Almudine celestiũ p̃
ceptaꝝ nob mãdat · Ad pmi
tẽ uitiꝰ aluꝰ tudine x̃ q̃ ē
mons dom⁹ dñi ī vertice mo
tuũ · sona uoce pdicat · Ma
Julle · Lũ mlta turba theũ
cẽt cũ ihu n̄ tẽm q̃ mãdu
cẽt · Juocatis discaplis
ait illꝭ · Mlsẽdꝫ supᵗ tbã · q̃
ecce iam tẽdio finiũt me
n̄ hẽnt q̃d mãducent ·
Si dimisero eos ieiunos
ī domũ suã defice̅t ī uia ·
Q'dã ex eis d'lõge uenc
rũt · Et respõdert ei di sci
pli sui · Vnde istos pot erit
q's saturare panib⁹ ī solitu
dine · Et interrogauit eos ·
Qd panes hẽns · Q' dixe
rũt · Septẽ · Et pcepit tbe
discũbere supᵗ tram · Et ac
tptẽs septẽ panes · gras
agẽs fregit · et dabat discꝰ
pulis suis ut apon̄ent · Et
apposuer̄ turbe · Et hẽbãt
pisciculos paucos · Et ipos
bñdixit · et iussit apponi ·
mãducauer̄t · et saturati sũt ·
Et sustuler̄t · qd superauit de
fragmẽtis · septẽ sportas ·
Erãt aũt q̃ mãducauer̄t
q̃ quattuor milia · et dimisit
Os · ī tumũ tuũ · ē colla cos ·
tuũ qd ē optimũ · ī sete pe
roribꝰ mẽis · amore tui no
minis religionis augmẽtũ
ut q̃ sũt bona mutuas ac pie
tatis studio q̃ sũt mutua tue
Dñe · vuj · martij dies · ij ·
Dñe · i · d · s · Surrexit a fallis
pphetis q̃ uenturũ ad uos ī
uestimẽtis ouiũ · Intus aũt
sũt lupi rapaces · Ex O · l · e
Qd paulo supꝰ Origẽs ·
spaciosa · et latam uiã nota
uit · hoc nũc apẽ falsos pphe
tas ostẽdit · p̃ q̃s multi supᵗ

dnaonē abhoīabile abne
rūt. Q' p̄mo iuctea mlta ap
paruerūt. & mō p̄fidia re
pserūt mūdū. xv Ih q̄
pus falsi ꝓphe fuerūt ueris
simos dñi ꝓphas usq; ad
mortē p̄secuti sūt. sic ihēmi
am & michēam. alios q; mlos.
Isti aūt nō falsi ꝓphe. xvi
falsi xani q̄ sūt. vā cos xa
nos sine mīa p̄ secamīa &
ꝓpmūt. xvij. Omēs fal
sos ꝓphas & falsos xanos
p̄uenīēs dñs. adhortat
est dicēs. Intendite a fal
sis ꝓphis. aīēdite dilgē
tius obseruate cauēdū nō
seducamīni. ut nō ētāū ueni
amīni. ut nō stallamīni. matthē
Iste. t. dīt. d. s. Intendi
te a falsis ꝓphis q̄ uenīūt
aduos īuestimētis ouiū.
i tūic aūt sūt lupi rapa
ces. A fructibs eoz cognō
scetis eos. Nūq̄d colligūt
de spinis uuas. aut de tri
bulis ficus. Sic oīs arbor
bona fructus bonos facit.
mala aūt arbor fructus
malos facit. Nō p̄t arbor
bona fructus malos fac
nec arbor mala fructū bo
nos facē. Oīs arbor que
nō facit fructū bonū exci
dit & īignē mittet. Igit
ex fructibs eoz cognosce
tis eos. Nō oīs q̄ dicit mi
dñe dñe intrabit īregnū
celoz. sed q̄ facit uoluntatē
patris mei q̄ in celis est intrabit
in regnū celoz. tol Os
tia p̄uidentia dei dispo
sitione nō fallit. te suppli
ces exoramus ut nostra cuncta
sic gubernes. & ita nobis p̄
sentia cedas. ꝓ dñica. xx. Luca.
Iste. t. dīt. ad. s. Quidā
hāc. homo q̄dā erat diues
q̄ habebat villicū & hic dissi
passe bona illī. qui dixit
illi. quid hoc audio de te. red. o. l. e. b.
Quis sic ullus ꝓmissi ꝓ.

nigtans q dñi nocte lau
dat; aī uelle sare rationē
a deū fonte ꝓcesserit. revol
ui volumen euāgliū. ut
ter acta reperi. qd appm
quabꝫ saluator publica
ns a ꝓtoribꝫ ut audirēt
eū murmurabāt phari
sei a scribe dicētes. Quare
iste ꝓtores recipit a mā
ducat aī eis. x. Locu
tus ē eis dās ꝑabolā cen
tū ouiū a unius ex eis q
uerit ꝓtoris humeris
reportanda ē a aut cēt ppo
sita statim exultet. dico vo
bis qd ita erit gaudiū
celo sup uno ꝓtore peni
tentiā agēte. qñ sup no
naginta nouē iustis qui
nō indigēt penitētia. xi
Aiā ꝑabolam dixē dās
mare uniꝫ ex nr̄e
nr̄ē. aī dās ꝓsumsit. fili
cam fine a ꝓfecit. Sic dico
uobis gaudiū erit coram
angelis dei sup uno ꝓtore
nitentiam agente. Dixit. Te
ctā. qs ex uobis habens
nētas duos filios a dixerit
tis eos sb̄ stātiā. Cūqs un
or facultatibꝫ ꝓdigus esse
cepisset a cōmederet sibi qs
ptor cibū. reuersus adprem
sit acceptꝫ ē ab eo. s. Lucam.
Dixit. ꝑabolā
hāc. Homo qdā erāt duos
q habebat villicū a hic dif
famat ē apd illū quasi dis
sipasset bona ipi. a vocauit
illū. a ait illi. Qd hoc audi
dio de te. Redde rationē
villicationis tue. Jam enim
ū poꝫs villicare. dux ait
villicus mꝰ se. Qd faciam
qr dñs mꝰ auferat a me
villicationē. fodere nō va
leo. mendicare erubesco.
Scio qd faciā. ut cū amo
tus ab villicatione recipiāt
me in domos suas. Cōvo
cans unūq singlos debito

ribz dñi sui· dicebat p̄mo·
Quicū debes dño meo· Ille
le dix̄· Centū cadhos olei·
Dix̄q; illi· Accipe cautionē
tuā· & sede cito & scribe quinqua
ginta· Deinde alio dix̄· Tu v̄
quātū debes· Q; at. Centū
choros tritici· Ait illi· Acci
pe litteras tuas· & scribe oc
toginta· Et laudauit dñs
villicū iniquitatis q̄ prudēter
fecisset: q; filii huius seculi p̄de
atores filiis lucis īgnāe ge
nia sui sūt· Et ego uobis dico·
Facite uob̄ amicos de mā
mona iniquitatis: ut cū de
fecerit recipiāt uos īcterna
Larguit colla· rabinacla·
nob dñe qs semp spūm co
gnoscendi que recta sūt ꝑpe
tuis & agende· ut q; sine cu
lpe nō possimꝰ· secūm te vi
ve valeam· Ad· xe· Lut·
Cap· v· Cū appropīquāsset ihc
ierlm· videns ciuitatē fleuit
sup illā dicēs q; si cognos

Iustes ut tu· Ant· o· l· e· b· gr· ℣·
Lectionē breuē sc̄ēv
gly breuē si possū no lo
cione patrē· ut illis īcā
ptyroꝝ dei timēto· ꝙ sanie
expanias mlta cogitare· xv·
Odflente dño illa īosolu
moy sb uersio destribaatur·
q; anestasiano & tyto roma
nis ꝑnapibz facta ē· nullis
q; hystoriā eccl̄iois ecdē le
gie ignorat· xi· Romani
ꝑnapes dnūcauit ad sb dio·
q; uetem dies ite & circūda
būt te undiq; & coangustabūt te undiq; & ad tram
ꝓsternēt te & filios tuos
q; in te sūt· xij· Hoc q; q;
qd addit & nō relinquet
ite lapidē· eo ipa ia ecdē
ciuitatis tēpis migratio nec
tat· q; dū nc ico loco ihc
q; ē ubi exp̄ ꝑtā filiat dñs
cū fix̄· ꝑnor illa ierlm ur
bi fundit⁹ ē euersa·

Jhū cū appm̄aret Luce
ilic urbm· uidēs ciuitatem
flenti sup illā dicēs· qr si
cognouisses et tu· ꝙquidē
in hac die tua q̄ ad pacē ti-
bi nūc aūt abscondita sūt ab
oculis tuis: qr uenient dies
in te ⁊ circūdabūt te ⁊ coan
gustabūt te undiq; ⁊ ad
terrā psternēt te ⁊ filios
tuos qui in te sūt· ⁊ nō re
linquēt in te lapidē sup lapidē eo qđ nō cognoue
ris tempꝰ uisitacōis tue.
Et ingressus templū· ce
pit eicere uendētes in illo ⁊
emētes dicēs illis· Scriptū
est· qr domꝰ mea domꝰ oratio
onis uocabit· Vos aūt fe
cistis illā spēluncā latronū.
Et erat docens quotidie in
templo· Audiebant aūt Coll: tēplo.
principes sacerdotū ⁊ scribe ⁊ pcipes
plebis q̄rebant illū perdere
et nō inuenieb̄ quid facerent
omnis enim plebs suspensa
erat audiens illum·

Et dixit ihc ad dō. xiiij. Luce
quosdā q̄ in se confidebāt tāq̄
iusti ⁊ aspernabāt ceteros pa
rabolā istā· Duo homines ascen
derūt in templū ut orarent· unꝰ
pharisē ⁊ alt̄ publican· ꝙ
Quia pabo ve. bede. ꝓ
tā dns qua sp orare ⁊ nō
deficē docebat· ita ꝙ ut
uti dicēt uerbo uidere
officiale fidē ⁊ ista reprien
dā· ne q̄s sibi forte desup
uacua fidei cognitōe ul
etiā confessōe blandiatur.
mox alta inducta parabola di
ligētius ostendit ad fidē
nūba examinanda ⁊ opa
mēq; minus opa maxime
requiri humilitas. xx Q ui
dns fidē grām sy nappis
minuto quidē· ⁊ exercitā
ne fiat glam̄ ꝓparet· q̄si
exponendo sb̄ iūxit. Cum
feceritis oīa q̄ pcepta sūt
uob̄ dicite· Seruꝰ inutilis
sum· xxi. Sup ui nec

p.

q̄m oīa ꝙmodmō q̄d eoz
q̄ p̄cepta sḡ faciam⁹ nō solū
mox d̄ sua iustitia p̄simi
mūt⁹ ꝙ et ī finos q̄ sq; de
spexit⁹ amq; ꝺ q̄ de fide
uacuā gr̄ oraūt⁹ nō exau
diuit⁹ xp̄s. Duo hoīes a
scendebāt ī templū ut ora
rēt⁹ vn⁹ phariseus ⁊ alt⁹ pu
blicanꝰ. Publicanꝰ hu
militer orans ad illā p̄fec
tu dne. hoc ē eccle. mem
bra p̄nūcī. de quibꝰ sup
dicit⁹ ē. ds aūt nō faciet
vindictā electoz suoz cla
mantiū ad se. Sm hūc
Dixit ihc ad quosdā
q̄ in se confidebant tanq̄m
iusti ⁊ aspernabant⁹ ceteros
parabolā istā. Duo hoīes
ascenderūt ī templū ut ora
rent⁹ vn⁹ phariseus ⁊ alt⁹
publicanꝰ. Pharisei⁹ stās
hec apud se orabat. Deus
gr̄as tibi ago. q̄ nō sū sic
ceteri hoīm. raptores. iust⁹
⁊ adulteri. vel hic etiā hic
publicanꝰ. Jeiunio bis ī
sabbato. decimas do oīm
q̄ possideo. Et publicanus
alōge stans. nolebat nec
oculos ad celū leuare. sed
plangebat pectus suū di
cens. Ds. ppcī esto mihi
pctōri. Dico uobis descen
dit hic iustificat⁹ ī domū
suā ab illo. q̄ oīs q̄ se exal
tat humiliabit⁹ ⁊ q̄ se humi
liat exaltabit⁹. col. Oīs q̄
oīpotentia tua p̄cento
mancie ⁊ misereīno ma
nifestas. multiplica super
nos gr̄am tuā ut admis
pmissa cupientes. celestiū
bonoꝝ factas cōsortes. Et.
Illūc. Exiens dñs. xp̄s. cū ad
ihc de finibꝰ tyri. ueīt p sy
donē ad mare galylee. in
ter medios fines decapo
leos. Adducūt ei surdum
mutū. ⁊ deprecabant⁹ eū
ut ponat⁹ manū illi.

Surdus ille et ve bede. p
mud qñ mirabilit cura
ñ. adño ñr cñ exclñ le
gear audiunt gen de
signat hñanñ. ut his q
aberroribz apostolice de
ceptionis animas grã merce
t liberari. ℟. O bsurdu
ti nãqs ho abhominãdo u
te ubo. postq̃ mortua fera
spũs ñr dñi ihũ d au
dituꝝ. mut alaute ydio
tis estuis ẽ. exq̃ cñ seduc
te colloq̃ hñe p̃ sñpsa. ℣.
Et mico clausis aures ho
adp̃tuam da cñ anglis lau
de celestibz. qd uelut qd
melioranduꝝ eide op̃ ca
rozis ain uetati p̃uaricа
cionẽ sicp̃ ip̃leuit. ℣. ℟.
Heu miser hñam gñis
defect. Qd ñrãdite uiaoꝝ
gñi auit. uiaoꝝ multo
dilatari cepit. ñpagine
tamoq̃ ira uiciscente ñ
carne dño. exceptis pau
cas. diuina fidei ꝓ pene
mud abagnicõe ꝙfessio
ne uirans. surd et tarde
sñi. ℣. Nam mut.
Ppiens isd similiz ꝓfi
uenit ꝓphonẽ admare
galylee. in medios fines
decapoleos. Et ad duc cñ
surdi. mutuꝝ. et deprecabã
tur eũ ut ponat illi manũ.
Et apphendes eũ de turba se
orsum. misit digitos suos
in aures eius. Et exspuens
tetigit linguã ei. Et suspi
ciens in celũ. ingemuit. Et dix
it illi. Effeta qd ẽ adaperire.
Et statim apte sũt aures ei.
Et solutũ ẽ uinculum linguẽ
eius. Et loquebatur recte. Et p̃cepit
illis. ne cui dicerent. Quanto
autem eis p̃cipiebat. tanto
magis plus ꝑdicabant.
Et eo ampli admirabant
dicẽtes. Bene oĩa fecit. Et
surdos fecit audire. Et mu
tos loq. ℣. Ompc. ds

q̄ hm̄di ca pietatis tue
ā mīta supplicū excedis
uota · essūde sup nos
uidam tuā · ut dimittas q̄
ysa metuit adiuuas q̄
oratō ñ plimme. ℣. dō. xiij.
Luce. vi. dic. ¶. o. s. bñ Luca
oculi · q̄ uident q̄ uos uide
tis · Dico em uobis · qd mlti
pphe ⁊ reges uoluerūt
uide q̄ uos uidetis ⁊ nō vi
derūt · ⁊ audire q̄ auditis
⁊ nō audierūt · ℟. o. l. ℣b
Scripo primo ambōsq; epi
legis capitulo dicit ibi
ē legis ignaros illos qui
sibi legis pita ē uidentur
q̄ verba legis tenēt · ⁊ vī
legis ignorāt pbās qd ī
putatio stati lex ⁊ prem
⁊ filiū p̄ditauit ī carnali
amis quoq; dulce āmūcia
uerūt sacīmentū ducēs · di
lges dnm dm tuū · ⁊ dile
ges ꝓximū tuū sic te ipm ·
Ille qui nesciebat ꝓxi x.

mū suū · q̄ nō credebat ī
xpm respondit · ⁊ q̄s ē mīs
ꝓximus · Ita q̄ xpm nescie-
nescit ⁊ legē · q̄m em pe
scit legē qui vitare ignora
rat · cū lex annūiet veri
tatē · xī. Homo q̄dā ex
r'lm descēdebat ī iericho.
Jericho em figā ihū mūdi
est ignē depādyso hoc ē
ter'lm illa celest electus
adam · ꝓuaricatōis ꝓlap
sione descendit · Cui nō
loq̄ sc̄s moz mutata cō natē
sue fecit exiliū · xij. Hic
adam lōge mutat · a bello
adam · q̄ offensa bīmūdie
fructabat · ubi insidias p̄
cata deflxit ⁊ adit ⁊ latro
nes · Jnqs nō ī tadiss mi
hys mādat celestis d̄ ei
se fecisse obnoxiū · Luca ·
Sall · ē · anē · ī · d · s · bñ · o · tuh
q̄ undēt · q̄ uos uidetis · di
co em uob · qd mlti pphe ⁊
reges uoluerūt vidē que

uos iudeis ⁊ nō iudicetis.
⁊ audite q̄ audiens ⁊ nō
audierit. Et ait q̄d dā legis
peritus sur exiit: tēptans
illū ⁊ dicēs. Mag̃r q̄d fa
ciēdo uitā ēternā possidebo.
At ille dix̄ ad eū. In lege
q̄d scriptū ē: Quō legis?
Ille respōdēs dixit. Diliges
dñm dm tuū ex toto corde
tuo ⁊ ex tota āia tua ⁊ ex
oīb⁹ uiribꝰ tuis ⁊ ex oī
mēte tua: ⁊ pximū tuū
tamq̄ teipm. Dixitq; illi
recte respondisti. Hoc fac
⁊ uiues. Ille aūt uolens
iustificare seipm: dix̄ ad
ihm. Quis est meus pxim⁹?
Suscipiēs aūt ihc dixit.
Homo quidā descēdebat
ab hierlm in hiericho: ⁊ incidit
in latrones. Q̄ etiā despoi
auerūt eū: ⁊ plagis ipo
sitis abierūt semiuiuo
relicto. Accidit aūt ut sac
dotes q̄dā descenderēt eādē
uiā ⁊ uidēs illū p̄trāsiit. Simi
liter aūt leuita cū esset secus locū
⁊ uidēs eū pterūit. Samari
tanus aūt quidā iter fa
ciens uenit ad eū: ⁊ uidēs
eū mīa mot⁹ est. Et appro
pians alligauit uulnera eius:
infundēs oleū ⁊ uinū. Im
ponēs illū iumento suo
duxit in stabulū ⁊ curā ei⁹
egit. Et altera die p̄ro
tulit duos denarios: ⁊ dedit stabu
lario ⁊ ait. Curā illius hā
be. Et q̄cūq; supererogaue
ris: ego cū rediero reddā
tibi. Quis horū trium uidetur
tibi pximus fuisse illi q̄ incidit
in latrones? At ille dix̄. Qui
fecit misericordiam in illū. Ait illi
ihc. Vade ⁊ tu fac similiter.
Ompt⁹ ē dñs dicēs mu
nere uenit. ut ubi affecti
bꝰ tuis digne ⁊ laudabiliter
seruari. Hoc q̄s nobis ut
ad p̄missiones tuas sine of
fensione curramus.

Ad vesp.

Jhū. Dū ueniſſe īLuc
rām. trālibat pmediā sa
mariā ⁊ galyleam. Aūī
gredēt' qdā castellū. oc
curr'erūt ei decē uiri lepſi
Lepſi ve. Bede. pſb Ar
gūt aliſ' de īdligi posſūt
q̄ scām ūe fidei nō hītes
narias doctinas pfitent er
roris. Jō cū. ab' scondīt
īpiacm suā. ſ. pſūma pe
rfcta pferūt in lucē ⁊ tat
tantiam sīnois ostentāt.
Nulla porro falsa doctīa
est q̄ nō aliq̄ uera īmisce
at. Vera ḡ falsis īordīata
pmixta īuna dispūta cōe
ill' narratōe hois tamq̄m
iumēt corpis colore appa
rēcia signifīcāt lepram
tāq̄m ueris falsis q̄ locas
colorē hūana corpa uari
antē atq̄ maculantē
Si aūt tam uitādi fuit
erdie ut si fieri pt longi
remoti magno clamore
p̄ impellēt. Vnd' apte sb
iūgitur. Q' steterūt alōge
⁊ leuauerūt uocē dicētes.
Jhu p̄ceptor miſer'e nr̄i. xiij.
Bene im salūent lepſi
rim p̄ceptorē noīant. ſp
cm̄ iei ūbis se errasse si
gnificāt hūc saluāt' hūi
lit' p̄ceptorē uocāt. Cuiq̄
ad cognitionē p̄ceptoris
redeunt mox ad formā
salutis recurrūt. Lucam.
Jhū. dū ueniſſet īter īm
mālibat pmediā samarī
am ⁊ galyleā. Aūī ingredē
tur q̄dam castellū. occur
rerūt ei decem uiri lepſi.
Q' steterūt alōge ⁊ leua
uerūt uocē dicentes. Jhu
p̄ceptor miſer'e nr̄i. Quos
ut uidit dix'. Jte ostendite
uos sacdotib'. Factū ē dū
irent mūdati sūt. Vn' aūt
ex illis. ut uidit q̄ mūda
tus ē. retrocessus est cū ma
gna uoce magnificās dm.

Cy cendit i facie aū pedes
ei gras agēs. Ihc erat
samaritan? Respondēs aū
ihc dix. Nōne decē mūda
ti sūt z nouē ubi sūt? Nō
inuent qui redirent z darent
gloriam deo. nisi hic alienige
gena. Et ait illi. Surge va
de q fides tua te saluū
Oratio ds collā fecun.
da nobis fidei spei z caritā
tis augmentū z tui me ce
amur assequi qđ p mādā
tis tuis amare qđ p cepis
stat. r. dix dō. xv. ma. ix
v. d. s. Nemo pt duobus
dīnis seruire. Aut enī unū
odio habebit z alterū dilige
aut unī sustinebit z al
terū dēsperabit. Nō pote
stis deo seruire z mām
one. Ad. ix. sequi. p.
Mammona s noē hebr
ad diuitie nūcupant.
Nō potestis dō seruire z mā
mone. Audiat hec auari
audiat q censet uoluptuo
sam uitam. nō posse simul diuinas
xp̄o q̄s habere. Et nī nō dix
q hec diuitias. sed q̄ sunt diui
Qui em diuitias. ix. ays.
seruius ē diuinas quomodo
ut seruius. Q̄ aū clarissimus
ex ancilla nūq̄ distribuit
cas ut dīns. xi. Ne forth
tas suas dicentes. qđ madu
cemus. neq̄ corpi uro qđ i
duamī. Si nō nullis cōdi
cūb addita est. neq̄ qđ bi
Ergo qđ manducabo. xii. bauis.
ōibz tribuit z ut mens ei
bellis. hoibz quoq̄ omnine
ē huī cura pcipuus habe
mur. sz p̄ capite nobis ne
sollicitus simus qđ comedā
stat. r. dix. i. ma. vi.
d. s. Nemo pt duobz dīnis
seruire seruire. Aut enim
unū odio habebit z alterū
diliget. Aut unī sustine
bit z alterū dēsperabit. Nō
potestis dō seruire z mām

mone. Ideo dico uob: ne
solliciti sitis aīe uře q̄d mā
ducetis. neq; corpi uestro
q̄d induamini. Nōne aīa plꝰ
est q̄m esca. & corpꝰ plꝰ q̄m
uestimētū. Respicite uolatu
lia celi. q̄m nō seminant neq;
metūt. neq; congregāt in
horrea. & pr̄ uester celestis
pascit illa. Nōne uos ma
gis pluris estis illis. Qs
autē uřm cogitās potest
adicere ad statura suā cubi
tū unū. Et de uestimento quid
q̄d sollicti estis: Cōsiderate
lilia agri. q̄m crescūt. Non
laborāt neq; nent. Dico
autē uobis. q̄m nec salomō
in oī glia sua. coopertus est
sicut unū ex istis. Si autē fe
nū agri q̄d hodie est. & cras
in clybanū mittit ds sic ve
stit. q̄nto magis uos mi
nimę fidei. Nolite ḡ solli
citi esse dicentes q̄d manduca
bimꝰ. aut q̄d bibemꝰ. aut

quo operiemur. Hec enī oīa gē
tes inquirūt. Scit enī pr̄ uester
q̄ hijs oībꝰ indigetis. Que
rite ḡ primū regnū dei & iusti
tiam eius & hec oīa adiicient
Quisquis dñe collata nobis.
qs etiam tua pietate
pena & q̄ sine te labitur
humana mortalitas tu
semp auxilijs & abstracha
& a noxijs & ad salutaria
dirigat. ℣. Do. xvj. luce.
Erat. & ibant ihc in ciuitatē q̄
uocat naym. & ibant cū
illo discipli ei & turba co
piosa. Ant. ve. bede. pbr.
Naym ciuitas est galy
lee i cacho miliario thabor
contra montē uersus orientē
que uetus grandis fuit
to miliario ciuitē montis
admeridiē. Et. O ecclesia
hic q̄ extra portam ciuitatis
milites et innumeri clausis
significat hoīem letali
crimini sine sepultura.

candēq; in sup aīe morte
nō cordis adhuc caligine te
gentē. & admirōr nouitā
ploratōes aḡis nie indutū
quasi pluie aduersus hosti
a p̄clamē. xii. Qui bū
vnic filiū mat̄s sue fuisse
phibet. qr hic cum eis ol
lecta plorū vna cū p̄fā
ī maculata vgo mat̄er
ecclia. singli tamē quiq; fide
liū vnusq; salus se ecclie filii
os dulcissime fatent. ℣. xiij.
Electus q̄libet q̄n adfide
ī bumur filiꝰ est. q̄n alios
ī bnur mater an nō mat̄
no erga puulos agebat
affectu q̄ ant. filioli mei q̄s
vos parturio don̄ donec
formet. s. Lucam. xi. ī nob.
ḡbat ille ciuitatē q̄ voca
tur naym. Et ibant cū illo
discipli ei & turba copiosa.
Cū aūt appropiaret porte
ciuitatis. ecce defunct⁹ effe
rebat filiꝰ vnic⁹ mat̄s
sue. Et hec vidua erat. Et tu
ba ciuitatis mīta cū illa.
Quā cū uidisset dñs. misa mo
tus sup ea dix. Noli flere.
Et accessit. Et tetigit loculū.
Hi aūt q̄ portabāt steterūt.
Et ait adolescēs. tibi dico surge.
Et resedit q̄ erat mor
tuus. Et cepit loqui. Et dedit
illū mat̄i sue. Accepit aūt
omīs timor. Et magnificabā
dm dicētes. Qr̄ ꝓpha
ta magn⁹ surrexit ī nobis.
Et qr̄ ds uisitauit plebem
eccliam suā dñe. cōm. Miā
miseratō ymmata tua
tet. Et mundat. Et qr̄ sine te
ī pōt salua esse ecclia tua
semp mūde gubernet. q̄.
stud. t. Cū intrasset dō. xvii. luce.
tetrarche ī domū cuiusdā pnci
pis phariseoꝝ sabbato mā
ducare panē. Et ipi obser
vabāt eū. Ecce homo q̄
dā ydropicꝰ erat ante illū
Ecclīq. o. l. c. de. Bede. plbā

Vitropic morb ab aq̃so
humore uocabulū trahit.
Grece ei hydor aq̃ uocat.
Cui ei humor sb̃ aut aneus
deuiao uel ice nat aī ifla
one turgente ad hebe
tu fendo. ℟. Propriū est
ydropici q̃nto magis hūm
dat humore ꝯordinato ca
to ampli⁹ tumre. Sic recte
ꝑcēt ei quē fluxus carna
lium uoluptatū exuberās
ad ḡiat. xi. Et ait tendēs
ihc dixit ad legis ptos et
phariseos. Si licet sabbto
curare. At illi tacuer ūt.
Qd̄ ille respondēs ihc ad hoc
respicat qd̄ ꝑmulti est. et
ipi obliabant eum. xii.
Merito īterrogan tacēt q̃
ꝑ se dictū q̃rēdo uxerim
undet. Sic̄ si licet sabbato
curare. q̃c̄ saluatorē an
quirēt obstinātes. Si ñ licet
q̃re ipi sabbato petrea q̃rūt.
ipe ꝑ applensū sanauit ac
dimisit.

Sancti. v. Cū intraret ihc Luce.
i domū cuiḋā ꝑncipis phā
risei⁹ sabbato manducā
re panē. et ipi obseruabāt
eū. Ecce ho quidā ydro
pic⁹ aī illū. Et respondēs ihc
dixit ad legis ptos et phari
seos dicēs. Si licet sabbato
curare. At illi tacuer ūt. Ipe
v apphensū sanauit eū ac
dimisit. Et respondēs ad illos
dixit. Cui ūr̄m bos aut asi
nus ipm̄ eū cadit. et nō
cōtinuo extrahet illū die sab
bati. Et nō poterāt ad hec
respōdē illi. Dicebat aut
et ad inuitatos ꝑabolā. intē
dens qm̄ ꝑmos accubitus
eligerent. dicēs ad illos. Cū
ūitat⁹ fuis ad nuptias nō
discūbas ipmo loco ne for
te honoratior te sit ūuita
tus ab illo. et ueniens hic q̃
te et illū uocauit dicat ti
bi da huic locū. et tūc incipi
as cū rubore nouissimū

locū tenē. Et cū uocasset eum
uadē ait illi manifeste Amice ascēde
locq; ut cū venerit q te fuerat
uitat dicat tibi amice ascēde
sup̄ius. Tūc erit tibi gloria coram
simul discūbentibus. qr omnis
q se exaltat humiliabit. Et q
se humiliat exaltabit. collā
Tua nos dñe qs gr̄a sp
ce p̄uenīat et sequat ac bo
nis opibus nr̄is p̄ficere cē
Sdō. xviij. ad cath. Et factū est
Illo. s. Conuenerūt phari
sei p̄ncm. et interrogauit eum
unus ex eis legis doctor tēp
tans eū. Magr qd ē mandatū magnū in lege. Ait
Qui dixerit autē hoīs. epi
ut mihi in die vicem quem
ragone suppare nō potam.
Auitate nūcios se cē pfec
si fuit. q mihi in die se ānū
uerūt. Dicebāt enī apud
se. Ut loquat p̄phēt. et ocs
loqñ p̄ncm. ut si quid dē
uenerit. ocs uideam victo
res. si autē victi fuim̄ p̄ hoīa
dē ait. Iesus. Pha
sei q omīa. ppt hoīes cogi
tatus et factus p̄ncm. q de
uenientes ad unū. vincendi
eius p̄ncm. Tam̄ qm uno
victo hominēs nō intelli
gunt omēs uos esse victos
nūq̄d. Isaie. Vē nō sequa
tur se cē confusa. Cxl.
Magr qd ē mādatū mag
num in lege. Magr ait illi. Di
cat aut non ut sit cē dispāt.
simplicissimi interrogatoris
et malignissimi subuersatoris.
de magno mādato interrogat
q ut minimū obscuret. xlij.
Dñs aut sic ei respondit.
ut interrogationis fictam co
scientiam. stannū p̄mo
responso pertunderet. ait di
cens. Diliges dñm dm tu
um in toto corde tuo id ē
nō fic ut qui deuotionem
ostendis more et fraudē
meditaris in corde. Matthm.

Mar. c. cōuenerūt phari
sei ĩ vnū. & nūo gauuri hm
vn' ex eis legis doctor temp
tans eū. magist' qd ē mā
datū magnū ĩ lege. Ait
illi ihc. Diliges dnm dm
tuū ex toto corde tuo & ĩto
ta āia tua. & in tota mēte
tua. hoc ē maximū & pri
mū mandatū. Secdm aūt
simile ē huic. Diliges p
ximū tuū sicut te ipm. In
hys duobus mādatis vni
uersa lex pendet & pphete.
Congregatis aūt phariseis.
ĩrogauit eos ihc dicēs.
Quid uobis uidet de xpo cu
ius filius est. Dicūt ei. Da
uid. Ait illis. Quō ergo dauid
ĩ spū vocat eū dnm dicēs.
Dixit dns dño meo sede
ad dexteris meis. donec
ponā ĩmicos tuos scabel
lū pedū tuoy. Si ergo dauid
uocat eū dnm. quomodo fi
lius ei est. Et nemo potuit
ei rndere verbū. neq; ausus
fuit aliquis ex illa die eū
amplius ĩrogare. cōclusa.

Dā qs dñe pl'o tuo dy
abolica uitare & magia. &
te solū dnm pura mente
sectari. p. dō. xpe. ascendēs ihc nauicilla
scdm. c. ascendēs ihc nā
uicilla. trāsfretauit et
uenit ĩ ciuitatē suā. Et ecce
offebāt ei paral'cū iacē
tem ĩ lecto. Et rl'. o. l. e. b. Johā

Xp̄m ĩ humanis mis epi
scopis diuina gessisse my
steria & ĩ rebus uisibili
bus inuisibilia exercuisse
negocia lectio hodierna
monstrauit. Ascendēs ergo
ihc nauicilla trāsfretauit
& uenit ĩ ciuitatē suā. sc. x.

Nōne ipe ē q fugatis huc
tibi maris pfunda muta
uit. ut israhelitice pl's ĩ
stupētes undas sicco uestī
gio uehit mōtāū & cauā
trāsiret. xi. Nōne hic

q̄ pt̄ pdns̄ mar̄i nos v̄
tates ī chanaan. uctr̄ luqn
dū hīans gr̄ssib̄ solidū
p̄b̄et obsequium. ℣ qd est
qd ipe sim maris sic dene
gat sūitate. ut breuissimū
lata trālitū ab̄nāde nau
tica trānsfretare. xij. ℟ Hc
cendit ī qt ihc ī nauicula
ꝫ trānsfretauit. ℣ qd mirū
fies. ℟ pe uelit suscipe ifir
mitates nr̄as. ut sua nob̄
remedia gferret sanitat̄.
qua medicꝰ qui ī terris īfir
mitates curare nesciat. ℟.
Ascēdēs ihc nauiclam trānsfretauit
uenit ī ciuitatē suā. ℣ ecce
offerebāt ei paraliticū iacē
tē ī lecto. ℣ uidēs ihc fidem
illor. dix̄ paralitico. Cōfide
fili. remittunt tibi pcta tua.
℣ ecce quidā de scribis dixe
runt intra se. Hic blasphe
mat. ℣ cū audiss̄ ihc cogi
tationes eor̄ dix̄. Ut qd cogi
tatis mala in cordib̄ ur̄is.
Qd est facili dict̄ dimittunt
tibi pcta an dict̄ surge ambu
la. Ut aūt sciatis q̄m fi
lius hom̄ hꝫ pōtatē ī terra
dimittēdi pcta. tūc ait pa
ralitico. Surge tolle lectū tuū
ꝫ uade ī domū tuā. ℣ surre
xit ꝫ abiit ī domū suā. Vidē
tes aūt turbe timuer̄t. ꝫ
glificauer̄t dm̄ q dedit pōta
tem talē hoīb̄. coll. Oui
gat corda nr̄a dne q̄s tue
miserationis operatio. cr̄ta sine
te placere nō possint. p. dn̄m.
Lectio. dicebat xp̄s. mathm
ihc turbis parabolā hāc. Si
mile est regnū celor̄ hom̄i
regi. q̄ fecit nuptias filio
filio suo. ℣ misit seruos suos
uocare inuitatos ad nuptias.
ꝫ nolebāt uenire. ℣ ḳl. o. l. e. b.
Iterū misit alios seruos dic̄s. ecce prā
dium meum parauī. tauri mei
et altilia occisa sunt. ℣ omnia
parata. uenite ad nuptias.

largius uacare. ℞. Sz
q̃rendū nob ꝑus ē an hec
apūt matḥm q̃a fit lectio.
q apūt lucā ſb appella cōe
tene deſcribūt. Et q̃dē ſūt
nō nulla q̃ ſibi diſſona eſſe
uideantur. q̃ hic prandiū.
illic cena memorat. Ic. xi.
Hic qui ad nuptias nō
dignus uenīre iubz ītrauit re
pulſus ē. illic nullus q ītrāſ
te diat repulſus ēe phibe
tur. Ic. xiij. aut
colligitur qd hic ꝑ nup
cias plens ecclia. illic ꝑ
cenā etnū ultimū gau
diū deſignat. q hāc nō
illi exturi intrauit ad
illud q̃libz ſemel ītrauit
ultius nō exibit. Matḥm
xxij. Dicebat ihc ī bis
parabolam hāc. Simile ſtm
eſt regnū celoz homī regi
q fecit nuptias filio ſuo.
Et miſit ſeruos ſuos vocare
invitatos ad nuptias. et
nolebāt uenīre. Iterū miſit
alios ſeruos dicēs. Dicite ī
vitatis. Ecce prandiū meū
parauī. tauri mei et altilia
occiſa et oīa parata uenīte ad
nuptias. Illi aūt neglexe
runt. et abierūt alius in villam
ſuā. alius vo ad negociatio
nē ſuā. reliqui vo tenu
erūt ſeruos eius. et cū cōtu
meliis affectos occiderūt. Rex aūt
cū audiſſet. iratus ē. et miſſis
exercitibz ſuis ꝑdidit homici
das illos. et ciuitatē eoz
ſuccendit. Tūc ait ſeruis ſuis.
Nuptiae quidē ꝑate ſūt. ſz
q̃ invitati erāt nō fuerūt
digni. Ite ergo ad exitus viaꝝ.
et quoscūq; inueritis uoca
te ad nuptias. Et egreſſi ſer
ui eius in uias. congregauerūt
oēs q̃s inuenerūt malos
et bonos. et impletę ſunt nuptiae
diſcūbentiū. Intrauit aūt
rex ut uideret diſcūbentes.
et uidit ibi hominē nō veſti

ũi ueste nupciali. Amice
amice q̃m hũc ĩtrasti nõ
hẽns ueste nupciale? At
ille obmutuit. Tũc dix̃
rex ministr̃. Ligatis manib̃
et pedib̃ mittite eũ in
tenebr̃ exteriores. Ibi erit
fletus et stridor dentiũ. Mul-
ti sũt uocati pauci uo
electi. coll'. Omne
quod uisa nobis ad
ũsanda ppria ad̃ exclude-
ut mẽte et corpe pariter ex
spedia. q̃ tuq sũt libis mẽ
tibz exequi. p. dñ. xxi. Jo
sulf. Erat quidã re hem
gulꝰ aut filius infirmabat̃
capharnaũ. Hic aũ audis
et q̃ ihc aduenret. a iudea
in galyleã. abijt ad eũ et
rogabat eũ. ut descẽdẽt
et sanaret filiũ ei. Exli.
Lectio sci euũ. l. c. ggg. pp
glij. Omne
quod fideles auditus ex
positione ñ indiget. Hẽ
hãc tacte pterisse iudea
ñi. exhortãto pocꝰ ꝗ expo
nẽdo ĩ ea aliq̃d loq̃m. Aut
Vocauit solũm nob̃ d ex
plicãde uso ee reprehẽdẽ-
dum his q̃ ad saluãdã petẽ
dam ueniãt audiuit. Nisi
signa et pdigia uideritis
nõ credit̃. Q̃ salutẽ q̃re
bat filio. paul dubio tre
debat. xi. Quare ꝑ dicit̃
nisi signa et pdigia uidi
tis nõ credit̃. q̃ ante credi
dit q̃m signũ uidẽt. Hẽ me
mẽtote quid pcessit. et app
te cognoscens q̃ ifide du
bitauit. Deposcat nãq; ut
descẽdẽt et sanaret filiũ ei?
Corpalẽ plentiã dñi xcij.
saluatoris regulus q̃rebat
ñ pfectũ nullq̃ dcrat.
Filiũ itaq; illũ credidit.
q̃m nõ putauit posse sa
lutẽ dare. ñ plens eet et
corpe. Si eũ pfecte credi
dit. paul dubio fuit q̃
ñ eet locus ubi ñ eet ds.

Jhū·c· Crap quida re· Joh'em·
gulus aut filii finabat ca
pharnaum· Hic cū audisset
q̄ ihc aduenīret ꝛ audiret ea ꝛga
bat eum ut descenderet ꝛ sa
naret filiū ei⁹· Incipiebat
enī mori· dixēq; ei ihc ad eū·
Nisi signa ꝛ prodigia uide
tis· nō credetis· Dicit ad eū
regulus· dñe descende pius
q̄m moriat filiol⁹ meus· Dicit
ei ihc· Vade filius tuus viuit
Credidit ho sermoni quē dixit
ei ihc ꝛ ibat· Jam aut eo
descendente· serui occurre
runt ei ꝛ nūciauerūt dicē
tes· q̄ filius ei⁹ uiuit· Inter
rogabat q̄ horā habuerit· Ab
ierūt ei· Q̄ heri hora septima reli
quit eū febris· Cognouit
q̄ pat⁹ illa hora esset· in q̄
dixit ei ille filius tuus uiuit·
Credidit ipse ꝛ domus ei⁹ to
ta· coll· Largire q̄s dñe
fidelibus tuis indulgentiā
placatus ꝛ pacē· ut pariter ab oī
bus mūdentur offensis· ꝛ se
cura tibi mente deseruiant· P· eōdē·
Jhū·c· dixit· d· s· ymaginē·
Sile et regnū celoz hoī regi
q̄ uoluit ratione ponē ui
seruis suis· Ant· d· Johannis
Famuhare et syris ꝛ p̄dicti·
maxīe palestinis adom
nē simonē suū parabolas
uigē· ut qd̄ p̄ simplex p̄
ceptū teneri a bandituris
in pte p̄ salutis ordine teneat·
Precepit ita q̄ pater lc· ℣·
Ab ppatoe regis ꝛ dñi ꝛ filii
q̄ debitor decē milia talen
toz a dño rogans uenia
impetrauit· ut ipse q̄q; dimit
tat ꝛ suis suis minora pec
catibus· xij· Si enī ille rex
ꝛ hīs filio debitori decem
milia talentoz tā facile
dimisit· q̄nto magis fili
us suis debent minora
dimittē xij· Q̄ dum mā

festū fiat. dicam' ib exēplo.
Hiqs mrīm ymiserit adul
terīū. hoīcidiū. sacrilegiū.
manora ōnia dcē mihi
talēroz rogātibz dimittū
ē. si ālīs dimittat mīora
Dixit ei iathm. patamb?
Dic. i. d. f. Hilē est regnū
celoz hoī regi: q uoluit
rationē ponē cū filiis suis.
Cū cepisset rationē po
nē cū filiis suis. oblatus
ē ei vnus q debebat dcē
milia talēroz. Cū aūt nō
hēret vnde redderet. iussit eū
dūs venūdari. z uxorē ei
z filios. z oīa q hebat et
reddi. Pcadēs aūt seruus il
le. orabat eū dicēs. Pa. cē
tia h. be īme. z oīa reddā
t. Misertus aūt dūs serui
illi dimisit eū. z debitum
dimisit ei. Egressus aūt ser
uus ille ī uenit unū de
seruis suis q debebat ei
centū denarios. z pmēs.
suffocabat eū dicēs. Redde
qd debes. Ppadēs ergo illius ei
rogabat eū dicēs. Pa. cē
tia h. be īme. z oīa reddā
tibi. Ille aūt noluit. sed abiit
z misit eū in carcerē donec
redderet debitū. Videntes aūt
cōserui ei q fiebāt. dolētes nim
uehemēter. uenerūt
et narrauerūt dño suo oīa q fcā
fuerāt. Tūc uocauit illum
dūs suus. z ait illi. Serue
nequā omne debitū dimisi
tibi quoniā rogasti me. Nōne
te gī oportuit z te misereri
cōserui tui sicut z ego tui
misertus fui. z irat dūs
ei tradidit eū tortoribz quo
adusq redderet uniuersū de
bitū. Sic z pr mūs celestis
faciet uobis. si nō remiserit
uris uūq q frī suo de cor
dibz uris. Parabolā
istā qs dīcebat minua pietate
tuā. ut audītis adiuti
tatibz ne pregrete sic liba

ſi bonis actib⁹ tuo nō ſit
dētota. ℔. ūdō. xp̄m. o⁹ arch⁹
ſlat. ℣. Abeuntes pharisei
ſiliū ñecerūt ut capent
ūm i ſmōe. ℣. Ut o. l. e. b. hom
Rup. ſbtelare ezu. m. ps.
quito iudea ſbiecta romānis
quādo ſtoto orbe ē celebra
ta delēpnio ſtipēdiaria fēa
fuiat. ℣. erat ī ipso magna
ſedicio. dicētibz aliis ꝓ ſe
curitate ℣ q̄ete. q̄ romānī
ꝓmūibz mlitarent debē
tributa ꝓ ſolui. x. P ha
risei ū qui ſibi applaude
bāt uſticiā. ⁊ cētario ni
tētibz ñ debē ꝑpm di q̄ de
nas ſoluēt ⁊ ꝑmitiua
dauēt ⁊ cētā q̄ mlege ſcꝑ
ta ſūt. hūanis legibz ſbia
cere. xi. Q esar auguſt⁹
herodē filiū antipatri a
hemgenā ⁊ ꝑſecutū regē
udeis ſtituerat ꝙ tbuta
pcēt ⁊ romāo pareāt ipio.
Mthēi. xxij. pharisei xxij.

discꝑlos suos cū ſodianis
id ē mīlibz ſodis seu qs
illuꝯtes pharisei. ⁊ roma
nis tbuta ſoluebāt. hero
dianos vocabāt ⁊ cū dnm
no cullan dctos. mathm
xxij. ℣. Abeūtes pharisei
ſilū ñecerūt ut capent
ūm i ſmōe. ℣ mittūt ei
discꝑlos suos cū hero
dianis dicētes. magr
scīm⁹ q⁹ verax es ⁊ viam dei
i veritate docēs. ⁊ ñ ē tibi cu
ra de aliq⁹. ñ ō ēm respicis
psonā hominū. Dic g̃ no
bis. q̄d tibi uidetur. Licet
censū dari cēsari an non?
Cognita aūt ihc nequitia
eoꝝ ait. Q̄d me tēptatis
ypocrite? Ostendite mi
mismata census. At illi
obtulerūt ei denariū. Et
ait illis ihc. Cuius ē ymago
hec ⁊ ſcꝛiptio? Dicūt ei.
Cesaris. Tunc ait illis. Red
dite g̃ q̄ sūt cesaris cesari

ꝙ̄ sup dei dō. coll'. Os re
fugiū nr̄m ⁊ uirtus adesto
pijs ecclie tue pat̄r auc
tor ip̄e pietatis ⁊ pīa uo
qd̄ fideli' petim'. efficaci
ter ꝓsequam̄. ℔ dō. xxmij.
Aull'. Cū sūlenaſſ. Johīm
oculos ihc ⁊ uidiſſ. qz mil'
tuudo maxima ve. nul
adeū. dic̄ adphilipp̄ ⁊ pū
ūm emem̄ panes ē pcur
mādūcēt hij. Ar. o.l.c.b.
Miracula q̄ fec augtim epi
cus dñs nr̄ ihc xp̄c sūt q̄d̄
diuina opa ⁊ ad itelligē
diū dm̄ deuſibilib' admo
nēt hūanā mentem. x̄ō
Quia cū ille cū esū talis
substanaa q̄uidī oculis pol
sit. ⁊ miracula ei' quibz
totū mūdū regit. uinuer
samq; creaturam adūiſſ.
Ad ydue uulueſſ. rō.
ꝛga ut nemo pene digne
ꝛ attende opa dei mira
ꝛ stupēda iquolibz semi
ms grano. ſcdm ip̄am su
am mīam suauit sibi q̄
dā. q̄ facit oportuno tpe
p̄t ulitatū cursū ordinē
q̄ nate. ut nō maiora q̄
i solita uidendo stupeat
q̄z cotidiana uulueraſſ.
Modus miraculi ē gu x̄ī.
bernacō tocī mūdi. q̄m
sanitatio q̄nq; mibus ho
minū tēpibz patubz. ꝑ
tam hoc nemo miratur.
Aull'. Cū sūlenaſſ. o Johīm
culos ihc ⁊ uidiſſ. qz mil'
tuudo maxīa ueīt adeū.
dic̄ adphilippū. Vnde e
mem̄ panes ut mādu
cent hij. Hoc aūt dicebat
tēptans eū. Ipe enī sciē
bat q̄d ēet factus. Respō
dit ei philipp̄. Ducentor
denariorū panes nō sufficiā
unic cuiſ. ut unusq̄sq; modi
cū q̄d accipiat. Dicit ei unus
ex discipulis ei' andreas fr̄
symonis pet̄. Est puer unus

hic. q̄ hꝫ q̄nq; panes ordea
ceos ⁊ duos pisces. Et her
q̄d sūt in tāmos: Dix̄ ego
illc. facite homies discūbe.
Erat aūt fenū multū in loco.
Discubuer aūt gr̄ uiri nu
mero q̄si q̄nq; milia. Acce
pit g̃ illc panes ⁊ cū gr̄as
egisz distribuit discūbē
tibz. Sili. ⁊ expliciabz. q̄m
uolebāt. Vt aūt ipleti sūt
dix̄ discaplis suis. Colligi
te q̄ supauerūt fragmēta ne
pcant. Collegerūt g̃ z im
pleuerūt duos cophinos
fragmētoz ex q̄nq; panib⁹
ordeaceis q̄ supfuerunt
illis q̄ māducauerāt. Illi
aūt homies cū uidissent q̄
fecerat signū dicebāt. Q̄a
hic ē ꝓpha q̄ venturꝰ ē
in mūdū. coll. Exaudi do
mine ꝙs uoz fideliū vo
lūtates. ut diuini apis
fructū ꝓpensius exequē
tes. pietatis tue remediꝫ

maiora ꝓcipiāt. ℣. Amē

Parabole
Salomonis filij dauid
regis isrl. Ad sciām sapiam
⁊ disciplinā. ad intelligēda
uba ꝓdencie. ⁊ suscipiēdā
eruditionē doctrine. iustia
a ⁊ iudicii ⁊ equitate ut
detur puerilis astucia ad
lesceti sciencia ⁊ intellect⁹
Initiū sapie timor dn̄i. ℟. Ini
quos ad sanctos ⁊ iustos ꝑ
quos ꝓduces fontes aq̄z. in
quib⁹ montes collocarent⁹ in
quib⁹ colles gradiuꝰ me do
℣. Ego altissimus habito
tabernaculis meis. ⁊ thron⁹ meus in columpna nub.
Audiēs sapiens ix. ad
sapiencioz erit. ⁊ intelligēs
gubernacula possidebit.
Animaduertet ꝓbola ⁊ in
ꝓtationē uba sapientū
⁊ enigmata eoz. ℟. Ini
cium sapie timor dn̄i. intellec
tus bon⁹ oib⁹ facientibus
eū laudatio ei⁹ [illegible] manꝫ

ticlin scd'. ℣ Dilecto illi
custodia legũ ẽ qr oĩa sapia
timor dñi. Intell. lect̃o. vij.
Timor dñi ĩcipit sapiẽ-
sapiam atq; doctrĩa. stulta
despiciũt. Audi fili mi dis
ciplinã pris tui. ⁊ ne dimit
tas legẽ matris tue ut ad
dat̃ gr̃a capiti tuo. ⁊ torq
ques collo tuo. ℟ Sapiẽs
dñe sapiam de sede magtu
dinis tue ut mecũ sit ⁊ me
cũ laboret. ut sciam quid acce
ptũ sit coram te oĩ tpe. ℣.
Da mi dñe sedũ tuarũ assi
trice sapiam. ut. mj. O
gloriosi eũ sit infer nul
luentẽ ⁊ integrũ qui d
scendentẽ in lacũ. oẽm p
diosã substanciã reperiem.
℣ Da mi dñe sedũ tuarũ assi
trice sapiam ⁊ noli me rep
bare de pueris tuis. Quo ꝙ
tuus tuus sũ ego ⁊ filius an
cille tue. ℣ Dñe pacẽ da
mihi ⁊ tecũ mee ne dẽtiqs

me cogitatu maligno. Qm.
Implebim dom̃ tuas ℣
spoliis. sortẽ mitte nobis
cũ martyrũ unus sit om
nibus nr̃is. filium ne am
bules cũ eis ℟. Dñe pacẽ
da mihi ⁊ tecũ mee ne dẽtiqs
me cogitatu maligno ex
tollens cãpũ oculos meos ne dedis
mihi ⁊ delidũ maligni ante
me dñe auffer a me ⁊ capi
scentia. Fac me frequentem ⁊ m
fidelem ne dẽas me dñe. ℣
Duo rogatu te ne deneges
mihi antequã moriar vanita
tem ⁊ falsũ mendaciũ loge fac
Arrogãtia enim. vt. ame. ⁊.
nauit retro ante oculos pen
natos. ⁊ in quib; comisit sang
uinẽ suũ insidiant̃ ⁊ mol
liunt̃ fraudes contra dias
suas ℟ Verbũ iniquũ q
dolosũ loge fac me dñe di
uitias ⁊ paupertates ne dedis
mihi. Fac mihi victũ meo ⁊ tuo
necessaria. ℣ Ne forte sacia

tus eius ā̃ illo t purus
nom̃ dei mei. ℣. vij.
Sic semite omis auari-
tias possidentiū rapinam.
Sapia foris ꝓdicat in pla
teis dat uocē suā. ℣. Ma-
gna em̃ sūt iudicia tua dñe
Memor fui nocte nois tui dñe
custodiui legem tuā. ℣ Hec
mihi acciderūt q̃ iustificatiōes
tuas exquisiui. ℣ Deduxisti sic oues
pplm tuū in manu moysi t
aaron. ℣. vij. Incapi
te turbaz clamitat. in fo
ribz portaz ubis ꝓfert
uba sua dicēs. Usq̃quo
parui diligitis infantia.
t stulti ea q̃ sibi sūt noxia
cupiēt. t ꝓuidentes odi
unt scīam. ℣. Memēto uerbi tui
mei dñe pat t dñator uite
mee tui nō cessa iā in spectu
aduētus regni mei. ℣. Legem pone
mihi dne uiam iustificationū tuaz. ℣
Apprehende arma t scutū et exur
ge in adiutoriū mihi. Ne-
mp salutē t ōem pulchri

dine dilexi sapiam. Ante
sum̃ lucē hec illa uenerūt
mihi omia bona pul cū illa.
℣ Dixi sapiē soror mea es t
prudētia uocabo amica mea.
One sine timore dei homo
docti tui uadet dne t libro
mio cū sollicitudine homo iudi
cabit ds aut timorē. ℣ Dia
ci cordi saluator ds t uinū
eos mentiū cogitatiōes inuti
lis gie. Iho. ℣ Prebe fili cor
tuū mihi et oculi tui uias meas
custodiāt ne addiscas gīa
capiti tuo. ℣ Attende fili
mi sapiam meā t ad eloq̃
a auris mei inclina aurem
tuā. Ut ad. ℣ Fili mi no
li decipi a disciplina dñi t
ne fatigeris dū ab eo ar
guēris. Quē em̃ diligit dñs
corripit t q̃si pat in filio q̃
placeat sibi. ℣ Audi fili mi
disciplinā patris tui t ne di
mittas legē matris tue. Ps
Incipit. lib. Ecclesiastes. Sc-p.

Verba ecclesiastes filij dauid regis ierusalem vanitas vanitatum dixit ecclesiastes vanitas vanitas
℟ Amen apud eos. ℣ Quid est homo ut sapiat homo ut non fallatur
labore suo quem laborat sub sole. Generatio preterit et generatio aduenit. terra autem in eternum stat. ℣ Oritur sol
et occidit. et ad locum suum renascens gyrat per meridiem et flectit ad aquilonem. ℣ Lustrans vniuersa in circuitu. perget spiritus et in circulos suos regredietur.
Omnia flumina intrant in mare et mare non redundat. ℣
Ad locum unde exeunt flumina reuertuntur. ut iterum fluant. Cuncte res difficiles non potest homo eas explicare sermone. ℣ Non saciatur oculus uisu. nec auris impletur auditu. Quid est
quod fuit. ipsum quod futurum

Quod est quod tam est ipsum ℣
quod faciendum est. huic sole
nouum nequam quam dicere ecce hoc recens est ℣
Jam enim precessit in seculis que
fuerunt ante nos. Non est
prioris memoria. sed nec eorum
que de quam postea futura sunt
erit recordatio apud eos
que futura sunt in nouissimo Incap
Vir erat in terra hus hb
nomine iob et Job. i.
erat ille simplex et rec
tus ac timens deum et recedens a malo. Natique sunt ei
septem filij et tres filie. Et fuit
possessio eius septem milia
ouium. et camelorum
quingenta quoque iuga bo
um. et quingente asine. ac
familia multa nimis. ℟
Si bona suscepimus de manu
dei mala autem quare non sustineamus deus deest deus abstu
lit sicut deo placuit ita factum
est sit nomen dei benedictum. ℣

In omnibz hijs nō peccauit iob
labijs suis neqz stultū qd
ira dm locut ē sz atr. dc. ij.
Et fatigz ut ille magn⁹
inr omnis orientales. Filiāt
filij ei⁹ et fatigebāt singuli
p dmos. uni⁹q⁹q; in die suo
et mittētes uocabāt tres
sorores suas ut comedent
et bibent cū eis. ℟ Ame
qñ comedā suspirio et tāq̄ñ
inundāns ag̃ sic rugit me⁹
q⁹ timor quē timebā euenit
mi et qd uebar accidit mihi
dissimulau nōne silui et nā
q̄eui. Inuenit me ingressio
tua dñe. ℣ Haec nō ē auxi
liū in me et necessaria q̄q; mei
recesserūt a me. Ant. l. uij.
Cūq; ieiunassent dies
dies iuuuj. mittebat iob
eos et sānctificabat illos.
et surgēs diluculo offe
bat holocausta p singulos.
Cogitā appendat̃ pera ℟
mea q̄ habet̃ meum et cala
mitas qñ grauior ē arena maris hec grauior
apparet unde et ululatus mei dolor
ore fuit plena. Ant. l. uiij.
Quadā die cū uenissent
filij dei ut assisterent coram
dño: affuit inr eos etiā
satan. Cui dixit dñs. Un
de uenis? Q̄ respondens ait.
Circuiui terram et perambu
lau eā. ℟ Quare dñe ex
tis similibz uitam adiicere pā
uū ℣ba ponis et sibi nec
nitimum amicū uim inferre
tamē q̄ cogitatus explē. ℣.
Multiplicē tua hois sup terrā
et sic dies nāliū dies ei.
Dixit dñs ad eū ℣. Nequid
Nūq̄d considerasti seruū meū
iob qd nō sit ei similis i
terra. Homo simplex et rec
tus et timēs dm et recedēs
a malo. ℟ Induta ē caro
mea putredie et sordib⁹ pul
ueris cutis mea aruit et
tracta ē. Ne memento mei dñe

qr vent̄ est unta mea. ℣ Dies mei velociores sūt trāsierūt qm̄ absq; ulla spe. ℣ Memento qm̄ ventus est vita mea. ℣ Et reuertetur ut videat bona. ℣ Nec aspiciet me visus hominis. ℣ Oculi tui in me et non subsistam. ℣ Sicut consumitur nubes et pertransibit. ℣ Sic qui descendit ad inferos non ascendet. ℣ Nec ultra reuertetur in domum suam. ℣ Neque cognoscet amplius locum suum. ℣ Nec ergo prohibebit os meum. ℣ Loquar in tribulatione spiritus mei. ℣ Loquar in amaritudine animę mee. ℣ Numquid mare aut cetus quia circumdedisti mihi carcerem. ℣ Cum dixero consolabitur me lectulus meus. ℣ Et relevet paulisper loquelam meam. ℣ Terrebis me per somnia. ℣ Et per visiones horrore concutis me. ℣ Et elegit suffocationem. ℣ Et mortem magis eligit quam dolores istos. ℣ Desperavi nequaquam ultra jam vivam. ℣ Parce mihi domine nihil enim sunt dies mei. ℣ Quid est homo quia magnificas eum aut quid apponis erga eum cor tuum. ℣ Visitas eum diluculo et subito probas illum. ℣ Usquequo non parcis mihi nec dimittis me ut glutiam salivam meam. ℣ Peccavi quid faciam tibi o custos hominum. ℣ Quare posuisti me contrarium tibi et factus sum mihimet ipse gravis. ℣ Cur non tollis peccatum meum et quare non aufers iniquitatem meam. ℣ Ecce nunc in pulvere dormio et si mane me quæsieris non subsistam. ℣ Quia quidem quidam de filiis Job convenerunt et bibebant vinum in domo fratris sui primogeniti. Nuntius venit ad eum qui dicebat. Boves arabant et asinæ pascebantur juxta eos. Irruerunt Sabæi et tulerunt omnia et pueros gladio trucidaverunt. Et quasi ego solus evasi ut nuntiarem tibi. ℣ Ne abscondas me a facie tua manum tuam longe fac a me et formido tua non me terreat. ℣ Voca me et ego respondebo tibi aut certe loquar et tu responde mihi. ℣ Numquid deus supplantabit judicium aut subvertet quod justum est tu enim habes me domine et pone me juxta te. ℣ Et paulus manum quis pugnet contra me. ℣ Suppleti sunt dies mei et anima mea desiderio. ℣ Et elegit suffocationem. ℣ Et mortem magis eligit quam dolores istos

adiutorium in. Psalm. Quis
inclinat ur mihi tho pregas
me / ut abscondas me dom per
transeat furor tuus dne. Sus
tu qui solus es ds / ostenda
in tepd mq recorderis mei.
℣. Aliquo sicut dies hois dies
tui ut queras iniquitatē meam
tui sit nemo q de manu tua
possit eruere. Sus. ℟. Rode
os meū p foratū doloribz /
qui me comedūt no dormi
uit anxietudie cor / sum
uehemētia meū ypocrisim
luto / assimilatū sum fauil
le / et cinere. ℣. Parce mihi dne
nichil enim sūt dies mei. Ypat.
Deo dne q̄ morti traditur
es me ubi sententia ē omnis
dom uinceris tui spero in te
dne q̄ no confundar mea
emicis manū tuā / et in ter
fundū inferni dimittas me
Nunq̄ habebis. ℣. Ascen
do in celū tu illic es si descē
dero adinferna. In. Incipit liber Ihoñ.

Thobias ex tribu / et ciui
tate neptalym. q̄ ē
in superioribz galylee supra
naasson. post uiam q̄ ducit
ad occidentē habens ciuitatē sephet. ℟.
Deo dne ut dem mihi consilio in pace
ri quo absoluas me aut
certe delinquentia eripias me
ne remittaris delicta mea
ul' penitum meor neq; uin
dictā sumas de peccatis meis
q̄a eras sustinētes te dne.
℣. Dia uidua tua iusta sit
et omnis me tue mia et uitas
tua dne memento mei. Ne.
Cum ceteri captiui in die q̄
de samanasar regis assy
riorum in captiuitate tam pos
sitis. quam ueritatis no
deseruit. ita ut omnia q̄ here
ditate / cotidie acquirens
fratribz / q̄ erant exercitus gne
communicaret. ℟. Omni tpe bñ
dic dm et pete abeo ut uias
tuas dirigat omni tpe et

liba tua ipō ymaneāt. ℣
Memor esto fili qm̄ pauper
tatē germ̄ habebis mltā bo
na si nmueris dm̄. Lect. nj.
Oemp̄ tm̄ ureni oīs nō
uulos ⁊ureos ns ilpero
bam fecām rex isrl. Hic so
lus fugiebat conforcia ho
mm̄ ⁊ pgebat adurlm ad
rēplū dm̄. ℟. Memor esto
fili quō paupē tatē germ̄
habebis mlta bona si nmu
eris dm̄. ℣ Fiducia magna
erit coꝝ sūmo ⁊ elemosīa
omnibz ꝙ facūt ea. Hebus nj.
Cribi adorabat dm̄m dm̄
ntr̄ oīa pmitaua sua ⁊ de
cimas suas fidelr offens.
ita ut ītāo anno p̄ceptis
⁊ aduentis mīstrār ei om
nē dcmationē. ℟ Sufficiebat nob̄ paupras nr̄a vt
diuine ⁊ putarent̄ nīl quā
fuiss̄ pecuniā ista pq̄ mīstr
filiū nr̄m. Tobie senectutē
nrē. ℣ Heu me fili mi ur
qd te misim̄ pegrinari lume
oculoꝝ nīoꝝ. Tobie ℣.
Qvm thobias sūis ceci
tat̄: accepit uxorē anna
ex tribu sua. ⁊ genuit ex
ea filiū nom̄ suū tponēs
ei. Quē adm̄ fama q̄ time
dm̄ do erat. ⁊ abstinē abōi
pcto. ℟ Benedicte dm̄ ce li
⁊ coꝝā omnibz uiuentib9 ꝙfite
mini ei qr fecit uobiscū m
sericordiā suā. ℣ Tempꝰ est ut
recedat adeū q̄me mittat vo
bis benedicere dm̄. Qa. vij.
Tobias dū post captiuita
tē decessiss̄ cū uxore sua
⁊ filio ītantate minuer.
cū oī tribu sua. ⁊ oīs ce
deret decadis generationū.
iste custodiuit aiam suā.
⁊ nūqm̄ separatus est ab
ecclīa coꝝ. ℟ Tempꝰ est ut
recedat adeū qui me misit
uos aūt benedicite dm̄ ⁊ enar
rate oīa mirabilia ei. ℣ Con
fitemini ei coram oīb9 uiuentib9

qr fecit nobiscū mīam suā.
Et qīo memor vñ. ena-
fuit thobias dñi ī toto cor
de suo. dedit illis dñs gra
tiā in aspectu salmanasar
regis. ꝟ dedit ei ptarem
quo cūq; uellet ire. hēns
hbtatē qcūq; facē uolu
sset. ℟ Tribulacões ciuita
ti euidenti qs passe sūt. ꝟ de
fecam timor ꝟ ebrietudo mīas
tenuit. sup nos ꝟ sup hbos
nr̄os. ipi mōtes nolīte rece
dere fugā mīam. dñe miserē
℣ Peccauim ī pncipio qm̄
tatē fecam ī omnē iusticiā
tuā. dñe. vñ. Pergebat
ꝟ yoms q̄ erant ī captiui
tate. ꝟ monita salutis da
bat eis. Cui ait uenisset
thobias ī rages ciuitatē
medoy. ꝟ ex his q̄bz hono
ratus fuerat a rege. t. ℟
Nos aut dñm uestrm̄ p̄ce
dentiū ī q̄ spam̄ q̄ nō dispice
nos ñ amouebit salutem
suā agnē nīo. ℣ Indulgē
tiā ei filiis laēmis postule
mꝰ ille atās nr̄as. Q̄ nō. ℟
Nos qui ī turribz ei⁹ aptē
ptas dñs ompc fecam ī uitiē
de victoriā dedit d inimicis
nr̄is. ℣ Laudate dñm dm
nr̄m q̄ nō dēseruit spantes
ille. de vic. ℟ Laudate dñm
dm nr̄m q̄ nō dēseruit spantes
se. ꝟ ī me adimpleuit
mīam suā qui fecit tecum
ñrl. ℣ Laudate dñm oēs
gētes ꝟ collaudate eū oēs
pplī. Q̄. ℟ Dñe rex ompc
in dicione ma cūcta sūt posi
ta ꝟ nō est q̄ possit resistere
uolūtati tue hba nos ꝓpter
nomē tuū. ℣ Exaudi oōem
mām ꝟ nite luctū nr̄m ī gau
diū. ꝓpe. ℟ Confortā me
rex omp̄ potentatū teneā ꝟ
da sermonē rectū ī os meū. ℣ Dñe rex vniuse
potestatis nite ꝟ filiū eoz sup
nos. Ia. Incip hb Iudith.

Arfaxat rex medor sb ui gauit m̄ltas
gēres in regno suo ⁊ ipe edifi
cauit ciuitatē potentissi
mā. q̄ñ appellauit ecbatha
nis. ij. Ex lapidibꝫ
quadratis ⁊ sectis fecit
muros cꝰ ītalitudie tribꝰ
ꝓz septuaginta. ītitudi
ne albigoꝝ ꝛginta. iij. Tur
res ꝙ ei posuit ītitudie
tribꝰ ꝓz centū. q̄ quarozuñ
uer̄o capitaliū utrūq; uice
noz pedū spacio tendebat
Polum q̄s portas cꝰ in iij.
gradu die nitrit. ⁊ gl̄abat
q̄ posēs ītotēta extēsus
sui. ⁊ mgla q̄ drigat suaz.
Anno igit̄ duodecimo v.
regni sui nabuchodonosoꝛ
rex assyrioꝝ q̄ regnauit ī
minuīe ciuitate magna.
pugnauit cont̄ arfaxat.
Et obtinuit eū ītampo vj
magno q̄ appellabat ragan
gū cū tigrim. ⁊ hiadasan. ītampo helyoch
regis helymoꝝ. vij Et tribꝰ
adonīs q̄ habitabāt ītabna
⁊ damasco ⁊ libano. ⁊ ad
gētes q̄ sūt ītarmelo ⁊ te
bar. ⁊ in habitātes galileā
ītampo magno heldrelon.
Et adonīs q̄ erat ītra viij.
maria ⁊ trāsflumē iordanē
usq; ierl̄m ⁊ oēm tīrā pesse
q̄usq; puenit adonīs tim
nos cū iopie. q̄ omīs uno
anno ꝙ dixerat ⁊ remise
rūt eos uacuos ac sine ho
nore abierunt. Incip. li. qua
Et sm̄ ē post ch̄a beoꝝ
tm̄ ꝓelium alexand
philippi rex macedo q̄ ꝑm
regnauit ingressa egr̄ea
d̄ terra cethim darii regē
ꝑsaz regē ⁊ medoz. ⁊ fini
it ꝑma mlta. xx. Et dapiar
dus coꝛ ūrim ī lege sua ⁊ in
ꝑceptis suis ⁊ fac̄ie pac̄
ī diebꝫ ūris ꝙ cedat nobis
salute ⁊ redimat nos amal.

℣ Exaudiat dñs ōnes ve
stras ℟ protegat uobis nos
uos deserat ī tpe malo. ℟
Et ōim obtinuit mu
nitiones ℟ mr fecit reges
tre. ℟ pcessit usq ad fines
tre. ℟ attepuit spolia mlta
nūis gentiū ℟ silut tia
ī spectu ei. ℟ Exaudiat
dñs ōnes uras ℟ protegat
uobis ℣ nos deserat ī tpe
malo dñs ds nr. ℣ Adoptet
dñs cor uru ī lege sua ℟ ī p
ceptis suis ℟ faciat pacem
Et ggregauit l. uij. do
uirtute exercitū fortē nu
mis ℟ exaltauit ē ℟ elcua
uit cor ei ē ℟ obtinuit re
ctiones gentiū ℟ tyran
nos. ℟ facti sūt ei ī tributū.
Tua est potentia nūc regnū ℟
dñe nūes sup ōnes gētes
Dapacē ī dieb⁹ nr̄is. ℣ Crea
tor ōim ds ī tribulis ℟ fouēs
uultus ℟ mūdicoꝛs damn̄ Et
post hec dauit ī lectū ℟ cog
nouit qꝝ mozeret. ℟ uocā
uit pueros suos nobiles.
q̄ secū nutriti erāt ad mūc
tute sue. ℟ dimisit eis re
gnū dñi ad huc uiuēt. ℟
Imperium ītmicoꝝ ne timueri
tis memores estote q̄m salu
tē suā pres nr̄i ℟ nūc clamem⁹
ī celū ℟ misebit nr̄i ds nr̄. ℣
Fecit mirabilia ei q̄ fec
pharaonē ℟ exercitū ei ī mari
rubro. ℟ nūc. ℣. Et regna
uit alexand ānis duo
decim ℟ morꝑus ē. ℟ obti
nuerūt pri ei regnū vn̄
quisq; ī loco suo. ℟ imposu
erūt sibi omēs diadema
ta post mortē ei ℟ filij eoꝝ
post eos annis mltis. et
mltiplicata sūt mala ītra.
Tyrannus ℟ q̄fessoꝛ dñi ℟
dicebāt dñm. Et magna fec
mulier ℟ uictoriā tedit illis
dñs omipc. ℣ Venerūt ga
ce tēpli coronis aureis ℟
dedicauerē altare dño. Et

Judicabit illū. exercitū exercitū
iuri iniq. ℣ Insurrexerūt mihi di
centes. Nam ℣ dormiam nec
tamen nil aiā gentib; q etā nos
simꝰ. ℟ Exq recessim abeū
ℳ Venerūt nos mltā mala ℟
Ornauerūt tanē templū eoꝝ
nis aureis ℣ dedicauerūt al
tare dño. ℣ Tota ē terra mag
nat ipsiꝰ. ℣ Hymnis ℣ confes
ionib; benedicebat dñm. ℣ Ad
Et bonꝰ iustus ē dño iocꝰ
lus eoꝝ. ℣ Celum celi dño terā
dedꝰ filiis hoīm. ℟ Ad regē.
℣ Edificauerūt altaꝝ
rēt iustitias gentiū. ℟
Congregate sūt gētes mlē
multe ut iudicēt ℣ Quousq
ignorans q̄d agē debeam
Dñe ds adorē sūt oēs terre
peccā. ℣ Tu scis q̄ cogitant
nos qui potim̄ resistere
ante faciē illoꝝ q̄ tu adiuue
nos. ds. ℣ Et edificauē
rūt gymnasiū in hierusalē
mis sēm leges nationū

℣ Fecerūt ꝑ ꝑuaricatiōnē
runt testamentū eoꝝ. ℣ Iudi
cā nationib; ℣ Inimicabā
sūt nationes. ℣ Inimicabā
sūt facient malū. ℟ Ostē
das symoni fri suo cuge
ti nros ℣ Quare libā fres nos
i galilea ego dūtaxat ℣ Voluntas
frīs mīs ibim̄ i galaditidem
Dic fuit uolūtas i celo sic fiat.
℣ Nunc clamem̄ i celū ℣ mi
seribus nrīs ds nr. Sic. ℟ Re
fulsit sol i clypeos aureos ℣
resplenderūt mōtes ab eis
℣ Formauit gentiū dissipata ē.
℣ Erat cū eis arcus magni val
de ℣ Sonus ℣ appinquauerūt nubes
℣ et ignis ei in plui. ℣ Voce. ℟
Congregati sūt inimici nri
℣ Glādiū vbere sua ℣ ne sozi
tuo mē illoꝝ dñe ℣ dissipge
illos ut cognoscāt q̄ nō est
hic alius q̄ pugnet ꝓ nobis i
ni ds nr. ℣ Dissipge illos in
vbere tua ℣ depone eos ꝓtec
tor nr dñe. ℣ q. ℟ Ne peri
celos tuos dñe ℣ ne dicāt gen

ationē nr̄am ⁊ audedeir̄ nos
gētes adpumendū nos. ſz tu
dñe extende brachiū tuū. ⁊
bla-ā alas nr̄as. ℣ Affligē opp
mētes nos ⁊ mūmelā facē
tes ſuperbia ⁊ cuſtodi par-
tē tuā. Alle. ℟ Hic eſt fili⁹
amator ⁊ pp̄ſ ſir̄ l'hic ē qui
ml'tū orat pp̄lo ⁊ vnusa
ſcā ciuitate nr̄a. ℣ Vir iſte
pp̄lo ſuo multū⁹ apparuit.

Anno ergo Lecto .j. Lxc.
simo quīq̄gesimo et
primo exiit decretius fe
leuci filius Alburberoma
⁊ aſcendit ad paucas urbis
ianuatē marinimā ⁊ me
gnauit illic. ij. Et cū fuiſ
ſet ingressus est in domū
patrū ſuoꝝ ꝓhendit ex
tunis amico chu ⁊ lyliam
m adduxit eos adeū et
res et inouuit. iij. Et ſe
dit decretius sup sedem
regni ſui ⁊ uenerūt ad
eum uri unq̄ ⁊ impſi ex

ſir̄ ⁊ alchimū diuc eoꝝ q̄ vo
lebat fieri faōs ut ama
ſaret ꝓpm adregē dñe
tes. Ꝓcidit uidas ⁊ frat
ei omīs amicos tuos ⁊ nos
triſpadiq; dexta mea. Ve. iiij.
Nunc gr̄ mucle uxo au ce
dis ut eat ⁊ uideat exter
minium omne qđ fecit i
regionibz regis ⁊ primū
omēs amicos ei ⁊ aduer
res eoꝝ. Pv. Cū legiſſet rex
rex bachidem examias
ſuis. q̄ dñabat tra aſſumē
magnū i regno. ⁊ fidelem
regi. ⁊ mſit ei ⁊ alchimū
inplū gl'mur i ſz cēdocto.
⁊ mādauit ei facē ulcionē
i filijs ſir̄. vi. Et ſurr exe
runt ⁊ uenerūt ad exercitu ma
gno i ciuitatē iuda. ⁊ miſerūt
nūcios ⁊ locuti ſunt ad uda
⁊ frēs ei urbis pōtificis ſi
dolo. ⁊ nō mendacij ſimoi
bz eoꝝ. Videt ei cū qz uene
rant ad exercitū. vij Et ſa

uenerūt ad ḡlchimū et
bachidem Iggaeo sēbaz
regrē q̄uista sūt. Ap̄mi
assidei q̄ erant filijs isrl.
Iexq̄relbant abeis pacē.
Operiūt enī. Homo viij.
lacōs delemīe aaron ue
nit. nō dapies nos. Ploau
tus ē alchim aī eis vba
pacifica. Iuraūt illis di
cēs. Jō mīsēm uobis malū
negz animas uīris. Incp̄ c.
Et factū est izechiel. xp.
tricesimo anno iqr
to mense iq̄nta mensis
aī ccm īmedio captiuoz
iuxta fluuīm chobar ap̄ri
sūt cch. Iuidi uisiones dei.
Vidi dīm sedentē sup̄ sol. xp
iū excelsū Ielevatū Iplēa
eius oīs tra maiestate eius
Ilea que ibīpo etiā replebāt
templū. v Seraphin stabāt
iuxta illd sex ale vni Isex
ale alteri. Ilea. ij. Inqui
ta mēlis ipe ch annus
quintus transmigrōis regis
ioachim. fām ē vbū dīm ad
ezechielē filiū buzi sacer
dotē in tra chaldeoz. sup̄ fluuīm chobar. xp. Aspice
dīne delede sca tua Itoglia de
nobis ī ctia ds ms aure tua
Iaudi. Ap̄i oculos tuos Ivi
de tribulacōnē mām. v Plo
em iniquitatibz nris p̄ter
minp̄ces aī facie tua. Iq̄m
miserationibz tuis mltis. Lun.
Et vidi Iecce uent̄ turbo ms.
bmis ueniebat ab aq̄lone
Inubes magna Ignis in
uolues Isplendor ī circu
tu ei. xp. Aspice dīne q̄ facta
ē desolata ciuitas plena diui
tijs sedet ī tribulōne q̄na gen
tiū. Plo. et Isoled ea nihi tu
ds mr. v Plorans ploraūt
in nocte Ilacrime ei in maxillis
Et de medio ei nus. ei. Plo.
quasi speries electri. id est
de medio ignis. Ie medio
eoz similitudo quatuor habūt

Exup montes nos circũ ℣ ℟ tui custodes tota die tota nocte ñ tacebũt laudare nomẽ dñi. ℣ Q̃r remũsceñ dñe ne tarderis ℣ ne dens filetũ et loca. ℣ ℟ Et aspectus eoz sibilauit hois ictꝰ. ℣ q̃tuor facies vni. ℣ q̃tuor penne vni. ℟ Muro tuo expugnabili circũcinge nos dñe ℣ armis tue potẽcie p̃tege nos semp. Libera nos dñe ds virt̃ clamãtes ad te. ℣ Le tue nos ĩmutabilib⁹ tuis ℣ da gl̃am nois tuo. Libera. ℣ ℟ Et pedes eoz pedes recti. ℣ planta pedis eoz quasi planta pedis vituli. ℣ sc̃i ille quasi aspectus ens candentis. ℟ Sustinuim⁹ pacẽ ℣ nõ venit. q̃sumꝰ tpa ℣ ecce tbatio cognouim⁹ dñe pcã nr̃a ñ impedias obliuiscaris nos. ℣ Patrum⁹ cũ pribz nr̃is iuste egim⁹ iniq̃tatẽ fecim⁹. Libera. ℣ ℟ Et

manꝰ hois sb pennis eoz ĩq̃tuor pribz. ℣ facies ℣ pẽnas p̃q̃tuor pres habebant. Junctꝰ erãt pẽne eoz alterius ad alterum. ℟ Mitis dñs anglin suũ ℣ ℟ ydulin ora leonũ ℣ nõ me ℣ tamĩ auerte q̃ cũ eo milia ĩventa ẽ imme. ℣ Mitis ds mĩam suã ℣ ultare suã aiam mã meã eripuit de medio catulor leonũ. Qr. ℣. vñ. ℟ Non reuertebant cũ incedebãt. sed vnũ quodq; gutꝰ faciẽ suã gradiebat. Similitudo vultus aialiũ. facies hois ℣ facies leonis ad dexteris ipor q̃tuor. ℟ Angulꝰ fuit in vnoq; ℣ quod eligã ignoro melius est. in tãde tpa⁹ hominũ q̃m de lunque lege dei mei. ℣ Si cũ hoc egero mors mi est si aũ ni egero nõ effugiã manꝰ uras. Heli. ℟ Laudabil' ꝑls q̃m dñs exactiõ bñdicẽ

dicēs op̄ manuū meay nies
h̄editas mea isrl'. ℣ Beata
gens cui⁹ dñs ds ei⁹ ihc̄s
quē elegit i h̄editatē sibi.
℟ Redemit dñs ihc̄s ℟ Qz
fugā z libā aur eos z nemer
z exultabūt īmōte syon z
gaudebūt de bōis dñi sup
frumēto vino z oleo. Iulia
nō eluriēt. ℣ Letaf̄ aīa e
oz qī oraus nr̄ ignis. Iul.
Fac facie furoys nu ds ꝛc ℟
bata t̄ oīs dia t̄ tu dñe mi
sere. Iue facias ꝓ nūa acōe.
℣ Lonūce nos ds saluatoris
nr̄ z auire nrā nā anob. Iue.
Fluctus nu dñe sup me ℟
rāliert z ego dixi expuls
sum ab oculis tuis. ꝓ Quas vi
deo replū sanū tuū. ℣ Abyss
ugllauit me z pelag coope
ruit capuq meū. ꝓ Quas. fia
ij. tvit. Vēite. A. Pectos. lc

Facies aūt bouis ꝑmū
alinistris ipoz q̄uoz.
Facies aquile de sup ipo

rū q̄uoz. Facies eay et
penne eay extente desup.
One penne singlor⁹ ꝛ
iungebant. Alue regebāt
corpa eoz. Unūq̄ qdq; eoz
coram facie sua ambula
Ubi erat ispūs ꝑ ire. ij. bat.
illuc gradiebāt nec reuer
tebantur cū incedēt. fia
Et similitudo animaliū. iij.
Aspectus eoz quasi
carbonū ignis ardentiū.
Quasi aspectus lampada
Hec erat visio di⁹ ij. 20.
scurrens īmedio animaliū
splendor ignis. Adigne ful
gur egrediēs. iij. Animalia
ibant z reuertebant
īsilitudinē fulguris cho
rruscantis. C. feria. iij. p. j.
Cvmq; aspicerem animalia
apparuit rota vna
sup terram iuxta animalia ha
bens q̄uor facies. lc. ij.
Et aspectus rotaꝝ z op
eoz quasi visio maris z

una similitudo q̄az q̄ui
or. ij. Et aspect⁹ rotaz
z lqua quasi si sit rota i
medio rote. ꝑ q̄uor ꝓtes
eaz et unces ibant z nō
recurebant & aī ambula
Cum fia. v. lc. p. rent.
ambularēt gaīa ha.
ambulabant ꝓt. z rote
iuxta eā. z aī eleuarent
gaīa terra. eleuabant
simul z rote. ij. Quocū
q̄ ibat sp̄c illuc ibat sp̄ꝰ
z rote parit leuabant
sequntes eā. sp̄c enī unte
rat ītus. ij. Cum eā
tibz ibant z aī stabz sta
bant. z aī eleuatis a terra
ꝓt eleuabant z rote se
quētes ea. qz sp̄c unte e
rat ītus. feria vi. lc. p.
Similitudo sup capuꝫ
aīaliū firmamēti. q̄
aspectus cristalli horribi
lis. z exterti sup capita
eoz desup. ij. Sb firma
mēto aīi pēne eoz recte
alter⁹ ad alterū. unū q̄dq̄z
duabz alis uelabat corp⁹
suū. z alter similr uelaba
Et audiebā sonū. ij. ꝛc.
alaz q̄ sonū aquaz mul
taz quasi sonū sublimis dei.
Cum ambularēt gaīa
animalia quasi so
nū erat multitudinis ut
sonus castroz. ij. Cum q̄
starēt demittebant pēne
eoz. gaīa aī fiēt nox super
firmamētū q̄d erat sup
capuꝫ eoz stabāt z sub
mittebāt alas suas. ꝛc. ij.
Et sup firmamētū q̄d
erat imminēs capiti eoz.
q̄si aspectus lampadis sa
phiri. similitudo throni.
Anno incip̄ dan. ꝛc. ꝓpha
cie ioachim regis
iuda. uenit nabuchodono
sor rex babilonis in lim z ob
sedit eā. z tradidit dns i
manu ei⁹ ioachim regem

uide. ut p̃ē nasor dom̃i di-
cat aspera in ca i cir̃ā seu
nar i domū dei sui. Ca. ii.
Et ait rex ashenaz p̃posi
to eunuchor ut introduceret
de filijs isrl. et de semīe regi
o et tyrānor puos. ihūs
nulla ēet macula. et decoro
forma et eruditos oī sapiā
cautos sapiā et doctos oī
cplina et q̃ posset stare i
palacio regis ut doceret eos
litas et līgua chaldeor. iij.
Et statuit eis rex annonā
p̃ singl̃os dies de cibis suis
et de uino unde bibebat ipe.
ut enutriti tbr annis. post
a starēt in ospectu regis iiij.
Fuerūt g̃ int̃ eos de filijs
iuda. daniel. ananias. mi
sahel. et azarias. Et posuit
eis p̃positis eunuchor no
mīa. danielī balthazar. et
ananie sydrach. misaheli
misaach. et azarie abdena
go. v. Proposuit aūt da

niel in corde suo ne pollue
dīet de cibis regis neq; de uino
quod ipe. et rogauit eunuchor
p̃positū ne grauaret. vi.
Dedit aūt ds daniel gr̃am
et miam in ospectu p̃incipis eunu
chor. Dixit p̃ceps eunuchor
ad daniel. Ego uideo dñm
meū regē q̃ statuit uobis
cibū et potū. q̃ si uiderit uul
tus macilentiores p̃ceteris
adolescentib; de ceteris uultib; q
de pulmentis capīs me reū regi. vij
Et dixit daniel ad malasar
quē constituerat p̃ceps eunu
chor. sup daniel. ananiā
misahel et azariam. Tenta
nos obsecro seruos tuos de
diebus et dent nobis legu
mina ad uescendū. et aquā
ad bibendū. et ostendat
uultus nros et uultus pueror
q̃ uescunt cibo regio. et sic
uideris facies tu seruis tuis.
Audito sermone dami
tentauit eos de diebus. viij.

Post dies aũt decẽ apparu
erũt uultꝰ eoꝝ meliores ⁊
eepulẽtiores ꝑ orbẽ puls
q̃ uestrebant ab oregio. Pe
ro mallassar tollebat aba
ria ⁊ uim ꝑ eoꝝ dabatꝫ
eis legumina. fia. ij. lc. p.

Jam ꝙ scd regni nabucho
donosor. uidit nabuchodo
nosor somptuũ ⁊ gtrib̃
spẽ ei ⁊ sõpnũ ei fugit ab
eo. ij. Pceptꝫ g̃ rex uo
uocarent̃ magos ⁊ ariolos ⁊
malefica ⁊ chaldeos ut indi
carent regi sõpnia sua. iij.

Q uũ uenissent sapiẽtes
babylonis stetervnt coram
rege ⁊ dixit ad eos rex. Vidi
sõpnũ ⁊ mẽte gfusus ig
noro q̃d uiderim. fia. iij. l. j.

Respondervntꝫ chaldei
regi syriace. Rex in
ternũ uiue. dic sõpnium
seruis tuis ⁊ interpretationẽ
ei indicabimꝰ. ij. Dixit
rex chaldeis. Sermo recessit
a me. ni nõ cognouero
mihi ⁊ nõ indicaueritis mi
hi sõpnũ ⁊ interpretationẽ
eius. peribitis ⁊ domꝰ ure publicabit.

Si aũt sõpnium ⁊ interpre
tationem ei narraueritis. pre
mia ⁊ dona ⁊ honorem fa
miliaritatis accipietis a me. iij.

Dixerunt chaldei coram
nabuchodonosor. Homo
est homo super terram qui ser
monẽ tuum rex postulat im
plere. Sz neq; regum q̃squã
magnus ac potẽs uerbum
huiusmodi exquisiuit ab om
ariolo ⁊ mago ⁊ chaldeo.

Dixerunt chaldei coram re
gem. Sermo enim quem tu re
gis grauis ẽ nec reperit̃ q̃squã
qui indicet illum in conspectu
regis. excepto dijs quorꝝ
non est cum hominibus conuersatio.

Quo audito rex furo
re ⁊ ira magna pceptꝫ
ut perirent omnes sapiẽtes
babilonis. ⁊ egressa sententia
sapientes interficiebantur.

Quebatur daniel ꝛ soci
Dꝰ fia ·v· l'p̃ ei⁹ ut pmit-
niel q̃ sum dele ge. ar
qz sentēcia abarioch p̃u
cipe militie regis · q egꝛ
fiāt adīficiāe dos sapiē
tes babylonis · ij · Et
uictrogauit eū qui arc
ge accepat potestatē · qñ
obcausam tam crudelis
sentēcia a facie ēe regis
egressa · iij · Cum gren
diceret arioch daniel.
daniel ingressus roga
uit regem ut tempꝰ da
ret sibi ad solucoēm indi
candam regi · fia · vi · l'c p̃.
Et ingressus ē daniel
domū suā · misahel
qz ananie azarie soci
sius indicauit negociū
ut q̃reret miam a facie
dei celi sup sacīmēto isto.
Tūc daniel nocte p̃ · ij ·
uisionē mirabilē reuelauit
ē · Pdaniel benedixit deo
celi ꝛ locutus est. Sit nomē
dñi benedict a seculo ꝛ usq; in
seculū · qz sapia ꝛ fortitudo ei⁹
sunt · Et ipe mutat tempa ꝛ
etates · trāsfert regna ꝛ cōstituit
regna · dat sapiam sapiētibus
ꝛ scīam intelligētibus
lūm disciplinā · iij · Daniel
ingressus ad arioch quē cōstituerat rex ut perderet sa
pientes babylonis sic ei locu
tus ē · Sapientes babylonis
ne perdas · introduc me in cō
spectu regis ut solucoēm
regi narrabo · Sancto · l'p̃.
Arioch festinū introduxit
daniele ad regē ꝛ dixit
ei · Inveni hominem de filiis
transmigratois iude · qui
solucoēm regi annūciet · v ·
Dixit rex daniel cui⁹
nomē erat balthasar · Pu
tas ne vē potes mihi indica
re somnium qd̄ vidi ꝛ cōpta
tionem ei⁹ · vj · Et respon
dens daniel coram rege ait.

Mustiū qđ rex mđ̄ vocat sapiētes magi⁹ ariolos ⁊ arūspices ī qūm ītrare regi. ℣. Ē ds ītus revelās mysteria q̄ indicauit ⁊ rex nāt buchodonosor q̄ ventā sūt nouissimis temp̄ibz. Imnat̄ scī stephani m̄ ℣ic. Xp̄m nam̄ q̄ hodie coronauit stephanū. Veīte adorem⁹. Veñ. Ymn. ñ. Bñis viz. Ipm ps̄al. ut. ℣. Glia ⁊ ipo. S. b. fil

Heri celebrauim⁹ gēthi eccl̄i natalem. Hodie celebram⁹ triumphalem multis passionē. Heri enī rex mr̄ nr̄ habea carnalis mđ̄ dom⁹ de aula uteri virginalis egrediēs visitare dignat⁹ ē mūdū. Hodie miles decertaturus corporis exuiās. triumphator migraturus ad celū. ℟. Hesterna die dñs natus ē in terris ut stephan⁹ nasceret⁹ in celis

Ingressus ē dñs mđ̄ vestibulū sepulchri ingrederet⁹ in eccl̄iam. ℣. Heri enī rex mr̄ nr̄ habea carnalis mđ̄ dom⁹ de aula uteri virginalis egrediēs visitare dignat⁹ ē mūdū. ℣. Ille. ñ. Ille sempiterne deitatis maiestate sua ita sinite in celestib⁹ carnis alimentis nr̄m sed in campo pugnaturus in triumph⁹ iste deponens corruptibilib⁹ corporis indumentis celi palatium penetrat⁹ regnaturus ascendit.

Stephan⁹ aut̄ plen⁹ gr̄a ⁊ fortitudine faciebat signa magna ⁊ prodigia in populo. ℣. Cū aut̄ ecclesiā plen⁹ sp̄u sco ⁊ fide bñis stephan⁹ fix. ℣. ñ. Ille descendit carne velatus. iste ascendit sanguine lauatus. Ascendit iste lapidantibz iudeis. q̄ ille descendit letantibz angelis. Ille de excelsis do ⁊ heri existentes angeli scī cantā

uersū. hodie stephanū
letātes in sinu ꝯ sortium
suscepersū ℟ Videbāt omis
stephanū q̄ erāt in galilea.
nunciebant̄ uisū ei tam q̄m
uisū angl̄i stātis int illos.
℣ Et ingrētes in puer sibi
addixerūt in galilea. ℣ ny.
℟ Heri dñs exiuit de uto
ygnis. hodie nmles effu
sus ē de ergastulo carnis.
Heri xp̄c p nobis pānis
ē tnolentus. hodie stepha
nus stola ē abeo īmorta
litatis īdutus. Heri pse
cutis anguisha xp̄m ptauit
infantem. hodie nmen
sitas ceh. suscepit stepha
nū ꝯumphantē ℟ Lapi
dabāt stephanū īuocantem
et dicentē. Dñe ihu xp̄e ac
pe sp̄m meū. Ne statuas ill
hoc pēm. ℣ Posuit aūt ge
nubz bus steph̄s orabat dices.
Dñe ne statuas hoc pc̄m. ℣
℣ Posuistī dñe sup ca. Pc. ℣.

Solus descendit dñs ut
nl̄os eleuaret. huiliatum
se rex nr̄. ut suos nulites
exaltaret. q̄ eñ corpi suo.
ignis ꝑpauit ut ex. ipe
martiri suo dignat̄ esset a
perire tehū. ℟ Impij super
uultū iactura fecerūt ut eum
morti tradent. Ille gaudes
suscepit lapides ut uictor ei
acupe coronā glie. ℣ Com
nuerūt aures suas a impetū
fecerūt uniamnes ī eū. Ne il
Necessariū nob̄ ē fr̄s vi.
agnoscē qbz armis ꝑmu
nitus stephan̄ sentcam mu
tcoz potu e ut superare.
uita mezu illz fehcit tri
umphare. Neq̄ eñ parui
pendenda sūt. talis ac mur
tis talisq̄ ꝯumph' ca. hus.
Stephan̄ suus dei quē la
pidabāt uidet uidit celos
apros uidit a ītronuit. Bñs
homo cui ceh patebūt. ℣.
Stephan̄ aūt pleu gra ꝛ for

tatu die faciebat prodigia et sig
na magna in populo. Dns ihs. vij.
Innucte nāq; mea emitur
si lingue linguis q̄ nec fremē
tau sentucia formidauit. il
lapidauerūt ichabz duxta
fuerunt. Vsq; ado mee fie
mētes p manus nutrimus
mr lapidū fiat arcularū
ta securus. ℟ Impetū fece
rūt vnanimes in eū et eiecerūt
eū extra ciuitatē. et inceperūt
dicentes dne accipe spūm
meū. Et positis vestimē
ta sua secus pedes
adolescētis q̄ vocabatur sau
lus et lapidabāt eū. Ps. vij
Quod ego tam magnū
amp̄ insuperabile genus ar
mor q̄ minus sentētes
arguerent. lapidantes ni
reputantes. si pacientis superi
rabat. insup et oculus au
lam celestis regni vnus
et coronat intrabat. ℟
Preaosus

positis genib⁹ orabat dicēs.
Dne ihu xpe ne statuas illis hoc
pcm. Et lapidabāt vndi ste
phanū at ille orabat dicēs.
dne. adte ihu spm meū. Et mag̃ e.
Ille. Dicebat cyathym.
ihc tur. iudex et principibz
sacdotū. Ecce ego mitto
ad vos pphas et sapientes
et scribas et ex illis occide
tis et crucifigetis et ex eis fla
gellabitis in synagogis ve
stris. Ant. ol. e. b. jōmni. ps.
Hoc qd antea dixat. vos
implete mensura patrum
uroy ad psonā dni primē.
ea qd ecce ostendens ab
eis. potest et addit sup los
suos referri. dqbz nūc dicat.
Ecce ego mitto ad vos p
phetas et sapientes et scribas
et ex illis occidetis et crucifige
tis et flagellabitis in syna
gogis uris et persequimini
de ciuitate in ciuitatē ut q
pleatis mensura pm uroz.

Intuens ī celū vīs stephs uidit
glām dei z ait. Ecce uideo celos
apt̄os z filiū hoīs stantem ad
dext̄ā vtutis dei. ℣ Cūq; as
picer vīs stephs ī celū uidit
glām dei z ait. Ecce ℟. x̄.
Iuxta aplm scribente ad
corinthios uaria ee uoa
disciplox ꝛc. alios ꝑphas
q̄ vent̄a p̄dicant. alios
sapiētes q̄ nouīt qm̄ de
beant p̄ferre sm̄onē. alios
scribas ī lege doctos
mos. ℟ Pater ee tuū uidi
ce celi pēi mī vīs stephano
q̄ īmmo scōz ī uenit ē p̄ui.
Vidit ꝯmphat celis coronā
tus. ℣ Illoz ē qm̄ saluator
dignat ē ponīb; patrē hāc
ille p̄mi reddidit saluatori.
Q̄ lapidb; lapidat ℟. x̄. Vidi
tus ē stephan. paulus
ostolus. crucifixus pen?
flagellari ī actib; aplox
dicit. Ipsecutus ē eos
q̄ usq; ī finē ꝯ

pellētes dicentes. usq; ad gen
tiū pplm tūlmūltuant. ℟
Positus aūt genub; vīs ste
phs clamauit uoce magna
dicēs. dne ihu ne statuas illi
hoc pēm. Et hoc dicto dormiuit
obdormiuit ī dño. ℣ Lapida
bant stephm ūuocantē z di
centē dne ihu accipe spīm me
um. Vā. xp̄i. Ut uicinat
sup uos oīs sanguis iust?
q̄ effusus est sup terrā. a
sanguine abel iusti. usq;
ad sanguinē zacharie fi
lij barachie quē occidistis
int templū z altare. de
abel nulla ē ambiguitas.
qui is fuit quē cayn fr̄e ei?
occidit. ℟ Dne ne ponas
ꝓhibeas stephane q̄ vtute
carituras ceu filius uidi;
dnm pīmico exorauit pplo.
Iude ꝓces ꝓficuo ē hūc co
legio. ℣ Vt uno sp̄u patuatus
ī uenīa dns nos pgatos a
pcō uīgat ꝛ. Et cum fide.

Jhū. dixit illic ē vbis marchio
uidoy ⁊ principibz sacdoti.
Ecce ego mitto ad uos p
phetas ⁊ sapientes ⁊ scri
bas. ⁊ ex illis occidetis et
crucifigetis ⁊ ex eis flagella
bitis in synagogis uris.
⁊ psequimini de ciuitate in ci
uitatē. ut ueniat sup uos
omis sanguis iustus q ef
fusus ē sup tra a sanguine
abel iusti usq; ad sanguiē
zacharie filij barachi
e quē occidistis inter tem
plum ⁊ altare. Amē dico
uobis. ueniēt hec omia
sup gnōm istam. Jrlm
hierlm q occidis pphas ⁊
lapidas eos q ad te missi
sunt. q sepies uolui ogrega
re filios tuos q̄m admodo
gallina ogregat pullos
suos sb alas suas ⁊ nolu
isti. Ecce relinquet uob
dom̄ ura deserta. Dico ē
uobis nō me uidebitis
amodo donec dicatis. Bñ
dictus q uenit in noīe dñi.

Da nob qs dñe imi coll.
tari qd colimꝰ ut diligam⁹
⁊ inimicos diligē. qr ei nā
talitia celebram⁹ q nouit
ē ppitiatorib; exorare. p.

Adorem⁹ Johis cuꝰ. Invit.
regē aplōz q̄ pulcro ordi
nem dilexit aplin. Inj. n. ā.
Inocem de te. ℣ Inocem te. Ecce ve.

Quia ipector bede. pf.
ihu sup omis dilectio
ni sapie ⁊ scie absconditi.
merito supra pectus eius
vbi ioh̄s recubat. quem
maiore p ceteris sapie et
scie singularis munere do

Qui uicerit faciā illū. Matt.
columpnā in templo mei
dicit dñs. ⁊ scribā sup eum
nom̄ meū ⁊ nom̄ ciuitatis
noue hierlm. ℣ Vincēti dabo
cū deligno unde q̄ ē in pdy
so dei mei. ⁊ cē. Ps. ij. Q
eios
q̄q; euāgelistas nouim

plura de mandatis mei ſal
uatoris paucora d diui
nitate locutus nobis aut
ppauca de humanis scibi
actib; pa ſe exponendis
diuine nate ingenio ar
chanis · patenti ſimulas
ſmta depectore ihu fluē
ta doctine celestis q nob
ructaret hauserit. ℟. Hic
ē discipl's q testimoniū phi
bet de ipſis & scr̄psit hec. ℣ Sa
m̄ q̄ vera ē testimonium ei.
℣ Q' testimoniū phibuit v
bo di & testimoniū ihu xp̄i q̄q
q̄ audiuit. Sa. ni. Hic ē
ciuis ille petrus de ihu.
Dñe hic autē qd. Qa se be
atus petrus audierat
passionē crucis claris
catus ee dm uoluit. de
fre & discipl'o ignosce.
qua eet ipe morte ppria
dm̄ ſtitit? aduitam. di
cat ei ihc. Sic eū uoloma
ne donec uenā. Qd adhuc
Tu me sequere. ℟ Valde
honorand' est bris iohānes
qui sup̄ pectus dñi in cena re
cubuit. Cui p̄ matre tua
virgnē virgini q̄m dauit.
℣ Mulier ecce filius tuus ad dis
cipulū aut ecce mat tua. Cui
℟ Non uult ihc ille passio
nē mīj uolo iohem do
minari. ſi absq; uoluntia
plentionis dñe nouissimū
exspectare. sm̄ ipe uem
ens eū merite beatudinis
mansionē regnat. ℣ qd
hoc ad te. ℟ Quia uult illū
dñs pane ture & intellect?
& q̄ sap. sa. porta. eū ſequi
tantū illū apd proximos suos.
℣ Immedio ecclie aperuit os ei?
& imple eū dñs spū sapie &
intellect?. Ecce mā dñi
te. ℣ Sol stetit. e. ℣. Q
hāc dñi responsionē fis
tic cepis ita tractabāt
q̄ ihs mīq̄m eet mori
turus? qd nō ita intelligēdū

qpe nolis ām onē ac tam-
qui cū pmiss exisse ser
monē istū nutt fr̄es qr di
scipls ille nō mouit soler-
ter adiear atq; am. ℣ nō
dix et ihc qr nō mouit. sed
sic eū uolo manē uenc
uenā qđ ad te. ℟ Dic ē
nolis q supā pet⁹ dō cēna
recub. ℣ Cūq; apls eu recuba
ta fuit secta celesha. ℣ Ille
ē nolis au ꝑ ista luce mr̄em
vgunē vgnū ymēd. ℟ Cūs vi.
Nō g putandū qr discq
pulus ille nō fuit mouis
macie. qr nec dns hoc
d illo fuisq; predixit. Et
ps̄ almista ait. qs ē homo
q uiuet ⁊ nō videbit mor
tem. ℟ Postq; ista intelligē
dū qđ cētis ꝑ discaplis p
passionē ihesumaris qpe m
pace ecclie aduenā uo
cacōis exsp̄tauit. ℟ Q ui
gebat au eū ihc qm̄ spenal
p̄ogata castigans āphori
dixōne fecād dignū. Qr vgo
elect⁹ ab ipo vgo tew ꝑmā
sit. ℣ Iuenite tenaq; mori
tur⁹ hme mr̄em vgunē vgi
gnūdauit. Qa vij. Nō qr
ipe multos antea labore
p dño pfuit aliq; malor
uollauit. ⁊ qr ultimū ipa
te senuum finiendū. ut
pote ecclys ꝑ pascham q
regebat. iam alōge late
qz fundatis. ℟ Sacepuer
mis quē elegi dic dns elect⁹
mis. Aplauit s illo aiā ma-
℣ ponā spm meū sup eū ut
dicū gēnbz nūcia abit. Pla-
nactibz aplor cū ceteris
aplis flagellat iuentiq;
qn ibant gaudētes a pse
tu sanh. qm̄ dignī habi
ti sūt pnoīe ihu ignomi
am pati. ℟ In illo die ꝙ
apiā te fmū meū ⁊ ponā te
sic signaculū in spū meo. qm̄
ego elegi te dic dō. ℣ Sto si
telis usq; ad mortē ⁊ dabo ti

corōnā inte-qm. ℣ Impa
cētq. ℟ Annūciauēr, Iohm
Iull'. t. Dix. ihc pet-Segre
me. Conuiuius petr'us vi
dit illū discipl'm quē di
lgebat ihc seqntē q et
reaubuit in cena supra
pectus ei' t dix. dñe q's
est q tradet te. Ant. ℣c.
Lectio sc̄i ēuᵹ Bede p'bi.
glij q nobis lecta est fes
mei. cāo an nob in maiori t
renacde debet p singl'a v
ba pensari. q'nto magna
gr̄e fulgne qui tedie re
dundāti. ℟ Nec ē iohēs ar-
t ppē tāce mr̄em vginē vgi
nē gmdauit. ℣ Valde hono
rand' ē bēs iohēs qui supra
pect' dñi cena recubuit. Cu.
Quon mēdat ei nob
bāslim' ēuᵹlia t apl's
iohēs p'vilegiū amoris
p̄capnu q cēteris amplī me
ruit honorari ad̄no. ℟
Nec ē bāslim' ēuᵹlia t apl's
iohēs. Q' p'vilegio amoris p̄
capnu cēteris alch' ad̄no mult
honorari. ℣ Hic ē discipl's
ille q dilgebat ihc qui sup
pectus dñi recubuit.
Quōmēdat testiō xij Q'.
nūm euᵹlie descriptois qd
unitate diuina sb̄stm
nll's fidelium dubitare p
mittit. Mūdat placidam
sue cunis absolutionē
qm̄ dño specialiū uisitāte
p̄cepit. ℟ Ego ē electus
ad̄no amplī iter cēteros magis
dilatis q sicp̄ pectus ei recū
bens euᵹlica fluenta dispo
sāt dñi pectoris fōre portā
t ubi di grām. Immo trāx
orbe discurric. ℣ Q'tuor exta
dili fluuiis euᵹlica iohēs
ubi di grā fluo. xij. Q'
p'fecte lectionis euᵹlice
p'ceptua fidare ualea
mus. licet singula partiū
a cēteris. Appuit dñs post
resurrectionē discipulis

septē mr̄ qs erat petrus
r nobis fruſtra ip̄ſa nocte laborauim⁹
r nichil cepim⁹ in rete eoz
piscau⁹ in ſtitudie ip̄leuit.

In medio ecclie aperuit os ei⁹
r ip̄leuit eū dns ſpū ſapie
r intellectus. ℣ Posuit dns mant
ſuā r tetigit os ei⁹ r ip̄le.

Ps. Dixit dns dño meo. Dñs petr
Sequere me. Dñs hns petr
vidit illū discipl̄m quem
diligebat ihc sequentē
q̄ recubuit in cena sup̄
pectus ei⁹ r dixit. Dñe qs
est q̄ tradet te. Hūc g̃ cū
uidiſſet petrus dicit ihu.
Dñe hic aut̄ qd. Dicit ei
ihc. Sic eū uolo manē
donec ueniā. Q̄d ad te
tu me sequere. Exiuit g̃
sermo iste inr̄ fr̄es q̄ discip⁹
ille nō moritur. Et nō
dixit ei ihc q̄ nō moriet. Sed
sic eū uolo manē donec
ueniā q̄d ad te. Hic est
ille q̄ testimoniū phibet
de his r scripsit hec. r scim⁹
q̄ uera est testimoniū ei⁹. coll.

Et etiam tuā qs dñe be-
nignā illustra, ut q̄ nob⁹
ē⁹ gr̄e illūiata doctrīs
ad tua pceptā sēpiterna.

Mirabile de Innocentib⁹ fest.
dm in ps⁹ suis. Deus audie-
mus aurib⁹ nr̄is. Exul-
tet iubilo. s. b. Seuerianꝰ epi.

Zelus quo tendat
quo p̄ficiat huius
modi quo ferat hero-
dianus hodie patefeat
imanitas. Que dū regū
lis regni emulatio anḡ
tias eterni regis omnium
mollit extinguē. ℣ Sub
altare dei audiui uoces o-
ra⁹ dicentiū. q̄re nō de-
fendis sanḡnē nr̄m r Acce-
pit diuinū responsū. ad-
huc sustinete modicū tēp⁹
donec ip̄leat numꝰ fr̄m uestr⁹
℣ Date illis single stole

alle q dam̃ē eis · Ad̃h · Rē · ij ·

Tūc herodes mīt̃ ut̃des
q illusus ē a magis · mi
sit̃ furibz cl̃ · q dēs q illusus
ē a magis · dolet ip̃ietas
se cē illusā · dilatā se tri
umphas furiꝫ · Ef fude
runt sanguē sc̃oꝝ puerul̃ a sm̃
circuitu urbis · Jn̄ eēm q sepe
liret · Posuerūt mortalia
suoꝝ tuoꝝ cl̃ uola · car · ce
sc̃oꝝ tuoꝝ bel · rīe · Jn̄ · nj ·

Fremit dolositas se de
cepta · ipse fraus reiula
tollidit · herodes strider
cadēs spe m̃ laqueū que
terendit · hinc īiquitas
q̃m q̃sidat euangnat · de
fide pfidie sumit arma ·

Adoraverūt inuentē in
scla sclaꝝ sanctōrū coronas
suas ante tronū dn̄i dei
sui · Procidert in q̃spectu
dn̄i facies suas et adora

uerūt uiuētē in scla · Mat · nn ·

Herodes tirāno q̃m sino
re · quē nat̃ celū uō cred̃
dolosus mīm mulcū co
git calida · inc̃ubula ar te
pietatis obpugnat · irene
ris uberibz ferrū gurgat · Rē

Jn̄ s scā q̃ passi s ꝑpt̃ te dn̄e
vindica eos · Qr clamāt ad
te tota die · Vindica dn̄e sā
guinē sc̃oꝝ tuoꝝ q effusus ē ·
Qr cla · Mat · n · Via uulturis ·
Jnitoꝝ ānē · Rē · Vac fūi
dit hostis dūq̃ sanguinē dat ante mortē ferru
re q̃m urtā · tenebras in
gerit mentibz lucē · sic am
magnif̃ mali · mīt̃ dolo
rē artifex inuentor scele
ris · ipietatis auctor · Rē

Jn̄ s scā q̃ in̄ ī q̃nauerūt uiæ
tūta sua ambulabūt mecū
salbis · Qr ingrui sūt · Vac nō
celebro nona cor̃ celebro uite ·

Herodes pietatis · vj · Qr
ꝑd · īnocētis īnocentie ·

hostis nate. suus pctor. pe
stim sibi. Quē x nō ut e
uadet. sz ne uidet ut ausu
gat. Inaltū tendes cadet
abalto. cchū pulsas ītan
ptum dnī. ℟. Hys suū qui
ai mlribz n s cōmigrauit v
gines eni s. Preciū agnū
qaūqz uerit. ℣. Hys suū q̄ n in
gnauerit uestimta sua. Ve vn
Herodes septm occidit
q̄ ultra conat occidē. qrca
pe nō pt. pdicatiōē salus
oationē ultra. ecclias fi
uē. Oambitio qñ cessa se
per. oqñ pūptio pessima.
oqñ pdit gressa. q̄ ig cel
la captat. ℟. Qui rabant
sēa cantica nouū añ sedē di
agni. Personabat dia ivo
ces coz. ℣. Sb dño deo sā
clamabāt vindica sanguinē
uīm ds mr. Pre vim. He
rodes posidet regnū ale
nū. ipugnat ecclīe. Ter
renis in hyans rruit

dditina. qñmqz pcatē
sectat. Jus abnegat. q fi
dit fas qz nephas qz. ℟.
Coronauit eos dñs corona
uitatis. Qr passi s pdīo
secuti agnū. ℣. Lauerūt sto
las suas z candidas eas fe
cerūt in sāguīe agni. Qr. ad
cc. Centū q̄draginta q̄tuor
milia q̄ empti sūt de terra hys
s q̄ cū mlribz nō sūt coīnqna
ti virgines ei s. ido regnāt cū
do agno sine macla. ℣. Ista
sunt. Anathema vbis.
gelus dñi apparuit in somp
nis ioseph dicēs. Surge
z accipe puerū z matrem
ei z fuge in egyptū z esto
ibi usq dū dicam tī. Mul.
Defuncto vc. bede. ppbe.
paola mr tu in meo cētū.
nobis ē fis tuis euāgly
lecto. recitata. mq tame
omp in mrm paola ē mos
deligata. ℟. Hec audi ag
nū stantē sup montē syon

Jñi eo ſcdz milia. Phēbane
nom ei⁹ Jnom̄ ꝓis ei⁹ ſcpm̄
ſfrōtib⁹ ſuis. ℣ Cantabāt ca
cantū nouū ante ſedē dei
agni. Alia. ℟. Qđ ei puul
li occidi iuſſit ſignificat p
hūilitatis nimū admirā
ris puerendū gl'am. Q
qñ ſi gl'ioſus fuerit ꝯſq
effectus ut puulus. nō
poſſit aīam dare ꝓpr̄. ℟
Subtilino dei ſcā clamabāt.
Vindica ſanguē nr̄m ds nr̄
℣ Vidi ſb altare di aīas occiſo
rū ꝓpr̄ verbū di qđ hēbāt. Clama
rā voce dicebāt. Vide. ℟ Qđ
unpetchlecē Joīb; ſimīb;
ei⁹ctū ſ ostendit ñ ſolū
Judea vnde eccl'ie ceptū
ortus. ſz et Joīb; ei⁹dē ecce
ſmīb; q̄ cūq; ꝑtē diffu
ſa ē ꝑſecutionē ſeuitiā
ꝑfidoz Judeoz pacīam cē
coronā dā. ℟ Ambulabā
mecū in albis qm̄ digni ſt.
Jnō deleto nōia coz de lib⁹
uite. ℣ Hyſ qui mlr̄ib⁹ n̄ſ
oīm̄nam vgnes ē ſūt. Ver.
Omnis herodis. cinnuū
ſentiois malitiose q̄ nūc
ꝓra eccl'iam undea ſeuit
fama. Dctho ꝓuulos mor
te hūiluī ſpū quos fugato
oſe xp̄o unde ꝓuenit edeſig
Quenū quadragīta ℟. nat.
q̄nor milia q̄ empti ſ de ter
hys ſ q̄ cū mlr̄ib⁹ nō ſ coīnqna
ti vgi. ei⁹ pmanſerūt. Jo. virg
nāq; cū do Jagno ſine macla.
℣ Hyſ empti ſ exoīb⁹ ꝓmitie
do Jagno Jtore coz n̄ ē iven
tū mēdaciū. Jo. 8. matthm.
Jſaī. c. Angl's dñi appuit
Joſeph dicēs. Surge
Jacpe puerū Jmatrē
eius Jfuge Jegyptū Jeſto
ibi uſq; dū dicam t. Futū
est enī ut herodes querat
puīm ad pdendū. Qui
ſurgēs acceptit puerū Jma
trē ei⁹ nocte Jſecessit Jegyp
tū. Jerat ibi uſq; ado

vinū ihēgrādis · ut adim
pleret qđ dām ē adūo p
phām dicentē. Ecce ego mit
to uocabu filiū meū. tūc
herodes uidēs qm illusus
ēt a magis ualde. iratus
occidit omēs
puos q erāt i bethleē z
in oibz finibz ei. ab bima
tu z infra scdm tēp qđ
exquisierat a magis. tūc
adimpletū ē qđ dām ē p ie
miam phām dicētem.
Vox in rama audita ē plo
ctus z ululatus mltus.
rachel plorās filios suos.
z noluit cōsolari qr nō sūt.
Os q hodie in die pēt
tionū innocētes mīres in
loqndo sz moriendo confessi
s oia in nob uitioz mala
mortifica · ut fidē tuam
qm lingua nra loquit ē
moribus uita fateat. p.
Thome epīm. Leō Sic
ut opt me ve- cui
ll adesto dīne supplī
cōnū · 8 · siluēst · li Sanus q
getu · ix Euge serue. cui hō
quida pegrē · coll Da qs
oīpc ds ut bn siluēst · pau
li pim hēmite. Ds q nos
bn pauli cōfe. Lēqre dei
cōfe · nō pont. hylarij z remi
gij · cōf. coll Infinita · mīaz
felicas tuas Cōcede qs
o · ds ut ad melio · uita scōz
tr exempl. q sancti abbis
intercessio nos qs dō b · aya
marcelli mr P reces
ppli tui qs dne clemēter
exaudi · ut bn marcelli
mris tue gtiz pon · mitis
adiuuem tui passione
letam · p · antonij cōf sic
nōmi · Speciosipp · eleosipp
melosippi · mr · Ds q nos
cedis · sc̄ōr plu · mr · pcl
Da qs o · ds ut q ce · vīg ·
bte pste mris tue natali
tia celi z anpua sollep
nitate letam z tāe fidei

ꝓfia amꝰ exemplo · fabiaꝝ
¶ sebastiaꝝ mr· ℟ ꝑ psalmꝝ q
cantaꝝ dño · ℣ dmꝝ. eꝝ
descendẽs ille dm̃o ce ste-
llo · cãpes · ℟ dmꝝ. colla-
Deus qui bꝝos tuꝰ es tuos
fabianũ atq; sebastianũ
ituite ꝓstantes ꝓ passioe
roborasti · exeoꝝ nob tuu
tacõe tbue ꝑamore tuo
ꝓfpa mũdi despice · ꝙ nulla
ei ad ipsa formidare · ꝙ e
Regẽ vgi · do · agnens ℣ juvẽ
veẽte ado · Jus · ũ · a Oscede a
me pabulũ mortis qꝝ ab
alio amatore ꝓuenta sũ · ꝙ
dño do mr· a Dextrã meã · ꝙ col
lũ meũ ampxit lapidibꝫ ꝓciosis
celidit auribꝫ meis ictimalin
les margaritas · ꝙ Circũdedi
a Posuit signũ in faciẽ meã
ut nullũ ꝓter eũ amatorẽ admit
tam ꝙ dño et· a Induit me do
aclate auro textã · ꝙ inmẽsis
monilibꝫ ornauit me · ꝙ E
ructt· a Mel · lac exeoꝝ ore
suꝰ · lingua ei ornatus ge
nas meas · ꝙ dño mr· ℟ Ap
sole suo fide ipi me uota deuo
aoẽ qñco · Jncipit passio · b · agn
uetis v · edita a bo amb.
Ambrosius suus ꝓ epo.
ꝺginibꝫ sanctis · Diẽ festũ
sanctissime ꝺginis celeꝰ
brem · Hymne psalmi resonẽt
inde ꝺ trepent lectiones · inde
ꝓphetꝝ tuꝰbe terentĩ · inde
sponsi ueniẽtis pauper xpi · ℟
Diem festũ sanctissime ꝺ
ginis celebrem · qualis passa
sit bta agnes admemoriã re
uocem · tuo decimo etatis suꝰ
anno morte ꝓdidit · et iurã
uenis · Qꝝ solũ uite dilexe
auctorẽ · ℣ Jnfãcia q̃dẽ ꝓpu
tabaꝝ · annis · ꝙ erat senec
tꝰ minus inmẽsa · Qꝝ · ij · Omis
q̃ guilelmũ mdño · et adedi
ficatiõẽ ꝺginũ q̃libꝫ pas
sa sit bñssima agnes ad
memoriã reuocem · Bta
ꝺgo agnes tale uuneꝝ

fert dedisse respondit. Dic
sede ame sonnes ptā nu
trimtuī factnoris. ℣ Oex
tēdā meā tollā meū anxiu
lapi. ꝑtuo. tradi. au. mis ies.
tu margaritas. Ecce tedio me
iūnā. amꝫ coruscāt gēmis. ℣
Induit me dīns ticlade auro
textā īmētis moilib⁹ qz me.
Osede ame palmā ℣ Lec.
tum tnoris qz iā abalio
amatore ꝑcuciū fuī. q̄ū
sanis melioza teobtulit
ornamēta. Tanulo fidei
sibi tauit me. Longe te
nobiliozē gnē ē dignata
te. ℟ Amo xp̄m tnau tha
lamū īcluū cui mat vgo est
cui pat femīnā nectar cui m
organū modulantis uoabz
cantat. Quē cū amauo casta
fuī. cū tetigo mūda fuī. cū ac
cepo vgo fuī. ℣ Melzulac ex
ed oze suscepi. z sāguis ei oz
natum genas meas. Quē ℣
Audiens īlamistinī u
uenis ilia brē agnetis a
more coeripit tecto. Tmter
angustias animū z corpis
anhelo cruciabat spū. Im
hec lecto ꝓsteruit. Tpalma
fulgentia amoz amedias a
ptit. ℟ Oīpc adorāde colē
te tremēde būdico te. qz ꝓ
filiū tuū unigenitū cuasi mi
uas hoīm īpnoz tspuria as
tyaboli īpolluto calle tūsimi.
℣ Confiteoz labijs te corde
dilecto tetons vsqz hauris
co. qz ℣ Quā pulcra di
uē sol z luna miranū ipi soli
suo fidē. ℣ Būdicta. ā Xp̄c
cui dedit me vnanimbz amꝫ
coruscātibz gēmis ꝑaolis.
℣ Fundamēta. ā Ipi sū despōsa
ta cui angli seruit cui pulcra
sol z luna miranū ℣ Cauta
ā Stat adextis eius regīna nitide cā
didior x̄o s. sponsa z mirem y
setur. ℣ Ado reg. ā Mulsit d
anglis suū z dilauit me de
medio ignis z uō sū estuata.

Cantica. Jam amplexib⁹ x̄i
cathis astricta fui. et corpi ei⁹
sotiata fui. Ps. xliiij. Audi
Audit nota pri. vñ uas ca-
q̄ fuam ingressa amedicū
a eadē patria uoce q̄ fuerat
la dōa a filio adpensionē
ligimus reuoluimꝰ. Abne
gat agnes vna. a se multo
pacto alienū ꝓnus sponsi
fedā violare. Ipi sum⁹
sponsa au angli sui⁹ cuius
pulcritudo sol et luna mirant⁹.
Jpi soli suo fidē ipi me uota
deuocōe ymitio. Jam āple-
xibꝰ x̄i cathis astricta fui et cor
pi ei⁹ sociata. Ipi. vñ Vides
symphroniū ꝑfectis tanta
ipuella diligentia. ꝓcures
ei alloquiū. et q̄ etiam no
biles et vim inferre nō pote
rant. tyrulū eis x̄i tam tam
opposuit. Sequm nāq; tue
agnē s̄ ꝓsentari uidet. et
utiq; atq; tam ꝓperes cepit
replicare demuentis amore
simonē. et ꝑ uirtutē alma
que. a. Adeuc. mutu. dex. r.
Audi fi. a. unde a. ici. au. r.
obliu. po. r. a. do. pg. r. A de.
Quoniq; omis simones vñ.
eius cultu laboze deficient.
fisti eā sus tibunal ibūl
fit. au a dr̄e. Supplicio x̄i
noz. detuꝰ te magias ar-
bꝰ ladas. ñ ante fuerit leg
gata. ñ poris mulamā abi
cere pectoris neq; neglisi
mis. Filios ꝓbere. Seculi.
Veni sponsa x̄i. acci. coro. q̄ t
dns ꝑpa. Pau. amo. sang. r.
fu. a. cū ange. i. padi. mi fili.
Vem elec. mā. a. po. mte chro.
meū q̄ gaudi. rex. spe. r. Pau.
Dix̄ ꝑfectis ad bīam vir
gnē agnē. Jhū hoc appetit
ix̄ ñ magias arabs filiū
meū mi fecisti. si dēpcata
fuis ipm anglm q̄ eū otti
dit. ut restituat illū in sa
nū. Obsecro regi vgi. dño
post eā ꝑpi. et offe. i. Jules. r

expul. ℣ Prudentes virgines aptate lampa. ut nās ecce sponsꝰ uenit exite ei obuiā. Jube. Ad dextrā
Ecce qd̄ desponsaui nā iudeo qd̄ spaui nā teneo illu sū uincta crinib⁹ quē nutristi posita tota deuocōe dilexi. ℣ Elegit eā. ℟ Simile est regnū celorū. x. virg. que recepto. ℟ Induimini dñm nr̄m ihesū xp̄m. ut domino placeatis ne deficiatis in uia. ℣ Decorauit me corona. ℟ Ornauit me ut sponsam decentem monilibus suis. ℣ Et quasi sponsam decorauit me corona. ℟ Jam corp⁹ eius corpori meo sociatum est. ℣ Et sanguis eius ornamenta genarum meas. Cui mater ego eius puella. ℟ Et femina nescio. ℣ Christi sum desponsata ei cui angeli seruiunt cui pulchra sol et luna admirant. Cui. ℟ Pulchra facie et pulchra fide beata agnes es respice et inclina aurem tuam et tabis ac angelis. Succede post nos. ℣ Specie tua et pulchritudine tua. intende prospere et regna. Jube. ℟

Mel et lac exeo ore tuo. ℣ Gratus eius ornauit genas meas. ℣ Cui pulchritudinem sol et luna mirantur christi sponsa. ℟ Ora pro nobis beata agnes ut digni efficiamur promissionibus christi. Oratio. Deus qui nos annua sanctorum tuorum agnetis et uincentii martiris tui solemnitate letificas. da ecclesie tue et de eorum gaudere consortio et de imitatione laetari. Per dominum nostrum ihesum christum filium tuum qui tecum. Vincentius martir christi fortissimus regem sempiternum. Secreta. Hostias tibi domine. Sancti augustini epi. Passione beati vincentii martiris tui quesumus domine illustrata ut qui sanctis tuis tribuis gloriam eorum tribuas nobis et consortium. Per. Communio. Confessores tui domine. Postcommunio. Quos celestibus

cor mūcta duraret. ut ꝑ ieo habitaret. Ihūs ei obz
ille agnoscendus. ille gli
ficand. ille ē laudandus.
qui ꝙ ipm a nocētē dedu
cē. ꝙ in ipma passione
ut uite. ℣ Multis nosse
ꝙ utilius donatū est. dicit
ap̄lm paulū. Vobis mgt
donatū est ꝙ xpo nō solū
ut ieū credatis. uez etiā
ut pacientā ei. ℣. Ac
cepat hēt ypocras bis ieu
tē ynicenā. accepat hēbat
hebat. si eū nō acceprisz
qd hret. Hebat i simone
fiducā. hebat i passioē
tollerādā. ℣i. Nemo dū
o corde ꝑsumat qñ offert
simoñ. nemo de ius uiri
bz confidat qñ suffert. tēpta
cōnē. qz ut bona ꝑdenti
losūm. ab illo ē. nr̄a sapi
entia. ꝙ ut mala fortit ꝑ
ferām. ab illo ē nō nostra
pacia. ℣ij. Recta hec ihūs

xp̄m suos ieiūgio ām one
te. reuoluere nr̄m regē cū
hoortes suas armis spūs
alīb̄ instruente. bella mō
strāte. aduersoria mīstrāte
ꝑmia ꝓmittente. ℣iij Cū
dixisz ihc discaplis suis.
i hoc mūdo ꝑsura hēbitis.
mox inde cū in ui cō sola
retē aduēit dicēs. hec lo
cute qz ego uici mundum.
eu. Mihi gemū. coll. Adesto
tuē supplī. Ceteroꝝ d̄ uno
mre. Letanēa. coll. Indul
gencā nob̄ do. tz d̄ v̄g. ꝑ
recta mr̄. coll. Inclinate
nām. tz. s. mris. In d̄ uotiōe
s. pauli. s. v. augstīm epa.

Verba ap̄li audi
uimꝰ. imo ap̄lm v̄
ba xp̄i loquentis mihi. qui
de ꝑsecutore ꝑdicatorem
fecat. ꝑ cutiēs i sanās. oc
cidēs i uiuificās. occisus
agni a lupis. i fanēs agnos
de lupis. ℣. Prechatū

erat ī p̄clara appl̄ia · cū ia
cob ses p̄archa b̄n̄dicēt
filios suos · p̄sentes tan
gēs · fulta plurib̄ · p̄dēm
erat qđ impaulo gra gre
rat ei paulus sic ip̄e testa
tur detribu beniamin ·iij·
Q ui iacob b̄n̄dicēs filios
suos ueisk ad b̄n̄dicēdū
beniamin qui de illo · Be
niamin lup̄ rapax · Qđ ꝯ
si lup̄ rapax · semp ra
pax · absit · iij · M ane ra
piet advesp̄m diuidet e
scas · Hoc in aplo paulo
ꝑpletū ē · ex ꝙ de illo p̄dēm
erat · Jam si placet i spū
am paulū mane rapiē
tē ꝙ adueſpe escas diui
dentē · v · P aulus sic
actus ap̄los testam̄. acce
ptis literis ap̄nabz sacdo
tum · ut ubicūq; inuenis
sec dei sectatores atr̄ hos
ꝙ adducer uinctos puniē
dos · ibat spūs ꝙ anhe
lans cedes · vj · H ic ē ille
mane rapiēs · Jam ꝙ ꝯ
lapidatus ē stephan p̄m
mūr ꝓnoīe ꝙ eiudeam ꝙ
derat ꝙ saulus · ꝙ sic ade
rat lapidātibz · ut olim uel
tm̄ ira suaret · vij · U ere
paulus ioim lapidantiū
manibz ip̄e olim uel tm̄ ira
suadat · magis sequens
oms adiuuando · q̄ suis
manibz lapidando · viij ·
A udiuym mane rapiet
iudeam · adueſpm diuidet
escas · Voce ꝙ decreto ꝓfera
tur ꝙ accipies de iuꝫ im
dictū sequēdi · de die in
facē hiā pus ꝓsternend ·
Ev̄. Dix̄ symo pēr adi
ḡre ret̄. col. O ’s q̄ multa
tudine gentiū b̄n̄ paulū
apl̄i p̄dicatiōe totiusq; da
nob̄ qs · ut cui hodie cū
illigne collum ei qđ de
patrima sentiam · ℣ · Ag
netis sed coll. O ’s q nos

annua bte ague mris
que sollẽpnitate leaficã
da qs unq̃ uenãmur
officio ecliã pie mẽlacõis
sedũ exemplo ℣. Juha
m epi coll'. Da qs o. ds ui
bũ julianũ. ꝓfessorẽ. atq; põ.
Ignacij mr. coll' Da qs. o. d.
ut bũ ignacij mr. ꝯ põ die
Brigide. coll' Exaudi nos
ds salutaris. Purificacõe
s. marie. vg. Invit. Ec
ueñ adrẽplũ scũm suũ dña
tor dñs. Gaude ꝫ letare fy
on ocurrens do tuo. Ven Iu
Benedcã tu in. ã Sic p̃ã
murta elect. odo. de. fiunu
scã di ge. ã Imple mat ipm
vgo gaude ꝫ letare vgo mr
dñi. ã Scã dei genitrix vgo.
ã Induẽ uestimtas glie tue
cultas scã ꝫ suscipe regem
xpm. ã Speciosa scã es ꝫ su
auis i deliciis tuis sancta de
i genitrix. ℣ Ave maria gr.
Sermo bũ augtum epi. R̃j.

Hodiernus dies ma
gnũ nobis gaudiũ
gaudiũ mihi ꝑ mysterium in
templũ ẽ ꝓsentat. Ex ma
tẽ virgies. vgo pepi xm
Michi mea qd nouit pu
tent exhumatũ vgo man
sit post ptũ ℣ Adorna thala
mũ tuũ syon ꝫ suscipe re
gẽ xpm. Que vgo. Accepit vgo
pepi vgo post ptũ que ge
nui adorauit. ℣ Induẽ vesti
mtas glie tue cultas scã. Qz
exultẽt iudue. i sanctis
xpm tua anna cognouit. Exultẽt Iuigate na
sanctis xpm elizabeth
nupta zpharie. ℟ Senex
puerũ portabat puer autẽ
senẽ regebat. Que vgo. ꝓce
pit. ℣ Carnẽs sumeõ puerũ
in manibus gratias agẽs bñdixit
dñm. Que. ij. Nullũ gra
dus ꝓmittus ẽ. deinde ꝫ
hiec testimonium salus om.
Quid ei sole virgies adhuc

nū celoz puenūō. Pue
nūmt ⁊ uidue. Sēā an
na auginitate sua septē
annis uixerat cū uiro
suo. ℟ Postqū ipleti sūt
dies ꝓgatōis marie scdm
legē moysi tulerūt illū in
ierlm ut sisterēt eū dño. sic
scriptū est in lege dñi q omne
masculinū adapies vocabit. ℟ Ob
lerūt ꝓco dño par turturū
aut duos pullos colūb. Hic.

Defuncto uiro annē uid.
usq; ad senectē etatē pue
nerat ⁊ senectute sācta
exspectabat ihām cā sal
uatoris ut puū uideret
annosa. puūm agnosce
ret. Anna aula ītīte īmū
dū uidēt iciūa. ℟ Ob
lerūt ꝓco dño par turturū
aut duos pul. col. Hic sep
tū ē in lege dñi. ℣ Postq̄
ipleti s dies ꝓga. marie
scdm legē moysi tulerūt illū
in ierlm ut sisterēt eū dño. Hic
℣ Virgo ⁊ cepit ⁊ vgo hic. ℣
pepit ⁊ post pū vgo pmā
sit. Hic letan cū oīm ūrin
hrtaco ē inte sca dei genitr.
Post pū vgo īnolata per
mā. di ge mrte. pnb. Gau
de maria vgo cūctas hre. so.
mte. ī vniū. mūdo. Dignā
re me laudare te vgo sa. da
mi vtu. ℣ hos. tu. Ebrā mat
ē imipta. ℣ benedicā tu. ℣ ℣.

Spūs puer nat ē exultēt
pueri. Jny en cā uouētes
pūo. Spē ū integritatem
pueritie gsenauit. qui
suscepti fecūditatē amu
lti. virginitatē nō abstu
lit. ℟ Insapiēs ihm ūlna
suas symeon exclamauit
⁊ dix. Tues nē lum adillu
minacōem gē. ⁊ glo. ple. t
isrl. ℣ Symeō ī mambz ihū
nitatē accep cognouit
me agnouit. ⁊ dix. Tu. ℣
Symeon dū ingrd

cui etas q̃ p̃fecta mente tenebat
dicerat responsū. qđ nō eēt
ulla mortē ī uidisse xp̃m.
Intelligite frēs q̃m nō dēlude
rit hūana mēs q̃ sāctū
dē xp̃m. ℟ Responsū accepe
rat symeō aspū scō nō uisu
rū se mortē nisi uidēt xp̃m
dñi. Uenit ergo in templū
Iēm. Et dū inducerent puerū
Iēm parentes ei. ut faceret
sm cōsuetudinē legis. pro
illo. Et ipe. accepit eum in
ulnas suas. Et benedixit
deum. Et dixit
Nunc dimittis seruū tuū dñe
secundū uerbū tuū in pace.
Quia uiderunt oculi mei
salutare tuū. Quod
parasti ante faciem
omnium populorum.
lumē ad reuelationē gētium. Et
gloriā plebis tue israel. Luc. vij. Stabant
autē pr̃ illum ē mirabāt
ur hīs q̃ dicebant de
illo. Ecce hic positus est in
ruinā. Et ī resurrectionē
multorum ī israel. Et ī
signū cui contradicetur.
Et tuam ipsius animam
pertransibit gladius.
ut reuelentur ex multis
cordibus cogitationes. ℟
Symeō uir iste erat
exspectās redēptionē
israel. Et spūs scūs erat in eo.
℣ Responsū accepit symeō
a spū scō nō uidere
mortē nisi uidēt xp̃m
dñi. Et spūs. Luc. vij.
Erat maria magdalene
infirmāte. audiens symeō
magnificat. Et dē reue
latus ei fuerat. Videbit
magnum. Magnum hy
meon ī fame tacentē. Et
ceciderūt undi tumentē
mirabilia fatuentē. ℟
Beata es virgo maria q̃ dñm
portasti creatorem. Genuisti q̃
fecit te matrem. pma. virgo. ℣
Ave maria gra plē. do. te. Ben.
Hodie maria virgo adducta
pūm offert templo quē sume
on senex accepit ī brachia
Anna uidua xp̃m agnouit
aduenisse ī fine. ℣ Post pue
rū. Et. Postquā impleti
ri sūt dies pgationis marie
sm̄ legē moysi. tulerūt
iēm ī hierm̄ ut sisterent eū
dño sicut scriptū ē ī lege
dñi. Et. Ave. bede. plbr.
Sollēpnitatē nob̄ hodi
ne celebritatis quā q̃dā
gelmo dñice nativitatis
die debitas venerant offi
cijs sacra euāgelij lectio

signari. exponēs eos qu
legi uicti debebāt ipendi
sse legalibz. poīa sb oīdic
se dearcns. ℟ Videre mia
aulā mris dñi ascepit ego
urilis ignara sortaj star
onet acta nobili ouē maria
amarcm se leta ignoscat.
Quesie nescat vxore. ℣ Ur
go accpit ego pepit ppt
pm ego primitiq. Que ℣.
Jtuicquid fis lzmi obli
genca iuba legis q apposu
mꝰ. audebimꝰ apertissime
qm bnissima dei genitrx
amenia ego maria si
mul cū filio quē genuit
abol fuit legis sbiectōe
libcrima. ℟ Hodie maria
ego puer offert inēplo. Et
symeon senex accepit ibea
dna anna uidua ppm ag
nouit adueīsse ītris. ℣.
Magnū hedicans mystic
Quod hō fais ingredū
tēplū. Qm. ℟ Ostē lex

mlrem q̄ lustrepto semē
pepisz imūdā detcrmi.
ptōga tempa simꝰ cū ple
qm gemuisz oblatis mic
timis debē mūdari. pater
pfecto q illam sine uiri
lis susceptione seminis
ego pepi una cū filio
q̄ nati cīt ei. neqz imūdā
dcstribat. neqz p ho sna
salutares dcscati ee mū
dandā. ℟ Quum īduceret
pūm ihm pcnes ei accep
cū symeō īulnas suas et
bñ dixit dñm. et dixit. Nūc di
mittis dō ser. t. ipa. ℣ Q̄a
uiderūt occi mi sal. tu. qd pa.
ām fa. om. po. Nūc. ℟ ℣.
Libet nīc paululp ītue
ri. cur maxime nūtur
et ro hyba thosna dño ui
benti offri. sīa et abraha
pīarcha tanto ām legē
tpe has tholo cauthī
dño legis obtulisse. et
ipleriisq legis cerimo

nys q̄ mūdand' cēt phas
uidebat mūdari. ℟ Gau
de maria vgo aūctas here
ses sola inūmuis q̄ gabrielis
archangli dictis credidisti.
dū vgo dm ad ho. genu. ap̄
p̄tū vgo īuio. ymam. ℣ Ba
uncte archanglm credim̄
duumuir te cē affatū uerū
tuū despū scō credim̄ īpg
nauī erubescat unde ī tēp
q̄ dic̄ xp̄m exioseph semie
cē nrāī. dum. ℣ Lucam.
fuit. r. postquā impleti
dies purgatōis ei ar
scdm legē moysi. tule
runt illum in ĺm ut siste
rent eū dño sic scr̄ptū ē
i lege dñi. q omne mas
culinū adapies vocabit̄
sanc̄ dño vocabit̄. ℣ ut
darēt hostiā scdm qd
dctm ē in lege dñi par
tur turū aut duos pul
los columbar. Et ecce ho
etat in hrlm cui nomen
symeo. ℣ iste homo erat
iustus ℣ timorat' exspec
tans ℣ solacionē isrl ℣ spūs
scs erat in eo. ℣ Responsū
acceperat a spū scō. nō uisu
rū se morte. ni prius uideret
xp̄m dñi. Et uenit in spū
in tēplū. Et cū inducerent
puer ihm parētes eius
ut facerent scdm consuetu
dinē legis pro. ℣ ipe ac
cepit eū in ulnas suas ℣
benedixit dm ℣ dixit. Nunc di
mittis seruū tuū dne se
cundū uerbū tuū in pace. quia
uiderunt oculi mei salutā
re tuū. qd parasti ante fa gē
ciem populorum. ℣ lumen ad reue
lacionē gentiū. ℣ gl'am
plebis tue isrl. ℣ Oremus
f. ds maiestatē tuā sup
plices exoremus. ut sic vm
gen'is filius tuus hodie
die cū in templo sistatur
ita in templo ē p̄sentatus
ma nos facias purificatus

tibi mihi ꝓsentari. ꝓc.

Osculet. Quam dicꝫ
me osculo oris ℣. ꝑ.
sui. qr meliora sūt ubera tua
vino. fragrantia unguentis
optimis. Oleum effusum nomen
tuum. ideo adolescentule
dilexerūt te. ℣ Trahe
me p te curremꝰ in odore
unguentorꝫ tuorꝫ. Introduxit
me rex cellaria
sua. Exultabimꝰ et letabimur
in te. memores uberum
tuorꝫ super uinum. Recti diligunt
te. ℣ Nigra sum
sed formosa filie ierusalem sicut
tabernacula cedar. sicut
pelles salomonis. Noli
me considerare qd fusca
sum. qr decolorauit me
sol. ℣ Filii matris mee pugnauerūt contra
me. posuerūt me custodem
in uineis. uineam meam
non custodiui. Indica mihi quem
diligit anima mea. ubi pas-

tas ubi cubes in meridie. ne
uagari incipiam ꝓ greges
sodalium tuorꝫ. ℣ Si ignoras
te o pulchra inter
mulieres. egredere et abi post
uestigia gregum et pasce
edos tuos iuxta tabernacula
pastorꝫ. Equitatui
meo in curribꝰ pharaonis
assimilauī te amica
mea. ℣ Pulcre sūt genes
tue sicut turturis. collum
tuum sicut monilia. Murenulas
aureas faciemus tibi. vermiculatas argento. ℣
Dum esset rex in accubitu
suo. nardus mea dedit odorem suum. Fasciculus
mirre dilectus meus mihi. inter
ubera mea commorabitur. ℣
Botrus cypri dilectus meus
mihi. in uineis engaddi. Ecce
tu pulchra es amica mea.
ecce tu pulchra oculi tui
columbarum. ℣ Ecce tu
pulcher es dilecte mi et

dextrus. Lectul⁹ mr̄ floꝛi
d. tigna domoy mr̄ cedꝛi
ne. laquearia cypꝛi
Ego flos fia. v. l. f. na
cauntu ſ lilyū inalbi
um. Sic lilium mr̄ ſpinas.
ſic amica mea ī. fil̄as.
Sicut malū mr̄ tigna ſil
uaꝝ. ſic dilectus mꝰ mr̄
filios. ll. Sub vmbra il
luius quē deſiderabā ſedi. ſ
fructus ei⁹ dulcis gutturi
meo. Introduxit me dex
ſtellam uinariam ordi
nauit ī me caritatē mr̄.
Fulcite me floꝛibꝫ. ſtipa
te malis qꝝ amoꝛe lāguie
o. Leua ſb capite meo et
dextꝛa illi⁹ amplexabitur
Aduuro fia. vi. l. j. me.
uos filie ꝛl̄m per
caprās ceruosqꝫ campoꝝ.
ne ſuſcitetis neqꝫ euigi
lare faciatis dilectā. q
adulqꝫ ipa uelit. lō. ij
Vox dilēti mei. Ecce iſte

ueit ſaltās ī mōtib⁹. tran
ſiliens colles. ſimilis ē
dilect⁹ mꝰ caprē hynnulo
qꝝ cētoꝝ. Ecce ipe ſtat poſt
parietē. reſpiciēs p feneſ
tras. p ſpiciēs p cancellos.
Dilectus mꝰ loq̄t mī. mj
Surge ꝑpera amica mea
columba mea formoſa mꝰa
ueī. Jam enī hyems tran
ſiit ymber abiit ⁊ receſſit
flores apparuerūt ī tra. Sab
Surge amica mea bato
ſpeciosa mea ⁊ ueni
columba mea ī foramīib⁹ pe
tre. ⁊ ī cauerna maceꝛie.
oſtende mihi faciē tuā. Sonet
uox tua ī auribꝫ meis. ij.
Vox enī tua dulcis ⁊ facies
tua decora. Capite nob
vulpes paruulas q̄ demoliū
tur uineas. nā uinea nra
floruit. mj. Dilectus mꝰ mih
⁊ ego illi qui pascit ī lilia. donec aspiret dies ⁊ in
clinent⁹ umbre. Reuerte

similis esto dilē mi· capē
hyacinthoq; cuoy· sup mō
tes bethel· Jmmāt· 6· aga
the· v· Jmvit· Regē virg· sup·
ingenua sua expecta· R· a·
que in ois cognatiō mea testa
ri· a· Summa ingenuitas ista ē
mihi seruire· et approbari· a· dual
la xpi sui ideo me offerēdo suū
le planā· a· spē tua· a· adiu
uabit eā· a· Agatha virgilla
tarcēsem urbē ducebat dūm ihm
xpm· v· spē tua· et· Lectiōes
Media nocte clamor· R·
Agatha letissime et glāns
ibat ad carcēm et qui ad
epulas iuitata agonē suū
dño patz; imitabat· v· Illēs
et solidata ē et mixē fidata· R·
Egressa Cum ingrederet via
agatha in carcēm dixē
adiudicē· Impie et inclus et di
re tyranne nō es reuelus am
putate tue mia qd ipe immite
sit exilii· v· Ego heo mamillas
integras mihi mala mea qs
habitancia duo reflecui· Impr· R·
Quis es tu q; uenisti ad me
curare vulnera mea ego sui apls· x·
nichi time dubites filia· ipse
me michi adire· Que dilexisti
mente et puro corde v· Illa et ego
apls ei sui et in oīe ei⁹ laas re
ce saluanda· Que· R· Quidni
dne et expectatu agone mei
qui pugnaui in stadio ut qz no
lui obedire mādatis principi·
Tulla sui in mamilla torqta· v·
Adiuua me dne ds mus qz in te
fide castitatis· Tulla· Imi· ii· a·
Agatha sca dixe si feras in p
mitis audito et noīe mālue
sum· a· Sugue adhibeas core
in salutem celo angli mis
trabūt· a· Agatha letissime
et glans ibat ad carcēm et qui
ad epulas iuitata agonē suū
dño patz; imitabat· a· Illi
diligenti profectis corp⁹ meū a
carnificibz; attrectatu ut por
tia mea in padisū dñi cū pal
ma mtre mirij· a· Quidni dō

agonē meū q̄m̄ pugnauu in
stadio ℟ q̄ nolu obedire mā
datis p̄cepū uulā sū īmamil
la tortā. ℣ Pī fidē cathenaꝝ
uulā sū suspendi īcauleo. ad
uuua me dñe ds mūs īcorta
uua mamillay meay. ℣ Adiu
uabu eā. ℟ Ecce sp̄ōsa x̄e.
℟ Ecce elcā mea. ℟ Hec est
vgo sapiēs. ℟ Ipe me cow
nauit q̄ p̄ aplm̄ pen̄ū īcusto
dia me ꝑtenuit. ꝑ eo uulā
sū suspendi īcauleo. ℣ Fidē
cathenaꝝ. ad uuua me dñe ds
mūs īcorta mamillay meay. ℣
Audiuit dñe agonē meū q̄m̄
pugnauu īstadio ℟ q̄ uolu
obedire mādatis p̄cepū. ℣.
Bta agatha ingilla cerne
re expandit manꝰ suas addm
ꝫ dixit dñe q̄ me fecisti vin cē
tortā curabilē ubi me dñe
ad uuā mīam p̄uenire. ℣ Ne
gre eā. ℣ Simile ē regi
celo. x. vgi. ℟ Ego autē ad
uuta ad uūo p̄ seuerabo īq̄ fecisti
one cī. Q̄ me sanā fecisti ꝫ
solari ē me. ℣ Gras ag̃o dñe
ihu x̄e q̄ misisti ad me aplm̄
tuū. Q̄. ℟ Quū me dignā
tus ē abol plaga curare ꝫ ma
millā meā meo pectori resti
tuē. Ipm̄ ℣ Vota dm̄ uuu. ℣.
Medicinā carnalē corpi meo
uuiqu exhibu. ℟ hēo dnm
ihm̄ xp̄m̄. q̄ solo sermōe restau
rat vniuersa. Ipm̄. ℟ Beata
agatha ingilla calcem expan
dit manꝰ suas addm ꝫ dixit
q̄ me fecisti vincē tormēta cu
rabilia. Iube me dñe ad tuā
mīam p̄uenire. ℣ Agatha in
gressa carcerē benedicebat dnm
ihm̄ x̄p̄m̄ dicēs. Iube. ℟ Gaude
ant omēs in dñō die festū cele-
bro. agathe mīrs p̄ncē decus
pallioē gaudēt angi — h ꝫ col
laudāt fi. dei. ℣ Immaculatꝰ
dñs īmaculatā sibi famulā
ī hoc fragilitatis corpe positā
misericorditer ꝫsecutus. decus. co ℣
Ds qui īcrēā potēn. tue

mra · ñ inseru · fra · ucto ·
mar ti · ytu · g cede ppi · ut
tuꝰ nata · coli · pei adre ex
emp · gra · p. Vedasti 7 alaña
di · epo Concede qs a · ds
ut admeli · Sochers is · v ·
Opc s · ds qui i fina · Sa
lutare vgi · Exaudi nos
ds salutr. Valentini mr
Pra qs · a · ds utq; coll
bti valentini mris tui
natalicia colluꝰ a cūctis
malis imi · et ꝛ ecclesione
liberē · p. Eodē die vitalis
felu · 7 Zeno · Da qs o · ds
ut q; victor mrm · Juliane
v · Judulgen · In kathedra
s · petri · Jnvit · Gaudete 7 ex
Jnsu · ā Petꝰ tioh · v Jnom · ē ·
Opēt ie Exo · ve · bede · ps ·
lius petro · Bis es sy
mon bariona · Justa sanis
laude dilectorē ꝯfessorēq;
suū aplm dns remunne
rēt · aꝑ eū sca spe filiū ēe
testat · aqua spe di viui
filiꝰ asseueratꝰ · qñ ms hoc
ipm mihi dissimulē si
nilis fidelitē dubitet · R̄
Quē dicūt ih̄m · Dns eni
hic pfitam filiꝰ dei · petꝰ
sic cēm electi · filiꝰ spe sce ē
pgiam · xpc filiꝰ dei qr de
ipo natus ē · petꝰ filius
spe sce · qr de ipo renatꝰ est ·
xpc dei filiꝰ ante tempa ·
tpe ē em̄ ch̄tus 7 dei sa
pientia q̄ dicat · dns pos
sedit me ī ītio viaꝝ suaꝝ
añq̄ q̄q̄ faceꝝ a pncipio · ih̄ · Quia vna vo
luntas eade qē operatio
sce trinitatis · recte cū di
cit dns petro · bis es sy
mon bariona · id ē filius
gre spūalis ꝓtinꝰ adiun
xit · qr caro 7 sāguis no
ne velauit · sꝫ pat mis q̄
ē in celis · ih̄ · P aī qpe
filio cohibie revelauit · qr
vna gra ꝑis 7 spe sce eade
quoq; 7 filij · qd sa calhine

sacre sc̄pte, pbat exēplis
dictis nāq; deprē apls. Ms
tus ds spm filij sui in corda
nra. Dicit qpe filius de spu
sco. Cū uenerit paclitus
quē ego mittā uob apre
Dicit d spū sco apls. v.
Hec oīa opat unus atq;
idē spt diuidēs singlis p
ut uult. Pat g mittit fi
lium filius mittit spm. spc
qpe ubi uult spirat. sic p
fecto ut dixim. una est
voluntas z opacio pris z
filij z spūs sci. vj Qatuor
sanguis recte intelligūt
hoīes. sapia carnis i sanc
uolūbe simplicamus ne sa
pidoq; alapna spc qm odis
auli. dequib; sup dam est.
qr xpm ñ intelligētes. a
lij iolsem baptam. alij ar
helyam. alij vo ieremiam
aut unū exppl̄s eū esse
dicent. vij Petrus qui
antea uocabat symon
obstrenuam mē fidei z pfes
sionis sue firmitatē. a dño
petri nom̄ accepit. qr uide
licet ille firma ac tenaci
mente adhesit. de pio
sc̄pti ē. petra aūt erat x̄c.
Tues petrus z sup vmj.
hanc petrā, idest sup dñm
saluatorē. q fidei sue co
nitor. amator. pfessor.
principiū sui nois demon
strat. sup hanc petrā petrus vo
caret. edificaret ecclia. qr
ñ nisi p fidē z dilectionē
x̄. p suscepcionē sacramēto
r xpi. p obseruanciā mā
datorū xpi. ad sortē eterne
z ad eternam attingit uita.
addit. Adhuc loqnte. v Omnicam.
ew. Venit ihc ipses cela
ree. primat. sā pet. coll. Os
qui apło tuo petro collatis
clauib; regni celestis h
grandi atq; soluendi pōt
statū tradidisti. p tede ut
intellectois ei auxilio apta

me mihi nec ribi libeñ. Q.
uiatiue apli. coll. Ds. q.
ds uobis mathias. lect.
Ait dñs discipulis suis. Vos
amici mei. ewg Hoc ē pceptū
meū. Cete qa nōe de aplis.
Albini ff. Da qs. o. ds uo
bis albini pf. t. atq; pōtifi.
Gregorij pp. coll. Ds q
aie familiā tuā Gregorij e
ne bñdictionis pmia ītu
itrede ap̄lica. ut q pcedēti
ntōr ponde pmi. ei apud
te palmā sbleuem. P. lect
Filius q genui. ewg. Homo
qdā peg. pf. qē dej ff. Bñ
dicti albis. Invit. Iustus
florebit īdomo dñi plantati
Gaudeamus exultemus īei fac
solleptnitate. Alleluia. Nunc vir u
te venerabilis bñdict ī noīe.
bis v. ā Abbīs pulcre fue
que cor gens semile etatem
moribus ciuiliēs nulli animū de
dit uoluptati. ℣ Qñe. ā Dūī
hac ita cēt q̄ qualibē libē uti
potuiss ita qñ arridum mundi tu
flore despexit. ℣ Alleluia uot. ā
Nunc plebs fidelium cū exultatione
laudabilis uitam sanctis tradi
apenubis fulgat. ℣ Verba. m. ā.
Relicta domo rebusq; pris
soli do placere cupiēs sacre nūsta
cōis hīcū qlibet. ℣ Ideo do. ā
Recessit gens sacerdos ne clarū sapi
ens īdoctus. ℣ Indono. ℣ Iustū
dnm. Incap uita. s. bñdicti abb.

Nunc uir uite venerabilis
gra dei bñdictus
a noīe. abbīs pulcre fue
que cor gens semile. Etate
quippe moribus ciuiliēs nulli
animū dedit uoluptati. ℣ Recessit gens
sacerdos ne clarū sapiens īdoctus
Sequēti in hac ita ff. y Eta.
cēt q̄ qualibē libē uti potu
isset. despexit ita qñ arridum

mūdū ālsuo flore ꝯspexit. Q'ubiom gnē exprimit aq̄ muſie exornus · rome libalibꝫ lucerarꝫ ſtudijs traditꝰ fuit. ℟ Beat bñ dictus famulꝰ dñi magnū fecit miraculū fudit ꝓces ad dñm · Iresoluitur ꝙ flet tū capitiū. ℣ bñdictꝰ puer qñ mutē ſuā flē ꝙspexit eiꝰ doloꝛi ꝓpassus ē. Iresp. ℣ Cū mḥis mḥos nep alīqua nūcioꝝ uicioꝝ ꝯspexisset. eū qnē qñ mūdi posuerat retrorsꝫ pedem · ne siqđ tesāa eiꝰ attingeꝛet. ipe quoq; post modū mīmane papiaū vocꝫ mer. ℟ Intro ſilio venenū vino mīsaīe q̄ oblato exmoꝛe ad bñdam p̄ī virtꝰ signū ēns edidit. ℣ Alias pestifeꝛ potus tra ꝙ fractū ē. Ac ſi ꝙ ſigno lapide ꝯtrito. ℣ Intellexit ꝓmꝰ uir di qꝛ potū mortis hīebat qđ porta re nō potuit signū ulte. Ac ſi ℣ Despectis itaq; luctaꝫ mḥ. ſtudijs · relicta domo recꝫ pīs ſolū dō placē desideꝛās ſcē ꝯuersacōis ſitum q̄uisiuit. ℟ Sēs bñdictꝰ pl' appetit mala mūdi ꝓpter qñ laudes ſpalens ꝓpeꝛo labꝛibꝫ tangaꝛi q̄ ulteꝛius ꝯtemnoꝛibꝫ excolli. ℣ Diuina nā qs p̄ueniꝰ gīa magis ac magis ad ſupna aīo ſuſpiciabat. ℟ Nic itaq; cū iam mḥ. n. ā. Mareclusis luceraꝫ ſtudijs petē deserta detreuiſſꝫ nuꝫ q̄ hūc arctꝰ amabat ſecreta ē. ℣ Hoc qs. ā p̄dicta nuꝫ illi adp̄ grandī tractū alucinus mulieribꝫ p̄ſtaꝛi ꝙ capitiū pectꝰ qđ casu accidēte fractū ē. ℣ Dñs iu. ā. Cōpassus mutū oraconē fudit bñdictꝰ puer cui lacrimis capitiū reparauit. ℣ Ho ē ē. ā. Bñdictꝰ di famls magnū fecit miraculū fudit ꝓces ad dñm ꝙ reuixit capitiū.

℣ Exaudi ds oz. ℣ Qui dū ſe
mū ꝓgēt romanū monachū
obtulerunt aut cū desidū ꝫ gu
ulſz ꝛ ſecretū remuit ꝛ adu
tum ipendit. ℣ Te decet. ā
Cuiꝰ ſpectu poſito ſb̄ muchi
pane dyabol⁹ ꝫſpicer. tacta
uit lapidē ꝛ tm̄ cū abulum
fregit. ℣ Bonū est. ỽ Amauit
Retexlit ꝫ ſaent ſ ỽ. eū
neſcius ꝛ ſapiens⁹ iudic.
Hic nanq; cū iam relictis
luc̄az ſtudijs petē deſer
ta deſcendiſſz. nutꝰ q̄ hūc
q̄ cū amabat ſola ſecuta
ē. ℣ Oēne ñ atq; aas p̄ca
tūa ſz ꝺē huiꝰ hois q̄ rogat
redimcarazi filiū ſuū ꝛ redde
i hoc corpuſcło aīam q̄ tuli
ſti. ꝛ ꝫpleta oīone remeꝛ
tūm reddidit p̄i ſuo. ỽ.
Et reꝺiēte aīa corpuſculū
oīe ꝫmuit ꝛ ſb oculis oīm
q̄ aderāt vnus apparuit. Ha ỽ
q̄ ſz adloq̄ uenissent
q̄ eſſet diab⁹ ut ſz ho

neſtioribꝫ uiris caute ſe
illic demētibꝫ. ibū petri
ecclia demorarent. p̄dicta
mutꝰ illi. ad p̄gandū tri
tatū animis mltrib⁹ p̄ſta
ri ſ̄ tapistū petiit. ℣ Cūq;
ſcs bñdict⁹ mcella ꝫſideret.
eleuatis ſurſū oculis mdio ſo
lis radio ſue aīam de corpe eius
egſſam. ꝫtemplabe ſpe celi ſe
creta penetrare. ỽ Qz tante
ei⁹ glie ꝫ gaudēs oīpotēti de
gras reddidit. ei⁹ obitū fr̄ibꝰ
nūciauit. ꝛ qđ ei aīam uidit.
Qđ ſupi mēſā i vij ꝺno.
caute detexturū. casu acci
dente ꝫfractū ē. licꝫ ut i
duabꝫ partibꝫ iuenirent
diuiſū. qđ mox cū redies
nutꝰ illius ineſſz uche
mētiſſime arſ. ꝛ uas qđ
p̄ſtiti tenebat fractum
iudebat. ℣ Intēpeſte
nocte hora uir di miſtans
fugibꝫ aſſidue oīonis uelꝺ
ſb uno ſolis radio. Omnem

nūdū collectū ꝫ spexit. ℣.
Vidimꝰ eū creatore angusta
ē oīs creatā. Am. VIII. Bene
dictus ꝫ religiosus puer
ꝫ pius. cū nutrice sua fle
ꝫ spiceū. et dolori ꝫ pallus.
allatus secū utriusq; sui ch̄
q; capitibꝰ prabz sese cum
lacrimis ioxationē dedit. R
Pax sanctis dū in terra o dor
atem ī splendore chorusce
luas hīe inde⁹ audit gemitu
ām captiam epi ī spera
ignea abangelis ecclū detri
℣ famq; ē reuelatissimū vnq
gemitū epm is q̄ missꝰ fuat
ā deificū repit. Infpe. Add.
Sāmonialis aūt femina cū
negāns vba audissꝫ oīom
fudit ꝫ fundā ao pluuie cru
pit. ℣ Just⁹ ut pal. Matthm
Sull. t. Dixꝭ symon petr⁹
adiūm. Ecce nos reliqu
mꝰ oīa ꝫ secuti sumꝰ te. Ve.
Qd g̃ erit nobis? Bede
ꝑsbiteri Audiēs ave

tro dñs q̄ duces dissi
le tuā et regnū celoz
scientiꝫ se cū suis ꝺiscī
pulis ad integrū mundi
fallētis spreuisse delicia.
Eodē ī anno q̄ de hac uita R
erat trāsitus q̄busda discīplis
secū q̄sātibꝫ quib⁹dā longe
manētib⁹. Fallum fuit obui
dnūca anto die. ℣ Plentibꝫ
ī dicēs ut audita p silentiū
regēt. absentibꝫ ī dicans q̄
le eis signū fier qui esꝰ aīa d
corpe exiret. Fulli. Sc. x.
Nolim agnoscē ꝺ nl
ipm ul reū mūdi ꝫ tepo
res. p maiori mētis vul
te. maioris pmiꝫ spare
debēt. ꝫ rndēs dñō aut.
Ecce nos reliqmꝰ oīa et
secuti sumꝰ te. Qd g̃ erit
nobis? R Sexto nāq; die
portatu se maiorū adisq
plis fcaq; ibn qꝫ exitū suū dū
tas sacrīus mumiur. Ante
me dilapioz manū exspira

uit. Erectis ī celū manib⁹
sctm̄ et ultimū nc̄ ūba ord̄
nis sp̄m exalauit. Atq; xl
Sollerter nobis ī aien
dū est. qđ ñ solū sc̄ia te
hās se. sz et dñm sc̄m gl'at̄
q̄ philū pfecto est uera
platonē et dyogenem et
ceteros alios philosophy
os ytē hui⁹ dumtaxat calca
Qua recta ore mus ī xl. te
mite abei cella usq; ad celū
tendebat⁹ aut ven'ando hab
tu uir deus clarus assistēs
aut cēt mia q̄n cn'eno ūq
suit. Ih aut sc̄ne scare ꝓfec
si suit. Q̄ bus ipe aut hec
ēt via qua dilect⁹ dñi būdic
tus ascēdit. Ih. xij Et
nō het pa⁹ ipsc̄enda m
et etiā. sz p̄ manū agē
mortaliū laude captan
da. philū pfecto pfectus
labores ultro absq; spe
fructē q̄rens et palas sibi re. xl
Obā uiri b̄ndicti sc̄a p̄oni

a. ometumabilis dilectō ca
ritatis. Et dñi sc̄i pompā
ꝑcepit⁹ et nc̄ ume gnūcā⁹ē.
Cui uuē x̄ē etnc et uoci luce.
sui. t. Dixit martim Q'd.
symon petr⁹ ad ihm.
Ecce nos reliq̄mus omia
et secuti sumꝰ te. Q'd ḡ e
rit nobis: Ihc aut dixē
eis. Am̄ dico uobis. qđ
uos q̄ secuti estis me ī
regnatione. cū sederit filꝰ
hom̄is in sede maiestatis
sue. sedebitis et uos sup
sedes. xij. iudicātes. xij.
tribꝰ isral. Et oīs qui reliq̄
ris domū ul' fr̄s aut sorō
res aut patrem aut matrem
aut uxorē aut filios aut
agros ꝓp̄ nom̄ meum.
centuplū accipiet et uita
etnā possidebit. Qui
cessio nos q̄s do bn̄ dn̄
dicti abbatis q̄ medet
ur q̄ ntris me. ñ vale.
et patiam⁹ assecm̄. A.

In annūciacōe ꝺ. Marie. ij. vñ

Ave maria gra plē. dō. t. ℣. ii. ā Missus ē gabel angls ad maria vgi. dspō. ioseph. ā Ave maū gra. ā Benedicta tu. in. ā Quom fi er istd angle dei qz unz nō cog noseo. Ecce maria vgo xpi spē sūs sup ueiēt ite z vīs abstī. obum. t. ā Hꝫ pdi cauerūt nasa sāl. de vgi. ma ria. ā Ecce nubīb' cū dns ueiet ipotestate magna. ℣ Ave maria. Ve exāiatio Ingressus an ve. bede pb. gelus ad maria dixit Ave gra plena dns tecū Benedicta tu in mulieribz. Be ne gra plena uocat. que nunq gram qm illa alia meruerat assequi. ut ip sū unicū gre capiat z genet auctorē. ℟ Missus est gabriel angls ad maria vginē dsponsatā ioseph nō gans ei dūs z expauescat

vgo de nunc ne timeas ma ria inuenist gr. ap dnm. Ecce gnes z paries z uocabis nom alissim filiū. ℣ Ave maria gra plē. dō. tecū. Ecce. ℟. ij. Que cū audisset turbata ē in sermone ei z cogitabat q hs ēet ista salutatio. Discē igne mōibz. Discē vgnē uie tecū filia. Discē vgnem oraculo discē mysto. ℟ Ave maria gra plena dō. te. Hꝫ sūs sup ueiet ite z vīs altissim obum. t. qd ei ex te nascet scm vocabit filī dei. ℣ Quom fiet istd qm vz nō cognosco z respō. angls dix ei. Hꝫ. iij. Trepidare igitur est z admis uri ingressus pauere. omīsqz uiri affatus vereri. Dis cant mlres ppositū mēn tis mutari. sola ipetrata bilibz qm nemo uirorū uidet. solus angls repit. Radix esse q exhurget ℟

udicare gẽtes ĩ eũ gentes
sq̃abilt. Ferti nomĩ ei bũdic
tũ in sc̃la. ℣ Ecce vgo ꝯapiet
ꝯapariet filiũ ꝛ vocabit nomẽ
ei emanuel. Ferti. nõ.
Sola sine comite sola
sine teste ꝛ ne quo degene
ret deprauaret eã affatu ab
angło saluat. Dicit vgo
vbo intrat lasciuiam
maria etiã salutatiõnẽ
angli iebat. ℟ Sulcepe
vbũ vgo maria qđ tibi ado
mino ꝑanglm tũ missũ ẽ
ꝯapies ĩ vtõ dm ꝑies ꝛ hoĩ
nẽ. ℣ bũdicta dicaris inter
oĩs mlres. ℣ Paries q̃dẽ
filiũ ꝛ vgĩ tatis ũ pateris
detimentũ. effluxeris ĩmuda
ꝛ eis mat̃ semꝑ ĩtacta. Ve be-
Regnieas maria ĩ nõ. ñ. v
uenith gr̃am ap̃ dõ ecce ꝯapi
es ꝛ paries filiũ. ā Dabit ei
dñs sedẽ dauid ꝑris ei ꝛ reg
nabit ĩ etnũ. ā Ecce ancilla
dñi fiat ĩ me ſm vbũ tuũ. ā

Ebrã es maria q̃ credidisti ꝑ
fluent̃ intre q̃ dicta ẽ tibi a dño.
℣ Emicte agnũ dñe dominã
tẽ de pet̃ deserti ad monẽ. filiã.
ā Angls dñi nũciauit marie
ꝛ concep̃t de spũ sco. ℣ Bũdicta tu.
Erat tam cogitãs q̃lis
ẽt ista salutatio. ꝛ ideo cau
tẽ timdia qꝫ pauebat. cũ
ꝑsentia. qꝫ bũdictionis no
uam formulam mirabat̃
q̃ nusq̃m lecta ẽ. nusq̃m an
compta. ℟ Ecce vgo ꝯa
piet ꝛ pariet filiũ dicẽ dñs
ꝛ vocabit̃ nomẽ ei. Annunta
bilis ds fortis. ℣ Sup̃ soliũ
dauid ꝛ sup̃ regnũ ei sedeb̃
ternũ. Am. vi. Et am am
gls ad maria. Ne timeas
maria inuenisti gr̃am apd
dñm. Ca salutatiõem m
solitã ut pote. q̃ ei sola ser
uabat̃. uidebat̃ turbat̃
q̃ familiaꝝ notã exnoie
uocãs. ne timẽ deberet ut
bet ℟ Descendet dñs sic

pluuia ī vellus · Oriet ī diebꝰ
ei⁹ iustitia ⁊ habūdātia pacis ·
℣ Adorabūt eū oēs reges
oēs gētes seruiet ei · Oriet. viij.
Et qꝝ gīa plena uocabat.
eam dē gīam ⁊ astruit ple
nius ⁊ uberius explicat di
cēs · Ecce concipies ī utero ⁊ pa
ries filiū ⁊ uocabis nom
ei ihm ℟ Egredietꝰ iga
dex adiice ysse ⁊ flos de radice
ei⁹ ascendet · Vere iustitia cin
gulū lumboꝝ ei⁹ ⁊ fides cinc
toriū reniū ei · ℣ Et req̄escet
sup eū spūs dñi spūs sapie ⁊ in
tellect⁹ · Vere. viij · Hic sal
uator siue saluatoris nūc
pdicat⁹ · Cui sacramentū no
minis assoques ioseph
angelꝰ exposuit · spē iqui
ens saluū facere ppm su
um a pcīis eoꝝ · ℟ Virgo
isrl reuertere ciuitates tuas
usq; quo dolens aīas · De
uerabilis dñm saluatorē ob
lacōnē nouā mira amb̄ula

bit hoīes i salutatione · ℣
Incarnate ppetua dilexi te
ideo attraxi te miserās · Be.
Sup soliū dauid ⁊ sup
regnū ei⁹ sedebit ī eternū · ℣ Post
partū · Missus Virgam pul.
cū angelꝰ gabriel ad ci
uitatē galilee cui nom
nazareth ad uirginē
desponsatā uiro cui no
mē erat ioseph de domo
dauid ⁊ nom uirginis ma
ria · Vers: o · l · e · b · ambos ꝙ epi
Latenter diuina mysteria
ne facile uxta pphetā dic
tū quisquā hominū pti
scere consilium dei · sz tam
exactis fidis atq; pceptis
dñi saluatoris · possim⁹
intelligē · hoc appensioris cē
filij ad ea ponissimus lecta
cū dñm peteret · q̄ erat
desponsata uiro · ℟ Inue
nimus quē sic isse q̄ ingredi
ad saluādas gētes spē ē rex
ustitie · Cui gratio ñ hoc fi

nē. ℣ Precursor q̄nob̄ ingre
dit sedm ordinē melchise
dech pontifex fct̄s est in ēternū.

Quir. quin in anūp. xx. Ioseph
desponsaretur impleta ē.
Fortasse ne diceret q̄d ipse
prius ex adultio. Bene v
trinq; posuit sc̄ptura. ut
desponsata cēt & uxor ejus.

Audebūt gētes nubū tuū. ℟
Cuncti reges terre gloriā tuā. Invo
cabit ē & nomē nouū qd os dñi
nominauit. ℣ Eris corona glē
in manu dñi & diadema regni
in manu dei tui Alleluya. xi.

Virgo ut expers nuptiis
sortaq; uidet̄ desponsata
ne item ante v̄ginitatis ad
uerteret̄ infamia. cui ḡus
almus corruptibile ui de
tur ī signe p̄fre. ℟ Emit
te agnū dñe dñatorē terre.
de petra deserti ad montē filie
syon. ℣ Ostende nob dñe
miam tuā & salutare tuū da
nob. Deprexij. Maiuit

his aliis deliuo ortu quin
deinris pudore dubitare.
Iacebat ei reuāma iugum
cē vetūdinam & lubricam
famā pudoris. ut putaut
ortus sui fidem. matris in
uuriis astruendam. ℟

Gaude maria v̄go cūctas
hēreses sola interemisti q̄ gabrihel
archāgli dictis credidisti. Dū
v̄go dm & hoīem genuisti &
post pnū v̄go īnio. p̄mansi. ℣
Gabriel archangl̄m edim
dummō te cē affatū v̄bi tui
& spūsco concepim̄ in p̄gnanti
erubescat̄ uirens infelix q̄
dñō xp̄m de ioseph semine
cē natū. Dū ℣. ℣. Ihoram.

Fuit in Illustris cū angl̄s ga
briel ado īcunitate galylee
cui nomē nazareth. ad
v̄ginē desponsatā uiro
cui nomē erat ioseph de
domo dauid. & nomen
v̄ginis maria. Et ingress
angl̄s adeā dix. Aue ma

ria gr̃a plena dñs tecū. ℟ benedicta tu in mulieribꝫ. Que
ai Audiuit: turbata est in
sermone ei⁹. ℣ Cogitabat
q̃lis esset ista salutatio. ℟
Aut angls ei. Ne timeas
maria. inuenisti enī gr̃am
apd dñm. Ecce concipies in
vtero ℣ paries filiū. ℟ voca
bis nomen ei⁹ ihm. Hic erit
magn⁹ ℣ filii altissimi vo
cabit. ℟ Dabit illi dñs se
dem dauid patris ei⁹. ℣ Et re
nabit in domo iacob in ēternū
℟ regni ei⁹ nō erit finis.
Dixit aūt maria ad ange
lum. Quom fiet istud quoniā vi
rū nō cognosco. Et respōdens
angls dixit ei. Spūs scūs
sup veniet in te ℣ virtus al
tissimi obumbrabit ti.
Ideoq; ℟ qd nascet ex te scm
vocabit filius dei.
Et ecce elyzabeth cognata
tua. ℣ ipa concepit filiū
in senectute sua. ℟ Hic
mensis est illi q̃ vocatur sterilis. quia nō erit im
possibile apd deum omne ver
bum. Dixit aūt maria. Ecce
ancilla dñi. fiat mihi scd'm
verbum tuum. tone ℣ Os q̃ ho
die erupit verbum tuum beate
virgis aluo coadunare
voluisti. fac nos tua pietate
vti tibi placere valeamus. Te.
Ambrosij cfn mr. ℣ Os q̃
spiritus. Iesu filiaq; magnum bo
num. ew. ℟ Vigilate quia nescitis
diem neq; horam. Typburtij ℣ valeriani ℟ maximi sol
lempnia colimus eodem die
ventres matrem. ℣. Geor
gij mr. com. ℟ Os qui nos
per gloriosi georgij martiris tui me
ritum ℣ intercessionis letificat.
grãde appetam. ut q̃ ei⁹ fidei
cia possimus tua dona
consequi. ℣. Adalberti mr.
Sic. ℟ Si quis vult post me ve.

℟. dño nře. ℣. Ego sũ vi
tis. ℟. Manete in me ℣
ego uob. ℟. Qui
manet in me ℣ ego
in eo. ℟. Sicut me dilexit
pr̃ et ego dilexi uos. ℣
Manete in dilectione mea.
℟. Si mandata mea custo
dieritis manebitis in dilectione mea.
℣. Sicut ego patris mei
mandata seruaui et manco eius in dilectione.
℟. Hec locutus sum uobis ut gaudium meum
in uobis sit et gaudium uestrum
impleatur. ℣. Hoc est mandatum meum
ut diligatis inuicem sicut dilexi uos.
℟. Maiorem hac dilectionem nemo habet
ut animam suam ponat quis pro amicis suis.
℣. Vos amici mei estis si feceritis que ego
precipio uobis. ℟. Iam non dicam uos seruos
quia seruus nescit quid faciat dominus eius.
℣. Vos autem dixi amicos quia omnia que audiui
a patre meo nota feci uobis. ℟. Non uos me elegistis
sed ego elegi uos et posui uos ut eatis et fructum
afferatis et fructus uester permaneat.
℣. Si quid petieritis patrem in nomine meo
dabit uobis. ℟. Hec mando uobis ut diligatis
inuicem. ℣. Si mundus uos odit scitote quia me
priorem uobis odio habuit. ℟. Si de mundo fuissetis
mundus quod suum erat diligeret. ℣. Quia autem de
mundo non estis sed ego elegi uos de mundo propterea
odit uos mundus. ℟. Memento uerbi mei quod dixi
uobis. ℣. Non est seruus maior domino suo.
℟. Si me persecuti fuerint et uos persequentur.
℣. Si sermonem meum seruauerint et uestrum
seruabunt. ℟. Hec autem omnia facient uobis
propter nomen meum quia nesciunt eum qui
misit me. ℣. Si non uenissem et locutus fuissem
eis peccatum non haberent nunc autem excusationem
non habent. ℟. Qui me odit et patrem meum odit.
℣. Si opera non fecissem in eis que nemo alius fecit
peccatum non haberent nunc autem et uiderunt
et oderunt et me et patrem meum. ℟. Sed ut
adimpleatur sermo qui in lege eorum scriptus est
quia odio habuerunt me gratis. ℣. Cum autem
uenerit paraclitus quem ego mittam uobis
spiritum ueritatis qui a patre meo procedit
ille testimonium perhibebit de me et uos
testimonium perhibebitis quia ab initio mecum estis.

℟. Manete in me ℣ et ego in uobis. ℟. Sicut palmes non potest
fructum afferre a semetipso nisi manserit in uite sic nec uos
nisi in me manseritis. ℟. Beatus
uir qui meditatur in lege domini alla
in mandatis eius cupiet nimis
alla alla alla. ℣. Portas impin
guabit seminibus eius qui gustato rectore
benedicet. Alla iubilemus. Alla. ℣
Continues. ℣. Mandata gratie
mandata filii mei. Custodiam
instrumenta filiorum oracula bonitatis
tue super eos. Utque videamus
eum respondeamus. Ignorantes
dei uoluntatem et suam
uolentes statuere iustitie dei
non sunt subiecti. ℟. Silendo.
Utque videamus. ℣.
placentes et adtonsa capilla
facienda. Dum sunt in patribus
uetustatum. Ne nos reprehendat
gabrupta et in hostes ubi

fgam̃· uenrola loq̃am
te leram̃· hec s ia ma p
sup̃cois ure· viij Sz q̃d
nos sequat̃ udere 7 si est
uob̃ ullus sensus ꝑtre
te· Qui ei asemet ipo fruc
tū se fre existimat iuste
nō ē· Qui iuste ē· iuste
uō est· Q' ipso n est· fam̃
nō est· viij· Ret sūt ꝑfu
da sb̃milionis ure· Paꝛ
atꝰ ecia ꝯfidate q̃d act
hic ueritas adūgat ev
dicat· Ego sū uitis 7 uos
palmites· Q' manz i me
7 ego ieo hic fert fructū
mltū· q̃ sine me nichil
potestis facꝛ· ℟ Deoꝛe
p̃demus ꝓcedit mel alla· dul
cedo mellis e lingua ei alla
sanus tribillans labia eius
alla alla· ℣ Sapia reqescet
ꝛcorde ei 7 p̃denas i silone
illi· ℟ Alla· ℣ Annūciauerꝛ
Dix· 7 d· s· Johem
Ego sū uitis vā 7 pater

nis agricola ē· Ihc· ℣ Augustin
Iste locus euāgelicus ē· ℟
ubi se dicit dns uite 7 di
scipulos suos palmites.
sed iq̃ hoc dicit q̃d ē caput
ecclie nosq; membra ei?
mediatoꝛ dei 7 hom̃· ho
xpc ihc· ℟ Stacia· ℣
Omnē palmitē in me n
ferentē fructū tollet eum·
7 oēm q̃ fert fructū pur
gabit eū ut fructū plus
afferat· ℣ Numquid
vnū sūt agricola 7 uitis.
℟ dm hoc ergo unus ē xpc.
q̃d aut· pat̃ maioꝛ me ē.
℣ dm id aūq; q̃d aut· ego
7 pater unū sumꝰ 7 ip
se agricola ē· ℟ Pc
mūdatoꝛ ē palmitū· q̃d
ē agricole· ut uitis offici·
q̃ ecia palmites opaꝛios
suos ferat· sla 7 sūt dam
nacionē· ꝓpendit tam
aliq̃d admitti ℟ n dño.
q̃ sūme iuste nichil poterit fac.

Indyademate capitis aaron
lapides pcioli fulgebāt dū
pticeret op' dei alla alla alla.
Corona aurea sup capī ei
exp̄ssa signo sācts. dū p
fabr. t. Dixē. i. d. s. ihem.
Ego sum uitis ua t pal
mes agricola ē. Omnē pal
mitē unme ñ fēmē fruc
tū tollet eū. t omnē q'
fert fructū purgabit eū
ut fructū plus afferat. Ja
uos mūdi estis ppt smo
nē quē locut' sum uobis.
Manete ūme t ego uob.
Sic palmes ñ pt ferre
fructū a semet ipo nisi
manserit ūite. sic nec
uos nisi ūme manseritis.
Ego sū uitis. uos palmi
tes. Q' manet ūme t ego
in eo. hic fert fructū multū
q' sine me nichil potestis
facē. Si quis ūme ñ mānerit
mittet' foras sic pal
mes t arescet t colligēt
eū t igne mittēt t ardet.
Si manseritis ūme t uba mea
in uobis manserint. qd cūq;
uoluerit petetis t fiet uo
bis. In hoc clarificat' est
pat' meus. ut fructū plurimū
afferatis t efficiamini mei
discipli. Sicut dilexit me
pat' t ego dilexi uos. ma
nete in dilectione mea. Si
pcepta mea seruaueritis. ma
nebitis in dilectiōe mea.
sic t ego pris mei pcepta
seruau. t maneo in dilectio
ne ei. Hec locut' sū uob.
ut gaudiū meū in uobis
sit t gaudiū uīm impleat
amen. coll Exaudiam tua qs.
Pta qs o. ds vitalis mr.
ut ite credēte bō vitale mēte
tuo t actibus adhereamus
libēter in corpe t apīus
cogitationibus mundem in
mente. Q. Philippi t iacobi
bi apli tuis. Ala. bea. Jus.
ti alla. v. Inoem i. g. b. ang' ep'.

Si cognouisseris me
et patrem meum ignos-
cens et amici cog-
noscens eius audistis eum.
Verba sancti euangelii scripti
ita recte intelligunt si ad
scripturarum ueritatem
corda. ℣ Virtute magna
reddebant apli. Testimonium re-
surrectionis domini nri ihu xpi alla-
lia. ℣ Repleti sancto spiritu lo-
quebantur verbum dei cum fiducia.
Quoniam eni ℟. Testi-
monium perhibent qui
vitas loquunt. Cuius
dixerit dns. Si quis diligit me
et patrem meum diliget eum
et ad eum veniemus et mansionem
apud eum faciemus. ℟ Ibant apli
gaudentes a conspectu concilii quo-
niam digni habiti sunt pro nomine ihu
contumeliam pati alla. ℣ Ho-
mines locuti sunt nequam simones qui
dicitur uolo eos. allu. ℟. Cum
mitte dominie. Si quis ego va-
do sancti et uita sancti. Nichil
aliud ostendit esse quod dixe-
rit quae ipsum sanctum decebat. Quod dns
ait. ubi ego sum et uos simus.
ibi erant futuri. in tempore. ac
proinde ecclesiam misericordiam. ℟
Ego uidimus uam et uos palmi-
tes qui manet in me et ego in eo
hic fert fructum multum alla
alla. ℣ Manete in dilectione
mea sicut dilecti uos. Quod ℟.
Cum uenerit ille. ibi et ipse
hoc est in tempore. Ipse est qui uitam
eternam in qua futuri sumus
cum acceperit nos adsequi ipsa
uita eterna quod ipse est in tempore
est. Vbi est ipse et uos sumus
hoc est in tempore. ℟ Docete fi-
lios uros alla et memoriam
teneant alla et hoc deinceps
alla alla. ℣ Filius qui nascetur
et exurget et narrabit filiis
suis ut me. Quod. ii alla ℣.
Sanctificatus. ℣. Cum ergo
pater dns discipulos suos
quod tanto opere cupiens etiam

ℓ nō cognoscebat. ℣ Nōne
pē dixi ℟ q̄ ego uado sa
tis ℣ uidam sanis. ℟ Si ne
scire dicēres. eos hoc sa
re ℣ ut cāt addendo atq̄
dicēdo. ℟ Ego sū uia ueritas
℣ uita. ℟ Non uos me e
legistis ℟ ego elegi uos ℣ po
sui uos ut eatis ℣ fructū af
feratis ℣ fructus ur̄ maneat
alla alla. ℣ Sic misit me pr̄
℣ ego mitto uos ut ea. ℣ij
Quanto tpe uobiscū sū
℣ nō cognouistis me. cū
p̄fecto ℣ quo uent sanct.
nō obaluit ℣ q̄d tpin v
tiq̄ scirent. ℟ Tatule tēta
solutū questio si dicam⁹
q̄d ēū aliq̄ cogr sacrilegiū
aliq̄ nescieb at. ℟ Gau
dete uisi tu dño alla ℣ ectos
decet collaudatio. alla. ℣ Ca
tate ei canticū nouū bñpsal
lite ei ℣ tribulacōe. alla. ℣ij
Amē ihūs q̄ nescieb at
philipp⁹ erat. ut q̄d aut.
q̄ ego uado scatis. dixis di
xisse ℣ intelligat qui sacebat.
nō philippo ceu dēm ē. Ta
to tpe uobiscū sū ℣ nō cog
nouistis me philippe. ℟
Preciosa in ꝓspt⁹ dñi alla
luyas scōz ei alla. ℣ In ꝓspt⁹
oris ppli ei. q̄ces. viij
q̄ filiū nouāmt ℣ illō de
prē dām ē. Jam nūc cognos
cetis eū ℣ uidistis eū. dic
tū ē cū tpi ōmoda sili
tudīē que illi q̄l prē est.
ut nō dicēnē nosse
prēm. q̄z nouāmt similē
filiū. ℟ Tristicia uā alla
luya cōuert⁹ in gaudiū alla alla ℣.
Ilmūd q̄dem gaudebit uos
aūt uos ꝓtristabimini ℟ tristi
cia uā. Cōuert⁹ alla. ℣ Amīa
alla. ℟ dixit dns. Johēm
Jō tristicia cor ur̄m. Cre
dimus idm ℣ ime q̄dicte.
Et ℟ p. o. l. e. b. Augtim epm.
Erigenda ē nob fes
tū addm maior tēpo.

ur ūba sā euāgl'm q̄ in ī
nr'i aur'ib; sonuer'unt.
etiā ꝑme capr' ur aūt; pos
sim'. Nu ei dns ihc xp̄c. nō
turbet cor ur'm. Credmus
indm ⁊ ūme credite. ℟ Si
e ri'm ueīte ⁊ videre mrēs
cā tonms q̄bz coronam'ur eō
dns. Judic. solleꝑnitans ⁊
lenae. alla ℣ Judum eos dns
stola glie ⁊ tonam'ur eos.
Ne mortē mm'et, x̄ In
tgmq̄ hoīes uīco tbarē
cū Jsolam eos ⁊ dūi sce
ꝓtestās. Credmus inqm
indm ⁊ ūme credite. Io
ēm ē. ur si idm credmus
⁊ ūme credē debeam's. Qđ
ñ ceꝛt; sequs. si ꝑ ꝑ nō
ceꝛt; ds. ℟ Lux ꝑpetua luce
bit sās aus dne. Letmtas
tēpoꝛ alla alla. ℣ Voxerul
tacōis ⁊ saluis tabnaclis
uūtoꝛ. Ver. xī Credmus
idm ⁊ ūme credite. aut na
tura ē nō rapina ee eq̄

lem dō. Jemꝫ ꝑm ei extma
nm'ut. nō tam formā dei
amittēs. q̄ forma ſui acci
ꝑiens. ꝑ sorte hui formę
ſui metuim's. Jō turbet
cor ur'm. ſuscitabit illam
formā dei. ℟ Jam s dne oly
ue ⁊ duo candelabra lucerna
ām dnūm. Hēm pore clau.
ce. nu ⁊ apr'e por. ei q̄ lig
ue eoꝛ cla. celi frē s. alla ℣
Jam s duo filij splēdoris q̄ assis
tūt dnāoꝛi vnūse frē. ℣ Cre
deam' qđ sequt. Jn xij.
tomo ꝑis mī mās iones
m'te tūt. ñ q̄ ⁊ s metue
ām vnde Judice debeam's.
nō turbet cor ur'm. Q's
ei coꝛ nō meu'et. cū pe
tro dām ēem fidēi oꝛi amꝰ
ꝓmptaoꝛi. ñ cātabit gall'
tm̄ ter me neges. ℟
Tanto tpe uobīsc tm̄ ⁊ nō
ignouistis me philippe Q'
uidet me uidet ⁊ ꝑrem alla
ñ credis q̄ ego ipe ⁊ ꝑ ūme

ē all'a alla ℣ Si cognouisse
tis me ⁊ p̄rem meū utiqz
cognouissetis ⁊ am̄ ꝑ forsi
tan & dix̄ Philippꝰ ostende
nob̄ patrē ⁊ sufficit nob̄.
Dicit ei thomas. Dñe
nescim̄ quo vadis. ⁊ quom̄
possum̄ uiā scire. Dicit
ei ih̄c. Ego sū uia ⁊ ueritas
⁊ uita. Nemo uenit ad pa
trē ni p me. Si cognouis
setis me ⁊ p̄rem utiqz co
gnouissetis. ⁊ am̄ cog
noscetis eū ⁊ uidistis eū.
Dicit ei philippꝰ. Dñe o
stende nob̄ p̄rem ⁊ sufficit
nob̄. Dicit ei ih̄c. Tanto
tempore uobiscū sū ⁊ nō cog
nouistis me. Philippe q̄
uidet me ⁊ uidet p̄rem.
Q̄m nō tu dicis ostende nob̄
p̄rem. Nō credis q̄ ego in
p̄re ⁊ pat̄ in me ē. Verba
q̄ ego loquor a uob̄ a me
ipso nō loquor. Pat̄ aūt in
me manēs ipe facit opa.
Nō credis q̄ ego in pat̄e
⁊ pat̄ in me ē. Alioqn̄ ꝓp
opa ipa credite. Am̄ am̄
dico uobis. q̄ credit in me
opa q̄ ego facio ⁊ ipe faci
et. ⁊ maiora horū faciet
q̄ ego ad p̄rem uado. Aqd
cūqz petieritis p̄rem in no
mine meo hoc faciā. ut
glificet̄ p̄r in filio. Si qd pe
tieritis p̄rem in nōie meo
hoc faciā. ℣ Os q̄ nos
amnia aplos tu. philippi
⁊ iacobi sollepne ꝓcul; p̄ra
ēs in cēz gaudem minas i
structam exemplis. Qdo.

Jnuenerūnt·s·cās·Jnuit·
alla·Vers·ym Letha ex mu tor
Jn·ā alla Lect Aut domi
ni mirabr̄ suus. Tradem̄
appens· ~~qe dim~~ R/ Pre
tiosa i ꝯsp̄tu dñi alla· ~~hors~~
scor̄ ei alla· V/ In ꝯsp̄tu ois ppli
ei· ~~mors~~· Trishaa uita alla
lonitet i gaudiū alla alla V/
Mundꝰ qđ gaudebit uos aūt
plorabmū & tristicia vra· Jov·
Juntor aīe im manu di & ~~tā~~ R/
tāget il tor· malū· alla· V/ Visi
s ocis i ꝯspiēcā mor illi aūt
s ꝯpace Ju· R/ Fili ne rim ve
nite & videte mrēs aī toto.
q̄bz ozo· eos dō ~~in die~~ collep.
& lett· alla· V/ Jnduc eos dō
stola gle & coronaūt eos·
Ego sū ums vā uuo R/ In
palmū· ~~q̄ma~~· im ego ego
hic fr̄ fructū multū· alla· all·
V/ Manete i dilōne mā sic
dilexi uos· Q· R/ Lux ꝑpe
tua lucebit sās tuis dñe &
ēmitas ꝑpor alla alla· V/ Rex

exulta· & la· trab· uis· Let·
Gaudete ustis i dño alla· R/
Lectos dec̄ collaudacō· alla·
V/ Cantate ei cantī· no· bñ
psallite ei i ubilacōe alla R/
Lauerūt stolas suas· & ca
didas eas fecerūt i sag̃ne agni·
V/ Jste q̄ uenerūt ex magr̄ tribu·
& lauc· sto· suas· Jca· adōc alla·
dñe audiui V/ Ois t ador·
Still· t· Cant hō ex Johēn
phariseis nychodemus
noīe ꝓncipis iudeor· Hic
uenit ad ihesū nocte & dix
it· Rabbi sam qz ado uc̄
stis magr̄· ~~Cant· b· augstin~~
Iste nychodem erat epi·
scopus qui credidērat in
noīe ihu· uidētes signa
& ꝓdigia q̄ faciebat· Qui
aūt esset ūrsimus i pascha
die festo inūi credidērūt
in noīe ei· R/ Dulce lignū
dulces clauos dulce pondꝰ
sustinuit· ~~odi~~ solū tuū dig
nū ptare ꝑ aūthuū scā alla.

Hoc signū erucis erit in celo
cū dns adueniet iudicare. Quale credidērt. x. q.
Sequēs. Et dicit. Videres
signa et que faciebat. Et
de nichodemo q dicitur.
Erat princeps iudeoꝝ. Hoc signū crucis erit in celo
cū dns adueniet iudicare. Tūc manifesta erit ab eo
nta cordis mei alla. Cū
sedit filius hois in sede ma
iestatis sue et cepit iudica
re secūm pigne. Tūc. Ic. Ca.
Venit nychodemus ad ie
sum nocte et dixit ei. Rabbi
scimus q a deo uenisti magr.
Iste ḡ credidērat in deū
ei. Iste vñ credidērat.
Nemo enim pōt hec signa
facere q tu facis. nisi ds fuit
cū eo. R. O crux benedicta
que sola fuisti digna portare
regem celoꝝ et dnm alla. V.
O crux admirabilis eucari
stia opus vltis restitutio sanita
tis. Ic. xij. Nichodemus
de illis erat qui crediderāt
in nomine ihu. ita iusto nicho
demo adtendamus. qre ihc
se nō credebat eis. Respō
dit ihc et dixit ei. Amē amē
dico tibi nisi quis natus fuerit
denuo nō pōt iustus regnū
dei. R. O crux gloriosa o crux
adoranda o signū preclarum
et admirabile signū. R. Qđ
et dyabolo ē inuctus et mūdo
et sanguine redemptor alla. V.
Videremus eius signa cum quo
saluus fuisti sacrificium
Pill. c. Erat Johannes Qr.
ho expharisseis nichode
mus nomine princeps iude
oꝝ. Hic uenit ad ihm no
cte et dixit ei. Rabbi scimus
qr a deo uenisti magr. Nemo
enim pōt hec facere que tu fa
cis nisi fuit ds cū eo. Re
spondit ihc et dixit ei. Amē
amē dico tibi. nisi quis nat
fuerit denuo nō pōt iudē

regnū dei. Dicit adeūm ny
chodemꝰ. Qm̄ pōt homo
nasci cū sit senex. Nūqd
pt̄ uentrē matris iterato
introire & nasci. Respōd
ihc. Amē amē dico t̄. nisi qs
renatus fuit ex aqua &
spū non pt̄ introire regnū
nū dei. Qd̄ natū ē ex carne
caro ē & qd̄ natū ē ex spū
spūs est. Non mireris qu
a dixi tibi. oportet uos
nasci denuo. Spūs ubi uul
spirat & uocē eius audis
& nescis unde ueniat aut q
uo uadat. Sic ē oīs q̄ nat
ex spū. Respndit nychod
demꝰ & dixit ei. Qm̄ pos
sunt hec fieri. Respōdit
ihc & dixit ei. Tues magis
ter isr̄l & hec ignoras. A
men amē dico t̄. qd̄ scim
loquimur & qd̄ uidimꝰ test
amur & testimoniū nr̄m
nō accipitis. Si terrena dixi
uobis & nō creditis. qm̄
si dixero uob̄ celestia cred
etis. Et nemo ascendit
in celū nisi qui descendit
de celo filius hominis q̄ ē in celo.
Et sicut moyses exaltauit
serpentē in deserto. ita ex
altari oportet filium hois
ut oīs q̄ credit in ipm̄ nō
pereat. Sic deus dilexit mundū
ut filiū suū unigenitū daret.
Ut oīs q̄ in ipm̄ credit nō
pereat. sed habeat uitā eternā.
Non enim misit deus filium
suum in mundum ut iudicet
mundum. sed ut saluetur mundus
per ipm̄. Qui credit in eum
non iudicatur. Qui aut̄ non credit
iam iudicatus est. quia non credidit
in nomine unigeniti filii dei.
Hoc aut̄ est iudicium. quia lux
uenit in mundum. & dilexerunt
homines magis tenebras q̄m lucem.
Erant enim eorum mala opera.
Nam omnis q̄ male agit odit lucem
& non uenit ad lucem. ut non
arguantur opera eius. Qui aut̄
facit ueritatem uenit ad lucem.
ut manifestentur opera eius.
quia in deo sunt facta.

Post hec uenit ihc & discipuli
eius in iudeam terram. & ibi
morabatur cum illis & baptizabat.
Erat aut̄ & iohannes baptizans
in enon iuxta salim. quia aque
multe erant ibi. & ueniebant
& baptizabantur. Nondum enim
missus fuerat iohannes in carcerem.
Facta est aut̄ questio discipulorum
iohannis cum iudeo de purificatione.
Et uenerunt ad iohannem & dixerunt
ei. Rabbi qui erat tecum trans
iordanem cui tu testimonium perhibuisti.
ecce hic baptizat & omnes uenit
ad eum. Respondit iohannes & dixit.
Non potest homo quicquam accipere
nisi fuerit ei datum de celo. Ipsi
uos michi testimonium perhibetis
quia dixi non sum ego christus.
sed quia missus sum ante illum.
Qui habet sponsam sponsus est.
amicus aut̄ sponsi qui stat & audit
eum gaudio gaudet propter uocem
sponsi. Hoc ergo gaudium meum
impletum est. Illum oportet crescere
me aut̄ minui. Qui desuper uenit
omnium est. Qui est de terra de terra
est & de terra loquitur. Qui de celo
uenit testimonium suum nemo
accipit. Qui accepit eius testimonium
signauit quia deus uerax est.
Quem enim misit deus uerba dei
loquitur. Non enim ad mensuram
dat deus spiritum. Pater enim
diligit filium & omnia dedit in
manu eius. Qui credit in filium
habet uitam eternam. Qui aut̄
incredulus est filio non uidebit
uitam. sed ira dei manet super
eum. Cognouit ergo dominus
quia audierunt pharisei quia
ihc plures discipulos facit &
baptizat q̄m iohannes. Quamuis
ihc non baptizaret sed discipuli
eius. Reliquit iudeam & abiit
iterum in galileam. Oportebat
aut̄ eum transire per samariam.
Uenit ergo in ciuitatem samarie
que dicitur sichar. iuxta predium
quod dedit iacob ioseph filio suo.
Erat aut̄ ibi fons iacob. Ihc ergo
fatigatus ex itinere sedebat sic
supra fontem. Hora erat quasi
sexta. Uenit mulier de samaria
haurire aquam. Dicit ei ihc.
Da mihi bibere. Discipuli enim
eius abierant in ciuitatem ut
cibos emerent. Dicit ergo ei
mulier samaritana. Quomodo tu
iudeus cum sis. bibere a me
poscis q̄ samaritana sum mulier.
Non enim coutuntur iudei
samaritanis. Respondit ihc &
dixit ei. Si scires donum dei
& quis est qui dicit tibi. da mihi
bibere. tu forsitan petisses
eum & dedisset tibi aquam
uiuam. Dicit ei mulier. Domine
neque in quo haurias habes &
puteus altus est. unde ergo habes
aquam uiuam. Numquid tu maior
es patre nr̄o iacob qui dedit nobis
puteum. & ipse ex eo bibit & filii
eius & pecora eius. Respondit
ihc & dixit ei. Omnis qui bibit
ex aqua hac sitiet iterum. Qui
aut̄ biberit ex aqua quam ego
dabo ei non sitiet in eternum.
sed aqua quam dabo ei fiet in
eo fons aque salientis in uitam
eternam. Dicit ad eum mulier.
Domine da mihi hanc aquam.
ut non sitiam neque ueniam
hic haurire. Dicit ei ihc. Uade
uocā uirum tuum & ueni hic.
Respondit mulier & dixit ei.
Non habeo uirum. Dicit ei ihc.
Bene dixisti quia non habeo
uirum. Quinque enim uiros
habuisti & nunc quem habes
non est tuus uir. hoc uere dixisti.
Dicit ei mulier. Domine uideo
quia propheta es tu. Patres
nr̄i in monte hoc adorauerunt
& uos dicitis quia hierosolimis
est locus ubi adorare oportet.
Dicit ei ihc. Mulier crede mihi
quia uenit hora quando neque
in monte hoc neque in hierusalem
adorabitis patrem. Uos adoratis
quod nescitis. nos adoramus
quod scimus. quia salus ex iudeis
est. Sed uenit hora & nunc est
quando ueri adoratores adorabunt
patrem in spū & ueritate. Nam
& pater tales querit qui adorent
eum. Spūs est deus & eos qui
adorant eum in spū & ueritate
oportet adorare. Dicit ei mulier.
Scio quia messias uenit qui dicitur
christus. Cum ergo uenerit ille
nobis annunciabit omnia. Dicit
ei ihc. Ego sum qui loquor tecum.
Et continuo uenerunt discipuli
eius & mirabantur quia cum
muliere loquebatur. Nemo tamen
dixit. Quid quaris aut quid loqueris
cum ea. Reliquit ergo hydria sua
mulier & abiit in ciuitatem &
dicit illis hominibus. Uenite &
uidete hominem qui dixit mihi
omnia quecumque feci. Nunquid
ipse est christus. Exierunt ergo
de ciuitate & ueniebant ad eum.
Interea rogabant eum discipuli
dicentes. Rabbi manduca. Ipse
autem dixit eis. Ego cibum habeo
manducare quem uos nescitis.
Dicebant ergo discipuli ad
inuicem. Numquid ergo allatus
est ei quis manducare. Dicit
eis ihc. Meus cibus est ut faciam
uoluntatem eius qui misit me
ut perficiam opus eius. Nonne
uos dicitis quia adhuc quatuor
menses sunt & messis ueniat.
Ecce dico uobis leuate oculos
uestros & uidete regiones quia
albe sunt iam ad messem. Et
qui metit mercedem accipit &
congregat fructum in uitam
eternam. Ut & qui seminat
simul gaudeat & qui metit.
In hoc enim est uerbum uerum
quia alius est qui seminat &
alius est qui metit. Ego misi
uos metere quod non uos
laborastis. Alii laborauerunt
& uos in labores eorum
introistis. Ex ciuitate illa
multi crediderunt in eum
samaritanorum propter uerbum
mulieris testimonium perhibentis
quia dixit mihi omnia quecumque
feci. Cum uenissent ergo ad
illum samaritani rogabant
eum ut apud eos maneret.
Et fecit ibi biduum. Et multo
plures crediderunt propter
uerbum eius. Et mulieri
dicebant quia iam non propter
tuam loquelam credimus.
Ipsi enim audiuimus & scimus
quia hic est uere saluator
mundi christus. Post biduum
aut̄ exiit inde & abiit in galileam.
Ipse enim ihc testimonium
perhibuit quia profeta in
patria sua honorem non habet.
Cum uenisset ergo in galileam
excepit eum galilei. Uidentes
omnia que fecerat hierosolimis
in die festo. Et ipsi enim uenerant
ad diem festum. Uenit ergo
iterum in cana galilee ubi
fecit aquam uinum. Et erat
quidam regulus cuius filius
infirmabatur capharnaum.
Hic cum audisset quia ihc
aduenit a iudea in galileam
abiit ad eum & rogabat eum
ut descenderet & sanaret filium
eius. Incipiebat enim mori.
Dixit ergo ihc ad eum. Nisi
signa & prodigia uideritis
non creditis. Dicit ad eum
regulus. Domine descende
priusquam moriatur filius
meus. Dicit ei ihc. Uade filius
tuus uiuit. Credidit homo
sermoni quem dixit ei ihc &
ibat. Iam autem eo descendente
serui occurrerunt ei & nuntiauerunt
dicentes quia filius eius uiuit.
Interrogabat ergo horam ab
eis in qua melius habuit.
Et dixerunt ei quia heri hora
septima reliquit eum febris.
Cognouit ergo pater quia illa
hora erat in qua dixit ei ihc.
Filius tuus uiuit. Et credidit
ipse & domus eius tota. Hoc
iterum secundum signum fecit
ihc cum uenisset a iudea in
galileam. Post hec erat dies
festus iudeorum & ascendit
ihc hierosolimam. Est autem
hierosolimis probatica piscina
que cognominatur hebraice
bethsaida quinque porticus
habens. In his iacebat multitudo
magna languentium cecorum
claudorum aridorum expectantium
aquam motum. Angelus enim
domini secundum tempus descendebat
in piscinam & mouebatur aqua.
Et qui prior descendisset in
piscinam post motum aque
sanus fiebat a quacumque
detinebatur infirmitate.
Erat autem quidam homo
ibi triginta & octo annos
habens in infirmitate sua.
Hunc cum uidisset ihc iacentem
& cognouisset quia multum
iam tempus habet dicit ei.
Uis sanus fieri. Respondit ei
infirmus. Domine hominem
non habeo ut cum turbata fuerit
aqua mittat me in piscinam.
Dum uenio enim ego alius ante
me descendit. Dicit ei ihc.
Surge tolle grabatum tuum
& ambula. Et statim sanus
factus est homo & sustulit
grabatum suum & ambulabat.
Erat autem sabbatum in die
illo. Dicebant ergo iudei illi
qui sanatus fuerat. Sabbatum
est non licet tibi tollere grabatum
tuum. Respondit eis. Qui me
sanum fecit ille mihi dixit.
Tolle grabatum tuum & ambula.
Interrogauerunt eum. Quis est
ille homo qui dixit tibi. Tolle
grabatum tuum & ambula.
Is autem qui sanus factus fuerat
nesciebat quis esset. Declinauit
enim ihc turba constante in loco.
Postea inuenit eum ihc in templo
& dixit ei. Ecce sanus factus es.
iam noli peccare ne deterius
tibi aliquid contingat. Abiit
homo & nunciauit iudeis quia
ihc est qui fecit eum sanum.
Et propterea persequebantur
iudei ihm quia hec faciebat
in sabbato. Ihc autem respondit
eis. Pater meus usque modo
operatur & ego operor. Propterea
ergo magis querebant eum iudei
interficere quia non solum
solebat sabbatum soluere sed
& patrem suum dicebat deum
equalem se faciens deo. Respondit
ergo ihc & dixit eis. Amen amen
dico uobis non potest filius a
se facere quicquam nisi quod
uiderit patrem facientem. Quecumque
enim ille fecerit hec & filius
similiter facit. Pater enim
diligit filium & omnia demonstrat
ei que ipse facit. Et maiora
horum demonstrabit ei opera
ut uos miremini. Sicut enim
pater suscitat mortuos & uiuificat
ita & filius quos uult uiuificat.
Neque enim pater iudicat quemquam
sed omne iudicium dedit filio.
Ut omnes honorificent filium
sicut honorificant patrem.
Qui non honorificat filium non
honorificat patrem qui misit
illum. Amen amen dico uobis
quia qui uerbum meum audit
& credit ei qui misit me habet
uitam eternam & in iudicium
non uenit sed transit a morte
in uitam. Amen amen dico uobis
quia uenit hora & nunc est
quando mortui audient uocem
filii dei & qui audierint uiuent.
Sicut enim pater habet uitam
in semetipso sic dedit & filio
habere uitam in semetipso.
Et potestatem dedit ei iudicium
facere quia filius hominis est.
Nolite mirari hoc quia uenit
hora in qua omnes qui in monumentis
sunt audient uocem filii dei.
Et procedent qui bona fecerunt
in resurrectionem uite. qui
uero mala egerunt in resurrectionem
iudicii. Non possum ego a me
ipso facere quicquam. Sicut audio
iudico & iudicium meum iustum
est. quia non quero uoluntatem
meam sed uoluntatem eius qui
misit me patris. Si ego testimonium
perhibeo de me ipso testimonium
meum non est uerum. Alius est
qui testimonium perhibet de me
& scio quia uerum est testimonium
quod perhibet de me. Uos misistis
ad iohannem & testimonium
perhibuit ueritati. Ego autem
non ab homine testimonium
accipio. sed hec dico ut uos
saluetis. Ille erat lucerna
ardens & lucens. Uos autem
uoluistis exultare ad horam
in luce eius. Ego autem habeo
testimonium maius iohanne.
Opera enim que dedit mihi
pater ut perficiam ea ipsa opera
que ego facio testimonium
perhibent de me quia pater
misit me. Et qui misit me pater
ipse testimonium perhibuit de me.
Neque uocem eius unquam audistis
neque speciem eius uidistis.
Et uerbum eius non habetis
manens in uobis. Quia quem
misit ille huic uos non creditis.
Scrutamini scripturas in quibus
putatis uitam eternam habere
& ille sunt que testimonium
perhibent de me. Et non uultis
uenire ad me ut uitam habeatis.
Gloriam ab hominibus non accipio.
Sed cognoui uos quia dilectionem
dei non habetis in uobis. Ego
ueni in nomine patris mei &
non accipitis me. Si alius ueniet
in nomine suo illum accipietis.
Quomodo uos potestis credere
qui gloriam ab inuicem accipitis
& gloriam que a solo deo est
non queritis. Nolite putare
quia ego accusaturus sum uos
apud patrem. Est qui accusat
uos moyses in quo uos sperastis.
Si enim crederetis moysi
crederetis forsitan & mihi.
De me enim ille scripsit.
Si autem illius scriptis non
creditis quomodo uerbis meis
credetis. Post hec abiit ihc
trans mare galilee quod est
tiberiadis. Et sequebatur eum
multitudo magna quia uidebant
signa que faciebat super eos
qui infirmabantur. Subiit autem
ihc in montem & ibi sedebat
cum discipulis suis. Erat autem
proximum pascha dies festus
iudeorum. Cum leuasset ergo
ihc oculos & uidisset quia
multitudo magna uenit ad
eum dicit philippo. Unde
ememus panes ut manducent
hi. Hoc autem dicebat temptans
eum. Ipse enim sciebat quid
esset facturus. Respondit ei
philippus. Ducentorum denariorum
panes non sufficiunt eis ut
unusquisque modicum quid
accipiat. Dicit ei unus ex discipulis
eius andreas frater symonis petri.
Est puer unus hic qui habet
quinque panes hordeaceos &
duos pisces. Sed hec quid sunt
inter tantos. Dixit ergo ihc.
Facite homines discumbere.
Erat autem fenum multum
in loco. Discubuerunt ergo
uiri numero quasi quinque
milia. Accepit ergo ihc panes
& cum gratias egisset distribuit
discumbentibus similiter
& ex piscibus quantum uolebant.
Ut autem impleti sunt dixit
discipulis suis. Colligite que
superauerunt fragmenta ne
pereant. Collegerunt ergo
& impleuerunt duodecim cofinos
fragmentorum ex quinque
panibus hordeaceis que superauerunt
manducantibus. Illi ergo homines
cum uidissent quod ihc fecit
signum dicebant quia hic est
uere propheta qui in mundum
uenturus est. Ihc ergo cum
cognouisset quia uenturi essent
ut raperent eum & facerent
eum regem fugit iterum in
montem ipse solus. Ut autem
sero factum est descenderunt
discipuli eius ad mare & cum
ascendissent nauem ibant trans
mare in capharnaum. Et tenebre
iam facte erant & non uenerat
ad eos ihc. Mare autem uento
magno flante exurgebat. Cum
remigassent ergo quasi stadia
uiginti quinque aut triginta
uident ihm ambulantem super
mare & proximum fieri nauem
& timuerunt. Qui dicit eis.
Ego sum. Nolite timere. Uoluerunt
ergo accipere eum in nauem
& statim fuit nauis ad terram
in qua ibant. Sequenti die
turba que stabat trans mare
uidit quia nauicula alia non
erat ibi nisi una & quia non
introisset cum discipulis suis
ihc in nauem sed soli discipuli
eius abissent. Alie uenerunt
naues a tiberiade iuxta locum
ubi manducauerunt panem
gratias agente domino. Cum
ergo uidisset turba quia ihc
non esset ibi neque discipuli
eius ascenderunt in naues
& uenerunt capharnaum
querentes ihm. Et cum
inuenissent eum trans mare
dixerunt ei. Rabbi quando
huc uenisti. Respondit eis
ihc & dixit. Amen amen dico
uobis quia quereritis me non
quia uidistis signa sed quia
manducastis ex panibus &
saturati estis. Operamini
non cibum qui perit sed qui
permanet in uitam eternam
quem filius hominis dabit
uobis. Hunc enim deus pater
signauit. Dixerunt ergo ad
eum. Quid faciemus ut operemur
opera dei. Respondit ihc &
dixit eis. Hoc est opus dei
ut credatis in eum quem
illi misit. Dixerunt ergo ei.
Quod ergo tu facis signum
ut uidemus & credamus tibi.
Quid operaris. Patres nr̄i
manna manducauerunt in
deserto sicut scriptum est.
Panem de celo dedit eis
manducare. Dixit ergo eis
ihc. Amen amen dico uobis
non moyses dedit uobis panem
de celo. sed pater meus dat
uobis panem de celo uerum.
Panis enim dei est qui descendit
de celo & dat uitam mundo.
Dixerunt ergo ad eum. Domine
semper da nobis panem hunc.
Dixit autem eis ihc. Ego sum
panis uite. Qui uenit ad me
non esuriet & qui credit in me
non sitiet umquam. Sed dixi
uobis quia & uidistis me & non
creditis. Omne quod dat mihi
pater ad me ueniet & eum qui
uenit ad me non eiciam foras.
Quia descendi de celo non ut
faciam uoluntatem meam sed
uoluntatem eius qui misit me.
Hec est autem uoluntas eius
qui misit me patris ut omne
quod dedit mihi non perdam
ex eo sed resuscitem illud in
nouissimo die. Hec est enim
uoluntas patris mei ut omnis
qui uidet filium & credit in
eum habeat uitam eternam
& ego resuscitabo eum in
nouissimo die. Murmurabant
ergo iudei de illo quia dixisset
ego sum panis uiuus qui de celo
descendi. Et dicebant. Nonne
hic est filius ioseph cuius nos
nouimus patrem & matrem.
Quomodo ergo dicit hic quia
de celo descendi. Respondit
ihc & dixit eis. Nolite murmurare
in uobis. Nemo potest uenire
ad me nisi pater qui misit me
trahat eum & ego resuscitabo
eum in nouissimo die. Est
scriptum in prophetis. Et
erunt omnes docibiles dei.
Omnis qui audiuit a patre
& didicit uenit ad me. Non
quia patrem uidit quisquam
nisi is qui est a deo hic uidit
patrem. Amen amen dico uobis
qui credit habet uitam eternam.
Ego sum panis uite. Patres
uestri manducauerunt manna
in deserto & mortui sunt.
Hic est panis de celo descendens
ut si quis ex ipso manducet
non moriatur. Ego sum panis
uiuus qui de celo descendi.
Si quis manducauerit ex hoc
pane uiuet in eternum. Et
panis quem ego dabo caro mea
est pro mundi uita. Litigabant
ergo iudei ad inuicem dicentes.
Quomodo potest hic nobis
carnem suam dare ad manducandum.
Dixit ergo eis ihc. Amen amen
dico uobis nisi manducaueritis
carnem filii hominis & biberitis
eius sanguinem non habebitis
uitam in uobis. Qui manducat
meam carnem & bibit meum
sanguinem habet uitam eternam
& ego resuscitabo eum in nouissimo
die. Caro enim mea uere est
cibus. & sanguis meus uere est
potus. Qui manducat meam
carnem & bibit meum sanguinem
in me manet & ego in eo.
Sicut misit me uiuens pater
& ego uiuo propter patrem.
Et qui manducat me uiuet
& ipse uiuet propter me.
Hic est panis qui de celo
descendit. Non sicut manducauerunt
patres uestri manna & mortui
sunt. Qui manducat hunc panem
uiuet in eternum. Hec dixit
in synagoga docens in capharnaum.
Multi ergo audientes ex discipulis
eius dixerunt. Durus est hic
sermo & quis potest eum audire.
Sciens autem ihc apud semetipsum
quia murmurarent discipuli
eius de hoc dixit eis. Hoc uos
scandalizat. Si ergo uideritis
filium hominis ascendentem
ubi erat prius. Spūs est qui
uiuificat. caro non prodest
quicquam. Uerba que ego locutus
sum uobis spūs & uita sunt.
Sed sunt quidam ex uobis qui
non credunt. Sciebat enim ihc
a principio qui essent non credentes
& quis esset traditurus eum.
Et dicebat. Propterea dixi uobis
quia nemo potest uenire ad me
nisi fuerit ei datum a patre.
Ex hoc multi discipulorum eius
abierunt retro & iam non cum
illo ambulabant. Dixit ergo ihc
ad duodecim. Numquid & uos
uultis abire. Respondit ei
symon petrus. Domine ad quem
ibimus. uerba uite eterne habes.
Et nos credimus & cognouimus
quia tu es christus filius dei.
Respondit eis ihc. Nonne ego
uos duodecim elegi & ex uobis
unus diabolus est. Dicebat autem
iudam symonis iscariothis.
Hic enim erat traditurus eum
unus ex duodecim. Et post hec
non uolebat in iudeam ambulare
quia querebant eum iudei
interficere. Erat autem in
proximo dies festus iudeorum
scenopegia. Dixerunt ergo ad
illum fratres eius. Transi hinc
& uade in iudeam ut & discipuli
tui uideant opera tua que facis.
Nemo enim quod palam fieri
uult in occulto facit. Si hec
facis manifesta temetipsum
mundo. Nec enim fratres eius
credebant in eum. Dicit ergo
eis ihc. Tempus meum nondum
adest. Tempus aut̄ uestrum
semper paratum est. Non potest
mundus odisse uos. Me autem
odit quia ego testimonium
perhibeo de illo quia opera
eius mala sunt. Uos ascendite
ad diem festum. Ego non ascendo
ad diem festum hunc quia
tempus meum nondum impletum
est. Hec cum dixisset ipse
remansit in galilea. Ut autem
ascenderunt fratres eius tunc
& ipse ascendit ad diem festum
non manifeste sed quasi in
occulto. Iudei ergo querebant
eum in die festo & dicebant.
Ubi est ille. Et murmur multus
erat in turba de eo. Quidam
dicebant quia bonus est.
Alii autem dicebant. Non
sed seducit turbam. Nemo
tamen palam loquebatur de
illo propter metum iudeorum.
Iam die festo mediante ascendit
ihc in templum & docebat.
Et mirabantur iudei dicentes.
Quomodo hic litteras scit
cum non didicerit. Respondit
eis ihc & dixit. Mea doctrina
non est mea sed eius qui misit
me. Si quis uoluntatem eius
uoluerit facere cognoscet de
doctrina utrum ex deo sit
an ego a me ipso loquar.
Qui a semetipso loquitur
gloriam propriam querit.
Qui aut̄ querit gloriam eius
qui misit eum hic uerax est
& iniustitia in illo non est.
Nonne moyses dedit uobis legem
& nemo ex uobis facit legem.
Quid me queritis interficere.
Respondit turba & dixit.
Demonium habes. Quis te
querit interficere. Respondit
ihc & dixit eis. Unum opus
feci & omnes miramini propterea.
Moyses dedit uobis circumcisionem
non quia ex moyse est sed ex
patribus. & in sabbato circumcidit
hominem. Si circumcisionem
accipit homo in sabbato ut non
soluatur lex moysi mihi indignamini
quia totum hominem sanum feci
in sabbato. Nolite iudicare
secundum faciem sed iustum
iudicium iudicate. Dixerunt
ergo quidam de hierosolimis.
Nonne hic est quem querunt
interficere. Et ecce palam
loquitur & nichil ei dicunt.
Numquid uere cognouerunt
principes quia hic est uere
christus. Sed hunc scimus
unde sit. Christus aut̄ cum
uenerit nemo scit unde sit.
Clamabat ergo ihc in templo
docens & dicens. Et me scitis
& unde sim scitis & a me ipso
non ueni. Sed est uerus qui
misit me quem uos nescitis.
Ego scio eum quia ab ipso sum
& ipse me misit. Querebant
ergo eum apprehendere & nemo
misit in illum manum quia
nondum uenerat hora eius.
De turba autem multi crediderunt
in eum & dicebant. Christus
cum uenerit numquid plura
signa faciet quam hic fecit.
Audierunt pharisei turbam
murmurantem de illo hec
& miserunt pontifices & pharisei
ministros ut apprehenderent
eum. Dixit ergo ihc. Adhuc
modicum tempus uobiscum
sum & uado ad eum qui me
misit. Quereretis me & non
inuenietis & ubi ego sum uos
non potestis uenire. Dixerunt
ergo iudei ad semetipsos.
Quo hic iturus est quia non
inuenimus eum. Numquid in
dispersionem gentium iturus
est & docturus gentes. Quis
est hic sermo quem dixit.
Quereretis me & non inuenietis
& ubi ego sum uos non potestis
uenire. In nouissimo aut̄ die
magne festiuitatis stabat ihc
& clamabat dicens. Si quis
sitit ueniat ad me & bibat.
Qui credit in me sicut dixit
scriptura flumina de uentre
eius fluent aque uiue. Hoc
aut̄ dixit de spū quem accepturi
erant credentes in eum. Nondum
enim erat spūs datus quia ihc
nondum glorificatus erat.
Multi ergo de turba audientes
hunc sermonem dicebant. Hic
est uere propheta. Alii dicebant.
Hic est christus. Quidam autem
dicebant. Numquid a galilea
uenit christus. Nonne scriptura
dicit. Quia de semine dauid
& de bethleem castello ubi
erat dauid uenit christus.
Dissensio ergo facta est in
turba propter eum. Quidam
autem ex ipsis uolebant
apprehendere eum & nemo
misit super illum manus.
Uenerunt ergo ministri ad
principes sacerdotum & pharisaeos
& dixerunt ad eos. Quare non
adduxistis illum. Responderunt
ministri. Nunquam sic locutus
est homo sicut hic homo.
Responderunt ergo eis pharisei.
Numquid & uos seducti estis.
Numquid ex principibus aliquis
credidit in eum aut ex pharisaeis.
Sed turba hec que non nouit
legem maledicti sunt. Dixit
nychodemus ad eos. Qui uenit
ad eum nocte unus ex ipsis.
Nunquid lex nr̄a iudicat hominem
nisi prius audiat ab ipso & cognoscat
quid faciat. Responderunt
& dixerunt ei. Numquid & tu
galileus es. Scrutare scripturas
& uide quia propheta a galilea
non surgit. Et reuersi sunt
unusquisque in domum suam.
Ihc autem pergebat in montem
oliueti. Et mane iterum uenit
in templum & omnis populus
ueniebat ad eum & sedens
docebat eos. Adducunt autem
scribe & pharisei mulierem
in adulterio deprehensam
& statuerunt eam in medio
& dicunt ei. Magister hec
mulier modo deprehensa est
in adulterio. In lege aut̄
moyses mandauit nobis huiusmodi
lapidari. Tu ergo quid dicis.
Hoc aut̄ dicebant temptantes
eum ut haberent unde accusarent
eum. Ihc autem inclinans se
deorsum digito scribebat in
terra non respiciens eos.
Cum autem perseuerarent
interrogantes eum erexit se
& dixit eis. Qui sine peccato
est uestrum primus in illam
lapidem mittat. Et iterum
se inclinans scribebat in terra.
Illi autem audientes & a conscientia
redarguti exibant unus post
unum incipiens a senioribus
& usque ad nouissimos. Et
remansit solus ihc & mulier
in medio stans. Erigens se
autem ihc dixit ei. Mulier
ubi sunt qui te accusabant.
Nemo te condemnauit. Que
dixit. Nemo domine. Dixit
autem ihc. Nec ego te condemnabo.
Uade & iam amplius noli peccare.
Iterum ergo ihc locutus est
eis dicens. Ego sum lux mundi.
Qui sequitur me non ambulat
in tenebris sed habebit lumen
uite. Dixerunt ergo ei pharisei.
Tu de te ipso testimonium perhibes.
testimonium tuum non est uerum.
Respondit ihc & dixit eis.
Etsi ego testimonium perhibeo
de me ipso testimonium meum
uerum est quia scio unde ueni
& quo uado. Uos autem nescitis
unde ueniam aut quo uadam.
Uos secundum carnem iudicatis.
Ego non iudico quemquam.
Et si iudico ego iudicium meum
uerum est quia solus non sum
sed ego & qui misit me pater.
Et in lege uestra scriptum est
quia duorum hominum testimonium
uerum est. Ego sum qui testimonium
perhibeo de me ipso & testimonium
perhibet de me qui misit me pater.
Dicebant ergo ei. Ubi est pater
tuus. Respondit ihc. Neque me
scitis neque patrem meum.
Si me sciretis forsitan & patrem
meum sciretis. Hec uerba loquutus
est ihc in gazophilacio docens
in templo & nemo apprehendit
eum quia nondum uenerat hora
eius. Dixit ergo iterum ihc.
Ego uado & quereretis me &
in peccato uestro moriemini.
Quo ego uado uos non potestis
uenire. Dicebant ergo iudei.
Numquid interficiet semetipsum
quia dixit. Quo ego uado uos
non potestis uenire. Et dicebat
eis. Uos de deorsum estis ego
de supernis sum. Uos de hoc
mundo estis ego non sum de
hoc mundo. Dixi ergo uobis
quia moriemini in peccatis
uestris. Si enim non credideritis
quia ego sum moriemini in
peccatis uestris. Dicebant
ergo ei. Tu quis es. Et dixit
eis ihc. Principium qui & loquor
uobis. Multa habeo de uobis
loqui & iudicare sed qui misit
me uerax est & ego que audiui
ab eo hec loquor in mundo.
Et non cognouerunt quia patrem
eius dicebat deum. Dixit ergo
eis ihc. Cum exaltaueritis filium
hominis tunc cognoscetis quia
ego sum & a me ipso facio nichil
sed sicut docuit me pater hec
loquor. Et qui me misit mecum
est & non reliquit me solum
quia ego que placita sunt ei
facio semper. Hec illo loquente
multi crediderunt in eum.
Dicebat ergo ihc ad eos qui
credebant ei iudeos. Si uos
manseritis in sermone meo
uere discipuli mei eritis
& cognoscetis ueritatem &
ueritas liberabit uos. Responderunt
ei. Semen abrahe sumus & nemini
seruiuimus umquam. Quomodo
tu dicis quia liberi eritis.
Respondit eis ihc. Amen amen
dico uobis quia omnis qui facit
peccatum seruus est peccati.
Seruus aut̄ non manet in domo
in eternum. Filius autem manet
in eternum. Si ergo filius uos
liberauerit uere liberi eritis.
Sed scio quia filii abrahe estis.
Sed quereritis me interficere
quia sermo meus non capit
in uobis. Ego quod uidi apud
patrem meum loquor. Et uos
quod uidistis apud patrem
uestrum facite. Responderunt
& dixerunt ei. Pater noster
abraham est. Dicit eis ihc.
Si filii abrahe estis opera
abrahe facite. Nunc aut̄
quereritis me interficere
hominem qui ueritatem
uobis locutus sum quam audiui
a deo. Hoc abraham non fecit.
Uos facitis opera patris uestri.
Dixerunt ergo ei. Nos ex fornicatione
non sumus natus. Unum patrem
habemus deum. Dixit ergo eis
ihc. Si deus pater uester esset
diligeretis utique me. Ego enim
ex deo processi & ueni. Neque
enim a me ipso ueni sed ille
me misit. Quare loquelam meam
non cognoscitis. Quia non potestis
audire sermonem meum. Uos
ex patre diabolo estis & desideria
patris uestri uultis facere.
Ille homicida erat ab initio
& in ueritate non stetit quia
non est ueritas in eo. Cum loquitur
mendacium ex propriis loquitur
quia mendax est & pater eius.
Ego aut̄ quia ueritatem dico
non creditis mihi. Quis ex uobis
arguet me de peccato. Si ueritatem
dico uobis quare non creditis
mihi. Qui ex deo est uerba dei
audit. Propterea uos non auditis
quia ex deo non estis. Responderunt
iudei & dixerunt ei. Nonne bene
dicimus nos quia samaritanus
es tu & demonium habes.
Respondit ihc. Ego demonium
non habeo sed honorifico patrem
meum & uos inhonorastis me.
Ego aut̄ non quero gloriam
meam est qui querat & iudicet.
Amen amen dico uobis si quis
sermonem meum seruauerit
mortem non uidebit in eternum.
Dixerunt iudei. Nunc cognouimus
quia demonium habes. Abraham
mortuus est & prophete & tu
dicis. Si quis sermonem meum
seruauerit non gustabit mortem
in eternum. Numquid tu maior
es patre nr̄o abraham qui mortuus
est & prophete mortui sunt.
Quem te ipsum facis. Respondit
ihc. Si ego glorifico me ipsum
gloria mea nichil est. Est pater
meus qui glorificat me quem
uos dicitis quia deus noster est
& non cognouistis eum. Ego
aut̄ noui eum & si dixero quia
non noui eum ero similis uobis
mendax. Sed scio eum & sermonem
eius seruo. Abraham pater
uester exultauit ut uideret
diem meum. Uidit & gauisus
est. Dixerunt ergo iudei ad eum.
Quinquaginta annos nondum
habes & abraham uidisti.
Dixit eis ihc. Amen amen dico
uobis antequam abraham fieret
ego sum. Tulerunt ergo lapides
ut iacerent in eum. Ihc autem
abscondit se & exiit de templo.
Et transiit per medium illorum
& sic transibat. Et uidit ihm
sedentem & querebant discipuli
eius eum interrogantes dicere.
Rabbi quis peccauit hic aut
parentes eius ut cecus nasceretur.
Respondit ihc. Neque hic peccauit
neque parentes eius sed ut
manifestentur opera dei in illo.
Me oportet operari opus eius
qui misit me donec dies est.
Uenit nox quando nemo potest
operari. Quamdiu in mundo
sum lux sum mundi. Hec cum
dixisset exspuit in terram
& fecit lutum ex sputo & linuit
lutum super oculos eius. Et
dixit ei. Uade lauare in natatoria
siloe quod interpretatur missus.
Abiit ergo & lauit & uenit
uidens. Uicini ergo & qui
uidebant eum prius quia cecus
erat dicebant. Nonne hic est
qui sedebat & mendicabat.
Alii dicebant. Hic est. Alii
autem dicebant. Nequaquam
sed similis est ei. Ille autem
dicebat. Quia ego sum. Dicebant
ergo ei. Quomodo aperti sunt
oculi tui. Respondit ille & dixit.
Homo qui dicitur ihc lutum
fecit & unxit oculos meos
& dixit mihi. Uade ad natatoriam
siloe & lauare. Et abii & lauatus
uidi. Et dixerunt ei. Ubi est
ille. Ait. Nescio. Adducunt
eum qui fuerat cecus ad pharisaeos.
Erat autem sabbatum quando
lutum fecit ihc & aperuit
oculos eius. Iterum ergo
interrogabant eum pharisei
quomodo uidisset. Qui dixit
eis. Lutum posuit super oculos
meos & lauabar & uideo.
Dicebant ergo ex pharisaeis
quidam. Non est hic homo a deo
qui sabbatum non custodit.
Alii dicebant. Quomodo potest
homo peccator hec signa facere.
Et dissensio erat in eis. Dicunt
ergo cecus iterum. Tu quid dicis
de illo qui aperuit oculos tuos.
Dixit quia propheta est.
Non credidit ergo iudeus de illo
quia cecus fuisset & uidisset
donec uocauit parentes eius
qui uidisset. Et interrogauit
eos dicens. Hic est filius uester
quem uos dicitis quia cecus
natus est. Quomodo ergo modo
uidet. Responderunt parentes
eius & dixerunt. Scimus quia
hic est filius noster & quia
cecus natus est. Quomodo
autem modo uidet nescimus.
Aut quis aperuit oculos eius
nos nescimus. Ipsum interrogate
habet etatem ipse de se loquetur.
Hec dixerunt parentes eius
quoniam timebant iudeos.
Iam enim conspirauerant iudei
ut si quis eum confiteretur
christum extra synagogam
fieret. Propterea parentes eius
dixerunt quia etatem habet
ipsum interrogate. Uocauerunt
ergo iterum hominem qui fuerat
cecus & dixerunt ei. Da gloriam
deo. Nos scimus quia hic homo
peccator est. Dixit ergo eis
ille. Si peccator est nescio.
Unum scio quia cecus cum essem
modo uideo. Dixerunt ergo ei.
Quid fecit tibi. Quomodo aperuit
oculos tuos. Respondit eis.
Dixi uobis iam & audistis.
Quid iterum uultis audire.
Numquid & uos uultis discipuli
eius fieri. Maledixerunt ergo
ei & dixerunt. Tu discipulus
es illius. Nos autem moysi
discipuli sumus. Nos scimus
quia moysi locutus est deus.
Hunc autem nescimus unde sit.
Respondit homo & dixit eis.
In hoc enim mirabile est quod
uos nescitis unde sit & aperuit
oculos meos. Scimus autem
quia peccatores deus non audit.
Sed si quis dei cultor est &
uoluntatem eius facit hunc

gliosa nos ꝓtegat. ℣. cetꝰ
oia q̃ creauit. ꝑ. Petꝛi epi
ds q̃ ihesus. Ver. Bñ suꝛ
sulli. ℟. Sanctꝛ lũbi. q̃ꝛe
oia deꝑsce. Stanislay mr̃
ꝑ. oia sic deleꝯ adalbeꝛto. Gordi
ani ⁊ epymachi. col. Da q̃s. o.
ds ut qui beꝯ mr̃m tuoꝝ
Gordiani atq; epymachi
solleꝑ. coh. actiõe. mal' imu-
coꝝ mitiget. lubenꝫ. ℣. Mam
ti epi. col. ds q̃ animę fa
muli tui Nereꝯ achileꝯ ⁊ pã
gꝛas. ℟. ꝓta q̃s o. ds ut q̃ be
atoꝝ mr̃m tuoꝝ. Nereꝯ a
chileꝯ ⁊ pancꝛatij natalẽ
coh. actiõe ma. imi. coꝝ ic-
h. Seꝛua tui epi. ds q̃ ihu.
℣. Oꝛtẽciane ꝛ. Exaudi no
ds sa. Defidij mr̃. ds q̃
nos beti defidij mr̃. c. atq;
ꝑt. aiam solle. le. Donat
iam ⁊ Roga. ℟. ꝓta q̃. o. ds
ut q̃ glio. mr̃. foꝛ. ℣. Verbam
ꝛ. Da q̃s. o. ds ut q̃ beti
Verbam mr̃. c. atq; ꝑt.

Petronille ꝛ. Exaudi no ds
salu. Nycomedis mr̃. ds
q̃ nos bñ Nycomedis mr̃is
tui mitias ⁊ mr̃ie sue ꝛem
ficias. Itede ꝓpicius. ut q̃ eius
bñficia ꝓsequi. dona tue
qꝛẽ. ihesꝰ. ℣. Martellini
⁊ petri. ds q̃ nos aiam
beꝯ mr̃m Martellini et
pet. solleꝑ. lẽti. ꝓta q̃. ut
q̃z gaudentes mr̃is ꝓuoce
mꝰ exẽplis. Medardi epi. col.
Da q̃. o. ds ut beti Medardi
ihesu. ⁊. q̃z. ꝑmi felicitaꝫ. col.
Da q̃. o. ds ut q̃ beꝯ mr̃m. c.
ꝑmi. ⁊ fe. Barnabe apli.
Qs. o. ds ut beꝯ Bar. lẽti.
Intꝛo. Misa. s. Vos amici mei.
℟. Hoc ẽ ꝓcep. m. vnꝰ apli.
Basilidis cyrini. ⁊ naza. ⁊
celsi. ꝓta qs o. ds ut q̃ seꝯ
tui. solleꝑ. coh. Vita mr̃. col.
Adesto dñe supplicũ. m. q̃ꝛe
de. ꝑ. mr̃e. Cyria ⁊ iulitte col.
Ds q̃ nos aiam seꝯ tu.
arita ⁊ iulitte. Maria ⁊ mar

celliam. Pta qs o. ds ut
q scor tuor. ℣. natali. ℟.
a tuis mal'imi. ego ite. h.
Gnalis Agrtha. ds q nos
amus scor t. ber. Agrtha.
Alium ñ. pta qs o. ds ut
q bti alleim mr. t. na. ℟.
Johis baptē. Juvit. Regē
pcursoris dñi. ventre adore
m? Aden. In. n. a Priusq̃m te
formarē in vtero noui te ⁊
anq̃ exires ventre sanctificaui
te. ā Ecce ancilla q̃ multā te diar
dñs ibis ne timeas ⁊ q̃ mā
dauō ei loq̃ris audies. ā Ne
timeas afacie eor qr ego te
tui sū die dñs. ā Misit
dñs manū suā ⁊ tetigit os
meū ⁊ dixit mihi ecce dedi vba mea
in ore tuo ecce constitui te sup
gētes ⁊ regna. ā Dñs. ab vtero
vocauit me de uentre matris mee
recordat ē nois mei. ℣. Elias
Sol s. b. martī epi ⁊ tho.
Exemplaribus nob
dnūsor mīm sis tim.
vite pfectus ostabis. et
sis ei pphā altissimi. pphē dñi ante
pat dñm parare vias ei⁹. ad dandā
sciam salutis plebi ei⁹. in remissiōnē
peccatorū eor. ppr viscera misericordie
dei nri in quibus visitauit nos oriens
ex alto. illuminare his qui in tenebris
⁊ in umbra mortis sedent. ad dirigendos
pedes nros in viam pacis. Puer autem
crescebat ⁊ confortabatur spū. ⁊ erat in
desertis usq̃ ad diem ostensionis sue ad
Israhel. Factum est autem in diebus illis
exiit edictum a cesare augusto ut
describeret vniuersus orbis. Hec descriptio
prima facta est a preside syrie cyrino. Et
ibant omnes ut profiterentur singuli in
suam ciuitatem. Ascendit autem et ioseph
a galilea de ciuitate nazareth in iudeam
in ciuitatem dauid que vocatur bethleem
eo quod esset de domo et familia dauid
ut profiteretur cum maria desponsata sibi
uxore pregnante. Factum est autem cum
essent ibi impleti sunt dies ut pareret.
Et peperit filium suum primogenitum
et pannis eum involuit et reclinauit eum
in presepio quia non erat eis locus in
diuersorio. Et pastores erant in regione
eadem vigilantes et custodientes vigilias
noctis super gregem suum. Et ecce angelus
domini stetit iuxta illos et claritas dei
circumfulsit illos et timuerunt timore
magno. Et dixit eis angelus nolite timere
ecce enim euangelizo vobis gaudium
magnum quod erit omni populo. quia
natus est vobis hodie saluator qui est
christus dominus in ciuitate dauid. Et
hoc vobis signum. Invenietis infantem
pannis involutum et positum in presepio.
Et subito facta est cum angelo multitudo
militie celestis laudantium deum et
dicentium. Gloria in altissimis deo et in
terra pax hominibus bone voluntatis.
Et factum est ut discesserunt ab eis
angeli in celum pastores loquebantur
ad inuicem. Transeamus usque bethleem
et videamus hoc verbum quod factum est
quod dominus ostendit nobis. Et venerunt
festinantes et inuenerunt mariam et
ioseph et infantem positum in presepio.
Videntes autem cognouerunt de verbo
quod dictum erat illis de puero hoc.
Et omnes qui audierunt mirati sunt et
de hijs que dicta erant a pastoribus ad
ipsos. Maria autem conservabat omnia
verba hec conferens in corde suo. Et
reversi sunt pastores glorificantes et
laudantes deum in omnibus que audierant
et viderant sicut dictum est ad illos.
Et postquam consummati sunt dies octo
ut circumcideretur puer vocatum est
nomen eius ihesus quod vocatum est
ab angelo priusquam in utero conciperetur.
Et postquam impleti sunt dies purgationis
eius secundum legem moysi tulerunt
illum in ihrlm ut sisterent eum domino
sicut scriptum est in lege domini. Quia
omne masculinum adaperiens vulvam
sanctum domino vocabitur. Et ut darent
hostiam secundum quod dictum est in
lege domini. Par turturum aut duos
pullos columbarum. Et ecce homo erat
in ihrlm cui nomen symeon. Et homo
iste iustus et timoratus exspectans
consolationem israhel. Et spūs sanctus
erat in eo. Et responsum acceperat a
spū sancto non visurum se mortem nisi
prius videret christum domini. Et venit
in spū in templum. Et cum inducerent
parentes puerum ihesum ut facerent
secundum consuetudinem legis pro eo
et ipse accepit eum in ulnas suas et
benedixit deum et dixit nunc dimittis
seruum tuum domine secundum verbum
tuum in pace. Quia viderunt oculi mei
salutare tuum. Quod parasti ante faciem
omnium populorum. lumen ad revelationem
gentium et gloriam plebis tue israhel.
Et erat pater eius et mater mirantes
super hijs que dicebantur de illo. Et
benedixit illis symeon et dixit ad
mariam matrem eius. Ecce positus est
hic in ruinam et in resurrectionem multorum
in israhel et in signum cui contradicetur
et tuam ipsius animam pertransibit
gladius ut revelentur ex multis cordibus
cogitationes. Et erat anna prophetissa
filia fanuel de tribu aser. Hec processerat
in dies multos vixerat cum viro suo annis
septem a virginitate sua et ipsa vidua
usque ad annos octoginta quatuor que
non discedebat de templo ieiunijs et
obsecrationibus seruiens nocte ac die.
Hec ipsa hora superueniens confitebatur
domino et loquebatur de illo omnibus
qui exspectabant redemptionem israhel.
Et postquam consummauerunt omnia
secundum legem domini reuersi sunt in
galileam in ciuitatem suam nazareth.
Puer autem crescebat et confortabatur
plenus sapientia et gratia dei erat in illo.
Et ascendebant parentes eius per omnes
annos in ihrlm in die solemni pasche.
Et cum factus esset annorum duodecim
ascendentibus illis secundum consuetudinem
diei festi consummatis diebus cum
redirent remansit puer ihesus in ihrlm
et non cognouerunt parentes eius. Existimantes
autem illum esse in comitatu venerunt
iter diei et requirebant eum inter
cognatos et notos. Et non inuenientes
regressi sunt in ihrlm requirentes eum.
Et factum est post triduum inuenerunt
illum in templo sedentem in medio doctorum
audientem illos et interrogantem eos.
Stupebant autem omnes qui eum audiebant
super prudentia et responsis eius. Et
videntes admirati sunt parentes eius et
mater eius ad illum dixit fili quid fecisti
nobis sic ecce pater tuus et ego dolentes
querebamus te. Et ait ad illos quid est
quod me querebatis nescistis quia in his
que patris mei sunt oportet me esse.
Et ipsi non intellexerunt verbum quod
locutus est ad illos. Et descendit cum
eis et venit nazareth et erat subditus illis.
Et mater eius conservabat omnia verba
hec in corde suo. Et ihesus proficiebat
sapientia et etate et gratia apud deum
et homines. Anno autem quintodecimo
imperij tiberij cesaris procurante pontio
pilato iudee tetrarcha autem galilee herode
philippo autem fratre eius tetrarcha
yturee et trachonitidis regione abilene
Anna et caypha principibus sacerdotum
factum est verbum domini super iohannem
zacharie filium in deserto. Et venit
in omnem regionem iordanis predicans
baptismum penitentie in remissionem
peccatorum. Sicut scriptum est in libro
sermonum ysaie prophete. Vox clamantis
in deserto parate viam domini rectas
facite semitas eius. Omnis conuallis
implebitur et omnis mons et collis
humiliabitur. Et erunt prava in directa
et aspera in vias planas. Et videbit
omnis caro salutare dei. Dicebat ergo
turbis que exibat ut baptizaretur ab eo.
Genimina viperarum quis ostendit vobis
fugere a ventura ira. Facite ergo fructus
dignos penitentie et ne velitis dicere
intra vos patrem habemus abraham.
Dico enim vobis quia potens est deus de
lapidibus istis suscitare filios abrahe.
Jam enim securis ad radicem arborum
posita est. Omnis ergo arbor que non
facit fructum bonum excidetur et in
ignem mittetur. Et interrogabant eum
turbe dicentes quid ergo faciemus.
Respondens autem dicebat illis qui habet
duas tunicas det non habenti et qui habet
escas similiter faciat. Venerunt autem
et publicani ut baptizarentur et dixerunt
ad illum magister quid faciemus nos.
Qui dixit ad illos nichil amplius quam
quod constitutum est vobis faciatis.
Interrogabant autem eum et milites
dicentes quid faciemus et nos. Et ait
illis neminem concutiatis neque calumniam
faciatis et contenti estote stipendijs
vestris. Existimante autem populo et
cogitantibus omnibus in cordibus suis de
iohanne ne forte ipse esset christus.
Respondit iohannes dicens omnibus ego
quidem aqua baptizo vos. Venient autem
fortior me est cui non sum dignus
corrigiam calciamenti eius solvere. Ipse
vos baptizabit in spū sancto et igne.
Cuius ventilabrum in manu sua et
permundabit aream suam et congregabit
triticum in horreum suum paleas autem
comburet igni inextinguibili. Multa
quidem et alia exhortans evangelizabat
populum. Herodes autem tetrarcha cum
arguetur ab eo de herodiade uxore fratris
sui et de uniuersis malis que fecit herodes
adiecit et hoc super omnia et conclusit
iohannem in carcere. Factum est autem
cum baptizaretur omnis populus et ihesus
baptizatus et orans apertum est celum
et descendit spūs sanctus corporali specie
sicut columba in ipsum et vox de celo
facta est tu es filius meus dilectus in te
complacui mihi. Et ipse ihesus erat
incipiens quasi annorum triginta ut
putabatur filius ioseph heli matthat
levi melchi ianne joseph mathathie amos
naum hesli nagge maath mathathie semei
joseph juda joanna resa zorobabel salathiel
neri melchi addi cosam elmadam her
jesu eliezer jorim matthat levi symeon
juda joseph jona eliachim melea menna
mathatha nathan david jesse obed booz
salmon naasson aminadab aram esrom
phares juda jacob isaac abraham thare
nachor sarug ragau phalech heber sale
cainan arphaxat sem noe lamech mathusale
henoch jared malaleel cainan enos seth
adam dei. Ihesus autem plenus spū sancto
regressus est a iordane et agebatur a spū
in deserto diebus quadraginta et tentabatur
a diabolo. Et non comedit quicquam in
diebus illis. Et consummatis illis esuriit.
Dixit autem illi diabolus si filius dei es
dic lapidi huic ut panis fiat. Et respondit
ad illum ihesus scriptum est quia non in
solo pane vivit homo sed in omni verbo
dei. Et duxit illum diabolus in montem
excelsum et ostendit illi omnia regna
orbis terre in momento temporis. Et ait
illi diabolus tibi dabo potestatem hanc
universam et gloriam illorum quia mihi
tradita sunt et cui volo do illam. Tu ergo
si adoraueris coram me erunt tua omnia.
Et respondens ihesus dixit illi scriptum
est dominum deum tuum adorabis et illi
soli seruies. Duxit autem illum in
ierusalem et statuit eum super pinnaculum
templi et dixit ei si filius dei es mitte te
hinc deorsum. Scriptum est enim quia
angelis suis mandauit de te ut conservent
te et quia in manibus portabunt te ne
forte offendas ad lapidem pedem tuum.
Et respondens ihesus ait illi quia dictum
est non tentabis dominum deum tuum.
Et consummata omni tentatione diabolus
recessit ab illo usque ad tempus. Et
regressus est ihesus in virtute spū in
galileam et fama exiit per vniuersam
regionem de illo. Et ipse docebat in
synagogis eorum et magnificabatur a
omnibus. Et venit nazareth ubi erat
nutritus et intrauit secundum consuetudinem
suam die sabbati in synagogam et surrexit
legere. Et traditus est illi liber ysaie
prophete et ut reuolut librum inuenit
locum ubi scriptum erat. Spūs domini
super me propter quod unxit me evangelizare
pauperibus misit me sanare contritos
corde predicare captiuis remissionem et
cecis visum dimittere confractos in
remissionem predicare annum domini
acceptum et diem retributionis consolari
omnes lugentes. Et cum aperuisset librum
inuenit locum ubi scriptum erat. Spūs
domini super me propter quod unxit me
evangelizare pauperibus misit me sanare
contritos corde predicare captiuis
remissionem et cecis visum dimittere
confractos in remissionem predicare
annum domini acceptum et diem retributionis
consolari omnes lugentes. Et cum aperuisset
librum inuenit locum ubi scriptum erat.
Spūs domini super me propter quod unxit
me evangelizare pauperibus misit me
sanare

cuius nos festiuitatis
letamur: celestia mudo
gaudia sterili aluterо
hodie natus muerit.
Priusq̃ te formarē iuo ℟
nouit te. aīq̃ exires ue
re sācificauit te. Irā ham m
gentib⁹ tedi te. ℣ Ne time
as afaac coz q̃ ego tecum
Et illi quide mr̃ sā. Ip.
in dubitata iā gla. reg
nantē Ifelli s dei filiū.
hic aūt nascitur omīn
dn̄m hodie supē illuminatio
one p̃uidit. Inatiū pui
legio grē singularis os
tendit. ℟ Ecce. ego mitto te
hodie supē gentes. Isuper
regna diam dñs ut euella
Idissipes. Iedifices. Iplan
tes. Innoīe nīo. ℣ Do omīa
q̃ mitta te ibis. Inuniā q̃
mandauo ē loq̃us. Imo. In
Posuit os meū dñs q̃ ij. n. ā
gladiū acutū sbumbra ma
nu⁹ sue pteget me. ā Forma⁹
me abscōdit hūi⁹ dñs ī lucem
genuī ut sim salus ei⁹ aberī
mus dē. ā Reges uidebunt
Isurgēt pncipes Iadorabūt
dñm dm tuū qui elegit te. ā
Iohes ē nomī ei⁹ uinū Isice
ram n̄ bibet Imlā i nātate
gaudebit. ā Spū pībit ante
illū in spū Ivirtute helye
pare dño plebē pfectam. ā
Nazareus uocabit puer ste
uinū Isycerā nō bibet Ioc
mundū n̄ manducabit ex uto
tri sue. ℣ Posuit dñe ℣.
Statim in utero iohes spe
cialis p̃fulsit electio. ut
añ nīetur annūciare to
mundo qui nascēdi ītuū.
ul' lingua que nunciare
possit atq̃ per. ℟ Gabriel
arch.angl's appuit zacharie
dicēs uasceī tibi filiū nomī ei⁹
iohēs uocabit. Imlī ī natīta
te ei⁹ gaudebūt. ℣ Erit mag
nus cora dño uinū Isicerā
n̄ bibet. Imlī ℣ Octus

elizabeth illa uer mulier.
Unouia mar. q̄ am̄ pnum
fuit tēpe filij letabat̄
officio. uenient ad se be
ate marie īocant̄ su ipo
salutacōis am̄. Exq̄ facta
ēuox salutacōis tue īau
ribꝰ meis. Exultauit in
fans īgaudio īutō meo.

Spē pbitꝰ am̄ illū in spū ꝫ vāuꝝ
te hely[illegible] corda pat̄ū
ī filios ꝫ incredulos ad pden
am iustoꝝ parē dño plebē ꝑ
fectā. ℣ Erat cū magi corā
dño in spū sco repletꝰ. Vrg.

Quid ē hoc miracli vir.
fis. que tantoꝝ nouitas
gaudioꝝ ut hꝛe se ī vtero
elizabeth cestaret infan
tē. q̄ nec dū semet ipm
sentiens dñicū iam sen
tret aduentū. ℟ Locut
ē angl̄s dñi ad zachariā dicēs
gnabis puerꝝ ī sen ectute tua
hebis nōm ioh̄es. ℣ Iste pu
er magi corā dño nāz ma

n̄ ei tp̄o ē. Iha. vijꝝ Vere
lyc oīm bñ̄ssim̄ pnuloꝝ
q mtē uiscera adhuc ma
terna īclusus ad ēe sal
uatorē mūdi. qr ꝫ dum
sīmone porta hebraico gau
dio reuelauit. ℟ Angel̄s
so zacharia tēplū dñi appa
ru ei gabriel angl̄s. Stans ader
t̄is altaris īcensi. ℣ Et zacha
rias turbat̄ ē uidēs ꝫ timoꝝ
magn̄ irruit sup eū. Stas.
Adde Proco qd nō credidisti
vbis meis eris tacēs ꝫ nō pos
loq̄ usq̄ ī die nāt̄as ei. ℣.

Impl̄t. Et ihucam magna ē.
zabeth impleti est tp̄s
pariendi ꝫ pepꝛit filiū.
Et audierūt vicini ꝫ cogn̄
nati ei. qr magnificauit
dñs mīam suā cū illa
ꝫ congratulabant ei. Ipse

Precursoris ve. bede pb̄ꝛ
dñi nāt̄as sic lactātia
euāgl̄ice lectionis p̄dicat hyst
toria. mīra miraculoꝝ

ſlūminatate plena refulſ
get. qz nimiꝫ dꝛcebat. ut
ille q̄ maioꝛ int̄ natos mu
lieꝝ. nemo ſit tepꝛe maio
ꝛe p̄cūs ſc̄s. i tpo moꝛ o
tu vtutē nubare clare ſcēt.

Annuebāt p̄ēs eī quē uelle
vocari eū z postulās pugilla
rē ſēptū dicēs. Joh̄s ē nom̄ eī
Aptī ē illico os zacharie z
ꝑphauit dicēs. Joh̄s. ℟. Se
nes ac diuitū tēpꝰ p̄
tes dono nobilissime plus
exultant. ꝑ p̄ qm̄ in c
dulitas unitū reddidit
adſalutandū. nouē p̄onē
gre os z lingua relaxat. ℟.
Hic p̄ aur̄ dilectus z lu
na lucēs ait dñm. tpe ē eni
Joh̄s qui uiā dño ꝑpauit in
h̄emo. ℣. Fuit in deſerto p̄di
cans baptiſmū pñe ī remiſ
ionē pēcꝝ. ℣. ℟. Nec
ſolū facultas dm būdnē
di reſtituit. ſ. ideo etiam
ꝑphandi finis auget. Dila
tata fama fr̄i oīs uicini
adulterioꝝ ac metu p
cellunt. oīm q audiūt ctū
quaq; ad aduentū nou
ꝑphe corda ꝑpant. ℟. Pre
aur̄ dñi ueīt deꝝ ipē testat.
Filios maior uicinatos mulie
rib⁹ baptā. ℣. Hinc ē eni ꝑpha
z plus q̄m ꝑpha dequo ipe tes
tat. Matt. xi. Unde mi
ſcā ecclia p orbē que tot
bꝛoꝝ mīrīa uictorias. q̄bꝫ
ingressū regni celestis me
riuē freq̄ntant. hui post
dñm ē natalis diem
celebrare ſolent. ℟. Inue
natos mulieꝝ ī sui tepꝛe ma
ioꝛ mulieꝝ baptā. Q uiā dño p
ꝑpauit ih̄emo. ℣. Fuit homo
missꝰ a deo au nom erat Joh̄s. q.
Matt. v. Elizabeth̄m lucā
pletū ē tempꝰ pariendi z
peperit filiū. Et audierūt
uicini z cognati ei. quia

magnificauit dñs mīaz
ſuā cū illa ⁊ gñulabāt
ei. ⁊ factū ē in die octauo.
uenerūt ad circūcidē puerū
uocabāt eū nōie patris
ſui zacharia. ⁊ respondens
mat eius dixit. Nequaquā sed
uocabit iohes. Et dixerūt
ad illam q nemo ē in cog
natiōe tua qui uocetur hoc
nōie. Innuebāt aūt patri ei.
quē uellet uocari eū. Et po
stulans pugillarē. scripsit
dicēs. Iohes ē nomē ei. Et
mirati sūt uniuersi. Apti ē
aūt illico os ei ⁊ lingua
ē. ⁊ loquebat benedicēs deū.
Et factus ē timor sup omnes
vicinos eoz. ⁊ sup omnia
montana iudee diuulgabā
tur oīa uba hec. Et posue
runt omnes q audierāt in cor
de suo dicētes. Quis puta
puer iste erit. Etenim
manus dñi erat cū illo. Zacha
rias pr ei implenus est

ſpū scō ⁊ pphetauit dicēs.
Benedict dñs deus isrl. q ui
sitauit ⁊ fecit redēptionē
plebis sue. Oratio
Os q pre
sentē diē honorabilem
nobis in hac iohis natiui
tate fecisti. da pplis tuis
ſpūalium gr̄am gaudioz
q̄ eōrum fidelium metes di
ge tuam salutis etēne.
Iohis ⁊ pauli. col. Oratio
Os. q.
ds ut nos gemināta lēti
cia hoc festiuitatis
exultare. q debitoz iohis
⁊ pauli glorificatōe pce
dit. qs ea de fide ⁊ passio
ne fecisti ce gīnanos. Ps. Laudate.
Psalm q cantat dño cū.
Discedēs ihc de mōte. ge cū
de mūdo. Leonis pp. col. Oratio
Os
q beatū leonē pontificē
sacro nitore mitis coeqsti
ſide pp. ut q memo
rationis ei festa celebramus.
ita q imitatem ex ꝑcepta. Ps.
Hyrenei ē soc. ss. Os q nos

Itedis scōz nr̄m t. Inuāt. s. Pet̄ ⁊ Paulu. Inuit. Xpm̄ regē regū adorem⁹ dñm. Qm̄ mīo cās bēm glificauit pet̄m ap̄lm. Ven. In. j. ñ. ā. Pet̄s et iohēs ascendebāt in templū adhorā ōcōnis nonā. ā Claudus q̄dā cū uidiss̄ petrū et iohem cep̄t rogare eos ut elemosinā acciperet. ā Argēt̄ ⁊ aurū nō ē mi q̄d autē hō hoc t̄ do. ā In nōīe ih̄u x̄ nazarē ni surge ⁊ ambula ip̄ā. ā Exiluit claud⁹ ⁊ ambulauit ⁊ ī templū cū illis ambulans ⁊ laudās dm. ā Vidit ps̄ls claudū ambulantē ⁊ laudā tē dm ⁊ replen⁹ s̄ timore ⁊ exthasi ieo q̄d ⁊ tigerat illū. ℣ Iocēm t. ℣bm. Maxi epi.

Apostolis natalis gaudio fr̄s k̄rīm. Petri ⁊ pauli q̄e hodie bēātissimis passionib⁹ iocūdans. lector p̄mittat̄ mūdū x̄ exultat ecclia.

Que dicit hoīes ee filiū hoīs dix̄ ih̄c discip̄lis suis respondēs petrus dix̄ tu es x̄ filī dei vīui. Ego dico t̄ q̄ tu es petr⁹ ⁊ sup hāc petrā edificabo ecclīam meā. ℣ Dabō tibi claues regni celorū. Alleluia. ℣ Tu es pastor ouium. Alleluia. ℣ Tibi dabo claues regni celorū. Alleluia. ℣ Quodcūq; ligaueris super terrā erit ligatū et in celis. Alleluia. ℣ Et quodcūq; solueris super terrā erit solutū et in celis. Alleluia. ℣ Tu es petr⁹ ⁊ sup hāc petrā edificabo ecclīam meā

lauebat. ꝓna pet̄ lingua
uouo ē sermone ꝙ fella?
℣. Tues petrus ⁊ sup hāc pe℟
tra edificabo ecclīam meā et
porte inferi nō ꝓualebūt ad
uersus eā. ℣. Dabo claues regni celoꝝ. ℣. Quodcūq; ligaueris
sup t̄ram erūt ligata ⁊ celis
⁊ quodcūq; solueris sup t̄ram erūt
soluta ⁊ celis. ℣. Simō Quid
fers mei magnificentiā pe
tro. q̄ tante confessionis mi
to tā corruptibili adhuc
carni tribuere. ⁊ nec dū ipse
accepisti celum. regnū
illi celeste ⁊ claues ⁊ aper
re ꝓmisisti. ℟. Quodcūq;
ligaueris sup t̄ram erit ligatū
⁊ in celis. Et quodcūq; solueris su-
per t̄ram erit solutū ⁊ in celis. ℣.
Tues petrus ⁊ sup hāc petrā
edificabo ecclīam meā ⁊ tibi
dabo claues regni celoꝝ. ℣
Petrus autē stabat ⁊ dicebat. ⁊ q. n. d.
dicaue ⁊ oro fiebat ꝓ eo sine
remissione ab ecclia addm.

Dixē angelis adpetitū tuū da t
uestimenti tui ⁊ cinge me. ℣
Misit dns angelm suū ⁊ liberā
uit me de manu herodis. ℣
Cornelī centurio uir religio
sus ac timēs dm audiui mā
feste angelm dei dicētē sibi cor
nelī mitte ⁊ accersi symonē
q̄ cognomīat petrū hic dicit t q̄d
te oporteat facere. ℣ Dixit petr⁹
ap̄lis uadit⁹ ꝓ occurrē ado
rāns eū ⁊ dixē dñe q̄ uadis
uenio iterū crucifigi. ℣ Symon
iohānis diligis me plus his tu
as dñe q̄ amo te. ℣ Pascite
Quid est ꝙ timuisti. ℣.
fide. qui gradiēte dño
sup aquas humane con
fidentie obliu. uam sibi
dari ī fluctibꝰ ꝓposuit
⁊ ꝓmeruit. ℟. Dñe si tues
ut me uenire ad te super
aq̄s. ⁊ extendēs manū apphē
dit eū ⁊ dixit ihc modice fidei
q̄re dubitasti. ℣ Cūq; nudus
nemū ualidū uestiret ꝙ

mur ⁊ cū ceptiss migi clama
uit dicēs dñe saluū me fac

Tanta uicencias vj le-
fidencias fuit impetro· ut
crederet se posse pfidē. qđ
sqebat hoīi impossibile
ee pnaturam· 17 Per-
quide suabat in carce· ois
aūt fiebat sine intermissione
ab ecclia addm pco. v Erat
petrus dormiēs inr duos
milites uinct catheis duab.
Nam qua posse vij oēs.
a mei fetur. uti ni uidet
ueressariū fuit· ne tāta
sb luminare miracli mpm
tiem forte sibi equata x̄e
exemis fragilitas supbi
ret. 17 Surge petre ⁊ indue
te uestimēta tua ⁊ cal-
cia te· ⁊ dñe ad saluādas gēes
q̄s creauerā carnē dmai
bz tuus. v Angls dñi adhuc
⁊ lum refulsit i habitaculo
carcis ⁊ ille q̄s late petri
excitauit eū dicēs surge

uelociē. 17 viij Nam ad
hūc sim pauli uelam
tui tanta ē michi omnio
fitei plenitudo· ut petrus
rē eū s̄ q̄dām ducē ad il-
luminanda gentiū corda·
cuctor plausq̄ saluator e
lig̃et. 17 Nunc tuo uere
am pcēs ad te recursis. q̄ mi
sit dñs angl̃m suū. v Eri-
puit me de manu herodis
⁊ de oī expectacōe plebis iu
dcor· q̄· ad cū· Adhuc lo
quente petro cecidit sp̄s scs sup
omēs q̄ audiebāt vbū ⁊ etiā
loq̃ues ling̃uis ⁊ magnifica
tes dm tūc petrus iussit eos
baptizari i noīe dñi ihu x̄i. v
Audiēs· c. Matthias Nunciauerūt
autē hic mpres celebre
philippi ⁊ itrogabat di
scipulos suos dicēs· Quē
dicūt hoīes ee filiū hoīis·
Ps· o· l· c· b· Sonum· pmitte·
Philipp' ille frat ē herō
dis de q̄ supra dictū ē tetra

dha mutee ꝙ tra cõtradi
regionũ. q̃ in honore ꝑ
beri; cesaris cesaree ꝓhi
bpn q̃ nũc ꝓmeas dica
tur. appellauit. ꝙ ẽ ꝓnũ
cia ꝓsentias. mittat̃ pa
tre hetode. q̃ honorem
augusti cesaris appellau
cesaree. q̃ ꝓs ẽris stra co
ms uocabat̃. ꝙ exnoĩe si
he ci nnade ẽ ty iordane
extinxit. ℟ Ego ꝓtero
gau pene ut ñ defician fi
des tua ꝙ tu aliq̃n ꝯuers ꝙ
firma fr̃s tuos. ℣ Ecce tenta
nas expetiuit nos ut cri
brarer sr̃ ẽ tritici ego aũt ro
gau pro te ut ñ. ℟. ℣ Iste
locus ẽ tetrarce philippi
ubi iordanis adradices
libani oritur. ℣ hũ duos fo
tes unũ noĩe ior. ꝙ altez
dan. q̃ simul' mixti iorda
nis uocabulũ efficiũt.
℣ Interrogauit discip'los
suos dices. Quẽ dicunt
hoĩes ee filiũ hois. ℣ Qui
dix. que me ee dicũt hoi
nes. ℟ filiũ hois. ne tacea
ter dese qre iudei. ℟ Si
diligis me symon petre pa
sce oues meas dne tu nosti
q̃ amo te. ℣ animã meã po
no pro ℣ Si opꝰ fuit me mori
tecũ ñ te negabo. ℣ Ama. ℟
Ubicũq; scriptũ est in ve
teri testamto filii hois.
ihebreo sit positũ filio
adam. illoq; qd ipsalmo
legim. filij hoĩm usq; q̃
gratu corde. ihebreo de
filij adam. ℟ Pertransmas
me mi sas dne q̃ amo te. Pasce
oues meas. ℣ Symon iohis
diligis me plus hijs tu scis
dne q̃ amo te. Pasce. ℟.
Pulchre dns interrogat
quẽ dicũt hoĩes ee filiũ
hois. q̃ de filio hois locũt
hoĩes sint. q̃ ꝙ de humanita
te ei intelligũt. ñ hoĩes
ꝙ dñ appellant. ꝙ illi di

ꝑfiū. Alij iohem bap
tistā. alij helyā. alij v̄ ie
remiam aut vnū exp̄phs.
Cognehus tem̄ illo uit re
hgiosus ac timens dm uidit
in ansefte angelm di dicētē.
Cornelij mittē uiros in ioppē
et accersi symonē
q̄ cognomēt petrus hic dicet
tibi qd te oporteat facere. V Cū
ergo abiisset cornelius nō dū ipō re
uelato apparuit ei angelus dicēs. Cor-
nelio. t. Venit iste magnus
nupties celatree philippi et
ideo rogabat discipulos suos
dicēs. Quē dicūt homines
esse filiū hois? At illi dixe
runt. Alij iohem baptistam
alij aūt helyam alij v̄ ie
remiam aut unū exp̄phs.
Dicit illis ihc. Vos aūt quē
me esse dicitis? Respon dēs
symō petrus dixit. Tues x̄
filius dei uiui. Beatus aute
ihc dixit illi. Beatus es symon
barriona q̄a caro et sāguis
tibi reuelauit sed pr̄ me
q̄ē in celis. Ego dico tibi
quia tues petrus et sup hāc
petrā edificabo ecclīam meā.
Et porte inferi nō p̄ualebūt
aduersus eam. Et dabo
claues regni celoꝝ. Et q̄dcūq;
ligaueris sup t̄rā erit li
gatū et in celis. Et q̄dcūq; so
lueris sup t̄rā erit solutū
et in celis. coll. Deus q̄ hodier
nā diē apl̄oꝝ tuoꝝ petri
et pauli mirio ordinasti da
ecclie tue eoꝝ tōibus sequi
p̄cepti. p̄s religiosis sup
plicū exordiū. Ad. Memorandō
sā pauli. Juvit. Gaudete et ex.
Quo optato ē petr̄ apl̄atu In p̄n.
Ioppe ē et in mr̄ gētes cognō
uerūt gr̄am q̄data ē in xp̄o
dño. V Q̄ me segregauit exutero
mris mee et uocauit p gr̄am
suā. ā Placuit eī deuotū
sū q̄ potes ē depositū meū ser
uare illū die usq; in dex. V
Derelict̄ reposita ē mi corona
iustic. ā Michi viuere xp̄s et

mori lucrū ḡlīam me oportet
ī tribute dñi mei ihu xp̄e. ℣ Qp̄
in mūdū ecclīe ē ego mūdo.
a Bonū certamen certau cursū ḡsu
mau fidē seruau. ℣ Deinc̄ ꝛ. ē in.c
a Reposita ē mi corona iusti
cie q̄m reddet mi dns illū die
iust⁹ iudex. ℣ Coopante grā spūs
scī. a Se magnifice reuelacio
nū extollare me dat ē mi stimu
lus angl⁹ satane q̄ me cola
phizet. app̄ qđ ter dñm roga
ui ut auferet a me. ℣ dix mi
hi dns sufficit ti gr̄a mea.
℣ Sā vtus īfirmitate pfecit
℣ hoem ē. ℣. b. Johis epi. ℟

Beatus apl⁹ paulus
qui tanta ūim hu
mane alacritatis ostēdit. ut ad celū quoq; ip
sum ualeat ꝯuolare. p̄
mittens angl⁹ archan
gelos alias q; vtutes. ℟
Qui operatus ē petro in apl̄atu
operatus ē et mihi in gētes. et cog
nouerit gr̄am dei. Qui data ē

mihi. ℣ Gr̄a dei ī me uacua nō
fuit. sed gr̄a ei⁹ sp̄ ī me manet.
Aliqū quidē suo exemplo xp̄anos fieri sui
mitatores iubet. dicēdo.
imitatores mei estote sic
et ego xp̄i. Aliqn quidē de se
tacens. ad ipsi⁹ dei imita
tionē extendit dicēs. Es
tote imitatores dei sicut
filij karī. ℟ Scio cui credidi
et certus sū q̄ potēs ē depositū meū seruare illū die. iust⁹
iudex. ℣ Reposita ē mi corona
iustic̄e q̄m reddet mi dns illū
in illa v̄o remōstrās. ait die. ꝛ.
q̄ nichil ita hanc imita
tionē parat. q̄m si ita vi
uat aliq⁹ ut bonū ei ī
mine pficiat. atq; ut v
nūsquisq; melior q̄ audeat
adimpleri. Ambulate ī ka
ritate. sic ei dixit imi
tatores mei estote. Primo
de caritate differūt. q̄ h
papie ut⁹ hoies do. pxio

facit. ℟ Bonū ē cōm̄ ē cau
tur lū ꝓ nr̄a fide suam.
℣ Posita ē in coōna nr̄a
tue. ℣ Cīa dei sū id qđ sum
⁊ gr̄a ei⁹ in me vacua nō fuit.
Quattuor s alie in mīe ꝓ
ficiē tenētes locū. qđte
er ga hoīm studia vlam.
ut ē ꝑ ꝑ aptam pugna.
ut qđ adultus gulam geri
ꝫ bellū. ut ⁊ in uxore mū
tū faces ordīata. ut tū na
ōne futore ꝓfectus. di
ligē ū nob. adeo qz ꝓxi
me ē. ℟ Mihi vuē xp̄ē
⁊ mori lucrū. Et hec me opte
ret ī cte dn̄ī mei ih̄u x̄e. ℣ P̄ q
tū mūd⁹ ē crucifx⁹ ⁊ ego mūdo.
Cha. ij. n. ā Saulus q̄ et pau
lus magn⁹ ꝓdicator ad⁹ fo
tas ⁊ malefactor ⁊ ꝑsecutor
ut deos. ℣ Estimans qm̄ ihc ē
x̄e filī⁹ dei vīui. ā Magn⁹ scīs
paul⁹ uas electionis vē digne
ē glificand⁹ q̄ ⁊ mult⁹ dn̄m
duodecimo posside. ℣ Jugnā
tioē cū sedīt filī⁹ hoīs ī sede
maiestatis sue. ā Vos q̄ rec
q̄stis oīa ⁊ secuti estis me cēu
plū accipietis ⁊ uitā ēt nā pol
sidebitis. ℣ Dix̄ ihc discīplis
suis. ā Tu es uas electionis sc̄e
paule apl̄e ꝓdicator ueritatis
ī uniuso mūdo. ℣ Qm̄ omēs
gētes ignouer̄t gr̄am dei.
ā Hec paule apl̄e ꝓdicator ve
tatis ⁊ doctor gentiū ī crede
ꝓnob addm qui te elegit. ℣
Ita digu efficacem gr̄ā dei. ā
Vos q̄ secuti eīs me sedebitis
sup sedes iudicātes duodecī
tbz ait dn̄s. ℣ Cū sedīt filī⁹
hoīs ī sede maiestatis sue. ℣.
Dns ī euāglio ℟ Omnes
imperat. Orate ut seqmīb⁹
⁊ cā hūpnam talē nos. ut
simus filij pēis uri q̄ ī celis
ē. Hoc ꝑ paulus cūctos ī
telligēs exp̄ē ce bonoz. oī
mse studio exp̄mē tendit.
Admonitus em̄ ꝓ hāc oīē me
am aliqū iudaysmo quo ꝓ

fiebā. ꝙ̄ mḹos ꝯcitane
os meos īgnē meo. ℣ Habū
dantē cū emulator existēs
patrū mex traditionū. ꝙ̄
℟ Ut cū aliq̄s īdulgētiꝭ ℣i
simꝰ patrē affectāt erga filiū
frenetici ꝓphensū. cui q̄uo
magis iuncti ictibꝫ q̄s
pulsat. tāto pcl̄ eū imse
rāt. ita paulus q̄ d̄ ipsa
magnitudine passionū e
oꝝ. aquibꝫ affligebat eccl̄a
marcꝰ furorē. maiora illi
adhibebat fomēta pietā
tis. ℟ Cum aūt placuit
ei q̄ me segregauit ex utḗo ma
tris mee ⁊ uocauit ꝑ gram
suā ut reuelaret filiū suū ꝑ
me ℣ euāgelizare illū īgen
tibꝫ. ℣ Cōtinuo nō acq̄eui ca
rnē ⁊ sanḡnī neq; uēi ierl̄m
ad antecessores meos apl̄os
℟ Audi ḡ q̄m ꝓpa ℣ii ꝛ.
tienꝫ q̄mq; manifeste
nob̄ pulhs loq̄tur. q̄ eū
q̄q̄es ꝑ baptismū. q̄ carne
ms auctā ant. q̄ vī cui
sepe ꝓsternēbā ⁊ q̄ ipm ei
sepe siebāt ꝓcesse. q̄mq;
illū cotidie discipe gestie
bāt. ℣ Reposita ē mi corō
nā iustīe q̄m reddet mi dn̄s illū
die. ꝙ̄ iudex. ℣ Sed ⁊ oēs qui e
ūdi ⁊ eius sū q̄ potes ē de
positū meū seruare illū die
℟ Et hoīnū nullū ℣iii ꝙ̄
illis p̄hibeo. qd emulatī
one ḡnī dei. ꝙ̄ ī sectā q̄
emata. Vbi ꝑ paul⁹ q̄ se sup
ueros sup̄l efferebant
reprehēnās. nō ali aū alterū
sapere ꝙ̄ ihm. ꝙ̄ ei ds nō
libꝫ tantis ī peccat. ne
forte ī alīs parcat. ℟
Saulus aūt magis ac ma
gis qualefiebat ⁊ confundebat
iudeos q̄ habitabāt damasci
Affirmās q̄m hic ē xp̄s. ℣ Im
muno ingressus paulus sy̆na
gogā p̄dicabat ihm. Ille ad
Vare animā ⁊ q̄re saulū eme
ri orant q̄ vas electōis ē m

ut poztet nomẽ meũ tozã gẽ
tibꝫ ꝛ regibꝫ ꝛ filijs ifrl. ℣ ℟
nũciaqueꝛe. ℣. Dixẽ symõ
petꝛ adilłm. ~~qẽ retro.~~ ℟

Re magnitudo reuelacionũ
extollat me datꝰ ẽ mi stimul
carnis mee angł's sathane q̃
me colaphizet ꝙpt̃ qđ ẽ dñm
rogaui ut discedẽt ame ꝛ dixit
mi sufficit tibi gr̃a mea. sla. ℣ Uus
in infirmitate ꝓficit. ℣ Libenꝰ
gł gł̃abor in infirmitatibꝰ meis
ut hit̃et in me ℣tus xp̃i. sla. ℣.
Gr̃a dei sũ id qđ sũ. ℟ gr̃a ℟
ei in me uacua nõ fuit sł laꝑ
in me manet. ℣ Qui quasꝰ ẽ pẽ
ia plantu apłs ẽ ꝛ in tꝝ gen
tes. Ap'g. ℟ Magnꝰ ꝛ's paꝰ
lus uas electionis ue digne ẽ
glificandꝰ. Qui ~~meruit~~ tribꝰ
duodecimũ possidẽ. ℣ Ecce in
super bñdictionis expostulet
nob ꝛ's paulꝰ vas electionis.

Sce paule apłe p̃di ℟ Qui
cator ueritatis ꝛ doctor gẽtiũ
Intrede ꝛ nobis ad dñm q̃ re

electm. ℣ Ut nullu effectuũ
gr̃a dei ꝛ tuę. ℣ Deꝰ q̃ nullꝰ
tuđ mẽ gentiũ bũ paulꝰ
apłs pdicatoꝛe ꝓcauit. da
nob q̃s ut tui natłicia
colam̃ el ap̃ te pati. ꝛen. p.
Ipo die. ~~mꝛcalis~~ natalis. Da q̃s
o. ds ut bũ natalis ꝙfe
ct. atq; po. ueniam. collep. ꝛ
duo. nob auge. ꝛ salu. p.
In oct. Johis baptę. s. b. maxi

Cuncto quidem epi.
Applaz frs kuũ vene
randa recordacio ẽ bñis
johis baptã cui geniꝰ
hodie natalis honoratꝰ. ℣.
Tu puer ꝓphetꝛ altissimi
vocaꝛis. Ecce enim ꝓcedis
ante faciem dñi parare
vias ei's. Ad dandam sci
am plebi ei's in remissionem
peccatoꝝ eoꝝ. Per viscera
misericordie dei nri in quibus
visitauit nos oriens ex alto.
Quę inꝰ prima salutis ẽ ini.
tia ad baptismũ suũ gẽ
re uoluit uelut quoddam de

monstrus ant. Ecce agni di
cete q̄ tollit pcā mūdi. ℣.
Hic ē ioēs ḳnūt dei. apte
cta ānūciatōe p̄dicte ē.
Vox clamātis i deserto. pa
rate uiā dñi. rectas facite
semitas dei nr̄i. ℣. Q la
matue eius sicut ruclama
uit. ut uocē exaltet saluā
tōr mūdi obturatas q̄ au
res mortalū p̄dicatio
celestis aperuit. vi Q uū
esset q̄nto est tempore mai
dñi. qđ zacharias ipē du
bitās de tē salutaris ubi cō
cepiēdū semē aluo paulo
tardius credit. silētio re
pentine tacitus tamis obmu
tuit. vij. P rimūm ℣ ubi
loq̄ndi nō recepisset ni nom
pui quo uocand eet. dam
li oris uinculū relaxatū.
Aspra ita fam ē. ut os viij.
sacerdotale q̄ tripudiāte
coelitga uāt dubitāris nū
ni filij nascētis absoluet
ur repata pris lingua i fan
tis gl̄am testaret. ℣. Ec
ta gēa ut ionē. coll. pc ℣.
Concede qs o. ds ut q̄ bn
ioēs ūsapte sollēpnia co
mmi ei⁹ ap⁹te mūcessione
munianī. ℟. p̄cessi ī mar
tiriam. O s qui nos sōz
tuoz p̄cessi ī martiriam
ḡfessionibz gl̄iosis ēcūdas
ī p̄tegis. da nobis ī eoz
mūtatōe p̄fice ī intercessi
one gaudē. ℟. Translatō
s. martini epi. Ds q̄ ī sp
tis. Inocēt aplōz. Invit. Gau
dete ī exul. Jn. s. n. ā Inocēt. Ve
rata s. b. maxi ep̄ duplis.
Rlem hodie tuū atque
dño aplōz celebrā. q̄s
memoria vnūsquis mun
do amplectitur. ī eq̄ ah
fide. du finē mūdi ioēs
uite recolit. p̄cursore
celestis gl̄ie gl̄iet. ℟. Ec
ego mitto. ij. P aulo hō
die natalis ē ī q̄s ista q̄

ceat. Petri festiuitas ut
tatur. quē admodū ille
ūba ī suggerit. ceteri o
re ifessio fidei salutaris
exuut cū dicēt. tues xpc
filiꝰ dei uiuꝰ. iij. Pcedo
sam plane ī ispectu dñi
morte scōz felix suo exitu
ꝓbarunt. Paulus īquā
uas electionis. Petrus
dauidicꝰ dñice mādatoris.
ūi piscator alt̄ pclamator.
Paulus ceciderat ēt iij.
udex. petrus negauit ut
credet. Paulus pꝰ pclama
onē ecclie adfidē dñi nr̄i
ihu xp̄i se gl̄iātēs. tanq̄ hu
milis frāis ē defensor ui
tatis. q̄uā pt̄inacior filiꝰ
cultor erroris. v. Pe
piscator unitatē nō depo
suit. sz mutauit. qꝝ pꝰ
honore sacdocij mutat.
fontes potiꝰ cepit amare
qñ maria ut nō tam ab
straheret qs oculos. sz ut
gētes qs leuaret. vj. Be
ti plane īadmīistratōe
doctrine potiꝰ beatores ī
martis deicidio gl̄iam ꝑ
ceñ gl̄a mutatur. hic tradit.
hūsdo exercitatio tribulatōis
ē. ī morte alt̄ius maiestatis. vij. Ecce trāsit
pontis dras sonū coꝝ. ubiqz
laus utiqz tollitur. ubiqz
linguis fidelium magnia ei⁹
phatoꝝ explanat. viij.
Quis hos audeat mortu
os appellare. quoꝝ fide vm
ipsius mūdꝰ adhuc erigit
atqz ad illā supnā hūnis
ī uisibilē mansionē talib⁹
doctorib⁹ secuꝝ ambitiōe
stillat. s. Matthm. sedmat.
Jesus ihc discipulos suos al
cendē ī nauicula ꝑcedē
eū trāsire cū dimittēt
turbas. Admissa turba
ascendit īmontē solus o
rare. Ps. Exl. b. augustin epi.
Quū sāc euāgliū legeret

authuum nauicula pdicauit xpm pclicatib⁹ sequentē petrū uenietē ꝙ occurrentē iquib⁹ oīb⁹ miraclm expectauim⁹ mysteriū requiram⁹. ℣ Quā do ei placuim⁹ dīs oīm bz q legim⁹ itellectū alīm uis mystice significacois ex. culpe. qī deobtrulis fluo ribz cellis mella pducam⁹ ul' ꝙ discipl⁹ impātes spicas manib⁹ fricam⁹. ut ad latencas grana puel amꝰ. sicis uitā repiam⁹.

Ascendit ꝙ dīs noster ihc ꝙ ut lectū est solus m monte orare. ꝙ ous alti tudo ē. q̄d aūt in hoc mdo alta celo. q̄ aūt in celū ascendit nouit optime fides nra. Cur aūt sol' a scendit. ꝙ nemo ascēdit in celū ꝙ filī hoīs qui ē in celis.

Nauicula ista ecc̄ia. delia cogitate turbule tū mare hoc scīm. Qñ alī qs ihc uolūtatis. magne potestatis. plequamē in quam ecclīe. ꝙ quīā in ipo e xpiānū nomē conat⁹ extīg uere. sup nauicula ꝙ gūdis unda in surgit. ℣ Statim fecit. Iubet ihc discipl⁹ suos ascendē nauicula ꝙ p̄cedē eū trans fretū dōnec dimittēt turbas. Qdmissa turba ascendit in montē solus orare. Vespe aūt fō solus erat ibi. Nauicula aūt in medio maris iactabat fluctibz. Erat aūt in tercia uigilia noctis. uenit ad eos ambulans sup mare. Et uidētes eū sup mare ambulantē. turbati sūt dicētes ꝙ fantasma ē. ꝙ p timore clamauerūt. Statimq; ihc locut⁹ ē eis dicēs. Habete fiduciā. Ego sū nolite timē. Respondēs aūt ei

petr⁹ dix̄. Dñe si tues ille
ue me ueīre p̄ te sup aq̄s.
Atq̄ ait. Veni. Ascendens
dens petrus de nauicula
ambulabat sup aq̄s. ut
ueniret ad ihm̄. Videns u
entū ualidū timuit. Et
cū cepisset mergi clamauit
dicēs. Dñe saluū me fac.
Et statim⁹ iste extendens
manū apprehendit eū et ait
illi. O modice fidei q̄re dubi
tasti. Et cū ascendisset
nauiculam cessauit uen⁹.
Q̄ aūt in nauicula erāt. vene
runt et adorauerūt eū dicē
tes. Vere filius dei es. cor. O's
qui dexteram beati petri ambu
lantē in fluctibus ne mergē
tur eripuisti. et coaptasti ei
paulū etiam naufragātē
de profundo pelagi ihesu
exaudi nos ppna. et prece
tuorum omnium meritis et in
tatis gl̄am ꝙsequi. p. vij.
frīn. toll. pīa q̄ o. de ur̄q

glio. Jnm̄ sacōe. s. būdicti abb.
Sōia nativitat⁹ ei⁹. margarete. v.
Omn̄ipc̄ s. d's q̄ nr̄m fr. ppare
dis v. Exaudi nos d's sa.
lutaris. magdalene. Jnvit.
Regi eleci en sempitern⁹ vēi
rex ill⁹ docem⁹ q̄ beatam ho
die co[illegible]. et conamur mag̃iam
magdalenā. Ven. Jn. j. n. ā
Veni sponsa. ā. surge. ā. pulch⁹
es. ā. hyemata. ā. Jonuna. ā. de
lect⁹. v. hyem. t. Exo. b. Grego

Antōīs pharisei rū pp.
seo. Psalm⁹ in ij. dedi
sti hec aīm exquo i tūm.
ñ cessauit osculari pedes
meos. Psalm⁹ q̄ppe dilec
tōis ē signū. Et infidelis
ille pp̄s. osculū do ñ dedit.
q̄ exemplū ne eū amare
nolunt. cui extimore seru
unt. pp. Maria magdalene
et alie mulieres ibāt ad sepulcrū
ad unctionē corp⁹ dñi et dicēbus ange
lus q̄ quēritis nō ē hic. sur
rexit sicut locut⁹ ē. Credamus

igaly. ibi eū videbitis. ℣ Li
to eūres dicate discipl's ei
℟ pet qr surr. dūs. ꝑce. ℣. ℣.
Locata aūt gemalita
redēptoris sui v
oscularī nō cel
qr iei minuo dim
re lumpnat. Vn' rb
se uoce deo dem
tore filio ītantias cātice
dr. Osculet me osculo o
ris sui. ℟ Offrla ē gra ī
la. c. ꝑcēa bū. te ds iet. ℣
Dilecth ugth. uodi ūq; apt.
Osculū recte gdnoris ℟
fm dcelidat. q se obsequi
pamorē pat. Oleū capur
meū nō unxth. ℣ pedē
dūi mystiū ieuna cōis
ei gaupim. Igrue p capē
illi ipa dnūtas delig
nat. vñ ppaulū dr. Cap
℟ ds. Indco qppe ⁊ nō ise
qi mi hoīe acede nudaye
pl's facebat. ℟ Spē nua
ꝑpul. t. ℣ Intren. qsipe. ꝓce. ℟.

dē uticate ⁊ mā ⁊ mul. ℣. ℣
Gnt pharisei dr. Oleo cap
me eū nō unxisti qr ipam
qz dūs mūcatus potenciā
mq nudayeus ipl's credē
spopondit. digna laude
p̄dicare neglexit. ℟ Ou
mālis sabbm maria magda.
⁊ maria iacobi ⁊ salome e
merūt aromata. ℣ ueneres
vngent ihm. ℣ Mane de ma
ne una sabbatoz uenūt ad
mo. orto iā sole. ℣. In q. d.
Sile ē reg. ce. hoī ne. ī Inuē
ta bona mar. ī Sile ē r. ce.
sagene. ī Uem elemā m. ī Od
molesti eius huc mlr op
ei bonū opata ē īme. ī Hic
tens hec mlr ītorp meū hoc
vngentū ad sepeliendū me
fecit. ℣ Ad mundab. ℣. ℣ Ait dō
pharisco. Hec mulier vn
xit vngēto pedes meos.
qr dū mternationis ei my
sterū gentilitas ī credidit
sūma laude ⁊ ei⁹ yma p̄

dicaulit ℟ Propter nimiam
ꝛmal. ꝛuul. ℣ deduc te mi-
dex tua. ℣ Audi fi. ꝛ ui. ꝛidi-
au. t. ꝛobh. pa. t. ꝛdo. pa. t.

Sciam redemptor nr e vi
num acta lona ꝛdubit. ai
ꝑsequtē sbondu. ℣ qd
dico t remittum tibi ei p
cata mlta qm dilexit ml'
tū. Ac li apte dicat. ℣ li
tuꝑ ē ualde qd coquit. ha
bundat tam amoris ig
nis. q etiā dura ꝛsumat
q. ℟ Surge ppa amica mā
tuem iā ei hyems trāsiit ymb'
abiit ꝛrecessit. flores apparuer
ītra. ℣ Vox turtuis audita ē i
tra nra ficus ꝛprulit grossos
Ulget nit ylet vīs suos. ℣
Iustificatione tante pietatis
inuenit. petentis mlris
qua sꝛ penitētis. q estima
tione uītas ap se seruat.
q ei adulterio sbtanta dis
tributa ē enumrat. ℟
Dilexit ulta ꝛodi. ūsq; ꝑ.

unxit te ds ds tu oleo letitie.
Diffusa ē gr in la. t. ℣ Ꝑte. viij
Adpharisei prandū do
uitam bebat. sꝛ apd pen
tentē mulierē ignis epu
lis delectabat. Apud pha
risei uītas pascebatur
foras. Apud peccatricē mu
lierē sꝛ penitentē pascebā
tur intus. ℟ Gaudeamus
oīs in dño die fel. cele. sb ho.
marie magda. decāu sollēp re
gau. ang. ꝛ collau. fi. di. ℣ Ec
ulterī oīs in dño ꝛ spūali io
cūditate letemur. Die. Ad cti.
in diebꝫ illis mlr q erat ītra ꝛa.
pec. ut cog. qd ihc accubuisset ī
domo symonis leꝑli atu. ala. vi
gē ꝛ stans retro sec pe. do ihu
lac. cep riga. pe. ei ꝛ capillis
capi. suu tge. ꝛ oscu. pe. ei ꝛ un
gento unguebat. ℣ Elegue eā ds.
stall. t. ℟ Rogabat Lucam.
ihm q dā pharisē ut mā du
caret cū illo. ꝛ ingressus do
mū phisei discubuit. Ine.

Cogitauit ih̄u d̄ b. ḡ. ff. p. maria pēitencia. fle magd̄ liber q̄m aliq̄d dicē. Cui ei ul' saxeū pectus ille hui' pēdācis lacrime adēplū pēitendi ñ emolliant.

Tulerūt dñm meū ⁊ nescio ubi posuerūt ei duo angli. sicut fle maria. surrexit sic dixit p cedet uos īgal'. ibi eū uide. Dū g̃ fleret īclinauit se ⁊ uidit duos anglos ālbis sedētes q̄ dixerūt ei. Joh. x. Considerauit namq; q̄ sciret ⁊ uoluit uo cē ad se q̄d faceret. Sup quib̄ tes īgressa ē nō ussā uenit mēdacia ēpulas lacrimas obtu lit. Dū sciat q̄ dolore ardet q̄ fle nō ēpulas nō erubescat. ℣. Quem cecidi mea ex pona nō me fugi meū. Qr ⁊ cap. rex spe. r. ℣. Surge ppa amica mea uei deh bano ⁊ ueni. Illā maria cē credi xi. Qr. nō de qua marcus septem demonia eiecta fuisse narrat. Aliq̄ p septē demonia. ñ multa mala designāt. Ita cū septē diebus omne tempus ap̄hendit. recte septenario numero multitudo designat. ℣. Hydri fi. ⁊ ui. ⁊ ich. au. r. Nobli. po. r. ⁊ do. pa. r. ⁊ scripsit rex deo. r. Qm̄ ipse ē dñs ds tuus. ℣. Induc te dñs uestimēto salu. ⁊ indule. cū. te. Qm̄. xij. Septē demonia maria hui'. que humilis uitas plena fuit. Septē qr ēpiritalibus sue maculas abjecit. lauan da ad fontē mīe cucurrit. Jumentes ñ erubuit. ℣. Et ualde mane una sabbati ue. adhuc. Deo. ā sole. ℣. Maria magdalene ⁊ maria iacobi ⁊ salome uenerūt dilu culo ad monumētū. Qr̄o hucī. illū. r. Rogabat ih̄m q̄dā phariseus ut mādūcaret cū illo. Ingressus domū

pharisei discubuit. Ecce
mulier q̃ erat peccatrix
cognouit qđ accubuit in domo pharisei. attulit alabastrum unguenti.
Stans retro secus pedes
eius lacrimis cepit rigare
pedes eius. et capillis capitis sui tergebat. et osculabat
pedes eius et unguento unge
bat. Videns autem pharisevs
qui uocauerat eum. ait intra se
dicens. Hic si esset pphe. sci
ret utique quis et qualis est
mulier q̃ tangit eum quia peccatrix est. Et respondens ihc
dixit ad illum. Symon habeo
tibi aliqd dicere. At ille ait.
Magister dic. Duo debitore
erant cuidam feneratori.
unus debebat denarios quingentos alius quinquaginta.
Non habentibus illis unde reddere utrisque donauit. Quis
ergo eum plus diliget. Respondens
symon ait. Estimo quia

cui plus donauit. Ille dixit. Recte iudicasti.
Et conuersus ad mulierem dixit Symoni. Videsne hanc mulierem.
Intraui domum tuam aquam pedibus meis non dedisti. Haec
autem lacrimis rigauit pedes
meos. et capillis suis tersit.
Osculum mihi non dedisti. haec
autem ex quo intrauit. non cessauit
osculari pedes meos. Oleo
caput meum non unxisti. haec
autem unguento unxit pedes
meos. Propter quod dico tibi. re
mittuntur ei peccata multa
quoniam dilexit multum. Cui autem
minus dimittitur minus diligit. Dixit autem ad illam. Remittuntur tibi peccata tua. Et cepe
runt quidam qui simul accumbebant dicere intra se. Quis est hic
qui etiam peccata dimittit. Dixit
autem ad mulierem. Fides tua
te saluam fecit. Vade in pa
ce. Exaudi nos deus cet.
Apollinaris mris colla

dꝰ q̄ nos bñ appellmaꝛ
nñ. t. alʒ pō. xp̄me. v. tol.
Opt̄ s. dꝰ q̄ tu fma. q̄ē bog.
Jacob apl̄i. Jnvit̄. laudare
ex. ꝛ. d'aplis. l. exo. ve. be
Signa qui dē de pl̄b.
laudē fr̄s kuñi pia
simplicitas filioꝝ zebe
dei. q̄ fiducia deuocōis mē
tis. sedē ēta dñm ñr̄m regno
poscebāt. ꝛ. nulʒ dignius
laudabit̄ p̄dens humilitas
ē. q̄ Jesus xp̄e fragilitatē
metebat. Regni abiectus ēt
Tumo dei mei magis q̄m
ipsare ītabuatis pctoꝝ. ij.
Metuebāt q̄d peteꝛent q̄ sb
limitatē p̄mitoꝝ potl' adōno
q̄ū p̄fectionē q̄rebāt. Be
celsus eo magr̄. q̄d p̄mū
q̄rendū cēt ītimas reuo
cat, aduiā laboꝛis q̄ adhea
uiri possint p tunge p̄fec
tiois. iij. Potestis mēm
bꝛe calicē quē ego bibi
turꝰ sti. Calicē q̄ppe sūm
dic. amaꝛi tudinē passiois.
q̄ tu fidelib̄ acbitare crebro
ussus offūr. Jta hāc q̄sq;
humili. patiēti gaudentiq;
p̄cepto recipti. mito cū illo
sb̄limit̄ regnabit. iij. Q̄a
filij zebedei cū duo sedere
deliderabāt. admonet eos
p̄mo passiois sue seq̄ exē
pla. ita demū q̄mare sessi
quis culmē appetē. iiij. Que
vniedi ordinē tūctis fideli
bꝰ sequēdū docet. apl's dicēs
si ei ꝓplantati fūi simil's sili
tudini mortis ēt. simil' et
resurrectionis ēmur. Dicit
illi Dominꝰ. v. Quicūq;
quidē deuotionēq; sua qua
les mpsenn erāt. simplicē
dnō parebāt. dū se calicē
ei bibē posse testabant.
Quū tam q̄ntē īfirmi. vj.
ris ēēnt adhuc. postmodū
patrē ostenderūt. dū
aduersitate tpe. q̄ tpe dñs
eundē calicē bibēt. Quū

cū cēt̄is discaplis eī relicto
eo fugierūt. vij. Non dum
mentis bibendi calicis a
pl'oꝛ uoꝛda p̄mebat. q̄n
poc' pastuꝛo dño fugādū.
eo r'esurgēte. otius r'edi
erūt. Aqđ passioīs hꝰmc
tēpe nr̄e pdauiqt. ful
gēte resurr'ectionis eī tūm
pho castigarēt. atq; acep
ta spē gīa sinū dēliq. petꝰ
ad bibendū dñi calicem
fuit. t. Ac matrē tenebāt.
cessit ad ihm mat̄ filioꝝ
zebedei cū filiis suis ado
rans ꝛ petēs aliqđ abeo.
r'el'o. t. ve. bede p̄ Dñs
ac redēptoꝛ nr̄' whīa sup
bie nr̄e sanare desid'ans.
ꝛ q̄e cū in forma dī eēt̄ foꝛ
ma hoīs assūpta hūilitat
sem; q̄m fēs obediēs usq;
ad mꝛtē. ꝛ nos q̄ si quā
ve hūilitatis ꝛ scēndē no
lum. ic hūiliratis arripe
debem. ℟. Suam vitā

nūdē cupim. ꝛ adisa quer
seli p̄sentis ꝛ ip̄am q̄s mor
tē paciēt̄ fr̄e p̄cepit. Q
mihi uob' dona gle ſz p̄mi
sit ctamīa pugne. Dix. p
nūcēs erit mertes inīta
ꝛ eritis filij altissimi. Ic. xij.
Dñs tnar tēw̄ glio. Dilige
te inmicos ūros ꝛ bñ facite
ꝛ mutuū date nichil inde
sp̄antes. Accessit ad ihm ma
ter filioꝝ zebedei cū filiis
suis adorās ꝛ petēs aliqđ
Nemo estimet. xij. abeo.
mīrem ul' p filijs absq; illo
q̄ sensu ac uoto petisse.
te poc' intelligat una am
mi oīm eoꝝ filio fuisse de
positū. ut p matrē q̄m ma
xime dilectā dño noīa mr.
suū illi delid'ū discip̄li pa
stuꝛ. t. Accel matrē refecerūt.
sit ad ihm mat̄ filioꝝ ze
bedei cū filiis suis orans
ꝛ petēs aliqđ abeo. Q' dix
ei. Qđ uis? ait illi. Dic ut

sedeam hꝫ duo filij mei
vn' ad dexteram tuã · & alt'
ad sinistrã tuã in regno tu
o · Respondẽs aũt ihc dix.
Nescitis q̃d petatis · Pote
stis bibẽ calicẽ quẽ ego bi
bitur⁹ sum · Dicũt ei pot
simꝰ · Ait illis · Calicẽ q̃dẽ
meũ bibetis · sedẽ aũt ad
dexterã meã & sinistrã am
meã nõ est meũ dare vo
bis · sꝫ q̃bꝫ paratũ ẽ a patre
meo · vꝫ Esto dñe plebs
tue sanctificatꝫ & custos ut
apli tui tua tibi munera
psidijs & mansuetudine tibi
placeat · & secura deseruiat · ℟ · Ipõ die xpõ fou et
Cruciatꝫ · mẽm · P Rã q̃s
o · ds ut q̃ sꝯ tuoꝝ xpõforo
rꝫ & cantatꝫ sollẽpnia o
bitꝰ eoꝝ & vãtes mitte
mꝰ · ℟ · Lazarꝫ · celsi & pã
taleo · ℘ Rã q̃s o · ds · vt plu
rimoꝝ mẽm · Fethas ẽm · epi ·
pfinitatẽ nrãm respi
o · ds & q̃s pon · ꝑpe acta · gr.
tũ felicis nãr · t · atꝫ pon ·
mẽcel · glo · tuos ꝑpe · Sim
plicij & faustini & beatricis ·
d's q̃s nos ãnua sꝯ · t · ab
don & semes O's q̃ sãs t ·
Abdon & semen ad hanc
glãm uẽnandi copiosꝫ mu
nus gẽtilitatis · da famꝰlis
tuis sicꝰ uẽtam p̃ctoꝝ ·
ut sꝯꝝ tuoꝝ ꝓcedentibus
mitis · Alioꝝ mẽam adu
sitatibꝫ libẽa · ℟ · Gẽmani · fe.
da q̃s · o · ds ut hũ gẽnam
fel · t · atꝫ põ · Eusebij epi mr.
da q̃s · o · ds ut q̃ hũ eusebij
mr · t · atꝫ põ · Sꝯꝝ machabeoꝝ ꝓcã q̃s · o · ds ut q̃ glo.
mr · Adunata · s · petri · Vin.
Laurẽtij · & Petri & iohis · Inc · t ·

Petrus & ioh̃es sc · p ·
ascendebãt sc̃ptã
ad oraõ ordinis nomã · Ec q̃
dam vir q̃ erat claud⁹ ex
utero mris sue baiolabat ·
quẽ ponebant cotidie ad

portā templi que dicit speciosa. iii. petē elemosinā
abīt rogans ut accipiet. Intuens
aut in eū petrus cū iohe
dixit. Respice in nos. At ille
intendebat in eos. sperans se
aliquid accepturū ab eis. iiij.
Petrus dixit. Argentū
et aurū non est mihi. quod autē
habeo hoc do tibi. In nomine ihu
xpi nazareni surge et ambula.
Et apprehensa manu eius
dextera. allevauit eum. Et pro
tinus consolidate sunt bases eius
et plante. iiij. Et exiliens
stetit et ambulabat. et intrauit cū illis in templū. ambulās et exiliens
et laudās deum. Et vidit eum
omis populus ambulantē et lau
dantē deum. v. Cognoscebant autē illum quia ipse erat

ad elemosinā sedebat ad
speciosā portā templi et implen
tus stupore et extasi in eo quod
contigerat. vj. Tenente autē
eo petro et iohāne omis populus
cucurrit ad eos qui vocabat
ad se ad porticū que vocat
salomonis. Videns autē petrus
dixit ad illos. Viri israelite
quid admiramini in hoc homine
aut nos quid nostrā aut pietate
vel virtute fecimus eius ambulare
fecimus. Deus abrahe et ysaac
et iacob deus patrum nostrorum
glorificauit filium suum ihm
quem vos quidem tradidistis
et negastis ante faciem pilati
iudicante illo dimittere. vos
autem sanctum et iustum
negastis. petistis autem virum
homicidam donari vobis. Auctorem
autem vite interfecistis. quem
deus suscitauit a mortuis cuius
nos testes sumus. Et nomen
eius in fide nominis eius hunc
quem vos vidistis et nostis
confirmauit nomen eius. Et fides
que per eum est dedit huic
integram sanitatem coram
vobis omibus. Et nunc fratres
scio quia per ignorantiam fecistis
sicut et principes vestri. Deus
autem quod ante omium prophetarum
suorum annunciauit passurum
christum suum impleuit sic.
Penitemini igitur et convertimini
ut deleantur peccata vestra
ut cum venerint tempora refrigerii
a conspectu domini et emittat
ihm christum qui vobis
antea predicatus est. quem
oportet celum quidem suscipere
usque ad tempora restitutionis
omium que locutus est deus
per os sanctorum a seculo
prophetarum suorum. Moyses
quidem ad patres suos dixit
quia profetam suscitabit
vobis deus de fratribus vestris
tanquam me ipsum. Ipsum
audietis secundum omia quecumque
locutus fuerit ad vos. Erit
autem omis anima que non
audierit profetam illum
disperdetur de populo. Et
omes autem profete a samuhel
et deinceps qui locuti sunt
annunciauerunt dies istos. Vos
estis filii profetarum et testamenti
quod disposuit deus ad patres
nostros dicens ad abrahe. Et
in semine tuo benedicentur
omes cognationes terre. Vobis
primum deus suscitans puerum
suum ihm misit eum benedicentem
vos ut convertat unumquemque
ab iniquitatibus vestris. Loquentibus
autem eis ad populum supervenerunt
sacerdotes et magistratus templi
et sadducei. Dolentes eo quod docerent
populum et annunciarent in ihu
resurrectionem ex mortuis. Et
iniecerunt eis manus et posuerunt
in custodia usque in crastinum
erat enim iam vespera. Multi
autem eorum qui audierunt
verbum crediderunt et factus
est numerus virorum quasi
milia quinque. Factum est autem
in crastinum congregari eos
principes eorum et seniores
et scribas in ierusalem. Et
annam principem sacerdotum
et caiphā et iohānem et alexandrum
et quotquot erant de genere
principalis. Et cum statuissent
eos in medio interrogabant
eos. Qua virtute aut in quo
nomine fecistis hoc vos. Tunc
petrus repletus spiritu sancto
dixit ad eos. Principes populi
et seniores audite. Si nos hodie
discutimur in beneficio hominis
infirmi in quo iste salvus factus
est. notum sit omibus vobis
et omi populo israel quia in
nomine ihu christi nazareni
quem vos crucifixistis quem
deus suscitauit a mortuis in
hoc iste adstat coram vobis
sanus. Hic est lapis qui reprobatus
est a vobis edificantibus qui
factus est in caput anguli.
Et non est in alio aliquo salus
nec enim aliud nomen est
sub celo datum hominibus
in quo oporteat nos salvos
fieri. Videntes autem petri
constantiam et iohannis
comperto quod homines sine
litteris essent et idiote mirabantur
et cognoscebant eos quod cum
ihu fuissent. Hominem autem
videntes cum eis stantem qui
curatus fuerat nichil habebant
contradicere. Iusserunt autem
eos exire foras concilio et
conferebant ad invicem dicentes
quid faciemus hominibus istis
quia quidem notum signum
factum est per eos omibus
habitantibus ierusalem manifestum
et non possumus negare. Sed
ne amplius dispergatur in
populo comminemur eis ne
ampliusquam loquantur in
nomine hoc ulli hominum.
Et vocantes eos denuntiauerunt
ne omnino loquerentur neque
docerent in nomine ihu. Respondens
autem petrus et iohannes
dixerunt ad eos. Si iustum
est in conspectu dei vobis
magis audire quam deum
iudicate. Non enim possumus
nos que vidimus et audivimus
non loqui. Illi autem
comminantes dimiserunt eos
non invenientes quemadmodum
aliquid mali inferrent illis
propter populum. Omes enim
glorificabant deum in eo
quod factum fuerat in signo
isto hominis. Amplius enim
erat annorum quadraginta
in quo homini illi factum
fuerat signum istud sanitatis.
Dimissi autem venerunt ad
suos et nunciauerunt omia
que principes sacerdotum et
seniores dixerant ad eos.
Qui cum audissent unanimes
levauerunt vocem ad deum
et dixerunt. Domine tu es
qui fecisti celum et terram
et mare et omia que in eis
sunt. Qui dixisti spiritu sancto
per os patris nostri david
pueri tui. Quare fremuerunt
gentes et populi meditati
sunt inania. Astiterunt reges
terre et principes convenerunt
in unum adversus dominum
et adversus christum eius.
Convenerunt enim vere in
civitate hac adversus sanctum
filium tuum quem unxisti
herodes et pontius pilatus
cum gentibus et populis israel
facere quecumque manus tua
et consilium tuum decreuit
fieri. Et nunc domine respice
in minas eorum et da servis
tuis cum omi fiducia loqui
verbum tuum in virtute
tua extendente te manum
ad curationes et signa et
prodigia fieri per nomen
sancti filii tui ihu. In quo
loco cum orassent commota
est domus in qua erant
congregati et repleti sunt
omes spiritu sancto et loquebantur
verbum dei cum fiducia.
Multitudinis autem credentium
erat cor et anima una. Nec
quisquam eorum quod possidebat
ex his suum esse dicebat
sed erant illis omia communia.
Virtute magna reddebant
apostoli testimonium resurrectionis
ihu christi domini nostri.
Gratia quoque magna erat
in omibus illis. Neque enim
egens quisquam erat inter
illos. Quotquot enim possessores
agrorum aut domorum erant
vendentes afferebant pretia
eorum que vendebantur et
ponebant ante pedes apostolorum.
Dividebatur autem singulis
prout cuique opus erat.

ros adeū rogãtes. Ne pgrieris uemẽtẽ usq; ad nos. Exurgẽs aũt petr' ueñ tũ illis. Cui. Qrẽmat ei? Coll. O's q̃ bñ petrũ aplm aumaulis absolutũ illesũ almẽ fecisti no stroz q̃s absolue vinclapcõz z oĩa mala anob̃ pcõz z oĩa mala anob̃ ꝓna at̃ exclude. ℣. Stephanũ ꝓf. O's q̃ nos bñ stephanũ mr̃is tu atq; põtificas. annua solleprũ. leti. gce. ꝓpi. ut cui nata lucia q̃li. decultẽ ꝑcam ꝓcedẽte gaudeam. ℣. In ĩuencõne. s. stephi. Fer. Regẽ sempit̃. vẽite ado. Qui mr̃em suũ coro. stephm. ꝑ. bñs v. v. Benedicto. s. v. augte.

Adaqs tabulatas Aepo affẽme ꝓtecto d' mr̃is gliosissimi stephani memoria uẽtebat magne mlta tudis z ciuis sus z oĉlus. ũ cera mlr ut adepm portam tẽ ducẽtur oraut. Flores q̃s fẽbat tedit. recepit. oĉlis admonit. ꝓtin iudit. ℣. Stephan' aũt. ℣. Stipendiũz aũch' q̃ aderãt. ꝓbant exultans uiã carpens z ue ducem ultrius nõ requirens. Nemo tam memoratu mr̃is q̃ posita ẽ in cenotello simitesi. q̃ ypomenti colonie nũc nũl est. cuiꝰ tẽ loci lucillus epc ꝓpio ꝓcedẽte atq; sequẽte portabat. ℟. Vtebãr ut.

Fistula cui molestia iam diu laborauerat. z familiarissimi sui medici q̃ eũ sectarer. q̃ uebat manibz illi. pie sanctũe uectacõe repẽte sanata ẽ. nã dei stephi cam i suo corpe ñ i ueñt. ℟. Tres cẽs plege. ut ℣. Eucharius ꝑbit' ex hispania cũ anne habitabat. ueñ mor bo cathuli laborabat. p me moriã mr̃is stephi qua

postidnus illo adhuc ext. e-
piscopus saluus fcs ē. ⁊
dē tpe postea alio morbo
p̄ualescente mortuꝰ sic ia
cebat. ut ei ia pollices liga
rent. ℣ Lapidabāt ste. v.
Aut tur mordne suo
ptinacius nōie nazarenus.
cuio iā gr̄ꝰ ⁊ mīc̄ abhor
rens a religiane xp̄iana ha
bebat sane fidelem filiā
⁊ genep. eodē āno bapti
zatos. Q' aī eū egrotātē
mīc̄ius ⁊ magnus laīcus
rogarēt ut fieret xp̄iān. p̄s
abnuit. cōsiq; ase. tur bi
da indignacōe sūmouit. ℣
Ipm sup. vi. Q uīdā ē ge
nere egroti. ut q; ad me
moriam sc̄i stephani ⁊ ul
tic q̄mūt posset. peo rogat
ut ds illi donaret mētem
bonā. qua credē in dñm
ihm̄. fecit hoc igenua
genitāi ⁊ fletu ⁊ lmc̄rit
credēte puenit ad fidē. dei

de alibedēs aliq̄ dc abari
flozo qđ occurrit nullū. et p̄
tā cū uxe eēt. ad cap̄ posu
it. ℣ Stephs. vij. T unc
demittū ē ⁊ cepe aīe dilu
culū clamabat ut ad e
piscopū curreret. q̄ forte
ait q̄ ei erat. dp̄ ypone.
Cū g̃ audisset. ei absenteem.
uenire p̄bicōs postulauit.
Venert. ⁊ sta cū credē se dix.
sto mirantibꝫ atq; gaude
tibꝫ oībꝫ baptizatus est.
℣ Impetū vnq. Q uā diu
vixit ihc̄ hebat. xp̄e ac
cepe tpm̄ mei. cū hec v̄
ba bātissimi stephi q̄ la
pidat. ē audeis vltima
fuisse nesciret. q̄ hinc q̄
ultima fuerūt. sēp̄ mihi
posth. ē. ipe defuit. ē. ℣
Q uē ~~ihm̄ xp̄i ⁊ cetā oīa~~ dñia
~~Ifte Q uē dñmo ste. ī. pō.~~ lō.
bti s̄ sui. ℣ Dix. symo.
Dns q̄ istas q̄ Syra pp̄.
ex illa nra vaue sūlisti

ni ꝺcede ꝓpiꝯ. ut uictel
sione bti sixti mr. amꝫ
pꝺ. ꝺnoīa adiuꝝa mumiā
mꝫ. ℓ. Feliciſſimi ⁊ agapiti
O s q nos ꝛtedis scoꝝ mr
tu. ꝙ nata. cole. da nob
ictia bñt. d eoꝝ so. gau
ꝺonati mr ⁊ cōf. Iuſtifi
tacē uiam reſpi. o. ds ⁊
gr. ⁊ mr. Ciriaci ⁊ soc ei?
O s q nos āuua bti cypri
ani socios q; ei collēp. le
ꝺcede ꝓpi. ut q; nata. coh.
bantē quoq; paſſio. īmu.
Romani q. ad esto do. fu.
Laurentij. mr. Iuuit. Legē
ſempit. Iuſ. n. ā Quo pro
gredis sine filio pē q sacꝺs
scē sñ mūdo ꝓperas. ℣ bts
laurenti? dr. ā Noli me dere
linq̄re pē scē q. the ſauros
nos sā exꝓendi q's tu diuib
ni. ℣ Q'd īme g' diſplicuit
patimini die. ℟ Ne ego te
deſero fili neq; de tuis q; ma
iora t debent? ꝓ fide x̄i tami
na ℣ bts ſixt? dr. ā bts laure
ti orabat dicēs tue ihu x̄e ds
dedo miſerē mei sñ tu. ℣ Qr
accuſat? ñ negam uoīa scōꝝ
tuꝝ mendaci re x̄e ꝙ ſñ. ā
Dr romanꝰ ad bm laurēt?
udo amice iuuenē pulchri tu?
feſtina me baptizari. ℣ Aſſe
rens aūa ut ceū cū aq̄ miſit
se. impedes ei. ā bts laurēt?
dr mea nox obſcurꝫ ꝓ hr
ꝙ oīa ī lucē clarescūt. ℣ bts
t ago dñe ihu xp̄e ꝙ me ꝙz
tare dignar? es. ℣ Gaza. ho.
Sancti s. b. maxi. epi.
ē fres ac deo placuit.
ut natale bti laurencij
ꝑpua deuocione uenerem.
amis ratia tabꝫ flāmis
uicꝫ mhūt q; die tot? or
be xp̄i chorus scan ecclia. ℟
Quo ꝓgredis sine filio p̄
q sacꝺs scē sine dyacono
ꝓperas nemīq; mīſt sacti
cū offic ꝙ ueſtas. ℣ Q'd ī
me g' diſplicuit: patimini

tue uñ ad degenerem ꝓbasti
exꝑte ẽe utrũ ꝑoneũ mil
te tũ elegis. tu q̃ nunciis dñi ta
gnis ꝙ lectionẽ. Tu sc. ij.
Qui cũ tuis ede gl̃iosissim
p̃ncipatche dyaconat fungẽ
tur officio. puritatis tue
cetus ut te fortissime q̃ mar
tis triumpho aplico sessor
cio copulauit. ꝓ ĩmitto
eũ aplor̃ suppar̃ ꝑticipẽ
tuũ q̃ cathedras animaꝝ leui
tarũ mĩstriũ tenere q̃ pleni
do fidei mr̃ij ꝙ ritu dignu
tatẽ. ℣. Nolu me deliquẽ
pat̃ sed̃ qz thesauros tuos ꝛ̃a
exspendi. ꝓ ego te deseruo fili
neq; delm̃ q̃ sp̃m mactare debe
tur ꝑfide ẽ ĉramnã. ℣. Nos q̃
seruos leuitas pugne curis
retap̃mꝰ te q̃ uuenẽ manꝫ
glio lior d tyr̃no ĉiuiꝰ post
dduũ me seqꝝis sacdotẽ leui
tẽ ueritabilis mr̃ ta. ꝓ.
Sixꝰ romane urbis auus
tes. tũ impietatẽ seuiẽtis
mundi ꝓtorẽnta superꝫ
q̃ regnis celestibꝫ ꝛ̃am eccl̃
uictimus. uidensq; eũ demor
te patna tristissimũ ꝛ̃a
illum sp̃m p̃tãe ꝙpellasse
uerecũ. ℟. Puer nis noli
mute qz ego tecũ sũ dic dñs.
dñi cũfiteris pugnẽ flãma ñ
nocebit te q̃ ardor ignis ñ elo
ĩre. ℣. Liberabo te d manu pesti
mox q̃ eriã te de manu forciũ.
Noli mẽt fili mj. dñi
mestus ee. post ẽdduũ me
seqꝝis. Vñ apparis trĩ
brũ laurentiũ nõ delac
tos sin victoria hũille
ĉtiã. q̃ dolusse. qz ñ eã
ipe mũdi tũ sito pauꝛ
sacdote uincebat. ℟. De
uita laurenĉ domũ op̃ opaꝝ
ẽ q̃ p̃ligniũ ĉas ceros illũa
uit. Thesauros eccl̃ie ded̃
pauꝑibꝫ. ℣. Dispsit dedit pau
ꝑibꝫ uultuq; ei manꝫ uisc'm
sti. Uche mr̃ mr̃. Strinxe
rũt corp̃s mẽbra posita

sup ẽcaulã mũstrabũt pcuras exultat leuita xp̃i. ℣ Cum fletes ℣ vrgẽtes mũstrabãt carbones subter crate ferrea. ā Igne me examinasti z̃ nõ ẽ inuenta in me iq̃tas. ℣ Quasti dñe cor meũ z̃ visitasti nocte. ā Purgasti me z̃ nõ es reputatũ in me scelus meũ. ā Ego aũt dixi nũc cepi. ā Hec mutatio dextere excelsi. ℣ Gra ago t̃ dñe ihũ xp̃e qm̃ lauas nias in gd̃ tuũ rui. ā Quomodo fit q̃ redis in dñm ihm̃ xp̃m̃ z̃ theclautos t̃ ostendi z̃ uuca ẽtna ꝙmitto. ℣ Si dictis iq̃d facta ꝑpenses facta qd̃ horatus. ā Bris laurenci dixẽ ego me obtuli sacr̃ficiũ laudis iodoñe suauitatẽ alla. ℣ Laudeo plane q̃ hoc ria xp̃e effici mereũ. ā Leuita laurenci cũ allaret̃ ti negauit dñm. ℣ Placuit mihi ee sacrificiũ laudis. ℣ Posuisti do. ℣ Nolu melius ee posticiuũ me seqris. Hoc ẽ nolu me stis ee uelud ap̃l̃s dixe lucr̃. nam n̄ te fides utiq̃ tua tali morte ꝓiabit. Nũq̃ te demeo cõsini q̃ ego gau deo ꝓturbet anxietas. q̃ mox habitꝰ es de tua pas sione leuita. ℟ O ypocrite si credis ihm̃ xp̃m̃ Athenas uos ẽ ostendo z̃ uuca ẽtna ꝓmitto. ℣ Si dictis nõ q̃ facta ꝑpenses facta qd̃ horatus cui bis laurenci dixẽ tuũ tũ mi p be assensũ. Ite. vj. ℣ Cere bũ laurentij gla singlaris q̃ tũ dedo suo gsenit ẽ gre. ntij martir demarmorio ꝑhetaret. quẽ ꝓfluoꝝ pro gratia mitoꝝ cũ victoria letificauit. cũ pugna ter reret. ℟ Bris laurencꝰ clama uit z̃ dixẽ dñm meũ colo z̃ illi soli seruo. Ideo nõ timeo tormẽta ria. ℣ Hec nox obscura ti hꝰ ℟ ora i luce clarescit. Ideo. vij. Ergo nũ comput ore sac dotis et mris. sequoq̃ oĩ modis assumẽdũ. Congrega tis in opũ turbis eccles

alia tali mone ꝑpatu
re dnm̃o ihū q̃ ego
tio ꝑmeo ihū q̃ ego
m ꝑ habuis es mihi
lonas. ℟ Oratio
sione lonas ꝑ. ℣ Si dnis
ueris ꝓ nos ꝙ hoc
ꝑpones tibi ꝙ nō pereā
ā laurenti ꝙ. ℣ Ne
ñ redd⁹ tus ꝙ dñe
ei mistar dnatio
hetter. qui ꝙ
ntia mihi. qui pugnat
officiū. qui ꝙ
ter. ℟ Bēs laurenci
dñe dñs meus celo
ꝙ. ℣ Ad nō. mnes
ꝙ tuā nor obtāt
ꝙ i luce claritatis
ꝙ tuo mr conqui
is eq mris. Requies
ots assumēt
m apū mchas

reū dnm̃o mē. ℟ Bēs laurē
cl⁹ dixē ego me obtuli sacciaū
do. Inodiē sinuntanis. ℣ Cau
to plane q̄ hostia ꝑ effica
mer⁹u. Inodiē. ℟ Merui
ce hostia ꝑ leuita laurenci
q̄ dū allaret⁹ nō negauit do?
Ergo ꝛuenio ē sacciaū laudis.
℣ Inaracula posti te dm̃ nō
negauī adignē aplicat⁹ te
ꝑpm̃ ꝙfessus sū. Ido ℟ Bēs
vir q̄muenio ē sine macula
q̄ pōam in abyssū spauti ꝛche
sauris peruenio. Ido stabilita
sūt bona illi ꝛdño. ℣ Donauit
eum cūlgilo ꝛ nō ē cūlgressus
facē mala ꝛ nō fecit. Ido. ℟
Inaracula te dm̃ nō negauī
adignē aplicat⁹ te dnm̃ ihm
ꝑpm̃ ꝙfessus sū. ℣ Plasti dō
tor meus ꝛ mulicauti nocte.
Da nobis qs dñe ds omn̄
nūoz nroz flāmas exti
gue qui bto laurēcio mi
nisti tormēcoz suoz ꝛcen
dia sūpare. ℣. Tyburcy. oꝛ.

Ihū cū cōsilio religiosa hō
tate diuisit. ℟ Stringerēt
corpis mēbra posita i cacu
cula sibi cētibus primas insultat
leuita ꝑ. Bēs laurēci mr ꝑ
ticede pro nobis. ℣ Cumfices
ꝛ mgētes mīstrabāt carbones
sb cacre fornac. Bte. vñ. Qui
ꝑfundū spūalis mri ꝙfi
hui. ꝛ qui celeste ꝛ aut egre
tus ꝙfulget ꝛ mansuetudine
ꝙfunxit que dederat ꝛ ve
mte ñ posset qd rapet ꝙfe
tutor. illā nimiz secutus
sentēcia. ℣. Despsit dedit
pauperib⁹ iusticia ei manet
in scm̃ scī. ℟ Gaudeo pla
ne q̄ hostia ꝑ effica mer⁹u. ac
cubitalis ꝛ negauī. Inde rogat
ꝑpm̃ ꝙfessū sum. Allatas gras a
go. ℣ Ego me obtuli sacciaū
do ꝛodiē sinuntanis. Allat.
Adcō. Bēs laurencī orabat di
ces gras ꝛ ago dñe q̄ iam
as tuas ꝛgdi merui. ℣ Magn̄.
Ewg. Nisi granū frumēti

Bñ rybuntaj nos dñe
fouear ꝺnuiatꝫ ꝑfidia·
q̄ñ desims ꝑpiaꝫ intuen
q̄s talibꝫ auxilijs ꝓesse
ris adiuuari· ℣· Ihū die
¶ Desp̄mea corona dñi·q̄ vii·
Adorem⁹ regē ꝑ coronā eā
tā· Q̄ hodie coronē ꝑlen
ca deorauit eccliā· Re· Iu·p̄·ñ·à
Sciebat pylat⁹ udeos ꝯ ihm
ꝑtinuiā crucifixisse· ℣ Cēre·à
Temptabant q̄ si intrīꝫ possꝫ
eaꝫ frendēs indignacō minga
ri· ℣ Dñe dō·à Flagellauit
natꝫ ut nō flagellar̄et q̄ ut
eis possꝫ sufficē· q̄n⁹ ad
mortē ꝑsequi uellēt eū· ℣ dō
rō tu·à Onulli⁹ ꝑses ꝓsilij ꝙ
Ihām placē uoluit· hijs q̄s
ex sua debuāt cohercē· ℣ Qui
rabo te·à Obstinan ꝑpi mē
dicabat ꝓsensū aū furorē
ꝑpose potat refrenare· ℣ bis
qui tecū·à Aut q̄ ti uelle
potuit ñ posse nohuit aut ce
ꝺ me ds·ꝰ Exeuntē ihc ꝑtas
spinea coronā· ꝫ ꝑpureū vesti
mentū· ℣ Exēplū· b· Iohēs epi
Flagellauit ihm pylat⁹
fortalis est absoluē
uolens· ꝫ mitigare iudeo⁹
cū zelum· Baldē est cri
pere· ꝫ usq; adhuc sistē
uersuā illoꝝ· ꝫ ideo fla
gellauit· ꝫ fieri q̄ sua sūt
ꝺcessit· ℣ Si pylatus ido
ihm flagellauit ut rā suā
frangēt· ꝫ sīm hoīm saltem
humiliato parcēs oī mitiores·
ꝑe indeoꝝ ꝙs te potūt ex tu
lare· ꝰ Qñ coronauit ad ig
nominiā regi ostares iudē
dejecto o ꝙrabelcēs· Do· ℣
Q̄ amidē· ꝫ coronā· cū
pone· ut eoꝝ mollijat ira·
ꝑtea· ꝫ coronati· eduxit
ad eos· ut ꝙ uidū q̄ dmi
nitꝫ fuīt exiuit· cū iudē
tes pax rebus· ꝫ apassioē
ꝫ uoniā uenenū· ℣
Egredit⁹ ihc ꝑtas spinea

corona ꝛ ppureū vestimēta
Nō ornat regalia ymo q̄ adob
pbrū coronat. ℣ Honestos
ē enī honor dehonestās ꝛ de
decꝰ reste dedecus decore.
Nō sic tamē exiit ꝙ̄ sō.
ta ē illoz ira. ꝛ clamabāt
Crucifige crucifige eū.
Tu vero nō solū audi hec
ꝛ tm̄ ēte habe ꝯtinue
regē orbis ētaꝝ ꝛ angloꝝ
udes ꝯtumeliam pacīē
tē p̄ nūtijs. p̄ uba pīes
ꝛ omnia fēmēm silēcio
uincere poīa. ℟ Quid
si corona spinea capī telima
tū p̄mens q̄d īqm̄ si ū adpa
tienciā nos ꝛ uitat. Et si vi
di hec fiūt de arido q̄d fiet.
℣ Conspuū ī relpuūt gena
generosa ꝛ ignosa suppliciū
q̄d ꝑplicat ī nosa. Q̄a. ꝙ̄.
Nos autē fīs ū solū le
ctaū q̄ passus ē xp̄c. ꝛ
ecīā meute ferām? ca. co
ronā spīneā uestimētū
calamū alapas. plagas
exspuciones ꝓniam.
Suffiga ei sūꝫ hec ymu
e regnoīa nā mīam te
stificē. ℟ Sp̄ms p̄ coronā
tus fīus ē ꝯ obprio tocū
lazi eīs p̄ filius nos p̄gat a
uicio. Morte sua singlāzi mor
tē tollēs duplicē. ℣ Spīns
coronaūt mat̄ impia auc
cōē ruinē q̄ aīam deuc ppr̄
p̄cā mūdi. Morte. ℣ ꝙ̄. ū. a.
Sim̄ro ī velpū nūpylatū
q̄ tūc dilūm labrū d̄ p̄nap̄ib̄
sacdoū. ℣ Ds īnoīe. ī. ꝙ̄ bēs
tua ꝛ pōtifices mq̄ pylat
tradiderūt te ī. ℣ Iuste m. d
q. ꝛ cul. ā Nō hꝫ legis aduer
sarios sic legis doctores. ℣
Iuste. m. d. ꝙ̄. ū. ā Legē hīe le
dicāt secīm qm̄ moriat̄ qui
legē uetāt adimplere. ℣
Exaudi ds o. m. t de. ā Q̄s
quēq̄ ī hoc occide ꝛ aīam
tuā pere barnabā ℣ dne
ds sal. ā. ℣ Preā mai? pīm

hñ q me ꝛchum ꝛ. ℣ Ad reg-
℣ Corona aurea sup caꝑ ei.
℟ Expla signo scā. ℣ Vuandi.
Videte mīc opa ꝙ ab.
mihi q̄ posuit ꝓdigia sup
ꝓram. flagellis cēlus
spinis coronat. clauis
ꝙfossus. affix pagibulo
obpbrijs saturat. Omni
um cā imemor dolor erat.
Iguoscē illis ℟ Ne corone
lugbre ure ebur effraym q̄
cū coronas uras nunc debē
tis duduri dign es illudeba
tis ei. dicētes ei aue rabbi
z dantes ei alapas. ℣ Ecce
corona tapinis uri ve uobis
qui ꝓcāstis. dn. ℣ Hinc
mihi re mihi corpis. hinc
mihi re mihi cordis. z hinc
dolores z hinc mihi cōes.
hinc oleū exultacōis hinc
gutte sanguis decurrē
tis ītram. ℟ Suum q̄ ō
ꝺcīa tuam ad ꝙpa dene
gau q. ℣ Spoliauit me gloria

mea z abstulit coronā de ca
pite meo. ℣ Cū ceꝛa cta me co
rona fitim q̄ plancto cedri
mōre libam. Spo. vii Mihi
chū mihi fel z mihi ti chū
mihi re. Vincēt ne miserie
mias. an mihi miserias
sic apposuit. Vincāt mihi tue
antiq̄ duīe. unicam saluā
mihicā. ℟ Ecce ut ipa la
tro coronā in tr tabilem alta
digitis q̄uor z sup ꝙam al
tera coronā. Qr ꝙpter passio
nē mortis gl'ac ē z ad hono
re. ℣ Symodico q̄m angli mi
nora hēbat aurā z data ē
ei corona. Qr. viii Hinc em.
sui q̄d reddit ꝙbono ma
lū qr foderūt fouea āie
mee. plane foderūt in
pa fouea. occasiones
indignacōes plimas z ꝙ
maximas mīstrantes. ℟
Cum appuerit princeps pas
tor q̄ petro dispse s oues
gregis Papiem imarcesa

ñlē glīe coronā. ℣ Cū fecit
ḡtiā nunciū ut ostēderet di
uicias glīe regni sui. Ps. Adā
Sedēti coronati ēius claretere
pto. Sīc ut obprbrio reputerēt.
℣ Cāuerūt me pp̄s mle. Spi
ritus ꝓcorū suorum. Cāmē.

Pedibus inimicabū co
rona superbie ebrioꝝ
ephraym. Et erit flos de
cidēs glīa exultacōis eius.
qui est sup̄ uīcē uallis pi
guiū. q̄ tempestatē ame
natur ita cadēt aduersū pui. In
die illa erit dñs exercituū
corona glīe. et sertū exulta
cōis reliquo ꝑpli sui. Et
sp̄c iudicij sedenti sup iu
diciū. et fortitudo reuertē
tes ad portam de bello.

Aduerte pocteris q̄m hebat
totus erat orbis terra. Et
patrem magnalia. q̄ tu
es ordinibus lapidū erat
sculpta. Et magnificētia
tua in ꝓpatemate capitis

illi erant septa. m. Spoli
auit me glīa mea. et abstu
lit coronā de capite meo.
Destruxit me undiq; et
peo. et q̄si euulse arboris ab
stulit spem meā. Iratus
est mihi furor ei. et sic me
habuit q̄si hostē suū. Ar
mauit longe fortitudo me
os. et nouit me q̄si alienū recessi
t a me. Obliuiscet
me ꝑpetuq; meus. et q̄ nouerāt me obliti sūt mei.
Appropinquauerūt. Appehem Cōtra pēn
dent pylatus ihm. et fla
gellauit. milites plectē
tes coronā de spinis ꝑposu
erūt capti ei. et ueste pur
purea cāuederūt eū. Vel.

Cum clamasset augustin epi
scopus uidei ñ ihm. s. appla
to uimitu uelle ꝑpassa
ba. barrabam latronē nō
saluatorē. sed interfectorē.
nō datorē uite. sed ademp
torē. Tūc apprehendit pp

ihm ⁊ flagellauit. ℣ Et
despma nascat q̄ spma no
punxat. ⁊ se pūgi tolleret
dū despma mozit. ℣ Soluēs
qđ nō tuleret nos alpmeh
beret pūcta dū pungit. ℣
Dū coronā plectit q̄m rex
mundi deferat aq̄ mūd regi
t. ℣ Soluēs. ℟ Hic pylat
ñ obaliud fecisse credēd
t. nisi ut iuris uidet sa
ciat iuſticē exhibeat. et.
adhoc ptinet qđ idē ples
t cohortē suā pmisit facē
que fecūt aim tortalis
⁊ mitit q̄mus hoc euāge
lista tacuit. ℟ O mg̃alie
ple au amm coronē bñdi
ctā au dederā coronā pu
ne. Tu ℣ dedisti mi aiem p
coronā. ℣ Coronam tē mīa
⁊ mīlacōibz. Tu ℟ Dixit
ei qđ deinde fecerūt mīh
tes. pylatū tam id uisū
se ñ dixit. ⁊ milites i q̄
plectētes coronā d spinis
itpo luerūt capti ei. ⁊ ueste ptpurea
circūdederūt eū. Et
ueiebant ad eū ⁊ dicebāt.
aue rex iudeoz. ⁊ dabant
ei alapas. ℟ Grauata sūt
me manū mā. ⁊ spinis coro
nauit me. Iūlus sū ⁊ crucifixa
mea dū ⁊ figit spma. ℣ Po
suit sup caput meū coronā de
lapide pciosō. ⁊ ecce ihūs ꝯ.
Hic implebant que de se
pdixat xp̄c dicentes i for
mabantur ad oīa q̄ pse
cutores libuisse ꝓferen
da. ℟ Grā ve mat ecclia q̄
sic honor diuine dignatō
tis illumīat q̄ uictoriose
gl̄osa corone ornat ꝓlēcia
Q̄m in defense deuotōis io cū
da ambic humiliras. ℣ Flexa
bz ei ⁊ spine ⁊ lyha defixe
sūt. ⁊ adplicen Johīm. q̄.
dit pylatus ihm ⁊ flagel
lauit ⁊ milites plectētes
coronā de spinis imposuerūt
capti ei. ⁊ ueste ptpurea

ctū cedēt t eū. Ducebant
ad eū t dicebant. Quere
uideor. t dabāt ei alapā.
Exiuit aūt pylatus foras
t dīx eis. Ecce adduco eū
uobis foras ut cognoscā
tis. qr in eo nullam causā in
uenio. Exiuit g ihc por
tās spīneā coronā t pur
pureū uestimētū. coll.
Os gnū unigenīti tui dn̄i
nri ihū x̄pi passo sāguīe
lumiatyum genꝰ redemē
dignat' es. inde gaudeāus
ut q ad adorandū unū
ficam coronā aduenīt.
aperiōr suo nexibꝰ libent.
Da nobis ypolyti t soc q
aplīce ds ut bīa ypolyt mr.
tui sociorūq; ei' veneranda
sollēpnitas t devotionē
uobis aug. t sa. Eusebij
Os q nos bīi eusebij cf.
Cf. tui ānua sollēp. lea.
Ite. gaudeāt ut cui' natalia
a ū. pei' adue exē gra. q.

In assūpcone. s. marie. ānt.
Ave maria gra ple. dn̄s. te.
be. īm v. ānf. ā. ā Ecce tu pl'
chra es amica mea ecce tu pl.
ocu. t. colū. ā Sicut lylū īt
spinas sic amī. m. inf fi. ā
Fauus distillās la. tua spō. t
ore tuo. mel. tu. sub ore tuo
lmulsiōes tue p. a. ma. punī.
ē pomoꝰ strue. ā Soror
pu. adꝰ vue. q ascēdit īper
rexit. ā Veniat dilect' mꝰ in
tū suū ut come. fructu. po. su. v.
Ave maria. S. b. Jōnīm p'bi.
Cogitus me optau
la. t ens hodiernum
mo karitas ē
spūm. q nobis tractanꝫ
diuīn loqui solebam.
ut uno lingua gentē sās
q uobīscū regīt' virgīb
latino utens eloquio. ex
hortatōis gra. simonē fa
cam d assūpcōe bīe. t gl'io
se semp q; v'gnis maie.
more eoꝝ q declamatorie

medelisis loq̄ solēt ad
ppīm. qđ utiq; gen dotē
di n̄ dū acquerat am. ℟
Vidi speciosam sic̄ columbā
ascendentē desup riuos aq̄r
cui testimabilis odor erat u
mis aromatibus et. ℣ sic̄ die
ūnu ēaūdabāt eam flores
rosar ⁊ lilia qualiū. ℣ Qre
ē ista q̄ ascendit p deserti
sic̄ v̄gula fumi ex aromatib;
murre ⁊ thuris. ℣ ij.
Si q; negare nequeo
quidq̄d i iuuenis minia
ura deuinctus dilectione
expiat qđ hoīm ñi affec
tu in sanctū ore bal
buciencū. q̄ q̄nq; audi
erint tam gestuū. q̄
n̄ dū possint adplenū
ūba formare. ℟ Sicut
cedrus exaltata sū i libano
⁊ sic̄ cypressus in monte syon.
q̄ murra electa. ⁊ dedi suauita
tē odoris. ℣ Sic̄ cynamo
mū ⁊ balsamū aromatizās.
de.

Qua ppr̄ simplicitatis ñ
q̄tas. id me ppmere ꝓpheti
cus. ut hēant sīmone la
tino q̄b; se oīm pēr laū
dib; excedē die q̄b; ne
minis uacēt lectionib;
plerūm cū ⁊ eadē inuitis
festiuitatib; in choro scōr
patrū studia mitto aut de
riuū eloq̄o. q̄ de hac quidē
ubus ubiq; in scr̄is di
uinis p̄dicata legunt.
Que ē ista q̄ processit sic̄ sol ℟
⁊ formosa tam q̄ ur lin. Vide
runt eā filie syon ⁊ beatā di
xerūt ⁊ regine laudauerūt
eā. ℣ Sic̄ dies ūnu ēaūdabāt
eā flores rosar ⁊ lylia qual
Quid aliud sō ñ huū. Vi
uant euāglia. ut nascent
diuinū germen in ūginē ⁊
ūa et matrē. quousq;
sint inuīcto dū cursu. di
uinis officiis p̄ comis.
Porro ab ordine sc̄i euā
gly gabiele archangli n

colloquente mihi audi
tis. Et dixi ceps oña relin
quem legitimis. ℣ Fac
tu in nobis ut te diligam. et amo
re langueo. ℣ Osculet me o
sculo oris sui. Qz ℣ Ve
hementi mei sorore mea sponsa
mellitu murra mea cu aroma
tibz meis. ℣ Comedi fauum
cu melle meo bibi vinu me
um cu lacte meo. ℣ Filia ma
hq fra e uu dilecti locuti est
qlibet et in ivem illu vocanu
et no respondi un. ivenerunt
me custodes ciuitatis percusse
runt me et vulnauerut me tu
lerunt palliu meu custodes
muroz filie ur lin nobis ut te
dilecto qz amore lagueo. ℣
Talis e dilectus mis et ipe e a
mic mis filie ur lin. ℣ De
scendi in ortu meu ut uidere
te poma nucu et inspice
re si floruisset vinee et germi
nasset mala punica ibi
te dabo tibi filia hominis dabo

redute ut intueamur te. ℣ Ord
oculus e dei genitrix ord oculus
fons signatus sitiens ppa
amica mea et ueni. ℣ Emdca nu
A dpsepe qz opaula ℣
te dilecte nato pio multi
tudine angeloz uic pre
piundia nomu pariz et q
relas nesciu placeat pfe
stemus gl in excelsis
do et in terra pax hoibz
bone uoluntatis cantā
te audiuimus et radiantem
stellam uidimus. illuiz et pu
storibz credidimus. Hz. Ec
tam nobis dilecti os gl actes.
Qz fecit dns magna qz po
tes e et scm nom ei. ℣ Magn
ficat aia mea dm. et exul. spc
m. in deo sal meo. Qz. ℣ Ma
gos pcepta desenes mu
nera munsione bis oculis
aspexim. ipsa eade munda
bis intelligendo uotis ei
bz fide deo obtulim. nā et
ei eisde magis dm puez

ī p̄lesepe adorasti. ℣. Surge
re ꝙ̄ sta me dclamē qđ
te p̄diderim clamabis. ℟
Ornata ī monilibꝫ filiā ꝛ̄l'm
dīs ꝙ̄ paupim. Audietes eam
filie syon & būssimā p̄dica
uerūt dicētes vngētū effu
sū nom̄ tuū. ℣. Astitit regīa
adextis tuis ī vestitu deaura
to circūdata varietate. Ant. ℣ij
Si celatū ee uolebas
reste ysaīa. ūn nascitre ex
p̄sepiū ū p̄mū lacrima
ta es ū debēs. qm̄ ut uez
fatear. ꝑ p̄cepta & uoluī
ero aduitare. neqꝫ ullas
laudes oīno facē queo.
Sdcirco tuc te ītrogēt filie
q̄s lacte nutrīs. ut ea me
lius referabis q̄ nesmo.
si p̄spem aliqū ee aut
ī spū uidisti. ℟ Beā es v
go maria di genitꝛ q̄ ae
uidisti dño p̄fecta & mre
q̄dicta & ecce exaltata es
sup choros angloꝝ. Ante
te p nob ad dm̄ dm̄ m̄ in. ℣.
Ave maria grā ple. do. t. ℣ut.
Vias o filie pulsate ℣ij.
matrē p̄tabꝫ. pulsate ad
ostiū ītrātis amici. si qm̄
mūdē uobis apiauit̄ que
relerata sūt matri. Ota
saluatoris gesta & beate
marie obsequia n̄ nō act?
uite ereūt glio dicitis.
Nunc q̄d sup ē. ut abalio
doctore requiramus. ℟ ℣
Celyx nāq; es sac̄ vgo maria
q̄ oī lau. dig. ℣. exaltata es
uisti ꝑ ds m̄. ℣ Ora p p̄lo
nc̄ ve. p̄cle. nc̄ve. p̄de. fe. le.
sen. o. r. le. q̄tꝫ te. t. assūp. ℟
Maria vgo semp lera ad te
q̄ mer uisti ꝑ p̄xe q̄ ī cel
te assūpsit & sup choros an
glōꝝ te glificauit. ℣ p̄ ptū. ℣ij
Oe assūpta oē tamen ei
qualit assūpta ē q̄ id uita
reposcat ītēcio. p̄senta
absens scribē uobis au
tau. q̄ absentia p̄sens

dnotus obtuli· ut hēat
scām collegū urīm idie sā
te sollēpnitatis mun
latum sīnoīs· unq̄ dscat
tenera īfancia lachs ex
pte dulcedīnē· ꝛ dexigu
is exigua cogitare· ℣·
Ista ē speciosa tnē filias urīm
sīe auroīlis cā plenā tarita
te ꝛ dilcōne· Inaibilis ꝛ ī
ens aromatū· ℣ Ista ē q̄ ascē
dit dedeserto delicijs affluē
ens· In· ℣c· ℣· Adiuēte g̃
dō p singlos annos ꝛper
dies expendatur· ilaudē
ꝛ cū gaudio celebrentur
ne forte si uenīt īmanb
illō appoctifil dcrālium
eide vnginis diuina pro
cris ꝛcaptiatis· qd multi
lamnoꝛ pietatis amore
studio legendi cquisā
plectunt· pīcrtim cum
exhis uichil aliud ꝓcer
to exptr pīt· in qd hodi
na die glosa mīgunt

Acope· ℟ Cum cēt rex ī
accubitu suo· Nardus mea
dedit odorē suū· ℣ Pulch" sū
ꝛ decora filia urīm· Sacd· ℟·
Monstrat sepulchꝛe hūc
matrie cernentibꝫ nobis
usq̄ adpleus ī valle io
saphat medio q̄ vallis
ē in tez mon tē syon ꝛ mō
tē oliuen positi· qui ꝛ in
quauis oclis aspectib·
ubīcī honorē fabrica
ta ē eccla· unde lapideo
tabulatu· in q̄ sepulta fu
isse in scāte poteīs· ab
oībꝫ ibidē p̄dicat ꝛ nūc
uacuū ee cernentibꝫ ostē
dit· Hec id eo dixim· q̄a
mlti urīm dubitāt· utrū
assūpta fuīt simul' ai corpe.
an abiecto relicto corpe.
Sup salutē ꝛ oem pulcrū ℟
dnē electa es ado ꝛ regīa
celoꝫ vocam digna es· Laū
dat chorꝰ angloꝝ ꝛ sortes ꝛ
gentes nīr· ℣ Speciosa es

scā di genūx sup choros an
gloy ad celestia regna. Hau-
Hodie gliosa semp vi
rgo maria celos ascēdit
rogo gaudere qm tm
fatear ī eternū sublima
ta regnat cū x̄o ī eternū. Re
gnia mūdi hodie dēsis
ti dīpsemt sclo neqñ e
ripiēt. Ite dico gaudete
qz scam dēlia tm mater
cibit glia adoptiā p ue
ntū palatiū. Hodie ma
ria virgo celos ascendit. Gā
udete qz cū x̄o regnat ī eternū.
℣ Regina mūdi hodie dēsce
nditq̄ erupit. Gaud. Intrā
uit ihc mqdā
dam castellū ī mulier
q̄dam martha nōie exce
pit illū ī domū suā. Hu
ic erat soror nōie maria
q̄ etiā sedēs ad pedes
dñi audiebat uerbū illius.
Martha aūt satagebat
circa frequēs ministeriū. Que
stenta. Ait. Dñe nō ē tibi cure
qđ soror mea reliq̄t me
solā ministrare. Dic ergo illi ut
me adiuuet. Respondēs
dixit illi dñs. Martha mar
tha sollicita es et turbaris
erga plūma. Porro unū
est necessariū. Maria optā
mā partē elegit q̄ nō auferē
tur ab ea. Coll. Amulcē
tuare dīne cordis ignoscē
tibus quīm ī placē dīgnis nīris
ī ualem gentis filii tui
dñi dei nīri intercessione sal
uem. Pe. Psalmus dicit ī fēsta
ock. Ju. ſ. ii. ā. Sons ortus. ā
ueniat dilcs ā dei fortū. ℣ Que
Quie est ista q̄ ascēdit mā.
pgredit̄ q̄ aurora con
surgēs pulchra ut luna
electa ut sol terribilis ut
castrorū acies ordinata.
uidete filie syon et bti
ssimā p̄dicate regi et glo
rie laudate. Cā ℟ Exalta-
tes. Sup choros

ange. adore. reg. fca. Capit
Cace la uein ple te. iq̃ tm.
ds fi. su. fac. exmu. fac sb
le ut eos q̃ sble. c. re. v bn
O's q̃ v gnale coll' dn̄ cu-
aula bte marie mq̃ ha-
eli. dig. es da qs ut sua
tios defen. mu. 10cu. fa-
fue itr ee festu. Q' vi. dō m
fta ock ſuit. Jue oh. Ju. ſ. ii.
Comedi fauū. a fta ma. a Tal'
e dil'cs. v Jue oh. s?. v. Jom.
Omes pn festum pſ.
tate gliose semp v
gnis marie deuotissime
celebrem?. qr hec ēdies
pclara mq̃ meruit exal
tari sup omīs choros an
glor. a pucire ultra qm
ure hūanitatis e nacꝰ.
Qm nō substancia tollit
ꝫ glie magnitudo mol
tat. cui equat mdextera
pris. ubi p̄ pmob intactor
pōtifex fatis merui ad
ecli palla uū. nj. Hece
iqm dies. iq̃ usq; ad hm
celebritatem mee matris ma
ter a ugo pcelit. atq; in
regnu solio sb̄limata post
ep̄m gliosa resedit. nij.
Hic tacꝫ illoy gliosū fcā
dei cauꝫ ecclia. qd dnllo
alio sc̄oy fas e arcere. ut ul
tra angelor ul archangelor
nūta nā scendit. qr a tali
nō requiritur fas. uentus
nō negatur. Ju. ſ. ii. Desce
dit fortis. a Orā ihesus? a Ma
ria virgo sp. v Buda nu. lc. v.
Priuilegiū hūe v gnis
mazie ti est natē ꝫ gratie.
teq̃ nat ē ds a hō. qd cēt
a ppa pl' ē mitis a nō nata
qm virgo a hō. vj. Unde
a li cetere vgines mutam
cā usq; ad ip̄m pnis a
gabriel' archangelu nome
salutis cois obsequiū. de
inceps tot dignū ē qđ
opat ea. teste angelo
qr spūs scō a virtute altissi

obumbrabit. vij. Ame
hoc ꝓm sane intel vi gnis
q̃nus mūd q̃ius ꝑpolluti
tus z alieni ac̄ ratione
pcī. q̃nus scs. tam ad
huc ulterate hūanitatis
ī domine. ultra dicā. ac si
lana candidissima sug
to locus dealbata. viij Qui
actellis; ꝙc scs adobtam
maria. quasi lana alī ꝑ
ac sanguē ihū ul' inu
ricis vītē in purpurā. ī
sa ē ipa sine cotu īma
tē. ut ī sit amīs qđ fuat
sc ꝑpura uestissima. Ad in
duntū z gl'am summi
regis apalssime dedicata.
ut nulli dem ceps ea ꝓa u
su femineo uaierit. ī soli
tull'e. Intrauit ihc luce. do.
ī q̃dā castellū z mul' q̃dā
noīe martha excepit illū
ī domū suā. Huic erat so
ror noīe maria. Hul'. o. l. e. b
Sedīs eius ad aug. ep.
legeī audiuit a femīa
religiosa suscepti ee do
minū hospicio qbea q̃
martha vocabat. Ea au
ꝑa ee occupata ministrādi. soror ei maria
sedebat ad pedes dīi z au
diebat uba illi. x. Ma
rtha at illa ista uacabat.
illa erroga bat ihec ī ple
bat. Vere ipatam martha
laboras multū ī illa occu
patiōe z negocio ministū
di. increpabat dīm z de
sorore sua. iquesta ē. qđ
ea laborare ī adiuuari.
Dns ꝓmaria respōdit xi.
martha z ꝙc scs est cuis
ad uotū. q̃ndex fuat ī
pellat. Martha martha
mul'ta es occupata. qui u
nū ē necessariū. maria
meliorē ꝑtē elegit q̃ no
auferet ab ea. xij. Au
dium z cū increpatiōe
repellas z sententiam

nudicis. Qui cuiam ĩter
pellãtis respondit. suscep
tam defendit. Erat enim
maria ĩtenta dulcedi
vbi dei. Martha erat mar
tha q̃m pascẽt dñm. ĩtẽ
ta erat maria q̃m pasce
t adño. Martha nunq̃
dño pabat. nec nunq̃
maria vocãda bat. Collã
famulor tuor. Inoct sc̃i
laurẽcij. Da nobis q̃s. dñe
vt die. mãmentis mr. P ta
ns o. dñe ut q̃ bñ mãne
tis mr t. nata. coh. ĩcte.
e tgu nos amore robo
retur. P. agapm mr. Lerq̃
ecclã t. dñe hãc agapm tu.
magni mr. P ta q̃s. o. dñe ut
qui bñ magni mris t. na
ta. coh. acãic. ma. Bñhar
di albis. Invit. Ingressiõe
laudis adorem dñm. Q̃ stola
glie sessorẽ suũ decorauit
bernhardũ. Vestis ñã Que
ruri scã uue pulchr. Comis se
mite ei pacifice q̃ hgnũ ute
apphendit. ã Semitas iu
stitie in q̃bus scor. custodiens
ut bñs cursũ vite ĩpacie. pfu
mauit. ã Benedicto dñi sup
caplm memoria ei in sel'a
sel'or. ã Conburgẽs diluclo
q̃tuitr bõ pac' scis q̃ floẽs hy
emẽ gñi iauit. ã Interstantes
pacis stent sem illi. q̃ uiz ter
mi pmanz glia ei. ã Exaltet
ur dñs ĩtnũ cornu ẽ fiu. q̃ de
dit illi testamtũ unie. q̃ sedem
glie sue. v tusũ de. S'i. b. maxi. c.

Ad sanctã ac bñtissimi
pris nri bernhardi
cui hodie festa celebram.
laudes addutisse aliquid
decerptisse est. cui siquidẽ
ituitũ ei grã ñ simonibz
exponẽda sit stoplbz ap
landa. ℟ Primarius nri
stis habuit corpis suu q̃d ita ppe
site. q̃ uno semp ñ agebat.
vt nil apparet ieo q̃d possit ab
fendẽ inuẽtes. ℣ Totũ ieo di

scripturarū totū ītigne virtutis
p fectōis forma. vg. ¶ Q ūdicat scriptura gl'a pēis est
filius sapiēs. q̄nce hūus
glie. q̄ tantor filior sapi
encia ⁊ deuocōe lerat ur.
Inē ei ihu pēvglm ip se
mlt os genuit. ¶ Virtute
mlta ⁊ sāa p̄dicus ses dei ꝓpri
mabat dignitatē suor. cū fir
tu opū p fens celestis sapie
ba. ⁊ apūcia rect suur auc
tōe uite ⁊ animū dedit ad
eloq̄a dr. cū struc. ¶ Q d
quid g̃ insilius potest ee
ututis ⁊ gr̃e de hoc q̄ de
q̄dam fonte lucidissio
ōim r̃iuulor purit as
emanauit. ¶ Q pa pat is
sā uelud sol in spectu dr. P
ocli ei sine intermissiōe respi
aebāt nuas ei. ⁊ sō sur ab
hodierna alco testamēta dei. P
Fius bernhard' qr ¶
altitudis pollebat iugo
re. q̄ abstinēcie gl'a bat
anguistis. q̄ blandim
tis etat p̄dictus leuitas.
oim discipl'or uires i dū
q̄uocabat affectū. q̄ doc
tr'ine amnistratione ma
gistio fulgebat. plures
ediscipl'is sui magistr'i re
liqđ successores. ¶ Ina
more dei pēis sā gl'ao. ⁊ im
mensu ei cogitat dr. Lois ur
tratio ei i p̄cepns alt ussi. ⁊.
Dalmorpl'i dr ses ē i sapīa sim
ms sāc. Lois ¶ Quasi
oliua pulchās ⁊ q̄ cypressus i
altitudiē se tollēs sic ur bōs
ad gl'am surgens ascēdit. ⁊
Porrexit man' suā vir ses i
uua cem altaris ⁊ d sā gr̃ime
vve effudit odorē animū ex
celso p̄cepn. ⁊ Amplexatur gē
tē suā ur uirtus adept' gl'am.
i iūsatōe ei. ⁊ honorauit dn
iopib; suis ur ses ⁊ iobtecta
one sept' ē ab eo. ⁊ Extendit
man' suas pr̃ uenā bnis dare
gl'am do alabstr suus ⁊ imole

ppi gliaz. a Dedit dñs sco suo
noaiditate cozdis fieri pace
Videbz suus ippo dñ. v Amaū.
Bene Aggrue ihac di v.
e qñ nobis preis nri sol
lepnitas exultabile n
reddit. psentis psalmi
vsuaiu detaiutam. in
memoria etna erit iust.
digne qppe memoria
ituitur hoim q ad gau
diu trāsiit angloz. ℟
Odorifez ybū spargens ubiq;
nuisitū suauitatis odorē. Em
ap nos memoria ibūdoctoe
ap supos plenaa honore
Fac eccles te tace plēitu
dinis ppagatio in ppetu. Cui.
Dicat limo diuin. Ile v.
laudes hoiem tuita sua.
Tamq dicēs. Laudā post
mortē magnifica post
Assūmatoem. ℟ Accepit
uit scs adono ptate ppcepis
velhmoīa vitatis vocē sbdno
Inclegodei pacē daze ppho v
Audiuit ea glam dñs hēdita
te paas possidē ternū. In vij.
Diuphia ei excusa utili
e homī magis memoie
dare laudem qm unte. uo
illo potissimū tpe uita
scātatis extollas. qñ nec
laudantē ad illaa noceat.
si laudatū tēptat elatio.
Lex vitatis ioze peis sa ℟
Iustitias ñ e in uena i labiis
ei. v In pace i eqtate ābl'aue
tora do. Ant viij. Laudā ho
minē post pclin. pdica
seatiu. laudā naiuā
feliatate. si ai venit ad
portu. Laudā duas vtute.
si ai pductus e ad triumphū.
Octauū ernū ai bto pze ℟
vinhardo gsteur dñs. Iustitia
ā acludia sua ostendit
ei. v Magnalia honoris di
audiuit octs ei. ℣. adcc. Re
pleuit sām suū dñs spū ti
tellīgie i upē fluēta docti
ne mūdū ppho dī. v Jubila

℣ Ecce deus venit. ℟ O
luna fulgebat in tempo
lum letitie fouee bestias
chorusce mirabil. facinos
ei qua fuerit hucusq nunqua
alioq; patrum. ℣ Mirabilis in po
tentijs dns ℟ potentiam ad
inuentionem sue. fac. ℟ Bis ber
hard⁹ qui uas auri solidi or
nauit ei lapide p̄ciosis fluc
ta gre ppmauit in pplo. Ante
pc stola glie i ⁊ sum ac de ℣
tuas. ℣ Fulgis e qui gnis efful
ges ⁊ qui thus redolles in die⁹
estatis ⁊ ac. ℟ Habebat pri
uenabilis in sapia doctine cla
ritate ad tbas. ⁊ facies p̄ma
pu admirabant⁹ eu. ℣ Mul
tu potentiu amabilis erat er
memoria siu religiosis
bn dicte. ⁊ ta. ℟ Dedit do
⁊ fessione e sco suo ⁊ excelso i
vbo glie ex toto corde laudauit
dnm. ⁊ dilexit eu q fecit illi.
℣ Dedit dec⁹ in celebratione op⁹
sci ⁊ renauit tpa sua usq; in fi
ne. Ant. con. Per hec q̄ de
pua in nobis sce religionis
effm. ⁊ ad ppua nra tue
gre largitate bis bn hac
tus abbas ⁊ doctor egre
gi⁹ ius ap̄ te sp̄ p nob⁹ me
ritis ⁊ p̄cibus intercedat. p.
Thymothei ⁊ siphorian. oc.
Auxiliu tuu nob⁹ qs dne
placatus impende ⁊ inter
cedentibus bis meritis tuis thy
motheq atq; simphoria
no dextam sup nos tue p
pitiacionis extende. p. Nocte
s. Marie. ℣ b. Johnm plen.
Dilectissime virgines istu
tamen qm amatis.
nimiam bta ⁊ gliosa
virginem mariam. cui hodie
in terris festa celebrant? deq;
ipa. Maria aut conseruabat
omia verba hec conferens in corde
suo. ℟ Unde gregoriam. p. ij.
Confer gi ⁊ nos in cotidi
anis uris ita me q de pre
cedentis dni o katholice di

cūcti· ut ꝙ fidē īregrā ſua
te poſſim ꝙ matrē cuꝰ
debite venerari· qm̄ nullꝰ ho
nor ei alius· ñ ille unꝰ
honor ei ꝙ nata pignat
ē ex ea· ¶ Q etiam rogo
q̄cūq; ei⁹ filie q̄cūq; ma
tres cogitate amenꝫ ꝙ p
pendite diligenꝫ· quib⁹
afflictebat bta ꝙ ītemerata
v̄go doloribꝰ poſt ꝯ celos
aſcensū· expletis omn̄b⁹
q̄ de filio erant p̄dicta· ꝙ a
pl̄is multifarie multisq;
modis p̄ſignata· diuinis
declaratā miraculis· cunc
tis exhibita· ꝙ q̄ hūanis
tactis ſ ostenſa ꝓ flagitijs.
Q uoſlo ſi qua ſūt in ¶ ·
uolis uiſcera karitatis· q
ſidē te q̄ cruciabat amo
re· que delidio estuabat
hec v̄go· diu reuoluet ꝫ
atio cuncta q̄ audierat· que
uidat· q̄ cognouerat· ¶ ·
Puro q⁹ q⁹q⁹ ordis ē
q⁹ q⁹ mūs· q⁹ q⁹ v̄tutis
hūane· si totū adhibeas·
nō ſufficiat ut cognoſce ua
leas q̄ quo īdefinenter ar
debat ardore· pij amoris
q̄bus mouebat repleta
ſpū ſcō· celeſti ſcīr eroꝫ
ſanctorū· q ꝙ li diligebat
xp̄m ex toto corde· ex to
ta aīa· ex tota uirtute· no
ui teſtamū cotidie īflam
mat p̄ſencia. ¶ · P
hīc ab oīb⁹ ē amand⁹ ex
toto corde· ex tota aīa· ex
tota uirtute q̄ ipſe· maxi
me tam abea ardenꝫ cui
us dūs erat· filius· Forta
ſis q̄ p̄mitto amicꝰ in
loco q̄ ſepulti dē· uir dū ēſ
hūaſſe credim⁹ q̄ ten⁹ pij⁹
paſceꝫ uictus amore ob
tutibꝰ· ¶ · H uc nāq; lo
cus medius ē· hinc inde
ſtimꝰ· ut gdiu ē poſſ⁹ al
tercatiōs ei⁹ uerbis· ꝙ loāi
ſepulcr ac reſurrectiōis·

seu oīa unq̄ pass̄ē. loca
uulsere. ñ q̄ iām uiuēte
q̄ret cū mortuis. seu fu
is ꝓ solar et̄ aspectibꝫ. viij

Roc q̄ppe hī unpatiēs a
mor. ut q̄ē desidat semp
uiuēte se credat. Ignorat
siq̄ dē iudiciū tanone mul'
tos tiēs caret. modū nesciat
ñ aliq̄o cogitante ꝑt q̄m
q̄d diligit. Amor nō acci
pit dēi possibilitate solaciū
si ex difficultate rem ediū.

Omem. vehe ido m fra oct. Lau.
die assūp. cra oīa ut die ...

Bartholomei. apli. Ueones
vos anuia mū. es. Q̄ed apli
stul'. t. facta est Lucā vi. oīa.
Ignorat unq̄ discipulos ihu
q̄s cogr uideā ee maior.
Rl. ve. Bede. ꝑbr. Sic bōis
moris ee solet iscriptis sēp
exēpla patrū p̄cedentiū q
bus ad melioꝛa pficiant
q̄bꝫ aguis de suis actibꝫ
humilent ī quib⁹ ee sic ex ꝙ

rio reprehi. si q̄o forte ꝛelec
tis reprehensibile reputt.
q̄ suas necessitas obtectis
exco aut ꝓuisto defensu
ri libenius ee solēt. applecti.
dogr unro ardenti. legūt. x.
q̄d fra ē. Gremio unq̄ disci
pl̄os x. q̄s cogr uideā ee ma
ior. q̄m q̄d unq̄ adis cre
dentiū erant cor unū. z aīa
una. xi. Multo recohū
tenacī q̄d fra est dissensio
unq̄ discipl̄os scīz barnabā
z paulū ita ut discedent
ab iuicem. q̄m q̄d idē pau
lus ait. Cū ei sit unq̄ inos
zelus z ꝛixa nōne car
nales estis. ñ nōne hoīes
estis. xij. Quasi nobis
ifinitas scōr unitatū ꝓpo
nat. z nō illō poci. q. iva
luerūt diffinitate fortes
fēi s mbello. Hoc maxīe
loco ubi unpa gr̄ie cōis
cor causa ē nob ī ggnita.
stul'. t. facta ē. Gr̄ie Luca

ur discipulos ihu. qs eo
y uidet ee maior. dixit
aut eis ihc. Reges gen
tiu dnantur eor. y qui po
testatē hnt sup eos bñfi
ci uocant. Vos aut nō sic
Sed q maior ē in uobis fiat
sicut minor. y q p̄cessor
ē sic ministrator. Nā qs ma
ior ē q recubit an q ministr.
Ego aut in medio vr̄m sū. sic q mis
trat. Vos aut estis q per
mansistis mecū in tēptac̄o
nibz meis. Ego dispono
uob sic disposuit mi pat
mis regnū ut edatis y bi
batis sup mēsam meam
in regno meo. y sedeatis
sup thronos iudicantes duo
decim tribz israhel. O pc
s. Ds q hui' diei uenerandi
sanctaz nr̄e lectionē bti
bartholomei apli tui
festiuitate celebrari. da ec
clie tue qs y amare q
credidit y predicare qd do
cuit. Y. Genesis nō. Benedixit
nesis nos dn̄s. ℟. ℣. nō.
Exi nō. Letet ecclia. ℟. ℣. nō.
Augustinum epm. Ds q aīe
famuli tui Augustini. lectōes
magnū bonū. cui vigila
te. gre deffe. Hō die hmi
Ds q vnū hermenem
nr̄em tuū ierunte gentē
ipassione roborasti. exeun
nobis unitatione tue
pamore tuo pha mundi
despice. y nulla ei' aduersa for
midare. Intercessione scōr
ihs baptē. Invit. Regē
sempiternū. Ins nō ā Ds vq. v
Alia y ipo. S. b. Iohis. epi.
Hactenus Iohis iuuis
hodis sermas ōi re
sicitur. Insula s̄ insula. mordi
tremuerūt. cahgnuit vi
sus. hebuit intellectus.
Auditu audiui. Aut qd
gestat i sensibz hūanis. qū
pdm̄ uitauit magnitudine

ēminū magnitudo. hodes
igit tenuit iohem z alligā
posuit eū in carcerem. ℟m.
Misit hodes rex manū ac te
nuit iohem z posuit eū in car
cēm p̄ herodiadē. Q̄ñ dicebat fr̄i suo phi
lippo vxorē. ℣ Arguebat hō
tem iohs p̄ hodiadē. Q̄ñ ꝛ.
Iohes scola ūtutis magiste
riū tuet. sōtatis formā.
norma iustitie. ūgitatis
speculū. pudicie tytulus
castitatis exēplū. pfec
tus. pcōz uenia. fidei
disciplina. ℟ Iustꝰ ḡtum. ꝛ.
Iohes maior hoīe. par an
gelis. legis sūma. euāge
lij sanctio. apl̄oz uox.
p̄phaz silentiū. lucerna
mūdi. p̄conꝫ iudicis. x̄
metatoꝛ. dñi testis. tot
medi ūtutis. ℣ Hic tā
dare in cestu. tradit ad
ulcē. adducit saltatricē.
ḡ ista ḡ ista s̄ ūsca. cor

da trucidat. ℟ Hic cognō.
Herodes ppha nauit. ꝛ.
replā. sacdociū suscubit.
iudit ordinē. tenuit re
gnū. corripuit. qđ
qđ erant religiois. qđ legis.
qđ uite. qđ mozꝫ. qđ fidei.
qđ disciplīe. p̄dixit z
fudit. ℟ Iohs bapta arguē
bat hodem. p̄ hodiadē q̄
nuptā fr̄i suo pl̄ philippo. vxo
rem. ℣ Hodes ei tenuit io
hem z alligauit eū z posuit
i carcerē. p̄ Just. ii. Dñe iste
℣ posuit. ℣. Herodes
sticati mittes. inolites
latro. i socios pp̄ta. in
medicos p̄do. plebis tur
ex̄pator. filioꝫ otricoꝛ. in
extraneos homicida. i
p̄os parricida. i ebrians
terra cruore. i sm sāgui
nis p̄mane. bat. Hinc
ē qđ iohs ſ angnem
pul. i poculo crudelitatis
absorbuit. ℟ Hic ē vir. vj.

Herodes metuens iohem
et allig̃aunt eū. Et nūcia
ptor̃ solueat. ptor̃ uinci
lis allig̃at. ng nūcia uei
a. locū uenie nō reſumḡt.
℟ Scala vocabi. vij. Alliga
uit herodes Johem et po
suit eū in carcerem. Herodes
ti adulteri fratis. Licite
re tibi dixit iohis. Sic iudi
cat sedes i loco iudicis re
loco innocentie
ſecutor. ℣ Quis ꝙ ſit. viij.
Rogo ubi rex facies. ꝙ
forma. ꝙ pudor. ꝙ exhibi
co publica cognitoris. ꝙ
ds ꝙ ho. ꝙ fas. ꝙ lex. ꝙ ipi
tura nate. Simil' eia s ho
des te agente. te iudicante
Ifilia. ℣ Mebat herodes
iohem. Sciēs eū uir iustū et
ctū et audito eo multa face
bat et custodiebat eū. ℣ Nisi
herodes rex mand̃at tenuit io
hannē et uinxit eū in carcem
re mebat eū. Sciēs adꝛ.

Et ne ſtet ℣ nag̃ ē. Marci.
Still. ti. ℣ Nisi herodes ac te
nuit iohem et uinxit eū
in carcem ppt herodiade uxo
rem philippi fris sui. qꝛ
duxerat eam. Itē. ve. Bede
Dcens narrat hyſ ꝓbꝫ
uxa philippi maioris ho
dis filii sc̃i qui dns fugit
egyptū fre huius herodis sc̃
quo passus ē dns cuiuſdē
uxore herodiade filia regis
arethe. postea ℣ socer eius
exortus quib̃da simultati
bꝫ gra genere tulisse filiā
suā et uno loco maxia po
ris iuncta ei nuptias cōpu
lasse. ℣ Quare sathana tpa
uit me mei aliud petas ni
cap iohis baptē. Iohannes ei
rex ppt̃ius iurandū et ppter
simil' discūbētes. ℣ Dūc mi rex
da mihi hic in disco cap iohis bapte
Quis sit autē hic x. Herō.
philippꝰ eūgelia hicas ple
nius doctꝛ dicēs. Anno qui

dcimo cyberij ceſaris ꝓcu
ratōre ponco pylato · tuīcā
tetrarcha aūt galylee hĩo
de philippo aūt frē ei⁹ · tetrar
cha aūt ītūree ⁊ traconitidis
regionis · ℟ hic ē vē mr · xij ·
Vos iohīs bapta q̄ ueīt m
ſpū ⁊ virtute helye eadem
auctoritate q̄ ille achab cor
ripuerat ⁊ iezabel contri
puit hĩodē ⁊ hĩodiadē · qđ
illa tras nupcias fecerat ⁊
ī hac⁹ frē uiuente gĩma
no illi⁹ uxorē ducere · ma
lens puniri ap̄ regē · qm̄
ap̄ adulatione ce īmemor
ꝓceptor · ℟ Miſſo hĩodes ſpi
culatore ꝑcepit amputari cap̄
iohīs ītarcē · q̄ audito diſcipli
ei⁹ uenerūt ⁊ tulerūt corp⁹ ei⁹ ·
⁊ poſuerūt illd īmonumēto · v ·
℟ Cedētes diſcipli ſc̄ iohīs ba
ptiſte tulerūt corp⁹ ei⁹ · ⁊ po · xij ·
Et cū dies oportunꝰ acci
diſſet hĩodes natalis ſui ce
nā fecit ꝓcipibꝫ ⁊ tri
nis ⁊ ꝓmis galylee · Joh
morcūluī herodes ⁊ pha
rao legunt die natalis ſui
gaudijs feſtiuus celebraſ
ſe · ⁊ puēr⁹ rex ī fausto aūſi
pitio feſtiuitatē ſuā ſāg
uine fedauit · ℟ ⁊ Cedētes
diſcipli ſc̄ iohīs bapte tule
runt corp⁹ ei⁹ ⁊ ſepelierūt illd
v ⁊ Miſſo hĩodes ſpiculatore ꝑ
cepit q̄mputari cap̄ iohīs ī
carcē q̄ audito diſcipli ei⁹ tul.
illl. c. ⁊ ſic ſit hĩodes q̄ tenuit
ac tenuit iohēm ⁊ uinxit
eū in carcerē ꝓp̄ hĩodiadē
uxorē philippi frīs ſui · q⁹
duxerat eā · Dicebat eī iohēs
hĩodi · Nō licet tī hr̄e uxorē
frīs tui · Herodias aūt īſidi
abat illi · ⁊ uolebat eā de
eū ſi potēat · Herodes eū
metuebat iohēm · ſciens
eū uirū iuſtū ⁊ ſanc⁹ ·
timebat eū · ⁊ audito eo
multa faciebat ⁊ libenter eū
audiebat · ⁊ cū dies oportu

nus ac dñs ihs̄ dies natal'
sui cenā fecit p̄incipibz ac ti
bunis ac p̄mis galylee. Cui
q̄z filia ipsi⁹ ihs̄ dicta
dis ac saltasz ac placuisz ih̄o
di simul'q; discūbentibz rex
ait puelle. Pete a me q̄d
uis ac dabo tibi. Iurauit
illi q; q̄d cūq; petieris a
me dabo tibi licet dimidiū
regni mei. Que cū exisz
dixit matri sue. Qd petam.
At illa dixit. Capud iohis ba
ptiste. Cui⁹ introisz statim
cū festinatiōe ad regē pe
tiuit dicēs. Volo ut p̄tim
des mihi in disco capud iohānis
baptiste. Contristat⁹ est rex p̄
ter ius iurandū ac p̄ter
simul discūbentes noluit
eā contristare. Sed misso spi
culatore. p̄cepit allatū capud
eius in disco. Et decollauit eū
in carcere ac attulit capud eius in
disco ac dedit illud puelle.
Ac puella detulit matri sue. Q̄
audito discipuli eius uenerūt
ac tulerūt corp⁹ eius ac posuer
illud in monumento. coll'. Sti
iohis baptiste ac mr̄is tue dñe
q̄s uenerāda festiuitas sa
lutaris auxilij nob̄ p̄stet
effectū. hō die. Sabbo v. coll.
Deus q̄ miscrā p̄cātie tue
miracula ē misericordie fragili
tatis nr̄e ingeminas. Ipe
de ppicius ut cui⁹ natalē. co. h.
pet ad te exēp. gra. festis
ac audacib⁹ Maiestatē tuā
dñe supplices dep̄camur ut
sic nos uigil⁹ sollicitos cō
memoratiōe letificas ita
semp supplicatiōe defendas.
p̄ria mr̄is. Adesto dñe
sup. Lectio. Incipit passio ihs̄
q̄s. Marcelli mr̄. Lectio q̄ d. de
ut⁹ marcelli mr̄. t. na. co.
Cuncta. Deus q̄ ihs̄. q. ex.
nuat. s. marie. Invit. Que. ih.
Ps. Exu. Ecce tu pl̄. v. Ave cy. g. b.

Adest nobis augustin. e.
Adiutorium oratio dies

bñe ac venabilis semp v̄
gnis maie. ido cū summa
exultacione gaudeat tā
tā tante v̄ginis illustr̄
ta natali. Hec ē enī flos
campi & qua ortū ē pdolū
lilium qualiuſ. p cui ptum
mutat̄ natā. plasmatq; de
lict culpa. ℟ Natiuitas tua
di genit̄rix v̄go gaudiū annū
tanto vniuſo mūdo. exte enī
ort⁹ ē sol iusticie x̄ds nr. Qui
sol. maledic. de. bñdic. & ihū.
mor. to. nob̄ uita sēp tr. ℣.
Aue maria gr̄a. plc. to. te. Qui
Preclusum ē in maria il
lud eue ī felicitatis eulo
giū deq; dr. ī ecclia a patre
filios. q̄ ista ī clemcia dñm
parturiuit. Eua enī luxit.
ista exultauit. Eua lacrī
mas. maria gaudiū ī ve
tr̄e pmuit. Q̄a illa pcatrix
ista ēdidit ī mortē. ℟ Bñ
simē v̄ginis marie natiuitatē
deuotissīe celebrem⁹. Ut q̄ p
nobis mereat adduīm ihm
x̄m. ℣ Letabūdi te natiuitatē
sce marie celebrem⁹. Ut qui
Ergo appe genuit q̄ nūq;
v̄go cepit. & violata pe
pit. q̄ ī cepto libido nō
fuit. & ubiq; mirac ei⁹.
Asme tq̄ ruptōe gaudia.
Ipsa v̄go puer pera. ℟
Hodie nata ē ista v̄go maria
ex p genie dauid. Q̄ñ salus
mūdi a deb̄at appuit qui vita
gliosa hte dedit seclo. ℣ Bñ
simē v̄ginis marie natiuitatē
deuotissīe celebrem⁹. Q̄ui nūq;
Que nūq; angls ad eam
gr̄a plena dns tecū. Impleta
ē & maria gr̄a. & eue e
uacuata ē a culpa. & maledcō
eue. ī bñdictionē v̄ginis
marie. Aue gr̄a plēa dns
tecū. Tecū in corde. tecū in
utero. tecū & mundo. tecū
in auxilio. ℟ Bñdicta & ve
nerabilis es v̄go maria. Quia
nulla meruit p̄are dñm

xpm. ℣ Benedicta tu in mulieribꝫ & benedictus fructus ventris tui. Cui. ℟. Ave ℣ Benedicta tu ℣. Gratulare beata virgo. xpc rex celo suo uenit in uterum tuo. Exinanu pceis dignatꝰ est descendere in ruinez matris. Benedicta tu in mulieribꝫ. Quitam a uiris & mulieribꝫ peperisti. ℟ Gloriose virginis marie orari dignissimum recolamus. Cui deus humiliate respexit angelo nunciante concepit redemptore mundi. ℣ Hodie nata e beata virgo maria exurgere de aurora. Mater genetrix mira. ℣ Cui pena nunquam in mundo. genetrix dni nri saluatoris salutem attulit mundo. Auctrix pcis exulat. Auctrix mundi maria. Cui a deo obfuit. maria a uirginitate gaudium. Paulatim illa ista sanauit. Quem obediendo eua. obediendo mutauit. fides appropiat ipe salutem. ℟ Corde & ore ecclesia

glam. Huiusce sollempnitatis pcelse gentibus dei marie. ℣. Omnis pura exurgam. dnm collaudem. Huiusce. viij. Letata gaudia maria gestat in sancte. exultas amplectit filiu. portat. Aia portat. Hec fortuna ut fungitur sabelliana pepit puerulu. & de cunctis unicum in sibi edidit pe. ℟ Regali exurgere maria exorta refulget. Cui pulsi nos adiuuari mente & spu deuotissime psalmi. ℣ Corde & ore ecclesia canamus gla Huiusce sollempnitatis gentibus di marie. Cui. viij. Plaudit nunc organis maria. & nunc uoces articulos tympana pueripe iterpet. Iuuan letantes chori. & alternis modulis tinnula sona carmina miscentur. Audite q, quia admodu tympanistria mira cantauit. Ait enim. Magnificat aia mea dnm. Exultauit spe mis deo

salutaris mō. qr respexit hūi
litatē ancille sue. ecce ēi ex
hoc bām me dicēt omēs
gnācōes. ℟. Pulate me flo
ribꝫ stipate me malis. qr amo
re langueo. ℣ Notum fo uos fili
e rlm si vestras dilectū meū.
Bām p gentes vnde ex adct qr
nat ē qm gliosa ē vgo q̄ ceteri
regē genuit. ℣ Post ptū. ℣
Liber gnācōis ihu xp̄i
filij dauid. filij abrahā
Ysaia b Johis p̄bri Inc.
legm. gnācōnē ei q̄s enar
rabit. Non gr̄m eā
glistam. ꝙ se cē nr̄i. uī
qd ille impossibile dix̄ essa
tu. hic narrare tēptat. qr
ibi degnācōne dīuitatis. hi
te tēptatōe dām ē. Acar
nalibꝫ aūt cepit. ut p hoīm
nē dm discē tēptaret. filij
dauid. filij abrahā. ℟ Ma
tuitatē hodiēnā ꝙpetue vgis
genitus dei ex marie sollēpnitez
celebrem. Aq̄ celsitudo tm̄ pcel
sit. ℣ Gliose vgis marie ortū
dignissimū retolam. Aq̄. ℣
Ordo ꝓpositus sz necessa
rio ḡmutat. Si ei ꝑmū
posuisz abrahā. postea
dauid. rursus ei tēpete
d fuāt abrahā. ut gnācōis
series texeret. ℟ Quam
pulch es amica mea qr pulc es
t decora oculi tui columbar. Absqs
eo qd miculeo later. ℣ Sicut
uicta coccinea labia tua t elo
quium tuū dulce. Absqs. ℣.
Ideo aūt ceteris p̄missis hoc
filiū nūcupat. qr adhos
tim fuā ē repmissio. Ad A
brahā i semīe tuo bīdicē
tur omīs gentes qd ē xp̄c.
Ad dauid. de fructu ventris
tui ponā sup sedē tuā. Ju
das aūt genuit phares
t zarā de thamar. ℟ Nati
uitas gliose vgis marie ex
semīe abrahe orta de tribu iuda
geniosa exstirpe dauid. Cui
uita tecta tūdas illustr ecclias

Hanuitas ẽ hodie sc̃e marie
vgis. Cui? xij. Narandum
i genealogia saluatoris
illam scãz assumm mlier
s eas ds scripura recipe
dit. uti dctpr pcones ue
netar. de pcentrialbz nasrel
oim pcta delet. vñ z ig
scimulbz tuch moabitas
ponit z bersabee. uxoa
urie. ℟ Beata xpgenies
vñ ſ nat ẽ. Oiñ gñosa est
vgo q ceh regẽ genuit. ỽ Be
gali exspgeie maria excelsa
refulget. Oiñ. ℣ Lib gna
tionis. qre nat ds. collta.
Adiuuis nus dñe cele
stis gie mus mutare ut
quibz vite vgis prius ex
tat salutis exordiñ. nati
tatis el uotiua solleptni
tas pcas ibuat iteriñ.
L. Gorgony mr. btr gorgo
nij tuos do. fouc. pia. dic.
in fria oct. ā. fons outoz. ā ve
niar di. ā vet tor. ỽ aue maꝛ
ie. Qre ẽcta ñatꝛ. ℟ Na
tuitas tua di gre vgo. ỽ Baud
annũ. ij ñ. alla. Cte iã ue
ỽ bñdicta mr. coll. Ds q vgi
aulã. dõ infra oct. Inuit.
aue maria. ij ñ. Sabedi
ani. ā alia mia. ā Talis ẽ di
lo z iij lie idie. ij ñ. delẽ
di tor. ā Orõ pclu. ā Btã pge.
adẽ alla ꝓ agricolis. z ẽ uidie
pdni z Jacobi. Gtiã pthi
nos dñe z Jacobi fouear
ptiosa gfessio z pia ung
mcessio tuear. ℣. Corne
lij z cypriani. Infirmitatẽ
te nram. qs do. ℣ po dic. Ex
altato. s. crucis. In vit. Re
gẽ mrtrũ. ỽ Ecce ancilla dñi.
ñ. ā Hec de clus. lect Psalm
q tam scti dño. qre dem.
Eccl. pcer. Author. aie. Vig.
lauerũt. ad Dulce lignũ
dulces clauos dulce pond sus
tinet qꝛ solũ fuit digñ por
tare pcũ hi scli. ỽ Dis t. Sym
bolũ. t. dicta. t. nudge Johm

Nunc iudicium ē mūdi· nūc
princeps huius mūdi eicietur
foras. Ant. Oremus. Exaudiam ē
Multa sūt iudicia dei· vñ dr̄
in psalmo· Iudicia tua abyssus
multa· dic̄ t apl's· O alti
tudo diuiciaꝝ sapie t sciē
die· quñ incōprehensibilia sūt iu
dicia ei· t inuestigabiles
uie ei· ℟ Dulce lignum· l· x·
Ex quibus iudicijs ꝛ hoc
ē qđ hic ait dñs· nūc iudi
cium ē mūdi· scilicet uno tē
pore sēculi iudicio· ubi nemo
sine uitio t mortuus iudi
candi· possidebat gēm hūanā
genꝰ hūanū t reos supplicio
ꝛ tenebat cyrographo
pctoꝝ· ℟ Hoc signū erat· xl·
Quibant in cordibus fideli
um adhuc tenuia tolendā
de ueteri creature deceptos
captiuosq; ꝛ habebat· p fidē
autē ē q̄ morte ei t resurrec
tione finita ē· pctā· augu
nē dī remissionē fuisse
prioꝝ· nulla credentiū· a
dñatu dyaboli ideo dñs t
corpi copulauit· t sb tāto
capite· imo ei spūi fideliū
membra ygerauit· ℟ Deinde
hoc g dñs uo· xp̄s· bñ dicit
albat iudicium· hāc discre
tionē hāc a suis redēptis
dyaboli expulsionē· Ad
rendam q̄d dñs dicat.
Nūc ei q̄rem q̄d ēet qđ ant.
nūc iudicium ē mūdi· secu
tus exposuit· Ait ei· Nūc
princeps mūdi eiciet foras.
℟ Deinde glosa· Iohem.
xii· Dix· i· Qui uis iudicē
Nūc iudicium ē mūdi· nūc
princeps huius mūdi eicietur
foras· Ego si exaltatus
fuero a tra· oīa trahā ad me
ipm· Hoc aūt dicebat· sig
nificans q̄ morte esset
moriturꝰ· Semper ei turba
sos audiuit exlege q̄
ē manet in eternū· Et q̄m
tu dicis oportet exaltari

filiū hoīs: Qs ē iste filꝰ
hoīs: dixē gr eis ihc. Adhuc
modicū lumē in vobis ē. Am
bulate dū lucē hītis. ut
nō tenebre vos ꝓphendāt.
Qꝫ ambulat in tenebris.
nescit qᵘ vadat. Dū lucem
hītis credite in lucē. ut filij
lucis sitis. coll. Ds q vni
genitꝰ tuꝰ filiꝰ nrī ihū xpī
passo sanguine hūanum
genꝰ redimere dignat⁹ es. ꝛ
rede xpiānꝭ. ut q ad adorādā
unigenitī tuī crucē aduenien
ap̄ctoꝝ suoꝝ nexibꝰ liben
ter. ℣. C Jnocēcia. s. marie.
ꝓcessit ei dicē. Necomedis m̄.
Adesto dīne ꝓpl'o tuo ut
bā nr̄ comedis mr̄is tui
tuitā ꝑclara suffragijs. ad
ip̄etū dā nīam tuā sēpꝫ
ei⁹ patrocinijs adiungi. ℣.
Lvsemie v. Dimp̄c s. ds q
ifir. Jn die lucē ꝛ gemi
nam. P tā dīne ꝑabus
nris cū exulta cōe ꝓtectꝰ
ut qꝫ die pallionis annua
deuocōe recolim⁹. eadē fidi
ei stantia sb̄ seqm̄. p. Lam
berti epi. Ds q nos bā lam
berti nr̄ r. atq; pō. Ueōd
sigs wlr. ew. Jnfi granū.
qᵘe ada ds. mr̄. ꝛ pō. Seqm̄.
Jntellectꝰ nos qs dne. ꝓ
tha ewāgelice. Jnvic. Vsq; re
uī. Jnf. ñ. Cōvocatis iho du.
decim. v Jnocēt. Ic. ero. ve.
Factū est dicē Lcde ꝓb.
Cū venit ihs in domo cu
iⁿdā publicani ꝛ peccatores
uidentes discūbebāt cū
eo ꝛ discipl'is ei⁹. Vidēs publi
canꝰ id est matheꝰ filio.
mr̄is exēplū ꝓmptē ꝛ idul
gētie publicanis ꝛ peccatb⁹
Non ē dubiū ñ. cōuer.
dū. qꝫ publicani ꝛ peccatores
cē dedi dant q cū ihū ꝛ di
scipl'is ei⁹ discūbebāt. nec
sūptus ꝓfusiōe deterr
uerūt. et q sine ꝑtō ē cō
uiuia auderent. T Sc. iij.

Publicam q̄ppe vocāt̄.
q̄ ul' publice sæleribus
fedaṁ. ul' pubḷas ī pli
cam negocijs. q̄ sine p̄
cato aut uix aut ullatenus valeat administrari.
Et pulc̄ ve pl'agio q̄ mj.
apls z doctor gentiū etas
firmat. ipma sua ꝯfessio
p̄cautū posth se gregem
trahit. adsaluāt. officiū
q̄ euāgelizandi. qđ p̄fecte
milto vanā erat ī ple
bē. aṗmis iā fidei rudi
mēts iapt. v. Nec ex ei
solum qui fratrem suū
eruditi. sed etiam qui ex
emplo aut mchoza con
uersi. mīsteriū gerit
doctoris. vi. Notandū
qđ lucas dicit. q̄ dns in
domo matthei ad publica
nos discubuerit. z q̄ ipe
multū magnū illi para
uerit. vij. Qui quidem
matths q̄nā adgnāle u
dnm̄ recipiat. z gratā bene
ficijs celestibz mēte repē
dat. una aq̄ phēnia bona
sp̄abat. nīh sua sp̄alia cō
modaret. quo ipe donāte
gratiā sp̄ialis accumulet. suā
mutans. viij. Porro si al
tiore ītellectu q̄ gesta g
indagare aptm. ī tm
domo sua ī cesti multitudo
dño corpale exhibuit.
ex milto gratā illi multitudo
ī domo pectoris sui. p fidē
z dilectionē p̄aum. ipo
attestante qui ait. Ecce
ego sto ad ostiū z pulso.
si q̄s audierit uocē meā
z aperuerit ianuā. ītrabo
ad illū z cenabo cū illo z
ipse. t. dū Matthe pē mensā.
trāsiret. ihc. uidit hoiem
sedentē ī theloneo matheum nomē. z ait illi. sequere
me. z surgēs secut' ē eū.
Ar. ve. Bede. plb Legim'
apl'o dicēte. q̄ omīs pēca

uertit ⁊ egẽ gl̃ia dei · iusti
ficati ḡtis ꝓgr̃am ip̃i · Q⁹
⁊ itez ĩcepit abilẽ eidem
gr̃e magd̃me ḡmẽdas
aut · Vbi aut hũdant
ꝑtim · sup hũdant ⁊ gra-
Exltãoe ev̄glica · audi x̄
um ꝙ sedentẽ ĩ thelone
o matheũ ac ꝙadam cu
ris ĩtendit · repente mise
ratus uocauit · ⁊ dpubli
cano uultũ de theloneca
rio discipl̃m fecit. Cxi·
Quem etiã pñcẽtibz ei
dem gr̃e ĩtendimus · de co
ntum discipl̃oz numme
ro ad apl̃atus gradum
ꝓmouit. xij · Non solũ
pdicadi · uez ⁊ lẽbendi
ev̄glm bẽd matheo mũsti
um dns ĩmittit · ut qui
tẽstriũ amũ obmiserat
telestriũ talẽtoz dispẽsator
fieret. Matheus ee tapet.
dñs tũlisset ihc uidit hoi
nẽ sedentẽ ĩtheloneo ma
theũ nomie ⁊ ait illi · Sequere
me · ⁊ surgẽs secut⁹ ẽ eũ.
⁊ fm̃ ẽ discubente eo in
domo · ecce multi publicani
⁊ ꝑccatores uenientes di
scũbebãt cũ ihũ ⁊ discipu
lis ei · Iudẽtes phariseo-
rum ebãt discipulis ei · Qre
cũ publicanis ⁊ ꝑccatorib⁹
manducat magist⁹ ur̃.
⁊ ds hic audiẽs ait · Non ẽ
opꝰ ualentib⁹ medico · sz
male hẽntib⁹ · Euntes aũ
discite qd ẽ miam uolo
⁊ nõ sacrificiũ · Non ẽi veni
uocare iustos · sz ꝑccatores.
coll̃ Lectiam tuã do · be · il ·
Cetã oia ꝙe dei ev̄glistas · Mar
cus ⁊ soc ei · S. b. Jahis epi ·
Qui scit multa relegi
osa cũ tage mitat ·
q̃ cũp utilioz glam fregis
ti laude collocuẽ · eorum
mores seos amp̃z utilitaẽ
mittat · qm̃ ipe delectat sũ
alicui utilitẽ delectatu debz

p.ar ca tulaī dei obsequiū.
Quare aūt imitari de[f]
beat si laudari aut laudare
ñ dz. si imitari detrectat.
ut q̄ alīū laudet laudabi
lē se reddat. Aq̄ scōz uitra
āmirari. mirabilis ipe ui
te sātate reddat. iij. N ā
si ppea multos fideles q̄ di
ligim⁹ qđ ītpis iustificā fi
dem q̄z fuisse⁹. possim⁹
nos q̄ eē qđ fuit. si tm ea mi
ītpi qđ fecerūt. iiij. N eq̄
ei difficile nobis ē qđ ab
ītpis gesta sūt imitari. ē sine
p̄cedēti exēplo. Ab aliis q̄
tabi gesta ihīam⁹. ut
ñ ītpi aliōz emulū redde
rem⁹. Ez emulande virtus
se tpōs nob p̄bent exēplū.
ut dū nos exītpis. Aex no
bis alij p̄ficiāt. sic xp̄c ī
sius semp ecclia laudet. v.
Ab origine mūdi mōces
abel occidit. enoch deo
placēs ānūtiat. ut nō mo
rī equit. abraha fidelis p
bat. moyses mānuer dmo
stat. ihc tātus. dauid le
uis helyas atq; p̄. danel
les. tres pui uictores red
dunt. vj. H pli p̄ tredētiū
magrī hēnt. ex quibz er u
dīti sūt p̄fessores. fortiū
pugnat mītes p̄fecti cum
phāt. Aiēaū semp ex ac
fide armat debellat. vij.
Vilis semp patres virtutes
dissimiles pugne gl̄iose
uictorie. Vnde oēs iēane
delitat es miles. si pugnas
te sine pugna vincē. sine
ēramie tū phyare. viij. O
surge o iāne fortē dign
ta. arripe tūdo pūo ꝫ ēta.
ñidā pacū. Ad iocundem
atrem de. mihaā no sce. pac
tū q̄ sp̄pondisti. ꝫ diao
nē qua acceptisti. mihaā
tui nomī dedisti. q̄ad fin.
Flāt. Vides tubas ihc.
alcēdū tmonce. Aū sedē

ḣ iacēs ter q̄ ad eū dīscapli
ei⁹. ℣ Kℓ. o. l. e. b. leoīs. pp̄e

Preḡtcante dīlīm dño
nr̄o ihū x̄o. eūgliū regni ⁊ diū
cos p̄dicā galyleā aūāte
languores. in oēm siriā
se ⁊tutē ei⁹ fama diffudit
⁊ multe ex vnūsa iudea ⁊
de adcelestē medītāū ḡsti
ebant. x̄ Q uia ei cordā
ē hūane ignoīāie fides.
ad credenda q̄ nō videt ⁊
spāda q̄ nescit. operē
bat diuina eruditione.
fīnādos corpeis būficijs
⁊ usibilibz miraclis la
tēt. ut cui⁹ tam benigna
experiebant potentiā.
nō ambigēt ip̄m salutarē
ēē doctrinā. xī. Q ualis ḡ
doctrina sit ẋ tactē illi⁹ sen
tētie. p̄testāt. ut q̄ ad
ētnā būtudinē p̄uenīe
deli dām. ḡ dus tēptatie
ascēsuīois agnoscat. bā
p̄uperes sp̄u q̄m ip̄oz ē
regnū celoz. xij Deḡbz
pauperibz ueritas loq̄tē.
forte cēt ambiguū. beati
pauperes. michi ad dei cō.
tēplatiōē p̄dā pauperē ḡhi
tatē. ⁊ sufficiēter iudīcat ad
p̄mietudū regnū celoz. la
la ītopia. q̄ in la ⁊ōdiuā
⁊ q̄tāu nēcitate pacīūt.
Vides ihc mīlīm
turbas ascendīe in monte
⁊ cū sedisset accesserūt ad
eū discipli ei. ⁊ ap̄iēs os
suū. docebat eos dicens.
bā pauperes sp̄u. q̄m ip̄o
rū ē regnū celoz. bā mi
tes. q̄m ip̄i possidebūt
terrā. bā q̄ lugēt. q̄m ip̄i
cōsolabūt. bā q̄ esuriūt
⁊ sitiūt iustīciā. q̄m ip̄i
saturabūt. bā misericordes.
q̄m ip̄i miām ḡsequēt.
bā mūdo corde. q̄m ip̄i
dm videbūt. bā pacifi
ci. q̄m filij dei uocabūt.
bā q̄ p̄secūcionē pacūt

ꝑ̄ uulnerā. qñ ip̄or ē te
gnū celor. bñ estis cum
maledixer̄t uob hoīes
ꝙsecuti uos fuiūt. ꝙ di
xer̄t oñe malū aduer
sū uos mentientes. ꝑ̄
me. Gaudete exulta dñe ꝙ
exultate. qñ mices ulta ꝙ
priola ē ciclis. ℣. Ds q̄
nos ꝺce. ℟. cet̄a oīa q̄e de
mūdo. And chr̄i ꝙ soc̄. ei⁹
da qs o. ds ut q̄ bnor mīr:
and chr̄i. Cosme ꝙ dam.
Pīa qs o. ds ut q̄ sc̄or c-
cosme ꝙ damiani nata
licia cotinuo actiū. mal. mi
cor ī cel. hab̄eam. ℣. Wen
cezlay mr̄. Aꝺ celsa ꝙ.
supplī. mr̄is ꝙ intercessione
bñ wenceszlay mr̄is tu
ꝑ̄ciā nob̄ miam benig
nus ip̄ende. ℣. Juu. Regē
sempit̄. Jus. n. a. Bñs ꝙ q̄ le
cā. Sigs ubiq̄ uēte. cui⁹
Jus gramū. ofe dec̄. mūs
Michahelis archam. Invit.

Regē archangloꝝ dñm. Uēte
adorem⁹. Ps. Jn̄ i. ū. a. Introibo
in domū tuā dñe. ꝙ adorabo ad
templū scm̄ tuū. ℣. Ps. Iuba m. a
Stetur angls uxta ara tēpli
his turibulū aureū in manu
sua. ℣. Ꝺo dñe. a. Ascendat
simi⁹ aroma tū in cōspectu dñi de
manu angli. ℣. Judno ꝙfi. a
Michael archangle uci in ad
uorū ꝑpli dei. ℣. Dñe q̄s h.
a Michael ꝑpolis ꝑ adyli q̄
honorificā angloꝝ turues ī
cede ꝓnob̄ ad dñm. ℣. Ecli cī.
a Episcopus appuit in cōspectu dñi
ꝑpēa decorē induit te dñs. ℣
Q̄ habitat. ℣. Syrem ange. uix-

Nouem ℔ q̄ o. b. ꝗ. ꝑ.
angloꝝ ordies esse
testame sacro eloquio. sc̄
m̄ angl̄os. archangl̄os.
uirtutes. ꝑtates. principa-
tus. dnacões. cherubin. ꝙ seraphim. ℟.

Actū ē silencū in celo dum
mittēt bellū draco cū mi

chacle archangl̃o ℣ audita ē
uox mea mihi dicētiū sal℣
honor ℣ ūtus. Oīpotēs dō. ℣
Mea mihi nō labrabāt ei ℣ de
cies milies centena milia as℣
sistebāt ei. Or. ℟. Q ste nā
℟ angl̃os ℣ archangl̃os.
pene omīs sagi elo quiq̃ pa
ssue testanī cherubim ar
℟ seraphin. sepe int no
tū ēpha℣ libri locūtur.
In ꝯspectu genciū nolite me ℟
uide uos ei īcordibꝫ uris ad
rare ℣ timere dñm. Angl̃s
eiī ei uobiscū ē. ℣ Nolite ti
mere obprobriū hoīm ℣ blasphe
mias eoꝝ ne timeatis. Aug.
Q uatuor qq̃ ordinū ℣.
noīa paulus apl̃s ad e
phesios enumerat dicēs.
Supra omnē ꝓncipatū
℣ ptātem ℣ virtutē ℣ dnā
cionē. Q̃ uis ad cōlo se
ses sēbēs aut. Sue thronī
sue dnacões. sue ꝓn ta
pat. sue ptātes. Ti. ℟

In ꝯspectu angl̃oꝝ psallam ti
Adorabo ad templū scm̃ tuū
℣ confitebor nōi tuo dne. ℣ Ds
mus es tu ℣ confitebor ti ds mus
es tu ℣ exaltabo te. Ado℣.
Omnationes ui ꝓnuntiau
ac ptātes iam ad epl̃os
os loquēs desēpserat. h ea
q̃ cōlosensibꝫ dicturus
ꝓnūsit chinos. de thꝫ nec
uū qdam fuerat ephesios
locutus. ℟ Stetit angl̃s
iuxta ara cēnpli hūs churi
bulū aurei ī manu sua ℣ da
ta s ei incensa multa. Ascēdit
fumꝰ aromatū ō manu angli
ī ꝯspectu dñi. ℣ Data s ei ī
censa multa ut adolēt ea ad
altare. Ascēd. Ant. ℟. Con
ausū ē magne ℣ incēnuit da
uid archangl̃s michael d scō
tebat decelo. ℣ Cantate. ℣
Adorate dñm omēs an
gl̃i ei alla. ℣ Ad ℟. ℣ Lau
dem dñm q̃ laudet angl̃i au
dherubin ℣ seraphin scs scs

pdamat. ℣ Cantat. ā ℣ Michael
el z angli ei⁹ pugnabāt cum
dyabolo z ille hostis antiquus
uicti⁹ ē abeo. ℣ Do⁹ regni. ā
Data s ei ītensa multa ut a
doleret aī altare aureū qđ
ē ante oculos dīm. ℣ Benedic. ā
Hēc michael archāgle defē
de nos ipho ut ī pcam⁹ in
tremdo udicio. ℣ Benedic. v
data s ei j cū. m. vr adolet a.
Dum g illis q̄tuor q̄. v.
ad ephesios dixit. id est
p̄ma pambz p̄tambz ītu
itbz atqz dīnacoibz sui
gunt tpom. q̄nqz s or
dines q̄ specialit exp̄mūt
mr. ℟ Michael z angli ei⁹
pugnabāt cū dyabolo. ille
hostis antiquus uicti⁹ ē abeo. v.
Dū pluaret⁹ michael archā
gl's cū draconē audita ē vox
dicentiū salus do nr̄o. Iul. vj.
Quubz dū angli z archā
geli. cherubin atqz se
raphin adūcta sūt. p

tuli dubio nouem esse
ordines angloz inuen
iunt. ℟ Archangli michā
elis intuenti ē suffulti re
dūe d̄p cam⁹ q̄ honore p
sequi ītūgam⁹ z mūe. v. Ppe
tuū nob⁹ dne tue miscōis
p̄sta s⁹ sidui⁹ q̄bz z angelica
plurali⁹ suffragia ī dece. Vr. viij.
Ipi anglo q primi ē gdu⁹
ppham diati. Tu signa
culum similitudinis ple
nus sapiā z pfectus de
core. in delicijs paradysi
fuisti. ℟ Nunc facta ē sal⁹
z virtus z regnū do nr̄o z potes
tas x̄ ei⁹. q̄a piect⁹ ē accusa
tor fratrum nr̄oz q̄ accusabat
illos ante spectū dei nr̄i die
ac nocte. ℣ Oppida letamini ce
li z q̄ habitatis ītis. Qr. viij.
Notandū qđ ī ad filitu
dinē dei fit⁹. s⁹ signacūm
filitudis dr. ily quo ītio
sbtilior ē nata. eo ī illo y
mago dei simili⁹ ī simie

tur explicit. ℟ Te decet laus
dñm i excelsis laudant oēs
angli dicētes. Te decet laus
honor dñe. ℣ Cherubim q
z seraphin sēs gclamāt zois
cli ordo dicēs. Te de. adest.
Archangli michaelis inuel
sione suffulti te dñe dpcam
ur qs honore plequi jugam
mine. ℣ Ascendit sumꝰ ad
dissapli adhm dicentes.
Qs putas maior est in
regno celoz. Ad uocās
illo puulū. stantē eū in
medio eoz. dix. Amē di
co uob. nisi uersi fuitis et
efficiamini sicut puuli. non in
trabitis regnum celoz. ℟
Simile est. regnum celoz
genti audisti ewāglica
lectione manifeste potesti
q mysts ac sacdotibꝰ dei
reuerenda debeat. ut quia
pos clios ihūbitare aptr
eat pcipere. ℟ Oratio

te q uencā suā pplō tuo i tuo
nullimis diebꝰ tanūcia bo
ā qd explicit est i sēptis uita
tis. Nemo e aduntor mis
ioribꝰ hijs ñ michael archā
gls pncips ur. ℣ Exdne
q posiuisti cor tuū ad intelli
gendū ut te adiuuges i spi
tu dñi exaudica g ūba tua
z ego uem ppr simoēs tuos.
Ait eīs dñs p. x. Ne
cūctabꝰ discaplis q's ego
i regno celoz maior eēt
simul. stantio coā omnibꝰ
puulo. Q'cūqꝰ hūiliauerit
se sic puulus ille hic
maior erit i regno celoz.
Vū intelligim qz hūiliatā
te puerit ad regnū si
plicare penetrat celū.
Interpe illo surgꝰ michael
archangls pfilys uris. Erit tem
pus qle nō fuit ex eo ex q
gētes cē cepit usq; ad tpc
illud. ℣ In tpe illo saluabit ppls
mus oīs q inuent fuit scptus

Lib. Axe.

Quisq; g̃ caput cele xñ.
dñum̃ctis tabgia·ihñ
hratis vna secred. Qñ
q; vñ fr̃em p̃uenire te
gnando·p̃us illū p̃uenī
ar obsequēdo·sicut aut
apl's·honore suū p̃ve
nientes ℣. Quūq̃ tas
q̃re venim adre t nūc rev
tar uc p̃her adūsus p̃ta
pē plax ꝛ clemēte nus pa
bz t mee legacōi. Vepñ mi
chael archangl's p̃ncops ma
gn̄ q̃ stat p filijs p̃pl'i nu ctr
aduersor mīs. ℣ p̃ncops regn
m plax restituat in vigintu
ty dieb? Vepñ. Ic.xy.

Qñcat eū officijs·ut
possit vincē sathanē. Ihēi
te ñ lesit frat. obsequi
ū mētur ut diligas. qđ
si forsitan lesit·magis
obsequū mēt ut vincas.

Audetis sñor ꝛ oī acceptōe ℟
digñ michael archangl's
q̃ pugnauit ad dyā [illegible]

nūcior existit ꝛ ille hostis
antiq̃ pallus ē tumā ma
gnā. ℣ Fact ē silentiū in celo
dū q̃ micter bellū draco cū
michaele archangelo Gra.
Illē t. Accesserūt mathm
ad ihñm discipli dicentes.
Q's putas maior ē in reg
no celoz. Et adducens ihc
puulū stauit eū in medi
o eoz. ꝛ dixē. Amē dico vb.
nisi fiatis sicut puuli non intra
bitis in regnū celoz. Q'ūq̃
q; g̃ humiliauit se sicut
puul' iste. hic ē maior
in regno celoz. Et q̃ suscep
erit vnū puerū talē in no
mine meo me suscepit.
Q' autē scandalizauerit v
nū de pusillis istis q̃ in me
credūt. expedit ei ut su
spendat̃ mola asinaria q
uollo eius ꝛ demergat̃ in p̃fu
do maris. Ve mūdo ab scā
dalis. Necesse ē enī ut

uenũt scandala. ueritũ
ue hoĩ. q̃ quiẽ scandalum
uẽit. Si aũt manꝰ tua uꝰ
pes tuus scandalizat te.
Abscade eã ꝛ proice abste.
bonũ ẽ tibi aduta ingre
di debilẽ uꝰ claudũ. quã
duas manꝰ. uꝰ duos pedꝫ
hẽntẽ mitti ignẽ eternũ.
Si oculus tuus scandali
zat te eruе eũ ꝛ proice ab
ste. bonũ ẽ tibi cũ uno o
culo aduta intrare. q̃ꝫ
duos oculos hẽntẽ mitti
i gehennã ignis. Videte
ne cõtemnatis unũ ex hĩs
pusillis. dico eĩ uob. q̃
angli eoꝝ in celis semp vi
dent faciẽ patris q̃ in celis
est. col Quis q̃ mihi odiẽ
angl'oꝝ multa hominũ
q̃ dispensas gcede ꝓpꝫ
ut q̃bꝫ tꝫ ministrantibꝫ in celo
semp assistit abbis in tra
uita mea munias. p. ſo
nimis fe. ds q̃ nos bñ
ſonum ꝛ fe. ꝛ. a. Ver Bñ si
lu illi. ℟ Exoge tuã. ℟ Sus
gium ꝛc. ev. Mane nos rec.
stran dis fi. q̃ꝫ ꝛc. Rem
gij eiũ. Da q̃s o. ds. ut bñ
remigij. ſc. Sanus q̃ ge
ev' ho quida. peg. q̃ de
gſe. ſpõ die Cinam ꝛ ve
dali. Cõcede q̃s o. ds ut
admeti. Leodegarij. Da
q̃. o. ds ut q̃ bñ Leode. mĩ.
r. atq; põ. Fiantsa. ds q̃ uo
b. ſcũ. poũa sit ꝓmim.
nanda ſpõ Exaudi q̃s do
pces uras ꝛ mĩcordiẽte
bñ marco Melloze atq; põ.
supplicacões nras placa
tus intende. p. Apulei ꝛ
soc ei. ꝓcia q̃s o. ds ut q̃
gliosos mĩr. In nãt scã dñ
onicij. coll. Ds q̃ nos an
scõe r. dyo. so. Juvĩ ege
rim do. ſ. ſ. ũ. Hec dans.
ꝛc. lec Aut do mĩ. s. Tiade.
Dixit ei. Respondes mathꝫ
hic dix. Confitebor ti pat

dñe ceh ⁊ tre qr absco di
sti hec a sapiētib ⁊ pdē
tib ⁊ revelasti ea puul.
Scīs b. Augtin epi Ut
cūq; legēs audiuim
exultasse dūm ihm īspū
⁊ dixisse. Confiteor t dñe
pat ceh ⁊ tre qr absco disti
hec a sapiētib ⁊ pdentib
revelasti ea puulis. ℟
Huc usq; ut rem ūba
dñi si digne si diligenti.
si qd pmū ē pce ⁊ sdere mi
ī uenim pmittas cū in scp
turis legim ⁊ fessionē
ñ semp debē nos īuelligē
uocē pctoris. ℣ Maxi
me hoc dicendū fuit ⁊ q
hinc admonēda ē karī
tas ura. qr mox ut hoc
vbū sonum uoce lector
seruo ē eaq; sonū tū hoīs
pctoris uri audito sa
luti; qd dñs ait. Cōfite
or t dñe ceh ⁊ tre. ℟
Ihc hoc qđ sonuit q

fiteor t dñe pat ceh ⁊ tre
pectoris mei tudisti. Unde
aūt pctī qđ ē ī pctīs qđ
latet ī pectore arguēs q
euidenti pulsu o cultū
callidi gare pctīs. Matthm
xiii. c. Respondēs ihc dix.
Confiteor t pat dñe ceh
⁊ tre. qr absco y disti hec
a sapiētib ⁊ pdentib ⁊
revelasti ea puulis. Ita
pat qm sic placuit tui
ante te. Oīa mihi tradita
a pre meo. ⁊ nemo no
uit filiū t pat. neq; pa
trē q̄s nouit ni filius ⁊ cui
uoluit filius revelare.
Venite ad me oēs q̄ la
boratis ⁊ onerati estis
⁊ ego reficiā uos. Tolli
te iugū meū sup uos ⁊
discite a me. qr mitis sū
⁊ humilis corde ⁊ invenie
requiē aīabus uris. Iu
gū enī meū suaue ē. et
onus meū leue. Col. ii. Os q

nos au-scoz t. dyo. Cela
oīa vñ in nat. pli. mīa. Exalyr
ti coll O ꝙ q nos ꝺſpicias
exurta i tm̄itate deficere.
ad amorē tuū nos mili
cordiu pceptoz tuoz exēpla
relaucta. p. Vnite ew. ꝛc.

Air dns exo. b. ggg. ttt.
ds caplis suus. Nolite
ptare saculū neq; pera.
neq; calcamenta. neq; cti
nē puia saluet̄ uis. Ni
saculo pecuniā clausa ē.
pecuniā ū clausa ē. scīa
occulta. ij. Q d gī scīe v
bū hīt. ꝙ erogare hoc pcri
mo negligit. qī pecuniā
i saculo clausam tenet.
vū sēptū ē. ꝙ aūa absco di
ta ꝛ thesaur occult. q
valeas i vtroq;. Q d ū ppe
tā ū onera scī. ꝛ qd hoc
loco pcalcamenta. ū mor
tuoz gpm exēpla signā
Qui gī officiū pdi iij. ti.
tacois suscipit. digniū ā
ē. ut oīs scīazū negocior
porter. ne tū hoc ei colla
dēpnit. adp dicanda ce
lestia ñ assurgat. iiij. Q
debet studiosē opm exēpla
ꝺſpicē. ne sua opa quasi
ex mortuis pellibz uidear
munire. Iuta ei illa q
pūtate sua exalteis pū
tantibz tuent. v. Q uia
ei alios talia fecisse ꝺſcre
rāt. se hec facē tuent pu
tant. Hij qd aliud facūt.
ū pedes suos ex mortuoz
aūabū pellibz munire
conantur. vj. O mis q
salutat̄ tua. exoctatione
numeris salutat. ñ exstu
dio opāde eiusdē salutis. vij.
Q ui gī ñ amore eterne pa
trie. ꝛ pmioz ambitu
salutē audientibz pdicat
quasi ficte salutat. qr
exoctatioē ꝛ ñ exīstentioē
salutē audiētibz exoptat.
Ne qñq; dns domū i tūe vnj.

ritas ꝑmũdicate. pax hu
ic domui. ⁊ si ibi fuit fili
pax requiescet sup illã
pax uestra. sin aũt reuertet
ur. ad uos.
In illo t. de lucam
Designauit dñs ⁊ alios
septuaginta duos discipulos
⁊ misit illos binos ante
faciẽ suã ĩ omnẽ ciuitatẽ
⁊ locũ quo erat ipe uẽturꝰ.
Dixit ergo ad illos. Mes
sis quidem multa. operarii
aũt pauci. Rogate ergo dñm
messis ut mittat operarios
in messem suam. Ite. ecce
ego mitto uos sicut agnos
inter lupos. Nolite portare
sacculum neque peram neq;
calciamenta. ⁊ neminem
per uiam salutaueritis. In
quamcumq; domum intra
ueritis primum dicite pax
huic domui. Et si ibi fuerit
filius pacis requiescet super
illum pax uestra. sin aũt
reuertetur ad uos. In eadem
autem domo manete edentes
et bibentes quæ apud illos
sunt. Dignus enim est operarius
mercede sua. Nolite transire
de domo in domum. Et in quamcumq;
ciuitatem intraueritis. ⁊ susceperint
uos. manducate quæ apponuntur
uobis. Et infirmos qui in illa sunt
curate. ⁊ dicite illis. Appropinquauit
in uos regnum dei. In quamcumq;
ciuitatem intraueritis. ⁊ non susceperint
uos. exeuntes foras plateas eius dicite.
Etiam pulueres qui adhesserunt nobis de
ciuitate uestra. excutimus in uos. Uerumtamen
hoc scitote. quoniam appropinquauit regnum dei.
Dico uobis quia sodomis in die illa
minus tolerabilius erit quam ciuitati illi.
Ue tibi corozaim. Ue tibi bethsaida.
quia si in tyro ⁊ sidone factæ essent
uirtutes quæ factæ sunt in uobis olim
sedentes in cilicio ⁊ cinere pœnitentiam
egissent. Uerumtamen tyro ⁊ sidoni
remissius erit in iudicio quam uobis.
Et tu capharnaum. nũquid usq; in
celum exaltaberis. usq; in infernum
descendes. Qui uos audit me audit.
Et qui uos spernit me spernit. Qui
aũt me spernit spernit eum qui
misit me. Reuersi sunt aũt septuaginta
duo cum gaudio dicentes. Domine
etiam dæmonia subiciuntur nobis
in nomine tuo. Dixit aũt eis. Uidebam
satanam sicut fulgur de celo cadentem.
Ecce dedi uobis potestatem calcandi
super serpentes ⁊ scorpiones. ⁊ super
omnem uirtutem inimici. ⁊ nichil
uobis nocebit. Uerumtamen in hoc
nolite gaudere quod spiritus uobis
subiciuntur. Gaudete aũt quod nomina
uestra scripta sunt in celis. In illa hora
exultauit ihesus spiritu sancto ⁊ dixit.
Confiteor tibi pater domine celi ⁊ terre
quia abscondisti hec a sapientibus ⁊ prudentibus
⁊ reuelasti ea paruulis. Etiam pater quoniam
sic fuit placitum ante te. Omnia mihi
tradita sunt a patre meo. Et nemo scit
qui sit filius nisi pater. neq; qui sit pater
nisi filius. ⁊ cui uoluerit filius reuelare.
Et conuersus ad discipulos suos dixit.
Beati oculi qui uident quæ uos uidetis.
Dico enim uobis quod multi prophete
⁊ reges uoluerunt uidere quæ uos uidetis
et non uiderunt. ⁊ audire quæ audistis
et non audierunt.

illis. Messis quidē multa o
petarij aūt pauci. Roga
te ḡ dñm messis. ut mit
tat operarios īmessē suā.
Ite. Ecce ego mitto uos sic
agnos inter lupos. Nolite
ḡ portare sacculū neq; pe
ram. neq; calciamēta. et ne
minē p uiā salutaueritis.
In quācūq; domū intraue
tis p mū dicite. Pax huic
domui. Et ibi fuerit filius
pacis. requiescet sup illum
pax ura. sin aūt. ad uos
reuertet. In eade domo aūt
manete edentes et bibē
tes q ap illos sūt. Dign⁹
ē en operarius mercede sua. coll.
Ecclīam tuā dñe. Cecā qre
de vīginitis. Vn decē. o. vgi.
Regē regū dñm. venite puer.
adorem⁹. Qā ipe ē corona scā
ꝝ vginū. ven. Inv. n. Noua
bella vginū dns elegit. ab
extremis hoīm qs s' colle
git. ā Pugnaut sexu fra

giles ecclē mūnire et īimpabi
les fidei ītuite. ā Bīā milicia
q̄ precepe glie demūdi multa
a triumphaut hodie. ā Non
armis et animis istas bella
tores efficiat vnanimes grā vic
trices. ā Fautores hostibus
femīe fuerūt q̄ q tēpus oīb⁹
oīa uicerūt. ā Thronus ei spe
acies celestes fidei diuinit⁹
adunauit testes. ỽ Pdentes
vgi. Accep. o. iva. s. ē la. Lect.
Illecta nocte cla. qre dvg.
Deo nobo fuit nata et
placēs animis do grā
ut sula regalis. Cui mire
speciei pl mirande fidei nō
etat equalis. ỽ Regi mag
no pulchra nimis despon
sat dñi milicie pcelse et mi
tis. Cui. ℟ Quapro delidi
um hūs collocatus. q̄ dilectā
et mirabilem q̄ mysticū sue
voluntatis. ỽ Deo secū dispo
nēte qd machabat sua mē
te. Hec. ℟ Ovm statuū

nupcijs accepnis ꝺuas ꝺpc
ꝑiugat. ℟ Undenis mulꝛ
uoris ꝙlibꝫ claꝛis ꝑpat. ℣
Duat regis filia hec ꝺuꝛ
mitha ℣ una ſecat. ℟ Vm. ℣
Apparatu nauiū decent ex
pleto adſaltus hnauiū amis
cat lu lero vgies anhelant.
Flec qꝺ uocis geſtuꝫ alijs re
uelat. ℣ Lude ſe limlat pe
lago uagant ī uice ſe ſtuꝛ
lant pꝛe hortant flec. ℟ Ꝑ.
Sponſi cuꝛſu ī oꝛe locuꝺ
ſocactas qui aꝛſeꝝ examoꝛe
ꝑgustata ſuauitas. ā Vꝛto
ſe tot mitha rutilat cꝛuoꝛe
z floꝺent uꝛ lilia nimeo cā
toꝛe. ā Hyis celestibꝫ ꝓdy
ſus adornata floꝛibꝫ ange
loꝝ mulceꝛ uisus delectat
o oꝛibꝫ. ā Digne gaudēt
hoīes angli letant diū vic
tꝛices vgines celo cꝛonat.
ā Iſte regi glie care manga
rite ī uence s hodie longi
q̄ſtice. ā Que dū pꝛis mab
oleū ſuꝑſeruꝫ ſpoſꝫ ℣ pꝛeciꝫ
obuiā ieruꝫ. ℣ Media noc cla.
Ulioīs vꝛlude celi oꝛe ℟
ſe. Lacinito cꝛedule ſimul ī of
fenſe. Agone ꝓcullo ꝙfuꝺit
ꝓcipes fieꝛi cꝛatione. ℣ Ecce
cate uigilate moꝛi ꝓ s ꝓcce
Oportuni ꝙis ſic hoꝛa ℟ Ago.
cuptata ꝺga fuꝺit equis ui
uenꝺ optata. Datis uento
ꝛaubꝫ z uelis ī flatis. ℣ Rone
hunꝺ lictoꝛi q̄ ſeꝛenus ecꝑa
ſeꝛen ui bꝺit. Da. ℟ Rauu
gantes inde ſuꝛſu ꝓꝛa ꝛem
tenꝺut curſu. Pectes colo
nā ꝓꝛatulū celi edocte. ℣
Germanā ulſure ſue locū
ſepulcꝛe redeūt mateꝛ. Pecte.
Sanctis tome uſitatis ꝛe ℟
pectū gemmā. ū cūctis iam
uaſtatis humoꝛ ī famā ī fu
ſā regnū. Inſiꝝ colonam
hoſtibꝫ ꝙclusā. ℣ Dꝛa ſeuꝛ
uaſtitas hyis īmalis vginal
ñ formiꝺat cattitas. Inſiꝝ
adit. Gaudat ecclia q̄ uoꝛ

natalia a ꝯgnū fcāūdā ifig
nes uictorie fragiles mihae
fauit totāūdā. ℣ Tuē furrexe-
om. ꝯg. ille. ℟ Adloaī ētaū
tus ductu rem flumūs ſbiwofe
rūt. Date poras margarite
ones hujus nō iuute paſſim fe
rūte. ℣ Felix loc̄a decora q̄
lactar ūn carya. date. ℟ Ih
flores hodie decta fuctifi. ꝙplā
tati hūjs uirent. In delicijs flo
ꝛ ꝑadiſi. ℣ Electi exomnibꝫ
ter iſta palcat lylia dilectus.
Ille ſ tribules ut caſtroꝝ ℟ Ju-
acaes oms ordiare. q̄ tonſaꝝ ſi
mules aſcendūt ſanguis vn
da d albare. ℣ Ut colūbe lacte
lote ſic rcūa pulchre tote ſtāe.
Bta uie mat ecclia q̄m ſic ℟
honore diuine dignacōis illu
mīat. Q̄m uictoriolaꝝ gl̄ios
mīrm ſāguis exornat. Q̄ violā
ſfectiōis candida ꝛnuit ℣
ginitas. ℣ Floruꝫ ei ū tole ū
lylia deſua. Q̄m. ivio. collā.
O's q nos āmula beate
vrſule mīris nr loc̄a ꝙq
ei ſollēpnitate leticias.
da ut qs uenerām offic̄q
etā pie ꝛſulacōis ſeq̄m
exēplo. ꝑ. Criſpinū ⁊ cſpi
nianū. ꝙra q̄ o. ds ut q̄
ſcōꝝ t. criſpinū ⁊ cſpinia.
Symonis ⁊ iude. lacōes aut
dnō diſcaplis ſ. hoc ē p
ſtātē. Si q̄ adhūc cepau.
ſit uhc duodecī diſcaplos
ſuos. ⁊ ꝑcipuēs eis dicēs.
Inuīā genc̄aū ne abieri
tis. ⁊ in ciuitates ſamā
ritanoꝝ ne introieritis.
ſ. pocīte adomes q̄ peri
erūt dom̄ iſrl. Itē. ℣. dū.
Quū ihc diſcaplis ſuis ꝑ
ceptū q̄ redēptor nr. īmū
dū predēptaone genc̄aū
uerit. cū ſanctā tramos cor
die ad fidē uocarū ihc
cauit. ℟. x. Q̄d ē qd ī pdi
cacōe diſcaplos mittens
dicat. Inuīā genc̄aū ne ab
ieritis ⁊ ciuitates ſamā

ritanor ne ītrault⁹·ḳ
ne pot adones q̄ pierit
dn⁹ ihrl·n hoc qđ ex tū
sine colligim⁹·qr pius soh
ude uolunt·z postmo
dū cāctis gentib⁹ p̄dica
Iudea ꝯuꝝ vo xp̄o ti
cata reuuerī·p̄dicatore
sā aduocatione gentiū
postmē uenient·quarē
redēptoris nr̄i p̄dicato·
aplis repulsa·gētiles po
pulos q̄ exteros ꝙrebet·
z qđ iudee fiebat īcelio
niū hoc gētib⁹ grē cēt
ter entiū xpiāe rāt ne
tūc q̄ de iudea uocandi es
sent z de gentib⁹ uocandi
ñ cēsent·Inde ibz aplor le
gim⁹·p̄dicante petro et
pius tria milia hebreor·
z postea q̄nq; milia cre
dūt·r·Et ait illis dixisse
sit ihc duodecī discipulos
suos z papiēs eis dicēs
In viā gentiū ne abieri
tis·z sicuitates samaritā
nor ne ītrault⁹·ḳ poci
te ad omes q̄ pierit dn⁹
ihrl·Euntes aut p̄dicate
dicētes·qr appinquabit
regnū celor·Infirmos
curate·mortuos suscita
te·leprosos mūdate·demo
nes eicite·gratis accepi
stis gratis date·col·O's
q̄ nos annua aplor hymo
nis z inde sollepnitate le
ticias·p̄tā gs·ut quor ū
gaudem⁹ mūs ītruam⁹
exēplis·℣·Ceti oīa ꝙ in at.
aplor philipp z iacobi·Q̄m
ni mūr·Ieceī cathia r·ds.
Infesto oīm scor Invitat.
Regē regū dñm uenite adore·
qr ipe est corona scor oīm·In p.
Nouit dñs uiā iustor q̄ i lege
ei⁹ meditant die ac nocte·℣
bis v·ā Iustificauit dñs scos
suos z exaudiuit eos clamā
tes ad se·℣ Tui ūo·ā Nomiā
bile ē nom̄ tuū dñe qr gl'a

z honore coronatis scōs tuos
Instruis cos sup opa ma
nuū tuaz ℣ Do do ūr. ℟ Quē
q̄ opan⁹ unctionē hītabūt i
tabnaculo tuo z requescent
in mōte scō tuo. ℣ Do q̄s h.
Hec ē gnātio q̄renciū dn̄m
q̄rencium faciē dei tui. ℣ do
ē. ℟ Letamī in dn̄o z exulta
te iusti z glia. oēs rec. cor.
bū q̄. ℣ Exultēt iusti in cp.
Legum ecclīastica hyst
oria. q̄d scs bonifacius
q̄ q̄rtus abbās gregorio
romane urbis epō tum
temebat. suus a foca cela
te pōtz impetrauit dona
ri ecclie z templū rome
q̄d abantiq⁹ ante pantheo
on uocabaī. q̄ hoc q̄ si
mulacrū oīm uidēt cor
dōy. ℟ In principio erat uerbū
z uerbū erat ap̄ dm z ds erat
uerbū h erat in principio ap̄ dm. Ora
pium scā s z sū po scām e u.
Qd scām e inpo uita erat ex

uita erat lux hoīm. Cha. P. ij.
Scā di genitrix z semp
uirgo maria templū dni xpi
scā uirgo amene patrī uirgo pos
pat̄ū. psentis sollēpnitat
te dilei. cū suis uirginibus
expers illoīm q̄ edenda ē.
q̄ dei pplm facīēdo mone
bat spūe futuri lux fideli.
ac letifica mortalis na
ture declinare. armis pu
dicicia cū uirginitatis hono
re mētia cordis hospitiū
obseruare. eisq; oīm uir
tū regina z structū ppe
tue salutis z locū esse
angloz suis affirmabat
exemplis. ita ut ī mūdis
bijs uirtutisq; sexū mulieb
ris sequī uestigia. T. Pa
Felix nāq; es sacra uirgo ma. uij
Qui supna celoz regna
spiritalibz anglicis adlau
de z glam atq; ad honorē
sui nois ac maiestatis
ipsius mētio ordīe uolo

cauit. ſi rigena ꝙ ſpc ad
ſtruendā ſue vſionis glo
riā. ſtemis achiz expia
tos miſitordiū uexit ad
celos. ꝓtanꝝ dnī ſollēp
nitate. lazgi laq; aupien
tibz exoranda ē fīs ſcmi
ds etin dei filius. q̄ tinus
q̄s ſiles fecit forma. nō
diuidat ī gla. ℣ Te ſcīn dō
ī excel. laudāt qs ang. dice.
Te decet laus z honor dne. ℣
Cherubin q̄ z ſera. ſāc ꝓcla
mōis actio octo dicēs Te ℟
Adhuc deade tā pulch
anꝝ ꝑclara feſtiuitate lo
q̄ ītapnam. q̄ ī ſolū ange
lor uir ꝑdyrim ſpūalīz
vez z ſās oibz q̄ in tta ſcī
ab exordio mūdi ꝓcreati
honorabilit dedicata cō
ſilit. Ex q̄bz ꝑmi fuerūt
ꝑīarche uiri religioſi ar
q̄s glioſi nūta ſua. pacis
aplōz z ꝓphaz. ex q̄ meō
ria ū delinquit z nomē
eoz uiuet ī ecīm. ℟ Intrauit
mlier ī templū dni. ſo. bapta.
Deus ds. ipa. ī hé. ℣ Iuuit hō
mnīm ado cui no. io. cāt. q̄. ℣. ℣. ℣.
Timete dnm oēs ſci ei qm
nich te eſt tmentibz eū. exte dñi
dnī ſup uultos z aures ei ip
ces eoz. ℣ Benedicā do. ā Deū qui
ſcoz z fīs fortitudis eoz de
ōnū hēditatē tuā tibz nom
tuū z tm hitabūt ī tabnaculo
tuo ī ſcla. ℣ Exaudi ds dp. ā
bū q̄s elegiſti dne hitabūt
atrijs tuis z ei clamabūt z
ymnū dicēt. ℣ Te decet. ā dne
ds ymnū bū oēs q̄ ſpanc ītr
ī ꝑnabis boīs eos q̄ ambulāt
rectitate ī ſcla ſcloz laudabūt
te ℣ Qm dilecta. ā Laudē dica
te dō nro oēs ſci ei z q̄ time
tis dm pusillī z magni qm
regnabit dō ds opc gaudea
z exultem z demꝰ gla dō
dō i ecc. ā Dic gliosū z regē iq̄ ecc
regnāt oēs ſc̄a amicis ſuis
alb ſecū. ag. q. ier. ℣ Benedic.
Filioz.

Sollēpnitatē pſēns v̄.
diei duodenꝫ illustrat aplō
z numer⁹. qs aīmis mira
clōz lūinbz. adꝺponen
dū noue fidei fundamūtū
erigendūqꝫ adhuc renē
te statū ecclie. pyidencia
diuina exōibz qs capiebat
mūdꝰ elegit. ut ioēm tiā
sonꝰ coz p̄dicatōis exiret.
z ihūes orbis tte. coz viu
p̄ceēnt. ℟ Quis ish q̄ ut
nubes uolāt. z q̄si columbe
ad fenestꝛs suas. v̄ Candidio
res nīue uictndiores lacte
rubicūdiores ebore annq̄
Triumphale no vi Iqi.
tē mīrin leas amplecta
mīn obsēqis. q̄ p̄uisa cor
mīcoz gnā ꝑ passionem
ū lassen tbz p̄cordioz ū
nitbz unitatem. Alij fiv
pempta. Alij flāmis cruci
ti. Alij flagellis v̄bati. z
Alij uectibz p̄forati. Alij
ciarū patibulo. Alij pela
go sōmisi. Alij unū decoria
ti. Alij vinculis mācipati.
Alij linguis p̄uisa. Alij la
pidibz obruti. Alij frigo
re afflicti. Alij fame cru
ciati. Alij v̄ tūtatis mālbz
siue cētis cēsis mūbris. sp̄
taculū gētibz et ie ī ppl'os
nudi ꝓpt̄ nomīn dīn poeta
uerūt. ℟ Lauerūt stolas
suas z candidas eas fecerūt
ī sanguine Agni. v̄ Ihs q̄ venc
rūt exmagnā tbu. z la. sto. s. A.
Epi lacrymbz atqꝫ doctō
ribz siue confessoribz. hui⁹
festiuitatē diei ī ignotā
cē credim⁹. q̄ tocta fideliū
spūalū q̄ ymnbz ut̄ri
gant celestibz. ut felicit̄
p̄fire īmarcescibilē bonoꝝ
opm possint fructū. Q̄
talecta s̄ credita ī solū
redde. nec v̄ cū ulnta sū
fenude ampliare pania
Hinc lumbz uri ℟ uersic.
p̄ancz huc. ar. īma. ve. tus

siles hoī. exper. dō su. qī rei.
amur. ℣ Vigilate ꝙ qz nesq.
q̄ hora dō ur ven. sue. Thuos vij
Quia scās ōlbz ī medio
ar̄ sed pfecte. amz excellē
mie hui' sacīssime diei
sollēpnitas. maxīo sine
fine gstat honore. nos fis
kīl. tātoz patrīa ītes
sayz. deq̄bz locuti sum' tātz
tota mīs īcrucīe q̄ram.
ut ꝓpalia festa q̄ gerim'
eoz merītis mīcrēdum bz
adepta ꝓuēīre valeam'.
Offēnt regi vgīes dño pr̄
eā pr̄ce. ℣ offēnt ī. Inlenaa
a exul. ℣ Pdentes vgines
aptate lāpades uras ecce spo
sus uenit exite obuiā ei. Inle.
Cam ē vex lum a adm adt
rabile mūdās luce hys q̄ꝓ
mālerūt īagone ītrannis
accipūt abūpo splendōre se
pīnū inq̄ assidue felices le
tant. ℣ Hlios ds tuses yē.
Hodie dilini olim scoz

sbuna sollēpnitatis leciaa
celebrām festiuitate. qz
soci etate celū exultat. qz
pdicamus tra lerate. quoz
tūphis ecclia scī coronat.
qz confessio q̄nto ītpallione
fortior. tāto ē clarior ī ho
nore. qz dū certat pugna.
certat a pugnātē glia et
mīa. triumph' tulaplia pas
sionū gne adornatur. ℣
Justoz aie īmanu dīs. Ītā.
il. toz. ma. ℣ Visi s oculis īsipi.
entiū mori. ill aūt sūt ī pace. Thu ℣.
Agite nūc frs q̄ggredi
amur ter' iuse. celitāmur
ad cultatē celestē. inqua
septi sum' a cules decoren.
Non sum' hospites q̄ cules
scoz a domestica dei. et illi
hedes. cohedes aūt x̄pi. Hui'
nob urbis tanitas aperi
fortitudo a fiducia latū
pbet īgressū. Confidem'
q̄ ītrā urbis illi' felici
tatē. īquā ad'are pos

sibile ē. Ut ei ude ē nulls ſ
no ꝓhende ſufficiaer. ℟
Laude diate dño ore ſā ei
q̄ tumens dm publica ma
gnu qm regnau dñs mr opr.
Laudam⁹ q exultem⁹ ide
gham ei. ℣ Ben⁹ electu gens
ſeā pls actiōis nr̄i memo
res laudate dm. Laude. ℟
Oe rege q celestiū agmi
nū medi reside. dice uox
illa ſufficiat. Effugit enī
omnē ſmonē. atq; ōem ſe
ſum hūane mās excedit
illd dctus. illa pl'itudo.
illa ſtus. illa glia. illa ma
gnificēcia. illa maiestas.
Ultra enī ōim scōz ē glia
pl' ineffabilē adipisci q
ſpectū. q ſplendore mai
tatis ei' ut radiari. ℟ Bta
ve mat ecclia qm sic honor
diuine dignacōis illumiat.
q victoriosoz gl'iosus mr̄ m
langs exornat. Qm violā
te ſtellaris candida tonut

vgines. ℣ Floribz ei' ut rose
et lylia circūdet. Oēm. ℟. Me
mores ee debem knūt nō
uolūtate mām q di face
debe. Qz q fecit ei uolūta
te manz tenū. qm ille
manz tenū. Qua ꝑter
knūt tute integrā. fide fir
ma. virtute robusta. kari
tate ꝑfecta. ꝑta ad oēm
uolūtate dei simil. Illa
res forti dulca manda
ta eius sa di os qui ℟ ta
mulus memores fieri celesti
um virtū q ꝑfectiu esse cla
ritatis gl'a. Scōq; ꝑcam ut
memores nr̄i mitede dig
nem q nob ad dnm dm nr. ℣
Gaudete q exultate esse ei
mices ura copiosa ē in celis.
Sdo. ewd Videns turbas ihc.
ꝓcendit in mont. coll'. O mirc
s. ds q nos oim scōz mi
ta sbuma tribuis celeb
tate uenari. qs. ut deli
ta nob tue ꝑpitiacois

ſſundamaꝫ mlapſtratꝰ
ſſcſſoꝛib; ſaꝛgiaꝛis ꝑ. ma
lachie epi ds q̄ ſſpicis.
ſcꝫ ds ſ ſcꝫ illi. cuꝫ ſſiut
lumbi. cꝫe dofſe. Claudij
ſſuoſſtā. ſſipſi. ꝓcꝫ qs o.
ds ut q̄ glo. Theodoꝛi m̄.
ds q̄ nos theodoꝛi mſſ. t. ꝫ
feſſione gl̄ola cayḍas ꝫ ꝑ
regis. ꝓcꝫ nob ei⁹ intꝛaꝛe
one ꝓſſice ꝫ oꝛone ſſulaꝛi.
aemne mſſ. Pcꝫ qs o. ds
ut q̄ bt̄ aemne ſſuꝛis tu
ngaꝫiaa colui. ſſtelligẽe
ei⁹ ingu nois amoꝛe ſſolvo
reꝫ. ℣. Junaꝫ. s. aꝫaꝛtiꝫ.
Justus floꝛebit ꝛ do. ds. ꝑ. ℣ vic.
Martiꝫ adhuc catheciuꝫ ā
nihil hac ne vestꝫ ꝛtexit. ā Scē
ꝛnitatis fidē maꝛtiꝫ ꝛfeſſꝰ e
baptiſſmū gr̄am ꝓcepit. ā
bt̄s maꝛtiꝫ dixꝫ iuliano ꝛ
ei⁹ fuꝫ miles pugnaꝛe mi uo
luit. ā Ego signo ceꝛtꝰ ſſi clꝫ
peo ꝓtectꝰ aut galea hoſtiꝫ
auteos penetꝛabo ſecuꝛus
Martꝫ misit nos dñs ad au ā
ꝓlui fꝛez ꝛ ſſuſticā mlꝛacon
ne effugaꝛe. ā Jmpoſita ma
nu ꝓdo bt̄s maꝛtiꝫ ſſimulacꝝ
ab eo ſpꝫs eiecit. ꝰ Justꝫ dedixꝫ.
Gmur aꝫaꝛi ſſncp. vita. s.
nus ſabbaꝛia ꝑ maꝛtiꝫ e.
nomoꝛ oppido aꝛundus
fuit. ſſ mꝛa ꝛtabi ā tactu
altꝛis ē. Penibꝫ ſcdm ſcli
dignitatē ſſ mſſimis gen
libꝫ tam. Paꝛ ei⁹ miles ꝑ
mū. poſt tꝛibunꝰ miliū
fuit. Jſſe aꝛmatā milicā
ꝛadolescencia ſecutꝰ luc
ſcolaꝛes alas ſſtege ſſta
tuto. deinde ſſbuliano ce
ſaꝛe militauit. ℣ Huic ē
maꝛtiꝫ electus dei pontifex
qui dñs poſt aplos tantam
gr̄am ſſide dignatꝰ e. ꝰ ſſi
vtute ſſntans deſſide mei
fidei ſſtum moꝛtuoꝝ ſſuſci
tatoꝝ magnifice. ℣ Scē ſſn
tatis fidē maꝛtiꝫ ſſfeſſꝰ e. ℣.
Bt̄s maꝛtiꝫ aī cēt aīoꝝ ñ.

dere. ĩultus pentibꝫ ad
ecclesiã ꝙfugit. scꝫ cathe
aumiñ fieri postulauit.
ꝙox uirũ ĩmodũ tonus
ĩtei ope ꝓsilus. cũ ecce an
nox duo tenũ. hẽmuñ q
aiputt. fecasse qꝫ uotis
satus. sictatus ĩfinitas ũ
obstitisse. ℣ Oculus ac
manibꝫ ĩcchũ semp mteñ.
Juuenũ abortone spm ñ re
laxabat. ℣ Corpale quãe
molestiã ꝑiuit ferẽs. mẽte
tamẽ a spũ ĩpalꝫ ad dñm sp
Quum tamẽ ñ. ĩsistes. ꝙ.
animus eius aut ar'a
monasteria. aut arta ec
clesias semp intentus.
meditabatur adhuc ĩe
tate puerili. qđ postea
deuotus impleuit. ℣.
Dũ sacñta offrẽt bis mar
tinꝰ. globꝰ igne appariuit sꝰ
capt ei. ℣ Jta ut mꝰ lumẽ cõ
tendẽs longꝰ collũ cucꝫ fla
ma ꝑduceret. Glo. ñ Quo

dã qđ cũ ia mich bis mar
tinꝰ ꝓter arma a simpli
cẽ milicie uestẽ hẽret. me
dia hyeme. q solito algior
ĩhorruerat. ado un pleriꝰ
qꝫ uis algoris exstinguer
obuiũ habuit ꝑperta am
bnanen suã ciuitatis pau
pem mdiũ. ℣ Bis mar
tinꝰ obitũ suũ longe añ ꝑsci
uit. dixꝫ fribꝫ dissolucõẽ
sui corpis ĩminẽ amꝫ ĩdica
uit se iã rẽsolu. ℣ Viribꝫ cor
cepit rẽpẽte destinu. quo ex
ilꝫ discꝑlis ĩunũ dieẽ. dis.
Confido ĩño qđ filia mea ꝑabꝫ tuis reddita sit la
ticia. ā Tetradi cognita di
uine adbapalsmi gr̃am pue
nit. ā Dĩ effabilẽ uiꝫ ꝙ quãe
nobꝫ tãta miracla coruscant
ā Dñs ihc se ñ se mcꝫ pur'pu
ratũ ti dyademate reuestẽte
ueniꝫ ẽe ꝓpe. ā Dũ sacñ
ta offrẽt bis martinꝰ globꝰ
igne appuit sup caput ei. ā

Sacdos dñi maxime pastor e
gregie oza ꝓnob dñm. ℣ Amaū.
Qui cū ꝓcūtes uisu ℣.
miserend oraret. omisq;
miser ꝓtinꝰ. intellexit
uir dō plen illū s' alijs mi
seri tpōrib cū ꝓstantibus
resistat. Qd cū ageret. Au
chil pt clamide qua tōtu
tus erat hebat. Ꝑ ei rech
q' mop' file ihs ip's erat. ar
repto itaq; fro quo attic
tus erat. media tunica sit.
ꝓcēpq; ei ꝓcurri tōtū. rech
q' rixis i tutit. ℟ Dixe
runt discipli ad bm maxmū
cur nos pat deseris aut cu
nos desolatos relinq;s ℣ inva
dent ei gregē tuū lupi rapa
ces. ℣ Sam' quide ꝓfidare re
pm nostr poā miserē qs de
seris. ℣ inva. ℣ℓ. Intēa ut v
enenis int gallias barba
ris. iubeat cesar coactoī
unū exīnū. aplā nanq; ionū
tultatē donatiuū ceptū
ere rogare militib. Aut ē
niuetudinis singli salsa
bant. dō ad martinū ve
nim ē. ℟ Cum videt bis
maxim discipl's suos flen
tes mod' his flentib; nullus
ad dñm dix. Dñe si adhuc
ꝓplo tuo sū necessar nō re
cuso laborē. ℣ Duīz ī ecclīa
lē n laboze multū n morte vi
cendū q' si mod timuit ꝑ vi
uē recusauit. Dñe. ℣ℓ. Qui
si tēp' oportunū exēda
mans qd peteret missionē.
neq; ei integrū s' fore ar
bitrabat. si donatiuū nō
militat' accepet. adhemis
mist ad celarem militā
ui ꝑ. Pace mi nūc militē
do. donatiuū tuū militā
tiz' accipiam. ꝛ ei sū im
les pugnare tm ī hoc.
Dñe si adhuc ꝓplo tuo sum
necessar ī recuso sb're ꝓt
cos laborē fiat voluntas tua.
℣ Gluma tua deuot' implebo

ſb̄ ligmis tuus q̄ adipē nulle
ris mihi trabo. Fiat. viij. M̄ar
tiū q̄ obitū suū longe
ante p̄stauit. dieq; filiꝰ
sius dissolutionē sui cor
pus īmunē. Hinc ea causa
extitit qua gdatensem
dyocesim visitaret. Tue
v metor v luck oīm fit
nox vna plangencau
Cur nos pat̄ deseris. aut
qu nos desolatos relinq;s
inuadet ei gregē tuū lupa
rapaces. ℟ O bēn vir mar
tinū annihilē. Q̄ n̄ mori timi
h vnde retulaunc. ℣ Incau tū
situ scōz tamꝫ numer angē
loz exultat chor. Q̄ n̄ Ador
O martine ope q̄n pūi est
grande dere. o martine gplis
ipar aplis eternus p̄ sulpi
cina fide v meritis egregi
pietate tua. tantate ecc
fabilis fuctē nob̄ mir ꝑdn
du. ℣ Iust ut palma. ℟
Archadio gratiosorio

ignibꝰ sēs ingrmi turo
nor epc plen vtutibꝰ et
stitate. plens ifinis mlta
bñficia. octogesimo p̄mo
etatis sue āno. epatus au
ulcesimo sexto. ap̄ gdate
sem dyocesis sue. ingal
excedēs a sēlo feliat mi
grauit adxpm. ℟ O rex p
nobis bte martine. ne dignu
efficiam̄ promissionibꝰ x̄e. ℣ Sac
dos di martine pastor eggie
ora pnob̄ dn̄m. Ne. x̄. O
certum turonia pietatis.
Si ututes nob̄ factas sic
fide dicans. statore qui no
bis tū posit. ampli q̄ qū
ipe optatus. Sā ut pret
muctam̄ plima. nobis
sulpitauit tuos mortuos.
nob̄ vnū. ℟ O bēn vir tam
nāli situ scōz tamꝫ numerus
angloz exultat chor. Cuiꝰ
celestū vturū occurꝫ psalle
cū exult. ℣ Martinꝰ hic
pauꝫ z modicꝰ celū dines

igredit. Oim. ℟. Etur ip
se sepe dicebat. maior ei
tus ante epam fuit. q̄
post epam. Ego necesse
est ut q̄d nob nō ipleat
ur. expleat ul defici
tus. Vobis ē el ablatus.
nobis ado datus. ℟. Mar
tin abrahe sinu letus expi
rit. maxim hic pauper ⁊ mo
die. Celū ascēdit igredit ym
nis celestib honorat. ℣. Mar
tin epc migrauit a sclo vnit
pr gēma sacdoū. Celū xij.
Eo tempe bīs ambro
sius cui hodie flores elo
quij prota ecclam redo
lent: mediolanensi ciui
tate pcrat epc. Cui cele
brantī festa duīce drei. ec
ta erat ⁊ suetudo. ut ue
nies lector tū hb. ñ ante
a lege pciumēt. q̄ sancē
nutu iusserat. ℟. Q̄mus
erat luce ōim quita pcipue
mentū tamta mon achoz

q̄ pūl ē gaudē mīrimū ⁊
pūl ē flē maximū. ℣. Cū vir
corp̄ iret ad locū sepulchu
ymnis canora celestib cōba
plebat. ℟. Ewā. Sanct hidr.
que rect. coll. Ds q̄ ⁊ spūs.
britij. Ds q̄ tue famuli.
Ethmūdi epi. O Ds q̄ lar
giflue bōtatis gfilio
ecclīam tuā bīi ethmū
di cfessoris tui atq̄ pō
tificis pclare uite mitis
decoratū ⁊ glīosis cenſi
cash. miraculis. ꝛcede q̄
pcib nobis famulis tuis
vt ⁊ ipl tm chus refor
mem exēplis. ⁊ ab oīb⁹
ei pacifico libēt adūsis.
p. Let bīa s liu illu. ewā.
Sanct hūbi. Animam epi col.
Da q̄. o. Ds ut bīi. Elizā
beth. Exaudi nos deus.
Colūbani. Intercessio nos
q̄ do. Cecilie v. Inuit. Regē
v gi. Inst. Ecclia vgo al
machū exultabit ybus suis

Valeriānū adoronas vocabat. ā Expansis mānibz oralbat addñm ut eā eripet ds inimicis. ā Cihuao ceralia mībra domabat ds gemitibz exorabat. ā Spē tua. ā Domuabit eā. ā Hec ē q nesciuit. ℣ Spē tua. Let. Media nocte clamor. ℟ Cantābz organis ceralia vgo iocunde suo soli dño decantabat dicēs. Fiat dñe cor meū & corp meū imaculatū ut ti ffundar. ℣ Biduanus ac triduanis reliquijs oralis suā dño pdicatiā ffundabat dicēs. Fiat. ℟ Obtā ceralia q duos frēs ffunch almachū iudicē fugasth vbanū epm Wlfau anglice Wuonulfū. ℣ Obtā es vgo gliosa & bndicā sino oris tui. Qē. ℟ Virgo gliosa semp evāglīm xpi gēbat pectore. Tu diebz ncteq noctibz cessabat acolloquijs diuinis & orone. ℣ Cantābz organis ceralia dño de cantabat dicēs fiat dñe cor meū & corp meū imaculatū ut nō confundar. Tu. ℟ Quinto ceralia mībra domabat ds genitibz exorabat. Almachū iudicē fugabat. tyburciū & valianū adoronas uocabat. ℣ Nō diebz neq nochbz cessabat acolloquijs diuinis & orone. Alma. Inj. ñ a. Oñe ihu xpe seminator casth & silij lucis cape seminū fctus ī ceralia seminati. ā Obtā ceralia dīxi adtybur tuū hodie te fateor ēe meū cognatū q amor dei te fecit ēe gētis ydoloz. ā Fiat dñe cor meū & corp meū imaculatū ut nō confundar. ā Ecce dñm xpm filiū di dm verū ēe q s talē elegit famulā. ā Nos sacres scām nom dñi oīno negare nō possum. ā Tur valian pfecit adamashē & signo qd acceptū ī veīt scām vbanū. ℣ Adiuuabit eā. ℟ Ysem sponsa. ℟ Audi fi. ℟ Qnq p.

Cecilia mꝰ albinaldꝰ oranteꝫ
℣ veniꝫ ⁊ uxta eã stantē angelꝰ dñi. Quē uidens uehemēti timore correptꝰ est. ℣ Angelꝰ dñi descendit de celo ⁊ lumē refulsit in habitaculo. Qꝝ
ad cc. Cecilia me misit ad uos ut ostēdam in ꝺm̃ uerbaꝝ ei⁹ quia dñm̃ hꝰ secta
ꝙ pfectam. ℣ Elegit eã cuꝫ
Sile ē reg. cc. x. ℣ gnii ℟.
Dñe ihu x̃e pastor bone semi
nator casth ꝙ hilij fulcape semi
nū frucꝰ qꝰ in cordibꝫ seminati
Cecilia famula tua qꝫ apis ubi
argumꝫ ola deliuit. ℣ Hã sponsū
quē qꝫ leonē terribilē accepꝰ ad
te qꝫ agnū mansuetissimum
desiderauit. Cecꝫ ℟ Ora ꝓ nob̃
ta cecilia dñe ty burtao hodie te fa
ctor ee meꝝ cognatiꝫ. Qꝫ amor
dei te fecit ee intēptorē ydolo
ꝝ. ℣ Sit ei amor dei firmꝫ in
in iugē fecit ta te qꝰ in cog
natiꝫ faceꝝ. Qꝫ ℟ Dñe auꝺ
ta finē dare cecilia dixit.
Lya milites x̃i abiate opa te
nebraꝝ ⁊ induimi arma lucis.
℣ Cecilia ualedicēs fratrꝫ ex
hortans aut. Lya. ℟ Cecilia
me misit ad uos ut ostēdam
in ꝺm̃ uerbaꝝ. Qꝫ ad ipm̃ hꝰ
secreta ꝙ pferā. ℣ Tuꝫ ualiaꝫ
preparꝫ ⁊ ueniꝫ pauperibꝫ di
xit cecilia me misit ad uos.
Os ꝙ nos aīa coll. Ve
hem̃ cecilie mris tue sollē
pnitate letificas da ut
qui uenerāꝝ officio, ecia
pie uisitacois sequāꝫ exē
plo. ꝙ. Felicitatis. Pra qꝰ
o. os ut hem̃ felicitatis mr̃
t. sollēpnia celebrātes mi
tis ipi ꝓtegam̃ ⁊ pabꝫ.
Clemtas eiꝰ. Invit. Regē
sepꝫ. ℣ ℣ ℣

fons viuus emanat. flu. ℟
Post̃ gñu. ℟ Ste dñor. ℟
Hic ē vir. ℣. ñ. ā Dñe ne te-
℟ Scola tocā. ℟ bs v̄ q̄ luc. ℟
Hic ē vē nūr. ℟ O ta nobis
bñ clemēs. Vt digni efficia-
mur. ℣ Oremꝰ oēs ad
dñm dñm p̄. Vt. addc̄ ā sub ā
nū f. ℣. Ho q̄dā peg. ℟
desidiū aīe. ℟ Dñe pcepti.
℟ Elia t̄ ho. ℟ Dedisti dne
hostacle mīri tuo clemēr ma
ri modū tēpli marmorei
anglicis mānb; ip̄ānī iter
pbēs pplō circ. Vt enarrent
mirabilia tua. ℣ Vēi eues
aū vēient aī exultacōe por-
ta. su. Vt. coll. O s q̄ nos
annua bñ clemēs mīr̄s
tui. atq; pōtifex sollēp
nitate lenificēs gcede p
pitius. ut tui natalicia
celebrē. Vt ut q̄ passionis
mysteriis. Crisogoni. Ad
esto dñe supplī. Exaudi
rne ℣. Exaudi nos ds

Ver Intrabo las adño ℣
Sile ē re. te. thesau. Cetā
oīa q̄e dixi bz. Agnole t̄ vitall.
Da q̄. o. ds ut q̄ btor mr. t.
Saturnini nr. O s q̄ nos
bñ sanctorū mīr̄s tui pcedē
natalicio pfrui ei nos tri
bne mīris adiuuari. ℣ An
dree apli. Invit. Adorem
victoriosissimū regē xp̄m. Q̄
victorē p̄cis tpheū coronauit
bñ andreā aplm. Ve. In. ñ. ā.
Vidit dñs petrū t̄ andreā
t̄ vocauit eos. ā Veīte post me
die dō facā uos fieri pscato
res hoīm. ā Relictis retib;
secuti s dñm redēptorē. ℣
Ego ui exdnobs q̄ secuti s dñm
erat andreas fr̄ symonis pet̄
alla. ā Xp̄c me misit ad ista
p̄uincia vī ptū pplm acq̄
sui. ā Ego si pambuli cās
expauescē cās gla ū p
dicare. ℣ Ipōctu. Le. ego. ve. bcde
Stabat uolis t̄ ex plō
dñsaplis ei dulo. Et

respiciēs ihū ambulātē
dix. Pace agū di. Tanta ac
talis ē diuine scīpē sō
lumtas. ut nō solū vba q
a sās ul' abrpo dño dicta
referunt. sz ē cēt tāta
rez q̄ simphar posita vi
dēt. spūalit' sit pleua my
steriis. ℟ Cum ambula
ret dñs iuxta mare galy
lee uidit petrū z andream
retia mittētes in mare voca
uit eos dicēs. Venite p me
fiat uos fieri piscatores
hoim. ℣ Erāt ei piscatores z
Ecce ei nar ℣ ih. ante uēt
rante ewgl'o firs ken au
diuim. qr stabat iohes
z ex discaplis ei' duo. et
respiciēs ihm ambulan
tē dicit. Ecce agn̄ dei Sta
tim q̄ eo quorum. unius
ia notū ag memoriā re
uocam. qre ihm p̄ tarlor
suus agn̄ dei uocauit.
qr uidelicet ei p̄ceris mor
talibz singlarit innocentē.
hoc ē aboī pcto mūdū no
uit. qr nos suo sāgue red
ptuz. qr dona sua negle
sponte largitur. ex q̄ nob
nupciale uestē facē posti
mi. id ē exēplū uuiendi nob
rehictur p̄uidit. q̄bz īgilet
cioe cāleberi debēm. ℟
Venite post me faciā uos fi
piscatores hoim. Ac illi iam
o relictis retibz z nauī secūm
s xp̄m redēptorē. ℣ Dū p̄a
bularet dñs iuxta mare se
cus lac galylee uidit petrū
z andreā z uocauit eos. Ac
Hoc g testimoīm p̄cur
sozis dñi. qr fatale patet
fidelibz cuī amoris īmmi
sionē. audiencīū credibz
ī mundū. Sz nō ē putan
dū qr sine cā ratione mi
stū hoc relatū ewgelista
p̄miserit. sed esse ioh̄em
cū discaplis. ihm ī ambu
lasse. z illo uidz ābulasse

ubi sequabat se discipulis io
hannis mansionē in qua
hospitabat ostendēt. ℟ Mox
ut uocē dñi p̄dicantis au
diuit bis andreas reiectib;
rentib; q̄z ihu achuq; uiue
bat crucē uite secuē epīma-
largientē. ℣ Admui' uultiōis
uocē petrus z andreas re
iectis rentib; secuti s redep
torē. Omia. ℟ P. Preā hi'
modi q̄ sequnt lectiois
euāgli' memorāt. si enu
cleatus distinctaīt. iue
ni ul' celestib; redundare
mistīs: stabat iohēs ℣
respexit ihm. qz iā magno
culmine p̄fectionis ad
gressū fixerat. unde iure
celsitudinē. dignē ma
iestatis meret ēt intuer-

Domo di ducebat uc cā ℟
figēdā. ppl's aūt clamabat u
ce magna dicēs. Innocens
iustus sine causa dāpnat.
℣ Fact' ē gaudiū ppl'o z clamā
cāū z dicenāū. Anno. In ij. ℟. ā.
Andreas x̄pi famul's digu' deo
apl's g'manū pet' z ip'sius one
soci'. ā Videns andreas crucē
cū gaudio dicebat. q̄ ama
to tuus sp̄ fui z desidāui am
plecti te obona crux. ā Sal
ue crux q̄ in corpe x̄pi dedica
ta ē z ex membris eius tanq̄m
margaritis ornata. ā Sal
ue crux p̄ca ossa suscepe disci
pulū eius q̄ pependisti re magi
stis x̄pi. ā Recipe me abhoīb;
z redde me magro meo ut
p̄te me recipiat q̄ p̄te rede
mit me alla. ā Bis andreas
orabat dicēs dñe ihe xp̄e ne
glegas sitiēte me pendere tā
diu. ℣ Costruies. P. ℣
Stabat iohēs q̄ ℣ uidit
illā aīe ē ascendere. ad
uultis tēpa diuīa posset
ip'plere audiēs dicta. stabat
ad illo z discipli. q̄ magi
strū illi' corde seq̄bant
immobili. ℟ Doctor bon'

Xamic di andreas ducit ad
crucē alpnaēs alonge und
ēte. Salue crux ſuſcepe diſci
pulū ei⁹ q̄ pependit̄ te ma
gist⁹ mūs xp̄c. ℣ Cū ꝑuenit̄
ad locū vbi crux ꝑata erat ex
clamauit dicēs. Salue. ℣ii.

Relpnaēs ih̄m ābulāte
diat. Lace agni dei. Ambu
lacio ih̄u dispensatiōne
incarnatiōis ei⁹ q̄ adhs ve
nire. ac mō uidi exē
pla ꝑbere dignat̄ ē mihi
mitat. sic mansio ei⁹ eter
nitatē diuinitatis mq̄
semp ē pat̄ equalis appa
ruit me deligat. ℟ Cum
puenit̄ bis andreas ad locū
vbi crux ꝑata erat. exclamauit
& dix. o bona crux diu dsidera
ta & ag̃ gaudiscēs ad⁹ ꝑata
securꝰ & gaudēs veho ad te. Ita
ut tu exultās suscipias me
discipm ei⁹ q̄ pependit̄ te. ℣
Amator tuus semp fui & de
sideraui te amplecti. Ita. ℣ii

Relpnaēs ih̄m ambu
lante. uidit̄ dic. Lace agni
dei. qui tulit peccata mūdi
Iuſtanter. pfectus illius
ute te. ſalus & mō
ſtrante. & ubis apte. pmū
cabat. qr nō qē ut puta
bant. sed ille ecce q̄ ad redē
ptionē huāni gnis ad
ꝓce ecce missus & mūdū.
ille q̄ forma innocētie et
pace mūdo reddit̄ ecce
datꝰ. ℟ O bona crux q̄ de
core & pulchritudine membꝝ
dni suscepisti. desiderate me ab
hoibꝫ & rede me magro mō
ut ꝓte me recipiat q̄ ꝓte me
redemit. ℣ Salue crux q̄ i
corpe dni dedicata es & exime
bris ei⁹ tanq̄ margaritis
ornata. Ecce. viii. Et audie
tibꝰ eis duo discipli iohīs
te & secuti ih̄m. Tectio
nis ꝓhibēte iohīe qrūt
ecce agnꝰ dei. secuti & eū
duo discipli magis de

sidantes ab ipo ihu qñ a
patre ei ubiq̃ gr̃e pa
re. q̃ v ipi merent̃. tag
nor dei sorte ꝑputari. ℟
Salue crux q̃ in corpe x̃ dedi
cata es v ex mẽbris ei tãq̃
margarita ornata. Suscipe
discipl̃m ei q̃ pepẽdit̃ ite. ℣
O bona crux diu desiderata
v tã ardenter amata. ℟.
Quis dns ꝑputauit adꝺ
mirẽtu q̃ uocauit apl̃m dñi
eẽt imatu alla. ℣ Annunciauerũt
illi. t. Ambulans ꝙ mare
ilie uxta mare galylee
uidit duos fr̃s symonẽ
q̃ uocat̃ petr̃s. v andream
fr̃em ei mittentes rethe
in mare. Ant. O. l. c. b. dñe.
Audistis fr̃s karissimi qꝛ ad
unũ uisionis uocẽ petrus
v andreas. relictis retib̃
secuti s redẽptorẽ. Nulla
ꝺ hũc adhuc facẽ iudet
aut miracla. mch abeo
ꝺ primo etiã reẽnuciis
audierãt. v tñ admirum
dñi ꝓcepti. hoc qꝺ posti
ꝺe rudebant̃ oblita fuit.
Expandi manus meas tãe ℟
ad ꝓplm̃ ti creẽnte ℟ ꝓdicẽ
te mi. Ant. ambulãs iuxta mẽ
bonas ℟ post peccã sua. ℣ Ex
altare q̃ iudicas tra reddere
tribuonẽ supbis. Ant. ℟.
Quid fr̃s karissimi qꝺ ideo iu
dicio dicturi sumꝰ. q̃ ab
amore ꝓsentis sc̃li ñ ꝓ
ceptis flectim̃ur ñ ꝺbis e
mendam̃. ℟ Forsitan alq̃s
s tactus cogita ꝺbis dicat.
Ꝺo uocẽ dñi cam utiq; iste
piscator. qꝺ aut q̃ natꝰ di
misit q̃ pene nichil habu.
℟ Hac cura fr̃s karissimi. af
fectu poti debem̃ pensare.
q̃m consilii. ℟ Orante sco
andrea dñm respicere celos
uoce magna clamauit et di
xit. tu es ds mꝰ q̃ nudi iq̃
ꝓplacui v dilexi. Sceme pac
aris Abrupto iudice ꝺpou.

quia vnusquisq; scōr cras agnoui-
tues magr̄ms ꝛ q̄ dilexi
q̄ agnoui q̄ ꝓfectus sit cum
tis tua uoce exaudi me. ℣e. xi
Pensate filii Israēl. q̄d vili
regno dei ai emiſ. q̄d cari
ai possideā. Et fortasse
ſi calix aq̄ frigide ſuppe
tit. q̄ mō digna p̄bear.
r̄ tur securitate nob̄ p̄
mittit ſuo diuin̄. Rede
ptore ℣ cū nato ceſu a
ues ostensi ē q clamare ec-
clia ī excelſis deo ℣ ī ta
pax hoīb; bone volūta
Dilexit andreā dns ih̄s.
todie humanitatis diū peuder
tate dignus ꝙputatur mitem
que vocatur aplm dū cēri
mgr̄i ꝛ do annūc dei appellar
e. ℣ Dilegit eū dns ℣ excellū
fecit illū. Q̄ xij Bone
uolūtatis sacrificiū nūq̄
plene ꝓfoluit. ī mūdi
his impedimentis plene dese
rat. Nā q̄nto ꝛeo ꝙpius

ni. hoc ꝓcul dubio ꝓ
iudem̄. Videt ē qz nob̄
delit. qd q̄ ē assequit. ℣ qz
semp̄ nudia abona uolū
tate discordat. mox ut
ꝓhet mētē cepit illa dilec
tio. Ut iste mpl̄o suo
minimus appareat sēctate aut
gratia pleni ute ē. Q̄ assidue
orat dño ℣ pcultate illa.
Hic ē frēm amatoꝛ dñi
stil. t. am mathimatici. Q̄-
dulans iſe iuxta mare
galylee. uidit duos frēs
symonē q̄ uocat̄ petr̄s
andreā frēm ei mittē
res rethe īmare. Erat
ei piscatores. ℣ ait illis.
Venite post me faciā uos
fieri piscatores hoīm. At
illi cīmio relictis retib;
secuti sūt eū. ℣ Procedens
inde. uidit alios duos
frēs iacobū zebedei ℣ io
hānē frēm ei in nauī. cū
zebedeo ꝑē eoꝝ reficiē

tes tecta sua. Vocauit
eos. Ih aīe statī relict
rentbz ꝯ pīe secuti s eū.
Maiestatē tuā dīne cōll.
supplicat exoramꝰ ut sit
ecclie tue bīs andreas
apls ꝯfirmꝰ pdicatorꝫ
rector. ita apud te sit pro
nobis ꝑpetuus īcessor.
Eligy epī ⁊ cf. ꝓsa sic ℣.
Spūs lay. Crisanta. Mauri
⁊ darij. Ds q nos gte sco
y tuū r. Spūs lay epī cōll.
Ds q nos ꝫ sp̄i. qr exnl.
lēc bn̄s siu ih. cū Sim
ilibi. Inocēt andree. Ma
iestatē r. ℣. Damasij ℟.
Exaudi dne qs ꝓces n.
Luce v. Exaudi nos ds
sa. Lēc In illo tpe ab olas. Cū
Ihīe ē reg. ce. thesauro.
Cetā alia que dīcit. Barbu
re v. Opc s. ds q firma-
Thome apli. Lect. Aut d
dns. Hoc ē ꝓcep. ut dilig
alt. ℣. Thomas Johēn

nū dedubitatum ꝙ dicē
dīmꝰ nō erat cū eis qñ
uenit ih̄s. ℣. ℟. o. l. c. b. Gra
Ste vñ discipl's de gorīſſ.
fuit. regressus qd gestū
ē audiuit. audita credē
remuit. Venit nec dns
⁊ ñ tredentī discipl'i ac
ceptandū ꝓbuit. manꝰ
ostendit. ⁊ ostensa fuor
cicatīce vulnez. ifidelita
tis illi⁹ vln⁹ sanauit. ℣. ℟.
Quid fīet ītū qd nr̄et
hec dīa dimus. ſ. ñ quid
talu gestū credim⁹. ut
electus ille discipl's nūc
desit. postea dūt uenīens
audiret. audiēs dubita
ret. dubitās palparet.
palpās crederet. Non hoc
talu ſ. diuina dispensa
cōe gestū est. ℣. Et qui
nāz mitto m̄ sup̄na de
mēcia. ut discipl's dubi
tās. dñi ymagīo suo vl
neta palpando carnis.

nob̄ sanaret. vbiā ifidelitatis. plus ei nob̄ chome ifidelitas ad fidē. q̄ fides credentiū discipl'oz̄ pfuit. qz dū ille ad fidem palpando reducat. mēs oī dubitatōe pt posita ifide solidat. xij.

Dūs discipl'm post resurrectionē suā dubitare permisit. ut tam idubitatione delerent. an natiuitatē suā hre mariā sponsū uoluit. qd tam adeo nup tias ñ pmisit. sā ita fides discipl's dubitās. pal pās cētus vē reuinceret. ois sic spōs mīris suis tantos integrime vgīta sset. Thomas johem ns. vñ de thuodeam q̄ dē didim. ñ erat cū eis q̄n uenit ihc. dixer̄t. gz ei ab discipli. vidimus dñm. Ille aūt dixit eis. Nisi uidō in manib⁹ ei⁹ fixurā clauoz̄ & mittā digitū meū in locū clauoz̄ & manū meā in latus eius ñ credā. Post dies octo iterū erant discipli eius intus & thomas cū eis. Venit ihc ianuis clausis & stetit in medio & dixit. pax uob̄. Deinde dic thome. Infer digitū tuū huc et uide manus meas. & affer manū tuā & mitte in latus meū & noli esse incredul⁹ sed fidelis. Respondit thomas & dixit ei. Dns mus et dns mus. Dicit ei ihc. Qz uidisti me credidisti. Beati q̄ ñ uiderūt & crediderūt. coll

Gaudete & exultate. aplis ūvit. q̄a noīa uīa scripta s̄t in cel'. Venit hora ut omnis q̄ interficit uos existimet obsequium se p̄stare deo. & hec facient uob̄ q̄a ñ nouerunt patrem neq; me. Sed hec locutus sum uob̄ ut cū uenerit hora eorū reminiscamini quia ego dixi uob̄. Hec aūt uob̄ ab initio ñ dixi. q̄a uobiscū eram. Nūc aūt uado ad eum q̄ misit me. & nemo ex uobis interrogat me. Quo uadis. Sed quia hec locutus sum uob̄ tristitia impleuit cor uestrum. Sed ego ueritatem dico uob̄. Expedit uob̄ ut ego uadam. Si enim ego ñ abiero. paraclitus ñ ueniet ad uos. Si aūt abiero mittam eum ad uos. Et cū uenerit ille arguet mundum de peccato. & de iusticia. & de iudicio. De peccato quidem. q̄a ñ credunt in me. De iusticia aūt. q̄a ad patrem uado. & ultra ñ uidebitis me. De iudicio uero. q̄a princeps huius mundi iam iudicatus est. Adhuc multa habeo uob̄ dicere. sed ñ potestis portare modo. Cum aūt uenerit ille spūs ueritatis. docebit uos omnem ueritatem. Non enim loquetur a semetipso. sed quecūq; audiet loquetur. & q̄ uentura sunt annunciabit uob̄. Ille me clarificabit. q̄a de meo accipiet & annunciabit uob̄. Omnia quecūq; habet pater mea sunt. Propterea dixi. q̄a de meo accipiet & annunciabit uob̄. Modicum & iam ñ uidebitis me. & iterum modicum & uidebitis me. q̄a uado ad patrem. Dixerunt ergo ex discipulis eius ad inuicem. Quid est hoc quod dicit nob̄. Modicum & ñ uidebitis me. & iterum modicum & uidebitis me. & q̄a uado ad patrem. Dicebant ergo. Quid est hoc quod dicit modicum. Nescimus quid loquitur. Cognouit aūt ihc quia uolebant eum interrogare. & dixit eis. De hoc quęritis inter uos quia dixi. Modicum & ñ uidebitis me. & iterum modicum & uidebitis me. Amen amen dico uob̄. q̄a plorabitis & flebitis uos. mundus aūt gaudebit. Uos aūt contristabimini. sed tristitia uestra uertetur in gaudium. Mulier cū parit tristitiam habet. q̄a uenit hora eius. Cū aūt peperit puerum. ñ meminit pressure propter gaudium. q̄a natus est homo in mundum. Et uos igitur nunc quidem tristitiam habetis. Iterum aūt uidebo uos. & gaudebit cor uestrum. & gaudium uestrum nemo tollet a uobis. Et in illo die me ñ rogabitis quicquam. Amen amen dico uob̄. Si quid petieritis patrem in nomine meo dabit uob̄. Usque modo ñ petistis quicquam in nomine meo. Petite & accipietis. ut gaudium uestrum sit plenum. Hec in prouerbiis locutus sum uob̄. Uenit hora cū iam ñ in prouerbiis loquar uob̄. sed palam de patre annunciabo uob̄. In illo die in nomine meo petetis. & ñ dico uob̄. q̄m ego rogabo patrem de uobis. Ipse enim pater amat uos. q̄a uos me amastis. & credidistis. q̄a ego a deo exiui. Exiui a patre. & ueni in mundum. Iterum relinquo mundum. & uado ad patrem. Dicunt discipuli eius. Ecce nunc palam loqueris. & prouerbium dicis nullum. Nunc scimus quia scis omnia. & non opus est tibi ut quis te interroget. In hoc credimus quia a deo existi. Respondit eis ihc. Modo creditis. Ecce uenit hora. & iam uenit. ut dispergamini unusquisq; in sua. & me solum relinquatis. & non sum solus. quia pater mecum est. Hec locutus sum uob̄. ut in me pacem habeatis. In mundo pressuram habebitis. sed confidite. ego uici mundum. Hec ē gñacō qrem. dō. qrem. fa. di iacob. p̄ dñm ē. ā Uerbo dñi cel firmati. & spūs oīs eoz̄. p̄ exultauerūt. ā

Clamauerūt ad dñs exau. eos.
℣ Būdicā do. ā Confitebuntur eo
ꝑfita. si' om. r. memo. erit no.
me do. ℣ Erue. ā ꝓuocatib
tpl'or ꝙsyam ē cū do abraha
℣ Dñs gen. ℣ Noem. Le. exo.

Ait dñs ℣. Gregoriꝰ ℣.
Discaplis suis. Vos a
mica mei estis. Qđ ꝓcepta ē
mia ꝛdicoris mei. Seruu
digit nō sum. ꝛ amica vo
cari. Quia ē dignitas ho
minū ee amicos di. Si au
dictis gl'am dignitatis.
audite ꝛ labore ē amissi
Si fecerīs q̄ ego ꝓcepio vo
bis. amica mei estis si ea
q̄ ꝓcepio facitis. Ac si ap
te dicat. Laudeas dau
mne pendere q̄s labori
bus ꝓficiāt ad dauinē ℣

Ecce ego mitto vos sic oues
in medio lupor. dic dō. Estote
℣ ꝓden. sic serpes. ꝛ sim. sic co.
℣ Dū luce hītis credite lu
ce filij lucis sitis dic dō. Ne.

Certe dū filij zebedei ij.
irrigarent mare ꝙrent ut
vñ adexis di ihū assumtis
sede debuisset audiere iir.
Poteritis bibe calicē quē
ego bibitur sum. ℣ Tollite
iugū meū sup vos dic dñs
ꝛ discite ꝙ mitis sū ꝛ humils
corde. Iugū ē meū suaue
ꝛ onꝰ meū leue. ℣ Inuenietis
requem aīabz vris. Iugū. ij.
dam loci celsitudinis qre
bam. ℣ Quorū illos hui
litatis vitas reuocat. ꝙ
q̄m ad celsitudinē ē uenī
rent. Ac si dicat. Iam no
delectat loc celsitudinis.
℣ ꝓius exerceat via labo
ris. ℣ Dum sectas ar
reges xp̄i des nolite cogi
tare q̄m aut qđ loq̄m. da
bitur ei nob illa hora qđ
loq̄mi. ℣ Nō ei vos estis q̄
loquī ℣ spūs patris vri q̄ loq̄t
Per calicē p uiū sub. da.
Fugite ad montē.

Siuſa mens appetat qđ de
mulcet. ꝑius bibite qđ do
let. Sic sic ꝙ amat ꝙ caſtũ
affectiõis ꝓfectus ad gaudi
um ſalutis. Iam ñ dicam
uos ſilios. qz ſeruus nes
cit qđ faciat dñs eius. ℟
O pulchri ſup mõtes pedes.
Annũciãtis pacẽ annũciãtiũ
bona. ℣ Intoẽm tra exiuit so
nus eoz. z in fines or. t. u. e. ℟.
Oedith hẽdita te tuum In ſp. q.
bz nom tuũ dñe. ℣ Exau. ds d.
a Annũciauerũt opa di z ſta ei
qz fecerũt. ℣ Exaud. ds o. m
Ba qs elegit dñe hĩa. ĩans
tuis. ℣ Te decet. a Pcoz z
fuga cõmua z exaltabũt ce
nua iri. ℣ Co fiebã. a Lux ce
ta ẽ iusto z rectis corde letitia
℣ Dns reg. a Ludoniebant
relõnia ei z ꝑcepta ei q re
duxilhs. ℣ Ad reg. ℣ Collauet
Cas amia mei eius. ℣.
qz ſta q audiui apẽ
meo nota feci uob. Que

s oĩa q audiui apẽ ſpo
q nota fieri uoluit ſuis
fiis. ut eos efficeret amicos
ſuos. ꝙ gaudia ĩme leti
tatis ſulla feſta ſuper ꝓie
q nris cotidie meditabãtur
paſſionẽ ſu amoris
ſupplicũ. Dñe ei amicta ce
leſtia ſupra amam. amic
ta ia nouitas qz ipe amice
nostra ẽ. ℟ Constitues eos
ꝓncipes sup om. t. memores
erũt no. r. dñe. Inoi ꝙcie er
gia toe. ℣ Celi enarrãt gl
am di z o. ma. ei annũ. f. In. ℣.
Omia dns discipls ſuis
nota fecerat. qz iam adue
nis deitatis ĩmutatã. amo
ris ſigni fauꝫ ardebant.
ſtos ꝙ amicos dei aſpexãt
pha cũ dicebãt. Quicq
aũt minus honorificati
s amia tui ds. minus ꝺ
facta ẽ ꝓncipatus eoz.
amicalis ſẽ qz amm caſtos
uocat. ℟ Sci s ẽiphatores

-xvij.

ꝙ anima di q̄ ꝺ̄ep nēres ursla
p̄ncipū meruerūt p̄mia ce
na · ꝙ ꝺ̄o coronāt̄ ꝙ a cap̄ūt
palmā · ℣ Jhs s̄ q̄ uen erūt ex
magna t̄ribulacōe ꝙ lauerūt
stolas suas i sanguine Agi ·
Una gr̄ psalmista ꝓphe vij
rit electos dei · amūdi tpe
amore sep̄atos · austodi
re īmādatis celestib; vo
lūtatē dei merat̄ē amicos
dei dicēs · Quicūq; aūt nimis
honorificat̄ s̄ amica tua
ds · ℣ taliqū si habeo ꝙmul
tas tam honoris no
bis ꝺ̄minū q̄rem illico
adiunxit · Jhūs gr̄ fortis
t̄ē p̄ncipat̄ eoꝝ ℟ Non
sufficit loq̄le neq; simones dr
ū audiāt̄ voces eoꝝ · Jn omē
tē exiuit sonꝰ eoꝝ ꝙ i fi · ce
t. ū · eoꝝ · ℣ Jhūs honorat̄
s̄ anima aū ds nimis gfort
rat̄ē p̄ncipat̄ eoꝝ · Jn om · viij
Electi dei carnē ꝺ
mant · spm roborāt · de
moīb; impiant · ℣ mūdū
contēnūt · p̄sentia ds̄pici
unt · eēnā p̄miam ai voce
moīb; q; p̄dicant · eā q̄
mortēdo diligūt amis ad
illā p̄mīa attingūt ·
Oculi ꝺ̄i possūt ꝙ flecti ne
quūt · Jhūs gr̄ gfortis ē
p̄ncipat̄ eoꝝ ℟ Qui s̄ ut
d nubes uolāt · Jn q̄ uolūbe
ad fenestras suas · ℣ Lamdo io
res nūc meridiores lacte ry
brēdiores ebore antiq̄ · Jn q̄ ·
impatā ura possidebūs add̄t ·
sias uras · ℣ Amūdam Johm
Jhll'r · Dix · d · s · Hoc est
p̄ceptū meū ut dilīgatis
inuicē sic dilexi uos · Jn ℟
Quum q̄dā o · l · e · b · gr̄ · ē
lacta eloqa uīcis plena
s̄ p̄ceptis · q̄d ē gd̄ dēdilec
tione q̄ delinglari māda
to ds dic̄t · Hoc ē p̄ceptū
meū ut diligatis inuicē ·
In q̄ omē mandatū ds̄ sola
dilectione ē · ꝙ alia vtū

ꝑceptū s. Ca q̄d̄ papa
m sola karitate solidat.

Nuoēm tra eruur so. eo. R/
fit. oe. r. iba eoꝝ. V/ no s loq
le neq; sino. q̄n au vo. e. ī
Et eū sic mlti arbo ℣
ris ram eruua radice p
deunt sic mlte vntes er
vna caritate q̄dāt. sic
hī aliq̄d uirdinatus ram
boī opis. sīū manet ī radi
ce caritatis. ꝑceptā g̃ do
q; mlta s; unū. q; l'ta p
diūitate opis. unū ītradi
ce dilectiois. R/ Si s uiri ta
q̄s elegit dns ī karitate nō
ficta. z dedit illis glam sēpnā
Quor dcta fulget ecclia ut
sol. z luna. V/ Sā pfide uicer
regna opari s uiliaā adepta
s repmissiōes. ℣ Qua
lit ita dilō sit tenenda
ipē insinuat. q̄ mplet̄q;
sēpē semētis suis. z amī
cos uult diligi ile. z īmi
cos dilgi. Inter se. Ille ei
uadit karitate hī. q̄ ia
mtā dilgit dō. z ī ipm tā
dilgit ꝑ dm. R/ Vos eis
q̄ pmā sitis meā ītegrita dil
meis die dō. Ego dispono vob
regnū. Vt edatis z bibatis
sup mesam meā ī regno mo
z sedeatis sup thronos iudicā
tes duodecī tbz filī. V/ Nos uos
me elegistis. z ego elegi vos
t posui uos. Vrba. xij. Sūt
ñ illi q̄ dilgūt. ꝓximos
s ꝑfam. sogna uis z car
nis. q̄bz tam in hac dilōe
carā cloq̄a ñ ītradicūt.
z q̄d ē q̄d spōte ī pen
dūt nāe. Aliud q̄d ꝑcep
tis dīnis exhibitate de
Vos eis hui mūdi R/ dēt.
dīe dō. Q̄ ī patīa uīa possi de
bitis alias uitas. V/ Sic ego
dispositu uob sic dispositu ī
pr mis regnū. Q̄. R/ Sūt
duo lue z duo candelabra
lucēta ī aū dmi. Hui pāe
claudē celū nubibz z ꝑpre

ptas ei q̄ ligue ei claues ꝛ
h fr̄es. V Jn s duo filij spl̄
tores q assistūt dn̄atori unu
ſall' t. dix̄ Solenn lectc. ha·
l·d·s· Hoc ē pceptū meū
ut diligatis īuicem sic
dilexi uos· Maiorē hac
dilectionē nemo hī· ut a
iam suā ponat q̄s pa
nicas suis. Vos amici
mei estis si fecerit q̄ ego
pcipio uobis· Jam non
dicam uos seruos· q̄ seruus
nescit q̄d faciat dñs ei⁹.
Vos aūt dixi amicos q̄ñ
a patre meo
nota fecī uobis· Non uos
me elegistis· sed ego uos
elegi· ꝛ posui uos· ut eā
tis ꝛ fructū afferatis ꝛ
fructus ur· maneat· ut q̄d
cūq; petieritis patrem in
nomine meo det uobis.
Hec op̄c dō ut diligatis· coll'
Ad· aplōs nūq̄m̄ ipse
rem auxerit· ut amicis re

anbz absolui· acūctis ꝛ
pcipuis extraīa· ℔· Ic· exp
Aut dō mdatio· b· aug· ep̄i·
discipulis· Hoc ē pceptū
tū meū ut diligatis īuicē.
sic dilexi uos· Sine dica
t pceptū siue mandatū·
erunt ūbo greco ut siqs
uelit· qd ē entole· y·
Nam ut dicta sūam ꝛ an
tea dixāt· unde me uob
ut potiꝰ disputasse me
minisse debetis· Jbi ei sic
aut· Mandatū nouū do
uob ut diligatis īuicē
sic dilexi uos· ut ꝛ uos
īuicē diligatis· m· Nul⁹
unq̄s mādatū repetitio ꝛ
nouatio ē· n qđ ibi mandā
tū nūq̄ nouū do uobis.
hic aūt hoc ē nūq̄ mādā
tū meū· Jbi tamē ī fuit
ante tale mandatū· hic
tamē ī sit aliud ei mā
datū· mj· Jbi dicit ē
nouū· ne īuenustate nra

pſeuerem. hic dñs ē meus
ne ꝓrēpuendū putemus.
Qd aūt hec ita dixē. hoc ē
mandatū meū. ne ꝙd ali
ſit aliud. qđ putauī ſrs
mei: Ihūqđ nā ſolū ei de ſſe
ta dilectione mandatū
mal. ut diligam inuicē. v.
Hic dele ſola nob dilectione
mandauit dñs. ut alia mā
ri ignam. Tria ēt ꝙ nēdat
apl's dicēs. Manet aūt fa
hec. fides ſpes. caritas. ma
or aūt hoꝝ ē caritas. vi
Si karitate hoc ē dilec
cōē g dud ūt illa duo p
cepta. maior tm dicta ē
ſola. Defice g nobis qm
ulta mādata ſ. qm multa
deſpe. Q's p caūcta colligē
qs enumerando ſufficē. vi
Innuean qđ aut idē apl's.
Plenitudo legis ē karitas
Ubi g karitas ē qđ ē qđ
poſſit deeē. Ubi aūt ſi ē.
qđ ē qđ poſſit ꝓdeſſe:

demon credit ſi diligit. vii.
Nemo diligit q nō credit.
Frustra quidē ſe tam pe
ſuare quenā q ſi diligit.
ſtat ſi dilectio ē ꝓmu.
ibi neceſſario. fides ⁊ ſpes.
Ubi dilectio ꝓmitur. ibi
neceſſario ē⁹ dilectio di.
deeūgliſtis. Jnuit. Q
nite reſtauī adamu ꝓdoc
na ſcōꝝ euāgliū ap. Ven. Jnſ. a
Q uocatis ihc duo decim apl's
miſit illos ꝓdicare regnū di
egſſi aūt euāgliz abāt ⁊ cu
rabāt ubiq. a Nrēs dns
alios adp dicandū dicebat
illis meſſis qdē multa op pau
pauci. a Ihūe dñi gīa cce
dēnt plis doctores ⁊ euā
gliſte ſ īmiſtiū fidi miſſi a
Sapia dñi euāgliz eruptūt
abyſſi ⁊ amūtantes ſeculi
tam rore celeſti mūdo ꝛo
nāt. a Labia coꝝ ſaluare
diſſemiauerē ſtiam op tam
dignū bndictōe plenū ſe

cerũ z mĩstriũ s̃ tduñ de
uote ꝓpleuert. ā Plegue eo
epoĩ carne z dedit illis ꝑce
ta z legẽ ure z disapline v
Ihesu dñe ri ℟ Inocẽm
di z ecce uenit cũ nubibus uenie
bat ab aq̃lone nubes q̃ magna z ignis inuoluẽs splendo
q̃ tẽuuu ei. ℣ In medio eius
similitudo q̃tuor aialiũ z aspc
hoĩs erat in eis alla. ℣ De me
dio aũ ei q̃ sp̃es electi hoc
ẽ de medio ignis ℟ Qua
tuor facies vni erat z q̃tu
or penne uni pedes eoꝝ pe
des recti planta pedis eoꝝ
uni cruris z lamelle q̃ aspec
tus eius candens alla. ℣ Et
pennis eoꝝ magi hoĩs ni
q̃tuor p̃tes z ala ℟ Simi
litudo uultus aũ ad illũ facies
hoĩs z facies leoĩs a dext
ꝑte ipoꝝ q̃tuor. facies & vitulꝰ
a sinistris ipoꝝ q̃tuor facies
aute aq̃le desup ipoꝝ q̃tuor
facies z penne eius extende

sup eius alla. ℣ Due pẽne
singlor cõiungebant z due tege
bãt eor corpa. ℟ Ea
es z pennas p̃ quor p̃tes bã
bebãt tacẽtes nõ requiebãt
die z nocte dicẽtes vni q̃ erat ante faciẽ
eius. ℣ Pedes eoꝝ pedes recti
planta pedis ut planta vitu
li. ℟ v. Spũ ubi erat ibi gradiebãtur. ā Electis in ex
tãu mundi institutiõe ut essent
scti z immaculati in ꝯspectu ei⁹ in
charitate. ā Sapiam eoꝝ narrabit oĩs tpli z laudẽ eoꝝ
nũciabit oĩs eccl̃ia scoꝝ. ā
Placetes do tibi dñe dilecti mei
gñi z mia in seculũ ei⁹ z respec
tus tuus electos illi⁹. ā Spũ i
dligẽne repleuit eos dñs
z ipi tanq̃ ymbres mise
rũ eloq̃a sapie fue. ā Ibi
laudabit mia sapiam scoꝝ
q̃ vulgi silẽtiũ narrabit. ā
Nõ recedet memoria eoꝝ
z nomẽ eoꝝ requiret age
tũ ecclia. ℣ Constituet. ℟
Similitudo aspectus firmã

ut carbones ignis ardentes
Videbat aspectus lampadarum
erant spē ipse illuc ḡtibebāt
cū ambularet alla. Et unus
quidq; eoꝝ ambulabat coram
facie sua. Vbi ℟ Quatuor
animalia dicunt et requiebant non
siluerunt die ac nocte fulgetis chorusca
Et erat in medio splendor ignis.
Et de igne fulgura egrediebant. Et erat
animal qui iuxta videbantur quasi
bio quatuor animalia. Et dig. ℟
Cum aspicerem animalia apparuit
rota una uxta ea quatuor habens
facies. Forma similitudo quadrigē
quatuor alle. Et aspectus rotarum et
opus eaꝝ erat quasi iuxta maris.
Forma ℟ Species firmamenti
super caput animalium quasi aspectus crystal
li horribilis. Et quatuor pennę
ne eoꝝ recte altrius ad alat
rem. Et unū quidq; duabz alis
velabat corpus suum. Et alterū
similiter velabant. Gl. addit.
Omnia eoꝝ opus eaꝝ tutare ido
neta sua duplicia possidebant

Velocia septima cir eas in x. Et
animalia ait. ℟ Quarta erat fa
cies aquilę. Et alterius ho horribilis fa
cies corpus plenum oculis. Et
species earum et opus ueluti si sit
rota in medio rote. Alla. Et
quatuor pres earum ibant. Et non
reuertebantur cū ambularent.
Cum ambularet animalia am ℟
bulabat. Et rote iuxta ea. Quoties
ibat spūs illuc pūs. Et rote ele
uabantur sequutes ea alla. Et
cū eleuarentur animalia de tra. e
leuabantur pūs. Et rote iuxta
ea. Quoties. ℟ Cumq; ani
bz ibat simul. Et rote. Et cū sta
bz stabat. Et cū eleuatus pūs
leuabantur. Quia spūs uite erat
in rotis alla. Et quasi species eius
aliquido erat horribil. Quę.
Audiebā sonū alay qui so ℟
nū aquę multay qui sonū sub
mis di. nā cū ibat uox sup
firmamēti qd imminebat capi
ti eoꝝ stabat. Submittebāt
alas suas. Et cū ambularet

ur lon mlanidis angr callroz
etate ait v starer demutrebat
pene cozi Ds coll'E actia
nia dne benigne illustra
ur vtu. H. euglste illumia
ta tockus addona pueri
at sempitna. ℣. Annat vm
mir. ℟. po. Jnvit. Regem
sempiternu veite adorem. Qm ma
tre suu coronaur. ℟. Ve Jnj. m.
Bts v qui i lege dni medita
vohi. ei pma die ac nocte et
ola q̄cq̄s faciet semp̄ p̄spa
bit. ℣. Ipm a bts ele scs qui
filius e in dño pdica. p̄cep.
do. Jhtu. e in orte sco ei. ℣
Qre tre. A Jnvocante exaudi
do scm suu do exaudiuit eu
Ag sti. eu ipace. ℣ Cui vo. A
Sancto bone vohi. tue cozo. eu
one ℣ Vba m. A Dne do mr
q̄ admira. e u tui i vnu. e.
q̄ gla. tho. cozo. scm tu. Ag sti.
e. sup opa mna. t ℣ Ipm a Jus
to do Anun. di. eq. iu. vle ei.
℣ Jndo ni. v bla. tho. Lcro.

Sequs .b. Gregorius. ℣.
vltu p̄ me venire
ab neget semp̄ ipm. q̄ n
q̄s a sem̄ po defiat. Ad
eu qui sup ipm e n appin
quat. n valet apphendere
qd ultra ipm e. si ne estat
mactare qd e. Sic holer
plante tn sponte ut ele
scant. atq̄ juncta dirim
eradicant ut pficiant. ℟
Iste scs plege dei fuit amator
admodu. Ad ecc̄ias i prior no
nnuq̄. fundat ei erat sup̄
ma penia. ℣ Nunc regio
sept nllaten e gbadus artus
Sic rex semia. ℣. ij. supat. Su
mite ad mptione defia
uum. Ad trepatione sui ge
neris ubertus affluxit.
Vn ei vidente pdidisse qd
erat nde ceptum hoc ap
parere qd n erat. ℣ Sui
g mia. sic ly. Alo. iec. am. do.
℣ Plantati in domo dni in
atris dom di nri Alo. ℣. uj.

Si iam q̄ se auertis ab
negat. existende et ūtute
s in ḡbꝫ crescant. ꝑ ā cū
dam est. Q̄ multi post me
uenire abneget semet
ipm. ꝓnūc addic. Tollat
crucem suā cotidie et
sequat me. ℟ Hoc cognō
uit ꝓta. Aud̄ uitra. m. Ne
ora. ain. Viuen. ē unu. sūz
℣ Iste ē q̄ nēp. nra mu. ap
ue. ad ce. reg. Ier. nñ Quo
bus modis crux mortis
cū aut p abstinētiā affli
ct corpus. aut p ꝓpassi
onē. ꝓximu afflīgit ānī
mꝫ. p̄ensem q̄ liter uit
q̄ modo. paulus cruce
suā tuleran q̄ dicēb gr. La
stigo corp meū z in seruitute
redigo. ne forte alij p di
cans ipe reprobus efficiar.
Hic ē vir q̄ nō ē delict ado ℟
idie cta. sua z ipe iudea. ca
pt spen. anarij. sq̄ ro. q̄
fide. uitat imanēd. ℣ Q̄s ē
hic z laudā. eū fec ei mira-
cula sua. q̄. ℣ nu. n. O ne
iste sos ḡnabit trāb. nro apa.
ē in. tecū. inno. sco tuo. ℣ Do
q̄s hꝑa. ā Vita pecūie ate t buit.
ei do gl'am z in. q̄ decore tpo.
si. eū posu. ica. ei coro. & la.
pcio ℣ Duc iv. ā Hic accipiz
bñdic. a deo z mi. ado q̄. suo
q̄ h ē grā no q̄ren. do. ℣ Do
ē t. ā Letabit̄ iust in. do. & spe.
te eo z lau. os rec. ore. ℣ Exau.
di s o. m. ā Bis q̄ elegit ac
cepta. tacis nus. ℣ Te decet. ā
Post ut palma flo. sic crescet ho.
mo q̄ apli. ℣ Bo ē cfi. ℣ Posuit.
Ecce in afflictione ℣.
corpis audiuim̄ cruce
camis. audiam̄ nūc in
passione. ꝓximi cruce
mēris. aut nāq̄ q̄s ihc
mat. z ego nō in furore
Q̄s scandalizatur z ego
ri vror. ℟ Stola uoīdi
tatis induit eū dns. z coro.
pulc. posuit sup̄ capt ei. ℣ Li

bauit illū dō panem nr̄m ī
ctōs ⁊ aq̄ sapiē salut. po. il. ℟.

Perfectus q̄ppe p̄ota vi.
tor ut exemplū dar̄et ab
stinētie crucē p̄trabat ī
corpe. ⁊ q̄r ī sed ārabeb at
dāpna ī firmitatis alie
ne. crucē portabat ī corde.
Ꝟ. q̄r ipis vtutibz q̄dam
uicta uirtꝰ. ⁊ dicendū
nobis ē. q̄d uicāū abstī
nentiā carnis. ⁊ q̄d obsi
dear ꝑ passionē mīus. ℟.

Beatus vir q̄ iustꝰ recepta. q̄r cū
p̄bat⁹ fuit. ac. cero. unte. q̄m
rēpum. ds diligē se. Ꝟ. Benedic
capiet bñdic. a dño ⁊ mīam

Aurigno nāq̄ uō vij. Q̄.
nūq̄ abstinencia carnis
uana gl̄ia obsidet. q̄r dū
retinemus ī corpe. dū pal
lor ī uultu respicit. ⁊ tris
patrē laudat. ⁊ tāto se
lerius foras fundit.
q̄nto adoctos humanos ꝑ
tentū pallore exit. ℟.

Hic ē uenit ā. p̄ nocte sāg.
suū fudit. Q̄ mundū ī tu
ū ctene dignū. ghā q̄ri. ⁊ ad
celes. regē. p̄uen. Ꝟ. Iudica
dūe dō p̄tra. ⁊ de

Plenitudo fit viij. di. Q̄.
Put q̄d causa dei agit credit.
ꝑ solus ihūs fauorabz
agat. Cōd bñ symon ille
significat q̄ i uent ī manē
crucē dñicam mangaria
p̄trabat. Alienā namq̄
oneta tangaria p̄tra.
tū ꝓuanitatis studiū
aliquit gerit. ℟. Posuit
coronā capiti meo ⁊ cētū de
uo me uelhemēto saluum.
Ad expugnā. gē. ⁊ os īmi
cos. Ꝟ. Iudica dūe nocētes
me expug. ꝑpug. me app̄h.
ar. ⁊ scu. Ad. adiū. Sāligna
uū strumū cades mē. mor.
fue. qui. so. ma. Ꝟ. Magnae.
Ps. ℟. Dix. v. d. s. Iohem
Am̄ am̄ dico uob. tūq̄ g̃
nū strumū cades ī tam

mortuū fuit ꝙm̄ solū ma
ner. Ant. o·l·e·b· ℣ḡ· ℟ḡ·

Se cū dicebat. Ipe erat
ḡtanū mortificatū dū ⁊ mul
tiplicandū. mortificatū dū
ifidelitate mdoz. multiplī
catū dū fide oīm ꝓpoz. Ja
cū exhortatus adpassionis
sue sectanda vestigia. qui
amat ꝙmq; aiam suā ꝑdet
eam. ℟ Occiderūt ante ei tbu
ei dnē. Ant. vocāt. la. ei ū fr̄au. e.
℣ Posuist ī capite ei coro. dla.
ꝑao. Ihu. ℣ Qui amat
ꝙmq; aiam suā sollicti
ē in hoc mūdo. ipe unq;
ꝑdet. Q' aūt odit unq; in
hoc mūdo ī uita ēt̄na cul
todit eā. magna ⁊ mira
sentēcia. quēadmodum
sit hoīs ī aiam suā. amare
ut ꝑeat. odiū ne ꝑeat. ℟
Posuist dnē sup; cap ei coro
nā de la. ꝑao. Ant. petr̄ ante
tbu. cui sc̄m sc̄i. ℣ Delide
rium ante ei tbu. ei do. ⁊ vo. la.
ei ū fr̄au. eū. Ant. ℣ Si
quis mihi ministrare me sequat.
Qđ ē me sequat. ū me i
mitet. Ipe ei passus est
am apls petrus relinq;s
nobis exemplū ut sequā
uestigia ei. Ecce qđ dicit ē
si quis mihi ministrat me sequ.
℣ One pueris cū mbr. dul.
cedinis tēq. ei coro. dla. ꝑao.
℣ Ant. petr̄ ante tbu. ei. do
lorum. dnē ī se. se. ꝓlo. ℣
Quid sit ministrare x̄. cui
qui mīcē tanta ꝓmittit.
hoc poca debem ī quirē
si ei hoc putauim x̄ ee
ministrare. ea q̄ s corpi ne
cessaria ꝑstare. aut cenan
tibus coquē ul' apponē.
aut poculū dare potuq;
miscē. fecerit hoc illi
q̄ potuerit cū hre ꝓsen
tem. sic martha ⁊ maria
q̄d ⁊ lazarus vn' erat ex
recūbentibus. si eo mi x̄
mihi ministrauit.

Glia ℣ honore corp. cū dō ℟
stitu. cū sc̄e opa ma. t. Omia-
bicasti sōpe. ei. ℣ Qm̄ eleua
ta ē magnifi. t. sc̄e cr. ds. Gra-
stiā. t. dīc. ī. d. s. Johem
Am̄ am̄ dico uob. nisi g̃
nū frumēti cadēs mīam
mortuū fuīt ipm̄ solū
manet. Si aūt mortuū
fuīt. multū fructū affert.
Q̃ amat aiam suā. pdet
eā. Q̃ odit aiam suā in
hoc mūdo i vitā eternam
custodit eā. Si q̃s mīstrat mihi sequat. ℣ ubi sū
ego illic ℣ mīster meus erit.
Si q̃s mihi mīstrauerit honorificabit eū pat̄ meus. coll̄a

Da q̃s o. ds ut q̃ hū. ℟.
mr̄is tui atq; pontificis
sollēpnia colendo. et apd
te fructu bone actionis adipiscē
mur. p. coll̄ Os q̃sumus ds
℟. mr̄. tua atq; pō. ānua
sollēpnitate letificas ecc̄le
tue pīcā. ut cui⁹ natiuitatis

tribuēdo. eiusdem ℟ pretio
gaudeam⁹. p. coll̄ Inspice
tātē mīam respice ds. q̃sq
℣ q̃ pond⁹ ape actionis gratiā ℟. mr̄is tui atq; pontificis tuitionē gl̄iosa nos
protegat. p. coll̄ Pra q̃sumus ds
ut q̃ hū. ℟. mr̄is tui atq;
pontifi. nata. colu. atq; is
matis imitatōe. et mīcordie
sōne laudem⁹. p. coll̄ Bti
℟. mr̄is tui atq; pontifi
nos dne foueāt. ī tuīa
q̃ ñ desūt. ppicē tuitēdi
q̃s talibz auxiliis. q̃ecclesie
tis adiuuāri. p. In nat. vnī
Pra q̃s opc mr̄is ñ pō. coll̄.
ds ut qui hū ℟. mr̄is
tui nata hodie colim⁹. mīcordie
sōne eius ī tuīs amore
roborem⁹. p. coll̄ A desto
dne supplicatōibz nr̄is
ut qui ex mīstōe mīa re
os tuos ēc̄ ī gl̄iosam. hū
℟. mr̄is tui mīcordione
laudem⁹. p. coll̄ Pra q⁹. o. ds

uic q̄ bñ ℣. mr̄is tu nata
lica colmu⁹ a tūctis mal
imitētibz et intercessoe
lubeñ. ℣. coll Bñ. ℣. no
dne fouean⁹ famulata
plidia q̄ nō desinis ap̄a
inuocari. qs talibz auxi
lijs ꝓcessib⁹ adiuuari.
Lecteam⁹ cnlia tu coll ℣.
a dōs bñ ℣. mr̄is tu ꝓtēta
fuffragijs. atq; et palmis
gliosis ꝛ decora ꝓmane
at. ꝛ secuta ꝓsitat. ℣. In
natale plimoz mr̄m. ℣ñ.
Regem mr̄m dō. Uenite adore.
mꝫ. u. ā Secus decursus aq̄
plantauit uineā uisitor ēt le
ge dñi fuit vo. eoz. ℣ Bñs v.
ā ꝓdicates ꝑceptū dō ꝙ tu
s timon. scō ei. ℣ Qñe. ā fili
hōim stacte q̄ dō scōs s. mr̄.
℣ Cū ivo. ā Uerendō omis q̄ spe
re dō q̄m tu bñdixisti ꝙs scu
to bō voluī. coro. eos. ℣ Uba. ā
Invnusa tua gla ꝛ thono. coro.
cos. ℣ Do dō. ā Sās q̄ ītrāit

mr̄is. os voluī. mās tue illos
℣ Consola me. ℣ Exultet tu.
Psal le. cxxxviij. b. aut.
Pmus q̄ cantat dño epi.
pueri sās mr̄ibz q̄etus
in mebra ꝛ sum⁹ sicut et
debem⁹. ad nos q̄ p tue
itelligam⁹. q̄ semiāt in
lacrimis i gaudio meten.
Qui tes ibant ꝛ flebant
mittētes semīa sua. ℟
Aysterger dō ocm lacrimā ab
oculis scōy ꝛ ultā nō erit ap̄li
neq; luctꝰ neq; clamor neq; ul⁹
dolor. qm̄ ꝓra trāsierūt. ℣ Esu
rient neq; sitient amplius
ꝛ nō cadet sup illos sol neq; vll⁹
estus. Qm̄. ℟ij. Uenientes
aut uetem ī exultatōe. tol
lentes manipulos suos.
Q⁹ eūtes ibāt flebāt. mittē
tes semīa sua. Uenientes
Qd semīantes lacrimis.
Que s semina. Q⁹ mānipli.
Uentes ad mortē. uetentes
a mortē. Eūtes nascendo.
uetentes resurgēdo. ℣e

minãtes bona opa·merẽ
tes etiã mẽdẽ. ℟ Uri sa
guinem sanguẽ suũ fuderũt
pdõo annuerũt xpm iuita
sua·imitatꝰ ẽ eũ in morte sua·
Ideo coronas triumphales me
ruerũt. ℣ Un spẽ una fides
erat eis. Ioh. iij. Semia
s opa qꝛ bõi fecim· ma
nipuli qꝛ tulisse recipie
mꝰ. Si gꝛ bona s semina
bona opa·qre ai lacrimis
ail pclarem dampnẽ dili
gat ds. Hic primũ videre
fas tumũ·q modo magnꝛ
ad huius mazuces iuba il
la pruenam. ℟ Gradie
rumꝛ corpa sua xpo dm ad
suppcia. Imeruerũt hre co
ronas ppetuas. ℣ In mana
ẽ xpꝰ ihus corpibꝰ pauerũt
tormẽta. Ime. iij. Nullici
umquam nipenderũt·q
illi q semel corpꝰ ipenderũt
sic dicit apls. Et ipe ipen
dar pmiabꝛ uiris·Ipen
derũt ei se ipos gfitendo
xpm·ꝛ implendo ei adiu
torio qꝛ dicũ ẽ. Admisa
magna sedulitꝰ facto qm
tuba oportꝛ te ppare. ℟
Sã tua dne mirabile glo
ria s mẽ sluẽtes pcepta
tua. Ut ivenirem illeli iaqs
uahdis tua apparuit arida
ꝛ imaꝛ rubeo ua sine impedi
mẽto. ℣ Victrẽ manũ tua laus
dauerũt pce ꝛ decantauerũ
dne nomẽ scm tuũ. Ver. Inip. d.
Qꝛ iustoꝛ recta fra ẽ ꝛ ne scoꝝ
ppetuũ ẽ. ℣ Do ẽ ẽ. ā Judi aute
ippetuũ uiuet ꝛ apud dnm ẽ mer
ces eoꝝ. ℣ Ideo accipiet ā Justoꝛ
aũ ace imanu di s ꝛ cin tegẽ
illos toꝛ magnie. ℣ Et ornatꝰ.
ā Fulgebũt iti sic sol in regno
pris eoꝝ. Alla. ℣ Ds mis re. ā
Dabo fris meis locũ nois
tũ in regnis meis mei dicit do. ℣
Tercet. ā Sã pfidẽ uice
rũt regna opati s iustiã ad
epti s promissiões. ℣ Ds meneret. ℣.
Justoꝝ ā.

Oplbꝫ bois semp̃ rem dñi
temp̃ ē. dicēte ap̃lo. Qui
pce semīat. pce metet.
Insatigabiles mḡo dñi tē
pus hem̃ opem̃ bonū ad
omīs. maxīme aūt ad do
mesticos fidei. Itez. bonū
nḡ facientes nō deficiam̃
tempe ei suo metemus. ℟
Verbera carnificum ñ timu
erūt sc̃i dei morientes ꝓ̄ moie
vr hedes sicut i domo dō. ℣
Tradiderūt corpa sua ꝓpt̃ dm
ad supplicia. vc. vj Qui de
fecit i semīe nō gaudebit
i messe. Qñ ḡ i lacrimis
cū opa bona opa ura hẽ
debeāt hylaritate. Iqđ
demōstrāt dña pt̃ q̄ i lacri
mis seminauerūt fortiter
cū etiauerūt i imagnis
tribulacoibꝫ fiunt. Sā ut
eoꝝ lacrimas ꝑ̄ solaret̃.
cōsulunt eos i trībꝰ
uranit ise i dix. Tribus ē
aīa mea usq; admortē ℟
Ret ē vera fraternitas q̄ nūq̄
potuit violari. Gramie q̄ ef
fuso sanguine secum s dimm.
Co repmētes aulā regiā pue
nerūt ad regna celestia. ℣.
Late qñ bonū vl qñ vocūdū
habitare fres ī vnū. ꝙ rep. vij.
Fris mei videtur in qđ
cap̃ nr̄m i finitionibꝫ meis
suis ꝓpassū est. ne de se
forte infirma membra de
sparent si sic ē humana
fragilitas morte ꝓpinqua
te mbarent. i dicerēt. nō
se ad eā ꝓmisse. Sanus si ꝓ
tinus gaudent. Io pus
ꝑ dixit. Tristis ē aīa mea
usq; admortē. ℟ Propt̃
testamēta dñi vl leges pīnas
sc̄i di pferēt. i amore sc̄e vite
tis. Qa vn̄ sunt semp̃ spē ie
tis. z vna fides. ℣ Memoria
eoꝝ ñ deficiet. z nom eoꝝ iet
nōnmanet. Qa vn̄. viij Pat
si fieri pt̃. trāseat a me
calix ille. Qs hoc dicit.

Que potestas? Q̃ ī ſimĩa
Audite q̃s dicat. Potesta
tẽ hẽo ponẽdi ãiam me
am. ⁊ potãtẽ hẽo ut̃ su
mendi eã. Nemo tollet
eã a me. ſ ego pono eã
⁊ ut̃ sũmo eã. ℟ Auctũ ī
ꝑcuũ uuẽt ⁊ ap dñm et
nites coꝝ ⁊ cogitatõ illoꝝ ap
altissimũ. Hoc q̃ acquiẽt regi
nũ detoris demanu do. ℣ Dis
tẽptauit illos ⁊ fugẽt eos dig
nos se. Hoc q̃ adḋc Auctũ s scã
q̃ ꝑdei amore minas hoim
implerũt scã nũres ī regno
celoꝝ expulsat cũ angelis oꝝ
ꝑcepta ẽ mores scoꝝ q̃ assidu
e assistũt añ dñm ⁊ abnũ
tẽ nõ s separa. ℣ Glos dis ī.
Act̃ i. Descendẽs ihc luce
d monte oliueti locũ cpm
pestri ⁊ aurea ui scaplos
ei ⁊ multitudo copiosa ple
bis Act̃. ve Bede ꝑbꝫ
Electus aplos dñs in
montana sibi. Deas vo
luctur ad campestria re
gis q̃ ī ī ihũm loco ꝑpm
tit ubi sufficiũt. Nam
hec ẽ norma q̃ sequit aplis
Act̃. Nõ potui uobis loq̃
q̃ spualibz sz q̃ carnalibz
quasi paulis nux. lac uo
bis potũ dedi ũ escã. Nõ
du cm potabas. sz ut nunc
q̃dem potestis. ℟ Deã pti
dem nutu regis ope. s ſtã. adep.
s ꝑmiſ. ⁊ fore fidẽ s imbecil. oĩs
ei testimonio fidei ꝓbati s. ℣
Castra inierũt exteroꝝ effu
gerũ acie gladij. Omis. ℟
Aplis eodem matheũ q̃ ꝑ
fectiores ⁊ monte. ⁊ q̃ ut
ore saluatoris docti esse
nar tanti. Vbi siqs diligẽ
cius uitã uelit euãgelicã
ꝓfectũ ꝑfectã ꝑ intelligere
d̃m ascendentẽ cũ discaplis
ī monte cũ ī monte duode
cim discaplos elegit. ephi
sijs q̃s aplos nõiauit illũ
ī huiusmõi simonẽ quẽ matheus

nū posuit ⁊ lucas tacuit hoc ē demōte. ℟ Quo pacto sācta tpate sepulta ē ⁊ noīa eoz uuiēt. Ingnacōe ⁊ gnacōe. ℣ Sapiam eoz narrāt tpli ⁊ laudē eoz ptiāt ecclia. Inge. xi. Dem de aī descendissē dns ī loco campestri hīusse alterū silem. deq̄ mathis tacet lucas ñ tacz ⁊ utrūq; monē eode ī ē ḡcu sū. abōi udea ⁊ ierlm ⁊ maritima ⁊ tyri ⁊ sydonis. ⁊c. Iudeor aūe īmanu dñi ī ranger illos ro mīti mahtie Visi ē odis ī ispiena mor illi aūe ℟ ipace. In. xii. Mari tumā mltitudinē ā appi mo mari galyl ee. neq; ei hoc mīracūli loco po uēt. ℟ amari magno tex ee ⁊ goniōrā mīq; eā tyrus ⁊ sydon gphendi potam. ⁊ ley ex hoc ḡtū ciuitates iudeis quīde sorte date ē. ſ. ī abeis possesse. eo qd hostes ex timare nequrent. ⁊ sulte noīati ponīt. ut q̄nta fu fama ytūlq; saluatoris ī tumeī. ā exterās ē ad sanitatē oc̄tiās capelas dā cantates accīar. T. ℟ Lauerūt stolas suas. ⁊ didas eas fecerūt ī sanguīe agni. Iti ē q̄ uenerūt ex magna tribu. ⁊ laue. stolas suas. ℣. Iuxta illū. t. Descendēs dñs dñō ne. sicut in loco campestri. ⁊ tūa discipulor ei. ⁊ mīs tudo copiosa plebis. ab oīm iudea ⁊ ierlm ⁊ maritima ⁊ tyri ⁊ sydonis q̄ uenīāt ut audirēt eum. ⁊ sanarent ā languoribz suis. ⁊ q̄ uexabant ā spīs tabz īmūdis curabantur. ⁊ oīs turba q̄rebat eū tāgē. q̄ uirtus de illo exiebat ⁊ sanabat oīs. ⁊ ipe ele uans manus suas discipulos

suos dicebat. Bñ paupes
qr ur̃m ē regnū dei. Bñ q̃
nūc esuriūs qr saturabimi.
Bñ q̃ nūc flcs qr ridebit.
Bñ eritis cū uos odiūt ho
mines & cū separauerit uos
& exprobraūt & eiecerit
nomē ur̃m tanq̃ malū
p̃ filiū hois. Gaudete
illa die & exultate. ecce
merces uīa multa ē in celis.
O's q̃ nos q̃ cedis collā
sc̃oz mr̃m tuoz. H. natā
licia colē da nobis ic̃ia
bñ caidme de eoz sollemne
gaudē. ℣. coll' P rā qs o.
ds ut qui gliosos mr̃es
fortes in sua p̃fessione q̃
gnouūt. p nos ap̃ te tuā
ic̃elsione sentiam. ℣. coll'
O a qs apc ds ut q̃ trioz
mr̃m. H. solleṗnia colūm
eoz ap̃ te ic̃elsio ibz adnu
uem̃. ℣. col' P rā q' o. ds
ut q̃ sc̃oz atioz. ℣. solleṗ
nia colūm eoz & virtutes

mirem̃. ℣. coll' O's q̃ nos
annua sc̃oz tuoz. H. solle
pnitate lenificas. Jcede
p̃cal. ut quoz gaudem̃
mitis accendam̃ exēplis. ℣.

Ds mr̃ibz. Le. exo. b. Gregory.

Audus mr̃ibz suus. H.
Tradem̃ ap̃ena ibz
fribz & cognatis & ami
cis & morte afficiet exuo
bis. Plurimē dolorē mala
ingerūt. q̃ ab extraneis i
ferunt. Plus ut in nobis
ca tormēta seuiūt. q̃ ab ill'
patim̃ deq̃ nūmbz p̃simme
bam̃. qr cū damno cor
pis mala nos etiam̃ amic
se cruciatis. ℣. Et q̃de
si inimic̃ mis male dicētiz
bi sustinuisse utiq̃. Si i
is q̃ oderāt me sup me
magna locuti fuissz. ab
scondēm me forsitā ab eo.
Tu ut hō vnanimis dux
meus & notus meus. Q' simul'
mecū dulces capiebas

abos. ī domo dei ambu
lauim⁹ cū g̃ serlu. T. iij.
Homo pacis mee ī quo
sperabam. q̃ edebat pães
meos ampliauit adme sup
me supplantacionē. Ac si
diceret aduersario suo apis vo
cat̃ dicit. Tanto ei⁹ ūs g̃
sionē grauiū multi. q̃nto
hāc habeo q̃ mis cē videba
tur sensi. iiij O mis elec
ti q̃ sum⁹ capitis mi bra
siū. cap̃ q̃ sui ī passionib⁹
secūt. ut pos adusarios
s lua morte sentiāt. deiec
tum ꝑsim edāt. Ac si
eis calcat⁹ mites opis. q̃n
to eis iacuit⁹ lucrū ꝑfi
at ex aliene d̃āpno cari
tatis. Hz q̃ dicūt s q̃ p̃di
cūt̃ de afflictiōe mortis.
pcul g̃ salacio sb̃dit de
gaudio celestib⁹ electis ꝓ
mitt̃. capillis de capite
uro nō ꝓhibet. v. P acūt̃
fis q̃ caro ī tala doleti

capillus ī talis nō doler.
aut g̃ mēbz suis. Capill⁹
de capite uro nō ꝓhibet. u
trebz apte dicēs. Que ti
mens ne peat q̃d ī talib⁹
doler. q̃n ad illud ꝑtine ut p̃z
q̃d mala nō doler. sequit.
Impacta ura possidebimus
nras uras. vi. I dcirco
possessio ad ī tuite pacie
ponit̃. q̃ radix oīum cultor
q̃ ūtutū pacta ē. P pa
cienta possidem⁹ nras uras.
q̃ dū nobis ipis dnazi di
cim⁹. hoc ipm ī capm⁹ pos
sidē q̃d sum⁹. vij P acta
ni ē alena mala nrogare.
nullo dolore morderi. sam
q̃ lic ꝑmitt̃ mala portare.
ut tam̃ tacit⁹ doleat. ac ne
pus digne retribuc̃ois q̃
tent. paciam⁹ ni exhiber
sz ostendam⁹. Sēpni q̃ppe
ē. Karitas pacis ē. be
nigna ē. viij. P acies
nāq; ē. ut alena mala

wollet. benigna ē ut ꝓpos
ā ꝙs ꝓcat amet. Hic nāq
ꝓsemet ꝑam uītas dicit.
Dilignte īimicos uros bñ
facite hys q̄ odert uos. o
rate ꝓsequntur ⁊ calūpnī
antur uobis. coll. Ds q̄
nos ꝑcedis ⁊ cē ſmat. vni
ſ. pon. ſmuit. Regē ⁊ fessor
dñm. Veite adore. Vers. ii. Bs
v q. te. ⁊ tū dduc. l. cxo. b. dd. ſp.

Seruus q̄ gemīa ta
lenta ꝑcepit ad dñm
suū laudat. atq; ad
ēnā remunatōnē ꝑduc
tus. aī ei dñica uoce dicit.
Euge serue bone ⁊ fidel'
q̄ sup pauca fuisti fidel'
sup multa te ſtituā in gā
gaudiū dñi tui. ℟. Euge
serue bone ⁊ fidelis q̄ sup
pauca fu. fide. sup multa te ſtitu.
ſnt in gau. dñi tui. ℣. Dñe q̄m
talenta tradi. mihi ecce. al. q̄nq
sup hec. lucrat. ſnt. ij. Pauca
q̄pe bona sunt oīa ꝑsen

tis uite. q̄m habz multa ꝑ
ant. Sed tūc fidelis seruus
sup multa ſtituit. q̄n de
ducta oīm corruptionis
molestia ꝛternis gaudijs
in illa celesti sede gliat. ℟.
Ecce sacdos magn̄ q̄ in diebz
suis placu. dō. Ideo iure iurā
fecit illū dñs ꝛaret. in plē. suā. ℣.
benedictionē oīum gē. ded illi
⁊ testa. suū ⁊ fir. sup caput ei.
Hic addit fili gau. ii. dñi
dñi ꝑfecte intromittit.
q̄ in ēna illa pata ꝑ
sup tuis. atq; angl'or ce
tibz gnixus sic ī ꝛternus
gaudet. demunē. ut ñ sit
iam q̄d ꝛtius dolean de
corruptione. ℟. Iurauit
dñs ⁊ nō pen. eū tu es sac. in ꝛt.
Ideo ordinē mel. ℣. Dixit dñs
dño meo sede adex. m. Ded illi.
Seruus autē q̄ opari de
talento uoluit. ad dñm
aī ubis exactatōis redi
it dicēs. Dñe sciō q̄ hō

durus es. mens iu ñ se
mñtis. ⁊ congregas iu nō
sparsisti. ⁊ timēs abij ⁊
absondi talentū tuum
in⁊a. ecce hēs qđ tuū ē.
Iste scīs ingne ime. inat. ℟.
dñe. q adgau. tūlisti ange. ℣
Thac pegnacō. solo corpe sm.
cogi. ⁊ audi. ill. et. pa. ꝙlat
ē. ℣ Vnctis carnis absolu
tū talentū s credit dño suo
cū luce repor. qr. Iuiſ. dñe
ste scs. ℣ Ingaud. ℣. Q
tandiu qđ inutilis seruus
dixe dñm vocat. cui tam
ad lucrū deliute dissimu
lat. ⁊ timuisse se dicat.
In lucrū talentū expendē.
q hoc solū timē debuit ar
ue hoc sine lucro ad do
minū repetat. ℟ P o
stu adiutoriū sup potētē et
exalta. elec. deple. mia. manū
ei mea. auxiliabit ei. ℣ Inve
ni dauid seruū meū oleo scō
unxi eū. ℣a. vj. S imul

pfectus mī stām cathā
qz iste seruus ymaginē
tenet. q melioris uite uias
aggredi meruit. ⁊ tame
iacere i sui corpis ignauia
ñ permisit. Sūt q da q
se pctores ꝙsidāt sātam
uiam ariripe ꝛepiđt.
⁊ remanē in suis iqtam
bz ñ formida. ℟ Inuem
dauid seruū meū oleo scō unxi
eū. manꝰ ei mā auxiliabit ei.
℣ Nich pficiet inimicꝰ in eo q fi
lius iniqtatis ñ apponet nocere ei.
Quor viū pcti vis. quan.
ad hūc in infirmitate posi
tus spēm tenz. cū iusto
miraculo pisau dixit.
Exi ame dñe. qr pctor
hō sū. Immo si te pctorē
ꝙsidas. oporteret ut ate
dñm ñ repellas. ℟ Ama
uit eū dñs. Vorna. ei im sto.
gle. iou. eū. ⁊ adpor. pa. coro.
eū. ℣ Indum eū dñs iou. fidei
et ornatum eū. ⁊ ad p. viij.

·xix?

Puit ū nlli q̄ id ēo melioris ḥitus uias ꝛ recto
ris uite apphende arcē
nolūt. qz infirmos se cē
ſpiuūt. qñ ꝛ ptōres se
cē fatent. ꝛ omīm repel
lūt eūqz quē mise ſalu
tare debuerāt fugiūt. ꝛ
uelut imputrbacone ſi
lui ī ḥſm dū morīūtur
ꝛ ultrā timēt. ℟ Fidelis ūā
qz ac p̄. dispen. īmagu p̄ſſ
famulas. domo ſtitui. erat
vr ſpūs ſuus īpe mēsurā
tri ci erro. ℣ Psalute ꝛ au
gmto gr̄is tibi ſmultiplicā
p̄ugli soluat erat. ℣. adꝛ
Almauit eū dūs ꝛ ox. eū so.
gle īduit eū ꝛ adpor. p̄adyc.
roo. eū. ℣ Iust̄ur p. dmarch?
Sille. r. Dñe. n. d. s. pa. hāc.
Hō quidā pegrē p̄fiſcens uocauit ſuos ſuos
ꝛ tradidit illis bona ſua
a. Ant. o. l. e. b. Gregorius pp
Lectio ſc̄i euāgly ſm̄ſ

kmū ſollicite nos ꝑſidā
re āmoneꝛ. ne nos qm
plus ceteris īhoc mūdo
accepiſſe alicui d cęnym.
ab auctoꝛe mūdi gūi inde
inducem. Cui ei augen
dona. rationes ena rcte
dnoꝛ. Tanto q̄ cē humi
or. atqz ad seruiendū pm
paoꝛ q̄sqz debet exmu
nīe. qnto se obligatioꝛe
cē ſpiat īreddenda ra
tione. ℟ Magnificauit eū
īſpiu regū. Iedit illi coronā
glie. ℣ Statuit illi testamū
sempitnū q̄ bāsicauit illū.
Ecce hō q̄ pegrē x̄ de.
ꝑtinasat seruos suos vo
cat. eisqz adnegotiā ta
lenta partit. Post mltū
v̄ tpis positis rationem
reuerat. dū op̄ mes p̄
apoztato lucro remune
rat. ser̄uū ī abono ope
roꝛpente dāpnat. ℟ Iudū
dedigē dūs puias rec. Oste.

illi reg: di ⁊ dedit illi scām
scōz honestatem illi ī hā-bi-
tis. ℣ Magnificauit eū ī) spū
re: ⁊ de: illi coro: glē. Ho. xi
Quis ē iste ho q pegre p
fialat ī redemptōr ūr. q
ī ea carne q̄ assūpserat
habit ī celū. Carnis ei loc
ꝑius ītra est. q̄ ī adpegri
nandū duat. dū p redēp-
tōrē nr̄m ī celo collocat.
Bīs ꝟ q ī ventr̄ ē fine ma-℟
q̄ pt ang ī abiit ī spaun
ī the. pcu. Ho stabilita s bō
illi ī dono. ℣ Dotauit ei trāl
gdi ⁊ ū ē trālg. ⁊ facē ma.
⁊ ū fec. Ho. cū H Omo iste
pegre pfiaīt ⁊ seruos
suos bona tradidit. qr fi
delibz suis spūalia dona
gcelit. Alūi q̄dē dedit
q̄nq; talenta. alij duo.
alij ꝟ vnū ꝓ unic. Q̄ibz
⁊ ei ꝑ corpis sensus. vide
licꝫ usus. audit. gustus.
odorat ⁊ tactus. ℣ Sīc
tibi ur̄i ꝑsent. ⁊ huc. ardēn-
tēm ā. urīs. Ihus sūmi ho. ex-
spect. do. suū q̄ ren. amīp. ℣.
Vigilate ꝙ q̄ nescā. q̄ hora dō
ūr ventis sic. Ihus. ℟ Adhm
Ihūm. Dīc. ī. d. s. pa. hāc.
Ho quida pegre pfiai
cens uocauit suos suos
⁊ tradidit illis bona sua.
Ihūm dedit q̄nq; talenta.
Alij aūt duo. Alij ꝟ vnū.
Vnicuiq; sēdm ppa ⁊ uīte
⁊ ꝓfectus ē stanīm. Abiit
aūt q̄ q̄nq; talenta. acce
pat. ⁊ op. aus ē ī eis ⁊ lu
crat ē alia q̄nq;. Simil-
⁊ q̄ duo acceperat. lucrat
ē alia duo. Qui aūt vnū
acceperat. abiēs fodit ītra
⁊ abscondit pecūniā dñi
sui. Post mlt̄ aūt ī tēpis.
uenit dñs illoz illoz ⁊ po
suit rōnē cū eis. Et ac
cedēs q̄ q̄nq; talenta acce
pat. obtulit alia q̄nq; ta
lenta dicēs. Dñe q̄nq;

talenta ecce alia quinq; sup lucrat sũ. Aut ille dñs ei. Euge
bone & fidelis qr sup pauca fuisti fidelis. sup multa te ponã.
Intra in gaudiũ dñi tui. collecta.
Oa qs apud dñs nr bñ. confessoris tui atq; pontificis quesumus
ut ueneranda sollempnitas & deuotionẽ nobis augeat & salutẽ. p. or.
Os q ecclesiam tuã sancti nicolai uirtutũ tribuis frequentatione
celebrem & certe precibus ut intercessione bti. n. & confessoris tui
atq; pontificis quicquid ab humanitate tua petimus obtinere
mereamur. per. or.
Os q
bñtudinis pmia gratissima
largiendo precibus. ut q pgressu no
stro ponde pmium. & ap
te patriã ambientem. p. ic ero.
Beati s sui b. gregorii pp.
illi qs tũ uenit dñs
inuenit uigilantes. Uigilat
q ad aspectũ ueri luminis
mentis oculos aptos tenet.
Uigilat q seruitutem opãdo
qd precepit. ij. Uigilat
qui ase torporis & neglige
ncie tenebras repellit.
Hinc & cum paulus dicit.
Exurgilate iuste & nolite
peccare. Hinc rursus ait.
Hora est iam nos de somno
surgere. iij. Ue
nies ad
inuenit dñs qd uigilantem
seruus exhibeat audiamus
dñm dicentem nobis qd pangere
se & facere illos discipulos
& transiens ministraturum illis.
Pangere se. id est mortificare
a uoluptatibus. facere illos
discipulos. id est iecuna quem

ꝛcfouerti. iij. Dilquimbē
qppe mīm ītegno qelcē
c. Ita rursū dns dic. Ve
niem ꝛrecumbēt ai abra
ham ꝛ ysaac ꝛ iacob. Trā
siens aūt dns mūstrū. qr lu
as sue illustrōne nosīa
Trālate ū dām ē. v. aar.
ai deudiao adregnū te
dit. Vl ce dns nob posīt
udicaū tulit. qr ad hūa
nitatis forma. ī diuini
tatis sue ꝛeplacone ga
nos eleuat. Icultre ei ē
ī clarītatis sue speculaq
onē nos duc. ai eū que
hūanitate ī iudicio cer
nim. ꝛ ī diuinitate posīt
udicaū udebim. t. vi.
Ad iudicaū uciens dns
ī forma serui oīz apper.
qr scptū ē. udebūt ī quē
trasfixerūt. sr reppbi ī sup
plicaū cor uū. usq ad
clerigatis sue glam pū
hmūt. sic scptū ē. Tollat
ipius ne iudeat gl̄ia dei.
sr qd si sūm ipma uigilia
negligetes ex hūt. vij.
Prima uigilia qppe pme
ue etatis audodia ē. Sz
negz sic desperandū est.
ꝛ abono ope cessandū.
Nā logan imitatis sue
pcām dns ī sinuas aur.
ꝛ siuenit ī sda uigilia.
Si ita uigilia uenit ꝛ
ita iuenit. bās s sūm illa. viij.
Prima uigilia pmeū
temp ē. id ē puida. Sda
adolescentia ul iuuent
ꝙ auctoritate sacī eloqij
vnī s dicētis. Letare iu
uenis ī adolescētia tua.
Tua acquīt senect. luca.
xiij. t. Dix. i. d. s. Sint
lubi uri pncti ꝛ lucne
ardētes. Vl. o. l. e. b. ggg. pp.
Sci exēplij fis tenu ap
ti ē nob sectio regulata.
sr ne alīqz ipa ei plani
ces alta forsitasse iudicat

ea ſ̄ bñicate ſuſtinuit mi-
q̄ tui expoſitio ei ita nec
ceſſ̄ fiat cognita. ut
tam ſcelerib; no ſit oc-
caſio. Q̄ autis luxuria i
lumbis ſit femis i vm-
bilico teſtat dñs q̄ d̄ illi
ad bñm iob loquit dices
Virtus ei i lumbis eius
quid illi i vmbilico ne-
ſis ei. ℣. Principalia ḡ
ſexu lumboz nosla luxu
ria d̄signat. ℣ dñs dic.
Sunt lumbi uri p̄ancti.
Lubos ei p̄anguim̄ cū ar-
mis luxuriam p̄hibentia
coarctant. Hz qz uirtu ℣
mala ū agere. ñ etiā q̄ḡ
ſtudeat. ſi bonis opib; i
ſiſtere p̄tm̄ addit. Lu-
cēte ardētes. ℣. Lucer-
nas ardētes in manib; ne
ſtris. cū p̄iona opa p̄xi-
mis nris luces exempla
nōſtram. d̄ q̄bz p̄fecto
opib; dñs dic. Lucent lux

uſta coram hoib; ut uideāt
opa uſta bona. ⁊ glificēt
p̄rem uſm in q̄ celis ℣.

Ovo ſint. nec q̄ libenter. ⁊
lumbos reſtringē. ⁊ lucernas
tenē. ut. ⁊ mundicia caſti-
tatis ſit i corpe. ⁊ lumē
uſtaris i operatione. Red̄
prem. ⁊ ei ntro unū ſine
alio nequaq̄m placē p̄t.
ſi aut is q̄ bona agit. ad
huc luxurie ignauia no
referit. aut is q̄ caſtitate
ſumſit. ſi du ſe p̄ bona
illa. ⁊ hucam opa exerc.
Dñs. d. ℣. Sunt lumbi
uri p̄ancti ⁊ lucerne ardē-
tes. Et uos ſiles hoib;
exiſtentib; unū ſuum
cū reliqua ē amputatis. ut
cū uenit ⁊ pulſauit. ſtre-
tum ſignant ei. cū ſui
illi. qs cū uenit dñs ue-
nerit uigilātes. Iñ di
co uobis. qd̄ p̄cinget ſe
⁊ faciet illos diſcumbe

ꝙ nāliēs mīstrabit illi.
Et si uenit i sēdā vigilia.
ꝙ si ictā vigilia uenit
ꝙ nta iuenit. bñ s sīc illi.
Hoc aūt fact̄ore. qm̄ si fa
ret pr̄familias. q̄ hora
fur ueniret. uigilaret v
aq; ꝙ q̄ hora n̄ putauit
filius hois uenīet. colit.
Ds q; ꝙnas tē. ℣. b. fil
Magnū do genaſ epi.
nū ē frs tm̄ ꝙ ual
de ꝙgruū valdeq; como
du ꝙ maxīe ꝓmis oīb;
appetendū ut ꝙ q̄sq;
delectet̄ in pceptis.
& omīs ꝓfīce studeam⁹ ine
bus. ℣j. Arbores sum⁹
frs tm̄ magro dñico
plantū. Ds aūt m̄ agri
la ē. Ille nos ꝙplāuit. ille
colit. ipe fecūditatē do
nat. ipe fructificandi
grām ꝑbm̄ tribuit. ℣ij. Plu
uia dei ē bmo sēm̄ ꝑdica
cōis. Culta dei ē fm̄ filio
grē fparis. Ds ꝙ prepo
nos ꝙplāuit. ad uitoriō
colit. Dñs ꝙplāuit aufft
ab obis ignioranciē sitā
tē. dñs colit. bñ uinea
dñi ꝙsistit vbitatē. dñs
plāuit ēcā m̄i cordis irri
gat. dñs v colit. de pā ēcā
spinas ⁊ tribulos. mūda
te cupidītatis exturpat. ℣iij.
Debem⁹ fecūdari celes
bꝰ ꝓhuius. debem⁹ itaq;
ꝙgrua fructificatōe ma
nibꝰ supm̄ respondē aū
ceibꝰ. Et si n̄ possum⁹
oīs arbores equales
affīre. nlla tm̄ debet i agro
dñico sterilis pmanē. ℣.
Multū meruēda est
nob frs illa sentēcia q̄
minātis qua dr. Omīs
arbor q̄ n̄ facit fructū
bonū excidet̄ ⁊ īgnē
mittet̄. ℣j. Frs qd si

sterilitas ignē mulieri
rapacitas qd mei. aut
qd reprei q aliena tulit.
si semp ardebit. q d'fuo
n dederit. Si iudicium
sine mia erit illi q n fe
cerit mīam. q le iudicī
erit ei q fecit rapinā.

Obediens xr uerbo vij.
q possidet. elemosinā
det. ut dicta cor ad celū
leuet. ut auaricia ā calcet
ut ad pfectois culmē. to
ta mīs intencōe festinet.
ut n sit solliat q s mūdi.
q s dīm. ut mūdū sibi
crucifixū habeat. seq mūdo
crucifixū exhibeat. ut sic
oīno pauper i seculo i diues

Videm nō oīb vnq ix.
vertendas rex suas. i
ee virtutē. vni q sq enī
pprīū hō donū ex deo. alius
quidē sic. alius aut sic.
Erat tā magnū bonū pau
a īple pfīm. mla n possit.

Matth. 5. Dixe. i. d. 8. Matth
Vigilate qr nescitis q hō
ra dīns ur uenīt fr. Ad
D. V. e. b. fulgētiū epīscopū.
Diuitias sermo quē de
bem oīs n solū studio
se uer & sapiēt audire
au nos oportet humilitez
ac delectabiliter obedire.
moderatōis siue regens
ubiq tempie. ut n oīb
desint pabula. n pastori
bus alumna. q dam spāli
pcepit nobis solis. q dā
v gnāli nob i uobis. xi.
Nobis id e seruus suis
q s patrīe familias rec
oīm dīs. ad hoc in sua
domo magna gubnare.
ut pplo cui vbi gre mi
nistrem. spāliter iungi
see pdicatois officia. hec
neritur ii i nob i uob sa
lutaris indicat. obedīe
cia mdatoz. xii. Indo
mum mādatis tanq

ditissimus ꝯsulis · sic ce
lestiū deliciaꝝ copia spāl'
exuberat · ut ī ūbo dei ha
bitēt · qđ p fectus com e
dat · habundēt · qđ pmu
lus sugat · Ibi ei ſmil' ē
laqueus potus q̄ teneā
fideliū nutriat infantia ·
ſ solidus abus quo ꝺo
bulta pfoꝝ iuuent' spū
alia sce ꝓdicacōis accipi
at īcrementa · ꝛ̄ſ Inimā
datis dīn̄ ihesu ꝙ iuuēs
ḡs ipe saluare dignat ur ·
Ibi ē qđ oī etati ꝺgruat ·
ibi qđ oī pfessiōi ꝺueniat ·
Ibi iudiū p̄cepta q̄ sana
ant · ibi cognoscam' pre
mia q̄ speramus · ſ Martin
ſtill' c · Dīc · i · d · s · Vigila
te q̄ nescitis q̄ hora dīns
ūr' ueniat' sit · Illud aūt
ſsiderate q̄n si sciret pfec
tus q̄ hora fur' ueniēs eēt ·
uigilaret utiq; ꝛ̄ ſsineret
pfodi domū suā · Ꝺo et
uos estote pati · q̄ nescitis
q̄ hora filius hois ue
nīs ē · Q̄s putas ē fidelis
ser'uus ꝛ̄ prudēs · quē c
stituit dns sup familiā
suā · ut det illis cibū in
tempe · Bts ille ſ̄uus
quē cū uenīt dns ei · ex
pullauit manū ꝛ̄ fidelem
rit eū sic facientē · Amē
dico uob · q̄n sup oīa bo
na sua ꝺstituet eū · Coll'
Ds q̄ ſspūs sc̄e · In mat'
vut ꝛ̄ fe · nō pon · In vit'
Regē ꝛ̄ fe · In ſ · u · a Bts v. q̄ ꝛ̄.
Euge fue ꝛ̄ ℣ Iustū ꝺduo
uo · ꝛ̄ fide · q̄ sup̄ pau
ſu · fide · sup̄ mł · te ꝙ ſ̄u · In
ī gau · dō tu · ℣ Dīc q̄ q̄q; ta
lenta tūdi · in ecce alia q̄q; ſ
luc · ſ̄u · fu · ℟ Iustus ger
sic ly · Flo · ī cer · aū dō · ℣ Pla
tat' homo dīn̄ ī atis dom' dei
nr̄i · ꝛ̄ ℟ Iste cognouit iu
stitiā · audit mirabi · mag · ꝛ̄ egressa
alal · In ſ̄uent' ē in tu · sco ℣

Ite ē q̄ grēp. uitā mḡi ꝛ ꝓue
adcelest. regna. ℣. ℟. Nic ē vir
q̄ ñ ē delict ad̄o īdie ⁊ amis
lu ꝛ̄pe ꝓul. cap̄ spen. ānq̄.
ꝯ coro. ē q̄ fidelē uiar īmā
dans dō. ℣. Qs ē hic ⁊ lauda.
eū fec̄ ē mira. īvita sua. ℟.
Iuſ. ꝯ. ad. Dne ille ſcs ꝛc. ℣. ama
uit eū. ℟. Amauit eū dns
⁊ ozna. eū sto. gle īdu. eū. la-
ꝓis padi coro. eū. ℣. Induit
eū dō lozica fidei ⁊ ozna. eū.
Magnificauit eū i ꝝsp. ℟. Ad.
reg. fecit illi coro. gle. ℣. Sta
uit illi testām̄tū sempit̄nū
⁊ glōsicā. illū. Ite. ℟. Oesi
tem̄ aīe ei tbulā ei dīe. ho-
la. ei ñ frēm. eū. ℣. Posuit ī
capite ei coro. tela. pa. ⁊ vo.
Ite ſcs digne īmemoriā vt ℟.
ut hō q̄ ad gau. tuū. ange. ex
i hac pegrīna. ſo. corpe ⁊ ta-
cogi. ⁊ audi. ūl. et. pa. ꝓsa
t ē. ℣. Vincul' cacis absolue
tal' ꝑ ⁊ credīe dño suo ē luc
depor. ℟. Ad̄ Si manu eū

dō ⁊ oz. eū sto. glo. īcu. e. ⁊ ad
pe. padi. coro. eū. ℣. Iust' ut ℟.
Iustū deduxit dns ꝓuas rec.
⁊ oste. illi reg. dia. de. illi scā
scoz. honef. illū ī la. ſ. ℣. Mag
nificauit eū ī ꝝsp. re. ⁊ de. illi
coro. gle. ho. ℟. Gtis v q̄ īue
nis ē sine macu. ⁊ q̄ ꝓ auze ñ
abisse ꝑ spaū ī che. pecu. ſo
stabi. s dō illi ī dō. ℣. Dorm
ei ūnsgdi ⁊ ñ ē ūnsg. ⁊ fa. ma.
⁊ ñ fec̄. ſo. ℟. Stola iocūdi
tu. eū dō. ⁊ coro. pulc̄. posuit
sup̄ cap̄ ei. ℣. Cibauit illū dō pa
nite ⁊ intell. tat̄ sapi. sa. po.
In medio ecc̄e ape. ℟. illū. ho.
os ei. ⁊ ꝓpleū eū dō spū sapie
⁊ intell's. ℣. Misit dō manū suā
⁊ tetigit os ei. ⁊ ait. O. q̄
nos vtī. ℟. Confessoris tu
ā̄ua sollēpnitate letifi
cās. ꝛcede ꝓpiā. ut cui na
talicia colim'. pq̄ adte ex
empla grad'iam̄. ℣. Sit nō
me. t. Dix̄ symon pe ad
tr̄m ad̄ñm. Ecce nos reh

quim oia z secun sum te.

Gram Jonnm ps Jam Ait. dis fiducia petr pscatur erat. duues ñ fuat. abos manu z arte exebat. Jñ loq Videte relinq oia. oia ei relinq. q uoluntate sequi deseruit. Jq ñ sufficiat ñr relinqre. uigiti qd ptñ e z secum sumpt te. secum qd habuistis. Qd g dabis nobis pmij. Jte gñaliter ai sederit filius hoim in sede maiestatis sue. sedebitis z uos sup sedes duodecim iudicantes xij. tbz isral. Jo dix q relinquistis oia. hoc ei socratres fec philosophi z multi alij quia ab exep sertis. q secum essis me. qd ipe aplos e amix credentiu. ci. Qñ sedit filius hoim in sede maiestatis sue. qñ mortui d corrupc resurgent i corrupti. sedebitis z uos iudicantes duodecim tribus isral. Jo dix q relinquistis oia. z secuti sumus te. Quid erit nobis. Jhc ait dix eis. Amn dico uob. q uos q secuti estis me. ī regnatione cū sederit filius hoim i sede maiestatis sue. sedebitis z uos sup sedes duodecim iudicantes duodecim tribus isral. Et oīs q reliquerit domū uel fres aut sorores.

isolbis uel dicā tibi. z decimantes xij. tbz isral. q uob credentibus illa rede notuerit. Oīs q reliquerit domū. xij. uel fres uel sorores. uel patrem uel matrem. aut uxorē. aut filios aut agros ppter nomen meū. centuplū accipiet. z uitā eternam possidebit. Multi aūt erunt primi nouissimi z nouissimi primi. Loc ille ai illa simia ygrum i q saluator loquit. Jo uidi pastorē mictē fz gladiū. apprehensum sibi. t. dixē symon petr ad illum. Ecce nos reliquim oia z secuti sumus te. Q'd g erit nobis. Jhc ait dixē eis. Amn dico nob. q uos q secuti estis me. ī regnatione cū sederit filius hoim i sede maiestatis sue. sedebitis z uos sup sedes duodecim. iudicantes duodecim tribus isral. Et oīs q reliquerit domū uel fres aut sorores.

aut qrem aut mrem. aī
vxorē. aut filios aut a
gros ppt nomē meū cētu
plū accipiet. t vita ēternā
possidebit. Jnnat. vnius
Accestio nos qs de albis.
brī. H. Albis indet. utq
molts mlas nō ualem ēt
pcipuus allegnī. ℣. Jnnat.
vnī vgī. Jnvit. Regē vgī
nem. Veste adolem. Jnf. ū. ā
O qm pulch es casta gnatō
cū castitate. ℣ Do dō ur. ā.
Agra fui t formosa filie
rlm ido dilexē me rex t ic
duxit me t aubiclm suū. ℣
Celi eū. ā Pulc es t decora
filia rlm terribilis ut castr
acies ordinata. ℣ Do ē. ā Spē
tua t pulc tua iten. ℣ hpe. p
te t reg. ℣ Eruct. ā Adiuua
hut ea ds vl. l. ds ime. ē n
gmo. ℣ Ds m r. r. ā Hec q
nelauit thor itelic. habeb
struc trelp. aiax l. ℣ Magn ds.
℣. Spē t. Sal. Augstm cpi.

Alter parabolas adño dcās.
solet qrentes mlta ex
ista q dedecē vgib; posita
ē. Et mlta quidē hic mlta
sensegrit q n s ptet fidē.
t qm pbz el nuciat ex
posito. id declarandū ē.
O ifusa ē grā labijs tuis.
propter bñdixit te ds tēpr.
Dilexisti iustiā t odisti
Legi ā iqdā ℣ iūcta. ℣.
scripta exeat. qē q apocri
fe nūcant. qd n sit grā
fidē. t hinc loco mltī cō
grue in ulta ē. t sidē mlti
autis hui sillabis pces.
Qd aut in iudicat nō ab
surde de hoc loco accipi.
qntū potō breuit t ordi
ne exponā. ℣ Spē tua
t pul. tua. Intēde pspe pcede
t reg. ℣ Propt ueritatē t mā
sue. dextra tua. Intē H Im
pogat d ds ūr admirabi
lis de Jsrm acōe sci. qm
mlta q loqr ē. hoc qs

dix. Tūc sile estimavit
regnū celoꝝ decē vgnib.
q̄ acceptūt lampades su
as. z exierūt obuiā spō
so z sponse. ℟ Propter
uita. z nuāliue. z nulli. z dau
ter te mirab. dex. t. ℣ Quin
filia z nuꝺ vltima aurē. nu.
z obli. tp̄. t. z ꝺo. pūs nu. ℣ ꝺ.
Decē vgnū. qꝺ quīq; ℣.
admyſtunt z quīq; excludū
dunt. bonoꝝ z maloꝝ
discretionē ſignificat.
Qua. qui fi ingrimtans
honorabile nomē ē. aut
recepmus excluſis q̄ innu
ne elt. ℟ Quīq; pdēces
vgines accepūt oleū in uasis
suis. Cū lāpadibz. ℣ Media
aūt nocte clamor fc̄s ē ecce
sponsus uenit exite obuiā. Cū.
Quīgenti exulū nomē ſmiſ. ni.
misi ꝺo adolescētule dilexe
runte me nimis. ℣ Bñdixiſti
Pelue pelue ſunamitis pelue
pelue ut īcuam te. ℣ Iudea.

℣ Cū ecce rex assuerus in uno nard
mea pedū odore fugit. ℟ Cātice. ℣
Sile ē regnū ce. hoī negotia
tori q̄rēti bonas margaritas
Inuenta vna pciosa pdit oīa
sua z ipa uit ea. ℟ Ꝺo. l. n.
Veite sponso pdes vgo tp̄a
triūph cū eo admupcias. ℟
Cantate. ℣ Dei elegā mia z spo.
te dñi mei q̄ ipi. rex spe
t. ℟ ꝺo reg̃ n̄ra. ℣ Adiuuāb.
Quid sibi vult numer
rius p̄ q̄narī? Qꝺ
aūt significat oleū. q̄ pre
uiderūt qꝺ sapiētes pdē
tibz īmūicant. cū z in
uidē fas nō sit. eas q̄ ita
ꝑfēc̄ s. ut a sponso recipi
antur q̄ nōie illo dubitā
te dns ihc significat ut
mīsericordes oporteat ee
adpītandū. ex eo qꝺ hmōi
p̄scribēte illa sentētia ei
dem dñi dicētis. Oīpe aēn
te t̄bue. ℟ Ꝺ dexistu iuste
tiā z odi. iq. Media vite te ꝺs

ds tuus oleo letitie. ℣ Diffu
sa ē g̃. illa. r. ℣. vi. Quid
ē fr̃s qđ ꝓsit dicendo nō
fuffice utrilq;. Licet ma
xime ꝙgēt ꝙchiones
difficultatē. q̃mꝝ ꝑ acta
diligent ꝙsideꝛata. ut oīa
iuxta rationē ꝙ autam.
nichilq; ī una ꝓē dicatq;
qđ ī pediat altam. mag
cautio ē adhibenda. ℟
Veni ſpōſa x̃ accipe coronā
q̃ tibi dō ꝑ auu. ℣ Qui amore
ſāḡnīs mei ficonſti z̃ cū angelo
ī pacis ſui in cubi. ℣ Veni electa
mea z̃ ponā ī te thꝛonū meū
q̃ concupiꝛt rex ſpe. r. ℣ Qui. vii
Videnꝫ itaq; in q̃nq; v
gines ſignificatē q̃nq; pu
tam ꝙcupiſcentiā actuū
illecebꝛis. Cōmendē
ei ā appetit. Quoluptā
te oculoꝝ. Quoluptate au
ꝛiū. Quoluptate olfac
endi. guſtandi cā ſcēdi.
Ecce ē vgo ſapiēs q̃ dō ℟

ungilantē ī ueit. q̃ accepꝛis
lāpadibꝫ ſuis plus oleū ſuū.
℣ Veniēte dño ī tuum ē eo ad
nuptias. ℣ Aperiꝛ ſoꝛtunate
libꝛos ſuos z̃ roboꝛant̃ bchi
Quia ꝙiūctā. viii ſum. ℣.
ptim coꝛā dō ſit. ut illi pla
ceat̃ uitioꝛi ꝙsē gaudio.
ptim coꝛā hoīb; ſtū ut
humana ḡla capnat̃. q̃nq;
dicūt ſapiētes z̃ q̃nq; ſtulte.
Offeꝛūt regi vgines dño ꝓ ℟
ea ꝓpīe ei offeꝛūt̃. Iubilatā
z̃ exultatōe. ℣ Prudētes vgines
aptate lāpades uꝛas ecce ſpō
ſus venit exite obuiā ei. Inte
Prudētes vgines aptate .xx.
lāpa. uꝛas ecce ſpō. ve. exite
obuiā ei. ℣ Veni e. amica
mea. r. Dixit dns. ſ. ꝑā. hāt.
Sile ē regnū celoꝝ thelau
ro abſcondito ī agꝝ. q̃ē
ā inuenit hō abſcondit.
ꝑ gaudio illi⁹ uadit et
uendit uniuſa q̃ hꝫ et
emit agꝝ illū. Ire. o. f. c. b.
Cōfr ℟.

Celoz regnū sīs kīm
ideo tremens rebz simile
cē dicat. ut ex his que
aīm nouit sibi gaudia
īiungat. q̄tā exemplo
ut sibi huī adiumibula se
rapiat. ꝛ pea q̄ ut sit dicat
at. qt fiat tcaleſcat.
ut p hoc qđ scit notū di
ligere. dilcat ꝛ iungat
amare. Simile ē regi
celi. tece vgibz. Q̄ accipietes
lāpades suas exierūt obuiā
sponso ꝛ sponse. ℣ Quinq̄ aūt ex
eis erāt fatue ꝛ quinq̄ pdēte.
Celoz regnū the x cē
sauto īagio abscōdito
gaz. quē q̄ inuēit homo
abscondit. ꝛ pgaudio illi⁹
uadit ꝛ uendit vniuersa
q̄ hꝫ ꝛ emit agrū illū.
Q̄ iure hoc gz notandū
ē. qđ inuent thesaurus
abscōdit ut seruet. q̄ sui
dui celestis desidij. aīa
ligns sp̄tūz custodire
ñ fluctuat. q̄ hoc ab huīanis
laudibz ñ abscondit. ℟
Veni electa mea ꝛ ponā in te
ctū meū. Q̄ gaudet ꝛ exs
pem suā. ℣ Surge ppa amī
ca mea ueni de libano ꝛ coro
beris. Q̄ ℟ Implenti ꝛ
ei iusta q̄ iusta sum q̄ ad
p̄sam pgrin⁹ malignu
ant spē iter nr̄m q̄ q̄dā
latrunculi obsidēt. dep̄da
ri gz desidat. q̄ thesaur⁹
publice tuta gerat. ℣ Sur
ge ppera amica mea ꝛ ueni
tā ei yemps trāsijt ymb⁹ abiit
ꝛ recessit. Flores apparuerūt i
tra. ℣ Vox turtuis audita ē
in tra nra fie q̄ multit⁹ grossos
suos. Flores. xiij. Hoc au
dito ñ ut p̄cium opa nra
uideāt. ei sepul⁹ sit. uideāt
opa nra bona ꝛ glificēt
patrē uīm q̄ in cels est.
Q̄ iure p hoc qđ agnit⁹ ꝛ au
des exercitus ñ q̄rat. ℟
Aydi filia ꝛ iude ꝛ sicut. au-

Jobū ꝓp̄ tu. ꝙ do. ꝓp̄is tuꝰ
Qm̄ tpē dn̄s ds tuꝰ. ℣ Indu
te dn̄s uestimēto salutis
ꝙ induīto leticie cēdedꝫ te.
Sall'. t. dīc. 1. d. s. Marci. qm̄.
ꝑabo. hec. Sile cē regnū
celoz thesauro abscōdi
to i agro. quē q̄ inuenit
hō abscondit. ꝙ ꝑ gaudi
o illi uadit ꝙ uendit uni
uersa q̄ hꝫ ꝙ emit agrum
illū. Item simile cē regnū
celoz hōi negociatori
q̄renti bonas margari
tas. Inuēta aūt una pā
diosa margarita. abijt ꝙ
uendidit oīa q̄ hꝫuit ꝙ e
mit eā. Item sile cē regn̄
celoz sagene misse īmа
re. ꝙ ex omī genere pisciū
congregāti. Quā cū ipleta
ceī. educētes ꝙ sedētes
sederūt. elegerūt bonos
in uasa sua malos aūt fo
ras miserūt. Sic erit in
fine mūdi. Exibunt

angli ꝙ separabūt malos de
medio iustoꝝ ꝙ mittent eos
in caminū ignis. Ibi erit
fletꝰ ꝙ stridor dentiū. Intel
lexistis hec oīa. Dicūt ei.
etiā dne. Ait illis. Ꝓpt̄ oīs
scriba doctꝰ in regno celoz.
similis est hoī ꝑfamilias.
q̄ profert de thesauro suo no
ua ꝙ uetera. Coll. O mpc
s. ds q̄ i tanta mūdi cligi
nte fragilitate q̄q; fidas gre
de ꝓpria nra q̄ bīe. ℣. Ut tris
tie sollēpnia celebrēm. et ap
te patrie gaudia sempiterna. Ꝙ. Coll.
Da q̄sumꝰ nob dne bīa
℣. ut ipl̄or. q̄ ꝙ gratia
semꝑ exciter. ꝙ ꝑ hec ad
tanta ꝙ tue ꝓfessione vir
tutis. Ꝙ. Coll. Ꝓ gaudi
nos ds salutaris nr. ut
sic debīe. ℣. festa nr̄e.
gaudeāt. ut q̄ pie deuocio
nis exhibeam effect. Ꝙ. Ꝑ exo.
Aperi aurē tuo b. Gregorii. ꝓ.
dne clamor meus ad.

ecce sponsus ueñ. exite
obuiam ei. Deaduenit
sponsi media nocte cla
mor fit. qr sic dies iudi
ci surripiat. ut p̄ uideri
ñ ualeat qñ uenit. Vñ
sc̄ptū ē dies dñi sic fur
i nocte ita ueñet. T. s. ñ.

Lampades fanuex vgi
nū extinguūt qr eaz operā
q̄ clara hoib; foris appa
ruerāt. i aduentu iudi
cis mr obstantur. i ad
retributionē ñ iuenit ur.
qr pcis recepūt laudes
ab hoīb; qs amauerūt.

Prudētes vgines fatu ms
pis dixerūt. Ne forte ñ suf
ficiat nobis i uob. sed ito
cī die qd tqm deq̄b; dī
ipatē ecclie q̄ctētibus
loquor. sibi metipi vni
cuiq; ptm̄onū iux suf
ficiat. q̄uis tm̄ s̄ i q̄xi
mo. sibi i ptm̄ p̄ticipa
onē sb dicūt. Ite poci

aduendētes emite uob.
Dū aut irēt emere uenit ms
sponsus. q̄ pate erāt ita
uerūt cū eo adnupcias
i clausa ē ianua. qr tam
ynte siue testionū appro
mis q̄rūt. iudex uenit
q̄ ñ opm̄ sz; uerbū testis

Peuisite fres tm̄ v. e.
q̄ñ Rptū tam iudicis
q̄ illo die ctor erit. qñ
ia ympna remediū ño
erit. q̄ illa gfusio au re
atu suo exigēte i tūgen.
i q̄cūq; oim hoīm ange
lor; q; erubescēt. q̄ pauor
cūi quē i tūquillū mēs
hūana capē ñ valet. q̄
ntatū uidēret. vj. Quē
die bn̄ ppha mens aut.
dies ire. dies illa. dies
tribulacōis i angustie.
dies calamitatis i mi
serie. dies tenebr; i ca
ligīnis. dies nebule i
turbinis. dies tube i clango

tus.

Penitate frēs kīssīm exrte vij
mū die iudicij sup̄ cor da
repbor. q̄ aligt̄ate utoꝛ
ap̄ha amarelcē. quē tot
appellacoibz nō valet ex
plicare. Quīta ū erit tūc
electoꝛ leticia. q̄ de ei me
rent̄ ubione gaudē. dan
Spū uidēt. ⁊ clemēcia inē
miscē. cū eo siml' admir
cias ītarare. viij. In spō
si nuptijs electi gaudēt
⁊ cū ipō s̄ sponse. q̄ illa
ctnu regis thalamo ubi
oni ūre ds iuūgū. q̄ salz
ulio nūq̄ ia nupcialiū
abamoꝛis sui amplexib⁹
cuellet. Tūc regni ianua
lugētibz claudit. q̄ modo
penitētibz cottidio aper.
Psal. c. Dix. i. d. f. Parabm
pa. hāc Simile ē regnū
celoꝛ decē vgīnibz q̄ accipi
entes lampades suas
exierūt obuiā spōso ⁊ spō
se. Quīq; aūt exeis erāt
fatue ⁊ quīq; pdētes. Ser.
Sepe uos āmoneo o. l. e.
frēs kīssīm. pīa b. gḡ. pp̄e.
opa fugē mūdi ⁊ pi ignia
mēta deuitare. ⁊ hodi
na sā euāgly lectione ꝛ
pellor dicē. ut bona que
agitis cū magna cautē
la tūneatis. ne phoc q̄d
auobis rectū gerit. fauoꝛe
aūt hūana gīa reqtat.
ne appetit laudis ebrietas
ar. ⁊ q̄d foris ostendit.
mē admīcede uacuet. xi.
Ecce redēptoꝛis uoce. de
cē vgīes. ⁊ os dicūtur
vgines. ⁊ cū intra bātu
dmis ianua nō omnes
recepte. q̄z eaz q̄da. dū
dēligitate sua. glām fo
ris expectāt. ualis suis
oleū hīe nouerūt. xij.
Ars q̄rendū nob̄ ē q̄d
sit regnū celoꝛ. aut cui
decē vgīnibz ip̄areī. q̄
ē vgīes p̄dentes ⁊ fatue

dicant. Dñe ei regnū celo
rū ſtet. qr reppor pīll's
ignibꝰ. ecia ſanus vgīb'
ar ſimule ee ꝓnbetur.
Sacendū ē qđ ſepe i vñ.
ſacro eloqo regnū celoꝝ
ꝑſemtas ipis ecclia dicit.
deq alio in loco dñs dic.
ꝑuder ſili hoīs anglos
ſuos & colligēt de regno
ei oīa ſcandala ſpartim.
pill' c. dix. i. d. ſ. pa. hāc.
Simile est regnū celo
rū decē vginibꝰ q̄ accipiē
tes lampades suas exie
rūt obuiā sponso & spō
se. Quinq; aūt ex eis erāt
fatue. & quinq; prudentes.
Sed quinq; fatue. acceptis
lampadibꝰ nō sūpserūt
oleū secū. Prudētes uō
acceptū oleū in vasis su
is cū lampadibꝰ. Moran
te aūt sponso. dormi
tauerūt oēs & dormierūt.
Media aūt nocte clamor
fatis ē. ecce sponsus uenit.
exite obuiā ei. Tūc sur
rexerūt oēs vgines ille
& ornauerūt lampades
suas. Fatue aūt sapiē
tibꝰ dixerūt. Date nobis
de oleo uro. qr lampades
nre extinguūt. Respon
dentes dicētes. Ne forte
non sufficiat nobis &
uobis. ite potius ad uē
dentes & emite uobis.
Dū aūt irēt emere uenit
sponsus. & que parate erāt
intrauerūt cū eo ad nupci
as & clausa ē ianua. Nō
uissime aūt uenūt & reliq
vgines dicētes. Dñe dñe
apri nobis. At ille respō
dens ait. Amē dico uobis.
nescio uos. Vigilate ita
q; qr nescitis diē neq;
horā. collecta Omnipē s. ds
qui firma. Vt supra.

K. K. LYCEAL BIBLIOTHEK LAIBACH